

تصویر ابو عبد الرحمن کردی

هیندی بابەتی زمانه وانی و وێژەیی

« رەخنە و کۆڵینەوه »

حوسێن محەمەد عەزیز

2706 ک / 2006 ز

ئەم كەتەبە

لە ئامادەکردنی پێگە

(مەسرى اقرأ الثقافى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆ سەردانى پەنجى پێگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۆ سەردانى پێگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

200-100

100-100000

[illegible]

هیندی بابہ تی زمانہ وانی و ویرہی

« پره خنه و کولینه وه »

۲۰۰۶/۷
حوسین محمد عهزیز

ISBN 91 - 970560 - 6 - 5

هیندی بابہ تی زمانہ وانی و ویرہی

دوکتور حوسین محمەد عەزیز

چاپی یەکەم

چاپخانە ی سیمە

کوردستان / سولەیمانی

سالی 2006

تیراژ 500

ژمارە ی سپاردن 2005/225

پیشکش به گیانی پاکی هه موو هونه رمه ند،
نووسه، هۆنه، ره خنه گر و زمانه وانه
به هره داره دهره نگینه لیها تووه بلیمه ته ئازا و
نه ترسه کانی کورد بی.

- ناوه پۆک -

01. پێشهکیی 6
02. بهشی یه کهم: زمانه وانایی 8
03. سێ سه رنجی زمانه وانایی 9
04. زمان و نه ته وایه تی 16
05. واتای زمانه وانایی و پامیاریی زاراوه کانی که مه نه ته وه، گه ل و 33
06. بهشی دووهم: وێژه 58
07. ناسنامه ی ئایینی و نه ته وه یی خه لیل منه وهر 923-86359
08. مه لای گه و ره، چه پکێ مه لۆتست و باوه ر 73 879-943
09. موفتی کورد و مه رد 94
10. ئه سیری فیه له سوف و هۆنه ری نیشتمان په ره ری کورد 114 881-952
11. بیره پرونه که ی قانع 129
12. بێکه س و بێکه سیی کورد 159
13. دلا زار دوینی و ئه و پۆ 188
14. بهشی سییه م: باب ته ی هه مه جو ر 205
15. نه ورۆزی کورد و هۆنه را وه 206
16. پرو دا وه کانی مانگی نۆقه مبه ر، له میژووی کوردا 224
17. کۆر په تا قانه سا وه که ی ده نگ و ره نگی نه ته وه که م « Medtv » 239
18. به هه شتی کور ده واریی 244
19. گه نجینه ی زی ر 253
20. هونه ر و هونه ر مه ند 256
21. نووسه ر و نووسین 265
22. کرین و فروشتن 271
23. چا و پێکه وتن 277
24. بانگه واز 288
25. به ره مه کانی نووسه ر 295

پیشہ کی

رہنگہ، ئەمە دوابەشی گوتارەکانم بۆ، ئەگینا، مەگەر لە داھاتوودا، توانا و کاتی ئەوهم هەبێ، کۆمەڵی گوتاری نوێی دیکە بنووسم و لە پەرتووکیکی دیکەدا چاپیانکەم. چونکە، ئەوانەى تا ئێستە نووسیومن و بلاومکردوونەتەو، هەر هەموویانم، لە دووتوویی حەوت پەرتووکی جیا جیای وەک: « شەکرە شارەکەم سولەیمانی، حەوت گوتاری قەدەغەکراو، ئێمە بۆ واین؟، براهەتی درۆزنانە، کورد و کیشەى کەرکووک، دۆزەخى ژێردەسیی » و ئەم بەرھەمەدا چاپ و بلاوکردۆتەو، بە هەمووشیان « 95 » گوتارن!

ئەم بەرھەمە نوێیە، لە « 20 » گوتاری کورت و درێژی جیا جیای « زمانەوانیی، ھونەر، وێژەیی » و ھیندی بابەتی دیکەى گەرنج پێکھاتوو. بەلام، ئەم گوتارانە، لەگەڵ گوتارەکانی پێشوو، کەمى جیاوازییان ھەیە. چونکە، گوتارەکانی پێشوو، زۆریەى ھەرە زۆریان، لە بابەتی « نەتەوہی، پامیاری و کۆمەلایەتی » دەدوان، کەچی، لە گوتارەکانی ئەم جارەدا، کەمتر، بابەخەم بەو بابەتانە داو و تا ئەندازمێک، لە کاری پامیارییەو دوورن.

ھیندی لەم گوتارانە، زۆر لە مێژە نووسراون و ھیندیکی دیکەشیان زۆر نوێن. واتە: لە نێوان ساڵەکانی « 1996 - 2005 »دا نووسراون. ئەوہی شایانی باسە، لە ماوہی سالیکیدا « 2004 - 2005 »، ھەموو ھەفتەیک، گوتاریکی نوێم نووسیو، ھەفتەى واش ھەبوو، دوو گوتارم نووسیو.

ھەر ھەما، ھەموو گوتارەکانم، بەپێی نێوہی پێکھاتەکان، دوور و نزیکیان لە یەکدیہو، لە سێ بەشی جیاوازی « زمانەوانیی، وێژە و ھەمەجۆر »دا کوکردۆتەو، پاش و پێشم خستوون و پێشمخستوون، نەک بەپێی ئەو زنجیرە گوتارە بۆ، کە کاتی خۆی، لە لاپەرہی ئەلیکترۆنیی « Kurdistanpost »دا بلاومکردوونەتەو. لەبەرئەو، بە پێچەوانەى پەرتووکیکانی پێشوو، ھەموو گوتارە نوێ و کوئەکانم تیکەلاوکردو، بەپێی پێوہندی نێوان بابەتەکان کۆمکەردوونەتەو. جگە لەوہی، لە کوئای پەرتووکی کەشدا، چاوپێکەوتنیکی خۆم و بانگەوازیکی تابیہ تیشم بلاوکردۆتەو!

لێرەدا دەمەوێ، ئەوەش بڵێم: جگە لەوەی، هێندێ لەم گوتارانە، لە هێندێ
 پۆژنامە و گۆڤاری وەک: « گزینگ، پەیام، هاویر، نێودە، رزگاری، ئالای
 ئازادی ... » لە دەرەوە و نێووەی وولات بڵاوکراوەتەو، لە هەمان کاتیشدا،
 هەموو گوتارە نوێکان، لە گۆشەی « گۆلێژێر » و لە « Kurdistanpost »،
 هەفتانە، بە شێوەیەکی بەردەوام و رێکوپێک بڵاوکراوەتەو.

خوێنەرانی هێژا!

هەرچەندە، هەموو ئەم گوتارانە، ڕاقە لە بیروباوەری تایبەتی خۆم دەکەن،
 ئەز وەک نووسەریکی کورد، دید و بۆچوونی خۆم، سەبارەت بە هێندێ لە
 کێشە گرنگەکانی « هونەر، هونەرمەند، نووسین، نووسەر، هۆنراوە، هۆنەر،
 زمان و زمانەوانیی »، زۆر بە ڕاشکاوی دەربڕیو. بەلام، لەگەڵ ئەوەشدا،
 هەموو کوردێکی دلسۆزی نیشتمانپەرور بۆیە، باری سەرنجی تایبەتی
 خۆی دەربڕی، ڕەخنە لە دید و بۆچوونەکانم بگرێ، گەر لە هەر ڕوویەکیەو،
 هەڵەیهکم هەبێ، بۆم راستکاتەو و ڕیتی راستم پێشاندا، زۆرم پێ خۆش
 دەبێ و لە کانگەی دلەو سوپاسیدەکم!

لە کۆتاییشدا، هیوادارم، لە لایەکیەو تەوانیبێتم، ڕاژەیهکی پچووکی ووشەی
 پیرۆزی کوردیی، زمانی شیرینی دایک و ئەم نەتەو بێدەسە هەزارەم کردبێ.
 لە لایەکی دیکەشەو، لە داها توودا بتوانم، هەموو گوتارەکان کۆکەمەو،
 سەرلەنوێ، لە یەک پەرتووکی گەورەدا، چاپ و بڵاویانکەمەو، تا، هەموویان
 بە ئاسانی، دەس خوێنەری کورد بکەون و کەلکی لێ وەرگرن!

دوکتۆر حوسێن محەمەد عەزیز

ستۆکھۆلم

2006. 01. 01

بهشی یه که م

« زمانه وانیی »

سۆز سەھەرنجی

زمانەوانیی

له زمانى كوردیدا، هیندی ووشە هەن، هەر له كۆنەوه تا ئێورۆ، له لایەن كۆمەلانی خەلكەوه، بە هەڵە بەكارهێنراون و بە هەڵەش بەكاردههێنرێن. بۆیه كۆمەڵە پێویستە، راستكێنەوه، بە شیوهیهكى راست و گونجاو، له ئاخافتن و نووسیندا بەكاربهێنرێن. بۆ نموونه:

1. له زاراوه ئیتنیکەکاندا، سۆز جوور ووشە، بە مەبەستى پامیاریى بەكار دههێنرێ، وهك «میللەت، گەل و نەتەوه». دیاره میللەت، ووشەیهكى كوردیی نییه، بەلكوو ووشەیهكى «ئیسلامیی - عەرەبیی»یه، له پێى ئایینی ئیسلامهوه، له زمانەکانى «كوردی، فارسى و تورکى»دا بلاوبۆتەوه. ووشەى میللەت له قورئانى پیرۆزدا، بە «ملە - ملت» هاتوو و چەن جارێ دووبارهبۆتەوه. ئێم ووشەیه له بنهردا، له قورئاندا بۆ مەبەستى تایبەتیی و (بۆ دیاریکردنى «كۆمەلگەى ناموسولمان» بەكار هێنراوه) «10,1» بهلام ئێستە، بۆ ئەو مەبەستە بەكار ناهێنرێ. هەرچەنده، (هیندیک له گەله موسولمانەکانى پۆژەهلات بە تایبەتى تورک و فارس و تەنانەت كوردیش، ئێم ووشەیهیان له عەرەبهوه وەرگرتوو، کەچی بە مانای بنهردى خۆى بەکارى ناهێن، بەلكوو بە مانای «گەل» ی كوردی و **People** ی ئینگلیزى و **Volk** ی ئەلمانى و هیندی جاریش بەرامبەر "نەتەوه **Nation**" بەکارى دەبن، وهك ئەوهى دهبیژن: **Türk Milleti**، "گەل یا نەتەوهى تورک"، ملت فارس "گەل یا نەتەوهى فارس"، میللەتى كورد "گەل یا نەتەوهى كورد" «10,1».

گەل ووشەیهكى كوردی پەتیی و پەسەنه، بۆیهكەمین جار، له سالانى سییهكان و چلهكانى سەدهى بیستدا، له نووسینهكانى گۆڤارى «گەلاوێژ»دا دەرکەوت. ووشەى گەل له كوردیدا، پتر به كۆمەڵ دى، وهك گەلهگورگ، واتە: كۆمەڵى گورگ. گەل له برى میللەتى عەرەبیى بەكار نایه، بەلكوو پێویستە، گەل له برى «الشعب» و نەتەوهش له جیاتى «الامە» ی عەرەبیى بەكاربهێنرێن. باشتريش وایه، میللەت بۆ ئەو مەبەستە له بیر خۆمان بهینهوه. دیاره گەل و نەتەوهش جیاوازییان هیه. گەل به كوردی

دانیشتووی پارچه‌یه‌کی دیاریبکراوی « کوردستان » ده‌گوتری، وه‌ک گه‌لی کورد له « رۆژه‌لاتی کوردستان »، یا گه‌لی کورد له « ئێران ». چونکه، به‌هموو کوردی پارچه‌کانی « کوردستان »، یه‌ک نه‌ته‌وه پیکدین. هه‌روه‌ها عه‌ره‌به‌کانیش، له‌ هه‌ر وولاتیکی عه‌ره‌بییدا، به‌ گه‌لی عه‌ره‌ب ناوده‌برین، به‌هه‌مووشیان یه‌ک نه‌ته‌وه پیکدین.

کورده‌کانی « رۆژه‌لاتی کوردستان »، نه‌و سی زاراوه ئیتنیکه، به‌هه‌له به‌کار دین. تا ئیسته له‌ نیوخۆیاندا، له‌ سه‌ر به‌کاره‌یتانی نه‌و سی زاراوه‌یه، به‌ ته‌واویی ساغ نه‌بوونه‌ته‌وه. هیندیکیان میلله‌ت و نه‌ته‌وه، له‌ یه‌کدی جیا ناکه‌نه‌وه و به‌ یه‌ک شتی داده‌نن. وه‌ک پشتر روونمکرده‌وه، میلله‌ت و وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بییه و بۆ کوومه‌لی به‌کار دین، له‌بری گه‌ل و نه‌ته‌وه به‌کار ناهین، له‌گه‌ل نه‌ته‌وه‌شدا، جیاوازییه‌کی گه‌لی گه‌وره‌ی هه‌یه.

هیندیکی دیکه‌یان، له‌ فارسه‌که‌نه‌وه فیربوون، ده‌لین: میلله‌تی « ئێران »، یا نه‌ته‌وه‌ی « ئێران ». له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، میلله‌ت و نه‌ته‌وه‌ش بۆ کورد به‌کار دین. هیندیکی دیکه‌شیان، له‌بری گه‌ل، زاراوه‌ی خه‌لک به‌کار دین، گه‌لیش لای نه‌وان، خۆنده‌واره رۆشنبیره پشیره‌وه‌که‌ی خه‌لک ده‌گریته‌وه! جگه‌ له‌وه‌ی، به‌م باوه‌ریان، له‌ کار به‌ده‌سه شو‌فینیس ته‌که‌کانی ده‌وله‌تی « ئێران » هه‌وه وه‌رگرتوه، هه‌ر له‌ بنچینه‌شدا هه‌له‌یه. چونکه، « ئێران » ده‌وله‌تیکی ناسیۆنال نییه، ته‌نیا یه‌ک نه‌ته‌وه‌ی تیدا بژی، به‌لکوو، ده‌وله‌تیکی تیریتۆریاله. واته: ده‌وله‌تیکی فره نه‌ته‌وه و نیشتمان، له‌ چهن گه‌لیکی جیاوازی پیکهاتوه. هه‌ر یه‌ک له‌و گه‌لانه‌ش، به‌ گه‌لیکی سه‌ربه‌خۆ داده‌نن و به‌شیکی گه‌رنگ، له‌ نه‌ته‌وه‌کانی خۆیان پیکدین. نه‌ک وه‌ک فارسه شو‌فینیس ته‌که‌کان، به‌هه‌موو شیویه، پروپاگهنده‌ی بۆ ده‌که‌ن و ده‌یانده‌ی، به‌ هه‌ر شیویه‌ی، له‌ مێشکی رۆله‌کانی نه‌و گه‌لانه‌ی بئاخن، که‌ له‌ « ئێران »دا، ته‌نیا یه‌ک نه‌ته‌وه هه‌یه، نه‌ویش نه‌ته‌وه‌ی « ئێرانی »یه!

له‌ راستییدا، « ئێران » ناوی خاک و ده‌وله‌ته. له‌ رووی زمانه‌وانیییه‌وه، به‌ هه‌چ چۆری راست نییه، زاراوه‌کانی جوگرافیا و ئیتنیک تیکه‌لاوگری. به‌لکوو ده‌توانین، بلین: « ئێران »، وه‌ک ده‌وله‌تیکی فره نه‌ته‌وه و نیشتمان، له‌ رووی جوگرافیاوه، له‌ چهن وولاتیکی جیاوازی وه‌ک: وولاتی « فارس، کوردستان، بلوژستان، ئازربایجان ... » پیکهاتوه. له‌ رووی ئیتنیکیشه‌وه، له‌ چهن گه‌لیکی جیاوازی وه‌ک: « فارس، کورد، بلوژ، تازی، ئه‌فغان، ئازهر، توورکه‌مان و عه‌ره‌ب » پیکهاتوه، به‌هه‌مووشیان ده‌گوتری، گه‌لانی « ئێران »، نه‌ک میلله‌تی « ئێران »، یا گه‌لی « ئێران »، یا نه‌ته‌وه‌ی « ئێران ».

وهك چهن جاريكي ديكه، له هيندي نووسيندا روونمكردوتهوه، نههم زاراوهيه، له لايهكهوه، نيمپرياليزمي جيهاني و له لايهكي ديكهشهوه، كاربهدهساني دهولهته سوسياليستهكاني پيشوو داياناوه. چونكه له بنهردتا، دانيان به بووني گهلهكاني بندهسياندا نهناوه، وهك چهن گهليكي سهربهخو، ههلسوكهوتيان لهگهلا نهكردوون. لهبهرتهوه، ههر لهو روزهوه نهو دهولهتانه دامهزراون، ههرگيز زاراوهي گهلاني « سوڤيت، چيكوسلواكيا، يوگوسلاڤيا، نهسيبوييا ... » يان بهكار نههيناوه. بهلكوو ههميشه، به گهلي « سوڤيت، چيكوسلواكيا، يوگوسلاڤيا، نهسيبوييا ... » ناويانبردوون. تا له كوټايبدا، نهو دهولهته تيريتوريا لانه ههلوهشاونهتهوه و چهن دهولهتيكي ناسيونال، له جتيان دامهزراوه.

ههلبهته، ههر چوار دهولهته داگيركهركهي « كوردستان » يش، داگيركهران، ههر ههمان چاوبهستيان لهگهال كردووين، جكه له گهلهكاني خويان، به هيچ شيويه، دانيان به بوون و مافي گهلهكاني ديكهي بندهسياندا نهناوه. بويه، زاراوهي گهلي « تورركيا، ئيران، عيراق و سووريا » بهكارهيناوه، زاراوهي گهلاني « تورركيا، ئيران، عيراق و سووريا » يان بهكار نههيناوه. به داخهوه، زوربهي كوردهكاني « روزهلات »، له لايهكهوه، لهبهرتهوهي، خويان به « ئيراني » دهزانن. له لايهكي ديكهشهوه، لهبهرتهوهي، له زماني كوردبيدا، زور شارهزانين، نهو زاراوانه به ههله بهكاردين، ديد و بوچوونه شوڤيتينييهكاني نهتهوهي بالادهسي فارس كاويژدهكهتهوه!

2. ههروهها، تيبينيمكردووه، ههر دوو وشهي « داكوكيي و بهرگريي »، زور جار به ههله بهكاردينرين. وشهي « داكوكيي » له زماني كوردبيدا، بهرانبهر وشهي « دفاع » و وشهي « بهرگريي »، بهرانبهر وشهي « مقاومه » عهرهبيي دين. كهچيي، هيندي كهس و نووسهر، له قسهكردن و تهنانهت له نووسينهكانيشياندا، وشهي « بهرگريي » به پيچهوانهوه بهكاردين و بهرانبهر وشهي « دفاع » عهرهبيي دايدمهين.

3. هيندي جار، ريكخراوه رامياريههكاني « كوردستان » يش، بهگويرهي بهرزهوهند و باوهري تاييهتي تهسكيي پارتايهتيي و به ئارهزووي دلي خويان، زاراوهي ئيتيني و رامياريي دادهتاشن، بي نهوهي، لهگهال مهبهستهكهياندا بگونجي، يا راستيههكي تيدابي. نههمش، پتر زمانهكهمان دهشيوتني، نهك دهولهمهنديكا. بو نمونه: چهن وشهيه ههن، واتاكانيان له يهكدييهوه نزيكن، وهك: « رووخان، تيچوون، تهواو بوون، كوټاييپهينان، ئاشبهتال، ههرهس، نسكو ». له رووالهتدا دهتوانين، نههم وشانه ههمويان، بوتهواو بووني

شۆرشی « 11/سپېټېمبەر » به کاربښن، به لّام، له راستیدا، هر یه که یان،
 بۆ مه به سټیکي تایبه تیی و دیار ییکراو به کار دیتړین.

هموومان د هزانین، دواي ټه وې شۆرشی « 11/سپېټېمبەر »، له ټه نجامی
 پیلانیکي نیوچه یی و نیوده و له تییدا تیکشکا، هیندې له زاراوانه د هر که و تن.
 یه که مین جار، ووشه ی « ئاشبه تال »، و دک چه مکې بۆ ټه کاره ساته نه ته و هی
 و رامیارییه ی به سهر کوردا هات، له زاری کۆمه لانی ره شوو رووتی گه لی
 « باشووری کوردستان » هوه داکه وت. به لّام دواتر، « کۆمه لای مارکسی –
 لېنینی کوردستان » و « یه کیتی نیشتمانی کوردستان »، و دک نه یاریکی
 بنه مالای « بارزانی » قوستانه وه، له ئاخافتن و نووسینه کانیا ندا، و دک
 زاراوه یه کی رامیاری به کاریان هینا. ته نانت ټه وړو، ټه ووشه یه وای
 لېهاتووه، جوړه کار دانه و هیه کی لای هیندې که س په یدا کردووه، هر کاتې،
 یه کي باسی « ئاشبه تال » بکا، یه کسهر دۆست و ټه ندامانی « پارتی »،
 دهماری توو ره ییان هه لده سی و توو کی سهریان گرژده بی، و دک ټه و هی، گرفته
 گه و ره سهره کییه که ی کورد، له به کار هینانی ټه و زاراوه یه دا بی!

گهر له رووی زمانه وانییه وه، له ووشه یه بدوین، ده بینن، « ئاشبه تال »
 ووشه یه کی لیکدراوه، له دوو ووشه ی « ئاش » و « به تال » پیکهاتووه. له
 ههمان کاتیشدا، به یه کي له ئیدیۆمه یه کگرتووه کانی زمانی کوردی دادهنری.
 گهر « ئاشبه تال »، به پتی هه بنانه بۆرینه که ی « هژار » لیکدهینه وه، (دهس له
 کار کیشان) ده گرژته وه. « 7،2 » به لّام، گهر بۆ به سهراته که ی بگه رپینه وه،
 ټه و « ئاشبه تال »، واته: کاتې ئاشه وان هه سته دکا، ئاشه که ی خه ریکه دانی
 لی ده بری، یا، به ته وایی دانی لی براوه، بۆ ټه و هی ئاشه که له کار نه که وئی،
 گهر شوینی ئاشه که له ئاوا ییه وه نزیکی، له سهربانی ئاشه که وه، پرووه
 ئاوا یی ده قیژنی و ده لی: ئاشبه تال. به لّام، گهر شوینی ئاشه که، له ئاوا ییه وه
 دوو ربی، ټه و ئاشه وانه که ده چی بۆ ئاوا یی و له وئی هاوارده کا، ئاشبه تال، تا
 باراشی بۆ بینن، چ ئاش و چ ئاشه وان له کار نه که ون.

دیاره، کۆمه لانی خه لک، ټه و ئیدیۆمه یان، بۆ مه به سټیکي رامیاری، له و
 کاره وه خواستووه و به کاریان هیناوه. لیره دا، به مه به سټی وازه یانان له کار
 به کارهاتووه، که خاونه که ی به که موکوری و بی ټه و هی ته واییکا، به جی
 هیشتووه. به لّام، به باوه ری من، ئیدیۆمی « ئاشبه تال »، بۆ تیکچوونی
 شۆرشی چوارده سالای گه له که مان به کار ناهیتړی و له جی خویدا نیه.
 چونکه، گهر شۆرش به ئاش و ژهنه رال « بارزانی » ش به ئاشه وان بچوینن،
 ټه و، ټه و ئاش و ئاشه وانه، دانیان لی نه براوو، تا، هاوار له کۆمه لیکي دیکه

بکه‌ن و باراشیان بۆ بێن، بۆ ئەوێ ئاشەکه‌یانی پێ بگێرن! بەلکوو،
 ھەموومان دەزانین، شۆرشێ کورد، لەبەر بێ توانایی ئابووری و کەمی
 کەرەسە جەنگیی، کۆتایی پێ نەهات، لە رووی سەربازیشەو تێک نەشکا،
 بەلکوو ھەر لە سەرھەتاو، لە رووی رامیاری و دیپلۆماسییەو، بە تەواویی
 لاوازبوو. پاشان، لە ئەنجامی پیلانیکی نێونەتەویددا تیکشکا و تووشی ئەو
 مائۆترانییە گەورە بوو. بەرژووەندی زەھێزکی وەک « ئەمێریکا » ش، رۆڵی
 سەرھکی لە تیکشکاندندا وازیکرد. لەبەرئەو، بە هیچ شێوەیە، زاراوێ
 « ئاشبەتال »، لێردا ناگونجی و بۆ ئەو مەبەستە بەکار ناهێنرێ.

ووشە « ھەرەس »، واتە: کاتێ کێوی یا چیاھەک، بەردی زل، پارچە بەرد و
 خۆلێکی زۆری لێ دەبێتەو، دەروخی و لە بەرزاییەو، بەرھو خوار تلۆر
 دەبێتەو. ئەو کاتە دەلێن: کێوھەک یا چیاھە ھەرەسیھنا. یا کاتێ، بەفرێکی
 زۆر دەبارێ، بە تەواویی، سەر لووتکە و قەدپالی کێو و چیاکان دادەپۆشی،
 ئەو بەفرە ماوہیەکی زۆر دەمیئیتەو. پاشان، تیشکی خۆر کاریتێدەکا،
 وردەوردە دەتوێتەو و بنەکەیی بۆشدەبێ، یا، ھەر خۆی لە بنەپەتدا، لە ژێر
 بەفرەکا، بۆشاییەک دروستبوو، یەکسەر دادەروخی و لە سەرھو بۆ
 خوارھو، بە گور و بە تاو، وەک شەپۆلەبەر تلۆردەبێتەو، ھەرچی ھەبێ،
 لەگەڵ خۆیدا راپدەمالێ، یا، لە شوێنی خۆیدا دادەپۆشی، بۆیە بە ھەرەسی
 بەفر ناوی دەبن.

بە باوہری من، باشترین ووشە، ووشە « ھەرەس »ە. چونکە، کورد ھەموو
 شتیکی ھەبوو. بەلام، سەرانی شۆرشەکە، بێ ئەوێ، هیچ جۆرە
 لێکدانەوہیکی ورد، بۆ باری شۆرشەکە و گەلەکەمان بکەن، بێ ئەوێ،
 ئاگادارییەکی تەواوییان، لە سەر بارودۆخی نێونەتەوہیی و بەرژووەندی
 زەھێزەکانی جیھان ھەبێ، بێ ئەوێ، ئاگایان لە خۆیان بێ، بەو ھەموو توانا
 مرویی و مەتیریالییەو، لە پر، وەک چیاھەکی بەفرین، شۆرش ھەرەسیھنا،
 ھەموو شتیکی لەگەڵ خۆیدا رامالی و کۆتاییبێت.

دیارە، ئەم زاراوانەش، بەپێی کات، توانا، دەسلەت و تەرازووی ھێزەکان
 دەگۆرێن. سەرھتا، زۆربەیی زۆری رۆلەکانی گەل و ڕیکخراو رامیارییەکانی
 « کوردستان »، لە تاو سوێی ئازاری ئەو کارەساتە گەورە نەتەوہییە، لە
 ئاخافتن و نووسینەکانیاندا، تووتی ئاسا، ئەو زاراوہیان دووپاتدەکردەو.
 سەرکردەکانی پارت و بنەمالە « بارزانی » ش، ھێندە پەشوکابوون،
 ئاگایان لە خۆیان نەبوو، ھیچیان لە دەسدا نەماو، زۆر بایەخیان بەو جۆرە
 ووشە و چەمکانە نەدا. یا با بلێن: لێیان تێ نەدەگەشتن! بەلام، کاتێ

هۆشیان به بهر خۆياندا هاتهوه، زانیان، چییان به سهر خۆیان و گه له که یان هیناوه، ورده ورده، خۆیان کۆکردهوه و خۆیان ریکخستهوه، هیزی چه کداریان دامه زاندهوه، مه چه ک و بازوویان ئه ستوور بۆوه، وهک ریکخراوێکی رامیاری به هیز و توانا، سهر له نوێ بۆ گۆره پانه که گه رانهوه، وهک هیزیکی چه کدار له « کوردستان » دا، خۆیان نواندهوه، به تایبه تیی، دزای ئه وهی شۆرشێ گه لانی « ئێران » رویدا، به تهواوی، له داره داره که وتن، سهر پیتی خۆیان که وتنه وه و خۆینکی نوێ، به جهسته یاندا گه را. ئیدی له وه به دوا، له که سیان قه بوول نه ده کرد، زاراوهی « ئاشبه تال » به کار پیتی، به لکوه له بری ئه وه، سهر ته زاراوهی « ههرهس » یان به کار هینا. ته نانه ت کاتی، له نزیکه وه، له گه ل هیزه « کوردستانی » یه کانی دیکه شدا، ده سیان به وتووێژ کرد و له یه کدی نزیک بوونه وه، پاشان، ریککه وتن و به ره ی « کوردستانی » یان دامه زاندا، ئیدی ئه وانیش، وازیان له و وشه یه هینا و وشه ی ههرهسیان به کار ده هینا. ههر چه نه ده، ههر جا رێ، ده مبه لیه، هه راوه ریا یه، له نیوان « پارتیی » و « یه کیتی » دا په یدا بوایه، یا جهنگی نیوخۆ له نیوانیاندا هه لگیر سایه، ههر زوو ئه ندامان و کادیره کانی سهر کردایه تیی « یه کیتی »، جارێکی دیکه، وشه ی « ئاشبه تال » یان به کار ده هینایه وه، تا به و شتیه یه، سووکایه تیی به سهرانی « پارتیی » و بنه ماله ی « بارزانی » بکه ن. ئه وه بوو، له بهر نار هزایی سهرانی « پارتیی »، له بری وشه ی « ئاشبه تال »، وشه ی « ههرهس »، له نووسیندا بره وی په یدا کرد و تا ئه ندازه یه کی زۆریش چه سپا.

به لام، سهرانی « پارتیی » و بنه ماله ی « بارزانی »، کاتی سهر که وتنی مه زنتریان به ده سه هینا، جارێکی دیکه به خۆیاندا چوونه وه. بۆیه ئیسته، وشه ی « ههرهس » ییش به گالته پیکردن و سووکایه تیی داده نین. له بهر ئه وه، وشه یه کی دیکه یان داناوه، ئه ویش وشه ی « نسکۆ » یه. جا گه له پاشه پۆژدا، به تهواوی، دهس به سهر کاروباری شۆرشه که دا بگر نه وه، ته نیا خۆیان له گۆره پانه که دا ته را تینبکه ن، هیچ لایه نی له « کوردستان » دا، به به ره کانیان نه کا، ئه وا ئه و کاته، جارێکی دیکه، وشه ی « نسکۆ » ش په تده که نه وه. دوور نییه، ئه م جار هیان، وشه یه کی دیکه ی له بار تر، به پیتی به رژه وه ندیییه کانی خۆیان دا بتاشن، که زۆر زیاتر له راستیییه وه دووری!

با، که می له وشه ی « نسکۆ » ش بدویم. له هه بنانه بۆرینه کی « هه ژار » دا، وشه ی نسکۆ به (1/ پهت، سهرسم. 2/ هه له نگووتن) هاتوه. « 865.2 » دیاره، به هیچ شتیه یه، زاراوه ی « نسکۆ »، بۆ تیکچوون و کۆتای پیه اتنی شۆرشێ « 11/ سپیتیمبه ر » به کار نایه. چونکه، شۆرش نه مروف و نه

ناژەل بووه، تا ڕەت و سه‌رسمی دابی، که‌وتبی و جارێکی دیکه‌ هه‌ستا بیته‌وه‌.
هه‌له‌نگوتنیش، به‌ واتای (توشبوون و که‌وتن) دی «27»

جگه‌ له‌وه‌ی، شۆرش بۆ کارێکی تایبه‌تی رامیاری یا سه‌ربازی، هه‌نگاوێکی دیاریکراوی نه‌ناه، تا له‌ وه‌نگاوهدا، تووشی ئه‌وه‌ له‌نگوته‌ بووی، به‌ لکوو هه‌موو ده‌زگه‌ «رامیاری، سه‌ربازی، کۆمه‌لایه‌تی و که‌لتوری» یه‌کانی، هه‌ر له‌ «زاخۆ» وه‌ تا «خانه‌قین»، به‌ یه‌ک جار، له‌ به‌ر یه‌ک هه‌لوه‌شاو، تیکچوون و ڕوخاوان. پاشان، ماوه‌ی پتر له‌ سالتیکیشی به‌ سه‌ردا تێپه‌ریوه، تا جارێکی دیکه‌، ئاگری شۆرشێکی دیکه‌ی نوێی چه‌کداری، به‌ ته‌واوی، کلپه‌یسه‌ندووه، گری به‌رزبوته‌وه‌ و هه‌موو «کو‌ردستان» ی ڕووناککردوته‌وه‌. واته‌: هه‌ره‌سه‌تکی ته‌واوی «رامیاری، سه‌ربازی، مه‌رایی و سایکۆلۆژی» بوو، نه‌ک هه‌ر کاری له‌ ش—ۆرشی «11/ سیپتیمبه‌ر» و گه‌لی کو‌ردی «باشوور» کرد، به‌ لکوو، له‌ هه‌موو ڕوویه‌که‌وه‌، کارێکی یه‌کجار گه‌وره‌ی، له‌ سه‌رجه‌م بزووتنه‌وه‌ی ڕزگاریخوازی نه‌ته‌وه‌ی کو‌رد کرد. به‌ شیوه‌یه‌، پشکوێ داخێکی زۆر سه‌خت و بی ئه‌ندازه‌ی، به‌ دلی هه‌موو دلسۆز و کو‌ردپه‌روه‌راندا چزان و کسپه‌ی له‌ جه‌رگی نیشتمانپه‌روه‌رانی کو‌رد هه‌لسان.

له‌به‌رئه‌وه‌، نه‌ «ئاشبه‌تال» ی دوینی و نه‌ «نسکو» ی ئه‌وړۆ، بۆ ئه‌و کاره‌ساته‌ گه‌وره‌یه‌، له‌ جێی خۆیاندا نین و گونجاو نین. به‌ لکوو، له‌ راستیدا، زاراوه‌ی «هه‌ره‌س»، پڕ به‌ پسته‌ی ڕووداوه‌که‌یه‌. چونکه‌ هه‌ره‌سه‌بوو، هه‌ره‌سه‌تکی مائوێرانکه‌رانه‌ی وابوو، به‌ هیج شیوه‌یه‌ له‌ بیر ناچیته‌وه‌ و تا ئه‌وړۆش، برینه‌کانی به‌ ته‌واوی ساپۆ نه‌بوون، لاپه‌ه‌کانی میژووش، زۆر به‌ وردی، هێندێ له‌و کاره‌ساتانه‌ی تۆمارکردووه‌، به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وامیش تۆماریانده‌کا.

ستۆکه‌ۆلم

1998. 03. 21

* * *

تێبینیی:

نهم گوتاره‌، له‌ مانگنامه‌ی «په‌يام» ی «له‌ندن» ی ژماره‌ 8، سالی 1998 دا بـلاوکه‌راوه‌ته‌وه‌.
سه‌رچاوه‌کان:

1. جه‌مال نه‌به‌ز، بی‌ری نه‌ته‌وه‌یی ی کو‌ردی نه‌ بی‌ری "قه‌ومیه‌ت" ی ڕۆژه‌لاتی و نه‌ بی‌ری "ناسیۆنالیزم" ی ڕۆژئاوایی یه‌، چاپی 1، بنکه‌ی چاپه‌مه‌نی ئازاد، ستۆکه‌ۆلم - سوید، 1984.
2. هه‌ژار، هه‌نبانه‌بۆرینه‌، فره‌نگ کو‌ردی - فارسی، چاپی 1، سروش، ته‌هران، 1396.

زمان

و

نه ته وایه تی

گومانی تیدا نییه، نه ورځ کومه لگه ی مړو، له یو اره کانی «خوینده واری»،
 یوونا کبیری، راگه یانندن و زانست «دا، گه لئ هه نگوای مه زنی ناوه و گه لئ
 پشکه و تنی له بهر چا ویشی به ده سهیت ناوه. له بهر نه وه، هیندی دید و یوچوونی
 تایبه تی، هیندی جاریش، دهمه ته قتی گهرم، له سهر هیندی زاراوه و چه مکی
 وهک: «زمان، ناسیو نالیست، ئینته رناسیو نالیست، ئاین، سیکولاریزم،
 دیموکراسی ...» په یدا یوه. نه م دهمه ته قتیانه ش، پتر له لایه ن گروپه خاوه ن
 بیر و فلسفه جیا جیا کانی وهک: «کومونیست، ناسیو نالیست و ئیسلامی
 رامیاری «یه وه وروئینراوه و بایه خی تایبه تی پی دراوه.
 له راستیدا، هیچ یه کئ له و چه مک و زاراوا نه ش، سهر به خو نین، به لکوو،
 هه موویان پیکه وه گریدراون و به شیوه یه کی دیالکتیکی، کار له یه کدی
 ده که ن. له بهر نه وه، زور جار، لایه نه پتوه ندی داره کان، قامک له سهر هه موویان
 داده نین و واتا کانیان، پیکه وه دهمه ستنه وه. هر فیرگه یه کیش له و فیرگانه، له
 روانگه ی بیر و فلسفه یه کی دیاریکراو، به گویره ی بهر نه وهندی تایبه تی
 خو، له جوړه شتانه دهر وائی و لیکیانده داته وه!

بۆيە، زۆر بە پىيوستى دەزانم، لەم گوتارەدا، دید و بۆچوونی تايبەتیی خۆم، دەربارەى هیندى لەو چەمکە گىرنگانە دەربرم، لە هەمان کاتیشدا، دەمەتەقییەکی زانستانە بوروژینم، تا رووناکبیر و نووسەرانی کوردیش، بەشداریی تیدا بکەن، بە بارى سەرنجى تايبەتیی خۆيان، واتای هیندى لەو چەمک و زاراوانە، بۆ پۆلەکانى گەلەکەمان روونترکەنەوه.

سەرەتا، زۆر بە راشکاوایی دەلێم: ئەز، لە رووی بیر و فەلسەفەوه، خۆم بە « ناسیۆنالیست » دەزانم، باوەڕێکی تەواوم، بە سەرەتاکانى « دیمۆکراسیى » و « سیکولاریزم » هەیه. بەلام، لە هەمان کاتیشدا، ئەو « سیکولاریزم »ەى، ئیسلامى پامیاریی تییگەیشتووه، هەرگیز باوەڕم پێى نەبووه و باوەڕیشم پێى نییه. چونکە، لە هەموو ژيانى خۆمدا، دژی بى باوەڕیى بووم، خۆم بە موسولمان زانیوه، باوەڕێکی تەواو و لەبنههاتووشم، بە خاوى خۆم هەبووه و باوەڕیشم پێى هەیه. « سیکولاریزم »یش لای من، تەنیا هەر ئەوهیه: کارى پامیاریى و دەولەت، لە کارى خواپەرستى و ئایین جیاکریتهوه. ئەگینا، چۆن بە هەموو شتووه هەولەدەم، « سیکولاریزم »ێکی پڕ لە گومرایى، بى باوەڕیى و دژایەتییکردنى خوا پەتکەمەوه، تا، وەک چەکیکی کوشنده، دژی ئایین و خواپەرستى راستەقىنە بەکار نەهێنێ، بە هەمان شتووش هەولەدەم، ئیسلامى پامیاریى، بە ناوى دژایەتییکردنى « سیکولاریزم »ەوه، هەموو کارتەکان تێکەڵاونەکا و دژی هەموو هێزە « کوردستانیى »یەکان بوەستێتەوه، هەراواناژاوهیهکی ئەوتۆ درووستبێ، ئەو سەرى دیار نەبێ!

راسته، من خۆم بە « ناسیۆنالیست » دەزانم و شانازییشى پێوه دەکەم. پێشموايه، هەموو مەوقى لەم جیهانەدا، رەگێکی « ناسیۆنالیستى » هەر تیدا هەیه. چونکە، لە نیشتمانێکی دیاریکراودا لەدایکبووه و بە زمانێکی تايبەتیش دەبەیفێ، ئەگینا، خۆ لە ئاسمانەوه نەباریوه؟! بۆیه دەبێ، ئەو نیشتمان و زمانەى، لە هەموو نیشتمان و زمانەکانى دیکەى جیهان خۆشتر بوێ. ئەمەش، کارێکی سەروشتى و راستە، لەگەڵ هیچ جۆرە دید و بۆچوونێکی ئایینی و مەوقیدە ناکۆک نییه. ئاخىر خۆ پەيامبەرى ئیسلام، چىای « ئوحود »ى خۆشویستووه و خۆشى فەرموویهتى: (« ئوحود » چىایەکە، خۆشیدەوێن، خۆشماندەوێ.) جا، گەر هەر کوردێکی نەگبەت بیگوتایە: چىای « قەندیل »، یا، هەر چىایەکی دیکەى نیشتمانەکەم خۆشەدەوێ، ئەوا ئەندامى گروپەکانى ئیسلامى پامیاریى و هیندى لە موسولمانە کوردەکان، شاخ و گوێيان لى دەروان، بە کتوبەلەیان نێوزەدەدەکرد و دەیانگوت: تۆ چۆن، خۆل و بەرد خۆشەدەوێ، ناشى، بپەرستبێ؟!!

به لّام، ئەز ئەو « ناسیۆنالیست » نىم، كە ھىندى كەس لىتى تىگەشتووھ.
 چونكە، « ناسیۆنالیستىيى » لای من، تەنیا ھەر ئەوھىە: مرۆ خاكى نىشتمان و
 رۆلەكانى نەتەوھەكى خۆى خوشبوئى. ناپاكىي لە كورد و « كوردستان » نەكا.
 بۆ كىشە رەواكەى دلسۆز و بە ئەمەك بئى. ھەول بۆ تەبايى و يەكئىتىي نىوان
 ریزەكانى گەل بدا. دژى ناپاكىي، ناكۆكىي و دووبەرەكىي بئى. لەگەل نالەى
 ھەژاران و چەوساوەكانى كورددا بئى. دژى ستمى نەتەوھىي و داگیرکردن
 بئى. دژى چەوساندنەو و زۆردارىي كۆمەلایەتیی بوەستى. نەك بىر، فەلسەفە
 و ئایدۆلۆژىيەك بئى، لە وێنەى بتيكدا داتاشرى و شایانى پەرستنبئى.
 لەبەرئەو، ئەز ھىندە « ناسیۆنالیست » م، تا بىر و ریتبازەكەم، لە رازەى
 كۆمەلانى خەلكدا بئى. ئەگینا، لە مێژە گوتموھ و نووسىوشمە: بىر و
 فەلسەفەھىەك، ریتباز و ئایدۆلۆژىيەك، ریزەكانى نەتەوھەكەم لەتوكوتكا،
 رۆلەكانى لە سەر ئایدۆلۆژىا و لە پیناوى بەرژەوھندىي تەسكى پارتايەتییدا،
 دەسیان بە خۆئىي يەكدى سووربئى، بە ھەموو توانای خۆمەو، ئەو فەلسەفە و
 ئایدۆلۆژىيە رەتدەكەمەوھ. ئىدى، سەر بە ھەر باوهر و فەلسەفەھىەكى
 ئاسمانىي و زەمینىي بئى، گرنگ نىيە! ئاخر ئایدۆلۆژىيەك، بۆ ئازادىي و
 خوشىي مرۆ بە گشتىي و كورد بە تايبەتیی، بەگەر نەخرى، كەلكى چىيە؟
 ئایدۆلۆژىيەك، جگە لە « مالىۆترانىي، وێرانكارىي، ئاژاوەمانەو، راوانان و
 گرتن، كوشتن و برین، جەنگى نىوخۆ، خۆئىرشتن و جىنۆساید »، ھىچى
 دىكەى پئى نەبئى، بۆچى چاكە؟ بە كەلكى كام گەل و نەتەو دئى!!
 لەبەرئەوھى، خۆم بە « ناسیۆنالیستىي » يكى دىمۆكراسىخوازى مرۆپەرور
 دەزانم، بايەخىكى يەكجار زۆر، بە زمانە نەتەوھىيەكەى خۆم دەدەم، گەشەى
 پئى دەكەم، پيشیدەخەم و تا دەتوانم، ئەو زمانەى خوائ گەرە پئى بەخشیوم،
 لە ھەموو زمانەكانى دىكەى جیھانم خوشتردەوئى و رازەیدەكەم. ئەمەش، نە
 ھەلەيە و نە « كفر »، بەلكو بە تەواوىي، لەگەل باوهرە « ناسیۆنالیستىي » و
 خواپەرستىيەكەمدا دەگونجئى و پێكدەكوئى. چونكە، خوائ پەرورەدگار، بە
 كوردىتییى ئافراندىومى و ھەر بە كوردىيش زمانى پزاندىوم!
 ھەرچەندە، زمان و كەلتورى كوردىي، لە چا و جاراند، زۆر گەشەيكردوھ،
 ھەنگاوى گەرەھى، بەرھە پيشەوھ ناوھ و لە خەم رەخسىوھ. بە لّام ديسانەوھ،
 ئەورۆ بە ئاشكرا دەبینم، گروپەكانى ئىسلامى پامىارىي لە « باشورى
 كوردستان »، ھىندەى بايەخ بە زمان، كەلتور، مێژووى ئايين و نەتەوھى
 عەرەب و ئىسلام دەدەن، ھىندە بايەخ، بە زمان، كەلتور و مێژووى كورد
 نادەن. ئەمەش، خۆى لە خۆیدا، مەترسىيەكى گەرەھى، بۆ سەر پاشەرۆژى

کورد ههیه. چونکه، ئەو کارەى ئەوان دەیکەن، بە قازانجى نەتەوهى بالادەس و بە زیانى کورد تەواودەبى، بەعەرەبکردنى زمان و کەلتووڕى کوردیش نەبى، هیچى دیکە ناگەیهنئى. بۆ نموونه: بە بیانووێ کارى پامیارى و ئایینییهوه، ناوه کوردییەکان دەگوێرن، ناوى سەرکردەى عەرەبە موسولمانەکان، لە ناوى هیز و پرۆژەکانیان دەنێن، وەک ئەوهى لە ئایینى ئىسلامدا، تەنیا هەر، بریار لە سەر ئەوه درابى، هەموو شتێ دەبى، بە عەرەبى بى، بۆ میژووێ نەتەوهى عەرەب و ئىسلام بگەڕێنەوه! یا، زمانى کوردی، زمانى «کفر» بى و بە هیچ شتێ نەبى، بایەخ بەو بەها گرنگ و پێرۆزانەى نەتەوه بدرى!

بۆیه، لەو نامەیهى رۆژى «2002. 10. 08»، لە «سولهیمانى» بۆ مامۆستا «عەلى باپیر» م ناردوو، زۆر بە راشکاوێ نووسیومه: (بە راستى، گەر بە دەس من بووايه، «نۆیژ، قورئان و فەرموودهکانى پەيامبەر» یشم دەکرد بە کوردی! جا نازانم، بەرێزت لەو بارهیهوه، چى دەلێى؟ چونکه، گەر وا بڕوا، لە نێوچەى ژێر دەسهلاتى ئێوه و لە ریزی پارتە ئىسلامییەکاندا، وردەورده، ناوى «کوردی» و سلاو لە یەکدی کردنیش، بە «کوردی» نامێنێ!

«195.2»

ئەز پێموايه: کۆلەکەى سەرەکی نەتەوه، لە زمان پێکهااتوه. چونکه، هەر بە هۆى زمانهوه، بە من دەلێن: کورد و بە یەکیکی دیکەش دەلێن: عەرەب. هەر بە هۆى زمانیشهوه، نەتەوهکان لە یەکدی جیا دەکرینهوه، پۆلێندەکرین و لە چەن گرووپێکی ئێتنی هاوبەشدا کۆدەبنەوه.

لەبەرئەوه، گەر وەک «ناسیۆنالیست» بى، لە زمانى کوردی بڕوانم، ئەوا زۆر بە راشکاوێ دەلێم: لە هەموو زمانەکانى دیکەى گەل و نەتەوهکانى ئەم جیهانەم خۆشتر دەوێ. بۆ؟ چونکه، هەر بەو زمانە، پەردەى گوێم کراوتەوه، بانگم بە گوێدا هەلداراوه، بە مندالێ گروگالمکردوو، فێرى یەكەمین ووشەى پێرۆزى «دایە و بابە» بووم! کاتى ئازاریکم پێ گەشتوو، هەر بەو زمانە نالاندوو. کاتى تووشى گرفتی بووم، هەر بەو زمانە، هاوارم لە خۆى خۆم کردوو، تا بە دەنگمەوه بى و یارمەتیمبدا. کاتیکیش، سەرکەوتنیکم بە دەسهێناوه و بەختەوهربووم، هەر بەو زمانە، خۆشێ خۆم دەربریوه. هەموو کاتیکیش، هەر بەو زمانە دەتوانم، باشتر، جوانتر، رووتتر، رەوانتر، پتر دید و بۆچوونەکانى خۆم دەربرم، رافەش لە هەست و هۆشێ خۆم بکەم!

بە داخهوه، هێندێ کورد هەن، زمانە «ئەوروپایى» یەکان، بە چەن زمانێکی بیانیى دادەنێن. لە هەمان کاتیشدا، زمانى نەتەوه بالادەس و دەولهتە داگیرکەرەکانى «کوردستان» بە گشتى و زمانى «عەرەبى» بە تایبەتى،

به چهن زمانتيكي نامۆ و بيانيي نازانن! به لّام، به لاي منه وه، نهك ته نيا هر، زمانه «نه وروپايي» يه كان، به لكوو، هه موو زمانه كانى ديكه ي «تووركى، فارسى و عهره بىي» ش، هر وهك سى زمانى نامۆ و بيانيى ته ماشاده كم. چونكه، زمانى زكماكيى و نه ته وهىي من نين، به هه موو جوړى، به من نامۆن، زمانى سى نه ته وهى سهردهس، زمانى فهرمىي چوار دهوله تى داگيركه ر و نياسايى «كوردستان» نه بن، هيچى ديكه نين و به هيچ شيويه، لام پيروژ نين! با، تيگه لىي ئاييني شمان له گه ل نه ته وهى «عهره ب» و خزمايه تى زمانيشمان، له گه ل نه ته وهى «فارس» دا هه بى! ئاخىر، گهر ئه وه نه ته وه بالاده سانه، هر له ميژوهه، خاكى «كوردستان» يان داگير نه كرايه، ئىسته رۆله ي كورد، بۆ ئه و سى زمانه يان ده زانى؟ ئه دى بۆ زمانه كانى: «چينيى، هيندى، بهنگالى، پورتوگالى، مالايسى، ژاپونى، ئوردو ...» نازانن!!

به لّام، گهر وهك خواپه رستىكى راسته قينه و له روانگه ي ئايينه وه، له زمانى كوردىي و هه موو زمانه كانى ديكه ي، گروپه ئيتنيكه كانى ديكه ي جيهان بپروانم، ئه وا، هه موو زمانه كانم، لا جوان و پيروژن. چونكه، هه موويان هر يه زدانى مه زن دروستيكردوون، هيچيان دهسكردى هيچ كهس، ريتكخراو، پارت و دهوله تى نين، هر وهك خواش فهرموويه تى: (ومن اياته خلق السماوات والارض واختلاف السنتكم والوانكم ان فى ذلك لآيات للعالمين). ته نانه ت، زمانى نه ته وهىي، هينده پيروژ و پر بايه خه، خواى گه وره، په يامبه ره كانى خوڅى، له نيو نه ته وه كانى خوياندا هه لېزاردوه و هر به و زمانه ش ناردوونى، كه قسه يان پيكردوه، تا، باشتىر له يه كدى بگن. وهك له چهن جىيه كدا فهرموويه تى: (وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه ليبين لهم فيضل الله من يشاء ويهدى من يشاء وهو العزيز الحكيم). (ولكل امه رسول فاذا جاء رسولهم قضى بينهم بالقسط وهم لا يظلمون). (ولقد بعثنا فى كل امه رسولا ان اعبدوا الله واجتنبوا الطاغوت فمنهم من هدى الله ومنهم من حقت عليه الضلالة فسيروا فى الارض فانظروا كيف كان عاقبه المكذبين). جا، گهر خواى گه وره خوڅى، ئارمه زوى لى بووايه، هه لېه ته، ئه م هه موو گروپه ئيتنيكه نه ي دروست نه دكرد، به لكوو، هه موو گروپه ئيتنيكه كانى، له يه ك گروپى ديارىي كراودا كوډه كرده وه. هه روه ها، ئه م هه موو زمانه شى دروست نه دكرد، به لكوو، ته نيا هر يه ك زمانى تاييه تى دروسته كراودا! هر وهك خوڅى فهرموويه تى: (ولو شاء ربك لجعل الناس امه واحده ولا يزالون مختلفين).

له بهرئوه، هەر نه ته وهیه ک، پارێزگاریی زمانی نه ته وهیی خۆی نه کا، ههول بۆ « بوژاندنه وه، پیشکه وتن، گه شه کردن و په ره سهندن » ی زمانه که ی خۆی نه دا، جگه له وهی، « کفر » یکی گه وره ی نه ته وهیی ده کا، له هه مان کاتیشدا، ورده ورده، زمانه که ی لاوازه بێ و ده پوکێته وه. دوریش نییه، له پاشه پوژدا له نیونه چێ و نه ته وه که ش، تووشی گرفتێکی گه وره ی زمانه وانیی و سایکۆلۆژیی بێ!

ئه وه ته، ئێسته زۆر به ئاشکرا ده بین: چ بزوتنه وهیه کی مه زن، له جیهاندا ههیه، به چ شیوهیه، هه موو نه ته وه پچووک و ژێرده سه کان، ههول بۆ بوژاندنه وه ی زمانه کانیا ن ده دن. ته نانه ت، نه ته وه سه رده س و خاوه ن ده وه له ته کانیش، بایه خێکی یه کجار زۆر، به زمانه نه ته وه ییه کانی خۆیا ن ده دن و پێشیده هه ن. چونکه، زمان به چرایه کی پوونا ک و گه شی، نیو مالی تاریکونووته کی هه موو نه ته وهیه ک داده نرێ، زۆربه ی تایبه ته ندیییه کانی نه ته وه، به زمان ده رده برێن و هه ر له زمانیشدا کۆده بنه وه. خو هه ر به هۆی زمانیشه وه، گه لێ شتی گه وره و گرنگ، له جیهاندا پووده ده ن.

گه ر ئاوړیکیش له میژوو بدهینه وه، ته ماشایه کی سه رده می « رێنيسانس » بکه ی، ئینجا، به ته وایی بۆمان ده رده که وێ و تیده گه ی، هیندی له گه لانی « ئه وروپا »، له نیوان سه له کانی « 1300-1400 » و به ره و ژوور، به چ شیوهیه، بایه خیای به زمانی نه ته وهیی خۆیا ن داوه. به هۆی بوژاندنه وه ی زمانه که یانه وه، چۆن توانیویانه، پیشکه وتن به ده سبێن. له کاتیکدا، چه ندین پێشه وای مه زنی ناوداری وه ک: « دانتی، په تراک، پوکاشیق، دافینشی، میخایل ئه نجیلۆ و ئارازمس ... »، له نیو گه له کانی خۆیا ندا هه لکه وتوون، گه لێ شانازییان، به زمان و که لتووری نه ته وهیی خۆیا نه وه کردوه، بایه خێکی یه کجار زۆریان پێ داوه، گه لیکیان پێدا هه لداوه و پاژهیان کردوه. بۆیه به و شیوهیه، ته لاری کۆشکی پاژا وه ی زمان، هونه ر و وێژه ی نه ته وهیی خۆیا ن، له حه وت ته به قه ی ئاسمانی نیشتمانه کانیا ن تێپه راندوه.

بۆ نموونه: هۆنه رێکی گه وره ی به ناو بانگی وه ک: « دانتی »، له هه موو بواره کانی بزوتنه وه ی « پوونا کبیری، وێژه یی، هونه ریی، کاری ئه کادیمی و پامیاریی » دا، شوژه سواریکی بێ وینه ی سه رده مه که ی خۆی پووه. له به ری زمانی « لاتین »، زمانه نه ته وه ییه که ی خۆی به کاره ی ناوه. ئه و که له نووسه ر و زانا گه وره یه، ده رباره ی زمانی نه ته وهیی، زۆر به پوونی گوتویه تی: (زمانی نه ته وهیی، له توانایدا هه یه، پال به گه له وه بنی، گۆرانیکی بنه ره تی تیدا پیکبێنی.) (3، 93)

به لām، زمان لای نه ته وهی بالادهس، نهک هه ر پارێژراوه، نهک هه ر به هه موو شیوهیه راژه کراوه و پێشخراوه، به لکوو، زمانه که ی خۆشیان، به زۆر، به سه ر گرووپه ئیتنیکه کانی دیکه ی ژێرده سی خۆیاندا سه پاندووه، له لایه ن رۆله زیره ک و هه لگه وتوووه کانی ئه و نه ته وانه شه وه، هێنده ی دیکه راژه کراوه و بوژێنراوه ته وه. جا ئه و سه پاندنه، له ریتی ده سه لاتی ده وه ته وه بووبی، یا، به هۆی زمانی ئایینی هاویه شه وه بووبی، یا، به هۆی هه ر دوو فاکته ره که وه بووبی، شتیکی له باسه که نه گۆریوه، وهک نه ته وه بالاده سه کانی «عه ره ب، توورک و فارس»، زمانه کانی خۆیان، به سه ر نه ته وهی بنده سی «کورده» و سه پاندووه! که چیی، لای نانه ته وه یییه کانی نه ته وهی بنده س: «کوۆنیست» و «ئیسلامی»، هه رگیز، ئه و بایه خه گرنگه، به زمانی دایک نه دراوه. چونکه، هه م هه ست و هۆشی نه ته وه یییان لاوازه بووه، هه م هه میشه، له بۆته ی بیانییه پرستییدا تهاوته وه، له ئاستی زمانه که ی خۆشیاندا، که ی و کاسبوون!

له ئیوان زمانه کانی «عه ره بیی، فارسیی و توورکیی» نه ته وه بالاده سه کاندا، هه ر له کوۆنه وه تا ئه و رۆ، بایه ختیکی یه کجار زۆر، به زمانی عه ره بیی دراوه. چونکه، زمانی ئایینی هاویه شی، هه موو گرووپه ئیتنیکه کانی هه ر چوار ده وه ته داگیرکه ره که ی «کورده ستان» بووه. ته نانه ت، هه ر دوو نه ته وهی «توورک» و «فارس» یش، بایه ختیکی زۆریان، به زمانی عه ره بیی داوه. ئه و بایه خدانه ش به شیویه بووه، هه میشه هه ولیانداوه، رۆله کانی خۆیان و کورده هانده ن، فێری زمانی عه ره بیی بن. که چیی، له هه مان کاتیشدا، زمانی کورده ییان قه ده ده گه کردووه!

ئه وه ته ی نه ته وهی کورده موسوڵمان بووه، راژه ی زمان و که لتوووری عه ره ب دهکا، به شیویه، هێنده ی راژه ی ئه و زمان و که لتوووره کردووه، هێنده بایه خی به زمانه که ی خۆی نه داوه. به تایبه تی، هێنده ی له کوۆندا، مه لا و زانا موسوڵمانه کانی کورده، خۆیان ماندوو کردووه و بایه خیان به «رینووس، رێژمان، وێژه و زمان» ی عه ره بیی داوه، نیو هێنده، بایه خیان به زمانه خۆرسکه خواکرده زکماکه که ی خۆیان نه داوه. به لگه شم ئه وهیه: گه ر که می بایه خیان پێ بدایه، هه لبه ته ئیسته، زمانی کورده یی، به جوړتیکی دیکه ده بوو، بۆ هیچ ووشه یه دا نه ده ماین. ئه وانیش، له لایه پرهمیه کی دیکه ی گه شتر و پرشنگذارتری میژووی وێژه ی کورده ییدا، ناویان تۆمار ده کرا! له به رئه وه، هه رچه نده زمانی عه ره بیی، به زمانی ده وه لات و «قورئان» یش ناسراوه، به لām لای من، هه ر به زمانیکی بیانیی و خۆسه پێنه ری نه ته وهی بالاده س داده نری!

ږهنگه، هیندې کورد هه بن، وا له م دید و بۆچوونانه ی من بگن، ږقوکینه یه کی
 زۆر، له نیو دل و دهر ووندا، دژى نه ته وه ی عه رب و زمانى عه ربیى پۆنگى
 خوار دیتته وه، بۆیه وا به و شیوه یه و بى په رده، هه ستى خو م دهر دهر یم. به لām،
 له راستیدا، ئه مه وا نییه، به لکوو، ته نیا دهمه وئ، راستى ږوونکه مه وه، بى
 ئه وه ی ږقوکینه، تیکه لاو به لیکدانه وه و باسه کان بکه م. یا، هیندې پیتیانوبى،
 ئه ز ته نیا هر، به ووشه ی عه ربیى، هه ناسه م توند ده بى، له شم دهموړى و
 ته نگړه دهمگړى. به لām، له راستیدا، نه ک هر له شم به ووشه و زاراوه ی
 عه ربیى لیرده کا، به لکوو، هر هه مان بارى سه رنج و تیتینیشم، به رانه ر به
 هه مو ووشه و زاراوه یه کی بیانى هیه، گه ر ووشه و زاراوه ی کوردیى هه بى
 و به کار نه هینرى. چونکه، ئه ز پیموایه: گه ر زمانى «لاتین» و زمـانـه
 «نه وروپایى» یه کانى دیکه، به چن زمانى کی بیانى دانرین، ئه وا، له هه مان
 کاتدا، هر سى زمانى «عه ربیى، فارسى و توورکى»، گه لى له و زمانانه،
 به من نامۆ و بیانیترن. له بهر ئه وه ی زمانى نه ته وه و ده ولته داگیرکه ره کانى
 «کوردستان» ن و به زۆر به سه رماندا سه پینراون!

هه لبه ته، دید و بۆچوونه کان، سه باره ت به چه مکى نامۆ و بیانى بوونى زمان،
 جیاوازییه کی زۆریان هیه. بۆ نمونـه: هه موو ئه و دید و بۆچوونانه ی،
 «ناسیونالیست» ى کى کورد، دهر باره ی زمان و نه ته وه هیه تی، لای
 موسولمانه کان به گشتى و ئیسلامى رامیارى به تایبه تی، جوړى کی دیکه یه
 و هه رگیز وا نییه. چونکه، ئه وان ئه و سى زمانه به گشتى و زمانى عه ربیى
 به تایبه تی، به چن زمانى کی بیانى نازان. به لکوو، به زمانى چن
 نه ته وه یه کی براى هاوئاین داده نین. گومانیشم له وه نییه، هه موو ئه ندامى کی
 ئه و گروپه ئیسلامییه نه ی «کوردستان»، ته نیا هر به و شیوه یه، له واتای
 ووشه ی نامۆ و بیانى تیکه یشتوون، هر به و شیوه یه ش، له و زمانانه دهر وان
 و له یه کدیان جیا دمه که نه وه! چونکه، زمانى نه ته وه ی داگیرکه رى عه رب، به
 زمانى کی بیانى نازان، به لکوو، به زمانى کی په سه نى دهر ان و بگره، له
 زمانه نه ته وه یییه که ی خویشان، پتر خویشانده وئ و بایه خى پى دده ن.
 عه ربه داگیرکه ره کانیش، به براى دایک و باوکى خویان داده نین. به لām،
 سه ر ئه وه یه، له هه مان کاتدا به و چاوه پر له ږیزه وه، له زمانه نه ته وه یییه که ی
 خویان ناروان، کورده «سیکولار» هکانیش، به دوژمنى باوه کوشته و
 سه ره کیى خویان دهر ان!

که چى، به له نسى ئه م هاوکیشه گرنکه، هه رگیز ته واو نه بووه و ته واویش
 نییه. له بهر ئه وه ی، لای زۆربه ی هه ر زۆرى، ږۆله ی نه ته وه بالاده س و ده سته ی

دمهسه لاتدارانی دهوله ته داگیر که ره کانی « کوردستان »، هرگیز وا نه بووه و
 واش نییه. چونکه، چن که سیتی که می خورنده وار، پووناکبیر، نووسر و
 رامیاری هه لکه وتوی وهک: « عزیز سکریت، موعه مهر قهزافی، سمایل
 پیشکچی ... » نه بی، ریزیان له مافه کانی کورد گرتووه، نهوانی دیکه،
 ره همیشه به پیچه وانه وه رهفتاریان کردووه، به تایبه تیی توور که کان، چاویان به
 هیچ جوره پیشکه و تنیکی کورد و سهر به خوییه کی « کوردستان » هه ل
 نه هاتووه و هه لیش نایه! جا، هر له چه پر هوه کانیانه وه، تا راستره و مکانیان
 بگره، هر له « سیکولار » مکانیانه وه، تا به « ئیسلامی رامیاری » ش دهگا،
 به نیر و میانه وه، دانیان به مافه نه ته وهی، مرویی و دیمو کراسیییه کانی
 گه لی کورد، له هیچ پارچه یه کی « کوردستان » دا نه ناوه و ناشیتن. ههروه ها،
 عه ره به کان به گشتیی، هرگیز، باوه ریان به مافه نه ته وهییه ره واکانی کورد
 له « عیراق » و « سووریا » دا نه بووه و نییه. به لکوو کورد، به یه که مین رتگر و
 کووسی سر رتی پیشکه و تنی عه ره ب و سهر به خوی نیشتمانه که یان
 داده نین. به ناپاک و به کریگراوی دهوله ته کانی بیانی تاوانباریده کهن، وهک
 له م دواییانه دا، له که نالی « نه لجه زره » هوه، چن پووناکبیر و ژورنالیستیکی
 ناوداری وهک: دوکتور « فهیصل نه لقاسم » و « نه محمد مه نصور »، زور به
 راشکاویی، نه م چن که لله شه کره یان شکاند!

جگه له وهی، هه موو داگیر که رانی « کوردستان » بی جیاوازی، چاویان له و
 که مه ئازادی و نیمچه سهر به خوییه بریوه، که نه ورۆ له « باشوور » دا هه یه و
 دهیانه وی، رۆژی زووتر، دهسیان ئاواله بی، خویان بۆ لیدانی بزوتنه وهی کورد
 ته رخانه کهن، نه و سهر به سستییه ی به خوین سهندراوه، تیکبده نه وه و له نیوی
 بهرن! چونکه، به ناوی برای ئایینییه وه، هیچ مافیی به کورد ره و نابین،
 ته نیا هر نه وه نه بی، له ژیر ئالای یه که دهوله تی یه کگرتوی ئیسلامییدا،
 تاهه تایه، نهوان برا که وره و ئیمهش برا پچووک بین، وهک چه ندین سه ده
 ده بی، به و شیویه، نه ته وهی کوردیان چه وساندو ته وه، به و قه وانه سواوه،
 میتشکی رۆله کانیان پر کردووه، به هه زارانیان لی فووداوه، به ناوی ئایینه وه،
 وولاتانی گه لانی جیهانیان پی داگیر کردوون و به هه زاران رۆله ی کوردیان، به
 خورایی و له پیناوی هیچدا، له به ره کانی جهنگدا به کوشتداوه. به تایبه تیی،
 گروپه کانی ئیسلامی رامیاری عه ره به « سووننه » کان، گه نه ورۆ دهسیان
 هه بی، نهوا، له ئاخونده کانی « ئیران » که مترمان پی ناکه ن!

نه ز پیموایه: سهره تاکانی ئاین به گشتیی و ئایینی ئیسلام به تایبه تیی،
 هرگیز نه یان توانیوه، چاره سه ری کیشه ی نه ته وایه تیی گه لانی جیاواز بکه ن و

ناشیکەن. چونکە، لە لایەکەوه، هەم باوەریان پێی نەبوو و باوەریشیان پێی نەبوو. هەم لەو بیارەشدا، هیچیان پێی نەبوو و هیچیشیان پێی نەبوو. لە لایەکی دیکەشەوه، لە سەر دەمی پەيامبەرەکان «موسا، عیسا و محەممەد» دا، گرتی نەتەوهیی نەبوو، تا بە تەواویی لێی بکۆڵنەوه و چارەسەرێکی بۆ بدۆزنەوه. بۆ نموونە: لە سەر دەمی پەيامبەری ئیسلامدا، گەر گرتی نەتەوهیی هەشبوویی، هەرگیز، بەم شێوە گرگرتووی ئەو پۆ نەبوو. تەنانەت، بەو شێوەیە سەر دەمی هەر دوو ئیمپراتۆریای عەرەبە موسولمانەکانی «نەمەویی» و «عەباسیی» بە گشتیی و «توورکە عوسمانیی» یەکانیش بە تایبەتی نەبوو، تا، تیۆری تایبەتی بۆ داریژێ و بریار لە سەر چارەسەرکردنی کێشە نەتەواوەتی بدرێ. لەبەرئەوه، ئەوهی دەبیستین و دەبینین، گوایه: هێندێ گرووی ئیتنیکێ دیاریکراو، لە هێندێ دەوڵەتدا، بە نیوی چەن گرووپ و پێکخراویکی ئیسلامی رامیارییەوه، خۆیان پێکخستوو، راپەرین، خەباتی چەکداری دەکەن و داوای مافی چارەنووس دەکەن، تەنیا هەر ئەوهیه: ئایینەکیان، لەگەڵ ئایینی نەتەوهی بالادەسدا، جیاوازی هیه و ناپانەوێ، لە بندهسی ئەواندا بن و فرمانەر و اییانیکەن!

بۆ نموونە: پۆلەکانی گەلی موسولمانی چەوساوێ «فەستین»، دژی هەموو دەزگە دەوڵەتی و سەربازییەکانی دەوڵەتی «ئیسرایل» دەجەنگن. هەروەها، هەموو گەلانی دیکە موسولمانی «کشمیر، فیلیپین، بۆسنە، چیچنستان، کۆسۆڤۆ...»، دژی گەل و نەتەوه سەردەس و داگیرکەرەکانی «فەلە» خەبات دەکەن. بەلام، گەر هاتوو، چەن گەلیکی دیکە موسولمانی وەک: «عەرەب، توورک و فارس»، ئازادی و سەربەخۆیی نەتەوهیی، لە چەن گەلیکی دیکە موسولمانی وەک: «کورد، ئازەر، بلوژ...» زەوتکەن، خاکەکیان لێ داگیرکەن و بیانچەوستنەوه، ئەوا دەبێ، هیچ نەلێن و هیچ نەکەن، بەو فرمانەرەوایی و ژێردەسییەش قایلین. چونکە، لە چوارچێوەی سنووری دەوڵەتیکی ئیسلامیدا دەژین و ئەمەش، لە لایەن یاسا و دەستووری ئیسلامەوه، بریاری لە سەر دراوه! بۆی خوارمان بەشێوەیەکی سەرەوایی، لە هیچ بەشێکی «کوردستان» دا، هیچ گروویکی ئیسلامی رامیاری، سەر بە نەتەوه بالادەسەکان نابینن، دان بە مافە رەواکانی نەتەوهی کورددا نای. تەنانەت، گەر یەکنێ لە گەلە موسولمانەکان، خاکی گەلیکی دیکە ناموسولمانی وەک «جوو» یا «فەلە» ی داگیرکرد، ئەوا، بە هیچ شێوەیه بۆیان نییه، داوای مافی چارەنووسی خۆیان بکەن. بەلکوو دەبێ، بەزۆریش بێ، هەر ملکهچی یاسا و بریارەکانی دەوڵەتە ئیسلامییەکه بن. ئەکە هەر

ئەو ەش، بە لکۆو دەبێ، سەرانیەش بە دەوڵەتە ئیسلامییەکیە بدەن! بۆ نموونە: دەسەلاتدارە عەرەبە موسوڵمانەکانی «سۆدان»، خاکی «فەلە» رەش پێستەکانی «خوارووی سۆدان»یان زەوتکردوو و دان بە مافەکانیشیاندا نائین! یا، «توورکە عوسمانیی»یەکان، بە ناوی ئایینەو، بە چ شیوەیەکی درێندانە، قەلاچۆی گەلی «ئەرمەن»یان کرد!

بە راستیی، ئەمە دید و بۆچوونی پامیاری و نەتەوویی راستەقینەی، زۆربەیی ھەرە زۆری گەلە ھاوئایینە «عەرەب، فارس و توورک»ەکانمان. خۆشیان ئەو ە ناشارنەو، کە ھیچ جۆرە مافیکی نەتەوویی، بە نەتەووی کورد بە گشتیی و گەلی کورد لە «باشووری کوردستان» بە تاییبەتی پەوا نابین. ئیدی، بۆچی دەبێ، بە برای خۆمانیان بزائین، ھەر لەبەرئەو، یەک ئایینی ھاوبەش کۆماندەمکاتەو؟! ئاخر، گەر ئەو باریانە ئامادەبن، ھاوکاری لەگەڵ یەکیددا بکەن، بۆ ئەو، گەلی موسوڵمانی دیکە وەک کورد قێکەن. یا، بە لانی کەمەو نەیلن، لە ھیچ بەشیکی نیشتمانەکید، بە ھیچ جۆرە مافیکی نەتەوویی و دیمۆکراسیی خۆی بگا، برای چیمان؟ گەر ئەوانە برابن، ئەدی دوژمن دەبێ، چۆن بێ؟!!

ھەرچەندە، بە ھەموو لێکدانەو ھەیکیش بێ، چ لە کۆن و چ لە ئێستەشدا، نەتەووی کورد، زۆر لەو نەتەو ە سەردەسانە موسوڵمانتربوو و ئایینەکەشی، خاوینتەر راگرتوو. بەلام، ئەوان ھەر خۆیان، بە موسوڵمانی راستەقینە دەزانن و دان، بە ھیچ مافیکی نەتەوویی کورددا نائین. چونکە، جگە لە نەتەووی ئیسلام، باوەریان بە ھیچ نەتەوویەکی دیکە نییە. جگە لە مافی ئیسلامیش، باوەریان، بە ھیچ جۆرە مافیکی نەتەوویی و دیمۆکراسیی نییە و ھەر بە «کفر»یشی دەزانن!

لەگەڵ ئەو ەشدا، ھەستی ئایینی و ھەستی نەتەوویی خۆیان، زۆر زیرەکانە و ژیرانە تێکەڵاوەکردوو، بە شیوەیەکی زۆر جوان، ھەم دژی داگیرکەران و لاتەکانیان، ھەم دژی گەلە بێدەسەکانی خۆیان، وەک چەکیکی دوو دەم بە کاریان ھێناو و بە شیوەیەکی بەردەوامیش بە کاریدیتن. لەبەرئەو، لە کاتیگدا، دژی داگیرکەران بیاینی دەجەنگن، مافی گروپە ئیتتیکەکانی بێدەسی خۆشیان، ناسەلمێتن و قووتیدەدەن!

کەچی، ئەم دید و بۆچوونە، بۆ گەلی موسوڵمانی وەک کورد، ھەرگیز دەسی نەداو و دەسپیش نادا. چونکە، ھەر دوو نەتەووی داگیرکراو «کورد» و داگیرکەر «عەرەب، توورک و فارس»، یەک ئایینی ھاوبەش کۆیان دەکاتەو. لەبەرئەو نابێ، لە نیوان ئێمە و ئەواندا، بۆ خالی ھاوبەش بگەڕیتن، بە لکۆو

دهبى، بۆ خالى ئاكۆكىي بگه پيىن، تا به هۆيه وه، خۆمان له وان جياكه ينه وه،
خۆمان له خه له تاندن، چاويه ست، دادۆشىنى ئاپوورى، قووتدان و
تواندنه وهى نه ته وهى پياريزين. له م بواره شدا، ته نيا هر، چهكى زمان
دهتوانى، ئه و پۆله پيرۆزه بگيرى و ئه و كاره گرنگه جيه جىكا.

هر چه نده، هيندى جار، گروپه ئيسلامييه كانى « كوردستان »، هيندى
ئايت و فهرموودهى په يامبه ر، بۆ مه به سته تا به تيبه كانى خويان دینه وه و
ليكدانه وهى تا به تيبه بۆ ده كه ن. به لām له راستيدا، فرى به سه ر مافى
چاره نووسى نه ته وه كانه وه نيه! به لكو، ئه وان ده يانه وى، به هر شتويه بى،
له گه ل به رنامه و پييازى راميارى خوياندا بيانگونجىن، تا ئه و كه لینه
كه وره يه، له ئايىنى ئيسلامدا پر كه نه وه و ئه ندامه ده رويش ئاساكانى
خوشيانى، پى بخه له تين! #

هر چى چۆن بى، گه ر ئيمه هه موومان، له يه ك كاتدا، خۆمان به كورد و
موسولمان بزاني، ده بى، به هه موو لايه كمان، هه ول بۆ مافه ره واكانى
نه ته وهى كورد به دين و خه باتى بۆ بكه ين، له ماله پچكۆلانه كه ي خۆماندا،
كوردى كى دلسۆز و خواپه رستى كى راسته قينه بين، وهك هه موو گه ل و
نه ته وه كانى جيهان، هر له كۆنه وه تا ئه و پۆ وايان كردوه، به له نسيكيان له
نيوان، ئه و دوو لايه نه گرنگ و پيرۆزه دا راگرتوه، نه يانه ئه شتووه، « نه شيش
بسووتى و نه كه باب! »

ئهم ئه ركه گه وره و گرانه پيرۆزه ش، پيش هه موو لايه نى، به ره وپووى گروپه
ئيسلامييه كانى « كوردستان » ده بيه وه. بۆ ئه وهى، له لايه كه وه، ده سى ئه و
داگير كه ره باز رگانانه ئايىن، هه م بۆ پۆله كانى هر دوو نه ته وهى سه رده س و
بنده س، هه م بۆ هه موو گه لانى ئيسلامي ئاشكراكه ن، تا چى ديكه، به ناوى
ئاينه وه، كورد نه كوژن و خاكه كه ي داگير نه كه ن! له لايه كى ديكه شه وه،
داكۆكىي له مافه نه ته وهى و ديمۆكراسييه ره واكانى نه ته وهى كورد بكه ن،
داواى ده وه له تىكى سه ر به خۆى يه كگرتووى « كوردستانى »ش بكه ن.

جا، گه ر ئيسته، كه مى له پتوهندى نيوان زمانى نه ته وهى و زمانه كانى
ديكه ي گه لانى جيهان بدويم، ئه و ده ليم: گومانى تيدا نيه، هه موو زمانه كان،
به پتي دور و نزىكيان له يه كدييه وه، به گويزه ي پيشكه وتنى تىكنۆلۆژيا و
زانست، كه لك له يه كدى وهر ده گرن. بۆيه، وشه و زاراوه ي زمانه كان، تىكه ل
به يه كدى ده بن و گه له كان، وشه له يه كدى ده خوازن. به لām، ئه ز به پتي
پتويستى نووسينه كه م، به گويزه ي بوون، يا نه بوونى هيندى وشه و زاراوه له
زمانى كورديدا، هه ميشه، په نام بۆ به ر، زمانه جياجياكانى گه لانى جياوازي

جیهان بردووه. ئیدی، بهو شیوهیهی گونجایی و باوهرم پئی بوویی، وشه و زاراهوی گونجاوم، لی وهرگرتوون و به شیوهیهکی شیاو، له نووسینهکانمدا بهکارمهیتناون.

له راستییدا، زۆریهکی کات، پتر وشه و زاراهوم، له زمانی «لاتین» و زمانهکانی دیکهکی گهلانی «ئهوروپا» وه وهرگرتووه، وهک لهوهی، پهنام بۆ بهر زمانهکانی «عهرهبی، تورکیکی یا فارسیی» بردبی. چونکه، وشه و زاراهوهکانی زمانی «لاتین»، مولکی هیچ گروویکی ئیستیک نین. بهلکو، مولکی ههموو کۆمهلگهی مرون. بۆیه، ههموو گهل و نهتهوهیهک بۆی ههیه، بهکاریانبیتنی. بهلام، زمانهکانی «عهرهبی، فارسیی و تورکیکی»، مولکی نهو سئ نهتهوه داگیرکهرن، نهک ههر کورد بۆی ههیه، بهکاریانبیتنی، بهلکو، بهزۆریش به سهریاندا سهپاندووه و دهشیسهپتن، له ههمان کاتیشدا، زمانه خواکردهکی خوشیان لی قهدهغهکردووه! **راگزار له ۱-۱۱-۱۳۳۷** ههمووها، تهنا ههر کوردیش، نهو زاراهو جیهانییانه بهکارناهیتنی، بهلکو، زۆریهکی زۆری گهلانی جیهان و نهتهوهی عهرهبیش بهکاریاندیتن. له کاتیکدا، نهوان وهک کورد، خاکیان داگیر نهکراوه، دهیان سالیش دهبی، دهولهتی نهتهوهیی تایبهتی خۆیان دامهزاندووه، چهندین دهزگهی «هونهری، وژیهی و زانستی» شیان ههیه، ئینجا، ههر پهناش بۆ نهو زاراهو جیهانییانه دهبن. ئاخر، چی بکن، گهر نهو وشه و زاراوانه بهکار نههیتن؟ خۆ ناتوان، ههموو نهو ناو و زاراوانهی نهو و هه، وهک: «رادیو، تیلیفیزۆن، فیدیک، سینهما، تیلیفۆن، کۆمپیوتەر، دیسک، کاسیت، کامیتر، فیلم، پرۆژیکتەر، فریزەر، دیمۆکراسیی، دیکتاتۆری، بۆژوازی، قانون، دوکتۆر، پرۆفیسۆر، گروپ، فۆنتیک، فۆنیم، پرۆژه، دیالۆگ، فهلسهفه، ئایدۆلۆژیا ...» بگۆرن و بهرانبهرهمکانیان داتاشن! جا گهر نهوان و ابن و له نووسینهکانیاندا، نهو زاراوانه بهکاریتن، نهدی ئیمهی کورد، که له ههموو مافیکه نهتهوهیی خۆمان بی بهشکراوین، گهر بهو شیوهیه نهیاننووسین و بهکاریان نههیتن، دهبی، به چ شیوهیهکی دیکه بیاننووسین؟

ئهز پیموایه، خۆیان بهکاریتن، گهل لهوه باشتره، زاراهوی نالهباریان بۆ داتاشین و واتای راستهقینهی خوشیان بهدهسهوه نهدهن! به راستیی، ئهم جۆره وشه و زاراهو ناسراو و گرنگانه، به هیچ شیوهیه پتویست ناکا، زاراهوی دیکهیان بۆ داتاشری. چونکه، پۆلهی گهل و نهتهوهکانی جیهان، زۆر به ئاسانی لێیان تیدهگهن، تا نهو وشه و زاراوانهی، زمانه زیندوووهکانی گهلانی جیهانیش فترن، گهل چاکتره و باشتیش، له یهکدی تیدهگهن!

جگه له وهی، هه می شه، له نیوان زمانی کوردیی و ئه و سێ زمانه ی، نه ته وه داگیرکه رهکانی « عه رب، فارس و توورک » دا جیاوازی مکردووه. چونکه، گهرچی زمانی « عه ربیی » زمانی ئایینی هاوبه ش و دهوله تیش بێ، به لام، له چاو زمانی « فارسیی » دا، زۆر له زمانی « کوردیی » یه وه دووره. ئه وه له گه ل زمانی « توورکیی » شدا، هه ر به راورد ناکرێن!

گه ر له بنچینه دا، هه ر دوو زمانی فارسیی و کوردیی، یه ک زمان نه بووین، ئه و گومانی تیدا نییه، سه ر به یه ک گرووپه زمان. له به ره وه، زۆر له یه کدییه وه نزیک و کورد ده توانی، به ئاسانی، ووشه ی لێ وه رگرێ. هه ر وه ک « هیمن » یش نووسیویتی: (ئیمه نابێ، گوێ به دینه شو قی نیسته کانی فارس، که ده لێن: کوردیی شیوه یه کی فارسییه. بۆ خۆمان ده زانین، زمانه که مان: زمانکی سه ربه خۆیه و ناترسین و نایشارینه وه، که خزمایه تی وه ته ک فارسی شدا هه یه. زۆر باش ده توانین، ووشه ی فارسیی وه رگرین، وه ک ئه وان که له وه رگرتنی ووشه ی کوردیی و هیچ زمانکی دیکه سل ناکه ن. به لام، هه ق نییه، له باتی ووشه ی « مه زن، گه وره، زه لام و زل » ووشه ی « بزرگ » ی فارسیی بنووسین. یا له جیاتی « جوان، چه له نگ، ده لال و شه نگ » ی خۆمان، ووشه ی « قه شه نگ » له کاربێنین، که توورک و فارس، کێشه یان له سه ر هه یه.) (28,4

پێموایه: ئه مه پێی راست و به کارهێنانی ووشه ی بیانیی بێ، نه ک ته نیا ووشه ی عه ربیی به کاربێنین، چونکه موسو لمانین و ووشه ی زمانه کانی دیکه ش پشگوێخه ی، چونکه گه له کانیان، سه ر به ئایینیکی دیکه ن! له راستییدا، عه ربه کان، نه ک هه ر خا که کانیان داگیرکردووین، به لکو، زمانه که شیان تیکداوین! چۆن؟ هه رچهنده، کورد ئه لفوویی عه ربیی به کاردین، به لام، له هه مان کاتیشدا، له گه ل سروشت و خه سه له ته کانی زمانی کوردییدا ناگونجێن. چونکه، جگه له وه ی، دوو زمانی جیاوازان، هه روه ها، چۆن هیندێ پیتی وه ک: « ث، ذ، ص، ض، ط، ظ » له زمانی کوردییدا نین، هه ر به و شیوه یه ش، هیندێ پیتی ره سه نی کوردیی وه ک: « پ، چ، ژ، ف، گ، ل، ق، ی » له زمانی عه ربییدا نین. به لام، ئه و پیتانه، له زمانه « ئه وروپایی » یه کاندان هه ن. له به ره وه، گه لێ ووشه و زاراوه ی جیا جیای زمانه کانی گه لانی جیهان، له پێی زمانی عه ربییه وه، له زمانه که مان دا، به هه له بلا بوونه ته وه. له به ره وه ی ئه وان، ئه و پیتانه یان نییه. بۆیه، گه ر هه ر ووشه یه، ناوێ، یا زاراوه یه کمان، له هه ر زمانکی بیانیی دیکه وه وه رگرت، ده بێ، ووشه که له زمانه نه ته وه بییه ره سه نه که ی خۆیدا،

دهنگه که ی چۆن بێ، هەر به و شیوهیهش بیلێینهوه. یا، خۆیان چۆنی
دهنووسن، ئێمهش هەر به و شیوهیه بینووسین. به لām، پیتی کوردیی
به کار بێنین.

له بهر ئهوه نابێ، بۆ ناوی « ئامیر، زاراوه جۆربه جۆرهکان، ناوی مانگهکان،
گوند، شارۆچکه، شار و وولات »، وهک رۆلهکانی نهتهوهی « عههب، توورک
و فارس » ههکان بیاننووسین، به لکوو پێویسته، ئهوه گه لانه خۆیان، چۆنی دهلێن
و دهنووسن، ئێمهش، هەر به و شیوهیه بیاننووسین. نهک، له زمانی عهربهیییهوه
وهریانگرین و به کاریان بێنین. به لکوو، له زمانه سههرهکییه که ی خۆیا نهوه
وهریانگرین. چونکه، ئێمه ئهوه پیتانه مان هه.

بۆ نمونه: ناوی دهولهتی « Portugal »، تهنا هەر دهبی، به پیتی کوردیی و
به « پورتوگال » بنووسرێ، نهک گوتهن و نووسینه که ی، له زمانی دووهمهوه
وهرگرین. چونکه، عههب پیتی « پ - گ » یان نییه و به « برتغال »
دهینووسن. یا، له بهر ئهوه ی فارسه ههکان، به دهولهتی « پورتوگال » دهلێن:
« پرتهقال »، ئیدی کوردهکانی « رۆژه لات » یش دهبی، له بهر خاتری چاوی
کالی ئهوان، هەر ئهوه ناوه به کاری بێن. ئه دی ئهوه کاته، چۆن جیاوازی له نتوان
« پرتهقال » ی میوه و « پورتوگال » ی وولاتدا دهکهن!!

یا، « روس » ههکان خۆیان، به پیتهخته که یان دهلێن: « Moskva ». که چیی،
له بهر ئهوه ی له زمانی عهربهییادا، پیتی « ف - V » نییه، عهربه ههکان به
« موسکو » ی دهنووسن و دمخوێنهوه، له کاتیکدا، راسته که ی « مهسکفه » یه.
یا « Chile », له بهر ئهوه ی له زمانی عهربهییادا، پیتی « چ - CH » نییه،
عهربه ههکان به « شیلی » دهینووسن. ههروهها ناوی « چیچین » به « شیشان »
دمخوێنهوه. بۆیه نابێ، ئێمه ی کوردیش، له عهربه ههکانهوه وهریانگرین.
چونکه، عهربه یی و کوردیی، دوو زمانی جیاوازن و دهبی، له زمانه
رهسه نه که وه وهریانگرین، به « جیلی » و « چیچین » بیاننووسین.

یا، با ته ماشای ناوی وولاتی « مصر » بکهین. له زۆربه ی زمانهکانی جیهاندا،
به « Egypt » دهنووسرێ. به لām، چونکه « مصر » وولاتیکی عهربهیییه، له
زمانه رهسه نه که ی خۆیا نندا به « مصر » دهنووسرێ و دمخوێندریتهوه، ئێمه ی
کوردیش دهبی، له عهربه ههکانهوه بیخوازین، به پیتی کوردیی و به « میسر »
بینووسین.

ههروهها « Ghana, Gambia, Gabon, Polen, America, Japan, Venezuela و Vietnam, Vatikan », عهربه ههکان به « یابان، امریکا،
بولونیا، کابون، کامبیا، کانا، فاتیکان، فیتنام و فنزویلا » دهیاننووسن.

بەلەم، راستەر وایە، بە « ژاپۆن، ئەمەریکا، پۆلۆن، گابۆن، گانا، گامبیا، فاتیکان، قیتنام و ڤینزەویلا » بنووسرێن.

لە کۆتاییشدا، تەنیا هەر ئەو ماوە، بە هێندێ بۆچوونی تایبەتی خۆم، کۆتایی بەم گوتارە بێنم، کە لە نیوان ساڵەکانی « 1996 - 1999 »دا نووسیومن و ئێستەش، دووبارەیانداوە: (هەر چەندە، ووشەی بیانیی ناتوانی، کار لە تایبەتمەندیی هیچ جۆرە زمانێ بکا، زمانەکە بگۆڕی، یا ڕێزمان و ووشەکانی زمان تێکدا. بەلەم، هەر چۆنێتی، تا زمان، لە ووشەی بیانیی خاوەنکەیتەوه، تا پاک راگیرێ، تا ڕاژەکرێ، هێندە دیکە، زمانەکە دەبۆژێتەوه، شیرینتر، گەشاوتەر، جوانتر دەبێ و پێشتر دەکەوێ.

لەگەڵ ئەم راستییانەشدا دەبێ، بە شێوەیەکی بەردەوام هەڵدەین، زمانەکەمان، لە ووشەی بیانیی بژارکەین. چونکە، گەر ئەم کارە نەکەین، هەر بلێین: تازە ئەو ووشانە کوردیتراون، وەک ئەو وایە، بلێین: لە مێژە کورد لەگەڵ « فارس، عەرەب و تورک »دا تێکەڵاویبون، لە سنووری ئەو دەوڵەتانەدا، پێکەوه دەژین، تازە پێکەوه راهااتوون، ئیدی، سەری خۆمان بۆ بیهێنین، داوای ماف و دەوڵەت بکەین؟) « 449.1 »

ستۆکھۆلم

2004. 04. 24

* * *

تێبینی:

* بۆ زانیاری پتر، تەماشای بابەتەکانی « زمانی ئایین و زمانی نەتەوهیی، زمانی دەوڵەت و زمانی نەتەوهیی » لاپەرە « 74 - 140 », پەرتووکی « سەلیقەى زمانەوانیى » نووسەر بکە، زۆر بە درێژیی باسکراوه.

لە سەر نووسینەکانی مامۆستا « عدلى باير », کۆتینەوێهەکی تایبەتیییم نووسیوه. بەلەم، دوستانەتیی و ئەمە کەدارییم، پتی پت ئەدام و بە راستم نەزانی، تا خۆی لە زینداندا بێ، بڵاویکەمەوه!

✠ بۆ زانیاری پتر، تەماشای « سەلیقەى زمانەوانیى », لاپەرە « 433 - 449 » بکە، بە درێژیی باسکراوه. لێرەدا نامەوێ، لەو پتر لێتی بدویم.

سه رچاوێکان:

1. حوسێن محهمەد عەزیز، سەلیقە ی زمانەوانیی و گرتەکانی زمانی کوردیی، چاپی 1، چاپخانه ی هەوال، کوردستان - سوله یمانیی، 1999.
2. حوسێن محهمەد عەزیز، سنوورە قەدەغەکان مەشکێتن، چاپی 1، چاپخانه ی سیما، کوردستان - سوله یمانیی، 2003.
3. د. کەمال مەزھەر ئەحمەد، رتێسیانس، فوناد میسیری کردووێ بە کوردی، چاپی 1، چاپخانه ی الحوادی، بەغدا، 1984.
4. هێمن، پاشەرۆک، چاپی 2، چاپخانه ی پیروز، مهاباد، خاکەلتووی 1362 هەتاوی.

واتای زمانه‌وانیی و رامیاری، زاراوه‌کانی « که مه‌نه‌ته‌وه‌یی، گهل و نه‌ته‌وه »

به داخیکی زۆره‌وه، زمانه‌که‌شمان، وه‌ک زۆر شتی دیکه، به ده‌سی ئانقه‌س بێ، یا، له نه‌زانینه‌وه بێ، تا ئه‌ندازه‌یه‌کی باش، شیوێنراوه و به شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وامیش ده‌شیوێنرێ. ده‌توانم، ب‌ل‌ئ‌م: هێنده‌ی ئه‌ورۆ، زمانی کوردیی ده‌شیوێنرێ، هێنده له رابردوودا نه‌شیوێنراوه. چونکه له کۆندا، هێندله نووسه‌رمان زۆر نه‌بووه، هێنده نامیله‌که و په‌رتووک نه‌ده‌نووسران، هه‌مووی چه‌ن پوژنامه و گوڤاریکی کوردیی ده‌رده‌چوون، چه‌ن نووسه‌ر و شاره‌زایه‌کی زمانی کوردیی، ئێپاندا ده‌نووسی و سه‌ره‌رشتیاند ه‌کرد. به‌لام، په‌نا به‌ خوا! ئه‌ورۆ هه‌رچی هه‌له‌ده‌سی و ده‌سی بێ‌نووس ده‌گرێ، ده‌نووسی! ئه‌وه جگه له‌وه‌ی، هۆکانی راگه‌یاندن به هه‌ر سێ به‌شه‌که‌یه‌وه: «بیستن: رادیۆ، بینین: تیلیفیزیۆن، نیوخۆیی و ئاسمانیی، نووسین: پوژنامه و گوڤار» هێنده زۆربوون، هه‌ر بێ تامبووه! زۆربه‌ی زۆری ئه‌و نووسینه‌نانه‌ی بل‌اویشه‌ده‌که‌رنه‌وه، چ له‌ یووی شیوه و چ له‌ یووی ناوه‌رۆکه‌وه بێ، گه‌لێ لاوازن، بێ پێز و هێزن، بێ تام و چێژن، بێ بۆن و به‌رامه‌ن، زمانی نووسینه‌کانیان سفتوسۆل، بێ گرتوگۆل، شیرین و په‌وان، ته‌روپاراوین، بایه‌خیکی زۆر، به‌ زمانی نووسین نادرێ، دارشته‌کانیان به‌ ئاشکرا، له‌نگیی پتوه‌ دیاره، شیوازی نووسینه‌یان، جوان نییه و نووسه‌ر له‌گه‌ل نووسینه‌که‌ی خۆیدا، زۆر خۆی مانده‌و نا‌کا. هه‌روه‌ها، هه‌له‌یه‌کی زۆری چاپ، ریتنوس و زمانه‌وانیی تیدا هه‌یه، زۆربه‌ی بایه‌ته‌کانیش، ته‌نیا هه‌ر دووباره‌کردنه‌وه و جوونه‌وه نه‌بێ، شتیکی دیکه‌ی نوێیان تیدا نییه!

له زمانى كوردییدا، هیندی ووشه هەن، هەر له كۆتەوه تا ئه‌وێ، له لایەن كۆمه‌لانی خه‌لكه‌وه، به‌هه‌له‌ به‌كاره‌ینراون و به‌هه‌له‌ش به‌كارده‌ین. بۆیه پێویسته، راستكێرینه‌وه و به‌ شیوه‌یه‌كی راست و گونجاو، له ئاخافتن و نووسیندا به‌كاربه‌ین. سهر ئه‌وه‌یه، خوێنده‌وار، رووناكبیر و نووسه‌رانی كورد، خۆشیان باش ده‌زانن و دانیشی پێدا ده‌ن، كه ئه‌و ووشانه، به‌هه‌له‌ به‌كاره‌ینراون، ته‌نانه‌ت، به‌ «هه‌له‌ی باو» ناوده‌برێن، وه‌ك: «به‌رگری و داكوکی، کاریگری و کارتیکردن، بایه‌خ و گرنه‌گ، شیوه‌ و شیواز، به‌ند و به‌نده، كه‌مه‌نه‌ته‌وه‌یی، میلله‌ت، گه‌ل و نه‌ته‌وه ...» جا، گه‌ر هەر به‌و شیوه‌ هه‌له‌یه، به‌ سه‌رماندا تێبه‌رن، دوور نییه، وه‌ك زۆر شتی دیکه‌ی رو‌شتووه، له پاشه‌روژدا، زیانی لێ نه‌که‌ین!

له‌م گوتاره‌دا، بایه‌خیکێ تایبه‌تی، به‌ چەن زاراوه‌یه‌كی ئیتنیکی ده‌ده‌م، تا له‌و باره‌یه‌وه، هیندی راستیی، بۆ خوێنه‌ران روونكه‌مه‌وه و چی دیکه‌ له‌وه‌ پتر، به‌هه‌له‌ به‌كار نه‌ه‌ین. هه‌رچه‌نده، چەن چاریکی دیکه‌ش، له‌ سه‌ر ئه‌م بابته‌م نووسیوه، به‌لام، له‌وه‌ ده‌چێ، كورد نه‌خوێنته‌وه، یا بخوێنته‌وه و كه‌لك له‌ خوێندنه‌وه‌ وهر نه‌گرێ، یا، كه‌س گوی له‌ كه‌س نه‌گرێ! چونكه، هەر چی هه‌لده‌ست، ته‌نیا هەر، به‌ سه‌نگ و ته‌رازووی خۆی، شته‌كان ده‌كیشێ. ئه‌مه‌ش، نیشانه‌ی ئه‌و په‌ری «گه‌ره‌لاوژی، گالته‌جاری، پاشاگه‌ردانی و مالدویرانی» زمانه‌وانیی نه‌بێ، نیشانه‌ی هه‌چ شتیکی دیکه‌ نییه‌! له‌به‌رئه‌وه، گه‌لێ جار، زاراوه‌ی داتاشاروی وام گوی لێ ده‌بێ، یا، به‌ر چاوم ده‌كه‌وێ، گومانیان لێ ده‌كم، كوردیی بن! به‌ راستیی، ئه‌مه‌ نه‌ نیشانه‌ی ده‌وله‌مه‌ندیی زمانه‌ و نه‌ پێشكه‌وتنی زمانى كوردییش پێشانه‌ده‌دا!

هه‌لبه‌ته، هیندی زاراوه‌ی ئیتنی هەن، پێه‌پیتی باری سه‌رنجی «ئایدۆلۆژیای رامیاری، بنه‌مای فه‌لسه‌فی جیاواز و دیدی ئایینه‌ جیاچاكان» ده‌گۆرێن. بۆ نمونه: ئایینی ئیسلام، هه‌موو كه‌لانی موسولمانی سه‌ر رووی زه‌وی، به‌ یه‌ك نه‌ته‌وه‌ داده‌نێ، ئه‌ویش نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامه. ئه‌ز ئێرده‌دا، مه‌به‌ستم له‌و دیده ئایینییه‌ نییه. به‌لكو هه‌لده‌ده‌م، ئه‌و زاراوانه، له‌ رووی «ئیتنی، رامیاری و زمانه‌وانیی» یه‌وه‌ روونكه‌مه‌وه.

ده‌بێ، ئه‌وه‌ش بزانه‌ن، «جۆگه‌له، رووبار، زه‌ریا و ئۆقیانوس» هه‌كان، با هه‌مووشیان هەر له‌ ئاو پێكهاتن، چۆن له‌ ئێو خۆیاندا، له‌ خه‌سله‌ته‌كانی چەندیتی و چۆنتیدا جیاوازییان هه‌یه، هەر به‌و شیوه‌یه‌ش، «كه‌مینه، گه‌ل و نه‌ته‌وه»ش، با هه‌مووشیان، هەر گروپی ئیتنی بن، له‌گه‌ل یه‌كدیدا جیاوازییان هه‌یه. بۆیه‌ ده‌بێ، هەر زاراوه‌یه‌ك، پێناسه‌ی تایبه‌تی خۆی بۆ

بکری، له جی تاییه تی خۆیدا دانری، به پتی واتای تهواو و دیاریبکراوی خۆی به کاربێنری.

جا ئیسته، با بزانی، هر یه کێ لهو زاراوه ئیتنیکانه، واتایان چیه و چی دهگهیهن؟ که ی و له کویدا به کاردیتنری؟ چونکه، گهر ئیسته، له پتی هوکانی راگهیاندن، بلاوکراوی ریکخراو و پارتی پامیاربیهکانی « کوردستان » هوه، ئه و زاراوه ئیتنیکانه، به هه له به کاربێنری، ئهوا، بێ ئهوهی پتی بزانی، خۆمان تووشی گرفتیکێ گهوره دهکهین.

گهر واز له « تیره، هۆز و خیل » بێنن، بهو پتیهی، به چهن پیکهاتهیهکی بنچینهی، گهل و نهتهوه دادهنری، ئهوا باسه کهم، له پچوکهوه بو گهوره دهسپنده کهم. واته: زاراوه ئیتنیکهکان، له رووی واتا و ناوهڕۆکهوه، له چهن بهشیکێ وهک: « گروپه ئیتنیکه پچوکهکان، که مه نهتهوهی، گهل و نهتهوه » پیکدین. لێرهدا ههولدهدم، زۆر به کورتیی، لێیان بدویم، له هر دوو دهولهته « ناسیۆنال » و « تیریتۆریال » هکانیشدا، نمونهیان له سهر بێنمهوه. ههروهها، گهر نهتهوهیهک یه کگرتووبی، یا، پارچه پارچه کراوی، بهو بهشانهی نهتهوهکه دهلێن چی؟

هه موومان دهزانی، هر له کۆنهوه، « کوردستان » خاکی نهتهوهی کورد بووه، بۆیه، ئه و ناوهشیان به سهردا دا بریوه. بهلام، له هه مان کاتیشدا، ئه وهش باش دهزانی، لهم جیهانهدا، هیچ نیشتمان و دهولهتی نییه، گروپی ئیتنی جیاوازی تیدا نهژی. جا، ئه و گروپه ئیتنیکانه، هر له بنهڕهتدا، له و وولاتدا بووبن، یا، له ئه نجامی کۆچۆره ودا هاتن، یا، به زۆر هینرابن و نیشه جێکرا بن، ئه و میان، باسێکی دیکه له خۆی دهگری.

بو نمونه: له شارێکی وهک « کهرکووک » دا، جگه له کورد، چهن که مینهیهکی نهتهوهی وهک: « عهزهب، توورکمان، ئه رمان، گلدان و ئاشووری » شی تیدا دهژی. ئیدی، ئه مه ئه وه ناگهیهنی، ئه و گروپه ئیتنیکانه، خاوهنی خاکی خۆیان بن. بهلام، هر له کۆنهوه، شانهشانی رۆلهکانی کورد، له و شارهدا ژیاون و شارمهکش، وهک شارێکی هاوبهشی لیهاتووه. له بهرئهوه، تا ئه و گروپانه پتیا ن خۆشبی، له ئه و شاره بژین، به مه رجی، زیان به کورد نهگهیهن، دژی کیشه نهتهوهی و پامیاربیه رهواکهی نه وهستن، باوهر نا کهم، هیچ کوردی هه بی، له گول کالتریان پتی بلێ! بهلام، به پتیه وانهوه، به پتی هه موو یاسایهکی زهمینی و ئاسمانی، گهر ئه و باره ناسکهی کورد رهچاو نه کهن، هه ست و هوشی نهتهوهی، رۆلهکانی کورد بریندار کهن، ئهوا، بۆیان نییه، له و خاکدا بژین!

ئەورۇ، بە ئاشكرا دەبينىن: لە ساپەى ئەو كەمە ئازادىيى و دىمۆكراسىيەى، لە « باشوورى كوردستان »دا ھەيە، كەمىنەى « توركمان » زىندووبوونەتەو، ئازادىيەكى تەواويان ھەيە و كاربەدەسانى كورد، يارمەتییان دەھەن و پشتگىرىيىيان دەكەن. بەلام، تا دوتىنى بوو، سەرانى پزىمى فاشىستى گۆرپەگۆرى « بەعس »، نەك ھەر بە كەمىنەى نەتەوھىيشى دا نەدەھەن، بەلكو، زۆر بە ئاشكراش دەیانگوت: لە « عىراق »دا، تەنیا ھەر دوو گەلى جیاوازی تیدا ھەيە، ئەوانى دىكە دەبى، خۆيان بە پۆلەى يەكئ لەو دوو گەلە بناسىن. لەبەرئەو، لە سەرمىرى گشتى « عىراق »دا، لە لایەن پزىمى « بەعس »یە ناچاركران، خۆيان بە « عەرەب »، یا بە « كورد » بنووسن! كەچى ئەورۇ، دەلێن: ئیمە نەتەوھەن و « كەركوك »یش، بە شارێكى دىرىنى « توركمان » دادەھنن!

مەبەست لە « گروپە ئىتتىكە پچوكەكان » ئەوھە: ھێندى لە پۆلەكانى نەتەوھەكى ديارىكران، یا، بەشى لە تیرە و ھۆزىكى تايبەتى، لە بەر ھەر ھۆيە بى، لە نىشتمانەكەى خۆيان دادەبێن و پەرەوازەدەھەن، لە وولاتىكى دىكە دەگىرسىنەو و نىشتەجێدەھەن. ئىدى، ئەو دواى ئەو، لەو وولاتەدا دەژین و وایان لىدى، بە تەواو، بە خەلكى ئەو وولاتە دەژمىررێن و رەگەزنامەى ئەو دەولەتەش وەردەگرن. بەلام، ھەر بە پۆلەى نەتەوھە رەسەنەكەى خۆيان دەژمىررێن. پێناسەكەشیان ئەوھە: بە ژمارە زۆر كەم، پەرشوبلاون، نە خاكیان ھەيە، نە مێژوویەكى نەتەوھەى تايبەتییەیان، لەو وولاتەدا ھەيە. بەلكو، مێژووەكەیان، لەگەڵ مێژووى نەتەوھە و دەولەتى دەسەلاتداردا تىكەلاو دەبى. شانازى بە پێناسەى ئەو دەولەتەو دەكەن، كە تیدا دەژین. گەر حسیبىكىش، بۆ ھەستى نەتەوھەى خۆيان بكەن، ئەوا، پتر شانازى بە مێژووى نەتەوھەى خۆیانەو دەكەن، یا، شانازى بە ھەر دوو مێژووەكەو دەكەن. چونكە، لە يەك كاتدا، ھاوولاتى ئەو دەولەتەن و بە بەشێكى لەبنەھاتووى نەتەوھەكى خۆشیان دادەھنن. بۆ نموونە: پۆلەكانى كورد لە « ئوردوون، يەمەن، لوبنان، پاكستان ... »، وەك گروپىكى پچوكلانەى ئىتتىكى، حسیبان بۆ دەكرئ!

بەلام، « كەمىنەى نەتەوھەى »، جگە لەوھى، خاوەنى خاكى تايبەتى خۆى نییە، واتە: لە يەك ھەرىمى جوگرافىيى ديارىكرادا ناژى و ھەموو پۆلەكانى، لە نىوچەكەدا كۆنەبوونەتەو، ھەموو مەرجەكانى دىكەى نەتەوايەتییان تیدا ھەيە. بۆ نموونە: « توركمان، ئاشوورى و كلدان »، لە « باشوورى كوردستان » و « عىراق »دا، وەك چەن كەمىنەىكى نەتەوھەى ناسراون. بەلام،

2. گەلى سەر بەخۆ و سەر بەست: ئەم بەشە، لە گەل ئەو ەشدا، سەر بەستى نەتە وەيى خۆى ەيە و دەولەتى ناسىقونالى تايبەتتى خۆشى دامەزاندوو، بەلام، لە بەر ەر ەيە بى، لە نەتە وەكەى خۆى پچراو، رۆلەكانى نەتە وەكە ەموويان، لە ژيەر سايەى، ئالاي يەك دەولەتى نەتە وەيى يەكگرتوودا، پتەكە وە ناژين. بۆ نموونە: گەلى ەرەبى «ميسر»، سەر بەخۆى نەتە وەيى و دەولەتى تايبەتتى خۆى ەيە، بەشيكيش لە نەتە وەى ەرەب پتەكدينى. كەچيى، لە گەل گەلانى دىكەى ەرەبى «سعوودىە، يەمەن، سوډان، لىبىا، جەزاير ...» بە ەيى بەرژە و ەندى دەولەت و جياوازىي نىچەى جوگرافىا وە، لە يەكدى دابروان. تەنانت، لە ەندى خەسلەتى وەك «ديالكت، كەلتوور و خوورە وشت» ەشدا، جياوازىيان ەيە. ەر وەها، ەر دوو گەلى باشوور و باكوورى «كوڤيا»، بە ەر دوو كيان نەتە وەى «كوڤيى» پتەكدين. بەلام، سنوورى نىوان دەولەتەكانيان، رۆلەى ئەو دوو گەلەى لە يەكدى كردوو!

«نهتهوه»، دمبراره‌ی پټناسه و مهرجه‌کانی نهتهوه، دید و بۆچوونی جیاواز ههیه. ئەو دید و بۆچوونانەش، بە‌گۆڤره‌ی بێر و فەلسەفە جیا‌جیاکان دە‌گۆڕێن. هەر‌چ‌ی چۆن‌ی‌بێ، هە‌موو زانا و بێ‌ریارە‌کان، لە سەر ئەوه رێ‌ک‌که‌وتوون، نهتهوه: بە ئەو کۆمه‌له‌ خە‌ل‌که‌ دە‌گۆترێ، بە زمان‌یک‌ی تای‌به‌تی ده‌به‌یفن، لە سەر خاکی‌کی دیاری‌یک‌راو ده‌ژین، می‌ژوو‌یه‌کی هاو‌به‌شیان ههیه، خاوه‌نی خو‌وره‌شت‌یک‌ی تای‌به‌تن، هه‌ست‌یک‌ی نهته‌ومی خاوی‌ن و خو‌رس‌کی هاو‌به‌ش کۆیان‌ده‌کاته‌وه!

نەتەو، بە گەورەترین زاراوەی گروپە ئیتنیکەکان دەژمێرێ. هەر وەها، نەتەوێش وەک گەل، لە پرووی سەر بە خۆیی و سەر بە ستیی نەتەوێ و رامیارییەو، هەر لە کۆنەو، چەن جۆزێکی هەبوو و هەیه:

1. نه‌ته‌وهی بنده‌س: ئهم جوړه نه‌ته‌وهیه، سه‌ربه‌خوځی و سه‌ربه‌ستی نه‌ته‌وهی خوځی له‌ده‌سداوه. له ژیر باری ژیرده‌سیی و چه‌وساندنه‌وهی نه‌ته‌وهی و رامیاریدا دهنالینن و خاوه‌نی ده‌وله‌تی ناسیونالی خوځی نییه. ئه‌مه‌ش، دوو شته‌وهی حیاوازی ه‌یه: نه‌ته‌وه‌ه‌بووه، خاکه‌که‌ی دابه‌ش نه‌کراوه و له

ژێردەسی یەک دەولەتی داگیرکردا بوو. بۆ نموونه: نەتەوهی « فارس » سەردەمی له بێدەسی « گرتیکی » یەکاندا بوو. نەتەوهش هەبوو و ئێستەش هەر هەیه، خاڵەکی دابەشکراوه و هەر بەشێکیشی، له لایەن داگیرکرەریکی جیاوازهوه، دەسی به سەردا گیراوه، وەک نەتەوهی « کورد، باسک و مەکه‌دۆنیی ».

2. نەتەوهی سەر بەست: مەبەست له ئەو نەتەوانەیه، که له دەس ژێردەسی و چه‌وساندنەوهی نەتەوهی پزگاریانبوو و دەولەتی نەتەوهی خۆیان دامەزراندوو. به‌لام دیسانهوه، ئەم جو‌ره‌شیان، دوو شیوهی جیاوازی هەیه: نەتەوه هەیه، یه‌ک‌گرتوو‌بوو و یه‌ک‌گرتوو‌ش، یه‌ک دەولەتی ناسیۆنالی یه‌ک‌گرتوی دامەزراندوو و هەموو پۆله‌کانی، له ژێر سیبەری، یه‌ک ئالادا کۆکردۆته‌وه، وەک نەتەوهی « پووس ».

شیوهی دووهمیان: هەرچەنده، نەتەوه‌که ئازاده، به‌لام، خاڵەکی یه‌ک‌گرتوی نییه، یه‌ک دەولەتی یه‌ک‌گرتوی ناسیۆنال، هەموو پۆله‌کانی نەتەوه‌که کۆ ناکات‌وه. به‌لکوو، نەتەوه‌که به سەر چەن دەولەتیکدا دابەشبوو، سنووری ئەو دەولەتانه، وەک ته‌لێکی کاره‌با، پۆله‌کانی له یه‌کدی دابریوه، بۆ نموونه: نەتەوهی « عەرەب و کۆریا ».

به‌ئەم‌دا بۆمان دەرده‌ک‌وێ، هەر نەتەوهیه، به‌شی له پۆله‌کانی و پارچه‌یه له خاڵەکی لی جیابوو، به « گەل » دادەنێ. ئەمەش، له ئەنجامی ئەوهوه دروستبوو، کاتی دەولەت و ئیمپراتۆریا گەرەکانی جیهان، دەسه‌لاتیان هەبوو، خاکی هێندێ له نەتەوه‌کانیان داگیرکردوو، به سەر خۆیاندا دابەشیانکردوون و پۆله‌کانیان له یه‌کدی دابریون.

له کۆندا، کهم نەتەوه هەبوو، تووشی ئەم گرفته نەتەوهیییه گەرەیه نەبووبی، به‌شێکی گەرە، یا گچکە لی نەپچرایی، وەک نەتەوهی « پۆلۆنیی، مەکه‌دۆنیی، باسک، ئازەر، تازیکی، ئەلمان، عەرەب، کورد، کۆریی، فیتنام ... » ته‌نانهت، عەرەبه‌کان نه‌ک هەر، به سەر چەن دەولەتێکی عەرەبیی و ناعەرەبییشدا دابەشبوون. به‌لکوو، ماوهی هەشت ساڵ له‌مه‌وه‌ریش، دوو دەولەتی عەرەبیی « یه‌مەن » هەبوو، هەر دەولەتی، له به‌ر پۆشنایی ئایدۆلۆژیایه‌کی رامیاریی جیاوازا دامەزرا‌بوو، گەلی « یه‌مەن » یان دووله‌ت‌کردبوو، هەر وەک چۆن ئێسته، له « باشووری کوردستان »، له پێناوی به‌رژه‌ومندیی ته‌سکی پارتایه‌تی، له به‌ر هه‌له‌یه‌ی پاره و کورسیی ده‌سه‌لات، دوو به‌رپۆه‌به‌ریتی کوردیی، له دوو شـاـری گەرە وەک: « هه‌ولێر » و « سوله‌یمانیی » دروستبوو!

به لّام، دواى ئه وهى، ههست و هوّشى نه ته وهى بوژاوه ته وه، هوشيارى رامياريى پهره يسه ندووه، پشكوّى بيرى ئازادى و رزگار ييخوازى، له نيو ئاگردانى ميشكى، رۆلهى نه ته وه بنده سه كاندا كه شاو ته وه، رۆلهى نه ته وه بنده سه كان چاويان كراو ته وه، له واتاى سهر به خوّى نه ته وهى و سهر به ستي راسته قينه تيگه يشتوون، ورده ورده، له دهس كو توپ توهندى دىلى رزگاريان بووه، دهو له تى ناسيو نالى خوّيان دامه زان دووه، هيندى له ئو كه له دابرا وانه يه كيانگر ته وه و بو باو هشى نه ته وه ره سه نه كهى خوّيان گه راو نه ته وه. ئيدى بهو شيو هيه، تا هاتووه، ژماره ي ئو نه ته وه دابه شكر او انه كه متر بوونه ته وه. دياره، له ئايينده شدا، كه متر دهنه وه! بو نمونـه: هه ر دوو گه ل و دهو له تى « قيتنام » سالى « 1976 »، يه كيانگر ته وه و رۆله گانى به يه كدى شاد بوونه وه. هه ر دوو دهو له ته كهى « يه مه ن »ى خو اورو و سه روو، له ئه نجانى جهنگى نيو خو دا، سالى « 1986 » يه كيانگر ته وه. كا تى جهنگى سارديش، له نيو ان هه ر دوو كه مبه زله تزه كهى جيهاندا « ئه مي ريكا » و « سو فيت » ته واو بوو، هه ر دوو گه ل و دهو له تى « ئه لمان » ياي خو راوا و خو ره لات، سالى « 1990 » تيكه ل بوونه وه!

هه رچه نده، بيريار و نوو سه ره كانى سهر به فه لسه فهى « مارك سيزم » بوونى « نه ته وه » به فاكتهرى « ئابوورى » يه وه گرته دهن. واته: « ئابوورى » به يه كى له مه رجه سه ره كى يه كانى درووست بوونى « نه ته وه » داده ن. به لّام، وهك ده زانين، فاكتهرى « ئابوورى »، پتوهندى يه كى توندو توّلى، به درووست بوون و دامه زاندى « دهو له ت » وه هيه. گومانيشى تيدا نيه، هه ر دوو چه مكى « نه ته وه » و « دهو له ت »، جياوازي يه كى گه رهيان هيه. چونكه، بوونى « دهو له ت »، پتوهندى به « گه ل » وه هيه، نهك پتوهندى به بوونى « نه ته وه » وه هه بى و « نه ته وه » ش بو دامه زاندى « دهو له ت »، پتويستى يه كى زور گرنگى! چونكه، (به پتو پينا سهى كلاسيكى ريكخراوى « كو مه لهى نه ته وه يه كگر توو هكان » يش بى، « دهو له ت »، له « گه ل، خاك، ميرى و سه روهرى » پيكدى). « 14,17 »

كه واته: له بهر رو شنايى ئه م پينا سه يه شدا بى، يه كى له جياوازي يه كانى نيو ان « گه ل » و « نه ته وه » ئه وه يه: يه كه ميان، به يه كى له پي كه اته كانى « دهو له ت » ده ژميرى و به سنو ره رامياري يه كهى ديار يده كرى. هه روه ها، ئه و دهو له ته ش ده توانى، چن ره گه زيكي ئيتني كى ديكهى جياواز، له گه له بالا ده سه كه و چن زمانى كى ديكهى جيا، له زمانى گه له سه رده سه كه، له نيو چوار چيوه ي سنوورى خو دا كو كا ته وه. « 796,18 »

بۆ نموونە: ھەر دوو گەلى « ئازەر » و « ئەرمن »، لە نىچوچەي « قۆقان »، دوو
كۆمارى سەر بە خۆيان، لە « ئازربايجان » و « ئەرمنيا » دامەزراندووه. بەلام،
بەشىكى دىكەي ئەو دوو گەلە، لە مافى سەر بە خۆيى بى بەشكرارون و خاوەنى
دەولەتى نەتەوهيى خۆيان نين. بەلكوو، يەكەميان لە لايەن دەولەتى « ئيران » و
دووهميشيان، لە لايەن دەولەتى « تورركيا » وە داگيركارون.

يا، گەر گەلانى « عەرەب » بگرين، دەبينين: ھەر گەلى لە ئەو گەلانى،
دەولەتتىكى سەر بە خۆ و تايەتتىى ھەيە. بەلام، نەتەوهكە ھەمووى پێكەو، يەك
دەولەتى يەكگرتووى نىيە. لە ھەمان كاتيشدا، لە زۆربەي ئەو دەولەتە
« عەرەبىي » يانەدا، چەن گرووپىكى دىكەي ئىستينى تيدا دەرژى، بە چەن
زمانىكى نەتەوهيى دىكەي جياوازىش دەپەيفن. بۆ نموونە: « عىراق »، جگە لە
گەلى « عەرەب »ى بالادەس، گەلى « كورد » و چەن كەمينەيەكى نەتەوهيى
دىكەي وەك: « تووركمان، كلدان، ئەرمن و ئاشوورىي » شى، لە چوارچىووى
خۆيدا كۆكردۆتەو و ھەر گرووپىكى ئىستينكىش، بە بەشى لە نەتەو
پەسەنەكەي خۆى دادەنرئ، نەك بە ھەموويان، يەك نەتەوئى ھاوئاهەنگ
پێكبين. لەبەرئەو « عىراق »، دەولەتتىكى « ناسيۆنال » نىيە و بە دەولەتتىكى
« تيريتورىال » دادەنرئ!

بەلام، « نەتەو » لە يەكەيەكى كۆمەلايەتتى و پاميارى پێكھاتووه، جگە لە
فاكتەرەكانى « مێژوو، خاك، ھەستى ھاوبەش و بەرژەوندى نەتەوهيى »،
زمانىكى ھاوبەشيشيان ھەيە. ھەروەھا، چەمكى « نەتەو »، ھىچ
پێوەندىيەكى، بە چەمكى « دەولەت » ھەو نىيە. چونكە، « نەتەو » كۆنترە و
زۆر لە پيش « دەولەت » ھەو ھەبوو. « 19، 20 - 42 »

بۆ بەلگەي راستى ئەم بۆچوونەش، ئىستەش نەتەوئى وا ھەيە، دەولەتى
نەتەوهيى خۆى نىيە. بۆ نموونە: « كورد »، بە ھەموو لێكدانەوھەك، بە
نەتەوھەكى سەر بە خۆ دەرژىرئ. بەلام، خاوەنى دەولەتتىكى نەتەوهيى
تايەتتىى نىيە. ھەروەھا، ھەموو گەلانى « عەرەب »يش، نەتەوھەكى سەر بە خۆ
پێكدىن. ھەرچەندە، « 22 » دەولەتى خۆيان ھەيە، بەلام، دەولەتى نىيە، بە
ناوى نەتەوئى عەرەبەو بى و يەكگرتووبى. واتە: يەك دەولەتى نەتەوهيى نىيە،
ھەموو رۆلەكانى نەتەوئى عەرەب، لە ژىر سايەي ئالاکەي خۆيدا كۆكاتەو!
كەچىي، لەگەل ئەوھشدا، عەرەب لە نەتەوھبوونى خۆى نەكەوتووه، بە يەكئى لە
نەتەو ھەرە كۆن، پەسەن و گەرەكانى جىھانىش دادەنرئ. لەبەرئەو،
زاراوەي « گەل »، لەبرى زاراوەي « نەتەو »، بۆ ھەموو « كورد » بەكارنايە و
ھەلە!

سهير نهوميه، له بهر روښنايي ته ديد و يوچووناندا، دوکتور «عبدالوهاب حەميد رهشيد» هاتووه، هر دوو چه مکی «گهل» و «نه ته وه» ی روونکردوته وه و جياوازي له نيواندا کردوون، که چي، خوی توو شي هه له يه کی زور گه وره کردووه و نووسيويتی: (راست نييه، بانگه شهی بوونی يه که گه لی يه کگرتووی عهرمبی بکړی، هر چه نده، يه که نه ته وهی عهره ب هه يه. هه روها ناتوانرئ، بانگه شهی ته وه بکړی و بگوتړئ: گه لی "عهره ب" يا گه لی "کورر" له «عيراق» دا هه يه. چونکه، «عيراق» دهوله تیکه، يه که گه لی تيدا هه يه و له چن نه ته وه يه کی جياواز پیکهاتووه.)*

دياره، به شي يه که می ته د يوچوونه راسته و يه که گه لی عهره ب نييه. چونکه، يه کگرتوونين. به لکوو، گهلانی عهره ب هه يه و به هه مووشيان، يه که نه ته وه پیکديتن. به لام، به شي دوو می ته ديد و يوچوونه، زور هه له يه، چونکه:

1. ناشکرايه، زاراهوی «ته لقه وميه» ی عهره بی، له ووشه ی «ته لقه وم» موه هاتووه و عهره به کان، له بری زاراهوی «Nationalism» ی «ته وروپای» به کاريدتن. له بهر ته وه، هر گیز به «نه ته وه» ی کوردی نایه. به لکوو، له رووی بیر و فله سله فوه، واتای «نه ته وهی» ده گه یه نی! هه لته، رهگی ته زاراهیه ش، له ووشه ی «ناسیون» ی «فره نسی» یه وه وهر گیراوه و واتای «نه ته وه» ی هه يه. له بهر ته وه، «ته لقه وميه» زاراهیه کی «ئینیکي» نييه، به لکوو، زاراهیه کی «رامیاری» یه، پتر پتوهندی به «بیر، فله سله ف و ئایدو لۆژیا» وه هه يه، وهک ته وهی ده لپن: «بیر، فله سله ف و ئایدو لۆژیا نه ته وهی» ته لفر ته لقه ومی، ته لفر ته لقه وميه و ته لایدو لوجیا ته لقه وميه»، به لام، هر گیز ناتوانين، زاراهه کانی «گهل» و «نه ته وه»، بو ته و مه به سته به کارينين!

2. زاراه ئینیکه کانی گهل و نه ته وه، له هه موو زمانه کانی گهل و نه ته وه کانی جیهاندا، بو هه مان مه به سته به کاردينرین، هر وهک له زمانی عهره بی شدا، هر هه مان زاراهوی «ته لسه عب» و «ته لئومه» به کاردينرین! به لام، له راستییدا نازانم، بیرار و نووسه ره کانی عهره ب، زاراهوی «ته لقه وميه» یان، له که یه وه، بو ته و مه به سته به کاره ی ناوه؟ بوچی به کار یانه ی ناوه؟ هر چه نده، چه ندین جار، زاراهوی «ته لقه وم»، له «قورئان» دا هاتووه! هر وهک دوکتور «جه مال نه بهن» یش، له و باره یه وه نووسيويتی:

* (لا یصح الادعاء بوجود شعب عربي واحد، رغم وجود امه عربيه واحده. کذلک لا یکن الادعاء بوجود شعب عربي او شعب کردی فی العراق، لان العراق دوله تضم شعبا واحدا بقومیاته المتعدده.) «14.17»

(ئەم ووشەيە، لە سەر دەمی پێش ئیسلامەتیشدا هەر بوو و لە قورئانیشدا « 393 » جار بە کارهێنراوه، بەلام، بە چەند مانایەک که هیچیان بە تەواویی ئەو مانایە ناگەيەنن، که ئەمڕۆ ووشەي " ئەلقەومیە Nationalism " که لە " ئەلقەوم " مە وەرگیراوه، دەگەيەنێ. (7،1)

لەبەرئەوه، راست نییە، گەر لەبری « گەلی کورد لە عێراق - ئەلشەعب ئەلکوردی فی ئەلعراق »، زاراوهی « نەتەوهی کورد لە عێراق - ئەلقەومیە ئەلکوردیە فی ئەلعراق » بەکاربێنن، هەر وەک چۆن مەلەيە، لە جێی « ئەلشەعب ئەلعربی فی ئەلعراق »، زاراوهی « ئەلقەومیە ئەلعربیە فی ئەلعراق » دابنێن!

ئێستە با بزانی، پۆلەکانی نەتەوهی کورد، هەر لە کۆنەوه تا ئەوڕۆ، بە ڕەشەخەلک و خۆپنەوارەکانیەوه، چۆن لە زاراوهی « کەمەنەتەومی، میلەت، گەل و نەتەوه » تێگەيشتوون؟ لێرەدا، چەن نمونەيەکی زیندوو، پێش چاو دەخەم:

لە کۆندا، لە نێو ڕووناکبیر و نووسەرانی کورددا، ئەو زاراوه ئێتینیکانە، بۆ مەبەستیکی دیکە بەکارهێنراون. بەلام، بەپێی تیروانیی ئەوڕۆی، هەر بە مەلە دادەنرێن! بۆ نمونە: نووسەریکی ناسراوی وەک: « رفیق حیلمی »، زاراوهی « نەتەوه »ی، بە شیوەيەکی سەیر و شیواو بەکارهێناوه. لە نووسینی کدا، باسی « رەمزی مەلا مەرف »ی کردووه و نووسیویتی: (رەمزی لە سەر سنوری بوژەکانی دەوری کۆن و تازەدایە، ناتوانن، بڵێن: که بە تەواویی شاعریکی تەقلیدیە و هەر پەیرەوی بوژە کۆنەکانی کردووه. بە هەموو مانای ووشە، بە شاعیریکی عەسری و تازەش ناژمێرێت. بەلام، بە ئەسپایی و لەسەر خۆ، لە هەر دوو نەتەوهکانی وەرگرتووه و لە چەشکەي هەر دوو لادا بەشدارە. (25،10)

لێرەدا، مامۆستا زاراوهی « نەتەوه »ی، لەبری « نەوه » یا « سەردەم » بەکارهێناوه! یا، کاتێ باسی « سالم »ی کردووه، نووسیویتی: (لە نەتەوهي « صاحبقرانە ») (55،10)

ئەمە مەلەيەکی گەلێ گەورەيە. چونکە « صاحبقران » نەتەوه نییە، بەلکۆ « بنەمالە »یە. هەر وەها دەیتوانی، بنووسی: لە بەرەبابی « صاحبقران ».

« عەزیزی ئیبراھیمی »، بەو شەوه نەوستاوه، « نەتەوه » و « ھۆز »ی تێکەلاو کردووه. لە سەرەتای بەرەمە کەیدا نووسیویتی: (ئەم نامیلکەيە پێشکەش بە براییانی بەرپێز و خوشکانی خۆشەویستم دەکەم، که بە کورد و تورک و بەلۆج و عەرەب و فارس و هەموو ھۆزەکانی تریشەوه. (6،12)

هه‌لبه‌ته، لای نووسهر، تا ئەو کاته، جیاوازی له نێوان «نەتەوه» و «هۆز» دا
 ڕوون نەبۆتەوه. بۆیه، ئەو پێنج نەتەوه‌یهی، له‌گه‌ڵ «هۆز» دا تیکه‌ڵکردووه!
 پاشان نووسیویتی: (بزائن، هەر نەتەوه‌یه‌ک که زمان و ئەدهبی بوو، ئەزێ و
 سەرئه‌که‌وئ، ئەو گه‌له‌جا با دیلیشبی، هەر خۆ ده‌ناسینی و ڕۆژیک ده‌بی،
 هەر وه‌ک گه‌لانی پێشکه‌وتوی دیکه‌ کۆسپی ژیان لابه‌رئ و سهرکه‌وئ ...)
 «6,12»

لێره‌شدا، جارێ زاراوه‌ی «نەتەوه» و جارێکی دیکه‌ش، زاراوه‌ی «گه‌ل» ی
 به‌کاره‌یناوه. ئەمه‌ش ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نی، نووسهر جیاوازی له‌ نێوانیاندا
 نه‌کردووه. چونکه، گه‌ر دوو زاراوه‌ی جیاوازين، هەر کاتێ به‌ نەتەوه، یا گه‌ل،
 شتی‌کمان نووسی، ده‌بی، هەر به‌ هه‌مان زاراوه‌ش ته‌واوکرئ. واته‌: ده‌بوايه،
 بێنوو‌سیایه: «بزائن، هەر نەتەوه‌یه‌ک، که زمان و ئەدهبی بوو، ئەزێ و
 سەرئه‌که‌وئ، ئەو نەتەوه‌یه، جا با دیلیش بی، ... تاد.»

«ئومێد ئاشنا» نووسیویتی: (شتی‌کی دیاره، که نەتەوه‌ی کوردیش وه‌کوو
 دووهم نەتەوه‌ی عێراق وه‌ به‌ پیتی هه‌لکه‌وتنی جوگرافیی ناوچه‌که‌ی و نزیکه‌ی له
 ده‌وله‌تی عوسمانیه‌وه له ژێر ده‌سه‌لاتی ئەو ڕژیمه‌ کۆن و دواکه‌وتوو‌دا
 ئەینالاند.) «20,9»

جارێ پێشه‌کی، با ئەوه‌ بلێم: ئەو کاتانه‌ی گه‌لی کورد، له‌ بنده‌سی توورکه
 «عوسمانی» یه‌کاندا بووه و نالاندوویه‌تی، له‌ سهر ڕووی نه‌خشه‌ی ئەم
 جیهانه، ده‌وله‌تی نه‌بووه، ناوی «عێراق» بووی! ئینجا، کورد نه‌ «عێراق» دا،
 له‌ ڕووی زمان و زاراوه‌ی ئیتنیکه‌وه، نه‌ ئەوساش و نه‌ ئیسته‌ش، هه‌رگیزا و
 هه‌رگیز نەتەوه‌ نه‌بووه و نه‌ته‌وه‌ش نییه. چونکه، کورد له‌ هەر کوێ هه‌بی، به
 هه‌مووی نەتەوه‌یه‌ک پێکدێنئ. کوردیش، له‌ سنووری هەر ده‌وله‌تیکدا بژی،
 زاراوه‌ی گه‌لی بۆ به‌کاردینرئ. گه‌لانی «عێراق» یش، هەر یه‌که‌یان، به‌شی له
 نەتەوه‌که‌ی خۆیان پێکدین، وه‌ک گه‌لی کورد له «عێراق» دا، به‌ به‌شی له
 نەتەوه‌ی کورد و گه‌لی عه‌ره‌بیش له «عێراق» دا، به‌ به‌شی له‌ نەتەوه‌ی عه‌ره‌ب
 داده‌نرێن. نه‌ک بلێن: نەتەوه‌ی «عێراق»، ئەمه‌ خۆی له‌ خۆیدا، به‌ هه‌له‌یه‌کی
 که‌وره‌ی زمانه‌وانی و ئیتنی ده‌ژمێررئ، به‌کاره‌ینانی هه‌رگیز درووست
 نییه.*

* لهم ڕۆژانه‌دا، له‌ که‌نالی ئاسمانی تیلیفیزیونی «ئه‌له‌شرقییه»، گوتم له‌ هه‌ندهمه‌ند «فرواد
 سالم» بوو، تاوێ ده‌یگوت: «نەتەوه‌ی عێراق - ئومه‌ ئه‌لعراق» و تاوێکی دیکه‌ش ده‌یگوت:
 «گه‌لی عێراق - شه‌عب ئه‌لعراق»، ئەمه‌ش، نیشانه‌ی نه‌زانین نه‌بی، هه‌یچی دیکه‌ نییه!

« فاتیح رهسول » نووسیویتی: (گهلی کورد پیویستی به پارتیکی مارکسیستی سه ره بخوی ته و او هیه، که رۆلکی سهرکی و پیشهوانه، له ریتۆنی خهباتی رهوای گه له که مان و نه و نه ته وه پچووکانه ی له سهر خاکی کوردستان دهژین، ببینیت.) «22,8»

له ئهم کۆله پچووکهی، له بیستونۆ وشه پیکهاتوو، دوو جار، زاراوهی گه و جاریکیش، زاراوهی نه ته وهی به کارهتیاوه. پیشهکیی دهبی، رووی دههم له نووسهر بگه و لئی بیرسم: ئایا، مه بهست له گهلی کورد یا گه له که مان، ته نیا گهلی کورده، له « باشووری کوردستان »، یا هه موو کورد له جیهاندا دهگریته وه؟ چونکه، ئه و دووانه، دوو زاراوه و دوو واتای جیاواز دهگهیهنن. گهر مه بهست له گهلی کورد، ته نیا ئه و کوردانه بن، له « باشوور » دهژین، ئه و، له جیتی خۆیدا به کارهاتوو. به لām، گهر مه بهسته که هه موو کورد بی، ئه و، به هه له یه کی گه وه داده نرئ. چونکه، به هه موو کوردی پارچه کان و هه نده رانیش، ئینجا نه ته وه یه ک پیکدیتن!

پاشان، له هه مووی سه یرتر ئه وه یه، که مه نه ته وه ییه کانی « کوردستان »ی، به « نه ته وه پچووکه کان » ناو بردوو! جگه له وه ی، ئه وانه، نه ک ههر نه ته وه نین، به لکوو، به گه لیش ناژمیررین. چونکه، له « کوردستان » دا خاکیان نییه. بۆیه، به که مه نه ته وه یی داده نرین. به لām، « کوردستان » ی ئه و رۆ، جگه له عه ره به ده شته کییه چیتراوه کان، نیشتمانی هه موو ئه و که مه نه ته وه ییه یانه شه، که له سه ری ده ژین، گهر بیانه وئ، وه ک برا، له گه ل کوردا بژین، بۆ خاکو خۆ له که ی، ئاو وه واکه ی، خه لک و خاوه نه که ی، به ئه مه ک و دلسۆزین! جا ئیسته تی نه گه یشتم، ئه و پارته « کۆمۆنیست » ی دا وایکردوو، بۆ هه موو کورده، یا، ته نیا ههر بۆ به شتی له نه ته وه ی کورده، که « گه ل » هکه ی مامۆستا دهگهیه نئ!

هه روه ها، « نه وشیروان مسته فا »، له نووسینه کانی دا، به تایبه تی، له م سئ بهرگه ی یاداشته کانی دا، گه لی جار، ئهم زاراوانه ی تیکه لکردوو. لێره دا، چهن کۆله یه کیان، وه ک نمونه لی وهرده گرم.

نووسهر، له یه که مین بهرگی بیره وه رییه کانی دا نووسیویتی: (له راپۆرته که ی دا لایه نه سه لبی و ئیجابیه کانی سیاسه تی به عسی له کوردستان دا باس کرد بو. ناسینی کورد له ده ستور دا وه کو نه ته وه یه کی سهرکی و، سه لماندنی مافی ئۆتۆنۆمی و، ...) «50,14»

لێره دا، کوردی له « عێراق » دا، به نه ته وه ی سهرکی دا ناوه! ئاخ، که س گۆتی لی بووه، یا، له هیچ نووسینێکدا خۆ ئه ندوویه تییه وه، نووسهرێکی

عەرب، پۆژۆی لە پۆژان بلی، یا بنووسی: نەتەوهی عەرب لە «عێراق» دا!!!
یا، تەنیا هەر دەلێن و دەنووسن: گەلی عەرب لە «عێراق» دا: «ئەلشەعب
ئەلەرهبی فی ئەلعراق»!!!

باشان نووسیویتی: (پزگار کردنی عێراق لە کۆت و زنجیر و پەیوەندیەکانی
کۆلۆنیالیزی نوێ و لە رژیمی دیکتاتۆری دوژمن بە گەل و ھێنانە سەر کاری
حکومەتییکی دیموکراتی ئیستلافی لە نوێنەرانی پارتییە سیاسییە
پیشکەوتووکان و چینهکانی گەل و نەتەوێ سەرھکی و پچوکەکانی عێراق ...) «80,14»

لەم کۆپلەیەدا، دوو زاراوی جیاواز و ناکۆکی بەکارھێناو: (گەل، نەتەو
سەرھکی و پچوکەکانی «عێراق»).

یەكەم: گەل و نەتەوێ جیاوێ. چونکە، لە «عێراق» دا نەتەوێ تیدا نییە.
بەلکوو، لە چەن گەل و کەمینەییکی نەتەوویی پتکھاتوو.

دووھم: دەبووایە، گەلانی «عێراق» ی بنووسایە.

سێیھم: بەکارھێنانی زاراوی «نەتەو پچوکەکان»، «ھەلەییکی زۆر گەورەییە.
چونکە، ھەلەتە نووسەر، مەبەستی لە کەمەنەتەوویی «توورکمان، کلدان و
ئاشووری» بوو. ئەوانەش، بەپێی ھەموو پێناسە و یاسایەکی «عێراق»،
کەمەنەتەوویی و نەتەوێ نین. ئەمەشی، جاریکی دیکە دووبارەکردۆتەو، کاتی
نووسیویتی: (بەشدەر بونی کورد و نەتەو پچوکەکان لە ئۆرگانە ناوھندیەکان
دا بە پێی ژمارەیان). «81,14»

لە جێیھەکی دیکەشدا، بە شێوھەکی زۆر سەیر، زاراوی «نەتەو» ی
بەکارھێناو و نووسیویتی: (نەتەوویی کردنی بازرگانێ دەرەو و چاودێری
کردنی بازرگانێ ناوھوێ ولات و گەشەپێدانی دەرگاکی بەشی گشتی).
«83,14»

لێرەدا نازانم، مەبەستی لە زاراوی «نەتەوئیکردن» چییە؟! گەر مەبەست
لە «دەسبەسەرکرتن یا خۆمالیکردن» نەبێ، ھیچ شتیکی دیکە ناگەینێ!
ھەرچەندە، بە تەواویی نازانم، نووسەر، لەگەڵ ئەم ووتەیی «یەزیدی» یەکان
دایە، یان؟ بەلام، بە راستیی ئەو زاراوھە، بۆ «یەزیدی» یەکان، پێ بە
پێستی خۆی دادەنرێ. چونکە، وەک لە کۆندا، ھاوێ «فەھد» ی سکریتیری
«پارتی کۆمۆنیست» و سەرانی دەولەتی «عێراق» بانگەشەیان بۆ دەکرد،
«یەزیدی» یەکان، نە کەمینەییکی نەتەوویی و نە گەلیکی جیاوازان. بەلکوو،
کوردن و بە بەشی لە نەتەوێ کورد دادەنرێن. بەلام، لەگەڵ کوردە
موسولمانەکاندا، تەنیا ھەر ئایینیان جیاوازی. لەبەرئەو، زۆر لە جێی خۆی

دایه، گهر به میلله تی « یه زیدی » ناو برتن، وهک قورئانی پیرۆزیش، ئهوانه ی باوهریان به په یامبه ران « برام و موسا » هتیا بوو، به « میلله تی برام و موسا » ناو ببردوون. لیره دا، نووسه ر نووسیویتی: (یه زیدی هکان به خو یان ئه لئن: « میلله ت » و به دینه که یان ئه لئن: « ئولی ئیزی »). خو یان به میلله تی هه لئ برادرای یه زدان ئه زانن. « 106,14 »

له دووهمین بهرگی بیره وه رییه کانیشیدا، ده رباره ی کورد نووسیویتی: (ئه م میلله ته ی که رهنگه له دنیا ی ئه مرۆدا، تنیا نه ته وه ی گه وه بیت که هیشتا میلله ته بهش بهش و دیله که ی ئیمه یه که ناوی: کورده. « 10,15 »)

لیره دا، هه ر دوو زارا وه ی « میلله ت » و « نه ته وه » ی، به یهک واتا بو کورد به کار هتیا وه. باوه ر ناکه م، میلله ت نه ته وه بی! پاشان، له جیه کی دیکه شدا نووسیویتی: (وه رنامه ی کۆمه له له قۆناغیکا دیته کۆری خه باته وه که خه باتی گه له که مان گه شتۆته بهر زترین و بالاترین پله ی، واته پله ی خه باتی چه کدارانه، واته لابه لا کردنی ناکۆکی سروشت دوژمنانه و سه ره کی نیوان بورجوازی بپروکراتی ره گه ز په رست و شو قینی عه ره بی عیراق و نه ته وه ی کورد له ریکای به کار هتیا نی زه برور هنگی شو ر شگیرانه و چه که وه. « 11,15 »)

لیره دا، گه ر مه به سته ی له نه ته وه ی کورد، ته نیا کوردی « باشوور » بی، ئه وا، له پووی زمانه وه هه له یه. ده بووایه، گه لی بنووسیایه. به لام، گه ر مه به سته ی له هه موو کورد بی، ئه وا، جگه له وه ی، عه ره بی « عیراق » ی، له نه ته وه ی عه ره ب جیا کردۆته وه، که چیی، کوردی له نه ته وه ی کورد جیا نه کردۆته وه! له پووی نه ته وه یی و پامیار بی شه وه، هه ر هه له یه. چونکه، ئه و دوژمنایه تییه ی، له نیوان کوردی « باشوور » و « به عس » دا هه بووه، له نیوان هه موو کورد و سه رانی « به عس » دا نه بووه. به لکوو، ته نیا له نیوان کوردی « باشوور » و « به عس » دا هه بووه!

هه ره وه ها، « حه مه سه عید حه سه ن » یش، وهک له هیندی نووسی نیدا دهر ده که وئ، جیا وازی له نیوان هیندی زارا وه ی ئیتنیکدا نه کردووه. بو نمونه: له گو تار تیکا نووسیویتی: (هه شتا و دوو ساله له عیراق دا کورد نه ته وه ی بنده سته و عه ره ب نه ته وه ی سه ر ده ست). که چیی، هه ر له هه مان گو تار و له جیه کی دیکه دا نووسیویتی: (ئه وان چونکه هه ر گیز سه ری پێزیان بو گوشاری میلله ت نه وی نه کردووه، ...) « 4 »

له سه ره تای کورتیله گو تار یکی دیکه شدا نووسیویتی: (چونکه عیراق له دوو نه ته وه ی گه وه پیکهاتووه، * بو یه ده بیت عیراق ببیته دوو هه ریمی فیدرال: کوردستان و عه ره بستان، ... ده بیت فیدرالی به نه ته وه ی کورد بدریت ...)

که چیی، هر دواى یهک دوو دیتیری دیکه نووسیویتی: (ئو جاش ده بیت
«نوینه ران» ی کورد له نهنجوومه نی حوکمی عیراق، بگه رینه وه بق لای گه لی
کورد و پرسى پئی بکه ن). پاشان، له دوا دتیری گوته ره که شیدا نووسیویتی:
(پینجه میشیان نوینه ران ئومه تی ئیسلامه، نهک نه ته وه ی کورد). «5»
نووسه ره له و چن دیره دا، جیا وازی له نیوان زاراوه کانی نه ته وه، میلله ت و
گه لدا نه کردوه و هر سیکیانیشی، ته نیا هر بق یهک مه به ست به کاره نیا وه!
وهک ئاشکرایه، کورد نه له «عیراق» و نه له «باشوری کوردستان» دا،
نه ته وه نییه، به لکوو «گه ل» ه. که واته: نووسه ره بۆچی، ئه و زاراوه
جیا جیا یانه ی به کاره نیا وه؟! واده ده که وه ی، زاراوه ی نه ته وه ی له زاراوه ی
«ئهلقه ومیه» ی زمانى «عه ره بی» یه وه وهر گرتی. چونکه، عه ره به کان له
ئاخافتن و نووسیندا به کاریدین. * به لام، وهک که مئ پیشتر روونم کرده وه، ئه و
زاراوه یه، زاراوه یه کی ئیتنی نییه و به هه له به کاره اتوه.

ئینجا، با سه رنجی له هر دوو چه مکی «ئومه» ی ئیسلامی و «نه ته وه» ی
کوردی بدهین. دیاره زاراوه ی «ئومه»، وهک زاراوه یه کی ئیتنیک، زۆر له
کوته وه، له نیو عه ره به کاندایه کاره نیا وه. به لام، له گه ل ئه و «ئومه» ی له
قورئاندا هاتوه، له رووی واته و جیا وازیان هیه. چونکه، به پیتی دیدی
ئیسلام بئ، هه موو ئه و مرقانه ی، باوه ریان به خوی تاکوته نیا هیه، دان به
په یامبه ریتی «موحه مه د» دا دهنن، به یهک نه ته وه داده نین. له گه ل ئه وه شدا
هه موو گروپه ئیتنیکه موسولمانه کانش وهک «عه ره ب، کورد، فارس، توورک
...» به چن «شعب - گه ل» یکی جیا واز داده نین، به هه مووشیان «ئه لئومه
ئه لئیسلامیه - نه ته وه ی موسولمان» پیکدین، بئ ئه وه ی، گوئ به جیا وازی
«ره که ز، نه ته وه، زمان، میژوو، جوگرافیا، هه ستنی نه ته وه یی، باری
کۆمه لایه تی، ترادیسیۆن و کهلتوری هاوبه ش» بدهن. بق نمونه: خوی
گه وه، له قورئانی پیرۆزدا، له چن جیه که دا فره موویه تی: (وما کان الناس الا
امه واحده فاختلّفوا ولولا کلمه سبقت من ربک لقضى بینهم فیما فیه
یختلفون). (ولکل امه رسول فاذا جاء رسولهم قضی بینهم بالقسط وهم لا
یظلمون). (ولو شاء ربک لجعل الناس امه واحده ولا یزالون مختلفین). (ولقد
بعثنا فی کل امه رسولا ان اعبدوا الله واجتنبوا الطاغوت فمنهم من هدی
الله ومنهم من حقت علیه الضلله فسیروا فی الارض فانظروا کیف کان
عاقبه المکذبین). (ان هذه امتکم امه واحده وانا ربکم فاعبدون).

* وهک ئه وه ی ده نووسن: «العراق یتکون من قومیتین رئیسیتین». یا ده نووسن: «القومیه
الکوردیه فی العراق».

ههروهه، دهمبارهی «ئه‌لشه‌عب» ییش فهرموویه‌تی: (انا خلقناکم من ذکر و انثی و جعلناکم شعوبا و قبائل لتعارفوا ان اکرکم عند الله اتقاکم). که‌واته: «ئومه»، چ زاراویه‌کی ئیتنی بی، چ زاراویه‌کی ئایینی بی، له زمانی کوردیدا، هیچ جیاوازییه‌کیان نییه و هه‌ر به «نه‌توه» دئ. به‌لام، له پووی واتاو جیاوازییان هه‌یه!

ئینجا، با سه‌رنجیکی سه‌رپیتی، له هیندئ بلاقۆک و دهم‌گه‌کانی راگه‌یانندی پارتە رامیاریییه‌کانی «کوردستان» به‌هین، تا بزانی، له ئه‌و دیوه‌خانه جه‌نجاله‌ پر له سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یه‌دا، چ باسه‌!!

به‌ داخه‌وه، له لایه‌که‌وه، زۆربه‌ی که‌ناله‌کانی راگه‌یاندن به‌ گشتیی و که‌نالی ئاسمانیی «KurdSAT» به‌ تاییه‌تی، له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، سه‌رکردایه‌تی پارتە رامیاریییه‌کانی «باشووری کوردستان»، وه‌ک گه‌لی شتیان تیکداوه، زاراوه ئیتنیکه‌کانیشیان، به‌ ته‌واویی تیکداوه! هه‌ر بۆ نمونه: «ریکار ئه‌حمەد»، سه‌کرته‌ری «حزبی پرزگاری کوردستان»، له بلاقۆکی دوو لاپه‌ره‌ییدا، جارێ زاراوه‌ی نه‌توه و چەن جارێکش، زاراوه‌ی میلله‌تی به‌کاره‌یناوه و نووسیه‌تی: (به‌ هه‌مان شیوه‌ش کورد وه‌ک نه‌توه و میلله‌تیکێ خاوه‌ن خاک و زمان و کولتور و میژوو، ...) «11»

هه‌روه‌ها، «حزب و لایه‌نه سیاسییه‌کانی کوردستان له شاری که‌رکوک»، پۆژی «03. 05. 2004»، بلاقۆکیکی نیو لاپه‌ره‌یییان ده‌رکردوه، وه‌لامی هیندئ له لاپه‌ره «عه‌ره‌بی» یه‌کانی، تۆری ئینته‌رنیتی «شه‌به‌که‌ت ئه‌نباء، ئه‌لعیراق لیلجه‌میع و وه‌کاله‌ی وه‌رکا» یان داوه‌توه و داکوکییان له کورد کردوه، گوايه: شانه‌شانی سوپای «ئه‌میریکا»، به‌شداریی له نه‌به‌رده‌کانی «فه‌لوجه» دا نه‌کردوه! «2»

هه‌رچه‌نده، بلاقۆکه‌که‌یان به‌ زمانی کوردیی نووسیه‌وه، به‌لام، له‌و چەن دێره‌ شەل و گێره‌دا، تا توانیویه‌، هه‌ستی بیانییه‌رستی خۆیان ده‌ربریوه، پاکانه‌یه‌کی زۆر بی‌ تهمین، بۆ گه‌لی عه‌ره‌ب و هیزه‌ رامیاریییه «سیکولار» و ئیسلامیییه‌کانی «عیراق» کردوه. جگه‌ له‌وه‌ی، چەندین هه‌له‌ی زمانه‌وانیی تیدا هه‌یه، هه‌وت دانسه‌ جاریش، باسی گروپه ئیتنیکه‌کانی «عیراق» یان کردوه و هه‌ر جاره‌ش، به‌ جۆرێ نووسیویه‌! ئه‌مه، هه‌ر وه‌ک ئه‌وه‌ وایه، یه‌کێ ناوی «چخه‌یه‌ر» بی، چەن جارێک و له سه‌ه‌ریه‌ک بانگیکه‌ی، به‌لام، هه‌ر جاره‌ی، به‌ ناویکی جیاوازه‌وه بانگیکه‌ی!

له‌و بلاقۆکه‌ نیو لاپه‌ره‌یییه‌ پر له هه‌له‌یه‌دا، له پێنج جێی جیاوازا نووسیویه‌: «گه‌لانی عیراق». دیاره، زۆر له جێی خۆیدا، ئه‌و زاراویه‌یان

به کارهیناوه. که چیی، له دوو جیی دیکه دا نووسیویانه: « گهل و نه ته وهکانی عیراق و نه ته وه جیاجیاکانی عیراق »، که ئەم چەن چەمکه، پێکه وه ناگونجین و ناکوکییان ههیه!

زۆر جار، ته ماشای هیندی بهرنامهی هەر دوو که نالی ئاسمانیی « Ktv » و « Kurdsat » دهکم، گوێ له دهنگوباس و ههوالهکانیان دهگرم. بهلام دهبینم: زۆر به شیوهیهکی ههله، ئەو زاراوه ئیتنیکانه به کار دین. بۆ نموونه: هیندی زاراوهی وهک: « میللهتی عیراق، گهلی عیراق و نه ته وهکانی عیراق » به کار دین. له هه مووی سهیرتر ئه وهیه، له جیاتی گروپه ئیتنیکهکانی شاری « که رکوک »یش، هەر « نه ته وهکانی که رکوک » به کار دین! ئەمه نیشانهی ئه وهیه، کادیری شارمزا و زمانهوانیان نییه، تا، هەر زاراوهیه، له شوێنی پیوستی خۆیدا به کار بین و له پاشه پۆژدا، تووشی گرفتمان نهکن.

له بهر ئه وه راستتر وایه، که لانی « عیراق » به کار بین. چونکه، نه عهرهب و نه کورد، له « عیراق » دا نه ته وه نین. به لکوو هەر یه که یان، به گه لێکی سه ره بخۆ داده نرێن. عهرهب به شێ له نه ته وهی عهرهب و کوردیش، به شێ له نه ته وهی کورد پێک دین! له شاری « که رکوک »یشدا، نه گهل و نه نه ته وهی تیدا نییه. به لکوو دهبی، دانیش توانی شاری « که رکوک »، یا پێکهاته نه ته وهیییهکانی « که رکوک »، یا گروپه ئیتنیکهکانی « که رکوک »، یا خه لکی « که رکوک » به کار بین. ئه وه جگه له وهی، « توور کمان، ئاشوور، ئه رمه ن و کلدان »، هه رگیز پۆژ له پۆژان، نه گهل بوون و نه به گه لیش دانراون، به لکوو، هەر که مینهی نه ته وهی و ئایینی بوون و ئه مه ش، گه لی راستره!

ههروهها، کوردهکانی « پۆژه لاتی کوردستان »یش، ئەو سی زاراوه ئیتنیکه، به ههله به کار دین و زۆر به خراپی لێیان تیگه یشتوون. تا ئیسته ش، له نیو خۆیاندا، له سه ره به کارهینانی ئەو سی زاراوهیه، به ته وایی ساغ نه بوونه ته وه. چونکه، هیندیکیان میللهت و نه ته وه، له یه کدی جیا ناکه نه وه و به یه ک شتی داده نین. وهک پێشتر پوونم کرده وه: میللهت ووشه یهکی عه ره بییه، بۆ کو مه لێکی ئایینی به کار دین و له بری گهل و نه ته وه به کار ناهێنرێ. جگه له وهی، له گهل نه ته وه شدا، جیا وازییهکی زۆری ههیه. هیندیکی دیکه یان، له « فارس » هه کانه وه فێر بوون، « میللهتی ئێران »، یا « نه ته وهی ئێران »، له ناخافتن و نووسیندا به کار دین. له گهل ئه وه شدا، میللهت و نه ته وه ش، بۆ کورد به کار دین. هیندیکی دیکه شیان، له بری گهل، زاراوهی « خه لک » به کار دین. گه لیش لای ئەوان، خۆنده وهاره پۆشنبیره پێشه وه کهی « خه لک » ده گرێته وه!

جگه له وهی، ئەم زاراوانه یان، له کاربه دهسه شوڤینیس ته کانی دهوله تی داگیرکهری « ئیران » وه وهرگرتوه، ههر له بنچینه شدا هه لهیه. چونکه، « ئیران » دهوله تیککی ناسیونال نییه، ته نیا یهک نه ته وهی تیدا بژی، به لکوو، دهوله تیککی تیریتوریاله. واته: دهوله تیککی فره نه ته وه و نیشتمانه، له چهن نیشتمان و گه لیککی جیاوازی پیکهاتوه. ههر یهکێ له و گه لانهش، به گه لیککی سه ره به خو داد نه رین و به شیککی گرنگ، له نه ته وه کانی خو یان پیکدین. نهک وهک « فارس » ه شوڤینیس ته کان ده لین و به هه موو شیوهیه، پروپاگنده ی بو ده کهن و ده یانه وی، ههر چی چو نیبێ، له می شکی پۆله کانی ئه و گه لانه ی بئاخن، که له « ئیران » دا، ته نیا ههر یهک نه ته وه هیه، ئه ویش « نه ته وهی ئیرانی » یه.

له راستییدا، « ئیران » ناوی خاک و دهوله ته. له پرووی زمانه واناییه وه، به هه یج جوړی راست نییه، زاراوه ی جوگرافیا و ئیتنیک تیکه لاو کرێ. به لکوو ده توانین، بلیین: « ئیران »، وهک دهوله تیککی فره نه ته وه و نیشتمان، له پرووی جوگرافیا وه، له چهن وولاتیککی جیاوازی وهک: « فارس، کوردستان، ئازربایجان، بلوژستان ... »، له پرووی ئیتنیکیش ه وه، له چهن گه لیککی جیاوازی وهک: « فارس، کورد، بلوژ، تازیک، ئازهر، عه رب ... » پیکهاتوه، به هه مووشیان ده گو ترێ، « گه لانی ئیران »، نهک « میله له تی ئیران »، یا « گه لی ئیران »، یا « نه ته وهی ئیران ».

وهک چهن جاریکی دیکه ش، له هیندی نووسیندا پروو نمکردو ته وه، ئەم زاراوه یه، له لایه که وه، ئیمپریالیزمی جیهان و له لایه کی دیکه شه وه، کاربه دهسانی دهوله ته سو سیالیسته کانی پیشوو دایاننا وه. چونکه، له بنه ر هتدا، دانیان به بوونی گه له کانی بنده سیاندا نه نا وه. وهک چهن گه لیککی سه ره به خو، هه ل سو که وتیان له گه ل نه کردوون. له به ره ئه وه، ههر له و پوژه وه، ئه و دهوله تانه دامه زاون، ههر گیز نه یان گو توه: گه لانی « سوڤیت، چیکو سلوفاکیا، یوگوسلافا، ئه سیبویا ... » به لکوو هه می شه به گه لی « سوڤیت، چیکو سلوفاکیا، یوگوسلافا، ئه سیبویا ... » ناویان بردوون. تا له کو تا ییدا، ئه و دهوله ته تیریتوریاله هه لوه شان ه وه و چهن دهوله تیککی ناسیونال، له جی یان دامه زرا.

دیاره، سه رانی ههر چوار دهوله ته داگیرکه ره که ی « کوردستان » یش، ههر هه مان چاوبه ستمان له گه ل ده کهن. جگه له گه له کانی خو یان، به هه یج شیوه یه، دان به بوون و مافی گه له کانی دیکه ی بنده سیاندا نانتین. بۆیه، پێ داده گرن و هه می شه ده لین: گه لی « توورکیا، ئیران، عیراق و سووریا » و

زاراوهی گهلانی « توورکیا، ئیران، عیراق و سووریا » به کار ناهین. به داخهوه، زۆربهی کوردهکانی « رۆژهلات »، له لایهکهوه، له بهرئهوهی، خۆیان به « ئیرانی » دهزانن، له لایهکی دیکهشهوه، له بهرئهوهی، دهولهتی داگیرکری « ئیران » نهیهیشتووه، زمانهکهی خۆیان بخوین و به باشمی فیرین، له زمانی کوردیدا، زۆر شارهزانین، ئهواراوانه به ههله به کاردین، دید و بۆچوونه شوؤیتنییهکانی نهتهوهی بالادهسی « فارس » دووبارهدهکهنهوه و زۆربهیان، چ له قسهکردن و چ له نووسینیشدا، « میللهتی ئیران »، یا « نهتهوهی ئیران » به کاردین. تهنانهت، گهر هیندیکیان کوردیزانیکی باشیشبن، ئهوا، له بهرئهوهی راهاتوون، ههمان ههلهدهکهن و ئهواراوانه، به شیوهیهکی نالهبار و نادرووست به کاردین. ههر بۆ نموونه: هۆنهریکی ناسراو و کوردیزانیکی باشی وهک: « هیمن »، وهک ههموو کورده نووسههرهکانی « رۆژهلات »، ههم جیاوازی له نیتوان گهل و میللهت، ههم جیاوازی له نیتوان گهل و « میللهتانی ئیران »، نهکردووه. ئهمهش، لهم چهن دێرهدا دهمردهکهوئ، کاتی نووسیویتی: (بهیانی دوو فرۆکه هاتن و چهن نارنجوکی پچووکیان به شاردا دا، ئهرتشی شاههنشاهی، ئهوارتهشی له کوشتنی میللهتی ئیراندا لاسایی داگیرکهرانی مهغول و نازی دهکردهوه، تاوکی بهر بهر ههکانی نهکرد و پیتش ئهوهی لهشکری سوور بگاته مههاباد چهکی فیریدا و وهک تۆوی ههرزن بلأووو.) «18.16»

« ح. ئهیبزاده »، له کوتاری « عهباس وهلی و نادیمۆکراتیبوونی کورد ! »، زاراوه ئیتنیکهکانی تیکه لکردووه و نووسیویتی: (مهفهومیک که کورد و گهلانی دیکه ئیران له دیموکراسی ههیانه له گهل ئهوهی ئاغای وهلی و کهمالیست و سهلهتهتخواز و ئاخوند و موجهید و توتالیتیر ههکان لێ دهموین جیاوازه. دیموکراسی بۆ کورد به مانای تیک شکاندنی دهسهلاتی ناوهندیه که نهتهوهی دهسهلاتدار، کورد و باقی نهتهوهکانی دیکه ئیرانی لێ بێ بهش کردووه. دیموکراسی به مانای به رسمی ناسینی بهرا بهری مافی سیاسی گهلی کورده. دیموکراسی بۆ کورد تهنیا به مانای بهرا بهری مافی قانونی و یهکسانی فهد واته تاکي کورد نییه. کورد دهمیهوئ ههر وهکو نهتهوهی سهردهست مافی سیاسی هه بێ. له دهسهلاتدا بهشدار بێ. وهکو نهتهوه بۆ خۆی و له پیکهوه ژیانی هاوبهشدا بپاردهر بێ و بۆ دیاریکردنی چارهنووسی خۆی بپاردا.) «3»

لێرهدا، زۆر به روونی دهبینن: نووسهر، چهن زاراوهیهکی جیاوازی وهک: « کورد و گهلانی دیکه ئیران، نهتهوهی دهسهلاتدار، کورد و باقی نهتهوهکانی

دیکه‌ی ئیرانی، گه‌لی کورد، کورد ده‌یه‌وئ هه‌ر وه‌کو نه‌ته‌وه‌ی سه‌رده‌ست مافی سیاسی هه‌بئ، وه‌کو نه‌ته‌وه ... «ی، بۆ چه‌ن گرووپیکی ئیتنیکی جیاواز به‌کاره‌یتناوه.

نووسه‌ر، له‌و چه‌ن دێره‌ی سه‌ره‌وه‌دا، جگه‌ له‌وه‌ی، هه‌ر دوو چه‌مکی «گه‌لانی ئێران» و «نه‌ته‌وه‌ی ده‌سه‌لاتدار»ی، وه‌ک پێویست به‌کاره‌یتناوه، هه‌ر دوو زاراوه‌ی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ی بۆ کورد و «گرووپه‌ ئیتنیکه‌کانی دیکه‌ی ئێران» تیکه‌لکردوه و به‌هه‌له‌ به‌کاره‌یتناون. بۆ؟ چونکه، وه‌ک پێشتر باسمکرد، «ئێران»، له‌ چه‌ن گه‌لێکی جیاواز پیکهاتوه. «گه‌ل»یش تاکه و کوکسه‌ی «گه‌لان»ه. واته: «گه‌لانی ئێران»، کوێ «گه‌ل» ده‌کا و زۆر له‌ جێی خۆیدا نووسراوه. هه‌روه‌ها، «فارس»ه‌کان له‌ «ئێران»دا، ته‌نیا هه‌ر به‌ «نه‌ته‌وه» ده‌ژمێررێن و «گه‌ل» نه‌بوون و نین! چونکه، نه‌ نیشتمان‌ه‌که‌یان داگیر و دا به‌شکراوه، نه‌ خۆشیان وه‌ک نه‌ته‌وه‌ له‌توبه‌تکراون، تا، هه‌ر به‌شیکیان وه‌ک کورد، به‌ سه‌ر ده‌وله‌تیکێ داگیرکه‌ردا به‌خه‌شرا بیته‌وه و ئه‌و به‌شانه‌ش، به‌ گه‌ل بناسێنن!

به‌لام، کاتێ نووسیویتی: «کورد و باقی نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ی ئێرانی» یا، «گه‌لی کورد»، لێرده‌ا، زاراوه‌ی «نه‌ته‌وه»ی، له‌گه‌ل زاراوه‌ی «گه‌ل»دا تیکه‌ل‌او‌کردوه. چونکه، جگه‌ له‌ «فارس»، له‌ «ئێران»دا نه‌ته‌وه‌ی دیکه‌ی تیدا نییه. ئه‌و گرووپه‌ ئیتنیکه‌کانی دیکه‌ش، هه‌موویان به‌ «گه‌ل» داده‌نرێن و هه‌ر گه‌لێکی‌شیان، به‌شی له‌ «نه‌ته‌وه»کانی خۆیان پیکدێن. هه‌روه‌ها، جارێ کوردی به‌ «گه‌ل» و جارێکی دیکه‌ش، به‌ «نه‌ته‌وه» داناهه‌!

پوخته‌ی مه‌به‌ست:

با له‌وه‌ گه‌رێن، هێندێ له‌و زاراوانه، له‌ فهره‌هنگی پامیاری به‌ گه‌ستی و فهره‌هنگی زمانی کوردیدا به‌ تاپیه‌تی، له‌چاو فهره‌هنگی ئاییندا، زۆر له‌ میژ نین، به‌کار دێنرێن، به‌لکو، هه‌ر زۆر نوێشن. چونکه، گه‌ر زاراوه‌ی «گه‌ل»، یا «نه‌ته‌وه» بگرین، هه‌مووی سه‌د سالتێ نابێ، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ی ئه‌و پۆمان به‌کار دێن!

گومانی تیدا نییه، نه‌ک هه‌ر له‌ زمانی کوردیدا، به‌لکو، له‌ زمانی هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی جیهاندا، جیاوازییه‌کی ته‌واو و سنوور بۆ کێشراو، له‌ نێوان زاراوه‌ ئیتنیکه‌کاندا هه‌یه. بۆیه، هه‌ر یه‌کێ له‌و زاراوانه، ناویکی دیاریکراو و واتایه‌کی تایبه‌تی‌یان هه‌یه. لێرده‌ا، ته‌نیا بۆ پوێنکردنه‌وه، ئه‌و زاراوه‌ ئیتنیکه‌، له‌گه‌ل هێندێ زمانی دیکه‌دا به‌راورد ده‌که‌م:

کوریدی	گهل	نه ته وه
عهره بیی	شه عب	ئومه
ئینگلیزی	People	Nation
رووسی	Narod	Natsia
سویدی	Folk	Nation
ئالمانی	Volk	Nation
فره نسی	Peuple	La Nation
ئیسپانی	Pueblo	Nacion

هه له به ته، سه رانی هه ر چوار دهوله ته داگیرکه ره که ی « کوردستان » ییش، زۆر به باشیی ده زانن، چ جو ره جیاوازییه کی گه وره و گرنه، له نیوان ئه و زاراهه ئیتنیکانه دا هه یه !! و اتا کانیان چییه و چی ده گه یه نن !!؟ بۆیه، هه ر یه کی له پیکهاته نه ته وه بییه کانی، ئه و دهوله ته تیریتۆریا لانه ی خۆیان، به ناویکی تایبه تی و زاراهه کی دیارییکراوه وه ده ناسینن، تا، له گه ل به رژه وه ندیی شو قینیسانه ی تایبه تی خۆیاندا بگونجی و پاژه ی ئامانجه چه په له کانیان بکا. بۆ نمونه:

هه مو ی چه ن سالی له مه وه ر بوو، « توورکه که مالی » به ره گه زپه رسته کان، به هه چ شتیه، ناوی کوردیان، له دهوله تی « توورکیا » دا نه ده برد و دانیان به بوونی کورددا نه ده نا، به لکوو، به « توورکی شاخاوی » یان ده ناساندن! که چی، ئه و پۆ ده لئین: « کورد » هه یه و « کوردستان » نییه! له گه ل ئه وه شدا، دان به ئه و مه دا نانین، کورد وه ک گه لیکی جیاواز له خۆیان بناسینن!

« فارس » هه کان له « ئێران »، کورد به به شێ له « میله تی ئێران » ده زانن و وه ک گه لیکی سه ره به خۆ لێ نا پوانن. هه ره وه ها، عه ره به کانی ش، له هه ر دوو دهوله تی تیریتۆریالی « سووریا » و « عێراق » دا، کورد به که مهینه یه کی نه ته وه بی دا ده نن. واته: خاکی نییه! ته نانه ت، عه ره به کانی ئه و دوو دهوله ته و هه موو دهوله ته عه ره بییه کانی دیکه ش، به هه موو قوتا بخانه پامیاری و پێبازه ئیسلامییه جیا جیا کانی شیانه وه، هه ر دوو دهوله ته که، به دوو دهوله تی عه ره بی ده ناسن. واته: له رووی جوگرافیا وه، خاکی « عێراق » و « سووریا »، به به شێ له نیشتمانی عه ره ب، له رووی ئیتنیکیشه وه، دانیشتووانی هه ر دوو دهوله ته که، به به شێ له نه ته وه ی عه ره ب دا ده نن. ئه مه شیان نه شار دۆته وه و زۆر به راشکاوی، له هه موو به رنامه، پێره و، پڕۆگرام، ده ستووری پارت و دهوله ته عه ره بییه کانه دا تو ما ریانه کردوه.

سهيز ئه‌وهيه، كاتى « پارتى به‌عس » نه‌ما و پڙيمه‌كه‌ى « سه‌ددام » روخا، هه‌رچه‌نده، عه‌ره‌به‌كانى « عىراق »، هه‌رچى چۆنى بوو، به‌وه‌ قايلبوون، له‌ ده‌ستوورى كاتى « عىراق » دا بنووسن: عه‌ره‌بى « عىراق »، به‌شى له‌ نه‌ته‌وه‌ى عه‌ره‌ب پىكدىنى. كه‌چى له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، قايل نه‌بوون، بنووسن: كوردى « باشوورى كوردستان »، يا، كورد له‌ « عىراق » دا، به‌ به‌شى له‌ نه‌ته‌وه‌ى كورد داده‌نرى. ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ده‌گه‌يه‌نى، كورد به‌ « نه‌ته‌وه‌ » نازان و به‌ به‌شى له‌ خۆيانى داده‌نن!

هه‌روه‌ها، لىپرسراوانى هه‌ر چوار ده‌وله‌ته‌ داگيركه‌ر كه‌، هه‌موو گرووپه ئىتتىكه‌كانى دىكه‌ش، هه‌ر به‌ كه‌مىنه‌ى نه‌ته‌وه‌ى ده‌ژمىرن. ئايا، ئه‌مه‌ هه‌ر وا به‌ خۆراى هاتووه‌؟! نه‌خىر. چونكه‌، گه‌ر به‌ كه‌مه‌نه‌ته‌وه‌ى داىان نه‌نن و حسىبى « گه‌ل » يان بۆ بكه‌ن، هه‌لبه‌ته‌ ده‌بى، دان به‌ مافى چاره‌نووسى نه‌ته‌وه‌يشياندا بنن. به‌لام، كه‌مىنه‌ى نه‌ته‌وه‌ى، جگه‌ له‌ مافى پوښبىرى و هيندى مافى هاوولاتىتى دىكه‌، هىچى دىكه‌ى ناكه‌وى.

هه‌له‌يه‌كى زۆر گه‌وره‌ ده‌كه‌ين، گه‌ر زاراوه ئىتتىكه‌كانى ميلله‌ت، گه‌ل و نه‌ته‌وه‌، بۆ گرووپه ئىتتىكه‌كانى هه‌ر چوار ده‌وله‌ته‌ فره‌ نه‌ته‌وه‌ و نىشتمانه‌كانى « تووركىا، ئىران، عىراق و سوورىا » به‌كارپىنن. چونكه‌، چ له‌ پوى زمانه‌وانى، چ له‌ پوى پاميارى و چ له‌ پوى ئىتتىكه‌وه‌، به‌ هىچ شىوه‌يه راست نين و پىويسته، له‌ نووسين و به‌رنامه‌ى ده‌زگه‌كانى راگه‌ياندا به‌كار نه‌هينن. به‌لكو ده‌بى، له‌برى ئه‌و زاراوانه‌، ته‌نيا هه‌ر، زاراوه‌ى كۆمه‌لگه‌ يا گه‌لانى « تووركىا، ئىران، عىراق و سوورىا » به‌كارپىنن! له‌ هه‌مان كاتىشدا نابى، چه‌مكى نه‌ته‌وه‌ى يه‌كه‌م، نه‌ته‌وه‌ى دوهم و نه‌ته‌وه‌ى سىيهم، له‌ هه‌ر چوار ده‌وله‌ته‌كه‌دا به‌كارپىنن. چونكه‌ هه‌له‌يه‌كى گه‌وره‌يه‌ و وه‌ك پوونمكرده‌وه‌، له‌و ده‌وله‌تانه‌دا، جگه‌ له‌ « توورك و فارس » نه‌ته‌وه‌ى دىكه‌ى تىدا نىيه‌!

جگه‌ له‌وه‌ى، هه‌ر وه‌ك چۆن، زاراوه‌ى گه‌لى « تووركىا، ئىران، عىراق و سوورىا » راست نىيه‌ و داگيركه‌ران، له‌ به‌ر جامى زاراوه‌ى گه‌لى « سوڤىت » و پنه‌يان لى شتۆته‌وه‌، هه‌روه‌ها، زاراوه‌ى گه‌لى « باشوورى كوردستان »، هه‌ر له‌و روانگه‌يه‌وه‌ هاتووه‌ و به‌ هه‌له‌ به‌كاره‌ينراوه‌. چونكه‌، ته‌نيا هه‌ر گه‌لى كورد له‌ « باشوور » ناژى، به‌لكو، چن كه‌مىنه‌يه‌كى نه‌ته‌وه‌يشى تىدا ده‌ژى، له‌به‌رئوه‌، راسته‌ر وايه‌، گه‌ر ويستم، باسى هه‌موو گرووپه ئىتتىكه‌كانى « كوردستان » بكه‌ين، بنووسن: گه‌لى كورد و كه‌مىنه‌ نه‌ته‌وه‌ىيه‌كان له‌ « باشوورى كوردستان ». يا، گه‌ر ويستم، ته‌نيا هه‌ر باسى كورد بكه‌ين، ده‌بى، بنووسن: گه‌لى كورد له‌ « باشوورى كوردستان ». يا، گه‌ر هه‌ر ته‌نيا،

مه به ستمان له په کي له که مهنه ته وهیښه کان، یا هموویان بوو، ده بی، ناوی نه و
که مهنه ته وهیښه بیښن و بو نمونه بلین: که مهنه ته وهی « عره ب، توور کمان،
کلدانی و ئاشووری » له « باشووری کوردستان ».

هر وها پتویسته، له جیاتی زار او هکانی « که مهنه ته وهی، میلله ت، گه ل و
نه ته وه «کانی شاری « که رکوک «یش، ته نیا گروپه ئیتنیکه کان، یا پیکهاته
نه ته وهیښه کان، یا دانیشتوان، یا خه لکی شاری « که رکوک » به کار بیښن.
چونکه جگه له وهی، « که رکوک » شاریکی « کوردستان »، کوردیش له و
شار هدا، به شی له گه لی کورد پیکدینئ. به لام، گروپه ئیتنیکه کان دیکه ی
وهک: « توور کمان، ئاشوور، ئه رمه ن و کلدان »، هر که مینه ی نه ته وهی و
ئایینی بوون، ژماره شیان چن زیادکا، هر به که مینه ده میتنه وه. چونکه،
ژماره هیچ بایه خیکي نیه، به لکوو، خاک بریار له سر نه و کیشیه دده!

له بهر نه وه ده بی، بو نه و گروپه ئیتنیکانه ی، چ له « کوردستان » و چ له
« عیراق » ده ژین، ته نیا هر زار او هی شیاو و پر به پیستی خو یان « که مینه ی
نه ته وهی » یا « که مهنه ته وهی » یان بو به کار بیښئ. چونکه، نه وانه نه ک هر
میلله ت نین، به لکوو گه ل و نه ته وهش نین! جا، گه ر گه ل، یا نه ته وه بوونایه،
هه لبه ته بو یان هه بوو، داوای مافی چارمنوسی خو یان بکن و ده وله تی
ناسیونالی خو شیان دامه زین!

له بهر نه وه، زار او هی میلله ت، نه له بری گه لی کوردی و نه له بری « شه عب » ی
عه ره بی به کار نایه. به لکوو پتویسته، گه ل له بری « شه عب » و نه ته وهش
له جیاتی « ئومه » ی عه ره بی به کار بیښئ. باشتیش وایه، بو نه و مه به سته،
میلله ت به کار نه هینئ، به لکوو، بو گروپیکي ئایینی به کار بیښئ، هر وهک
له قورئاندا هاتوه!

دیاره، گه ل و نه ته وهش، جیاوازییان هیه. گه ل: به کوردی دانیشتووی،
پارچه یه کی دیار ییکراوی « کوردستان » ده گوئئ، وهک ده لئین: گه لی کورد له
« باکوور، خو ره لات، باشوور و خو روا » ی « کوردستان »، یا، گه لی کورد له
« توورکیا، ئیران، عیراق و سووریا ». چونکه، همو و کورد، له چوار چپوه ی
سنووری یه ک ده وله تی یه کگرتوودا ناژین، کو نه بوونه ته وه و له یه کدی پچراون.
به لام، به همو و کوردی ناو وه و دهره وه ی پارچه کانی « کوردستان »، یه ک
نه ته وه پیکدین. هر وها، عه ره به کانیش له هر وولاتیکي عه ره بییدا، به گه لی
عه ره ب ناو ده برین، به همو و شیان یه ک نه ته وه پیکدین.

ستون کولم - 2004. 07. 01

* * *

1. جه‌مال نه‌بەز، بیری نه‌تەوێ ی کوردی نه‌ بیری "قه‌ومیەت" ی پۆژەهلانی و نه‌ بیری ناسیۆنالیزم "ی پۆژتاوایی یه، چاپی 1، بنگهی چاپه‌مه‌نی نازاد، ستۆکهۆلم، سوید، 1984.
2. حزب و لایه‌نه‌ سیاسیه‌کانی کوردستان له‌ شاری که‌رکوک، « 03. 05. 2004 »
پروونکردنه‌وه، « Kurdistanpost ».
3. ح. نه‌یوب زاده، عه‌بیاس وه‌لی و نا‌دیموکراتی بوونی کورد! 11. 05. 2004، سایتی KP
4. هه‌مه‌سه‌عید هه‌سه‌ن، کۆتر و پلنگ، « 10. 08. 2003 »، سایتی KN
5. هه‌مه‌سه‌عید هه‌سه‌ن، « نوێنه‌ران » ی کورد، « 23. 02. 2004 »، سایتی KN
6. حوسێن محه‌مه‌د عه‌زیز، سێ سه‌رنجی زمانه‌وانیی، په‌یام، ژماره‌ 8، یولی 1998.
7. حوسێن محه‌مه‌د عه‌زیز، سه‌لیقه‌ی زمانه‌وانیی و گه‌رفته‌کانی زمانی کوردیی، چاپی 1، چاپخانه‌ی هه‌وال، سوله‌یانی، 1999.
8. دارا مه‌حمود، پشووێک له‌ هه‌وارگی کاروانه‌ دوورودریژه‌کی مامۆستا « فاتیح ره‌سۆل «دا، مانگنامه‌ی په‌یام، ژماره‌ 11، ئۆکتۆبه‌ری 1998.
9. دیوانی موفتی پێنجوینی، - مه‌لا عه‌بدوللای توتنجی، به‌غدا، 1990.
10. ره‌فیق حیلمی، شعر و نه‌ده‌بیاتی کورد، به‌رگی یه‌که‌م و دووهم، چاپی 2، چاپخانه‌ی خوێندنی بالا، هه‌ولێر، 1988.
11. رێکار نه‌حمه‌د، په‌یشتیک بۆ نه‌و به‌ریزه‌ی که‌ هه‌موو حزبه‌ کوردستانیه‌کان به‌ ده‌ستکرد ده‌زانیت، « Kurdistanpost ».
12. عه‌زیزی ئیبراهیمی، رێنوس و رێزمانی کورد ده‌ستور زیان کردی با ترجمه‌ فارسی، مرکز پخش: ماها‌باد، سالی چاپ؟
13. قورنان.
14. نه‌وشیروان مسته‌فا نه‌مین، له‌ که‌ناری دانۆبه‌وه‌ بۆ خه‌ری ناوزه‌نگ، چاپی 1، نه‌لمانی - به‌رلین، 1997.
15. نه‌وشیروان مسته‌فا نه‌مین، په‌نجه‌کان یه‌که‌تری نه‌شکێتن، چاپی 1، نه‌لمانی - به‌رلین، 1997.
16. هێمن، پاشه‌پۆک، چاپی 2، چاپخانه‌ی پیرۆز، له‌ بلاوکراوه‌کانی سه‌بییدیان، مه‌ها‌باد، خاکه‌لیته‌ی 1362 هه‌تاوی.
17. د. عه‌بدالوه‌هاب حمید رشید، الع‌راق المعاصر، انظمه‌ الحکم و الاحزاب السیاسیه، الطبعة 1، السوید - استۆکهۆلم، 2001.
18. عصمت سیف الدوله، الدیمقراطیه و الوحده العربیه، ندوه ازمه‌ الدیمقراطیه فی الوطن العربی، ص 796 - 800.
19. محمد احمد خلف الله، التکوین التاريخی لمفاهیم الامه، القومیه، الوطنیه، الدوله و الع‌لاقه‌ بینها، ندوه القومیه العربیه و الاسلام، 1981.

بهشی دووهم

« ویزه »

چەن سەرنجى دەربارەى ناسنامەى ئايىنى و نەتەوہى « خەلىل مەوەر »

ماوہى پتر لە سالى دەبى، لە سەر ھەر دوو قوتابخانەى ھۆنراوہى کلاسیک و نوێى کوردیى، پرۆژەىھەکی کۆلێنەوہ و پەخنەى وێژەىم بە دەسەوہیە. تا ئێو پرۆژەى پرۆژەکە تەواودەبى و چاپدەکرى، ھەولەدەم، بە زنجیرە گوتارى، ھىندىكى لى بلۆکەمەوہ.

بە داخەوہ، زۆربەى ئێو کۆلێنەوہ وێژەىیانەى، دەربارەى ژيان و بەرھەمى ھۆنەرە کلاسیکییەکانى کورد بلۆکراونەتەوہ، زۆربەى زۆرى پێداھەلدان و ستاییشکردن بوو، خالە لاواز و بەھىزەکانیان، ھەک یەک، بە تەرازوویەکی پەخنەگرانە و دادپەرورانە نەکیشاوە. بۆیە بە ئاشکرا دەبینین، چاپۆشىی لە ھىندى لە کەموکوورپییەکانیان کراوہ، ھەک ئێو ھۆنەرانە، فریشتە بووین و لە ئاسمانەوہ بۆ کورد باریین، لە ژيانى وێژەى خۆیاندا، ھىچ جۆرە ھەلەکیان نەکردبى!

ئەز لێرەدا، تەنیا لەو کەموکوورپییانە دەدۆم، کە پتوھندییان بە « ژيانى وێژەى، ناوھەرۆکی بەرھەم، کیشەى زمان و ھەلوستى نەتەوہى »یانەوہ ھەيە. بە ھىچ شىوہیە، پەنجە بۆ پەوشت و ھەلسوکەوتى پرۆژانەیان را ناکیشم، چونکە، ئێو جۆرە شتانە، پتوھندى بە ژيانى تايبەتیی خۆیانەوہ ھەيە، کەس بۆى نىيە، لێیان بدوێ و پەخنەیان لى بگرێ. لەبەرئەوہى، ھەموو مروفتى ئازادە، پتوويستە چۆنى دەوێ، ھەر بەو شىوہەش بژی، گەر دەسەلاتى ھەبى و بۆى بلوێ! ئەز لەم وائەخى خۆم دەوہ زۆر شەشەمەکو ئاشکرا

بهره‌می « شاعیری چه‌وساوه‌کان خه‌لیل منه‌وهر »، یه‌کئی بوو، له‌و باب‌ه‌تانه‌ی له‌ پرۆژه‌ی کۆلینه‌وه‌که‌دا، بایه‌خی تایبه‌تی پئی دراوه. له‌ راستییدا، ئه‌وه‌ی پتر سه‌رنجی راکیشام، ئه‌و پێشه‌کییه‌ سیوسئ لاپه‌ره‌یییه‌ بوو، که « مسته‌فا نه‌ریمان » بۆی نووسیوه. چونکه، نووسه‌ر کاتئ باسی ژيانی هۆنه‌ری « خه‌لیل منه‌وهر » کردووه، چه‌ن شتیکی وه‌ک « هۆز، ئاین و نیوچه »ی تیکه‌لاوکردووه. بۆیه، به‌ پتویستم زانی، چه‌ن شتی ده‌رباره‌ی ئه‌و زاراوه « کۆمه‌لایه‌تی، ئایینی و جوگرافیایی » یانه‌ روونکه‌مه‌وه.

« خه‌لیل منه‌وهر 1863-1923 »، یه‌کئی له‌ رووناکبیر و هۆنه‌ره‌ کورده‌کانی نیوچه‌ی گه‌رمیانی « باشووری کوردستان » بوو، به‌ هۆنه‌ریکی میلیی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی داده‌نرئ. گه‌لئ هۆنراوه‌ی « ئایینی، دلداری، کۆمه‌لایه‌تی و داستانه‌هۆنراوه »ی هه‌یه.

« مسته‌فا نه‌ریمان »، کاتئ باسی ژيانی هۆنه‌ری کردووه، له‌ چه‌ن جێه‌که‌دا، هۆز و ئایینی له‌ یه‌کدی جیانه‌کردۆته‌وه. بۆ نموونه‌ نووسیویتی: « (خه‌لیل منه‌وهر » به‌ بیروباوه‌ر « کاکه‌یی » بووه، گه‌لئ باوه‌ری به‌ خوا و پێغه‌مبه‌ر بووه...) « 15,3 »

کاتئ، هه‌له‌ی ئه‌و نووسه‌رانه‌ی راستکردۆته‌وه، که‌ پێشتر له‌ سه‌ر هۆنه‌ریان نووسیوه، نووسیویتی: (میزرا خه‌لیل پیره‌مه‌وه‌نی داوده‌ نییه‌ به‌ لکوه‌ له‌ هۆزی کاکه‌یی یه.) « 17,3 »

له‌ شوێنێکی دیکه‌دا، باسی گوتاریکی خۆی کردووه و نووسیویتی: (نووسه‌ری ئهم پێشه‌کیی یه‌ له‌ ژماره « 16 » سالی « 1974 »ی گۆفاری « به‌یان » دا، به‌ ناوێشانی « شاعیری ده‌شتی گه‌رمیان خه‌لیل منه‌وهر » وه‌ه سئ لاپه‌ره‌ی له‌ سه‌ر ئهم شاعیره‌ نووسیوه. به‌لام، له‌ وه‌دا به‌ هه‌له‌چووه، تا ئه‌و سه‌رده‌مه، به‌ ته‌واوه‌تی بۆی ساغ نه‌بووه، شاعیر له‌ هۆزی « کاکه‌یی » یه‌ یان « داوده » یه، که‌ شیعره‌کانی « عه‌بدال »ی ده‌سکه‌وت و ده‌ستخه‌تی دیکه‌ی شاعیری بینی، ئه‌وا به‌ ته‌واوه‌تی بۆی ساغ بووه.) « 18,3 »

ده‌رباره‌ی ژيانه‌که‌شی نووسیویتی: (خه‌لیل کورێ خضر کورێ ئه‌حمه‌د کورێ خه‌لیله‌ له‌ هۆزی « کاکه‌یی » یه ... تاد) « 23,3 »
کاتئ، باسی کۆتایی ژيانیشی کردووه، نووسیویتی: (پرو ئه‌کاته‌ ناو هۆزی کاکه‌یی ...) « 28,3 »

له‌ په‌راویزی ژماره « 17 » شدا، باسی « کاکه‌یی » یه‌کانی کردووه و نووسیویتی: (کاکه‌یی: هۆزێکی ره‌سه‌نی کورده‌ له‌ عێراق و ئێراندا هه‌ن، له‌ عێراقدا له‌ ده‌وروپشتی « خانه‌قی » و « که‌رکووک » و « داقوق، تاوغ »

نیشته جین له دیته کانی تاوځ « عه رب کوی، عه لی سهرای، توپز او، زانقر، مه تیق، لهیب، نه لبو مه مه مه « دانهیشن. نه م هوزه ئاینیکی تایه تیان هیه، رهگ و پیشه ی نه گه ریته وه سهر ئاینه کونه کانی ئیران. (31، 32-31) «
 ههروه ها، له پهر اوپزی ژماره « 31 » بشدا، دووباره نوو سیویتی: (مه بهستی له «
 ماچوزوان»، هوزی « کاکه یی »، 33، 33) «

جا ئیسته با بزانی، نه مانه چی ده گه یه نن؟! «

یه که م - نووسهر، جیاوازی له نیوان هوز و ئایندا نه کردوه.

دووم - له لایه جیاوازی له نیوان نیوچه و هوز، له لایه کی دیکه شه وه، جیاوازی له نیوان نیوچه و ئایندا نه کردوه.

ستیهم - جارێ « کاکه یی » به هوز و جارێکی دیکه ش، به ئاینی ناوبردوه. ئاشکرایه، هوز و ئاین، دوو شتی جیاوازن. با لیره دا، چهن راستیییه که، دهریاره ی هوز و ئاین پوونکه مه وه. (له وولاته دواکه وتوه کانی خوره لاتی نیوه ند به تایه تی و کیشومری « ئاسیا » و « نه فریکا » به گشتی، هه موو کومه لێ له خواره وه بۆ سهر وه، له پچووکه وه بۆ گه وه، دوا ی تاکه کانی کومه ل، له چهن یه که یه کی گرنگی سهره کی وهک: « خیزان، بنه ماله، تیره، هوز و خیل » پیکه اتوه، تا به کۆی هه موویان، گه ل و نه ته وه یه کی دیارییکراو پیکدین. (10، 1) «

جارێ با بزانی، هوز چییه؟ له چی پیکدێ؟ (وهک ئاشکرایه، به چهن بنه ماله یه کی دیارییکراو، تیره یه که و به چهن تیره یه کیش، هوزێکی دیارییکراو پیکدین. بۆ نمونه: هوزی جاف، له چهن دین تیره ی وهک: « هاروونی، ئیسماعیلی، عه زیزی، میکایلی، ته رخانی، شاتری، تاوگوزی و گه لالی ... تاد » پیکه اتوه. نه م تیرانه، هه موو له نیو خویاندا، خویان به خزمی یه کدی ده زان، هیندێ به رژه وه ندیی تایه تی کویانده کاته وه، له کاتی ته نگانه دا، دا کوکی له یه کدی ده کهن. که واته ده توانین، بلین: هوز وهک ریکه راو پکی کومه لایه تی وایه، زۆره ی پتوه ندیییه کانی خوی، پتر له سهر بنچینه ی ره گز، خوین و په ی خزمایه تی داده مه زینتی، هه موو تاکه کانی هوز مه که، نه رکی سهر شانی دیارییکراو تایه تی خویان هیه. (12-11، 1) «

واته: هوز به یه که یه کی کومه لایه تی داده نرێ، که له کومه لای تیره ی جیاوازی پیکه اتوه، پتوه ندیی نیوانیان، خوی له پتوه ندیی خوین و ژنورنخوازی دا ده بین. هه موویان له بنه رمه تا، له یه که به ره باب و سهر چاوه وه که وتونه ته وه، هیچ پتوه ندیییه کی، به باری ئاینیییه وه نییه. که چی، له هه مان کاتیشدا ده کری، نه دامانی هوزێکی دیارییکراو، له سهر یه که ئاین بن.

له و بارمیه وه، شارمزه یه کی وهک « Ray » نووسیویتی: (هۆز کۆمه لێک، یاخود چن کۆمه لێکی یه ککه وته، که بۆ پاراستنی ئەندامانی له دەستدریژی دهره کی و بۆ پارێزگاری دابونه ریتی میللی پیکهاتوه، بریک هۆز هه، ههتا سه رکرده یه کی دانپێدانراویشیان نییه، ههنده هۆزیکیش هه، که چن سه رۆکتکیان ههیه هۆزه گه وره کان، به سه ر چن لقیکا دابه شه مکرین.) «134.2»

ههروه ها، « Rondot » یه دهرباره ی هۆز نووسیویتی: (جیهانیکی گچکه یه و له هه ناوی خۆی دهروانیت، ئامرازکی به رگرییه، دهرگه یه کی نه ریتی و پارێزکاره. کۆمه لێکه، خۆی له هاوچه شه نکانی به مه زنتر دهرانیت.) «134.2» گه وره و پچووکی هۆز مه کان، لاوازی و به هتزییان، پتوهندییه کی توندوتۆلی به مێژووی ئەو هۆزه و سنووری جوگرافیا ی ده سه لات ی هۆزمکه وه ههیه. هه لبه ته، (تا دهرمختی هۆزکی دیاریکراو، ره مگی قوولی، به ناخی مێژووی گه لێکا داچوو ی و مێژوویه کی دیرینی هه بی، ئەوا، هۆزمکه پتر گه وره ده بی، سنووری دیمۆگرافیا و جوگرافیا ی هۆزمکه، به رفراوانتر و به ربلاوتر ده بی. به پتچه وانه شه وه، ئەو هۆزانه ی تازه دروسبوون، جگه له وهی، به ته مه ن ساوا و به ژماره که مه ن، زۆر په لوپۆ ناهاوێژن و له نێچه یه کی به رته سکی جوگرافیا ی شه دا ده ژین.) «12،1»

به لām، ئایین به پتوهندییه کی گیانی ده ژمێر ی. پتوهندییه که، له نێوان یه زدانی گه وره و تاکه تاکه ی کۆمه لگه ی مرۆدا دروس ته ده بی. ئەویش، له رتی په یامبه ر و په رتووکه ئایینییه پیرۆزه ئاسمانیی هه کانه وه په ی دا ده بی. وهک هۆز، هه یچ جۆره پتوهندییه کی ره گه ز یا خوێن، ئەندامانی یه که ئایینی دیاریکراو پیکه وه نابه ستن. ههروه ها، پتویستی به هه یچ جۆره سه رکرده یه نییه. هۆز، له نێوان کۆمه لێکی دیاریکراو و له نێو یه که نه ته وهی تایبه تیه دا سه ره لده دا. به شیوه یه کی گشتی، هۆزه مه کان له یه که نێوچه ی جوگرافیا ی دیاریکراو دا ده ژین. به لām، جاری و هه یه، هۆز له چن نێوچه یه کی جیاواز دا نه شه تیه ده بی، وهک له نێو زۆریه ی، هۆزه کورده مه کاند ا باوه.

به لām، ئایین سنووری هه موو « تیره، هۆز، گه ل، نه ته وه، نێوچه، وولات و کیشوهر » ی ده بر ی، واته: هۆز سنوور یکی ته سکی کۆمه لایه تی ههیه. ئایین بی سنووره و پتوهندی به « هه ست، هۆش، باوه ر و گیان » وه ههیه. له نێو دل و دهر وندا ده ژ ی، وهک هه وا وایه، به هه موو « گوند، شار، نێوچه، وولات و کیشوهر » یکا بلاوده بی ته وه. له نێو باوه ری هه موو مرۆ فیکدا، ره مگی قوولی خۆی، به شیوه یه که له شیوه مه کان دا ده کو تی. له به ره ته وه، به باوه ر یکی

ئىنتېرناسىيۆنالى گىيانىي دادەنرى. بەلام، ھۆز يەكەيەكى «كۆمەلایەتیی» نەتەوھىيە. كاتى، كۆمەلگە بەرەو پېشكەوتەن دەروا، پتوھەندىيە ئابوورىيە كۆمەلایەتییەكان سەقامگىردەبى، ھۆز لە ئارادا نامىنى و كۆتايىپىدى. كەچىي، پتوھەندىيە ئايىن، بە ھىچ جۆرى كۆتايى نايە. دەتوانم، بلىم: ئايىن لەگەل تەمەنى زەوى دايە، بە ژيان و مانى كۆمەلگەي مەوفايەتییەو بەسراو، تا ئەم گەردوونەش بىمىنى، پتوھەندىيە ئايىنىي، لە نىوان خەلگ و خوادا ھەر دەمىنى و كارى خۆي دەكا.

لە راستىيدا، «كاكەي» ھۆز نىيە، بەلكو، ئايىنىكى كۆنى كوردە، بە ئايىنى «ئەھلى ھەق» ناسراو. ھەلگەرانى ئەم باوەرە، لە زۆر جىي «كوردستان» دا ھەن، بە تايبەتیی لە پۆژھەلات و باشوورى «كوردستان»، چ لە بەشە گەرميانەكەي و چ لە بەشە كۆپستانەكەيدا بى، بىلەوونەتەو و دەژىن. تا ئەورق و تا رادەيەكى زۆرىش، پارىزگارىي ئايىن و كەلتوورى تايبەتیی خۆيان كوردووە.

لەبەرئەو، كوردى بۆي ھەيە، بە ئايىن «كاكەي» بى و سەر بە ھۆزىكى ديارىيكرەوى كوردىش بى. بۆ نموونە: دەشى «خەلىل مەنەوەر»، لە ھۆزى «داودە» بووبى، لە ھەمان كاتىشدا، لە سەر باوهرى ئايىنى «كاكەي» بووبى.

ئەز پىموايە، «خەلىل مەنەوەر» لە ھۆزى گەورەي «داودە» بوو. بەلگەشمان ئەوھەيە، كاتى، مەوفاي لىي دەقەومى، داواي يارمەتیی و كۆمەك، لە كەسەكانى نزىكى خۆي دەكا، پوو لە تىرە و ھۆزەكەي دەكا، تا بە ھانايەو بىن، دەسى يارمەتیی بۆ درىژكەن، دالەدى بدەن و بىپارىژن. ئەوھە دەبىن، لە كاتى يەكەمىن جەنگى جىھاندا، كاتى بارى «باشوورى كوردستان»، بە تەواويى تىكچوو، ھۆنەر پەرەوازەبوو، پووى لە خەزم و ھۆزەكەي خۆي كوردووە. تەنانەت، لەو بارەيەو، «مستەفا نەرىمان» خۆي، پىي لەو راستىيە ناو و نووسىووتى: (شاعىرى نەفس بەرز «خەلىل مەنەوەر»، نابىتە نۆكەر. برسەتتى ئەو سالاھىش، تا بلىي سەختبوو. لە برسانا، ھاوارى نەدارا ئەگەشتە گەردشى گەردوون. شەرى تورك و ئىنگلىزىش، زياتر تىنئەسەتت، سوپاي تورك ئەداتە سەر خەلگا و ھەرچى شك بەرن، راي ئەمالى و ئەيبا. لەم بارودۆخە نالەبارەدا، ژن و مەلەكانى مىرزا «خەلىل»، لە برسانا ئەمرن. خۆيشى ھەك شىت، دەفتەر و كەتبەكانى ئەداتە سەرشانا و پوونەكاتە ناوجەي «داودە») (28،3) پاشان نووسىووتى: (پوونەكاتە ناو ھۆزى كاكەي ... (تاد) (28،3)

گەر نووسەر بینووسپایه، رووئه کاته ناو هۆزه کانی « کاکهیی »، هیشتا هەر باشتربوو، واتاکه ی گه‌لێ ده‌گۆرا. چونکه، ئەو کاته بۆمـان دهرده‌که‌وت، « کاکه‌یی » یه‌کان، له‌ چەن هۆزێکی جیاوازی پێکهاتوون، هه‌مووشیان له‌ سه‌ر باوه‌ری « کاکه‌یی » ن. به‌لام، کاتێ نووسیویتی: هۆزی « کاکه‌یی »، واته‌: « کاکه‌یی » هۆزه و هەر له‌و تاکه هۆزه‌ش پێکهاتوه. له‌ « کوردستان » دا نه‌بیسراوه، هۆزێ، به‌ ته‌نیا ئایینیکی تایبه‌تی هه‌بی، له‌ ئایینی هۆزه‌کانی دیکه‌ی کورد جیاوازی! ته‌نانه‌ت، « یه‌زیدی » یه‌کانیش وه‌ک کورد، له‌ چەن تیره و هۆزێ پێکهاتوون.

سه‌یر ئەوه‌یه، « خه‌لیل منه‌هر » ی هۆنه‌ر، نه‌ک هەر له‌ نێوان هۆز و ئاییندا گیرێخواردوه، به‌لکوو، له‌ نێوان کورد و توورکمانیشدا، گرفتیا ن بۆ دروستکردوه. با بزانی چۆن؟

ئەو هۆنه‌ره کوردانه‌ی، به‌ زمانه‌کانی دیکه‌ی وه‌ک: « عه‌ره‌یی، فارسی و توورکی »، هۆنراوه‌یان گوتبێ، جا گەر ته‌نیا هەر، چەن هۆنراوه‌یه‌کیشیان، به‌ یه‌کێ له‌و زمانانه هۆنییته‌وه، وه‌ک زۆربه‌ی زۆری هۆنه‌ره کلاسیکییه‌کانی کورد، یا هەر ته‌نیا، به‌ یه‌کێ له‌و زمانانه، هۆنراوه‌یان دانابێ، وه‌ک هۆنه‌ران: « جه‌میل سدقی زه‌هاوی، ئەحمه‌د شه‌وقی، بلند حه‌یده‌ری ... تاد »، ئەوا نووسەر و پۆله‌کانی ئەو گه‌له، کاتێ هۆنراوه‌کانیان ده‌خوێننه‌وه، دهرباره‌یان دهنووسن و یادیانده‌که‌نه‌وه، به‌ هۆنه‌ری خۆیان داده‌نێن. چونکه، خۆپه‌رستی نه‌ته‌وه‌یی له‌وه‌ دایه، هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کان، به‌ لای خۆیاندا داده‌تاشن، چاو له‌ راستیی دهنوقێن. ده‌یانده‌وێ، له‌ سه‌ر حسێبی ماندوو‌بوون، به‌ره‌می که‌له نووسەر و هۆنه‌رانی که‌لانی دیکه، « می‌ژوو، هونه‌ر، وێژه و که‌لتوو » ی نه‌ته‌وه‌یی خۆیان ده‌وله‌مه‌ندکه‌ن.

ئەز لام سه‌یر نییه، زۆربه‌ی په‌رتووکه « عه‌ره‌یی، توورکی و فارسی » یه‌کان، به‌ ناوی « نووسەر، هۆنه‌ر، زانا و می‌ژوو نووس » ی کورد و که‌لانی دیکه‌ی موسوڵمان ناخه‌رابن، به‌ یه‌کێ له‌ پۆله به‌ ئەمه‌ک و دلسۆزه‌کانی که‌له‌کانی خۆیانیا ن دانابن. به‌لام، سه‌یر ئەوه‌یه، که‌م که‌س هه‌یه، نه‌زانێ، « ئێین خه‌له‌کان » کورد بووه و خه‌لکی گوندی « خه‌له‌کان » ی سه‌ر به‌ پارێزگه‌ی « سه‌وله‌یمانی » بووه، که‌چی، هەر له‌ به‌ره‌ئه‌وه‌ی، زانایه‌کی لی‌هاتوو و هه‌لکه‌وتوو بووه، عه‌ره‌یه‌کان به‌ عه‌ره‌یی داده‌نێن. جگه‌ له‌وه‌ی، کوردێکی مه‌ردی قاره‌مانی شۆڕشگێری وه‌ک « شیخ مه‌حمودی حه‌فید » یشیان، هەر به‌ عه‌ره‌ب داناوه، که‌ هه‌موو ژیا ن خۆی، له‌ پێناوی مافی کورددا تێک‌شاهه و به‌ختکردوه!

له بهرئوه، دهبینین، توورکمانه کانی « باشووری کوردستان » یش دهیانه وئ، میژوو و که لتووری بۆ خویان دروستکهن. بویه، هۆنه ریکی کوردی « کاکهیی » نیوچهی گهرمیانای وهک « خهلیل منهوهر » به توورکمان دادهنن. با بزانی، چۆن؟

« مستهفا نه ریمان » نووسیویتی: (له دوو ژمارهی گۆفاری « قرداشلق – ئهلهه خاء » ی عهره بیی و توورکمانیی سالی « 1971 » دا، مامۆستا « موسا زهکی مستهفا »، به تورکمانیی به ناویشانی « له شاعیره وونبووه کانمان »، باسیکی دوورودریژی ده ربارهی شاعیرمان نووسیوه، چهند پارچه شیعریکی تورکمانیی شاعیری بلاوکردۆتهوه. نووسهر بپرای بپرای، پهنجهی بۆ ئهوه را نهکیشاوه، که ئهم شاعیره کورده و کاکهیی یه و شیعره به کوردیش ههیه. » (18،3)

ههروهها، له جێیهکی دیکه شدا نووسیویتی: (دیسانهوه به تورکمانیی، له کتیی « عراقده تورکمن ادبیاتی اورنه کاری – چهند نموونهیه که له ئهدهبی تورکمانه کانی عێراق » مامۆستا « محسین به هجهت شاکیر »، له باسی « شاعیری جهماوهردا »، ناوی « خهلیل منهوهر » ی بردووه و به تورکمانی داناوه و پشتی به سه رچاوه تورکمانیییه که ی پتیشو به ستووه. » (18،3)

هه رچهنده، گومان له وهدا نییه، « منهوهر » هۆنه ریکی کوردبووه، چونکه، باوه ر ناکهم، هیچ توورکمانی بتوانی، یا بیهوئ، بهو شیوهیه، ههستی خۆی به رانبهر جیژنی « نهوڕۆژ » ده رپێ. ئهوا ماوهی، دووه زاروحه و تسه د سال ده بی، یادی جیژنی « نهوڕۆژ »، له دل و دهروونی هه موو کوردیکدا ده ژ، مه گه ر هه ر کورد توانیبیتی، بهو شیوهیه، پارێزگاریی ئه و جیژنه نه ته وهیییه بکا! جا گه ر، یه کێکی وهک « منهوهر »، — توورکمان بووایه، چ کاریکی به « نهوڕۆژ » هه بوو؟! بۆ له هۆنراوهی « فهصل خهزان » دا، به یازده نیوه دتی، به به هاری « کوردستان » و « نهوڕۆژ » ی کوردیدا هه لدهدا و ده یگوت:

دۆستان وه هارهن، فهصل خه زانهن

فهصل گو لزار و گرۆی یارانهن

یادی « نهوڕۆژ » و عیدی « قوربانهن »

عیدی کاوه و گرۆی کوردانهن

یادی « فه رهیدون »، مه رد نه ههنگهن

یادی سواران، شیران جهنگن

جهژنی مه لان و درمخت باغانهن

ساز و سه متوری، دیده مه ستانهن « 47،3 »

هەر مه‌لی نه‌غمی ماچۆ به‌ر به‌ری ویش
 زام زامداران ساریژ مۆ نه‌ئیش
 هەر گۆلی په‌نگی، مه‌ده‌رۆ نیشان
 نه‌په‌نگا و په‌نگش، عاشق مۆ چه‌ۆران
 تو خوا یاری جوان، قامه‌ت عه‌ره‌ری
 سینه مه‌په‌ری، نه‌برۆ قه‌مه‌ری
 یه‌ک زه‌په وه‌فا، باوه‌ره وه‌کار
 با بلمی، هه‌ردۆ به‌ری نام گۆزار
 با شادی و خه‌نا، باوه‌رمی وه‌ یاد
 غه‌م ئی دونیا، بدریم وه‌ باد
 خو من ئه‌سیری خال و نه‌قشی تۆم
 چه‌ عه‌شقت ناویا، به‌نده پاسای مۆم
 من «میرزا خه‌لیل»، عاشق به‌ یارم
 چه دیدار غار، خه‌یلی بیزارم
 «48-47,3»

نه‌ک هەر توورکمانه‌کانی «باشووری کوردستان»، به‌لکوو هیچ گه‌ل و
 نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیکه‌ش، مافی ئه‌وه‌ی نییه، له‌ سه‌ر حسیتی ئاره‌ق و خۆینی کورد،
 میژوویه‌کی پر له‌ درۆ و ساخته، بۆ خۆی دروستکا.
 به‌لام له‌ راستیییدا، توورکمانه‌کان نا‌هه‌قیان نییه، ئه‌و ساخته‌کارییه‌ به‌کن.
 چونکه، هێندێ نووسه‌ر و هۆنه‌ری کورد، له‌ به‌ر هەر هۆیه‌ بووبی، پشتیان له‌
 زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌که‌ی خۆیان کردووه، پاژه‌ی زمان و وێژه‌ی نه‌ته‌وه‌کانی
 دیکه‌یان کردووه. بۆیه، نه‌ک هەر «خه‌لیل منه‌هر»، که‌ گومان له‌ کوردیته‌ی
 ناگرێ، له‌ چه‌ن نی‌وچه‌یه‌کی «باشووری کوردستان» پتر، هیچ شوێنیکی
 دیکه‌ی ئه‌م جیهانه‌ی، به‌ چاوی خۆی نه‌دیوه، به‌ توورکمان ناوه‌به‌ری. به‌لکوو،
 هه‌موو ئه‌و نووسه‌ر و هۆنه‌رانه‌ش، که‌ به‌ یه‌کێ یا پتر له‌ زمانه‌ بیانییه‌کانی
 دیکه‌ نووسیویانه، له‌ نیشتمانه‌که‌ی خۆیان باریانکردووه و سه‌ری خۆیان
 هه‌لگرتووه، گه‌ر به‌ کوردیان دا نه‌نێن و به‌ پۆله‌یه‌ له‌ پۆله‌کانی خۆیان
 بژمێرن، دیسانه‌وه‌ نا‌هه‌قیان ناگرم.

گه‌ر پووناکبیر و هۆنه‌ریکی وه‌ک: «منه‌هر»، بۆ زمان و که‌لتووری نه‌ته‌وه‌که‌ی
 خۆی، به‌ راستیی «منه‌هر» بووایه، له‌ ئاستی پاژه‌کردنی زمانی «عه‌ره‌بیی،
 فارسیی و توورکمانیی» دا، «نامنه‌هر» بووایه، هه‌لبه‌ته‌ ئه‌و پۆی، ئه‌و
 نووسه‌رانه‌ به‌ توورکمانیان نه‌ده‌ژمارد، ئه‌م گێچه‌له‌شیان به‌ کورد نه‌ده‌کرد!

ئەگینا، ھەر نووسەر ئى بىھوئ، لە زمانىكى بيانى ديارىيكر اووه، ھۆنراوھىە
يا نووسىنىكى تايبەتتى وەرگىرئ، ئايا، بۆ سەر زمانە نەتەوھىيەكەى خۆى،
يا، بۆ سەر زمانىكى دىكەى بيانى وەرگىرئ!! ئەمە، مەگەر ھەر لە ھىندئ
ھۆنەرى كوردى وەك «منەوەر» وەشايىتەو! چونكە، يەكئ لەو بەرھەمانەى،
ھۆنەر بە ديارى بۆى بەجىھىشتووين، ئەوھىە: (خۆشويستنى ئىمام عەلى
«خ. ل.»، لە دل و دھروونى مىرزا «خەلىل» دا، تەواو رەگى داکوتابوو،
ھاتبوو، سەد فەرموودەى پىشەوا «ئىمامى»، بە چوارىن لە عەرھىيەو
گۆرپوھتە سەر «تورکمانى و فارسى».)

پاشان نووسىوئتى: (پىشەكەشى کردووه بە زیرەكترین قوتابى و ھاوړتۍ
دلسۆزى ئەو سەردەمەى «محەمەد سەعید سلیمان یۆلچى» «21،3»
دوور نییە، وایزانیی، ھەموو کورد لە زمانى عەرھىي تىدەگەن، تەنیا
توورکمان و فارسەکان تى ناگەن، بۆیە، بۆ سەر ئەو دوو زمانەى وەرگىراو!
دياره، کەس لارى لەو نییە، ھەر نووسەر ئى بىھوئ، فەرموودەکانى پەيامبەر،
يا ھەر بابەتتىكى دىكەى «ئابىن، مېژوو، ھونەر، وێژە ... تاد» وەرگىرئ.
بەلام، لىرەدا رەخنەكە لەو دایە، «خەلىل منەوەر»، بۆچى ئەو فەرموودانەى،
بۆ سەر زمانى توورکمانى و فارسى وەرگىراو؟ بۆچى بۆ سەر زمانە
نەتەوھىيە ھەژارەكەى خۆى وەر نەگىراو؟ ئايا زمانى كوردی، بە زمانى
نووسین و وێژە دانەئاو؟!

جا، لە ھەمووشى سەیرتر ئەوھىە، گەر نووسەر ئى كورد، جارىكى دىكە
بىھوئ، ئەو ئەركە بکیشئ، سەرلەنوئ فەرموودەکانى ئىمام، لە توورکمانى،
يا لە فارسىيەو، بۆ سەر زمانى كوردی وەرگىرئتەو، تا، بەرھەمى
ھۆنەرىكى وەك «خەلىل منەوەر»، لە فەوتان قوتاركا، يا، بە خۆتەرانى
گەلەكەى خۆى بناسئئ، ئەو كاتە دەبئ، بە بەرھەمىكى كوردیيشى دانئ!!!
دوور نییە، ھۆنەر، بەرھەمى بە ھەر سئ زمانى «توورکمانى، عەرھىي و
فارسى»، لە زمانە نەتەوھىيەكەى خۆى زیاتربئ، ئەمەش نیشانەى ئەوھىە،
ھەستى نەتەوھىي «خەلىل منەوەر»، زۆر لاوازبوو. بۆیە، وەك پىويست،
پىزى لە زمان و وێژەى نەتەوھەكەى خۆى نەگرتوو. جا، ئەو ھۆنەر لە
«كوردستان» دا ژیاو، بەو شىوھىە، ھۆنراوھى بەو زمانە بيانىيانە گوتوو،
گەر وەك چەن ھۆنەرىكى وەك: «نالى و حاجى قادرى كۆيى .. تاد»، لە
دەرھوھى «كوردستان»، بە دەرپەدەرى بژیاو، لەوانەى، يەك وشەى بە
كوردی نەنووسىاى!! بۆیە، لای من شتىكى ھىندە سەیر نییە، گەر
ھۆنەرىكى وەك: «خەلىل منەوەر»، ھەستى نەتەوھىي ھىندە لاوازبووئ.

کاتیکدا کورد، به هه موو شیوهیه، له لایهن ئیمپراتۆریای «عوسمانی» و
 ئیمپریالیزمی «بریتانیا»وه، به خراپترین شیوه چهوسینرابیتتهوه، یهک له
 دواى یهک، راپه‌رین و شوپشه‌کانی، له گۆمى فرمیسک و خویندا نقومکراڤی،
 رښه‌ر و سه‌رکرده‌کانی گیرابن و دهره‌به‌ده‌رکراڤن، یهک هونراوه‌ی نه‌ته‌وه‌یی و
 نیشتمانی نه‌گوتبى، چ به خراپ و چ به چاک، چ له دووره و چ له نزیکه‌وه،
 توخنی نه‌و شوپشانه نه‌که‌وتبى، باسی ئازار و ژانه‌کانی، گه‌له‌که‌ی نه‌کردبى،
 ته‌نیا خه‌ریکی هونراوه‌ی «ئایینی، دلدارى، کۆمه‌لایه‌تی، هیرشکردن و
 لاواندنه‌وه» بوو! مه‌گه‌ر هه‌ر ته‌نیا، نه‌و چامه‌ دووردریژى، بۆ داستانی
 رووداوه‌که‌ی «موسل» گوتبى، به‌ بۆنه‌ی کوشتنی «سه‌ید نه‌حمه‌دى
 به‌رنجی و شیخ سه‌عیدی حه‌فید» یه‌ برایه‌وه نووسیه‌یه‌ی، «3، 195-211»
 که‌مى بۆنى هونراوه‌ی نیشتمانی لى بى، نه‌گینا، یه‌ک هونراوه‌ی نه‌ته‌وه‌یی و
 نیشتمانی، بۆ خوێ چیشته‌ش بى، نه‌هونیوه‌ته‌وه! نه‌و داستانه‌ش، پتر خوێ
 له‌ شیوه‌ی لاواندنه‌وه‌دا ده‌بینى، له‌ روانگه‌یه‌کی ئایینییه‌وه‌ گوتراوه، پتریش
 پله‌وپایه‌ی ئایینی و کۆمه‌لایه‌تی، به‌مه‌اله‌ی شیخانى «به‌رنجه» رۆلى
 سه‌ره‌کیی بینیه‌وه، نه‌ک له‌ روانگه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یییه‌وه، نه‌و کاره‌ی کردبى!
 کاتى توورکمانه‌کان، هونه‌ریکی وه‌ک «خه‌لیل منه‌وه‌ر» به‌ توورکمان داده‌نن،
 له‌ لایه‌که‌وه‌ ده‌لێن، هه‌روا به‌ خوڤایی نه‌و کاره‌یان نه‌کردوه. چونکه، بۆچی
 چه‌ن هونه‌ریکی وه‌ک: «شیخ په‌زا، نه‌سیریى ... تاد» به‌ توورکمان داناڤن؟!
 له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، نه‌مه‌ نیشانه‌ی نه‌وه‌یه، که‌مینه‌ و گه‌له‌کانی، نیو
 چوارچۆیه‌ی هه‌ر چوار ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌که‌ی «کوردستان»، وه‌ک کورگ،
 ده‌میان له‌ لاکی نه‌ته‌وه‌ی کورد ژهنیوه. ده‌یانه‌وێ، به‌ هه‌ر نرخى بى، «ناوی
 کورد و میژوه‌مه‌کی، هونه‌ر و وێژه‌که‌ی، شوینه‌وار و کلتوره‌که‌ی»، له
 کووله‌که‌ی ته‌پشدا نه‌هێلن! هه‌ر یه‌که‌یان، به‌شیکی بۆ خوێ داگیرکا،
 ناسنامه‌ی نووسه‌ر و هونه‌رمان ب‌سپرنه‌وه‌ و له‌ سه‌ر خوڤایی تاپۆکه‌ن، به
 «عه‌ره‌ب، توورک و فارس»یان دانێن. ئێمه‌ش، وه‌ک له‌ گوێی گادا نووستین،
 زۆر به‌ شانازییه‌وه، به‌ره‌مى نه‌و نووسه‌رانه، به‌و زمانانه‌ تومارده‌که‌ین،
 لیکدانه‌وه‌ و کۆلینه‌وه‌یان له‌ سه‌ر ده‌نووسین، وا ده‌زانین، نه‌و نووسه‌ر و
 هونه‌رانه، به‌و به‌ره‌مه‌مانه‌یان، کارىکی باشیان کردوه، که‌ ئاوریان له
 زمانه‌که‌ی خوڤیان نه‌داوه‌ته‌وه. یا ئێمه‌، نه‌و پۆ کارىکی باش به‌ نه‌جام
 ده‌گه‌یه‌نین!

جگه‌ له‌وه‌ی، هه‌ر هێنده‌ به‌س نییه‌، نووسه‌ران و شاره‌زایانى کورد، به‌ زمانى
 کوردی و بۆ رۆله‌کانى کوردی روونکه‌نه‌وه، که‌ نه‌و نووسه‌ر و هونه‌رانه‌ کورد

بوون. چونکه، ئیمه‌ی کورد خۆمان، ئەو زانیاریییانە دەزانین، بە لکۆو پتووسته، بە زمانی ئەو نەتوانە بنووسری، هەلەکانیان بۆ راستکریته‌وه و راستییان تێگه‌یه‌نری. ئەگینا، گەر کەسێ نەبێ، بە زمانی خۆیان وەلامیان بداتەوه، ئەوا، ئەو درۆودەلەسانە‌ی ئەوان، لە لاپەرەکانی میژوودا تۆماری دەکەن، سبە‌ی لای نەوه‌کانی داماتووی هەر دوو نەتەوه‌که، وەک راستییەکی میژوویی لیدی و دەچه‌سپێ، بەو شیوه‌یه‌ش، میژووی نەتەوه‌که‌مان دەشیوتین و بۆشیان سەرده‌گری!

«خەلیل منەوهر»، لەگەڵ ئەوه‌شدا موسوڵمان نەبووه و لە سەهر ئایینی «کاکه‌یی» بووه، کەچی، چەن هۆنراوه‌یه‌کی ئایینی هۆنیوه‌ته‌وه. لە هۆنراوه‌کانیدا، لە یەزدان پاراوه‌ته‌وه، لە گوناوه‌کانی خوشیی. ستایشی په‌یامبەر و یارانی، پیروپیاوچا‌کانی ئیسلامی کردووه. ئەمەش: لە دوو گریمان بەدەر نییه:

یه‌که‌م: هیندی جار، ناموسوڵمانه‌کان لە گەلی وولاتانی ئیسلامدا، بە دەس کاربەدەسه موسوڵمانه‌کانه‌وه چه‌وسیندراونه‌ته‌وه، ئازاردراون، لە کار و پیشه‌ی خۆیان دوورخراونه‌ته‌وه. هۆنریش بۆیه، ئەو پارانه‌وه و لالانه‌وانه‌ی نووسیوه، بۆیه ستایشی په‌یامبەر و ئیمامی «عەلی» کردووه، تا، چاوپۆشی لێ بکەن، ژبانی لێ تال نەکەن. واتە: لە باوه‌ره‌وه نەبووه، بە لکۆو بەرتیلیداوه! چونکه، هیچ «کاکه‌یی» یه‌ک، باوه‌ری به په‌یامبەری ئیسلام نییه. دووم: یا لە باوه‌ره‌وه بووه. بەلام، باوه‌ره‌که‌ی بای هینده نەبووه، واز لە ئایینه‌ کۆنه‌که‌ی خۆی بێتی، موسوڵمانتیی خۆی راگه‌یه‌تی. واتە: دەسی به قوولفی هەر دوو ئایینه‌که‌وه گرتووه، تا، هەم لای موسوڵمانه‌کان خوشه‌ویست بێ، هەم لە نێو هاوئایینه‌کانی خوشیدا، نەفرەتی لێ نەکری، بۆ ئەوه‌ی، لە کورده‌که‌ی هەر دوو جیژن نەبێ! ئەگینا باوه‌ر ناکەم، هیچ ناموسوڵمانێ، بەو شیوه‌یه، هۆنراوه به سەر یه‌کتکی وەک په‌یامبەری ئیسلام و یارانیدا هەلدا! هۆنراوه‌ی تایبه‌تی، بۆ ئیمامی «عەلی» بلێ! با بزانی، لە «مونا‌جات» بەرده‌گامی قازی ئەل‌حاجات»، لە چامه‌ درێژه‌ حەفتاوی‌تێنج نیوه‌دترییه‌که‌یدا، به چ شیوه‌یه‌کی جوان، هۆنراوه‌ی بۆ په‌یامبەر هۆنیوه‌ته‌وه، لێی پاراوه‌ته‌وه و گوتوویه‌تی:

پەحمان ئەل‌پەحیم، پەحمان ئەل‌پەحیم
بە نام یەزدان، پەحمان ئەل‌پەحیم
قادر و قەه‌ه‌ار، وەه‌ه‌اب و عەلیم
واجید و ماجید، حەکیم و سەلیم

صه بور، سه تتار، عالم غه بيه ن
 خه لقندهی ذی رۆح، بی شک و ره بيه ن
 « سائر ئه لعیوب »، خاص و عه وامه ن
 رازق ده هه ندهی، کوفر و ئیسلامه ن
 زینه ت به خش، نوور هه فت ئاسمانه ن
 « حه ی لا یه موت »، هه م لا مه کانه ن
 نیگه هدارندهی، ماهی و به قهره ن
 ره ونه ق نومای، ئه وچ چه رخ ئه خضه ره ن
 خودای لا مه کانه حه ی خه للاقه ن
 ئه ووه ل و ئاخر، موعطی ره ززاقه ن
 خه لق که رد، خه للاق، « شه دید ئه لعقاب »
 « محه مه د » جه نوور، ئاده م جه توراب
 جه شه رافه تی، نه بیی مورسه ل
 سازا طه یر و جین و ئینسان و جه به ل
 ئه مر که رد وه عام، مه عبوود ئیلا
 په ی « ئه شه د ئه نه لا ئیلا هه ئیلا ئه لّلا »
 په ی شاهیدی، شان فه خر ئه نبیا
 « محه مه د عه بد و ره سوله ئه لّلا »
 ئیمانم هه نه ن، خوا وه ند یه که ن
 محه مه د ره سوولی، بی ره یب و شکه ن
 « خاتم ئه لمورسه لین »، گشت پیغه مبه ره ن
 « شافیع ئه لئومه »، رۆژ مه حشه ره ن
 هه ر به و شتیویه، له سه ر پیداهه لدان و ستاییشی خۆی به رده وامبووه و پیدایا
 رۆشتووه، تا له پاشان گوتوویه تی:
 خولاصه، جه نوور « ره سوول ئه لئهمین »
 خه لق بی ذی رۆح، سه ما تا زه مین
 حه ق به ویش واته ن: « له ولاک له ولاک
 یا ره سوول ئه لّلا، ما خه له قت ئه لئه فلاک »
 دنیا فانییه ن، نه دارق به قا
 فائیده ش نه وی، وه « ره سوول ئه لّلا »
 وه فات که رد، ره وضه ش جه ئه رضدا قه رار
 ئه هل و به یتیش بی، ئه سیر کوففار

پاشان، هاواری لئ ههستاوه، په نای بۆ بهر په روهر دگار بردووه، که سێ نهماوه، دامینى نهگرتبى، سویندى به « یهزدانى گهوره، به په یامبهه و یارانی، هه موو په یامبهه ران و پیاوچاکان، هه سهن و حوسین، جهنگى ئه هه و حونهین، فاتیمه و خه ديجه، غه وسى گهیلانی، سى جزمه ی قورئان، روگه ی ئیسلام و قودس، رۆژه لات و رۆژاوا، تپى شیخان و هاوړیانی ئه شکهوت، رۆژى ههینى و مانگى رهمهزان، پینچ فرهزه و خدرى زینده، هه ر چوار ئاینزاکه ی شافعی، نه عمان، مالک و ئهمهه «، گه لئ ناو و شتى دیکه داوه، که سێ یا شتىکى پیرۆز نهماوه، ده سى به دامینىانه وه نهگرتبى، له گۆرى پر له هیمنى خویندا، گیانیانى رانه چله کاندبى، هه موویانى به گژ خودادا کردووه، تا تکای بۆ بکهن و له گوناھى خوشبى، رووى له و دهر وازه گه ورهیه کردووه و گوتویهتى:

يا ره‌ب! به حاجه‌ت چار یار نه‌بى
 عومه‌ر و عوسمان و بوویه‌کر و عه‌لى
 يا ره‌ببى! به حه‌ق جه‌معه ئه‌نبیا
 به شه‌رافه‌تى سېلک ئه‌تقیا
 به وېرد و ته‌وحید، زومه‌رى ئه‌صفیا
 به صیدق ئیخلاص، گروى ئه‌ولیا
 به شه‌رافه‌تى هه‌سه‌ن و حوسه‌ین
 به جه‌نگ و غه‌زای ئوحد و حونه‌ین
 به ئه‌شک دیده‌ی، فاطیمه‌ی زه‌هرا
 به صادق صیدق، خه‌دجیه‌ی کوپرا
 يا ره‌ب! به حاجه‌ت ئه‌ولاده‌ی په‌رسوول
 هه‌فتادودو ته‌ن، شه‌هید مه‌قتوول
 يا ره‌ب! به حاجه‌ت ئه‌و غه‌وٹ گه‌یلان
 يا ره‌ب! به حاجه‌ت سى جزمه‌ی قورئان
 يا ره‌ب! به حاجه‌ت قبیله‌گای له‌طیف
 به شه‌رافه‌تى قودس شه‌ریف
 پاشان، کوټایى به « يا ره‌ب » هه‌که‌ی هیناوه و گوتویهتى:
 يا ره‌ب! به عه‌ده‌د په‌حمه‌ت ته‌مام
 دروود به‌ر « محمه‌د «، شای « خه‌یر ئه‌له‌ئه‌نام »
 ببه‌خشه‌ گونای، ئه‌ی به‌نده‌ی ئه‌حقه‌ر
 « خه‌لیل » مه‌خدوم، « خضر منه‌وهر »

ئىدى، ھەروا بەو شىۋىمىيە، پارانەو ھە دوورودرىژەكە خۆى، بەم دوو دىترە
ھۆنراو ھە كۆتايى پى ھىئاو ھە گوتوويەتى:

ھەر كەس ئى كىتاب جارى بوانۆ

فاتىحە بە روھ، رەھسول بىكانۆ

ھەزاران دروود، ھەزاران سەلام

زما بەر مەھمەد، ەلەيھى ئەلسەلام « 37,3-42 »

باش ھە ھىيەت كە، كەتەن ھە ھەمەن كە

ستۆكھۆلم

1999. 01. 21

گۈل ھە ھىيەت كە، كەتەن ھە ھەمەن كە
گۈل ھە ھىيەت كە، كەتەن ھە ھەمەن كە
گۈل ھە ھىيەت كە، كەتەن ھە ھەمەن كە

تېيىنى

نەم گوتارە، تا ئىستە، دوو جار بلاوكرادەو:

يەكەمەن جار: گۆقارى ئىستا، ژمارە 20، كوردستان - سولەيمانىي، 1999.

دووەمەن جار: گۆقارى يارسان، ژمارە 1، سوید، 2000.

سەرچاۋەكان:

1. ھوسىن مەھمەد ەزىز، رۆلى سىستىمى بىنەمالە ھە بزاڭى رىزگارخوۋى نىشتىمانىي
كوردستاندا، چاپى يەكەم، چاپخانى مېدىا، سوید - ستۆكھۆلم، 1997، ل 100.
2. مارتىن فان برونەسن، ئاغا و شىخ و دەولەت، كوردۆ ھە ئالمانىيەو ھە كوردى،
بەرگى يەكەم، چاپى يەكەم، بىنكى چاپمەنى رۆژ، سوید، 1996، ل 536.
3. ھەردەۋىل كاكەيى، مصطفى نەرىمان، شاعىرى چەوساۋەكان خەلىل مەوۋەر، چاپى يەكەم،
دار الحریة للطباعه، بغداد، 1984، ل 219.

« مه‌لای گه‌وره »

چه‌یکێ هه‌لۆیست و باوه‌ر

هۆنهری ناسراوی کورد « مه‌لای گه‌وره »، ناوی « مه‌لا محهمه‌دی مه‌لا عه‌بدوڵلای مه‌لا ئه‌سه‌د » بووه، له‌ نێوان ساڵه‌کانی « 1876 - 1943 » ز.دا. ژیاوه. بته‌مه‌اله‌که‌یان به « جه‌لیزاده » ناویده‌رکردووه. مه‌لایه‌کی « زانا، دانا، نووسه‌ر و هۆنهر » بووه. خه‌لکی زۆر ڕێزیان لێ گرتووه، خۆشیانویستووه، زۆر به‌ په‌رۆشه‌وه، گوێیان له‌ ئامۆژگاری و قسه‌کانی گرتووه. له‌ مزگه‌وت، جگه‌ له‌ گوتاره‌ ئایینییه‌کانی، (بابه‌تی زانیاری و وێژه‌یی و کۆمه‌لایه‌تی به‌رفراوانی وای دینایه‌ پێش، به‌ تایبه‌تی، شیوه‌ شیرینه‌که‌ی خۆی، زۆر له‌ مامۆستا و فه‌رمانبه‌ر و لاوی خۆنده‌وار، گه‌ر به‌رۆژووش نه‌بووناوه، تا ئه‌وه‌ی هه‌ندێ مامۆستای « دیان - مه‌سیحی » بۆ گوێگرتن و سه‌ودبێنین ده‌چوون. ئاخاوتنه‌کانی ده‌ربڕینی کج‌بووه، له‌ هه‌ست و ئاوات و ئامانجیان هانیده‌دان، که‌ پێویسته‌ له‌ خه‌وراپه‌رن و بێنه‌ مه‌یدانی خه‌بات و تیکۆشان، تا بگه‌ن به‌ کاروانی گه‌لانی ئازاد و پێشکه‌وتوو. ده‌یگوت: « به‌ یه‌کگرتنێکی پته‌وی برایانه‌ی هه‌موو چین و توێژێکی کۆمه‌ل، به‌ هه‌ول و کرده‌وه‌ی به‌رده‌وامی دڵسه‌وزانه‌ ده‌توانین، نه‌ته‌وه‌ی کورده‌مان له‌ ژبانی ژێرده‌ستی و هه‌ژاری (ڕزگارکه‌ین) » (20)

« مه‌لای گه‌وره »، مه‌لایه‌کی « کورده‌په‌روه‌ر، ئازا، به‌ وێژدان و به‌ هه‌لۆیست » بووه. داکوکیی له‌ هه‌ژاران و پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی کردووه. (په‌وی له‌ کاسبکاران و کرێکاران ده‌کرد، ده‌یگوت: « هه‌مووتان لای یه‌زدان وه‌ک یه‌کن. هه‌قتانه‌ به‌ خۆتان بنازن، ئێش و کار و په‌نجی پر سه‌ود، مایه‌ی سه‌ربلندی و شانازیی یه‌، تاکوو زیاتر ته‌که‌نبه‌دن و له‌ ناو کۆمه‌لدا، هه‌ست به‌ که‌م نه‌رخێ نه‌که‌ن. ») (20)

ههروه‌ها، خه‌لکی بۆ خویندن و زانست هانداهه، کاتێ خویندنه‌گه‌ش، له شاروچکه‌ی « کۆیه » کراوه‌ته‌وه، (سالی « 1926 »، نه‌که‌ کور، به‌لکوو، کچی خووشی « نه‌جیبه » ی له‌گه‌ل کوران ناره‌ قوتابخانه، که‌ ئه‌وسا به‌لکوو ئیستاش، کچ ناردن بۆ قوتابخانه‌ی کوران، هه‌نگاوێکی زۆر فیداکارانه‌یه، به‌ تایبه‌تی بۆ زانایه‌کی ئایینی. « 49 »

جا گه‌ر، دوو زانای وه‌ک « مه‌لای گه‌وره »، به‌و شیوه‌یه و پێش هه‌موو که‌سێ ده‌سپێشخه‌ری نه‌کردایه، هه‌لبه‌ته، ئه‌ورۆ ئه‌و ریز و پایه‌ی نه‌ده‌بوو، کچانی کوردیش، به‌و شیوه‌یه پێش نه‌ده‌که‌وتن! هه‌روه‌ها، داکوکی له‌ مافی ژنان کردووه، ئه‌مه‌ش، زۆر به‌ روونی، له‌ هۆنراوه‌ی « ئازادبوونی ژن - 149 » دا دهرده‌که‌وێ.

« مه‌لای گه‌وره »، زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانی، بۆ کێشه و باسی کۆمه‌لایه‌تی و نه‌ته‌وه‌یی ته‌رخانه‌کردووه. زۆر به‌ ده‌گمه‌ن، هۆنراوه‌ی پۆمانسیی گوتووه. له‌وانه‌یه، ته‌نیا هه‌ر ئهم دوو هۆنراوه پۆمانسییه‌ی « تا که‌ی له‌ غه‌مت، به‌م حاله‌ ژینم مه‌حاله » هۆنیته‌وه. « 176, 164 »

هه‌رگیز، به‌ لای باسکردنی سروشتدا نه‌چوو. سه‌یر ئه‌وه‌یه، خۆی پیاوێکی ئایینی بووه، که‌چی، ته‌نیا یه‌ک هۆنراوه‌ی ئایینی چیه، نیه‌تی و له‌ ستایشی « یه‌زدان، په‌یامبه‌ر و پیاوچاکان » دا، هه‌چی نه‌نوسیه! هه‌رچه‌نده، خۆی مه‌لا و زانایه‌کی گه‌وره‌ی ئایینی بووه، به‌لام، هه‌رگیز باوه‌ری به‌ نووشته و ده‌نگۆی پرۆپوچ نه‌بووه. ئه‌مه‌ش، له‌ « فری فری، قه‌ل فری » دا، زۆر به‌ ئاشکرا دهرده‌که‌وێ، کاتێ به‌ شیوه‌یه‌کی گالته‌جارانه‌ی جوان فه‌رموویه‌تی:

(« فری فری ... به‌ فکرم هاته‌وه ... که‌ری ده‌جالی فری » که‌ری وا هۆپوه‌پ، گوێ ئه‌ومنده درێژ، سه‌فتاه‌زار جوو له‌ بن سیبه‌ری گوێی راده‌وه‌ستی، شه‌قاوی له‌ مه‌دی نه‌زهر، به‌ چل رۆژ هه‌موو دونیا پێ ده‌که‌ری، خسوسه‌ن نه‌رێ ده‌توێکی وه‌ک ده‌جالی سواربووه. ئه‌مما، نازانم، جووله‌که‌کان کو له‌گه‌ل ئهم که‌ره دهرده‌چن ...! » « 81 »

پاشان فه‌رموویه‌تی: (پێویسته، مرۆف ئاگای له‌ لاق و ده‌ستی خۆی بێ، وه‌ ئیلا تیده‌که‌وێ ... به‌لێ، ئه‌گه‌ر ئیمرو بلیتن: فری فری ژیری فری، زانست و زانین له‌ ناو کوردان فری، وایه ... خیرا ده‌سته‌ه‌لپه‌، هه‌یچ رانه‌وه‌سته، نه‌ زانست، نه‌ ژیری، نه‌ بیر، نه‌ په‌خنه و دادگاییکردن، له‌ ناو موسولمانان به‌ تایبه‌تی له‌ ناو کوردان، ئه‌وانی سه‌ر به‌ شیخان، نه‌ماوه، فری، رۆشتووه، لام وایه، نایه‌ته‌وه. « 83 »

ههروهها، زۆر به توندیی، دژى دواكهوتویی و دهسپرىنى، هیندی له مهلا و
 شیخهكانى « كوردستان » بووه. بۆیه، چەندین هۆنراوهی وهك: « ههتا
 شیخی له كوردستان بمینى _ 104، دهلێن باران به ئهمرى شیخان دهبارى -
 117، ئامۆژگاریی - 125، عیسا له ئاسمان - 148، تۆی شیخی - 154،
 تهریق - 156، سویندت بۆ دهخۆم - 157، جهنابی شیخ - 160، مهمنوونى
 شیخ - 161، بهسییه بۆ خاترى خوا - 166، تۆ خهلیفهى - 167، شۆرهژن
 — 169، «، دژى ئهوجۆره كهسه دهسپرى و نهزانانه داناوه، به راشكاوی،
 خهلكى لى ئاگادار كردوونه تهوه و لى دوورخستوونه تهوه. بۆ نموونه: له
 هۆنراوهی « ههتا شیخی له كوردستان بمینى »، به بیست نیوه دێر هۆنراوه
 فهرموویهتى:

ههتا شیخی له « كوردستان » بمینى

ئومیدی زینده گانیت پى نه مینى

تهریقى قادری و نه قشبه ندیی

به بایدا، رهونهق و ئاههنگى كوردی

پاشان، درێژهی به هۆنراوهكهی داوه و فهرموویهتى:

به ریشی پان و پرچی پر له ئهسپى

بناغهى ئیشی كوردان، چۆن دهچهسپى

به كه شكۆل و سوال و فەقر و زیللەت

مهحاله كاكى خۆم، تهشكىلى دهولەت

دواتریش فهرموویهتى:

له بهر قهولى پروپوچی ئهمانه

له دهست كوردان، نهما غهیری ههمانه

له بهر تهزویرى وان، شیخانى بهدبهخت

كهلى كورد نابنه ساحیب رایهت و تهخت

«106_104»

له گهڵ ئهوهشدا، كاتى كۆچید وایكردووه، خهمیكى زۆر ئهستوور،

سهرانسهرى « كوردستان » ی مهزنى داگرتووه. چاوى زۆربهی زۆرى

پۆلهكانى كورد، بۆی گریاوه. چەندین نووسەر و هۆنهرى وهك: (بیژهن له

لايهن « ژ.ك. »، پیره میتردی نهمر، دلزار، محهمەد توفیق وردی، ئهتوهر

سهید ئهحمەد، حاجی میرزا عهبدووللای خادیم، مهلا ئهحمەدی حاجی مهلا

محهمەدی نوور و ... تاد) گهرمهشینیان بۆ گێراوه، هۆنراوهی بههیزیان بۆ

داناوه. بۆ نموونه: « بیژهن » له « رۆژهلاتى كوردستان » هوه، به

هۆنراوهیهكى سیوپینج نیوه دێری گوتوویهتى:

پۆچی وهك ته يريكي قودسي، هه لفری بۆ نێو به ههشت
 كورد هه موو ره شپۆش و گريانه، له سه ر كێوان و دهشت «14»
 «ئه نوهر سه ييد ئه حمه د» يش گوتويه تي:
 دووباره، ئه وا له شكري غه م هيرشي هينا
 تا زه بري دهستي دا نه وه شان، وازی نه هينا
 كوردينه! وه رن، با بگرين، پۆژی گرینه
 جان و جگه رم، پر له خه م و ده رد و برينه
 دواتریش گوتويه تي:

فه خری هه موو كوردی بوو، جه ليزاده سه راسه ر
 عالی سيفه ت و موخته ره م و پاك و منه وه ر
 «180»
 هه رچه نده، «مه لای گه وه ر» كه له پياويكي زيره ك، پاك و دلسۆز بووه، به لام،
 له و سه رده مه دا، زۆر سه ري له كاری رامیاریی ده ر نه چوو. چونكه، له
 سه ره تاي كاردا، زۆر به هه له دا چوو، با وه ريكي ته واوي، به ئینگليزه كان
 كردوو، دژی تووركه «عوسمانی» يه كان، پشتگيريی ئینگليزی كردوو و
 هاوكاريی له گه له دا كردوون. جگه له وه ی، سته م و زۆرداریی، تووركه كانی
 «عوسمانی» به چاوی خۆی دیوه، وای زانیوه، له سایه ی ئینگليزا، كورد
 به ئازادی و «كوردستان» يش به سه ربه خۆی ده گا! بۆیه، ئینگليزه كان
 ريزيان لێ گرتوو. (له سه رده می ئینگليزا، له ساڵی «1919ز.» بوو به
 قازی وه ساڵی «1924ز.» هه لبژیرا به ئه ندام له ئه نجومه نی دامه زاندنی
 عێراق.) «8»

هه رچه نده، «مه لای گه وه ر» يه كێ له دامه زرينه رانی ده وه تی داگیركه ری
 «عێراق» بووه، به لام، له گه له ئه وشدا، (كاتی ئه ندامی تی له و ئه نجومه نه دا،
 به هه موو توانایه كیه وه، ماف و به رژه وه ندی نه ته وايه تی كوردی، دلێرانه
 خستۆته به ر چا و وه ئه ندامی كی كارامه و دیار و لێهاتوو بووه.) «9»
 هه روه ها، به شداریی له ده نگداندا كردوو، دژی تووركه كان خه لكی هانداوه،
 ده نگ بۆ «عێراق» بدن، تا ولایه تی «مووسل» به «عێراق» وه به سه ریته وه.
 ئه وه له كاتێكدا ده بوایه، وهك هاوخوا و هاوژمانه كانی ديكه ی هه ر دوو
 شاری «كه ركوك» و «سوله یمانی»، هه سته نه ته وه ییبه كه ی پالی پتوه
 بنایه، داوای سه ربه خۆی ته وا و دامه زاندنی ده وه تی كی سه ربه خۆی
 كوردی، له «باشووری كوردستان» دا بكردايه!
 ده رباره ی پتوه ندی «مه لای گه وه ر» و «شیخ مه حموودی به رزنجی» له
 لایه ك و پتوه ندی نێوان خۆی و «ئینگلیز» كان له لایه كی ديكه وه، له هیندی

وتووژ و دهکومیتنتی میژوویی ئینگلیزهکان خۆیاندا دردهکهوئ. با بزانی، شیوهی ئەو پێوهندییانه چۆن بوون؟ بەپیتی سەرچاوه میژوویی و هۆنراوهکانی «مەلای گەوره» خۆشی بێ، وا دردهکهوئ، هیچ جوړه پێوهندییهکی لهگەڵ شوێشه چهکدارییهکهی «شیخ مەحمودی حەفید» نابووئ. بەلام، کاتی ئینگلیزهکان ویستوویانه، بە خراپ لە سەر «شیخ مەحمود» بدوێن، «مەلای گەوره» داکوکی لی کردووه. ئەمەش، پتر لەو دانێشتنه دا دردهکهوئ، که ئینگلیزهکان رووی دەمیان، له «مەلای گەوره» کردووه و گوتوویانه: (تێ ناگهین، «شیخ» له بهر چی، ئەو ههراوناژاوه به خۆپایی بهرپادهکا؟ «مەلای گەوره» ش دەلی: ئەگەر «شیخ مەحمود»، وولاتی ئێوهی ژێردهستکردبا و تێیدا رەزێلبوونایه، ئەودتان پێ خۆشدهبوو؟ رازیدهبوون؟! شوێستان نهدهکرد؟! دهلێن: به.لی. ده که وابوو، «شیخ مەحمود» «یش ئەوها» «25»

سەر ئەوهیه، له دهکومیتنتیکی سالی «1920» ی «وهزارهتی هیند» دا، لیپرسراوی رامیاری نیوچهکه، دهربارهی بیر و پاکانی «مەلای گەوره»، پیاوه ناودارهکانی «هولیر» و «کوێه»، نهک ههر پشتگیری «شیخ مەحمود» ناکەن، به لکوو دژایهتیی «جهنرال شریف پاشا» میان کردووه و گوتوویانه: (ئەشرافهکان، دژی حاکمی کوردی رادهوهستن، وه ناشیانەوئ، چ پێوهندییان، له گەڵ شریف «پاشاکهی ناوبراو» «دا بێ» «55» ههروهها، کاتی باسی دانانی دادوهریکی کوردیان، له «کوردستان» کردووه، «مەلای گەوره» به هیچ جوړئ، باسی «شیخ مەحمود» ی نهکردووه! پاشان، لیپرسراوی «بریتانیا» گوتویهتی: (به ههر باریک مهلا محهمەد به تهواوی رشتبوو له سەر ئەو رایهی که دهبی، حاکمیکی کوردی دابنرئ. له وهلامی ئەو پرسیارهکی که ئەو کێ بۆ ئەو پایه ههلهدهبژێرئ؟ گوتی: له شوێنی یهکه مهلا، یهکێک له «بنه ماله ی بابان» دهبی ههلهبژێردرئ و دامهزێرت. چونکه، ئەو خێزانه باشووریه وه ئەو تهقدیری ئەوه دهکات، که ئەو پایه پیاوی لیوهشاوهی گهرمهکه. رای وایه، ئەو حاکمه دهبی، له «بریتانیا» شهوه پهسهند بکړئ، من بێ گومانم، که مهلا محهمەد بیر له «حهمدی بهگی بابان» دهکاتهوه. «57-58»

ههروهها، له دهکومیتنتیکی دیکهی رۆژی «07. 03. 1920» دا، دهربارهی دانانی دادوهریکی کورد گوتویهتی: (مهلا محهمەد و جهمیل ناغا، به توندی رایانسپارد، بۆ پێوینستی دانانی حاکمیکی کوردی، وه گوتیان: وا دهخوازئ ئەو دانانهش «شکلی» بێ. ههلهبژێراوی ئەم پایهیه دهسهلاتی راستهقینهی

نەبێ بە لکۆو ئەفسەرانی سیاسی بەریتانی ئەوان حاکیی راستەقینە بن لە کاتیکدا. کە وا دەبێ نوێنەری سەرەکی میلەت ئەو حاکیی کوردیە بێ لە وەش زیاتر ئەگەر لە هەر کاتیکدا بێ توانایی لەو حاکیی دەرکەوت، دەبێ بگۆردێ بە پیاویکی لێوێشاوتر ئەوان قایل نەبوون لە سەر حاکیی پشتاوێشت « وژانی » بە لکۆو لە سەر توانا و تێبووەتی بێ،

« ئەفسەرە سیاسییە کە دەلی »: لە مەلا محەمەد پرسی کەوا ئەو کەسە لای وایە بۆ ئەو پایە بەرپر سياره بشێ؟ ئەو وەلامی دایەو هەر وەک من چاوەنۆرم دەرکەر « حەمدی بەگی بابان » کە لە ناو کوردەکان زیاتر لە هەموو کەس بۆ ئەو پایە تواناترە.

پاشان نووسیویتی: (مەلا محەمەد گوتی: کە حەمدی بەگی پیاویکی گەلی دەرۆڵەمەندە ئەگەر کار پێویستی کرد دەتوانی بە خۆرای « بلا مقابل » خزمەت بکا.) « 59 »

ئەم هەموو دەمەتەقی، پر سێکردن و تەگبیرکردنە، لە کاتیکدا روویداو، کە « شیخ مەحموود » و لەشکرەکە، لە جەنگی « دەر بەندی بازیان » دا شکاون. « شیخ »یش بە برینداریی گیراوە و پەوانە « هیندستان » کراوە. لە کاتیکدا بوو، کە زۆربەیی زۆری کورد، داواي گەڕانەوێ « شیخ مەحموود »یان کردووە. لە کاتیکدا بوو، هیندی لە هۆنەرە گەرەکانی ئەو سەر دەمەیی کوردی وەک: « حەمدی، کەمالی، شیخ نووری، بێخوود ... تاد »، هۆنراوەیان بۆ « شیخ » گوتوو. کەچی، « مەلای گەرە »، لە گەڵ ئەوێشدا، هۆنراوەی بۆ مردنی « سەعد زەغلول » داوانە! « 146 » نەک هەر هۆنراوەیەکیشی بۆ « شیخ مەحموود » نەگوتوو، بە لکۆو، لە بەر هەر هۆیەکیش بوو، پیاوێ ناودار و ناسراوەکانی ئەو نیوچە، لە سەر و هەمووشیانەو « مەلای گەرە »، لەبری ئەوێ لە ئینگلیز بگەین، باری نەتەوێ و پامیاری « کوردستان » ئارام نابێتەو، گەر « شیخ مەحموود » بەرەللا نەکەن، نەگەریتەو و لە گەلی رێک نەکەن، ئەوا بە هیچ شێوێ، کێشە کورد لە « باشوور » چارەسەر ناکرێ. بەلام، ئەوان نەک هەر ئەوێان داوا نەکردوو، بە لکۆو، بە هیچ شێوێ کێش باسیان نەکردوو و یەکیکی دیکەیان بۆ شوێنەکە پێشنیاز کردوو! کەچی، رۆژگاریش سەلماندی، هەم ئەو پیاوانە هەلەبوون، هەم « حەمدی بەگی » پیاوی ئەو نەبوو، جێی « شیخ مەحموود » بگریتەو، هەم ئینگلیزەکانیش، لە ناچاری و لە ژێر گوشاری کۆمەلانی خەلکی کورددا، « شیخ مەحموود »یان لە « هیندستان » هینایەو و زۆر بە پێزەو، کاروباری « کوردستان »یان پێ سپاردەو!

به لām، کاتى «مه لای گه وره»، به رنامه چهوت و درۆکانى ئیمیریا لیزمى
«بریتانیا» ی بۆ دهرکه وتوو، به ته وایى، له نیازی ئینگلیزه کان گه یشتوو،
ئیدى په شیمان بوته وه. بۆیه، مه ستى خۆى به هۆنراوه یه ک دهربرپوه و
فه رموویه تى:

سوورى مووزمردى چاوشین، نه که ی به ئومیدی بى
ئه وهل به قوویتی خۆت، دووهم به عه ونى ره بى
عیلم و عه مه ل خۆیه تى، جه هل و ته مه لى مه رکه

پۆست و زمهرگان فرێدنه، وه عده ی توپ و تفه نگه «142-143»

هه روه ها، «مه لای گه وره» له گه ل شا «فه یسه لى یه که م» یشدا، پتوهندیبیه کی
باشى هه بووه. زۆر ریزى له پایه ی «ئایینیى، کۆمه لایه تى و زیره کیى»
گرتوو. گوايه ویستوویه تى، له سه ر ده سی «مه لای گه وره» دا، فیرى
عه ره بیه یه کی باش ببى و زانیاری ئایینی خۆى پترکا! بۆیه، کاتى سه ردانى
کردوو، شا «فه یسه ل» گوتوویه تى: «(ده مه وئ، زانیاری خۆم له ئاین و
زمانى عه ره بیه دا، لای به ریزتان ته واکه م.» ئیتر، هه ر له و دیتنه دا بریار
دهرئ، که له هاوینی داهاتوودا، سئ مانگ بێته «کۆیه».) «26»

هه لبه ته، وا پتویستیکردوو، شوێنى هه وانه وه و خوێندنى تایبه تى، بۆ
ئاماده کرئ، تا شیاوی هه وانه وه و خوێندنى شایانه بئ! بۆیه (شا) «فه یسه ل»
چه ند هه زار روپپیه کی نارد، ئه و شوێنه ی پئ دروست بکړئ) «26»
به لئ، ئه و خوێندنگیه، سالى «1925» له مرگه وتى «مه لا ئه سه عد»
دامه زرا و ته واپیشتبوو. که چى، (مه لیک «فه یسه ل» له بهر ئه رکی سیاسى
و کاروبارى ده و له تى نه یوانى بێت بۆ کۆیه، زیاتریش گیروگرفتى «استیفتای
ویلايه تى موسل»، دهرفه تى نه دا نامه یه کی عوزخواى و کۆمه لیک کتیبى به
دیارى نارد بۆ مه لای گه وره له گه ل ئه وه شدا مه لای گه وره به نه هاتنى
مه لیک دلگیر ده بئ.) «26»

ئهم هه واله ی لیژهدا، نووسه ر باسیکردوو، قسه یه کی «سه ددام حوسین» م
بیرده خاته وه، کاتى گوتى: «ده بئ، له ماوه ی شەش مانگدا، فیرى زمانى
کوردیى بم.» «سه یر ئه وه یه، سه رانى داگیرکه ران، هه ر کاتى توانایان نه بوو
بئ، یا باره که له بار نه بووئ، یا پتویستى نه کردبئ، به چه ک و کوشتنوپرین،
کتشه کان به لاداخه ن، گه ر کارێکیان به کورد هه بووئ، ئه و، ده مى پیاوه
گه وره کانى کوردیان چه ورکردوو، یا، پیاوه ناو داره کانى کوردیان، به ناوی
ئاین و به لئنى درۆه هه لئه تاندوو! بۆیه، شا «فه یسه ل» هه ر له خۆیه وه،
ئه و قسانه ی نه کردوو. به لکوو، هه ر له سه ره تاوه بریاریداوه، سه ردانى

شارۆچكەى «كۆيه» نهكا و پارهكەشى بۆ بنيرى، تا له نيازپاكىي ئهو دۇنيابن. بهلام، ئايا ئهوه به بيرى كيدا دى، شاي دهولهتلكى وهك: «عيراق»، بهو ههموو دهسهلات و گهورهيبهوه، روو له كوێره شارۆچكهيهكى وهك: «كۆيه» بكا، تا له سهردهسى مهلايهكى كوردى وهك «مهلاى گهوره» دا، زانبارى خۆى له زمانى عهرهبى و ئايندا پهرهپېدا؟! بۆچى، له «بهغدا» يا له نيو ههموو گهلى عهرهبى «عيراق» دا، پياوى، مامۆستايه يا مهلايهكى وای تيدا نهبووه، تا زمانى عهرهبى بزانی و له بنچينهكانى ئاينى ئيسلام شارهبابى؟! ئهوه گهر شتى بگهينى، تهنيا ههر ئهويه، نووسهرانى كورد، زۆر خۆشباوهرن، ئهو قسه و رووداوانه، به شانازىبهوه دهگيرنهوه و تۆمارى دهكهن. چونكه، لهو رۆژهوه دهولهتى داگيركهرى «عيراق» دامهزراوه، گهر لاپهركانى ميژووى گهت و بهلتهكانى، سهرانى ئهو دهولهته بۆ كورد ههلهمينهوه، به ههزاران پهيمانى دهمى و تۆماركراو دهبين، كه ههر ههموويان، له درۆ و ههلهتاندن بهولاوه، هيچى ديكه نهبوون و نين! راستىبهكهى ئهوه بووه، شا «فهيسهل» تهنيا قسهى ههلهشتووه، ئهگينا، ههر باوهرپيشى به ئاين نهبووه!

ههرچهنده، «مهلاى گهوره» وهك خۆى و وهك بنهمالهكهى، له رووى «ئاين»، دهسهلات، زمان، وێژه و نيشتمانپهروهري «يهوه»، له نيو خهلكى نيوچهكه و ههموو «كوردستان» يشدا، ناو و ناويانگ، ريزىكى تايبهتییان ههبووه. بهلام، لهگهڵ ئهوهشدا، ئهو ههموو ريزهى شا «فهيسهل» لهوى گرتووه، هيندهى ديكه، له نيو تيره و هۆز و كۆمهلاى خهلكى كورددا، ريزى پتر و پلهوپايهى بههيزتر كردووه. شا «فهيسهل» يش، ئهم كارهى بۆيه كردووه، چونكه، پيوستى به ناو و ناويانگ و دهنكى ئهو ههبووه. مهبهسيشى، تهنيا ئهوهبووه، سهرنجى به لاى خويدا راكيشى، له ريتى «مهلا» شهوه، زۆربهى دهنكى كوردهكانى نيوچهى «كۆيه» و «ههولير» مسۆگهركا، تا له كاتى پرۆسىسى دهنگاندا «ريفراندۆم»، سهرانى تيره و هۆزهكانى بۆ قايلكا و وا له خهلكى بكا، دهنگ بۆ «عيراق» بدهن! بهلام، «مهلاى گهوره» و دهوروبهركهى، هينده له كارى رامياريدا، وريا و زيرهك نهبوون، تا ههست بهو پلانهى شا «فهيسهل» بكن. بهلكوو، شا «فهيسهل» له ژير پهردهى ئايندا توانيويتى، ههليانخهلهتيني و ئامانجهكانى خۆى بهدييتنى!

لهبهرئهوه، چ «شا فهيسهل» و چ «مهلاى گهوره» ش، ههر دووكيان كهلكيان له يهكدى وهرگرتووه! كهواته دهتوانم، بليتم: «مهلاى گهوره» دهستىكى بالاي، له يهكلاكردنهوى پرۆسىسى دهنگانكهدا ههبووه، كارىكى زۆرى، له خهلكى

نیوچه که کردووه، تا ویلایه تی « مووسل »، به « عیراقی عه ره بیی »یه وه
گریده ن!

وا پیده چی، ئه وه ی له و کاتانه دا، به بیر ی « مه لای گه وره »دا نه هاتی، کیشه
ره واکه ی کورد بووه! چونکه، ئه و کاته ی شا « فهیسه ل » له « هه ولیر » بووه.
« مه لای گه وره » خۆ ی له و ی بووه، قسه کانی له عه ره بییه وه، بۆ خه لکی
کردووه به کوردیی.

جگه له وهش، خۆشی پتر، جه ختی له سه ر رۆ لی ئیسلام کردووه، به هیچ
جوړیکش، باسی مافه کانی کوردی نه کردووه. به لگه شمان بۆ ئه مه، له و
گفتوگۆیه ی نیوان « سه بیح نه شه ت » و « مه لای گه وره »دا ده رده که و ی.
کاتی، (سه بیح نه شه ت که وه زیریکی کورد بوو دیته لای و پتی ده لی: قوربان
له م باره دا هه رچی بفرمووی جی به جیده کړی، فرسه تیش هه موو جار ان
ناکه ریته وه، چ ئاره زوویه کت هه یه مه لیک بۆ تی ره واده بی نی، مه لای گه وره پتی
ده لیته وه: سه بیح من له گه ل خسته نه سه ر مو سلّم بۆ عیراق. له با وه ره وه
ده دویم، رای خۆ شم به پاره ی هه موو دونیا نافرو شم، ئاخۆ ده بی من ته ما و
ئاره زووی چیم هه بی؟ ئه گه ر له دوا رۆژدا به پتی هه لکه وتی زه مه انه
مراجه عه یه کی حوکومه تم کرد له و مه سه له حه ته ی هه یتم وا ده زانم، پتیو یست
نییه گومان به رم بۆ ئه وه ی له م په ری ده خریته به ر چاو. سه بیح نه شه ت
چه ندیکی پی داده کړی له سه ر هیندی که مه لای گه وره ته کلیفیک بخاته روو
به لام مه لای گه وره نایسه لیت ی.) « 27-28 »

هه لبه ته، گومانی تیدا نییه، « مه لای گه وره » له وه گه وره تر بووه، داوای پاره،
یا ده سه که وتیکی دیکه ی تایبه تی، بۆ خۆ ی بکا. به لام، ئایا بۆچی به هیچ
جوړی، داوای مافه کانی کوردی نه کردووه؟! خۆ مه رچ نییه، « سه بیح
نه شه ت » ته نیا مه به ستی هه ر پاره یا پله وپایه بووی! به لام دوور نییه، وهک
شالیاریکی کورد، هه ر هینده ی توانیی، به « مه لای گه وره » بل ی!

یا، « مه لای گه وره » وایزانی بی، هه ر کاتی کیشه ی ویلایه تی « مووسل »
چاره سه ر کرا، له توور که کانیان سه نده وه و به « عیراق » یانه وه لکان، ئه و
کاته، کیشه ی کوردیش، زۆر به ئاسانی چاره سه ر ده کړی. واته: گه ر به پیتی
ئه م کردارانه، کیشه کانی له بیر ی خۆیدا ریز کرد بی: « هیچ، گرنگ، گرنگتر و
گرنگترین » له پشدا، « مه لای گه وره » کیشه ی ویلایه تی « مو یسل » ی، به
پله ی « گرنگترین » داناوه. پاشان، بیر ی له کیشه ی کورد « گرنگتر »
کردوته وه. له دوا ییشدا، نه که هه ر « گرنگتر و گرنگ »ه که ی له ده سه چووه،
به لکوو، « هیچ »یشی ده س نه که وتووه!

جگه له وهی، کاتێ سالی « 1926 ز. »، کۆمیتیه که له « کۆمه لهی نه ته وه کان » سازکراوه و پووی له شاری « هه ولیر » کردووه، بۆ ئه وهی، پرس به خه لکی بکه ن و رایان وه رگرن: ئایا، ویلایه تی « مووسل »، له گه ل « توورکیا » دا بمینیتیه وه، یا بخریته سه ر « عیراق »؟ بۆ ئه م مه به سه ش، پتر رای پیاوه ناسراو و زاناکانی کوردیان وه رگرتووه. سه رۆکی کۆمیتیه که، پووی له « مه لای گه وه ره » کردووه و له و باره یه وه لی پرسیوه. « مه لای گه وه ره »ش، له بری ئه وهی، باسی مافه کانی گه لی کورد بکا، گوته ویه تی: (ئیمه، به رژه وه ندی ئابووری و کۆمه لایه تیمان له گه ل بری عه رب له عیرا قدا به تینتره، ئیمه به برایه تیه کی هاوتایی له گه ل ئه وانمان پێ خۆشتره، بژین.) « 30 »

ئه مه خۆی له خۆیدا، له لایه که وه، لاوازی هه سستی نه ته وه یی کورد پیشانده دا. له لایه کی دیکه شه وه، نیشانه ی ئه وه یه، کورد خۆی هه یج کاتێ، یه که رنگ و یه که ده نگ نه بووه، یه که گرتو نه بووه. « کوردستان » له ژیر باری دوا که وتووی سیستیمی بنه ماله و خه یله کییدا نا لاندویتی. هه ر نێچه یه که بۆ خۆی سه ره به خۆ بووه، به ده س تیره و هۆزیکه وه بووه. هه ر کۆمه لیکیش له ئاوازیکی تایبه تی خۆیندووه. هه ر هه مووشیان، به پیتی به رژه وه ندیییه تایبه تییه کانی خۆیان، ده نگیان هه لبریه و ره فتاریان ناوندووه. واته: کورد خۆی هه یج نه بووه! بۆیه، لی پسر اوانی « بریتانیا » و عه ره به کان، زۆر به ئاسانی توانیویهانه، « باشووری کوردستان »، به « عیرا قی عه ره بیی » یه وه جوتبا قه که ن. ئه وه له کاتیکدا بووه، زۆربه ی زۆری گه ل و نه ته وه کانی نێچه که و جیهان، به مافه ره واکانی خۆیان گه یشتوون و ده وه لته ی نه ته وه یی خۆیان دامه زران دووه!

له گه ل هه مو ئه و راستیییه شه دا، « مه لای گه وه ره »، به یه کی له پیاوه هه ره ره وونا کبیر و مه زنه کانی سه رده می خۆی ده ژمیررێ. هه سته یکی خاوتنی نیشتمان په ره ره یی ساکاری خۆرسکیی، له ناخی دل و دهر وونیدا، ره گی قوولی دا کو تا بوو. پتر له ژیر کار تیکردنی، بیر و بۆچوونی پێبازی « حاجی قادری کۆبی » نه مردا بووه. بیر و را کانی خۆی، له چوار چیوه ی هۆنرا وه نیشتمانیی و نه ته وه ییه کانی دا درشتووه. بۆیه، جگه له و هۆنرا وانه ی به تایبه تی، بۆ کوردی نووسیوه و مۆرکیکی نه ته وه یی و نیشتمانییان پێوه دیاره، له هه موو هۆنرا وه کانی دیکه شهیدا، شوێن په ته یی ئه و دید و بۆچوونه ی، به ئاشکرا پێوه دیاره. له هه ر بابه تیککی ژبانی کۆمه لگه ی کورد دوا بێ، به شیوه یه کی نا راسته وخۆ، ره گی بنچینه یی گرفته که ی، بۆ دوا که وتووی و بنده سیی کورد گه یرا وه ته وه. له به ره ئه وه، زۆر بایه خی به هۆنرا وه ی نه ته وه یی داوه. گه ل هۆنرا وه ی نیشتمانیی وه ک: « من یه خه ی خۆم له بۆیه دا ئه ڕم، لایه لایه،

ئاھونالە، ئەگەر عزت دەۋى، ئاۋاتى دۈرۈڭ، ئەم مىللەتە، منىش ھەر ۋەكۈۋ
غاندىي، بە تەما نىم لە مىللەتتى كورد، ھەناسەي نەۋتايى، ژيانى ۋا بە ئالا،
ئەم خاكە، ئىمە كوردىن، لە بەينى تورک ۋ ئىران ... » ھۇنيۋەتەۋە.

« مەلای گەۋرە »، ۋەك زۆربەي زۆرى، ھۇنەرە نىشتىمانپەرۋەرەكانى پىش
خۆي، بە شىۋەيەكى زۆر چاك لەۋە گەيشتۋە، يەككى لە ھۇ ھەرە گرنگەكانى
دۈاكەۋتۋويى ۋ بىندەسىي نەتەۋەي كورد، بۆ « ناكۆكىي، دۈۋبەرەكىي، جەنگى
نىۋخۆ، نۆكەريي ۋ ناپاكيي » دەگەرپتەۋە. بۆيە، لە زۆربەي ھۇنراۋەكانىدا،
جەختى لە سەر يەكپىتتىي ۋ براپەتتىي كورد ۋ كورد كوردۋە. بەشى زۆرى
ھۇنراۋەكانى، بۆنى ھەستىكى پىرۈز ۋ نىشتىمانپەرۋەرييەكى بى گەردىان لى
دى، لە كزەي جەرگىكى ھەلقراۋەۋە ھەلقوۋلاۋن، بە دەنگىكى نزم ۋ
لەرزۆكەۋە، ھاۋارى لە كوردان كوردۋە، ۋاز لە ناكۆكىي ۋ دۈۋبەرەكىي يىتن،
بۆ خۆيان بۆين، ھەۋل بۆ ئازادىي ۋ سەرپەخۆيى بەدن.

بۆ نمونە: بە بۆنەي لە سىدارەدانى سەر كوردەكانى شۆرشى « باكۋورى
كوردستان » ۋە، سالى « 1926 »، ھۇنراۋەي « من يەخەي خۆم لە بۆيە
دانەدرم »، بە بىستۈحەۋت دىرە ھۇنراۋە ھۇنيۋەتەۋە. ھۇنەر، دەردى دلى
خۆي ھەلپشتۋە ۋ گوتۋويەتى:

من يەخەي خۆم، لە بۆيە دادەدرم
ئىۋە نابن بە ھىچ ۋ من دەمرم
دەبى، من كەيفى چىم بە دونيا بى
قەۋمى من، ۋا رەزىل ۋ رىسۋا بى
بى كەس ۋ بى دەر ۋ فەقىر ۋ ھەژار
بى سەر ۋ سەرفراز ۋ بى سەردار
ئەۋى رىگاي لە كوردەكان گۆرى
لەنەتتى خوا، لە ئەلەد ۋ گۆرى
مىللەتتى ۋا فەقىر ۋ بەستەزمان
بە قەسەي ئەۋكەسانە، چۆن ھەلخەلەتان
قورى كام جى، بگرمەۋە بۆتان
بۆ برايانى « جەزىر » ۋ « بۆتان »
خىمى دونيا بگەين بە سەر خۆمان
بۆ عەزىزانى « ئەرزەپۆم » ۋ « وان »
ناۋى كوردىي نەما، لە ئىۋ توركان
پەتتى توركان ۋ گەردنى كوردان

ئىۋە ھەرچەندە، قەۋمىكى زۆرۈن
 فائىدەى چى، كە توخمى خۆخۆرۈن
 ۋا دەزانن، كە كوردەگەل زىندوون
 ۋا دەبىنم، عەلەلعموم مردوون
 ۋا رەزىل و زەبوون و بى دەسەلات
 رەبى ئەۋقەومە، بۆچى ۋاى لىھات
 زۆر نەچو، پاش «سەلاح»ى ئەيۈبىي
 قەۋمى كورد، كەۋتە دەۋرى مەنكوۋبىي
 چ عەشیرەت و چ ئەھلى شارستان
 لە ھەموو تول و عەرزى «كوردستان»
 بوونە يەخسىر و نۆكەرى ئەم و ئەو
 بارى خەلكى دەبەن، بە پوژ و بە شەو
 لە سەر ئەۋ حالەش، يەكتى دەكوژن
 خوينى يەكدى، مىسالى شىر دەمژن
 دەرھەق يەك، ئەۋەندە زۆر دەۋەرن
 كەلەكەى يەك، بە شىرى دەم دەبەرن
 بە زگى تىر و بە دوو زگان برسى
 ھىچ لە چاكە و خراپە ناپرسى
 جاھىل و بى كەمال و شەرمى حزور
 «ئەبغەض» خەلقى خوا، فەقىر و فەخور
 ھەيفە بۆ غىرەتى «سەلاحەدىن»
 ئەۋكەسانە بلىن: ئەمەش كوردىن
 ۋا مەزانن، كە مىللەتى كوردى
 بە زەلىلى بژىت و نامەردى
 ئەۋى كورد بى، لە نەسلى باب «ئادەم»
 ئىشەكى تورك و گوئدرىژى عەجەم
 ھەزەمكەى، پىت بلىم، چىيە كورد
 عاقللى و چاپوكىي و جەۋانمەردىي
 مىللەتتەكە، لە فەۋقى تورك و عەجەم
 ساحىبى ھەزم و رەزم و بەزم و كەرەم
 لاۋەكان، قەدرى ئەسلى خۆ دەگرن
 پىرەكان، با لە زىللەتا بمرن

خاسه نه و باوه کانی مه کتبه بی کو
دهبته پشت و په ناھی میلله تی خو
ئیوه، ئه ولاد و جهرگ و ناوی من
ئیوه، نووری گلینه ی چاوی من
عومری خوتان، مه بن به خورایی

«97-99»

تیبکووشن، به عیلم و ئازایی
ههروه ها، له هونراوه ی «ئاھونال» دا، خه م و په ژاره ی خو ی، به رانبهر
نه زانین، نه خوینه واری و په وشتی خراپی پوله کانی نه ته وه که ی دهر بریوه و به
به بیستویه ک دیره هونراوه ی گوتوویه تی:

هه تا دهمرم، له بق کوردان دهنالم
عیلاجیان چون بکه م، هاوار به مالم
به زوری جاھیل و نه خوینده وارن
له لای نهوعی به شهر، بی قدر و خوارن
که سی قدری، له لای خرمان نه مینئ
له لای بیگانه، قدری چی دهمینئ
له گه ل یه ک، به دیره وشت و به دنیھادن
له بویه وا، که ساد و بی مرادن
له عیلم و مه عریفه ت، دوورن به کوللی
خه یالی خاوه، لایان فکری میللی
حه سودن، بویه بازاریان که ساد

«101»

نه زانن، بویه تاعه تیان فه ساد
دیسانه وه، له هونراوه ی «ئه گهر عیزت دهوئ» دا، باسی یه کیتی و ته بایی
پیزه کانی کوردی کردوه و به په نجا دیره هونراوه گوتوویه تی:

ئه گهر عیزت دهوئ، ههستی به هیممه ت
به فکر و سهبر و ته دبیر و کیاسه ت
ئه بی، میلله ت هه موو یه کبن، له گه ل یه ک
له ئه ربایی قه لهم، تا خاوه نی چه ک
ئه گهر کوردیک، ئیھانه تکه ن، له «به سره»
هه موو بیته خرۆش و جۆش و نه عره
هه تا حقه نه سینن، را نه وهستن
له بهر بی ئیتیفاقیی، خوار و پهستن
پاشان فهرموویه تی:

فرییدهن « منتشا » و بهر مال و که شکۆل « 1 »
 ته رککهن، ته پل و رهقس و خدمهت و شۆل
 وهکوو شیر، وهرنه مهیدانی جهراثهت
 به غیرهتبن، به غیرهتبن، به غیرهت
 تفهنگ و تۆپ و تهیاره پهیاکهن
 به عیزی دین و دونیا، پروو له خوا کهن
 دواتریش فهرموویهتی:
 وولاتیکتان هیه، پر کان و مهعدهن
 به بیل و پیمه ره، دوو قولتی لیدهن
 دهزانن، ناوی ئهرزی چی تیدایه
 وهلی، مهوقوفی عیلمی کیمیاپه
 ههتا ئه و عیلمه، زۆر چاک نهخوینن
 دهیی، ههه پاقله و سلقی بجینن
 مه لای نادان، به عینوانی شهریعهت
 حهرامیکرد له تۆ، عیلمی تهبیعهت
 له بۆیه، ههرچی له و خاکه به دهرکهوئ
 له رادیۆم و له زیر و باقر و نهوت
 هه مووی کهوتۆته ژێردهستی فهرهنگان
 چیا و چۆلان دهنۆرن، وهک پلینگان
 ته ماشاکه، چیا یان چۆن دهمکۆلن
 ههتا که ی ئیوه، ههه بهر مال به کۆلن
 خوری و مازی و کهتیره و چهوت و گروان
 وهکوو سیچکه و گلێخه و پۆنی قهزوان
 دمخیلوبم، نهکهن، بیدهن له دهست خو
 وه ئیللا و بزائن، رۆح و دهرچوو
 ههتا کوو نهبنه خاوهندی سهنائیع
 هه موو ئینعامی خوا دهروا به زایع
 له کۆتاییشدا، پرووی له پۆلهکانی کورد کردووه و فهرموویهتی:
 گرینی من له بۆتۆیه، وه ئیللا
 ته ماعم پیت نییه، حاشا وهکه لا
 ئهتۆ چۆنی بژی، من ههه مهلامه
 ئیتر بهسییه برام، خهتمی کهلامه

له هۆنراوهی « منیش هەر وهکوو غاندیی «دا، جاریکی دیکهش، له ناکۆکیی و دووبه‌ره‌کیی دواوه و به چوارده دێره هۆنراوه فهرموویه‌تی:

منیش هەر وهکوو « غاندیی »

هه‌ناسه سارد و ماندیی

له قه‌ومی کورد و هیندیی

هه‌رچی خێر بوو، نه‌ماندی

چه‌ندی له قه‌ومی کوردیی

تێده‌فکرم، به وردیی

به هیچ وه‌جه‌یکێ نه‌مدی

ئاساری ئیتی‌حادیی

قه‌ومیکی وا له یه‌ک دوور

بێ پابێته و بێ شعور

تال و تیز و تفت و سور

خۆبه‌خۆیی ئه‌عادی

نه‌بوون و نینه و نابن

مه‌گه‌ر « جاوه‌یی » و « بن » 129

له هۆنراوه‌ی « به ته‌ما نیم له میله‌تی کوردی «یدا، هەر ده‌لێتی، پێش شه‌ست

هه‌فتا ساڵ له‌مه‌وبه‌ر، پێش‌بینی ئه‌و‌رۆی « کوردستان «ی گه‌وره به گشتیی و

« باشوور «ی به‌تایبه‌تی کردووه. خه‌سڵه‌ته‌کانی کورد و سه‌رکرده‌کانی باش

ناسیوه. بۆیه، به بیستویه‌ک دێره هۆنراوه گوتویه‌تی:

به ته‌ما نیم، له میله‌تی کوردی

له سه‌ر ئه‌م ئه‌رزه، پاشی چه‌ندی دی

که‌سه‌کی وا، بێته‌ ساحیبی ناو

خاوه‌نی ئیعتیبار و ئاو و به‌راو

وه‌ک ته‌فه‌کور ده‌که‌م، له فکری وان

هەر له « کۆ »وه، هه‌تا‌کوو « مووش » و « وان »

به ته‌مامی ده‌لێتی، هه‌موو مردوون

پاک له خاکی مه‌زه، له تاروو چوون

هه‌موو به‌دخواه و دوژمنی یه‌گدین

با وجودی که قه‌ومه‌کن یه‌ک دین

پوئه‌سایان، به کوللیی بێ عیلمن

دز و قولاپ و بێ حه‌یا و شه‌رم

عوله ماكانیان، هەر ده‌لێی وەحشین
شیخه‌كانیان، به‌ حيله‌ وەك پێوین
پاك له‌ گه‌ڵ یه‌كتری، له‌ دڵ پیسن
به‌ فروفیل و كه‌ید و ته‌لیسن
عه‌ره‌ب و تورك و ده‌وله‌تی « ئێران »

دابه‌شیانكرد، وولاتی كوردان
كوردی بێ تال و فه‌قیر و په‌زیل
دەربه‌ده‌ربوون، سه‌فیل و خوار و زه‌لیل
ساحیبه‌ی مولك و مالی خو‌نینه
قور به‌ سه‌ر، كاسه‌لیسی خه‌لكینه

دواتریش، توانج و پلاری، له‌و كوردانه‌ گرتووه‌، كه‌ پۆستی به‌رزى ده‌وله‌تیان
هه‌بووه‌. چونكه‌، هه‌یچیان بۆ كورد نه‌كردووه‌، بۆیه‌ فه‌رموویه‌تی:

ناییبی چی ...! وه‌زیری چی ...! هه‌یهات!
ئاو و عه‌ردمان، هه‌موو له‌ ده‌ست دهرهات
له‌ سه‌ر ئه‌م زیلله‌ته‌ش، جه‌نابی شیخ
ده‌گه‌رێتن، به‌ ته‌پل و دووبك و میخ
ده‌عه‌وته‌ی خه‌لك ئه‌كا، له‌ بۆ تۆبه‌

دلی پر ئاگره‌، وەكوو سو‌به‌ «131-130»

له‌ هۆنراوه‌ی « هه‌ناسه‌ی نه‌وتاوایی »دا، زۆر به‌ راشكاویی، باسیکی خاکی
« كوردستان »، كانه‌كانی ژێر زه‌ویی، چاوچنۆکی ده‌وله‌ته‌ زه‌هێزه‌كانی
جیهان، دابه‌شكردنی نیشتمان، نه‌وت، بایه‌خی خاك و خو‌لی نیشتمانكه‌ی
خۆمانی بۆ كردووین و به‌ چلوه‌هه‌شت دێره‌ هۆنراوه‌ فه‌رموویه‌تی:

یا په‌مبی! به‌ لوتف و جود و ئیحسان
لوتفیکی بکه‌ی، له‌ حه‌قی كوردان
قه‌ومێکی فه‌قیر و ناته‌وانا
بێ په‌روه‌ر و بێ پیاوی زانا

پاشان، باسی ده‌وله‌مه‌ندیی خاکی « كوردستان »ی كردووه‌ و گوتویه‌تی:

خاکیکی هه‌یه‌، وولاتی كوردی
ئیکسیره‌، وه‌لی له‌ چنگی مردي
خاکیکی ئه‌وه‌نده‌ پاك و په‌نگین
قه‌ومێکی ئه‌وه‌نده‌ فه‌قیر و بێ تین
ئهی كاکی نه‌فامی گه‌وجی مله‌ور!

بِنواری، له دهوړی « بابه گورگور »
 نه و قووده ته چی بوو، چوڼ به دهرکه وت
 چوڼ هر دهکولئ، مه نابییعی نه وت
 نه و نه و ته بوو، ناگری هه لایساند
 چهند دهولت و تاج و ته ختی فه وتاند
 بو نه و نه و ته بوو، که چوارده میلیوڼ
 عه سکه له « فهرنگ » و نه سلی مهیموون
 بوئی هاته نزاع و حهرب و کوشتن
 تا کوو به مه رامي خو گه یشتن
 نه و نه و ته چ بوو ... حه یاتی تو بوو
 وهی خو له به سهر، نه ویش نه و چوو
 نه ی کوردی نه فامی خانه ویران
 وهی عه بدی زه لیلی شیخ و پیران
 نیستی که، گه لی مه عادنی دی
 په نهانه، له نه ندهروونی عاردی
 وهک مه عدهنی زیتر و زیو و سهردهف
 تو ش لیده له ته پل و دنبک و ددهف
 دواتریش، باسی پارچه پارچه یوونی نه ته وهی کوردی کردووه، زور شانازی به
 خاکی « کوردستان » که هی خو یه وه کردووه و فهرموویه تی:
 نه م میلله ته گه وره و عه زیمه
 سی پارچه کراوه، بو ته قیمه
 قسمتی که له جهوری تورکی غه دار
 هاواری دهگاته، چهرخی دهوار
 قسمتی که له ژیری نیری « ئیران »
 سووتاوه هه ناوی، بو ته بریان
 قسمتی که له ترسی سووری چاوشین «2»
 که ووتو ته لیباسی ماته م و شین
 دهوچا، وهره سهیری نه م حیسابه
 نه م « لاله »، چلوڼ ده بیته « یابه »
 نه م مولکه به قیمت و وه سیعه
 بوچی دهری به کاکی « شیعه »
 قولتی که له دهوړی « بابه گورگور »

نایدهم به مناره‌که‌ی ئیمامی دور
 بستی له وولات و مولکی کوردیی
 نایدهم به مهرقه‌دی «سه‌ه‌ره‌وردیی» «3»
 دواتریش، باسی باری ناله‌باری کوردی کردوو و فه‌رموو‌یه‌تی:
 ه‌هر و‌مخته له داخی ئیوه بمرم
 پ‌ویوه، قه‌رار و ه‌وش و سه‌برم
 چ بکه‌م؟ چ بلیم، له تاوی کوردان؟
 ئاگر ده‌گرئ، دلم له ده‌ردان
 چاره‌ی چیه، خوايه تو ده‌زانی؟
 خۆت عالمی زاهیر و نیهانی
 ئه‌و زولمه، قه‌بول نه‌که‌ی خودایه
 ئه‌سله‌ن، ئه‌مه‌لم به که‌س نه‌مایه
 لوتفی تووه، مه‌لجه‌ و په‌ناهم
 په‌حمیکی به کورد بکه‌ی، ئیلاهم
 وه‌ک دیته دلم، خه‌یالی نه‌وتی
 هه‌نده نامینئ، جه‌رگم بسووتی
 قه‌ومئ، که فه‌قیر و ناته‌وان بی
 قه‌ومئ، که زه‌لیل و بی‌زویان بی
 ئه‌لبه‌ته، خراتری به سه‌ر دئ
 جیتی ناکه‌نه‌وه، له شار و دئ
 وه‌ک بزنی گ‌رو ده‌بی، ده‌ریکه‌ن
 نابئ، تخونی بی‌ر و مه‌ری که‌ن
 تا ئیوه له حق ئیکدی خرابن
 به‌دخواه و سه‌وود و ناته‌بابن
 تا ئیوه، له هه‌ق ئیکدی به که‌یده‌ن
 ه‌هر ژیر چه‌په‌لوکی عه‌مر و زه‌یدن «134-139»
 له ه‌و‌ن‌راوه‌ی «ئهم خا‌که» دا، به سی دیره‌ه‌و‌ن‌راوه، له که‌لتی باسی گ‌رنگی
 وه‌ک: داگیرکردنی «کوردستان» و به‌عه‌ره‌بکردن دواو. سه‌ره‌تا فه‌رموو‌یه‌تی:
 ئهم خا‌که، دایکی تۆیه، که‌وته ده‌ستی ئه‌جنه‌بی
 ئه‌ی کوردی ساحیب غیره‌ت! تو چلۆن رازی ده‌بی
 بۆ خۆت ئه‌وا ده‌بینی، دو‌ژمن ئه‌رزت ده‌کێلئ
 پاش چه‌ند سا‌لتکی دی، هیچت به ده‌ست نا‌هێلئ

دوايي، باسي هيندي سهركردهي وهك: « رهزاخاني په هله ويي ئيران، مستهفا كه مالى توركييا، شاهي سه لى عيراق، به چه سه قاري ئه فغانستان » ي كردووه، كه چون دهسيان به سهر كار و باري پاميارى و دهوله تدا گرتووه، كوردش له و ناوهدا، له كاروان به جيماو و فهرموويه تي:

ئيوهش ئه گهر پياو بان، چشته كو له دهست دهات

كه سي غيرت بنويى، خودا ته و فيقى دهات

ئيوه « ئه حقهر ئه لناس » ن، ئيمرو له به يني ئومهم

قسمي به ندى توركن، هيندي خادمى عهجه م

ئيوهن بي قدر و قيمهت، بي عه سكر و بي عه له م

بي تاج و تهخت و دهو له ت، ژيرده ستي كوللى عالم

چونكه نانخورى خه لكى، له سهر مولك و مالى خو ت

خاكت هه موو مه عدمه، خو ت فه قير و پروتوقوت

تا كه ي وهكوو گا، جووتى له ژير نيرى زيلله تي

سه د حيف و سه د مخابن، لاي خو ت ئه تو ش ميلله تي

دواي ئه وه ي، باسي دا گير كهرى ئينگليزيشى كردووه، دواي له رو له كاني

كورد كردووه، ههر هيچ نه بي، مندا له كانيان به شيرى كورد ايه تى به ختو كهن

و به هه ستي نيشتمان په روه رى په روه رديانكهن. بويه فهرموويه تي:

دهما غى مناله كان پر كهن، له حوبى وهتن

ته ريبه تيان باش بدن، ميلليه تيان فتر بكن « 145-142 »

« مه لاي گه وره »، له گه ل ئه و هه موو هه سته خاوي و به رزه نه ته وه ييه ي

هه يبووه، له گه ل ئه و هه موو هونراوه جوان و نيشتمان ييانه ي دايان، هيشتا

زور بايه خى به بزووتنه وه ي پاميارى و چه كدارى نه ته وه كه ي نه داوه. چونكه،

چه ندين پاپه رين و شو رشى خويناوي و جهنگى قاره مانانه، له ميانه ي

هيزه كاني كورد به سهر كرد ايه تى « شيخ مه حمود » و سوپاي ئينگليز و

له شكري دهو له تي « عيراق » دا پرويداوه، كه چيى، له و باره يه وه، دهنگى ليوه

نه هاتووه! له كاتيكدا، هه موومان ده زانين، كه م هونهرى كورد هه يه، له و

سهرده مه دا ژيايى، شيوه نى بو شه هيدانى پوژى ره شى « شه شى

سپي تيمبه رى 1930 » نه كرده ي. كه م هونهرى كورد هه يه، هونراوه ي بو

شه هيدانى ئه و پوژه و قاره مانانى ديكه ي وهك: « چوار ئه فسه ره كه،

مه حمود جه و ده ت ... تاد » نه گوته ي. كه م هونهرى كورد هه يه، هونراوه ي بو

شو رشه كاني « نارارت، دهرسيم، سمكو، شيخ عه بدولسه لامى بارزاني،

شيخ مه حمودى به رزن جى » نه هون ييه ته وه.

به لām، « مه لای گه وره»، ته نیا هر سالی « 1926»، هۆنراوهی « من یه خه ی
خۆم، له بۆیه دانه درم» بۆ « شیخ سه عیدی پیران» و هاوه له کانی گوتووه.
سالی « 1930» یش، به هۆنراوهی « ژیا نی وا به ئالام»، باسی له شکرکیشیی
سوپای « عیراق» ی، بۆ سه ر نیوچه ی « بارزان» کردووه و به نۆزده دیر
هۆنراوه فهرموویه تی:

به لای، ئه م شینه، شینی قهومی کورده
قیامهت رابوو، له م دار و به رده
ئه وا، « یا به» ش له هه ق کوردان به خوکه وت
تفو له م میله ته ی به ده بخت و ده م چه وت
له مانگی زیتره، جه یشی « عیراقیی»
به ئه سبابی جیدال و ته متراقیی
هجومی کرده سه ر « بارزان» ی مسکین
به ته یاره و به شه ستیر و به ژبلین
له جیی لاله و گلۆکی سووری « نیسان»
له سه ر کتوان، رژاندی خوینی کوردان
ئه وی ده ستیانکه وی، مندا له یا ژن
له خاکیدا سه روینیان ده نیژن
ئه وانه ی پیر و پشت کوڕ و زه عیفن
له ئه شکه وتان ده لیتی « ئه سحابی که هفن»
ئه وانه ی مه ردی جه نگین میسلی کتوی
بزر بوون که ده رز و قه لشی کتوی
هه زار مندا ل و ژنیان سه ر پر یوه
هه زار کیزی عه فیفیان زگ در یوه
به بۆمبا خان و مانیان بوو به وێران
مه ر و مالیان هه موو پۆیی به تالان

«141-140»

ستۆکهۆلم
2000. 09. 11

* * *

1. « منتشا » تهریتی پچکۆله، دهرۆش هه‌لیده‌گری.
2. سووری چاوشین، مه‌به‌سی له ئینگلیز بووه.
3. « شیخ عومهری سه‌هرده‌ردیی » شیخی سۆفیگه‌ری و زانای شافیعی، له نیوان ساله‌کانی « 1153 - 1191 » ژیاوه و ئیسته‌ش، گۆرکه‌ی هه‌ر له « به‌غدا » یه.
4. نه‌م گوتارده‌م، بۆ ده‌زگه‌ی « سه‌رده‌م » نارد، ماوه‌ی پتر له سالت له‌وی مایه‌وه. به‌لام، بلاو نه‌کرایه‌وه. کاتی چووم، سۆراغیکی بزانه‌م، گوتیان: گوتاره‌که ونیوه! ئیدی له‌و رۆژه‌وه، هیچ جوژه‌ بابه‌تیکه‌م، بۆ نه‌و ده‌زگه‌ و تیره‌یی و که‌لتوورییه‌ گه‌وره‌ به‌رزه‌ی کورد نه‌ناردووه. ناخر، که‌س بیستووێته‌ی، ده‌زگه‌یه‌کی وا گه‌وره، نه‌و هه‌موو کارمه‌نده‌ رووناکبیر، نووسه‌ر و هۆنه‌ره، له سه‌ری بژین، ئینجا، گوتار دیار نه‌میتنی!!!

سه‌رچاوه :

عه‌بدو‌لخالق عه‌لادین، مه‌لای گه‌وره‌ زانا و نه‌دیب و شاعیر، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌دین، کوردستان - هه‌ولێر، 1994 .

« موفتی »

كورد و مهرد

هۆنەری گەورەى خەمخوارى كورد، ناوى « مەلا عەبدوللاى توتنجى كورى مەلا گەرىمى بېستانە »، بە « موفتى پىنجوينى » ناوى دەرکردوو، لە نىوان سالاھىكانى « 1881 - 1952 » ز. دا ژياوه. جگە لە هۆنراوه « نەتەوهى و كۆمەلایەتى ... » يەكانى، چەندىن هۆنراوهى دىكەى وەك: « خويندن، مەكتەب، مەكتەبى پىنجوين، سىبەرى مەكتەب ... »، بۆ هاندانى رۆلەكانى گەلەكەمان داناوه، كە بخوين و روو لە زانست و زانيارى بكن.

« موفتى »، وەك هۆنەرىكى كلاسىكى كورد، هەرچەندە هۆنراوهكانى، لە رووى ناوەرۆك و واتاوه، پاىەكى بلند و جىپەكى تايبەتییان هەيه، چونكە، هۆنەر بايەخىكى زۆرى، بە بابەتى گەرنى و ناوەرۆك داوه، هۆنراوهى بۆ كۆمەلانى پەشوروتى نەتەوهكى نووسيووه، تا رەشەخەلكەكە، بە شىوهىكى ئاسان، لە هۆنراوهكانى تىبگەن. بە هۆشيان بىنیتەوه و گۆرانكارىيەك، لە ژياناندا بەدىيەنى. بەلام، لە رووى هونەرى هۆنراوهگوتنەوه، هۆنراوهكانى هیندى ساكار و لاوازن. كەچى، لەگەڵ ئەوهشدا، زۆربەى هۆنراوهكانى، بە كوردىيەكى پەتى هۆنیهتەوه. بە زمانىكى « ئاسان، پارا، سفتوسۆل و بى گرىۆگۆل » داریشتوو. بە شىوهىكى شیرین و پەوان دەربريووه. زۆربەى زۆرى هۆنراوهكانى، بە شىوهىكى راستەوخۆگوتوون، زۆربەى پروداوه گەرنەكانى، ژيانى رۆژانەى كۆمەلگەى كوردەوارى سەردەمەكەى خۆى، وەك فىلمىكى سینهما، بە شىوازىكى جوان و رىكوپىك تۆماركردوو. هەر لەبەرئەوهشە، هیز و پىزىكى ئەوتۆيان پەيداكردوو، بە شىوهى، زۆر بە ئاسانى، جى خۆيان لە نىو دڵ و دەروونى خوينەر و جەماوهرى كورددا كردۆتەوه. بۆیه، خەلكى بە تاسەوه، باوهشى دلسۆزىيان بۆ هۆنراوهكانى كردۆتەوه، لەبەريانكردوو و لە بۆنە جياوازمەكاندا، وەك پەندى گوتوويناوە.

هۆنراوه‌کانی « موفیتی » هۆنەر، له گه‌لێ ڕووه‌وه، له هۆنراوه‌کانی « قانیع » ی هاورپێ ده‌چێ. وه‌ک هێلکه‌یه‌کی دوو‌مه‌ر دینه‌ وان، یه‌ک گیان بوون و له‌ دوو جه‌سته‌دا بوون. له‌ ڕووی باب‌ه‌ت و واتاوه، زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانیان، له‌ یه‌ک باب‌ه‌ت ده‌دوین و له‌ دوو‌ فۆرمی جیاوازا‌دا دا‌ڕێژراون. جا‌ بۆ‌ وانه‌ین؟ ئه‌دی هه‌ر دوو‌کیان، هه‌وای سازگاری یه‌ک نیشتمانیان هه‌ل نه‌مژیه‌؟ هه‌ر دوو‌کیان، به‌ بۆنی « هه‌ل‌آله، نێرگ‌ز و به‌یبوون »، مێشکیان پاراونه‌بووه‌؟ هه‌ر دوو‌کیان، به‌ وینه‌ی ڕه‌نگاو‌په‌نگی، دیمه‌نه‌ جوانه‌ دلفرینه‌کانی « کوردستان » هه‌کیان، سه‌ریان مه‌ست نه‌بووه‌؟ هه‌ر دوو‌کیان، تابلۆ شیرینه‌کانی سه‌یرانگه‌کانی وولاته‌که‌یان، له‌ نێو شانه‌کانی مێشکیاندا، ڕه‌نگیان نه‌کێشراوه‌؟ له‌ دڵ و ده‌روونی هه‌ر دوو‌کیاندا، بۆنگی نه‌خواردۆته‌وه‌؟ له‌ به‌هاری ته‌مه‌نی تافی لاوی و جوانیاندا، کانیای هۆنراوه‌یان نه‌ته‌قیومه‌ته‌وه‌؟

به‌لێ، « موفیتی » هێنده‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی خۆشویستوه، هێنده‌ پێزی خشلێ دار و زیری به‌ردی نیشتمان‌ه‌که‌ی گرتوه‌ و لای ئازیزبووه، چۆن بولبولی خوشنا‌وان، دارستانی مه‌نگ و چروپ، به‌ چریکه‌ی موزیکی ئه‌فسوناوی پر ده‌کا، دلداری له‌ گه‌ل په‌ره‌ی ناسکی گۆل ده‌کا، ئه‌ویش به‌و شیوه‌یه، دلداری له‌ گه‌ل چیمه‌نی سه‌وزی خاکی شیرین و خه‌لکی به‌ ئه‌مه‌کی بێ دمه‌رته‌نی نیشتمان‌ه‌که‌یدا کردوه، شه‌یدای گه‌وه‌ری تۆز و سوورمه‌ی خاکوخۆله‌که‌ی بووه‌ و گۆران‌ی بۆ چریوه. بۆیه‌ چهندین هۆنراوه‌ی هه‌ر به‌ ناوی « وه‌تن » هه‌و دا‌ناه. له‌ هۆنراوه‌ی « بۆ نیشتمان »دا، به‌ بیسته‌وه‌شت نیوه‌دێر گوتوو‌یه‌تی:

موده‌تێکه‌ من به‌ مه‌خفی، شیوه‌ن و گریان ئه‌که‌م
هه‌ر خه‌یالی خاک و قه‌ومی، میله‌ته‌ی کوردان ئه‌که‌م
ڕوو به‌ سه‌حرا سه‌ر ئه‌نیم و قور ئه‌پتوم پر به‌ دڵ
بێ خه‌به‌ر و تێنه‌که‌ن، من بێ خه‌م، سه‌یران ئه‌که‌م
ئاوی چه‌شمه‌ی چاوه‌کانم، وای به‌ هه‌وری خه‌م ته‌قی
شۆخیی و یادی به‌ زۆری، ئاوه‌که‌ی « سیروان » ئه‌که‌م
هێنده‌ غه‌رقی شینم و خه‌رقه‌م به‌ شینی کرده‌به‌ر
قیمه‌ته‌ی پیرۆزه‌ بێ شک، زووبه‌زووه‌ره‌زان ئه‌که‌م
بۆ که‌سیکی عاشق خاکی وه‌تن، گه‌ر بێته‌ لام
گه‌ر که‌بابی مه‌ر نه‌بێ، جه‌رگ و دلم بریان ئه‌که‌م
من ئه‌گه‌ر، لافی ئه‌دی‌بی وای له‌ سه‌رما بۆ ته‌ماع
که‌ی بۆ خاک و وه‌تن، مه‌یلی تیرباران ئه‌که‌م
ده‌وله‌مه‌ندی خێلی کوردیی، خێر و قوربانی ئه‌که‌ن

من که بئی پارهم، سهرم بۆ قه و مه کهم قوربان ئەکه م
بیت و گهر دهرچم له خاكا، روو به گهرما بۆ ئەجم
روو له شاخ و بهردی شوخی، خاکی «هه ورامان» ئەکه م
ئەم دلی خه مناکه، چونکه ههر هه وای به رزی ئەوی
جاریه چاری، یادی سه وزی گهردی «گاربان» ئەکه م 1

داخی داخانم، «کهلی خان» م له ده ستچوو 2
ئێسته وهک «جاف» ی له مه و بهر، ئاره زوی کویتستان ئەکه م
کۆمه لی تیپی وه نه وشه و قارچک و ریتواسه که ی
بۆ دهر وونی له ته لم، دهرمانی وهک «لوقمان» ئەکه م
من که دارما زووم بیی، تا هه ژده بهر بگری به ریز
تازه بۆ فکری گولاله و داری «هیندستان» ئەکه م
دهرمه کانم بئی سهر و سامانه، چاری ناگری
به م قسه و باسانه، ئەم دهردانه من دهرمان ئەکه م
«موفتی» بۆ ئەم خێله یا ئەم خاکه، تا ماوی بلی:

قور به ههر دوو ده ست، له ته وقی سهر هه تا دامان ئەکه م «56-57»

«موفتی» وهک هۆنه ریکی کورد، له سه رتاسه ری «کوردستان» ی مه زندا،
ناو و ناویانگی دهرکردوه. ههر وهک چۆن «مسته فا به کی کوردی» له باخه
به رینه رازا وه که ی وێژه ی کوردیدا، ته نیا ههر به هۆنراوه ی رۆمانسی، تاجی
شای هۆنه رانی له سه ر ناوه، ههر به و چه شنه ش، «موفتی»، به هۆنراوه ی
نیشتمانی، لووتکه ی چپای بهرز و سه رکه شهکانی، هۆنراوه ی کوردی لی
گرتووین. بۆیه، به یه کێ له هۆنه ره نیشتمان په ره مهکانی کورد ناسراوه.
هه میشه له گه ل ژان و ئازاری نه ته وه که یدا ژیاوه، له زۆربه ی هۆنراوهکانیدا،
ویست و ئاره زووهکانی، کۆمه لانی خه لکی دهربرپوه.

به لām، ئەوه ی «موفتی» بلیمه ت، له هۆنه ره کلاسیکییهکانی دیکه ی کورد
جیا ده کهاته وه، ئەوه یه: «موفتی» ته نانه ت بۆ بئی تا قه تیش بووی،
هۆنراوه یه کی رۆمانسی نه گوتوه، سه ری خۆی به پێدا هه لدان و باسی
جوانی ژنانه وه نه یه شان دووه! کاتی خۆی، به باسکردنی سه رو شته وه
نه کو شته وه! بۆیه، به و جو ره له هۆنراوه ی «عه یبه» دا، به شازده نیوه دێر
فه رموویه تی:

عه یبه شاعر، له م زه مانه، یاری زولف و شانه بئی
یا سوپاسی، قامه تی گولزاری، رووی جانانه بئی
ههر که سی، لافی ئەدی بیی، وا له سه ری بۆ ته مع

حه یفه نه شعاری، خهراقیی یا قسه ی نه فسانه بی
 شاعیری بیکه ی به کوردیی، یانی: خاوه ن هؤش و بیر
 چۆن نه بی، هوشیار و زانا، هؤنهری لهرزانه بی
 هر نه دیبی، خووی له سهر خال و خهت و نه گریجه بوو
 من له حهق داوانه کهم، خوا بیبری، با هر نه بی
 پیاو که سیکه، بۆژیان و جیفه، تا ناخر نه فهس 3
 نوکری شیخ و غولامی به گلهر و ناغا نه بی
 خو شه ویستی خوایه، هر که سی قاچ و شان، ده سی خو ی
 تووشی زهممهت کات و لای کهس، ملکه چ و ریسوا نه بی
 له کو تاییشدا گو توو یه تی:

تیگه یشتوو، هر نه نالینی له ژیر باری خه ما
 بی مهراقیی بۆ که سیکه، سهر سه ری و دیوانه بی
 « موفتی »، هر چه ند تو که هؤنهر نیت و ناوت هؤنهره
 تا وه کوو مردن، زیانت ژینی ئینسانانه بی
 مهروه ها، هؤنراوه ی « پریه تی سندوقی دل »ی، له سالی « 1939 »دا، به
 سیودو و نیوه دیر هؤنراوه رازاندو ته وه و له سهر مه تادا گو توو یه تی:

پریه تی سندوقی دل، دایم هه تا دووسه دهزار
 گه وه ری پر قیمه تی، نه شعاری شوخی خو ش شعار
 سهر فی نا کهم من، له بازاری پروپوچا به هیچ
 یه عنی زولف و په رچه م و خال و خه تی پووی گولعوزار « 95 »
 « موفتی »ش، وه که هؤنهرانی پیش خو ی، دهنگی بلن دکر دو ته وه، له و باوه ره دا
 بووه، نابیی، هؤنهر هر ته نیا باسی « خونچه ی ده م، لیوی قه ی تانی، چاوی
 رهش، کولمی کهش، خه تی سه وز، خالی سهر گؤنا، په رچه می دریز و زولفی
 نالۆز » بکا. بۆیه، له هؤنراوه ی « ئوخه ی »دا گو توو یه تی:

پتویسته، له سهر شاعیری نه م عه سره له مه ولا
 خاموشی بکا، باسی ده م و چا و خهت و خال
 لام وایه، که لی عه یبه، له بۆ پیاوی به قیمهت
 ناوبردنی به رموور و مل و بازن و خر خال « 61 »

1. چیا یه که له نیتوان « مه ربوان » و « سنه » دایه.

2. چیا یه که له نزیک « بانه » یه.

3. جیفه: پیس و کلارو.

« موفتیی »، تهنیا هر شیتوشه‌یدی زنده‌که‌ی خۆی بووه، هۆنراوه‌ی بۆ نه‌ته‌وه و نیشتمان‌که‌ی گوتووه. هر بۆ ئه‌ویش ژیاوه، خۆی بۆ ماندووکردووه، گهرمه‌شینی بۆ گێراوه، شانازی پتووه کردووه. بۆیه، له هۆنراوه‌ی « له رێی نیشتمان »دا، زۆر به راشکاوایی، به سیوچار نیوه‌دێر هۆنراوه، هه‌ستی خۆی دهربرپووه و له سه‌ره‌تادا گوتویه‌تی:

هر منم شیتیم به تهنیا، بوومه خه‌مخواری وه‌ته‌ن
 و له سه‌ر شانم به دایم، بار و سه‌رباری وه‌ته‌ن
 شین و گریانم نه‌دی، بێ دهرد و خه‌م، بێ کاسیبی
 نایه‌لی ساکن بێی دل، ئیش و ئازاری وه‌ته‌ن
 هر به ئومیده، له سوپحا پێکه‌نینی خونه‌ به
 بولبولیکم عاشق و شه‌یدی، گولزاری وه‌ته‌ن
 سه‌ر به قوربانی که‌سی بێ، قه‌دری خاکی لا بێ
 نایه‌وی ژین و ئه‌کا رۆحی، فیداکاری وه‌ته‌ن
 زیکری من غه‌یری وه‌ته‌ن، حه‌رفی له دلما ریتی نه‌ما
 یا ره‌بی هیچ که‌س نه‌بینم، وا گرفتاری وه‌ته‌ن «68»

یا، له هۆنراوه‌ی « ئه‌ی وه‌ته‌ن »دا، رووی له دایکی نیشتمان کردووه، به ده‌ دێر هۆنراوه، باسی داماوایی، که‌ساسیی و بێ که‌سی نیشتمان‌که‌ی کردووه. له ده‌س دواکه‌وتوویی و سه‌رانی کورد نالاندوویی و له سه‌ره‌تادا گوتویه‌تی: ئه‌ی وه‌ته‌ن! من تینه‌گه‌م، بۆ شین و زاریی کارته
 بۆ نه‌بوونی عیلمی به‌رزی گه‌وره و سه‌ردارته
 ئاخوداخ و ئاه‌ی سه‌ردی تۆ، سه‌به‌ب ئه‌م دووانه‌یه
 خۆپه‌سه‌ندی و غایه‌ویستی، گه‌وره‌کانی شارته
 پاشان، به‌م دێره‌ کۆتایی به هۆنراوه‌که‌ هیناوه و گوتویه‌تی:

گه‌ر ئه‌پرسی حالێ « موفتیی »، ئاه‌ونا‌له‌ی بۆ چییه؟
 عاشقی ده‌شتودهر و شه‌یدی به‌رد و دارته «51»

بۆیه هیندی جار، تووشی دهرده‌سه‌ریی، خۆشاردنه‌وه، گرتن، دوورخستنه‌وه و هه‌ژاری بووه. که‌چی له‌وکاتانه‌شدا، « کوردستان »ه‌که‌ی بیر نه‌چۆته‌وه. دلی بۆ یاری شیرینی نیشتمان، جۆشیخواردووه، وه‌ک مه‌نجه‌لی سه‌ر ئاگر قولپیداوه. فرمێسکی خۆینینی بۆ رشتووه. یادی بستبه‌ستی وولاته‌که‌ی کردۆته‌وه. هۆنراوه‌ی به‌ سۆز و ئاگرینی بۆ هۆنیوه‌ته‌وه. بۆیه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی دهربه‌دهریشکراوه، به‌ وره‌یه‌کی به‌رز و پۆلایینه‌وه، به‌لێنی بۆ نوێکردۆته‌وه، له هۆنراوه‌ی « بۆ تۆیه وه‌ته‌ن »دا، به‌ یازده دێر و له سه‌ره‌تادا گوتویه‌تی:

بۆ تۆیه وەتەن، من له وەتەن توونا کراوم

دیتوانه سیفەت ژینمه، بەدناویە ناوم

پاشان، له باری دەروونی خۆی دواوه، له خوڕەیی خۆینی گەشی کانیای
چاوی، خۆشەویستەکی ئاگادار کردۆتەوه و گوتویەتی:

شەو تاکوو سەحەر، شیوەن و زاریمه هەتا کە ی

بروانه خوڕەیی خۆینی گەشی، چەشمەیی چاوم

له کۆتاییشدا، دووبارە سویندی بۆ دلداریهکی خواردوو، پەیمانی بۆ نوێ

کردۆتەوه. به شانازییەوه، خەمه گەورەکی خۆی، له جیتی خۆراکی پۆژانه

داناوه. پلار و توانج کاری تێ نه کردوو، قووری نیشتمانهکی، له تاجی

بیانیی لا پیرۆزتر بووه. بۆیه گوتویەتی:

قەستەم به چیا و شاخ و هه‌موو دەشت و نزارت

قەهر و خەمی تۆم نانه، له‌گەڵ گۆشت و پلاوم

نایدەم، به گشت پارچه قوماشی هه‌موو دنیا

نانیکی به‌روی تال و له‌گەڵ شالی دپاوم

جیتی به‌رد و پلارم، له هه‌موو لاه له سەر تۆ

بێ عاریی و سەرسەختییە، به‌م جۆره که ماوم

« موفتی »، له قووری سوور و پەش و شین به سەراکه

ئەوساکه ئەلێم: خاومنی سەد تاج و کلۆم «70-71»

« موفتی »، له هۆنراوهی « بۆ گۆفاری هەڵاله »ی سالی « 1946 »دا، به ده

چوارینه، دڵخۆشیی خۆی دەربریوه، که له سەردەمی کۆماری « مهاباد »دا،

به زمانی کوردیی، گۆفار دەرچوو. دەربارەیی « شەهیدان » گوتویەتی:

بیری بده ئەی کورده، که چەن ساله له‌به‌رچی

خوین و شەرفەت، لای ئەمه و ئەو پاکی هەڵاله

خویناوی شەهیدانه، که ئەپرژێ له کەژ و کێو

وا تێ مەگه، ئەو سووره، هه‌موو لاله‌یی ئاله

له کۆتاییشدا، دەربارەیی زمان گوتویەتی:

ئەي کورده، زمانی عەرەبیی و فارسیی و توورکی

لیی لاده، به پەسمیی مەدوئ، تازه به‌تاله

پەببی نه‌نوئ، دەستی قەومی کاکی

پزگارتنه‌کا، کاکه له کریان و له ئاله «81-82»

دەتوانم، به پاشکاوایی بلیم: زۆرەیی زۆری هۆنراوه‌کانی، له « گرفتە

نەتەوهیی، کێشه پامیاریی و پەوشتە کۆمه‌لایەتی »یه‌کان دەدوئ.

له بهرئوه، هیچ گومانی تیدا نییه و شتیکی به لگه نهویسته، « موفتی »
هونه ریکی گهره نه ته وهی و نیشتمان په روهری شور شگړی، کورد و
سهرده مه که ی خوی بووه. دژي « ژورداریی نیوخو، جیاوازی چینایه تی،
چه وساندنه وهی ژنان، کوشتنوبرین، تالانوپړو » پاره ستاوه. سهری بۆ که س
دانه نه واندووه، دهسی له که س پان نه کردو ته وه. گهره یی لای ئو، ره وشتی
به رزبووه. خاوهنی هه لویتستیکی بی گهر د وهر دانه بووه. هه رگیز، له
بیرو باوه ری خوی په شیمان نه بو ته وه. دهسی یار مه تی بۆ چه وسینه ران و
داگیر که رانی « کوردستان » درژ نه کردووه. دژي داگیر که ری ئینگلیز بووه.
به لام، له هه مان کاتیشدا، چاک و خراپی له یه کدی جیا کردو ته وه.

هه روه ها، دژي چه وسانه وهی چینایه تی خه باتیکردووه، په رده ی له پړوی،
کرداره چه په له کانی، « شیخ، مه لا و دهر به گ » هکانی کورد هه لمالیوه.
کاتیکیش به ته وایی، له هه موو شتی تیگه یشتووه، خوی له قوژبنی ته کیه،
مزگه وت و دیوه خانه کان دزیو ته وه، دژي دهسه لاتی « کۆمه لایه تی، ئایینی و
ئابووری » پان پاره ستاوه. بویه، ژور به راشکاوی، به یازده شه شینه، له
هونراوه ی « گهره یه ک » دا، باوه ری خوی دهر بریوه. ئه ز لیږدا و له م بواره دا،
ته نیا ئه م هونراوه یه، وهک نمونه ی مشتی، له خهرواری به ره مه کانی
دینمه وه. چونکه، له گه لئ پړوه وه، له ژور به ی ژوری دهر د و مهینه تی یی هکانی،
ژیانی کۆمه لی کورده واری دواوه و گوتوویه تی:

گهره یه ک، بۆ که س نه بی سیپه ری
خۆم بۆ بگێرم، له دهوری سهری
به وشکی، بۆچی بم به مه یته ری
ومختی دهر که وئ، هه ستم له به ری
هه ر بۆ خوی داییم، هه ولی ژیان بی
یا خوا ئه و گهره، به شی نه مان بی

گهره یه ک، چاوی له فه قیر نه بی
دهر به ست ژیان، جوان و پیر نه بی
که س له پولتکی، دهسی گیر نه بی
جه رگی بۆ میله ت، وینه ی قیر نه بی
میمل به مال و دوژمن به جان بی
یا خوا ئه و گهره، به شی نه مان بی

گه وره يه ک، داييم خه مخوارت نه بئ
 مه ره مي ئيش و ئازارت نه بئ
 جيگاي تهنگانه و هاوارت نه بئ
 هه کيمي جه سته ي، بيمارت نه بئ
 نه گهر خاوه ني، خاكي « ئيران » بئ
 يا خوا نه و گه وره، به شي نه مان بئ

گه وره يه ک، چاکتر له باب نه بئ بؤت
 رزگارت نه کا، له به ند و له کوټ
 جاري نه پرس ي، هاوار و يوړوټ
 که لکيکي نه بئ، بؤ مندال و خوټ
 په نجی هر بؤ خو ي، بؤ بهرگ و نان بئ
 يا خوا نه و گه وره، به شي نه مان بئ

گه وره يه ک، وهک خو ي نه روانيته من
 خو ي پلاوڅوړ بئ و من ناني هرزن
 سه رباقي نه وهش، تالان و کوشتن
 ريشه ي سه ربه ستيم، دهر يتن ي له بن
 هر خو ي قه له وکا و شان و مل پان بئ
 يا خوا نه و گه وره، به شي نه مان بئ

گه وره يه ک، سه رم به رده بازي بئ
 جهرگم نيچيري، چنگي بازي بئ
 به سه رما تانجي، دهرگاي نازي بئ
 نه شبينم جاري، دلنه وازي بئ
 په فتاري باشي، ئيش و سووتان بئ
 يا خوا نه و گه وره، به شي نه مان بئ

گه وره يه ک، ژيني به خو ين مژين بئ
 زياده ناني خو ي، به نانبرين بئ
 هينده بئ په حم و ويژدان و دين بئ
 عالم له جه وري دل، پر برين بئ

پوڙبه پوڙ، باری دهردی گران بی
یا خوا ئو گه وره، بهشی نه مان بی

گه وره یهک، نیوهی له پهنجی سالت
بسیښی، له دهس خوټ و مالت
هیشتا به زهیی، نهیه به حالت
به دار و به شق، بشکیننی بالت
چاویشی له دهس، شوان و سهپان بی
یا خوا ئو گه وره، بهشی نه مان بی

گه وره یهک، ساتی له ژیر دهستی ئو
ئارام نه بی، بی خوراک و خه
پاسه وانی بم، به پوڙ و به شهو
جوین و شقیش بی، به راته کی ئو
ئه گهر شوږه تی، وهک سلیمان بی
یا خوا ئو گه وره، بهشی نه مان بی

گه وره یهک، ئیش و نوشتیکی نه بی
پرویه کی خوښ و گه شیکي نه بی
بو حالی بچووک، هوشتیکی نه بی
دلکی گهرم و جوشتیکی نه بی
گهر ئه سکه ندهری شاهي جیهان بی
یا خوا ئو گه وره، بهشی نه مان بی

گه وره یهک، له لهی مناله کی بم
خولپړیژی حهوش و ناو ماله کی بم
پیشمه رگی خوی و هی خاله کی بم
بی بهش له نان و چه تاله کی بم
ئه گهر، « پوښتم » ی « مازندهران » بی
یا خوا ئو گه وره، بهشی نه مان بی

« 84-86 »

تق بلتی، هوڼر و نیشتمان په رومړی کی وهک: « موفتی »، هینده ئه وینداری
نیشتمان په برینداره کی بوو بی، کاتئ کوماری « کوردستان » له « مها باد »

دامه زرابی، هه روا پروداویکی کتوپری و کهم بایه خ بووی، هیچ رۆلکی له ژیانی تایبه تی و نه تهوهیی هۆنردا وازی نه کردبێ؟ تو بلتی، له دوورهوه ته ماشای پروداوهکانی کردبێ، هۆنراوهی بۆ نه هۆنپیتتهوه و له قوولایی دلهوه، گۆرانیی شادمانیی بۆ نه چریبی؟ بهلێ، « موفتی » هۆنر، یهکێ له هۆنره کوردپهروهه دلسۆزانه بووه، سهردانی پیتتهختی کۆمارهکی کردووه. له نزیکهوه، ئاگاداری پروداوهکان بووه. تیکهلی نووسهر، هۆنر، رامیار و پروناکبیران بووه، گهلی هۆنراوهی ناسک وهک په ره ی گۆل، شیرین وهک ههنگوین، سپی و جوان وهک دانهی مرواریی، بۆ کۆماره ساوا تاقانهکی، بۆ پیتشهوا بلیمهت و زاناکه، بۆ ئالا بهرزه پهنگینهکی داریشتووه. وهک تاکه ترۆپکی ترووسکهی هیوای ئایپندهی نه ته وهکی، به گه شبینییهوه لێی پروانیوه!

با بزانی، له هۆنراوهی « ئۆخه » دا، چ جۆره ئۆخهکی بۆ کردوین؟! به چ شتیهوه، دامه زرانانی کۆمارهکی، ئاوپرژیتینی دڵ و دهروونی کردووه؟! تهماشاکن، تا بزانی، چۆن دلهی مندالی پتیکه نیوه و گروگالیکردووه؟ چهن به شتیهوهکی جوان و پهوان، به سی نیوه دێر هۆنراوه، ههستی پۆنگخواردووی خۆی دهبریه و گوتویهتی:

ئه مرق، که له خۆشیی وهتهنم هه وهکو مندال

دڵ پیتتهکهنی ئیسته، که کهوتۆته گروگال

بۆ خزمهتی ئالایه، که سهوزه و سپیه و سور

ئهیکه به فیدای قهوم و کس، رۆح و سهرو مال

ئهوه دوو گوله نهیه، که ههیاتی من و تۆیه

یهک سهده نهبرێ، پشت به خوا پاییزی ئهم سال

نووی قهله میش، نێزمیه بۆ سینهی ناخهز

پیی وهره گرین حق، چ به خهروار و چ به مسقال «61»

یا کاتی، رووی له « سابلاخ »، رووکهکی ژینی کردووه، ویستویهتی، به

ئاوی زمزمی هه وهکهی « بۆکان »، تینۆتی چهن ساله ی بشکینی، خۆری

سهرکه و تنی کورد، هه موو کونوقوژبنتیکی نیشتمانکه ی رۆشنکردۆتهوه، ئا

له و کاتانه دا، هۆنراوهی « بۆ کۆماری مه هاباد » گوتووه و گوتویهتی:

قیبله که ی ژینم ئه لیم: « سابلاخ »، من رووی تینه که م

هه وهکه ی « بۆکان » لای من، تازه ئاوی زمزمه م

وا سهری مینادهری، رۆژی من و قهومی زهلیل

وهک بیابان روونه یه کسه ر، خاکی تاریک و ته م «63»

دیاره، گەر « موفتیی » هینده شانازی، به کۆمارهکهوه نه کردایه، به جیژنی خۆی دانه نایه، ههلبهته، ههزار مردووی ئازیزی لای برۆشتایه، پرسه ی بۆ دا نه ده نان، جیژنه که شی، له خۆی و هاو زمانه کانی نه ده شیوان! بۆیه، زۆر به گهرمییه وه گوتوو یه تی:

ههزار مردووی عهزیزم مردبێ، ئه مرۆ دلم شاده
که بیستم قه و مه کهم، قیسمیک چور و سه ره به ست و ئازاده «64»
ههلبهته، کویتسانی دله گه وره که ی « موفتیی » هینده ی نه بر دووه، په له ی به فری خه م و په ژاره ی ره شبوو بیته وه. چونکه بیستوو یه تی، رۆژی سه رمای زستانی کورد، به پروژمردیی هه لدی، تارای بوو کیتی به هاری خۆشی هه لداو ته وه، گولی سه ره به ستیشی، له باخی هیوای کوردا گه شاو ته وه. بۆیه، « موفتیی » به هه ژده نیو ه دێر هۆنراوه ی « به هیوام » وهک په لکه زیرینه ی پرچی ئایشی و فاتمه هۆنیو ته وه و گوتوو یه تی:

ومخته کویتسانی دلم، به فری خه می ره شبیته وه
وا ژیان و ژینی من، دووباره ریکه خه ریته وه «67»
یا کاتی، له هۆنراوه ی « مژده » ی سالی « 1945 » دا، به هه شت پێنجینه، سه ره مه سه ته که ی به کیش و سه ره وای « کورد » هۆشه نه کردووه، به دل خۆشییه وه، مژده ی به هه موو لایه داوه، گوايه ئیدی له سایه ی کۆماردا، ناوی کورد وهک گه وه هری شه و چراخ ده دره وشیته وه. کورد له ژیر باری گرانی بنده سییدا نامینی، له دهس کورد قهران رزگاریده بێ، تاجی سه ره به خۆیی له سه ره ده نی. ئیدی، هه روا پێیدا هاتووه، تا له ستایشی پێشه وادا گوتوو یه تی:

هه ر بژی « قازی محمه د »، هه ر بژی کوردی نه به رد
هه ر بژی قه ومی، که ناترسی له کوشتار و له ده رد
روو ئه کاته له شکری دوژمن، به گۆچان و به به رد
په شمه لای دیلی، نزار و شاخی به رز و ده شت و هه رد
رانه مالتی پۆلی دوژمن، هیرش و لافاوی کورد «66»

جا گه ر هۆنرێ، به و شیویه، شیتوشه یدای نیستمانه که ی بووبی، دیاره، له ده رده سه ره که ییه کانی کۆمه له که ی ده کو لیته وه، په که یکه ده سنیشانیان ده کا. پاشان، چاره سه ریان بۆ ده دۆزیته وه. لای هۆنه ریکی کورد په ره وری وهک: « موفتیی »، وهک هه موو هۆنه ر و پرونا کبیره دلسۆزه کانی دیکه ی کورد، ئه و نه خۆشییه کوشنده یی، له ریزی رۆله کانی نه ته وه ی کوردا بینراوه، پتر خۆی له « ناکۆکیی، دووبه ره کیی و ناپاکیی » دا نواندووه. بۆیه، « موفتیی » وهک هۆنه ریکی نه ته وه یی و شۆر شگێر، ده رباره ی ناکۆکیی و دووبه ره کیی،

چەن جارێ ھۆنراوەی ھۆنیووتەو، نەفرەتی لەو خەسلەتە خراپانە کردووە، بە ھۆی یەکەمی ھەموو «نەگبەتیی، بەلا، ژێردەسیی و دواکەوتن» یکی داناو. لەبەرئەو، لە ھۆنراوەی «نەبەردی» یدا، بە سی نیوہدی ھۆنراوە، باسی ئازایەتیی کوردی کردووە. بەلام، داخی بۆ دواکەوتوویی و خۆخۆرییان ھەلکێشاوە و گوتوویەتی:

بۆ نەبەردیی و چاوەترسیی، فەرقی سەد ئەلمانە کورد
بۆ شەر و دەعوای حەقیقەت، شێری پرووی مەیدانە کورد
بەحسی ئازایی، ھەتا سالتیک بنووسم ھەر کەمە
من ئەزانم، چی بنووسم، پاکی سەد چەندانە کورد

داخەکەم، بێ عیلمن و خۆخۆرن و خۆنریژی یەک
ھەر خەریکی تاو و قووج و کوشتن و تالانە کورد
خزمەتی خەلقى بە پۆح و سەر، ھەتا مردن ئەکەن
پەغیەتیی بارەبەر، گوێگر، ھەموو ملپانە کورد

بێ سەر و سەردارن و دوшمن بە پۆحی یەکترن
بۆیە پەریووت و زەلیل و وێڵ و سەرگەردانە کورد
رادیۆ ئەیخاتە گوێم، زەھوق و نەشیدی عالەمێ
عوود و تار و زەھوق و شەوقی شیوەن و گریانە کورد

بۆ برینی دەستی بێ چارە و فەقیر و هیچ نەزان
چەندە وەستای پرچ و ریش و رشتنی چاوانە کورد
ئەجنەبی ئەمڕۆ، لە سەر تەختی ھەوا جەولان ئەکا
سەنەتی ماکینجاتی، جەلبیی و زیندانە کورد

گەر ئەپرسی، باعیی ئەم جەلب و سەرگەردانییە
تەکیە گووپیژ و کسکچی خانەقayı شیخانە کورد

یا خەریکی میژەر و ریش و عەبا و جیبەیه
بێ سەودا و بێ دەنگ، بە دايم ئیشی چاوانووسانە کورد
هیچ نەما یەکسەر، کە نەیکەن جەلبی ئەرز و ئاسمان
کە شفی ئەرز و ئاسمانی، زەرگ و دەفلیدانە کورد

هەر به تیفلی، فێری سنه‌تیا نه‌کردین پێی بژین
ته‌قنه و سوالیان نیشانداين، بۆیه مالمۆترانه کورد
نوێژ و پۆژ و بوو به کارمان، فیکری عیلمی بێ سه‌مه‌ر
بۆیه ئێسته‌ش هەر خه‌ریکی، سوالی ناو کووچانه کورد

کاکه! با به‌سبێ، خه‌یالی میلیی و فیکری عه‌به‌س
هەر سه‌رێ ئه‌مڕۆ ئه‌بینی، گۆی شه‌قی مه‌یدانه کورد
« موفتی »، گه‌ر ئه‌قلته‌ هه‌بێ، هه‌ولی ژیا‌نت چاتره
سه‌د ئه‌وه‌نده‌ی تر بلێی، هەر ده‌ردی بێ ده‌رمانه کورد « 72-73 »
« موفتی »، له هه‌شت پێنجینه‌دا، له سه‌ر هۆنراوه‌یه‌کی « ئه‌حمه‌د موختار
جاف »، ده‌رباره‌ی ناکۆکیی گوتوو‌یه‌تی:

گه‌لێ چاتر له ژینه، ئافه‌ت و تاعوون و مرده‌نتان
هه‌تا وا ناچه‌زی یه‌ک بن، له بۆ یه‌ک پێگه‌ گرته‌نتان
به هیچ نابن، هه‌تا واین، له یه‌ک تالان و کوشتنه‌نتان
بخوێن، چونکه‌ خوێندن بۆ دیفاعی تیغی دوژمه‌نتان
هه‌موو ئان و سه‌عاتی، عه‌ینی قه‌لغان و سوپه‌رتانه « 87 »
« موفتی »، له هۆنراوه‌ی « چهند سال له‌مه‌وه‌ر » دا به بیست دێر گوتوو‌یه‌تی:

ئێمه له‌به‌رچی، به زه‌حمه‌ت ئه‌ژین
مردوو‌په‌رستین، هه‌م زیندوو‌کوژین
به ناهاق، خوێنی یه‌کتر ئه‌مژین

یه‌کیه‌تی بۆ باخ، ناکه‌ین به‌ په‌رژین « 150 »

دیاره، « موفتی » زۆر به وردی و به ته‌واوی، په‌گی گولی و ده‌ردی دێرینی
کوشتنه‌ی « ناکۆکیی، دووبه‌ره‌کیی و خۆخۆری » کوردی ده‌سنیشان‌کردوه.
گه‌لێ جاریش، له ئه‌نجامی ئه‌و ناکۆکیی و دووبه‌ره‌کییه‌دا، خۆفرۆشیی و
نیشتمان‌فرۆشیی پوویداوه و پووشده‌دا. بۆیه هۆنه‌ر، ده‌رباره‌ی ناپاکیی، له
نیو ریزه‌کانی کۆمه‌لی کورده‌دا، له پێنجینه‌یه‌دا له سه‌ر هۆنراوه‌یه‌کی « گیوی
موکریانیی »، نه‌فره‌تی له ناپاکان کردوه و گوتوو‌یه‌تی:

له‌عنه‌ت له که‌سێ بێ، به وه‌ته‌ن خائ و ناپاک
پۆحیکی نه‌بێ، به‌رز و دلێکی گه‌ش و پووناک
هه‌قبه‌یژم و هه‌قنووسم و بێ ترس و چالاک
« کوردیکی دلێرم، له هه‌موو گه‌ردشی بێ باک

پۆلێکی وه‌فادارم و پر عه‌زم و سوباتم « 92 »

هه رچه نده، گومانی تیدا نییه، « موفتی » هۆنرێکی نیشتمانیه روهری کورد بووه. هه می شه له گه ل ژان و ئازاری پۆله کانی نه ته وه کهیدا ژیاوه. به لام، له گه ر بلیم: زۆربه ی هۆنراوه نیشتمانی و نه ته وه مییه کانی، له کوورده ی هه ست و سۆزێکی خاوی نه وه هه لقولاوه، هوشیاری رامیاری لاواز بووه، به هه له دا نه چووم. گه ر داگیر که ریش، کاریکی باشی له گه ل پۆله کانی گه له که ی، یا نێوچه کهیدا کوردی، بێ ئه وه ی لێکیدا بیت ته وه، که ئه و داگیر که ره، به هه موو شیوه یه گه له که ی دمه چه و سینیت ته وه، سامانی نیشتمان هه که ی تالان ده کا، ئیدی بۆ ده سه که و تیک ی که م، ستاییش یکردووه و هۆنراوه ی بۆ گو تووه. بۆ نمونه: کات ی، سالی « 1955 »، کار به ده سانی ده ولت، کار مه یان بۆ شار و چکه ی « پینجوین » پاکیشاوه، « موفتی » هۆنراوه ی « پینجوین مژده بێ ی »، به سیاز ده چوارینه هۆنیوه ته وه. دوا ی ئه وه ی، باسیکی جوانی « پینجوین » ی کردووه، ئینجا ستاییش ی « باییز ئاغا » ی قایمقامی « هه له بجه » و « جه لال خالید به گ » ی مو ته سه ر یفی « سوله یمانی » کردووه. پاشان، سوپا سیکی که رمی، « وه سی و مه لیک » ی ئه و سه ر ده مه ی « عیراق » ی شی کردووه و گو توو یه تی:

وه سی و مه لیکمان، خوشه ویستی گشت
بۆ « عیراق »، به جووت بوون به په نا و پشت
سی به ری ئه وان، « پینجوین » بۆ توش هات
شه و بوو، له نا کاو پۆژمان لێ هه لات
پاشان گو توو یه تی:

«107»

وه سی و مه لیکمان، خوشبن هه تا سه ر
باخی ئومیدمان، یه که یه که دیت ته به ر
ئاخ! چه م و شیوی پر له می ش و مار
جوان دا ئه پۆشرا، ئه کرا به گولزار

«108»

« موفتی » ش وهک « ئه سی ری »، به بیست دێ ره هۆنراوه، له هۆنراوه ی
« له مه ولا » دا، دژی به کار مه تانی چه ک دوا وه و گو توو یه تی:

کورده! له مه ولا، هۆشی بیت نه سه ر
لا ده له به زمی بیهووده و سه مه ر
تا ئیسته ئاخ، به جه نگ و به شه ر
چی که وته ده ست، به غهیری زه ره ر؟
ئه م پۆزه پۆزی، عه قل و زه مه نه
نه ک پۆزی شه ری، تیر و که وانه

پاشان گوتوویه تی:

گەر له هۆزه کهت، پیاوی ژیرت بێ
رهنگه ئاره زووی، دل دهسگیرت بێ
دواتریش گوتوویه تی:

کورده! به زاتی خوای تاک و ته نیا
ناگه یته ههوار، به ههراوهوریا
بزن به خێوکه ی، له دهشت و سهحرا
چاکتره له شهڕ، بۆ دین و دنیا

«55-54»

« موفتیی »، له هۆنراوه ی « بۆ گهلی کورد »یشدا، به بیستوههشت نیوه دێر،
دژی جهنگی دهروه و ئیوخۆ ههلوێستی وهرگرتوو و گوتوویه تی:

هه ر قهومه، قهولی سهفه ر به ریه تی
ئه م کورده، داایم شهڕ له سه ریه تی
یا به چه پۆکی دوژمن، په شیوه
پۆلی له زیندان، پۆلی له کتیه
یا هه ر خۆ به خۆ، ئه نیشه یه ک
داری یه کیتیی، دهر دێن له ره گ
ئه م داخه، ئاخۆ که ی سامانی بێ؟
ئه م دهرده، ئاخۆ که ی دهرمانی بێ؟
له کوردستانا، ده مانچه و تفهنگ

خۆزگه نه مه بیست، نه مه دی به رهنگ
ومختی که ئه چین، پاسیان بۆ ئه برین
بۆ ئه وه ی، دز و جهرده ی پێ بگرین
که چیی هه ر خۆمان، ئه بین به جهرده
چه ته یی ئه که ی، له م کتو و ههرده
هه زار کار ئه که ی، له دیهات و شار
به هۆی « پاس » وه، ون و نادیار
ئه و بێ چارانه ی، که وا ئه کوژرین
پاسدار ئه ی کوژن، به لکو و نه ناسرین
ئه گه ر تا ئه وه ی، چه ته ی ناو داره
راو و رووت ئه کا، بۆ پوول و پاره
خۆی هاوار ئه کا، من فلان که سم
جیت پێیه و بێنه، زوو بیده ده سم

يا بريتک حەيوان، ئەداتە بەردەم
ئەياندا تەو، بە قىمەتتى کەم
ئاخ ئەمدى، تەنگ کۆنە کرايەو
شەرى و کوشتن و شىن بېرايەو
فەقيريش بۆ خۆى، ئەحەسايەو
منالى سىيسيش، ئەگەشايەو

«74-75»

مەگەر «موفتى» ، پلەوپايەى شارۆچكەى «پىنجوین» ى زانىبى. چونكە،
زىدى خوى بوو، بۆ يەكەم جار لە ژياندا، هەر لەوئى چاوى هەليناو.
هەلبەتە، قەدرى زىرپيش، لاى زىرپىنگەر!

بۆيە هۆنەر، بى بووکی سەر چىاي «پىنجوین» ، ئارامى نەگرتوو. بى
سەيرانگەى بەهەشتى «پىنجوین» ، تاوئ نەسرەوتوو. بى دەشت و دەرى
رازاوێ زەرد و سوورى «پىنجوین» ، هەرگىز ژيانى نەبوو. بەلكو، لە
مەرگ نزيكبو تەو. تەنانت، بە خاكى «لوپنان» ىشى نەگۆرپو تەو!

بۆيە، بە بۆنەى بوومەلەرزەكەى سالى «1947» هە، لە هۆنراوێ «شيوەنىك»
بۆ پىنجوین «دا، بە پەنجاو هەشت نيوەدپ، شيوەنى بۆ کردوو و گوتوو يەتى:
«پىنجوین» بەبى تۆ، نزيكە مەرگم

«لوپنان» شكىن بووى، داخى بە جەرگم
تازە بووکی بووى، بە سەر چىاو
ئەهاتنە سەيرت، لەم لاو لەو لاو

پارچە ئەرزی بووى، لە پارچەى بەهەشت
زەرد و سوور و شىن، كەژ و كيو و دەشت
سەيرانگەى پۆلى گەنجى، «عیراق» بووى
لەم سەردەمەدا، بۆ خوشیى تاك بووى

جىگەى هەزاران، بى نان و ئاو بووى
هەرچەند ناحیە بووى، شارى تەواو بووى
«پىنجوین» بەبى تۆ، نزيكە مەرگم

«لوپنان» شكىن بووى، داخى بە جەرگم
بۆ هەواى ساف و ئاوى ساردى تۆ
ئەكەم هەتا هەم، شيوەن و پۆرۆ

ميوەى بەهەشت بوو، تامى ميوەكەت
كەوسەر بوو، كانىي و چەم و شيوەكەت
«ئێران» و «عیراق»، چاويان لە تۆ بوو

مردووش له ناوتا، به رهنگ و بۆ بوو
 سهه دآی سیست، گه شه کردوه
 سهه خه مت، له بیر من ئه بردهوه
 شاری غه زنه بووی، بیجگه له خویشیت
 خوشیی بوو، سه رپاک دهره و نه خوشیت
 « پینجوین » به بی تو، نزیکه مه رگم

« لوبنان » شکین بووی، داخی به جه رگم « 115-116 »

« موفتیی »، یه کۆ له وه نه ره پێشکه وتووخوازنه ی کورد بوو، که باوه رپکی ته وایی، به مافی ژنان هه بوو. هه می شه هانی داو، بخوین، تیکۆشن و دا کۆکی له مافه ره واکانی خو یان بکه، به لام له گه ل ئه وه شدا، وهک مرۆفکی ژیر و بلیمه ت، زۆر باش زانیویتی، هه موو ژنی وهک یهک نییه، وهک چۆن، له نێو پیاواندا، چاک و خراپ هیه، له نێو ژنانیشدا، هه ر به و شیوه یه، باش و خراپی تیدا هیه. بۆیه، له هۆنراوه ی « ژنی باش »دا، سالی « 1940 »، به بیستودوو نیوه دێر هۆنراوه گوتوو یه تی:

گه ر خودا بیدا به چاکیی، ده وه له تی شاهانه ژن
 نیعمه تیکه، وهک به هه شت و هاوده می پیاوانه ژن
 بۆ دایکی بی خه م و شه خسیکی بی دهره و ئه له م
 گه وه رپکی شه و چراغی، ژوور و به ره یوانه ژن
 گه ر، که موکو رپییت له مانی شا هه بی، باکت نه بی
 بۆ که موکو رپی، ترازووی کۆمه لی خیزانه ژن
 ژن له لای پیاوی نه زان و سه ره سه ریی، نرخ ی نییه
 بۆ ژیا نی کۆمه لی، با شتر له میر و خانه ژن
 بۆ سوپاسی با سی چاکیی، چی به یانکه م هه ر که مه
 جووت و ئاش و نان و به رگ و باخچه و بیستانه ژن
 با عیسی ئارامی قه لب و مه ره مه می دهره و برین
 بۆ هه موو دهره دێ، ده وابه خشی که وهک « لوقمان » ژن
 ده وه له تیک ی پر له شه وق و زه وقه، داییم بۆ به شه ر
 نیعمه تیک ی خو شه ویستی و بی سه ر و سامانه ژن
 که ی گۆل و گۆلزاری با خاتی ئیرهم، وهک ئه و ئه بی
 باخی ساحیب زیننه ت و پر لوبلوئی مه رجان ه ژن
 بۆ که سی نووری « سوله یمان » ی، له قه لبای بی یه قین
 پایه مه حکه مکر دنی هه ق، دین و هه م ئیمانه ژن

زۆرتىرى عەيشى بەھەشتى - حور ئەلەين - كچن

لەزەت و خۆشى بەياناتى، لە ناو قورئانە ژن

يېتو گەر، مولكى كەمال و گەنجى حوسنى يەككەوئ

گەر دووسەد گەنجى لە سەر دانىتى، ئەلېم: ھەرزانە ژن «156»

ئاخر، « موفتىي » ھۆنەرىكى راستگۆبوو، باوەرىكى تەواوى، بە رىيالىزم

ھەببوو، ھەك ھىندى خۆپىندەوار و پووناكبيرى پەرگىر نەبوو، ھەموو ژنى بە

باش بزانى. چونكە، لە ھىچ جىيەكى ئەم جىھاندا و لە نىو ھىچ جۆرە

گيانلەبەرىكىشدا، ھەموو رەگەزمەكان، ھەك يەك باش نين، بەلكوو، چاك و

خراپيان تىدا ھەلەكەوئ. ئەمەش ياساى سىروشتە و كەس ناتوانى، نكولىي

لئى بكا. بۆيە، ھۆنەر ھەر ھەك چۆن زانىوئىتى، ژنى باش ھەيە و بە ھۆنراو

بە سەرىدا ھەلداو، ھەروەھا زانىوئىشىتى، ژنى خراپ ھەيە و بە ھۆنراو،

خەسلەتەكانى دەسنەشانكردوو. ئەوھتە، لىرەدا ھۆنەر، ھەك وەلامى

كۆمەلانى خەلكى دايتتەو، نەبا لۆمەيىكەن و پىيى بلين: ئاخر، تۆكە ھىندە،

بە سەر ژناندا ھەلەدەدى، خۆ ھەمويان ھەر باش نين؟! لەبەرئەو، لە

ھۆنراوھى « ژنى خراپ »دا، زۆر بە راشكاوى و بە شىوھىكى جوان، لە ژنى

خراپ دواو و بە سازدە نيوەدپەر گوتوويەتى:

گەر، خودا نەيدا بە چاكىي، دوژمنى ئىنسانە ژن

مار و دوووشك و پلنگى شاخى « ھەورامان » ھە ژن

گەر، گلۆپى دووسەدەش ھەلكەي، لە مال و مەتبەقا

دووكلەي ھەوش و ھەسار و ژوور و بەرھەيوانە ژن

تۆ - دە - پەيداكەي لە پۆزا، ئەو بە - سى - داناكەوئ

ھەر خەرىكى قاووچ و قوچ و بردن و تالانە ژن

گەر، نەخۆشيت نەبى، سىلدارىي و دل پەر لە خەم

چۆتە ناو جەرگت بە دايمىي، ئىش و دەرد و ژانە ژن

گەر، لەگەل ئەودا بەھەشتت پى بدەن، لئى رانكەي

تا ھەكوو مردن عەزىزم، دەردى بى دەرمانە ژن

گەرچى، شىوھى شوخ و شەنگ و دووركوژ و پەر عىشوھى

تۆ، لە بەر چاو و دلەت، شىوھى ھەكوو شەيتانە ژن

بۆ خراپىي ئەو، قەلەم ئەشكى و زمانىش كۆل ئەبى

قابىزىش رازىي نەبى، ھەر ئىشى گيانكەشانە ژن

ھەر بژى « موفتىي »، كەوا دايم لە پىيى راستىي ئەپۆي

ھەر بلئى، تا مردنت دەرد و بەلەي ئىنسانە ژن

«157»

گومانی تیدا نییه، زمان به یه کئی له کۆله که ههره گه وره و گرنگه کانی بوونی
 نه ته وه داده نرئ. له بهر ئه وه، ههر نه ته وه یه ک، پارێزگاریی زمانی نه ته وه یی خۆی
 نه کا، وه ک پێویست، راژدی نه کا و پێشی نه خا، ئه وا ئه وه نه ته وه یه، ههست و
 هۆشی نه ته وه یی لاوازه، که مته رخه مییده کا، یا نه خۆشییه کی دهروونی ههیه!
 « موفتی » هۆنه ر، یه کئی له وه هۆنه ره نه ته وه په ره و نه نیشتمان په ره و نه رانه ی
 کورد بووه، ئه م راستیییه ی، زۆر به باشیی زانیوه. بۆیه، زۆر خه می زمانی
 کوردیی خواردوه و بۆی به په رۆشبووه! ئه وه ته ده بینن: سالی « 1946 »، به
 هۆنراوه یه کی چل نیوه دتیری و له ژیر ناوی « ناساندن » دا، له لایه که وه،
 ده رباره ی پێوه ندیی زمانی کوردیی و ئاین، وه لامی ئه وه مه لا نه زان و
 بیانییه په رستانه ی ده داده وه، که پێزی زمانه که ی خۆیان نه گرتوه. له لایه کی
 دیکه شه وه، له گه ل زمانه کانی « عه ره بیی، فارسی و توورکی » دا،
 به راوردیکردوه و زۆر به راشکاوی گوتویه تی:

ئێسته ش به کوردیی، ته فسیری قورئان
 کفره لای گه لی، نه قام و نه زان
 به لام، به توورکی یان به فارسی
 گه شکه دار ئه بن، بۆیان بنووسی
 وا عه ره بییمان، کۆله که ی دینه

توورکی و فارسی، بۆچ وا شیرینه؟
 « ضه رب ئه له ئه ل « یک، هه بوو له ناومان
 ئه مان خۆتنده وه، پوون ئه بوو چاومان

عه ره بیی گه وه ره، توورکی زۆر هونه ر

فارسی شه که ر، کوردیی تری که ر

ژیشک بێچووی خۆی، لا ستل و نه ره مه

گه چیی بێچووی من، مستاری سه ره مه

ئه وه تێگه یان دین، هوشیاری کر دین

ئه م نه زانینه ی، له سه ر لا بر دین *

ههر که سێ که سه، خه رفێکی به سه

که وره مه ههر که س، که فریاد په سه

دوژمنیش په یکۆل، ده ربێتی له پیم

که ر خاسی نه ئیم، ئه بێ چی بلیم

« 169-168 »

* مه به ستی ئینگیز بووه.

« موفتیی »، وهک زۆربهی هه‌ره زۆری هۆنه‌ره‌کانی دیکه‌ی کورد، زۆر باش زانیویتی، چهن نه‌خۆشییه‌کی کوشنده‌ی وهک: « ئیره‌یی، رکوینه، ناکوکی، دواکه‌وتوویی ... » له‌ نێو ریزه‌ه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورددا ب‌لاو‌بو‌ته‌وه، ره‌گی د‌ل و د‌مروونی قرتاندوون، چونکه وهک ده‌لێن: « کورد زیندووگیی مردوو‌په‌رسته ».

بۆیه، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه، پۆله‌ه‌کانی ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه، زۆر پ‌یزی پ‌یاوی « خۆنده‌وار، پ‌ووناکبیر، نووسه‌ر، هۆنه‌ر، هۆنه‌رمه‌ند، رامیار، زانا و دانا »یان نه‌گرتووه، تا له‌ ژياندا بوون، یارمه‌تی‌یان نه‌داون، گو‌تیان ل‌ی نه‌گرتوون و به‌ قسه‌یان نه‌کردوون. که‌چی، کاتیکیش مردوون، ئینجا، بۆیان گ‌ریاون و خه‌فه‌تیان بۆ خواردوون! له‌به‌رئ‌ه‌وه، له‌ هۆنراوه‌ی « ئه‌لقه‌له‌گو‌ی »دا، به‌ بیستو‌چوار د‌یر، د‌مردی د‌لی خۆی هه‌ل‌پ‌شتوو و له‌ کۆتاییه‌که‌شیدا گو‌توویه‌تی:

پ‌یاوی که‌وره‌مان، نایه‌ته‌ به‌ر د‌ل
تا‌کوو ئه‌و پ‌ۆژه‌ی، ئه‌چینه‌ ژیر گ‌ل
ئینجا بۆی ئه‌گرین، به‌ جۆش و به‌ گ‌ول
گو‌پ‌ه‌که‌ی ئه‌که‌ین، به‌ باخچه و به‌ گ‌ول
« موفتیی »، قسه‌ی تۆ ساغه و پ‌وویه‌پ‌وو
حورمه‌تی زیندووش، ب‌گ‌ره نه‌ک مردوو
بازێ که‌ به‌ربوو، له‌ ده‌ستت ده‌رچوو
بۆ مردوو مه‌گری، ب‌گری بۆ زیندوو

«202»

هه‌روه‌ها، له‌ هۆنراوه‌ی « زانا ب‌ی نرخه »شدا، چاوی له‌ « ب‌یکه‌س »ی هۆنه‌ر کردوو و به‌ سیویه‌ک نیوه‌د‌یر گو‌توویه‌تی:

داخه‌که‌م، پ‌ۆژی هه‌وه‌ل نه‌مزانی، پ‌یگه‌ی وه‌حشیان
ب‌گ‌رم و ل‌ی لا نه‌دم، د‌یوانه‌ بم، شیت و نه‌زان
ه‌ینده وه‌حش و سه‌رسه‌ریی بووم، هه‌ولی زانستم ئه‌دا
نه‌م ئه‌زانی، ل‌یم ئه‌ب‌یتته ده‌رد و ناسۆری گ‌یان
شه‌رته، تا ماوم، له‌مه‌ولا بیرێ زانستی نه‌که‌م

«195»

ه‌ینده که‌ربم، ب‌ینه سه‌رم، ده‌سته‌ده‌سته پ‌یر و جوان
له‌ هه‌مان کاتیشدا، « موفتیی »، وهک ه‌یند‌ی هۆنه‌ری دیکه‌ی کورد، شانازی به‌ هۆنه‌ری خۆی و هۆنراوه‌ه‌کانیه‌وه کردوو و گو‌توویه‌تی:

له‌ به‌ر تال‌یی زه‌مانه و شه‌ربه‌تی ئه‌شعاری شیرین
هه‌تا ئه‌م دوو ته‌عامه‌م ب‌ی، خه‌یالی شه‌کر و چا نا‌که‌م

* * *

سه‌رچاوه: موفتی پ‌یتنجوینی، دیوان، چاپی 1، به‌гда، 1990.

« ئەسىرى »

فەيلەسوف و ھۆنەرى نىشتمانپەرۋەرى كورد

« ئەسىرى » ھۆنەر، ناۋى « شىخ عەبدولخالىق شىخ حوسىنى نەقىشەندى » بوو. سالى « 1895 »، لە شارە نەۋتايى و گرگرتوۋەكە « كەركوك » لەدايكبوۋە و سالى « 1962 » كۆچىدوايىكردوۋە. نازناۋى « ئەسىرى » شى « ئىبنولئەسىر » ھە وەرگرتوۋە، كە كوردىكى زانا و مېژوونوۋسىكى ھاۋچەرخى « سەلاحەدىنى ئەيوپى » بوو. « 13 »

« ئەسىرى »، لە سەرھەتاي لاۋىتىدا، ھەك پىشەى زۆربەى زۆرى ھۆنەرەكانى دىكەى كورد، پتر ھۆنراۋەى پۇمانسىى گوتوۋە. بەلام، كاتى سەردانى چەن شارىكى گىنگى ھەك: « ئەستەنبول، ئەنقەرە و بىروت » ى كردوۋە، بە چاۋى خۆى، سەربەخۆى، ئازادىي و پىشكەۋتنى ئەۋگەلانى دىو، ئىدى بە جارى كۆپاۋە، بەرى چاۋى پۇشنتربۆتەۋە، ئاسۋى بىر كىرەنەۋەى فراۋانتربوۋە، بە تەۋايى، بىرى لە بارى ژىردەسىى، چەۋساندەۋە و دواكەۋتوۋى نەتەۋەكەى كردۆتەۋە، ھۆكانى دەسنىشان كوردوۋە و يەكەيەك لىتى كۆلىۋنەتەۋە. دواى ئەۋە وازى لە پىيازى پۇمانسىى ھىناۋە و تەنانەت، ھەر ھۆنراۋەيەكى لە سەردەمى گەنجىتىشدا ھۆنىۋەتەۋە، ھەموۋى سوتاندوۋە. ئىدى بەۋ شىۋەيە، ھەموۋى ژيانى وژەيى خۆى، تەنبا بۆ ھۆنراۋەى نىشتمانى، ئايىنى و زانستانە تەرخان كوردوۋە. گۆرانى، بۆ جوانى سىروشتى دلفىرتى نىشتمانەكەى چىپوۋە. لەكەل ئاھونزولەى ھەژاراندا كىرواۋەتەۋە. دەردى ھەژارىي و دواكەۋتوۋى كوردانى زىاندوۋە. دژى دوژمنان و داگىركەرانى كوردستان، دەنگى بەرز كردۆتەۋە. بە گەۋرە پىساۋان و دەسپەنگىنەكانى نەتەۋەكەيدا ھەلىداۋە. كەرمەشىنى بۆ شەھىد و سەردارانى كورد كردوۋە.

«ئەسىرى» ، لەو سەردەمەي تىيدا زياو، لە بواری ھونەرى ھۆنراوۋى
 نەتەوھىيى و نىشتىمانىيدا، دواي « حاجى قادىرى كۆيى » لە رىزى ھۆنەر
 نىشتىمانپەرورمەكانى وەك: « بىكەس » و « قانع » دادەنرى. وەك ھۆنەرىكى
 شۆرىشگىرى كوردپەرور، زۆر بە ئاسانى، جىي خۆي لە رىزى كاروانى
 وىژەي كوردىيدا كردۆتەو. ھىندە بە شىوھىيەكى ژىرانە و زانىستانە،
 ھۆنراوھەكانى دارشتو، بىرى لە بارى دواكەوتوويى نەتەوھەكى كردۆتەو،
 ئامۆزگارىي پىر بە كەلكى پىشكەشكردوون. بۆيە، ھىندى كەس پىيان و ابوو،
 «ئەسىرى» ، جگە لەوھى ھۆنەرىكى گەرەبوو، وەك فەيلەسوفىكى كوردىش
 و ابوو. ئاخىر، گەر زۆر بە قوولاي، لە ھەموو دياردەكانى كۆمەلگەي
 كوردەوارىي، پاپەرىن و شۆرىشەكانى، پلانى پاشەروژ و گەلى شتى دىكەي
 نەكۆلىايەتەو، ھەلبەتە، سالى « 1925 » ، واتە: ھەشتا سال لەمەوبەر،
 دەربارەي چەكەلگرتن و شۆرىشى چەكدارىي، ھۆنراوۋى « بۆ زانين » ، بە
 سىازدە دىر نەدەگوت و دژى بەكارھىنانى چەك نەدەبوو، كە ئەوپۇ بۆ مان
 دەرگەوتو، نەتەوھەكەمان لە ھەموو پارچەكانى « كوردستان » و لە
 سەراسەرى مۆزووى نەتەوھىيى نوپىشماندا، زىانتىكى گەرەي لى بىنيو. بۆيە،
 دىد و بۆچوونەكانى، وەك نەخشى بەرد و ابوون و بە تەواويى جىي خۆيان
 گىرتو. ھەرچەندە، ئەم ھۆنراوۋىيە، لە پووى ھونەرى ھۆنراوۋە، بە
 شىوھىيەكى ساكار نووسراو، بەلام، لە ھەمان كاتىشدا، بە زمانىكى ئاسان،
 بۆچوونەكانى خۆي دەرپرو، بىرىكى بەرز و وردەكارىيەكى جوانى تىدايە،
 بە تايىبەتتى كاتى گوتوويەتى:

كوردە! چ قائىدەي ھەيە ئەم خەنجەرە
 ئەم فېشەك و ئەسلىحە و ھەرورە
 بارى مەكە ئاسن و بارووت لە خۆت
 بارى گران، لايەق كا و كەرە
 بەس بخۆ نانى جۆ، لە پىكە كۆلش
 سواری كەر و ھەچە بۆ و وا ھەرە
 رووت و ڕەزىل بى، بەمە خوا ئەمرى كرد؟
 بەسىەتتى ئەم گەوجىيە، زوو ھەلگەرە
 عىلم و مەعارىف، ئەوھتا بەشدەكەن
 ھەلسە، ھەرە حىسەسى خۆت ھەرگەرە
 سواری سىلاحى خۆ دەبن « ئەوروپا »
 سەيرى تەيارە بگە، عىبەرەت گرە

گەر، نەفرۆشی بە تۆ مال ئۇجەنبى
 رووت دەمىنى، لە قسەم گوڭرە
 مىللەتتى نەتوانى، بىكا دەرزىي
 ئىشى پەرىشانىيە، ئوبى فەرە
 فېرى عىلم بە، لە ھەچى جى بېي
 گەرچى لە «چىن»، گوڭتەي پىڭمبەرە
 كاكە فەقى! تۆ بچۆرە مەكتەبى
 سەعىبەكە، رىڭگە بە مەقسەد بەرە
 چونكە، موسلمانى ھەقت پى دەلېم
 دەرسى علومى ئۇجانب وەرگەرە
 فرسەتە، ئەم وەقتى جوانىيە، برا
 مەسخەرە و كەيف و خورافات ھەلگەرە
 كوردە! «ئەسىرىي» قسەي ھەق دەللى
 تەربىيەي ھىكمەتى لى وەرگەرە

«106-105»

يا، گەر بەو شىۋىيە، بۆ نىشتەمان و نەتەۋەكەي خۆي نەسووتايە، ھەلبەتە، لە
 ھۆنراۋەي «بۆ مودىرى كائىنات»، بە ھەژدە نىۋەدېر نەيدەگوت:
 دايم، لە فېكر و زىكرى خەيالاتى مىللەتم
 بۆيە، وا كز و مەلۇل و بەسۆز و ھەسرەتم
 پاشان، درېژە بە ھۆنراۋەكەي داۋە و گوتۋىيەتى:
 ھەرچەند، كە توۋشى تەھلۇكەيى بىم لە پىتى وەتەن
 دەمدەم، زىاد ئەبى شەرەف و شان و عىززەتم
 چارەي تۆ، ئىنتىباھىك و عىلم و مەعارىفە
 چارەي منىش، فېداتىبەكەم نەقد و سەرۋەتم

«40»

يا، بەو وردىي و دلسۆزىيەۋە، سالى «1925»، سنوورى «كوردستان» ھەكەي
 دەسنىشان نەدەمكرد، لە خاكى نەتەۋە دراوسىكانى دىكەي جيا نەدەكردەۋە،
 بە بىست نىۋەدېر، ھۆنراۋەي «سنوور» نەدەھۆنىيەۋە و نەيدەگوت:

كوردە! دەزانى لە كوئ ساكىنە خزمانى تۆ
 گوڭرە، تا پىت بلىم: مەسكەنى قەۋمانى تۆ
 كىۋى تۆروس و عومقى ھەۋزەكەي ئەسكەندەروون
 غەربىيە تا بەحرى رەش، سەرھەدى مەيدانى تۆ
 بەحرى رەش و ئەردەھان، ئاۋى ئاراسە بزان
 ھەددى شىمالە ئەمە، بۆ كۆچ و جەۋلانى تۆ

ئەلۆمەند و گۆلى ورمى، تا سەرى ئاوى ئاراس
 سەرەدەدى پۆژمەلاتە، جۆگە و كىوانى تۆ
 ئەھواز و كىوى حەمرىن، ژەنگار و پىنى نەسەبىن
 بۆ تەرەفى جنووبە، رەوزەى ریزوانى تۆ
 داخىلى ئەم حدودە، دوازەدە وىلايەت ھەيە
 دەلۆن: دوازەدە مىليۆنە، نفووسى كوردانى تۆ
 حاشا درۆيە، ئەسلان نفووسيان نەنووسراوہ
 دەگاتە بىست مىليۆنان، بنووسرى قەومانى تۆ
 لە دەرى ئەم سنوورە، لە ئەنقەرە و خۆراسان
 بلوچ و ئازربايجان، لەویشە خزمانى تۆ
 ئەى وەتەنى خۆشەويست! ناوتم ئەوجا كە بىست
 منالۆكى ساوا بووم، دەبوومە قوربانى تۆ
 وەتى وولاتى كوردە، لە لای تۆ ھەرەك وىردە
 «ئەسىرىي»، ئەم حالەتە دەلىلى ئىمانى تۆ

«45 - 46»

«ئەسىرىي»، بە تەواويى دلى بۆ جوانىي «كوردستان» ھەكەي لىتيداوہ، بە
 بەھەشتى سەر زەمىنى داناوہ، بۆيە بە ھەژدە نيوہدېر ھۆنراوہ گوتوويەتى:
 بىرە كوردستان عەزىزم، گەر تۆ سەيرانت دەوئ
 بىتبەمە قەندىل، ئەگەر گولزاري كويستانت دەوئ
 سەيرى ئەو خىلانە كە، نىشتوونە داوئنى چيا
 با بچىن بۆ مالى كوردى، گەر تۆ خۆيشانت دەوئ
 بىتبەمە سەر پىرەمەگروون و كاژاو و شەرا
 بى پەسەد، سەيرى مەھ و پەروين و كەيوانت دەوئ *
 بىتبەمە پاي تاقى، لای سەرىپىل و سەرميل و كرمەند
 پىت نىشانەم، سەدھەزار ئاسارى ساسانت دەوئ
 ئاوى ساف و رۆشنى داوئنى چەشمانى چيا
 لىي بىنۆشە دەمبەدەم، گەر ئاوى حەيوانت دەوئ
 لاوى كوردى من، لەبەر كە شالى زاخو و ئامىدىي
 گەر تۆ سەد چاتر، لە رەنگى شالى كرمانت دەوئ
 ھەلسە، كەشتى چىمەن و گولزاري كوردستان بکە
 گەر لە بۆ دەردى دەروونت، داوودەرمانت دەوئ

* پەروين: ئەستىرەى كۆيە. كەيوان: ئەستىرەى زوھەلە.

رۆح و مالت، سهرفی ریگهی میللهتت که، رۆحه کهم
 گهر له خوا، لوتفی عهیم و جود و ئیحسانت دهوئ
 ئهی « ئهسیری »، هینده عهشقی میللهتی کوردت ههیه
 بشمری، لام وایه، قهبری گردی سهیوانت دهوئ
 « 29-30 » کاتئ، « ئهسیری » بلیمت ویستوویهتی، میژووی نهتهوهکهمان بۆ باسکا،
 هۆنراوهی « پاشای بابانی بلی » هۆنیوهتهوه و به ههشت دیر گوتوویهتی:
 چاوهکهم! بۆ میللهت تهئریخی ساسانی بلی
 ساز و بهربووت لیمهده، ئایئای و گۆرانی بلی
 باسی ئهحوالی، وولاتی ئهمتریکا بۆ دهکهی؟
 باسی ماضی و حال و ئیستیقبالی سۆرانی بلی
 چهند حوکمدارت، له بهتلیس و له بۆتانا بووه
 گهر بهوه عیلمت نییه، پاشایی بابانی بلی
 باسی گۆلی جنوه و باغاتی لوبنانیش مهکه
 ناوی کوردستان و باخ و قهسری بۆکانیی بلی
 هاتوو جلهواری وتی: تهئریخی ماضی تو نییه
 جاهیل، عیلمی نییه، سا حهچه حیوانی بلی
 مهکره سندوقی، بریتسی میسری و تورکی و حیجاز
 لیده سندوقی، بهیات و لاوک و هیرانی بلی
 کاری جهرمهن ههر چهنی چایی، به تو چی چاوهکهم!
 شالی زاخو و پهستهکی بانه و مهربوانیی بلی
 پیت دهلین: شیخی « ئهسیری »، دهم له میلییهت مهده
 پیاوئ، قهومی خوی نهوئ، مهفقوده، ئیمانی بلی
 « 50 » یا کاتئ « ئهسیری » زانا، له جیوئۆلیتیک دواوه، هۆنراوهی « چیت کهمه؟ »
 به چوارده نیوه دیر پازاندوتهوه و گوتوویهتی:
 نهخشه جاییکی زهوی بیته و ده بنواره لهوی
 تیبه کهل کهل، چلۆن گردن، له چهن بستی زهوی
 دانیمارقه و ئهسو ه و هۆلانه و ئهسوچهره *
 ئهرزی بهلچیکیشی له کهلدا بی، دوو چهندانهی ئهوی
 کیلگهی هۆلاند و مارق و بهلچیکا، وهک تو نییه *
 مهردم زۆرن، له تهنگانهن، له جییهکی نهوی

* دانیمارق، ئهسو ه، ئهسوچهره: دانیمارک، سوید، سویره. مارق: دانیمارک.

ئەسۈج و نەروچ وەكۆۋ تۆ، بزن و مەر و جووتى نىيە
 مولكى دارستانە، وەك تۆ كارى پىككىننى بەۋى
 شاخوداخى پروت و سەردە، جىڭگى ئەسۈيچەرە
 كارى ساعەتكردنە « چىشتىچى » گەر پۆكانى زەۋى
 چىت كەمە، ئەى لاۋى كورد! بۆچى داماۋى بلى؟
 ھەرچى مەردم ھەيىي، سەد ھىندەت ھەيە، چاتر لەۋى
 گەر نەجوۋلىي پۆلە، پروزمردى لە ديوانى خودا
 بۆيە لىي شىۋا « ئەسپىرى » كوردەۋى پۆژ و شەۋى « 51 »
 ھەرۋەھا، لە ھۆنراۋى « دوانى ئادەم » دا، « ئەسپىرى » بە بىستۈيەك نىۋە
 دىپ ھۆنراۋە، دەر بارەى « زمانى كوردى، بىنچەى كورد و خزمایەتتى لەگەل
 زمان و نەتەۋەكانى دىكە « دواۋە و گوتۈويەتى:
 بە كوردى بو، زوانى « ئادەم » ى باپىرە گەرەى تۆ
 ھىمالايا بو، جىڭگى دەشتى ھىندستان و قولەمبۆ 1
 لوغاتى كورد زۆرە، گەر تۆ بنواری قسەى ھىندى
 لە تەئسپىراتى تىستىلا، لوغاتى ەرب و فارس و گۆ 2
 بېشكى زوانى، ھەر چى ئادەمىزاد ھەيە، پۆلە
 ئەدۆزى و خپئەكەى، چەن سەد ھەزار لەفزی گفەتى تۆ
 موچەرەف بوۋگە، چاوشىنە، ئەۋە جەمشىدى پى ئۆژن قەۋمى خۆ
 بلوۋچ و كورد و ئەفغان و ئىران و ئەرمانىي، يەك بوون
 بەلخ بو، پايتەختى شاھىشاھانى قەدىمەى تۆ
 سەرأسەر ھىندى و خوارزمىي و سەفدىي خوراسانىي
 ئەمانە مامۆزاتن، تازە كە خزمایەتتى سەرلەنۆ
 لە دايك و باۋكى ئەفغانىي، لە سىنە « بو عەلىي » دەرگەۋت 3
 « غەزالىي » سەفدىيە، پۆلە، ئەمانەن فەيلەسۈفى تۆ
 لە ئەۋروپا، مەغۆلىي دوۋكەسن، بولغار و ھەنغارۆ
 ئەۋە سوريانە سەنسقرىتە، ئارىي يە يا نەخۆ ئارىي 4
 ھەموو كوردن، لە ھەر دەۋرى بو، ناۋىكى باۋەى تۆ
 ئەگەر ئارامىي و قىس و ئەگەر كرمانج و گورد و كورد 5
 ھەموو « ئەسلاو » و « يونە » و « جەرمەن » و لاتىنىي يە ئارىي 6

1. قولەمبۆ: كۆلۆمبۆ. 2. گۆ: گۆتى. 3. سىنە: مەبەس لە ئەبۇ عەلىي ئىبن سىنايە.
4. سەنسقرىتىي. 6. قىس: كىش. واتە: كىشىي يەكان. 5. يۆگۆسلاۋ، يۇنان، ھەنگار.

هه موو يهك تايه فهن، پۆله، ده لى ته ئرخى قه ومى تو
له شارى سۆزه وه، بۆ سه ر فورات و ديجله و قاروون

له وى ئاراميان گرتووه، «ئه سىرىي» قه ومى كوردى تو «58 - 59»

«ئه سىرىي»، له هۆنراوه ي «تینوارى» دا، به سىودو و نیوه دێر هۆنراوه، به
شیوهیه کى رێکوپێک، له خه سه له ته باشه كانى نیشتمانكه مان دواوه. باسیكى
تێروته سه لى جوانی و سامانى «كوردستان» ی بۆ كردوین. «باشوورى
كوردستان» ی، له گه ل «عیراق» دا به راورد كردووه و گوتوویه تی:

لێره، ئاسمان شین و له وى لێله. لێره، گه زۆ و له وى قه تران ده بارى. لێره،
چىای به رز و له وى، بیا بانى ته خت هه یه. لێره، كانی پوون و له وى، زۆنگاوى
بۆگه ن هه یه. لێره، ئاوى سارد و له وى سوێزه. لێره، هه وای سازگار و فێنك،
له وى، گرپه و گه رمایه. لێره، به هارى ته ر و پهنگین، له وى، وشك و برینگه.
لێره، ده شتى سه وز و گولاله و نیرگس، له وى، بیا بانى وشك و بى دره خته.
لێره، باخى رازاوه و پر له میوه ی به تام، له وى، به رماوه و به ئاوى كورد
ده بارى. لێره، ئاوه دان و له وى چۆله وانییه. لێره، خاكى به پیت و پته وى به
كه لك، له وى، زه وى زیخ و فشو فولى بى كه لكه. لێره، شنه باى به ره به یان، له وى
خۆل ئه بارى. ئه مانه هه موو، لێره مردو و زیندووده كه نه وه، له وى، گرپه ی
گه رم گيانده كیشى. به لام، له گه ل ئه وه شدا، ئه م هه موو خه سه له ته چاكانه، له
خاكى «كوردستان» دا كۆپوونه ته وه:

كه چى لات و هه ژاره، خه لكى لازوور
هه موویان ده و له مه ندن، خه لكى خوارى
هه موو كۆمه ل ئه كه ن، هۆگر ئه بن «تات»

هه رچى كورده، له یهك لالووت و لاړى
ئه وان خۆيان دیار یی كرده له عاله م
كه لى كوردیش، له دووى عاله م ئه كا، پړ
سه رم تاسیوه له م كاره، براگه ل
ئه دیبێكم ده وى، هۆشه نگی یارى
جوابێكم بدا، چى بى ئه سه ل وا
ئه مان وان و ئه وان وا، تینوارى
«ئه سىرىي» تێكچووه، له م كاره هۆشى

نه ما بیرى، بدا داکوو قه رارى «61»

«ئه سىرىي»، له هۆنراوه ي «نیشتمان» دا، به شه ش چوارینه، ده رباره ی
خۆشه و سیتی و جوانی نیشتمانكه ی خۆی گوتوویه تی:

خۆشه‌ويستى نىشتمان، باعىسى ئىمانته
چۆل و ويرانىي وولاتت، مووجەبى فەوتانتە
تۆزى ئەم خاكە عەزىزە، مەرھەم و دەرمانتە
كەلبەز و ئەشكەوتى، كىوى قەسرتە، ئەيوانە

خۆش و دلگىرە، نمونەي جەننەتە كوردستان
بېشە و شاخى بۆ مىللەت، بۆتە باعىسى فەخر و شان
سەيركەن، لىي تىيگەن، ئەم جىيە سىنەماي جىهان
سەرورەرانى كەل، لە عەشقى خاك وا ھەلواسران

دۆتەي شوخ و قەشەنگە، رېك و رەنگىن ھەك ھەوى
ناوى ئەم شىرىن شوخە، نىشتمانە ھەم زەوى
لاوى نەوجاھم دە ھەستە، بۆچى سەرھەستى خەوى
ھى تووھ ئەم نازەنىنە، چاۋەكەم تۆش ھى ئەوى

سەر نەنىيە، تەختى سىنەي خاكى پاكى نىشتمان
خواپەرستىي كەي، نىيە نەفعى لە بۆ دىن و ئيمان
ھىكمەتى سوجدە عەزىزم، حوببى جىگاتە بزان
مورشىدى كوردەم، ئەكەم بۆت ھىكمەتى دىنت بەيان

كەشەبە، ئەي جىي شامى مىدىا، شاد و خورەم بە و بڑى
خرت و لاوانى كەلى كوردە، لە مىللىيەت تەڑى *
شەرەتەي وريايى و ژىرىي كەل و كۆمەل چەڑى
باۋەرەت بى، تا جىهان مابى، نەۋەي كرمانچ ئەڑى

سەوز و ئاۋدار و گولستانى چەم و باغى ۋەتەن
حەقمە بۆ مولكىكى، وا حافز لە سەرمايە و كەفەن
وا لە داخى كونكونە، جەرگى « ئەسىرىي » ھەك سەرەن
ھەر دەلى: قوربانتم، ذاكەم ۋەتەن، بابم ۋەتەن

« 65 - 66 »

« ئەسیری »، ھۆنراوھى ماتەمى، بۆ سەر كرده كانى جولانەوھى يزگار يخوازى
نيشتمانى « باكوورى كوردستان » نووسيوھ. شىنى بۆ كرددون، ھۆنراوھى
« ماتەنامە 24 ى ئايار »ى بە ھەژدە نيوھدېر ھۆنيوھتەوھ و گوتوويەتى:

ئەم بىستوچوارى ئايارە، كورده ماتەمە
پۆژى موسىيەت و بەلا و پەريشانىي و غەمە
لەم پۆژە شىخى نەھر و پالو، شەھيدكران
لەو كارى تووركە، مرقۇ ئەمرو سەرسەمە
دوو وھقە، جەرگى ھەموو موئىنى سووتان
يەك وھقەى « حوسىن » شەھيدە، دووھم ئەمە
دوقتور قوواد و خاليد و يوسف و زيا و شەريف
كوژرانيان، ھىلاكىي نەوھى گەورەى ئادەمە
ئەو سەرورەانە، كە نووسىم لە كۆمەلى شوھەدا
كوردستان لە ماتەميان، دووكەلە و تەمە
خوينە، دللى كەسى نىشتمانىي و گەلى
جەرگى كەبابە، لە فرمىسكى چىگەشى تەمە
ياران وەرن، تو خوا كۆتەللى بکەين
لەم « كۆتەلى » شوھەدا، خۆ كوژين كەمە
ياران وەرن، بچينە پرسەى كوردى سەرور
پەنگين بين ئىمەش، ئا لەو شىنە بەو خومە
تا پۆژى دوا زيانم، « ئەسیری » دەلى:
ھەلبەستى ماتەمى شوھەدا بىژى، شەرتمە « 71 - 72 »

« ئەسیری »، لە ھۆنراوھى « ھەوار »دا، بە شىخوھىكى زۆر بەرز و جوان،
دېمەنە جوانەكانى « كوردستان »ى بۆ باسكردووين و بىريخستووينەتەوھ.
بۆنوبەرامەى كژوكىاي كىويى « پەشەريحانە، شەونم، بەيبوون، ھەلەكۆك،
گولالەسوورە، گول و گولزاري دەشت و قەدپالى كىو »ەكانى بە لووتدا داوين.
چاوى بە خورەى قەلبەزى كوڤىستانەكان پۆشكردووينەتەوھ. سەرى بە
لووتكەى چيا سەرکەشە مېزەر سىپى بە سەرەكان بلىندكردووينەتەوھ و بە
ھۆنراوھىكى درىژى چلوھەشت نيوھدېرىي گوتوويەتى:

دەوروپشتى خانوو، چىگەى ھەوارم گولشەنە
ئاوى جۆكە و گول و پرووبارم، شرىنە و پەوشەنە
كىاي بەھارى مېرگ و دامىنى چيا و كىويى من
نەرگز و لالە و ترنجۆك و بنەوشە و پەيخانە

لیوی جوگهی خورپهم و ساف و سیمینی دولبهرم
 ژاله و نهسرین و سونبول و یاسهمین و سهوسه
 سهیری ههرچی شیو و شاخ و بهرد و دهشتم بکهی
 باخ و بیستان و رهز و دار و کیلگه م خهرمه
 دهنگی خورپهی ئاوی ژیر دارم، به سهر بهرد و پهلا
 خوشتره سه د جار، له دهنگی عود و ساز و دهندنه
 ئاوړی! بهرویی له کوردستانی من پهیدا دهبی
 چاتره و شیرینتره، سه د جار له بسته و کهسته نه
 چاوهکه م! ئه و جاجگهی وای لیره مننی پی دهلین
 ئامه دی کوردستان، خوشهی جهوی داره به نه
 گر تو بنواری له کوردستان، سهراسهر سی به شه
 باخ و دارستان و کیلگه، ژیر ئه مانه ش مه عدنه
 ههر زهمینیکم ببینی، بی درمخت و بی گیا
 کانی زیر و زیوه، دهستت ههیه، لئی هه لکه نه
 من چ پتو یستم نییه، تو و چهند هه ولی خرید
 داری کتوانم، بهرو و بادام و گوژ و قه زونه
 شانهی ههنگوین و شاخی، گوشتی کیوی لی مه عاف
 خوم چلون قوربان نه که م، بو ئه م حه شار و مه سکه نه
 سه نگر و چالی زهوی، شووره و قه لاتم بو چییه؟
 من که دارستان و پیشه و شیو و شاخم مه ئمه نه
 پشتک و ئه لوهن و شاهق و ئه رارات و نه وای
 هیچه لای شاخانی من، قریات و ئه لب و پیرمه نه *
 که پری تاوستانه ی کوردیی، له لیو باخ و چه ما
 خوشتره سه دجا، له قه سر و باخی « قه نه برسه لته نه »
 زانیار و کورج و دانایه، بهرهی پیاوی که لم
 مه ردی مهیدانه خه نجر، ره نه
 لای کوردی من، نه وهی میدیا و که ی ئه خسار نه تو
 خاوه نی سامان و تهخت و زور و تاج و عه نه نه
 دهشت و شاخ گوژ زهوی باپیرمه کانت، گر بهتو ی
 بهسته، جیگای نییه، پایانه نابی له چه نه

* قریات. زنجیره چیا به که له نیوان سوئیتی کوز و رومانیا دایه. که ریاته ی پی دهلین.

بۆيە ئىستاكەش، ئەوانەى نەسەبى خۇيان زانىبى
 زۆر بلندە بيريان، بى باک و شۆخ و گەورەنە
 ئارەزووى زانىنى چشت و کارگەى گەر فتر ئەبى
 مەرکەزى تەحسىل و عىلمت، پۆلە ئەمپۆ لندەنە
 ومختى پتغەمبەر، لە عىلما چىن بوو ئوستادى جيهان
 «لۆندەرە» ئەمپۆ، کە شارى سەنعت و عىلم و فەنە
 عىلم و عىرفان و سەعادەت، کەوتە ھەرچى جىگەىەک
 پروو لەوئى کە، زووبەزوو فترىبە ھەر وەک مەنگنە
 تووش ھەرچى عالمىکى کوردى، لىتى تى نەگەى
 حىکمەت و زانين، وەک «ئەيو کەدیس دیوژەنە»

تووخمى ئارىى و ئارت، نووچى نەبى کرمانجى من
 موھاجىرى کرمانە، ئەو جىيە، ھاوارگەى جەرمنە
 ئەى «ئەسىرى!» پۆژ و شەو مەدحى گلى خاکت بکەى
 ھەر بەجى نايى، دەسا ئەم جارە لىدە، کەم چەنە

«37 - 39»

«ئەسىرى» ش، وەک ھىندى ھۆنەرى دىکەى کورد، درىغى نەکردووە، بە
 توندى دژى پىداھەلدان و ھۆنراوہى زۆر و بۆرى پۆمانسىى وەستاوہ. بۆيە،
 لە ھۆنراوہى «ويجدانى عەسرى» دا و بە يازدە دىپرە ھۆنراوہ، زۆر بە
 راشکاوى گوتوويەتى:

گەر ئەدىبى و ئارەزووى، سەرکەوتنى کوردت ھەيە
 تەرکى ئەشعارى عىشقبازىي کە، گەر بىرت ھەيە
 شىعرى تەئريخى بلى، بۆ ئىنتىياھى مىللەتت
 مورشىدى عىلم و مەعارىف بە، ئەگەر عەقلى ھەيە
 ناوى «ھۆمىر» چەند ھەزار سالە، لە يونان باقىيە
 شىعرى تەئريخى ئەگوت، وەک ئەو بە، گەر زەوقت ھەيە
 شىعرى بەدئەخلاقيى و لافى ئەدىبىي چۆن دەبى؟
 تەرکى باسى چاو و خال و خەت کە، ويجدانە ھەيە؟
 تەرکى کوردى و نەزمى توورکى و فارسىي چۆن مروەتە؟
 خۆت بەمە تەقبيح ئەکەى، تىفکەرە گەر فیکرت ھەيە
 ساحىبى ويجدانى پاکى و ئەھلى ئىنساڤى ئەگەر؟
 نابى مەنعى کەى لە قەومت، چەندە تۆ حالت ھەيە
 خۆت فیدای رىي مىللەتت کە، گەرچى جىسمت مەحووبى
 شوھرەتت باقى ئەبى، تا خاکی سەر قەبرت ھەيە

پانزه ملیۆن کورد له م رۆژه، عهجهب بئى ساحيبه؟!
 بۆحه قيقه تيان بهره، گهر قودرته و عيلمت ههيه
 چهند عهتيقه بئى پيشى کلدانى، له جئى تۆكه وتوووه
 خۆ نه زانى تاكوو كهئى؟ ئينسانى تۆش، مه غزت ههيه
 مونته زيره رۆحيان، بئى شوبهه بۆ ئيفلاحى تۆ
 شاه سه لاهه ددين و حاجى، چهند كهريم خانت ههيه
 گهر بشيلئى ئهئى « ئهسيرى »، فهوجى كوردى قوربه سهه
 گهرچى مه دفونى له خاكا، قهسرى عه دنانت ههيه

«48-47»

« ئهسيرى »، وهك هۆنه ريتكى نه ته وه په رهه، زۆر به تهنگ زمانى كوردى بيه وه
 بووه. بۆيه، سالى « 1925 »، هۆنراوهى « سوودى زوان »ى گوتوووه.
 هۆنراوهكه، له بيسهت دانه نيوه دتير پيكهاتوووه، به لام، دوو نيوه دتيرى به
 بۆشايى هيشته ته وه، مه گهر هه ر خوا بۆ خۆى بزائى، مه به ستى چى بووه!

مانى ميللهت، به پاريزى زوانه
 شايه تى ئهم وتانه، مانى كوردانه
 زوانه نامووس و پياوه تى ميللهت
 زينده وه كردنى ناوى كۆنانه
 بۆيه ئهمرۆ، له هه موو كۆمه لى كورد
 باسى زۆر و دهس به مهردانه
 ئه وه ئيمرۆ، له ته ئرخى تازه
 نووسينى دهوله تى كۆنى كۆسانه
 گوشتوگۆ كردنى خووشى لاوان
 له سنوور و وولاتى ميديانه
 له قوتابخانه خويندنى ساوان

.....

شيعريان رۆژه لاتی بابانه
 تۆپه گهرانى كۆنى « قه لات »
 چاپى دهكرن، له مولكى سۆرانه
 گهرچى، ئهم « دهوله تانه » هيجى نه مان
 ناويان تا ئه بهد له ناوانه
 زيندوووه نامرئى، « ئهسيرى » ميلله ته كهت
 چون زوانى پاراستوووه له بيگانه

«54»

وا دهردهكهوئى، «ئەسىرىي» ھۆنەر، پىزىكى زۆرى، لە ژنانى كورد گرتووه.
بۆيه، لە ھۆنراوھى «ئافرەت لە شەرى كوردەوارىيدا»، بە سىوچوار نيوەدي،
باسىكى گەلى جوانى، خەسلەتەكانى ژنانى كوردى كردووھ و گوتووھتى:

گەر ھەرايى بى، لە نىو كوردستان
يارىدەى پياوان ئەدەن، كيژ و ژنان
سەنگەر ئەگرن، شەرى ئەكەن، مێرد و كوپان

نان و ئاويان، بۆ دەكىشن ئافرەتان
يەك لە پياوان لى درى، ژن زووبەزوو
دەيفيئن، دەينينه سەر كۆل و شان

دايكەپىرە، زامەكەى تىمارئەكەن

دەيبەنە دى، بۆ نەخۆشگەى دىدەوان

بۆ ئەوھى پياوان، ھەموو بۆ شەرىگە چن

وا دەبينى، دۆتەى شىخ بووھ شوان 1

كيژى ئاغا و بەگ، بە لەنجەولارەوھ

خۆى لە ناچارىي، دەبيتە باغەوان

وا كناچەى ريش سىيى، گوند و مەلا 2

يەك لە سەر بىستانە، يەك ساوھلەوان 3

ھەرچى كارى كوپ بى، كچ سازىئەكات

تا لەبەر دوژمن، نەبن تەنگاوتەوان

شەرى كە ھاتەدەس، بە پەنجە و قايمە

جىدەمىنى، باخ و ساوا و كەپرەوان

مىيىنە برېر، بۆ جى شەرى رائەكەن

نابى لەو چاخە، لە ھىچ كەس ترسى گيان

خوئش و خەلك و مێرد و خىزان پىكەوھ

تيدەمكۆشن، ھەر وەكوو خوشك و بران

تا وەكوو دوژمن، شكست ئەخوا تەواو

شەرىئەكەن، برېر ئەدەن ھەول و دەوان

ھەر كە دوژمن سەرفرو بوو، شاد ئەبن

پياوھكان دييل ئەگرن و تالان كوپان

ئافرەت زامدار و كوژراو خپرائەكەن

كاكە و پۆلەى شىرىن و بابيان

1. دۆتە: كچ. 2. كناچە: كچ. 3. ساوھلەوان: بەرخەوان.

لەم شەه‌ری شێرانە، چۆن سەرکەوتوون
 نابیستی هیچ کەس، گرین و دەنگیان
 شادی و بەزم و زەماوەن، هەڵپەرین
 هەر لە ئێوارێ گرتەری، تا بەیان
 ئەی « ئەسیری »، میللەتیک وابێ ژنی

« 55 - 57 »

تێگە، ئنجا چلۆنە پیاویان
 گەرچی « ئەسیری »، گەلی ھۆنراوەی ئایینی گوتوو، بۆ دۆست و
 ناودارەکانی کورد گریاوە، ستاییشی گەرەپیاوان و سەردارانێ کوردی
 کردوو. بەلام، ھەموو ئەوانە، لە دید و بۆچوونێکی نیشتمانپەرورەییەو
 کردوو. تەنیا باسی زانا و پیاو بەناویانگەکانی کوردی کردوو. لەگەڵ
 ئەوەشدا، ھەک کوردێکی موسولمان و خواپەرست، ھێندێ ھۆنراوەی ئایینی
 ھۆنیووتەو. چەن جاری بە ھۆنراوە، ستاییشی یەزدان و پەيامبەری کردوو.
 بۆ نموونە: لە ھۆنراوەی « دیسان ستاییشی پێغەمبەر »دا، بە شێوەیەکی زۆر
 پوون و پەوان، بە بیستدوو نیوہەتێر گوتووێتی:

فەخر ئەکەین، سەر بە کەسێکین لە جیھان یەکتایە
 بە ھەموو کردەیی چاکە و بە کتێب و ئایە

سەرفرووی قووہیی ئیجازی کەلامن، بولەغا

شیعریان نەسەر، نەیانزانی کتیبی ئۆدەبا

موتەحەبیر بوون، لە تەئسیری وتەئەو خوتەبا

کە موحەممەد، لە کەسێ دەرسی نەدی ئەلفوبا

سەرتاسەری خاکی جەزیرە، ھەموو ئیستیلاکرد

خەلکەکەئە کردە موسلمان، لەوێ شپێکی لا برد

تەریبەئە دایە بەشەر، وەحشەت و زولمی لا برد

نەیبوو مال، نەیبوو ھەوال، خواھشی گشت پەیدا کرد

خزمەتێکی بەشەر، دینی موبینی پاکی

پاکییە و ژینە، لەگەڵ یەکترا کردەیی چاکی

مەردیی و بەرزیی، بۆ یاریدە و ھەم بۆ باکیی

یا موحەممەد! لە بەشەر ئەشھەدوپیلا تاکی

ھەبە بەم جۆرە، کەسێ بۆ لە حەياتی مەنسور

دوژمنی گشتی، پەرتشان و فەنابۆ مەقھوور

دابێتی دینی و ھەا، لەشکر و نەزم و دەستوور

پەحمەتی خوا بۆ وجودی زەوی، بەو بوو پێ نوور

گەر بخوئینتەوه، تەئریخی پیاوی عوزەما
هەرچەن پیاوی جیهانگیر، پیاوی حوکه‌ما و نوڤەما
ئەنبیا و موسلیحی رووی ئەرز، ملووک و شوڕەفا
تێدەگە، سەرۆهری گشتیان موخەممەدە و ما * «96-97»

* * *

تێبینی:

* و ما: بە عەرەبی و ما غیرە، واتا کەس نییە سەرۆهر بێ.

سەرچاوه:

1. ئەسیری - دیوان، بەرگی 1، چاپی 1، چاپخانهی « ئەلخەوادث »، بەغدا، 1980.
2. ردیفی حیلیمی، شیعەر و ئەدەبیاتی کوردی، چاپی بەغدا، 1941، ل 39-44.

بیره پوونه کهی

« قانع »

« قانع » ناوی « محهمه دی شیخ عهبدولقادر شیخ سه عیدی دۆلایشی » بوو. سالی « 1898 » له دایکبووه و سالی « 1965 » مردووه. وهک له نیو کۆمه لانی خه لکدا باوه، ههروهها، هیندی کهس و ریکخراوی رامیارییش، پروپاگهندهی بۆ دهکهن، گوايه « قانع »، هۆنه ری چینه چهوساوهکانی « کوردستان » بووه و زۆر له پارتی « کۆمونیست » شهوه نزیکبووه. به لام له راستیدا، ته بیا هه هۆنه ری چینه رهشورپوتهکانی « کوردستان » نه بوو، به لکوو، هۆنه ری کهورهی میلیتی ته وهمی کوردیش بوو. چونکه، هیندهی خه می به کیشه نه ته وهمی به کهوره کهی کورده وه هه لگرتبوو، هیندهی خۆی به رۆله یه کی به ئه مه کی، نه و خاکوخۆله زانیوه، هینده خه می، بۆ هیچ شتیکی دیکه نه خواردووه. هه میشه، له گه ل خه مه گچکه و کهورهکانی نه ته وه کهیدا ژیاوه، دهردی دلی خۆی، له دهس دواکه وتووی، بنده سیی و چهوساندنه وه هه لپشتووه. هه لوپستی مهرانه ی، دژی داگیرکه ران نواندووه. باوه ری خۆی دهرپریوه، داوای ئازادی و سه ره به خۆیی بۆ کورد کردووه. ئاواتی به رزی ئه وه بووه، پۆژی له رۆژان، کورد سه رکه وئ و ده ولته ی ناسیقنالی تایبه تی خۆی هه بی. ده توانم، بلیتم: له کۆی سه رجه می هۆنراوهکانی، له « 80٪ » ی پتری، هه ر بۆ کورد گوتووه. به تایبه تی، نزیکه ی ده هۆنراوه ی، هه ر به « ئه ی وهتن » ده سپنده کا، ده ور به ری نه وه د هۆنراوه شی، هه ر له سه ر داگیرکردن و بیده سه لات ی کورد هۆنیوه ته وه. « قانع »، هه موو باوه ر، هه ست، هۆش، ژیان و گیانی، هه ر لای نیشتمانه نازداره داگیرکراوه که ی بووه. بۆیه، به زمانیکی ساکار، پاراو، شیرین، ره وان و بی گرتوگۆل، زۆربه ی هۆنراوهکانی، بۆ کۆمه لای خه لک و رۆلهکانی نه ته وه که ی تۆمار کردووه.

هه‌رچه‌نده، له‌ یووی باری ژیان و ئاستی روونا‌ک‌بیرییه‌وه، له‌ لایه‌که‌وه، له‌ نێوان « قانع » و « ئهم‌هد موختار جاف »‌دا، له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، له‌ نێوان « قانع » و « بێکه‌س »‌دا، جیاوازییه‌کی له‌به‌رچاو هه‌یه‌. به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، هۆنراوه‌کانی « قانع » له‌ یووی هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یییه‌وه، هه‌رگیز له‌ هۆنراوه‌کانی « ئهم‌هد موختار جاف » و « بێکه‌س » که‌متر نه‌بووه‌ و نییه‌. ئه‌وه‌ش هه‌ر له‌به‌رئ‌وه‌ بووه، پتر له‌گه‌ڵ ئازار و ژانی نه‌ته‌وه‌که‌یدا ژیاوه. جگه‌ له‌وه‌ی، به‌ دڵ و به‌ گیانی‌ش، له‌ هه‌ر دوو‌کیانه‌وه‌ نزیک‌بووه، پێنج خسته‌کیی له‌ سه‌ر هۆنراوه‌کانیان دارشته‌وه، کاتێ گيانی پاکیشیان، به‌ دایکی نیشتمان به‌خشیوه، گه‌رمه‌شینی بۆ کردوون و چه‌ن هۆنراوه‌یه‌کی بۆ گوتوون.

جا گه‌ر « قانع »، هێنده‌ بۆ کورد نه‌سووتایه‌ و بۆ « کوردستان » به‌نده‌سه‌که‌ی بێ ئارام نه‌بووایه، هه‌لبه‌ته‌ نه‌یده‌گوت:

کوردە! ئەم سەرمه، سەرێکه پر له سه‌ودای نیشتمان
چاوه‌کانم، بۆ کزی کوردانه، ئه‌شکی دێته‌خوار
ئەم دهمەم هەر ئەو دهمەس، هاواری هۆزم پێ ئەکرد
گویم هەر ئەو دوو گوێیه، ئه‌ییبست سه‌دای گیان و زار
ده‌سته‌کانم، هه‌ر به‌ ئاهونا‌له‌وه، ئه‌مدان له‌ یه‌ک
گه‌ له‌ ته‌پلی سه‌رمان و گاهێ سینه‌ی پر جه‌خار
په‌نجه‌که‌م ئه‌و په‌نجه‌یه، کاتێ که‌ پێنووسی ئه‌گرت
شیعری کوردیی پێ ئه‌نووسی، هه‌ر له‌ یه‌ک تا هه‌زار
دڵ هه‌ر ئه‌و ده‌نگاله‌ گۆشته‌س، دائیما پر بوو له‌ زووخ
جه‌رگه‌که‌م جه‌شنی که‌بابه، بۆ کزی کوردی هه‌زار
لاقه‌کانم، هه‌لگری لاشه‌ی زه‌بوون و پر خه‌م
یا به‌ شوێن نانا ئه‌پۆیی، یا له‌ ده‌س دوژمن فیرار
« قانعا »، ئەم ده‌ردیسه‌رییه، هه‌ر به‌ ته‌نیا تۆ نه‌بووی
ئیشی هه‌ر وا داخ و ده‌رده، چه‌رخێ کۆنه‌ی رۆژگار «4-5»
یا گه‌ر وا نه‌بووایه، « قانع »‌ی هۆنهر، پای نه‌ده‌سپارد، ئەم چوارینه‌ له‌ سه‌ر
گۆرمه‌که‌ی بنووسن:

نه‌بوو له‌ « کوردستان » رۆژێ، سه‌رۆکێ یاخو خه‌مخواری
هه‌میشه‌ بۆ ئه‌بێ کوردان، به‌لا و ناسۆری لێ باری
ئه‌گه‌ر مرده‌م، له‌ سه‌ر قه‌برم بنووسن، تو خوا یاران
شه‌هیدی عیشقی میللته‌ بووی، که‌چی نه‌تدی په‌لاماری «5»
یا گه‌ر، زۆر شانازی به‌ کوردیتیی خۆیه‌وه‌ نه‌کردایه، هه‌لبه‌ته‌ نه‌یده‌گوت:

به دهستی خۆم نیه وهلا، له دیوانی خوا کوردم
 له ناو شیخ و بهگ و میر و مهلا و شاه و گه‌دا کوردم
 ته‌ماشای جه‌وه‌ری من که‌ی، ئەزانی ئاشکرا کوردم
 « به کوردیی بووم و خولقاوم، هه‌تا یۆژی جه‌زا کوردم
 له سه‌ر ئەم بیرمه، ژینم، ژیانیکی حه‌قیقه‌ته »
 پاشان گوتووێتی:

«188»

وه‌ته‌ن! دیوانه‌که‌ی خۆتم، به‌لاکه‌ردانی به‌ر پێتم
 ئەگه‌ر بێتو قبولمکه‌ی، به‌ دل سه‌ربازی سه‌ر پێتم
 جگه‌رسووتاوی لاوانی، به‌بێ مال و به‌بێ جێتم
 « له باخی عیشقی میله‌تدا، فیداکاری نه‌که‌م شێتم
 فیداکاری له سه‌ر پێی هێرشێ سه‌یلی موچه‌به‌تمه »

«189»

« قانع »، هۆنراوه‌ی « به‌رۆشی دل »ی، به‌ چوارده‌ نیوه‌دێر بۆ پازاندووینه‌ته‌وه
 و ده‌رباره‌ی باری دواکه‌وتوویی و داماوێ کورد گوتووێتی:
 ئە‌ی کوردی سه‌راسیمه، له هه‌ر ژوور و له خوارا
 وه‌ی سه‌رک‌ز و ئاشفته، له دیهات و له شارا
 من چۆن نه‌گریم! هێنده‌ ک‌ز و خوار و زه‌لیلی
 سه‌ر تا به‌قه‌ده‌م، غه‌رقی له ناو تو‌ز و غوبارا
 ئە‌ی کۆمه‌لی کوردانی هونه‌روهر! چه‌عه‌جایه‌ب
 بێ په‌وه‌نه‌قن ئە‌م‌رۆ، له هه‌موو سو‌چ و که‌نارا
 کۆتستانی وه‌ته‌ن خۆینه‌ برا، ئە‌م‌رۆ شه‌تاوی
 پاره‌ جگه‌ری کورده، گول‌ل‌ه‌ی له به‌ه‌را
 کوا غه‌رم‌تی مه‌ردانه، له بۆ کاک‌ی عه‌شایه‌ر؟
 کوا جوورنه‌تی شیرانه، له ناو چیخ و ده‌وارا ؟
 زۆر عه‌یبه، له بۆ لاوی وه‌ته‌ن، به‌رگی « چوێتی »
 بێگانه‌ له‌که‌ل « خوشکی »، له سه‌ر خۆی له‌حه‌سارا
 « قانع » به‌سه‌ ئە‌م شینه، به‌ ته‌نیا و به‌بێ که‌س
 خۆ کورده، نه‌خوا کورده، که هه‌ر کورده له تارا !! «14»
 « قانع »، له هۆنراوه‌ی « شیوه‌نی نیشتمان »دا، به‌ چوارده‌ نیوه‌دێر هۆنراوه،
 هه‌ستی ده‌روونی و رو‌ژاوی پ‌ر له داخی خۆی ده‌رب‌ریوه و زۆر به‌ کولود‌له‌وه،
 فه‌رمووێتی:

هه‌ور به‌ختی « کوردستان »ه، شیوه‌ن و گریان ئە‌کا
 ناله‌نالی کورده‌م‌کانه، جه‌رگ و دل بوریان ئە‌کا

دهنګی قیژوهوری خه لقه دیت، له ژیر چهرخی زهمان
 ټاهي میړدکوژراوی کورده، عاله می ویرام نهکا 1
 دووکه لی قرچهی دهروونی بی جل و بهرګ و ژیان
 بوو به هور و وا به سهر کتوانه وه، سهیوان نهکا
 هینده جاری بوو، له چاوی کوردستان « فرمیسکی خه م
 بی ته ماشاکه ن! هه زاران « تانجه رو « سیروان نهکا
 بو حه لاله مالی کورد و بوچی فهرزه کوشتنی؟ 2
 دهک خه جالته بی « دروژن! «، چون وها پیلان نهکا 3
 کهس نه لی لافاوی ټاوه، ټاوی سووری شیوه سوور
 خوینی ټالی به ندی جهرګه، شیوه نی « بابان نهکا
 « قانعی « فیکری به جار، سهرف نهکا بو هوزه که ی
 نهک وهک « یارو! « خه یالی سهرفی چا و قلیان نهکا 4 «15»
 ههروه ها، « قانع « گه لی جار، له گه ل « وهتن « گفتوګوی کردوه و هاواری لی
 کردوه. له هونراوه ی « دهردی دل « دا، به سازده نیوه دیر، زوخاوی دلی خوی
 بو هه لپشتو وین و گوتوویه تی:
 نه ی وهتن! دهردت له دلما زامی سهد خه نجه نهکا
 بو برینی جهرګی له تلته، ئیشی سهد نه شته نهکا
 چون به قوریانت نهیم! بو مه نزه ی پر قیمه تن؟
 دړکودالت، تف له لاله و سووسن و عه نبر نهکا
 گهرمیانت، دهک نه نالی بو هه و شیرینه که ی!
 قامه تی گه وره کچانی، گه پ به نه یشه که نهکا 5
 دوو شه تان و قه لبه زه ی به فراوی شاخ و داخه که ت
 بی درق و ه لالا، له ټاوی زهمزم و کهوسر نهکا
 نه ی وهتن! خاکت به حوری دهسکه وی بو تاجی سهر
 تازه کی مهیل و خه یالی تاج، یا نهفسر نهکا
 نه ی وهتن! داخی گرانم نهو کهسه ی تو ی دا به شوو 6
 دیقه تی ریشی نه ده ی، عهینه ن له جادووګر نهکا

-
- ندم چن نیوه دیرانه، له « گولاله « دا، بدم جوړه تو مارکراون:
 1. ټاهي مدزلومانی برسی عاله می ویران نهکا. 2. مالی من یا بوچی فهرزه کوشتنم.
 3. دروژن: مدهسی پیاوکی ټایینی گه وره بوو.
 4. یارو: خاوه ن دیوه خانیکی به دهسلات بوو، قسه ی هه بوو، بهلام کرداری نه بوو.
 5. نه یشه که ر: قامیشی شکر. 6. نهو کهسه ی وا تو ی فروشت.

ئەي وەتەن! نانت حەرامە بۆ ئەوئى رۆژى مەصاف
كۆلە تەييارە و بىرقەئى نىزە و پەيكەر ئەكا
ئەي وەتەن! ياخوا بژىت بۆ ئىقتىخارى «قانىعى»
«قانع» يىش يا خوا بژى، چوون سىنەتتى گەوھەر ئەكا «22»
«قانع»، بە چوارە نىوئەدېر، لە ھۆنراوئى «قوربانى خاك» دا گوتوويەتى:
قوربانى ئەم خاكەيە، ئەم رۆجە لە بەرما
سۆزى دلى پر دەردە، كە خوليايە لە سەرما
ئامادەئى مەيدانم و ئەم بەرگە كە پۆشىم
كفنه! نەوئەكوو چاكەت و پانتۆلە لە بەرما
كورد كوردە، ھەموو فېكرى دلم رۆژى سكونەت
كورد كوردە، ھەموو وىردى زمانم لە سەفەرما
ھىندم بە كزى دېو، لە ئەربابى ولايەت 1
خەوئەم نىيە ئەسلەن، لە دووسەد گىژى خەتەرما
من ھات كە نەبىنم، سەفى لاوانى وەتەن دۆست 2
خىرى نىيە ئەسلەن، لە ھەموو نوورى بە سەرما
بۆ دەفئى عەدو، نامەوئى شمشىر و كلاوئود
دوژمن بە خوا غەرە، لە خوئناوى جگەرما
من ھىچم كە لى نايە، مەگەر ھەر وەكوو «قانع»
شىوون بگەم و لىتەئى ئەم خاكە بە سەرما .. «23 - 24»
«قانع»، لە ھۆنراوئى «خاكت بە نرخە» دا، بە چوارە نىوئەدېر ھۆنراو، بە
سەر خاكى «كوردستان» ھە شىرىنە خوئشەوئىستەكەيدا ھەلداو و گوتوويەتى:
كوردە! وەسفى «كوردستان» ت، خوئشترە تا سەد كىتاب
سىياچەمانە خوئشترە بۆ تۆ، ھەتا چەنگ و رېوباب
شۆپشى قەلبت بىئى و گوئى پاگرئى بۆ دەنگى نەئى
جەرگى بەدگۆئى «كوردستان» ت، ھەلئەقەرچئى وەك كەباب
دەنگى شمشال و خرۆشى دەف، بگا تە ھەر دلى
حاصلئى «كەشف ئەلقبور» ھە، رۆشنە زومرەئى عەزاب
ئافەرم بۆ تۆ وەتەن، وا خاك و خوئلت گەوھەرە
غەيرە مەحسورە تەعامت، زۆر و بئى حەد و حىساب

لە «گولالە» دا، بەم جۆرە نووسراون:
1. نەربابى: ئەشراقى. 2. من ھات كە سەفى عەسكەرى كوردانە نەبىنم.

من له دنيا دا، هه وارم « ماله گه وره » و « شتیره » بئ *

پوژى مه حشر، چاترم بۆ دهفتهر و نامه و كيتاب
 مامۆساكانمان ئه لێن: دنيا نموونه ی ئاخړه
 تێبفكری خۆت، ئه زانی كێیه حازر بۆ عه زاب
 ئابتهكرد « قانعا »، كوردان له گشت كهس
 موزده بئ بۆ كورده كانی، هه رزه كاران و شه باب
 « قانع »، له هۆنراوه ی « ئه ی كورده » دا، به شەش پێنجینه و له سه ر ئاوازی
 هۆنراوه یه كی « موفتی پێنجوینی » گوتوویه تی:
 ئه ی كورده، ده با به سببی، ئیتر باری په زاله ت
 حاصلكه، له ئه م عومری خه ساراته نه دامه ت
 گویت شل مه كه تۆ، بۆ وته ی پوچ و سه فاهه ت
 « ئه ی سه ر به سه، تا كه ی له سه رت ماوه جه هاله ت
 چاو هه لپه نه ختی، به سه ره فتاری قه باحه ت »

سه د داخ و دوو سه د ده رده، كه وا عومرت به باده
 تۆ سه ركز و داماو و هه موو دوژمنت شاده
 له م سووده خصوصیه ته، كه بئ سووده ده لاده
 « حه یوانی ئه گه ر، جئ له وه ری خۆشت مراده
 یا، گه ر به شه ری بیره سه فی عیلم و درایه ت »

پروانه، له ئه حوالی هه موو عیلم و شه ریعه ت
 تیکۆشی، له بۆ كه شفی هه موو به حری حه قیقه ت
 نو قسانی ئه بی، چی بئ برا؟ عیلمی ته بیعه ت!
 « كه ی كو فره، ئه گه ر فێری ببی سنعه ت و حیکمه ت؟
 كه ی مه نه له تۆ، هه ر دوو به ئاسار و به ئایه ت؟ »

پیاوی نه نوێ، دائیمه هه ر زیكری خوا كا
 پوژ پوژوو و قورئان و به شه و بانگ و سه لا كا
 باوه ر مه كه قه ت، نانێ به ئه م جوړه په یا كا
 « بایع نییه خالق، كه رزق به یع و شیرا كا
 ئاسانه بیاری به دوعا، نه یوو به عاده ت »

* « ماله گه وره » و « شتیره »: دوو هاوینه هه واری نێچه ی « شلیر » ن له « پێنجوین ».

ناسراوی وولاتانم و چاک دیاره، که من چیم
بی سوود و به بی که لکم، وهکوو تو یکلای دار بیم
چون بی هونه رم، مووده تی نه ییام به برسیم
« ته عقیبی غهرز ناکهم و دوژمن به که سی نیم
نادانه نه قیزهی نه وی، دانا به ئیشارهت »

نه ی کورده! هه موو شیوه نی من، گشتی به تو یه
بو تو یه، که « قانع » جگهر و قهلبی به سو یه
بروانه له نه شعارم، نه گهر هوشت به خو یه
« مفتی، غزه لت تو بی خوا، کامی درو یه؟ »

بهس خو ت که به جتی تانه و ته کدیر و مه لامهت « 47 - 48 »

نهک ههر ته نیا « قانع »، به لکوو، زو ربه ی هو نه ره کلاسیکی و که مه کیکیش له
هو نه ره نو یخو ازه کانی کورد، به سهر چن ناودار و ده سه لاتاریکی کوردی
وهک: « سه لاهه دینی نه یو بی » و « گهریم حانی زهند » یاندا هه لداوه.
هو که شی بو نه وه ده گهر یته وه، نه و که له پیاوانه، به ره گز کورد بوون. ناو و
ناوبانگیان، له جیهاندا دهن گیدا و مه ته وه. کوردیش، وهک نه ته وه یه کی بندهس و
دروون نه خو ش، له بهردهم دو ست و دوژماناندا، له لایه که وه، شانازی پتوه
کردوون و ناوی بردوون، گوایه، کورد پیاوی قارهمانی وای تیدا هه لکه و تو وه!
له لایه کی دیکه شه وه، له بهر نه وه ی تا ئیسته، کورد خو ی هیچ نییه، به
خراپترین شیوه ده چه و ستر یته وه، شانازی به ریشی مهردانه ی نه وانه وه
دهکا، خو ی به نازییه تی و ده سه لاتی نه و سه رده مه ی نه وانه وه باده دا، منهت
به سهر نه ته وه سه رده کانی عهره ب، فارس و که لانی ئیسلامدا دهکا، گوایه،
گهر کورد نه بو وایه، نه و که لانه و ئایینی ئیسلام، ئیسته ته نیا ناویان ده ما!
نه گینا له راستییدا، نه وانه هیچیان بو کورد نه کردووه، به لکوو، هه له
میژووییه کانیان له دهس کورد داوه، دوژمنه کانی کوردیان زیندو و کردو ته وه،
له بری نه وه ی، پوو له ماله کاو له کانی خو یان بکه ن، پوویان له که لاوه
پوخوا وه کانی مزگهوت کردووه!

سهیر نه وه یه، « قانع » هینده نه ته وه ی کورد و خاکی « کوردستان » هکی
خو شو یستووه، ئیدی بی نه وه ی بزانی، نه و پیاوه ناودارانه ی به ره گز کورد
بوون، چو ن پشتیان له زید و نیشتمانی خو یان کردووه، چو ن پاژه ی زمان و
که لتوور و ژیا نی نه ته وه سه رده سه کانی « کوردستان » یان کردووه، هو ترا وه ی
بو هونیونه ته وه، شانازی پتوه کردوون، ته نیا له بهر نه وه ی کورد بوون!

بۆ نموونە: لە ھۆنراوەکانیدا، چەن جاری ناوی «سەلاحەددینی ئەیوبیی» بردووە. بە تایبەتیی، لە ھۆنراوەی «شانازیی بە سەلاحەددینەو»، بە چواردە نیوەدێر باسیکردووە. لەگەڵ ئەوەشدا، کە یەکیکی ھەک «سەلاحەددین»، ئەو ھەموو توانا و دەسەلاتی ھەبوو، کەچی، هیچی بۆ کورد نەکردووە! بە بزانی «قانع» چۆن باسیکردووە:

تۆ نەمردووی، ئەو سەلاحەددینی ئەیوبیی لەقەب
 ھەر بژی، ئەو فەخری کورد و حاکمی مولکی ھەرمب
 تا کوو تۆ بووی، لاوەکانی «کوردستان» م دەرئەچوون
 بۆ زەھکاتی مولکی «شام» و خەرجی بازاری «حەلەب»
 زیندوو بوو و بووینۆ، بە جاری شارستانی و دینشین
 پەغیەت و شوان و سەپانم، کە وتبوونە سەر تەرەب
 ئیستە بێ تۆین، بۆیە وا بێ پەونەق و جاو و جەلەین
 بووین بە گالەتە جاری خەلق و کەوتووینە بەر عەتەب
 و مەرنەو ئەو نیشتمانی، با ھەموو عەھدی بکەین
 بۆ فەنای دۆژمن، بە جاری بیتنە مەیدانی غەزەب
 م ئەزانم، ھەر سەعاتی دەسبەدینە مودەعی
 ئیمە ھەر ھەک ئاگرین و ئەو و ھەکوو کۆگای حەطەب
 «قانع»، بۆ کوشتنی نیشتمانفرۆش ئامادەبە

خواھ شێخی «بایەزید» و خواھ نەفسی «بولەھەب» «40 - 42»

ھەروەھا، لە ھۆنراوەی «سەلام لە کوردستان»دا، «قانع» بێ ئەوەی بزانی، یەکیکی ھەک «کەریم خانی زەند»، چی بۆ کورد کردووە، ھەر لەبەرئەوەی بیستوویتی، لە بنەرەتدا کوردبوو، ئیدی بە سەریدا ھەلداو و شانازی پێو کردووە. لە کاتیکدا، هیچی بۆ کورد نەکردووە، بەلام، زۆری بۆ نەتەوێ فارس کردووە، دەوڵەتی بۆ دامەزراندوون، «ئێران»ی لە دەس ئازاو و پشیویتی ڕزگارکردووە. کەچی تا ئەرپۆش، ھێندێ کورد ھەر شانازی پێو دەکەن و پە سەریدا ھەلەدەن. ئەوەتە، «قانع» بە دە نیومدێر ھۆنراوە کوتوویتی:

«کوردستان!» سەد سەلام لە کوێستانت

مەرحەبا، مەرحەبا لە گەرمیانت

سەر و مالم، فیدای «ئەییوب»ت

گیانی من بێ، بە قوچی «بابان»ت

کوانی، «جەمشید» و «پۆستەمی زال»ت؟

کوا، «کەریم خان»، خان خانانت؟

کوانی، « شیخ قادر » و « شەریف چەلەبیی »؟
کوانی، چەچەیی سەفشکینی مەیدانت؟
« کوردستان ! » تۆ بەهەشتی عەدنانی

سەد وەکوو « قانع »ی سەناخوانت «49»

لە ھۆنراوھە « بێ کەسی »یدا، بە دواز دە نیوھ دێر گوتوو یەتی:

لە « وان » و « ئەر زورۆم »، تا کوو « شامات »

ھەموو دلتەنگ و پەست و بێ دەنگ و مات

لەبەرچی، پۆژی ھیوای « کوردستان »م

نەبوو جارێ بڵێن: « تۆخەیی » کە ھەلھات

لە بۆ ھەر کەس، ھیوایە ک ئارەزوو بوو

لە بۆ کوردان نەبوو، ھیوا و فتوحات

بە بیرێ ھیچ و پووچم، وام تەمایە

کە تازە دابنێم، بونیادی باخات

لە بۆ ئێمە نەبوو، قەت ئینقلابی

کە بە لکوو سەرکەوین، تەیکەین مقامات

بناغەیی زیندەگانیمان لە دەسچوو

و ەکوو « قانع »، نە دینمان بوو، نە تاغات «53»

« قانع »، لە ھۆنراوھە « دیتنی ئالا »دا، بە ھەوت پێنجینە، تا توانیویتی، پێ

بە دلی خوێ، گۆرانیی بۆ ئالای « کوردستان » لە « مەھاباد » چریو، داوای

تەمەنی درێژی، بۆ پیشەوا « قازی محەمەد » کردوو و گوتوو یەتی:

سەد شوکور، وا من نەمردم، تا کە دیم ئالای کورد

کەوتە بەر چاوم بە بەرزیی، سوورەت و سیمای کورد

بازبوو، دورابوو، دیدەیی نەرگەسی شەھلای کورد

مژدەبێ، ئەمڕۆ کە بەربوو، چاوی پێ بینای کورد

ھەر بژی ئالای کورد و پیشەوای زانای کورد

چەن زەمانیکە ئەسیر و ژێرچەپۆکەیی عالەمن

سەرکەز و بێ قیمەتی، بەرچاوی زادەیی ئادەمن

دیلی زیندانێ نەزانین، مەستی بادەیی ماتەمن

بەنگەنە یە کتر ھەمووتان، چونکە ئەمڕۆ بێ خەمن

ھەر بژی ئالای کورد و پیشەوای زانای کورد

بانگکه نه ئهرواحی پاکی « ئهرده لانی » نه ره شیر
یا بلین: « کاوه » له کویتی؟ رۆژی ههزار یادت به خیر
بیتنه بهرچاوی خۆتان، ههلمهتی « زهند » ی دلیر
هه بلین: ئهم شیعره، ئه هلی کۆهسار و گهرمه شیر
هه بژی ئالای کورد و پیشه وای زانای کورد

قەت له بیرت دهر نه چێ کورده، زړه ی زنجیری پیت
تۆ ته ماشاکه، له دهس بیتگانه کان چی هاته ریت؟
کوانی بابی گۆر غه ریب و مامه که ی بی شوین و جیت؟
کورده! چۆن تۆ دل برینی، شلکه بۆ ئهم شیعره گویت
هه بژی ئالای کورد و پیشه وای زانای کورد

نه به ته، باراشت لیکه، ئاشی گیتی که وته گهر
شیر نه ترساوه له به زم و شوێشی مهیدانی شه ر
گوێ نه ده ی هه رگیز، به هاشه وهوشه ی ئه ربابی زهر
هه لگره ئهم دهسته شیعره و دابنی سه د سه ولی ته ر
هه بژی ئالای کورد و پیشه وای زانای کورد

سه د شوکور، وا « ئه ز رۆم » و « وان » و « بتلیس » و « چه چان »
دهستی دایه دهستی « هه رکیی »، کوردی « زازا » و « به بان »
شاری « خه رپووت » و « جه زیره » و مه نتیقه ی « به رزان » بیان
با، به سه ته و چه پله بیژن، ده مه به دم شام و به بیان
هه بژی ئالای کورد و پیشه وای زانای کورد

« خانه قین » مژده ی ئه دا، ئه مرق به « دیار به کر » و « هه رات »
پیتچه وانه ی ده وری پیشوو، رۆژ له شیمالۆ هه لات
سهیری تیشکی که! چلۆن رۆوناکیی خسته سه ر وولات!
ئهم وتاره بیرى دل بی، چاکه بۆ رێگه ی خه بات
هه بژی ئالای کورد و پیشه وای زانای کورد « 61 - 62 »

« قانع »، له هۆنراوه ی « با بنووسم » دا، به چواره نیو مه دی ر کۆتوو یه تی:
من که کوردم، با بنووسم ده فته ر و دیوانی کورد
تا، به له دین ئه و که سانه، موده عین میزانی کورد

هەر کهسێ، ئەسپی ئەجەل تاودا لە سەر عەرەسەى فەنا
 پێى بێتە بەزم گاه و مەرەمکەى مەیدانى کورد
 کێ ئەلێ نەم چەشتوو، نووکی پمى کوردی نەژاد
 رانی دەرخوا، تا ببینم داغمەى شێرانی کورد
 قور بپیوی دایکی ئەو شەخسە، ئەلێ: من موددەعیم
 چۆن خەلاسى بۆ ئەبێ، هەرگیز لە دەس مەردانى کورد
 ئاشکرایە هەولێ کورد ئەمڕۆ، بە بانگی بەرز ئەلیم
 بێن تەماشاکەن عەزیزم، مەکتەب و عێرفانى کورد
 سەیری «لوینان» و گەپانى «چین و ماچین» بۆ بکەم
 تا ببێ بەفراو و میترگ و چیمەن و کوێستانی کورد
 مەزەهرى لوتفى خوايە، خاکی کوردان «قانعا»

تۆ ئەزانی، چى بنووسى، دەفتەر و دیوانى کورد «66»

«قانع» لە ھۆنراوێى «ئازار و داوا»دا، بە بیستودوو نیوەدێر گوتووێت:

بێ تەماشاکە، براکەم کردووە و پەفتارى کورد
 جا، سەرى خۆت باش لە قورنێ، بۆ دڵەى خەمبارى کورد
 چۆن نەنالێ دڵ لە داخا؟ چۆن نەگریە چاوە خۆین؟
 چۆن نەبرژێ دڵ، بە دەردى گەرمى بێ تیمارى کورد؟
 چوینە سەر کورسى براکەم، کوردی چى و نیشتمانى چى!
 خۆت بە خۆشییى و خۆش بژى، مەنوارە بۆ زامارى کورد
 پۆنى سەر، سابوونى لۆکس، قۆندەرەى سوور و سپى
 بەستە، بۆ تەگبیری ھۆزى برسى و بیکارى کورد
 دەستى من داوێنى تۆ، دیوارەکت باش بۆیەکە
 با، بە شەو سەرمای نەبێ، منداڵى بن دیوارى کورد!
 ھەوشەکت باخچەى نەبێ، کۆمەل بەچى پزگارئەکەى؟
 وێسکى نۆشى گیانى خۆت کە، چاکە بۆ پزگارى کورد!
 تۆ، بە دەم ھیچت نەھێشت و سەد وەکوو «غاندى» ت شکان
 ئافەرىنم، بارمەکەللا، تیغى جەوھەردارى کورد
 کاتى تەشریفت، لە ناو چۆلانەکت خۆت ژیرئەکەى
 گوێ نەدەى ھەرگیز، بە نالە و ئایوئۆى بيمارى کورد
 وا نزیک جەژنە، سەرپا جل لە بۆ خێزانەکت
 با ملی بشکێ، ھەمال و پەنجبەر و جوتيارى کورد
 دەى تەلەفۆن کە، بزانه «منحە» کەت وەرناگرى

خوا ئەكا، خۆت خوۆش ئەبی، بمرئ هه موو هوشیاری كورد
« قانع »، خۆتۆ له لای خوۆی، تهرکی نووسینت ئەكرد

وا بزانم، پیت ئەنووسی، ناتەواویی کاری كورد «68»

« قانع »، له هۆنراوهی « سوودی وولاتم »دا، وهك زانییهکی جیۆپۆلیتیک
بیریکردۆتهوه، جگه له وهی، باسی سامانی ئابووری « کوردستان »ی کردووه،
که به یه کێ له فاکتهرهکانی هیزی نه ته وه داده نرئ، له هه مان کاتیشدا، به
بیستوچوار نیوه دێر هۆنراوه، فهرههنگۆکی هه مه جوړه ی په نگاو په هنگی
سه وزه، میوه و به رووبوومی کێلگهی بۆ ئاماده کردووی و گوتوویهتی:

سوودی خاکی « کوردستان »م، چهن هه زاران دهره زار

بۆت بنووسم کاکی کوردم، میوه یه کی بئ شومار

تووتن و گهنم و برنج و هه رزن و زهرات و جۆ

گه نه شامیی و دیمیله، هه م دار و جان و گسکه شار

باسخ و نارنج و لیمۆ، پرته قال و هه م ترئ

کالهک و شووتیی و ترۆزی، کووله که و سه وزه خه یار

چۆنه ر و سلق و شویت و بامۆ و کونجیی و په موو

شیلیم و ماش و ته ماته، باینجان و کالیار

نۆک و نیسک و په رشه و پاقله و په تاته و لۆبیا

سێو و هه رمۆ، قۆخ و قه یسیی، گوێز و کشمیش و هه نار

کاهو و پیاز و که له رم و ته رخوون و بن عه رزیله

کاشمه و کۆل و بناو، سووره لالی لا نزار

میو و سنجوو، کێکف و ژاله و گزیچار و شه هین

گوێژ و چواله و به روو، په لک و به لالۆک و چنار

داری بی، پێنج تایه فه ن، لازم نییه، ناویان ببه م

خاومنی سیونۆ به ری خاوه ن، په واجة مازودار

گزگل و خرینووک و مازوو، پانکه و سیچکه و که لنج

پۆزه خووکه و هه مزه ئاغا، هه وربرد و شاخدار

به رکه لا و تسقل و سه وزالیی و نیسکه و گرئ

کارگ و قژکه و ده مووکه، سیفه لۆوکه ی ئاودار

جهوت و شوک، زۆلهک و شینکه و به روو، هه ژگ و که لا

هه م که زۆ و زوخال و یبفوو، چاکترینیان باره دار

« قانع »ی کاسب نییه، بۆیه که می لی زانیوه

بۆ ئه وانی تر بپرسه، لای پیاوی اهسبکار «78»

« قانع »، له هۆنراوهی « پهیمانی سهعدئاباد » دا، ههم وهک هۆنهر و ههم وهک رامیار، ههلسوکه و تیکردووه. بۆیه، به بیستودوو نیوه دێر هۆنراوه، باسی ئه و پهیمانه خراپهی کردووه، پۆلهکانی نهتهوهکهی خۆی، له مهترسی و زیانهکانی پهیمانهکه ئاگادار کردۆتهوه. بهلام، ههرگیز تووشی رهشبینی نهبووه، بهلکوو به پێچهوانهوه، زۆر به گهشبینییهوه، تهماشای دواپۆژی کوردی کردووه و گوتویهتی:

دوژمنان له م پۆژه دا، فیکری چهپهلیان خسته کار
که وتهخۆ کۆنه په رستی، بۆقه لاچۆی کوردهوار
رێبهرانه، کوردقرا نه، کێو و کهژ خوێناوییه
فیتنه وهک ئاگر ئهباری، بۆ گلانی شۆپهسوار
چهک له شان بوون میللهتی کورد، بۆیه دوژمن که وتهخۆ
که وته جرتوفرت و پهیمانه بهستنیکی نالهبار
شاری « سهعدئاباد »ی بهدقه، بوو به مۆلگهی دوژمنان
کوندهبوو، شهماق رهکۆر و کهمتیاری لانزار
سێبهسی کۆبوونهوه، و ئهنجوومه نازایهوه
بۆ قیرانی میللهتی کورد، مۆرکرا عههه و قهزار
پاله پهستۆی مهینه ته ئه مرق، به سهه کوردا گلا
نیشتمانی کوردی کرده، جێگه راو و کار و زار
عههه « سهعدئاباد »ی شووم و حوكمی پۆلیسی رزیو
مه زبهحهی خوێنرشتنی، بۆ « کوردستان » هینایه کار
میللهتی کورد، چهنده ها پیلانی وای نا گۆپهوه
چاوی ناترسی له نێزه و هایوهوتی بێ شومار
« و تاران و »، مهنبهعی زولم و ستهم *

قور به سهه رتان، میللهتی کورده ئه تانکا یهخته سار
هێزی میللهت، شۆرشکی حهقره و دینیته روو
تۆله وهرئه گرێ، له « سهعدئاباد »ی لانهی گورگه هار
قور بپێوی دوژمنی سێ قۆلی، بۆ دواپۆژی خۆی
تهختوتاراجی ده رینێ، لای کوردی هوشیار
« قانع »، له دێره هۆنراوهیه کدا ده لێ:

مال و حاله بۆچی، گهر میللهتم زیللهت بژی؟
تاجی سهه شۆپی فریده، تۆش وهکوو میللهت بژی
* مه بهستی له « نه نقره، تاران و بهغدا » بووه.

«90»

«95»

« قانع »، له هۆنراوهی « شیرەزای کوردەم »دا، شانازیی بە نەتەوهکەیی خۆیهوه کردووه، کوردی بە ئازا داناه و بە حەوت دێڕ هۆنراوه گوتوویهتی:

هه‌موو که‌س شاره‌زای من بێ، که شیر و شیرەزای کوردەم

به داییم، گوێ به‌ر ئاوازی ده‌لیل و په‌هنومای کوردەم

خوا نه‌یکا، ئه‌گه‌ر ده‌ردی ظهوریکرد له « کوردستان »

وه‌کوو قوچی خه‌لیلوللا، به‌ قوریان و فیدای کوردەم

فیدایی من له‌ بۆ کوردان، خصوصیی قه‌ت نه‌بینراوه

پچووکی به‌گه‌ر و شیخ و مه‌لا و شاه و گه‌دای کوردەم

ئه‌جه‌ل ده‌ستی من و داوینی تو، فریاکه‌وه زوو بێ

به‌ خۆم و پۆحمۆ حازر، له‌ بۆ په‌دی به‌لای کوردەم

چ باخی پر له‌ گۆل، هه‌رگیز نه‌بینراوه به‌بێ بۆلبول

منی سه‌وداژه‌ده‌ش، وه‌ک بۆلبولی شاخ و چیای کوردەم

له‌ خزمه‌ت با به‌جێمايم، به‌ ته‌یرێ هه‌ر ئه‌یم مه‌علوم

که‌ وابوو، هه‌وده‌دی شه‌هری « سلێمان »ی سه‌بای کوردەم

له‌ سوتانا چ بێ باکم، چۆن پاش مردنم « قانع »

له‌ چاوی ئه‌هلی دانشدا، وه‌کوو پۆح توتیای کوردەم « 107 »

« قانع »، له‌ هۆنراوه‌ی « خاکی وه‌تن »دا، به‌ شه‌ش پینجینه، داخ و مه‌راقی

خۆی، بۆ دایکی نیشتمان هه‌ل‌رشتوو و گوتوویهتی:

ئه‌ی خاکی وه‌تن! قوربه‌سه‌ر و بێ سه‌ر و پا خۆم

بۆ بێ هونه‌ریی ئه‌هلی وه‌تن، شیتی جه‌فا خۆم

جێماوه وه‌تن، بۆ وه‌تنم غه‌رقی فه‌نا خۆم

په‌ستر له‌ هه‌موو هاوسه‌ر و هاوماڵ و برا خۆم

دووڕکه‌وته و ئاواره، له‌ هه‌ر سه‌یر و سه‌فا خۆم

ئه‌ی خاکی وه‌تن! بۆچی نه‌ما، غه‌ره‌تی شیران؟

ئه‌ی خاکی وه‌تن! بۆچی نه‌ما، به‌زمی دلیران؟

کوا سه‌لته‌نه‌تی عێلی به‌به و شاکه‌ل و شیروان؟

بۆ مه‌سلخی پر خوێنی ئه‌سیران و هه‌زاران

ده‌ک لال و که‌ر و کوێر و کز و شیخ و مه‌لا خۆم

ئه‌ی کاغه‌زی ته‌رفیعی وه‌تن! بۆچی دریاوی؟

ئه‌ی په‌هونه‌قی بازاری وه‌تن! بۆچی نه‌ماوی؟

ئەي خەنجەرى شىرانى وەتەن! بۆچى شكاوى؟
ئەي خاكى وەتەن! چونكە وەھا خەستەكراوى
گەر شىنت نەكەم، پووپرەشى ديوانى خوا خۆم

بۆ سەركىزى ئەم ھۆزە، دال و جەرگ برىنە
بۆ شىنى وەتەن، چاوى خىرەد پر لە گرینە
بى شىرىيە ئەمپو، كە وەھا بىشە حەزىنە
نوورى بەصەرى ئەھلى ھونەر، تا نەبى شىنە
بى ئالەت و شمشىر، لە مەيدانى وەھا خۆم

ئەي خاكى وەتەن! بۆچى وەھا كۆپرە و مباحخت؟
پەژمورودە و بى رەنگە، ھەموو چىمەن و باخت
پر لە سەتەم و جەورە، يەقىن دەربەن و شاخت
ئەي خاكى وەتەن! وىردى شەو و پۆژە لە داخت
بۆ بىكەسىي ئەم خاكە، دەسا بەندى بەلام خۆم

« قانع » وەرە ئەم جارە، دەغەوغايتى بە پاكە
بۆ خاكى وەتەن، فەرزە بە دال پۆح فىداكە
پىراھەنى بەدى ناوى بە نامووس كەوا كە
سەفبگرە بە كوردان و لە چۆپى وە سەماكە
ئەو ومختە بلى: خاوەنى ھەر بەزم و ھەرا خۆم « 128 - 129 »
« قانع »، بە نۆ دىر، لە ھۆنراوھى « چۆن نەگىم؟ » دا گوتوويەتى:
كوردە! چۆن نەگىم ھەمىشە، بۆ كىزى و داماوئى تۆ؟
چۆن قورئى عالەم بە سەر خۆدا نەكەم، بۆ ناوى تۆ؟
رەنگى زەردى جەرگى تۆيە، مەن ئەسوتىنى تەواو
شىعرى مەن دەرمەنى دەردە، بۆ دلە زامارى تۆ
خوئىنى تۆيە، شەربەتى پۆژى جلووسى ئەجنەبى
سەيرى دوشمەن كە، لە شار و كوچە و بازارى تۆ
سەوزەگىيەى كارىزى پاشا، مەيشكى باپىرى مەنە
ئىستە و فەرشە لە ژىر پىي، دوژمنى خوئىنخوارى تۆ
پۆچى « بابان »، لە گرد و مەقبەرەى « سەيوان » ئەلئىت:
« پۆلەكانم! كىيە ئەوخەيمە لە ژوورى شارى تۆ؟! »

لاوى كوردېم! مردنت زور چاتره تا ژينى وا
 نهجنه بى بيت و له « گويژه » بيت به فرماندارى تو
 خوينى هاو خوينت ئه ريژى، نو كهرى نه گريته دوس
 هه سگم بهردايه زير و ليره و دينارى تو ..
 يادگارى هوزى « ماد » ه، داوه شينى بۇ مامه لته
 لاپه رهى ميژوو نه نووسى، له عنته و پهفتارى تو
 « قانع » گوفتارى تو شيرينه، يا شهكر و نه بات؟
 كه تمى ناحق بۇ بكه م، شيرينتره گوفتارى تو « 182 »
 « قانع »، به حوت پينچ خسته كيى، له سهر هونراوهى كوردى گوتوويه تى:
 هه واي سهر شاخ و كوستانم، پزيشكى دهر د و عيله تمه
 خوا ئاوابى ئم خاكه، كه مايه ي ژين و سيحه تمه
 ده ره بى كوچرى كه ي ههر كه س، له سهر فهوتانى جه نه تمه
 « نيشانه ي تيرى زيلله ت بى، نه وى به دخواهى ميلله تمه
 ده غهرقى گيژى نه گبه ت بى، نه وى دوژمن سه عاده تمه »

به ده ستنى خوم نييه وه لالا، له ديوانى خوا كوردم
 له ناو شينخ و به گ و مير و مه لا و شاه و گه دا كوردم
 ته ماشاى جه وه هرى من كه ي، نه زانى ئاشكرا كوردم
 « به كوردى بووم و خولقاوم، هه تا روژى جه زا كوردم
 له سهر نه م بيرمه، زينم، ژيانىكى حه قيقه ته »

فيدات بم، كورده بۇ خاكت، چ بى عه يبه و جه نى دلگير
 نه گهر خاكت نه سووتين، به نارى حيلله و ته زوير
 به هه شتيكه كه ئيحتياجى نييه هه رگيز، به جوگه ي شير
 « وه تن زور خو شه، قه درى بى نيه ايه ت نايه ته ته قدير
 له لاي عالم، كه دوژه خ بى، بلنتر سه د له جه نه تمه »

ته ماشاى « پيرمه كروون » كه، ده ماخى چهنده سهر به رزه
 له باخاتى ته بيه تدا، گولاله ي سه د هه زار ته رزه
 ته ماشاى نايه تى خوا كه ن، له نه وسافى وه تن ره مزه
 « به بوره انى كه لامى حه ق، به دل حوبى وه تن فه رزه
 كه سى مونكيربى به م قه وله، نه زانينى له سهر خه تمه »

وہتن! دیوانہ کھی خۆتم، به لاگہردانی بهر بیتم
 ئه گەر بیتو قبولمکھی، به دل سہربازی سہر ریتم
 جگہ رسووتاوی لاوانی، به بی مال و به بی جیتم
 « له باخی عیشقی میلله تدا، فیداکاری نه کهم شیتم
 فیداکاری له سہر ریتی هیرشی سہیلی موحه به تمه »

چ خۆشه زهحمه تی زۆر زۆر، له پاشان زهحمه تی تیابی؟
 چ شیرینه دهوای تالی، به شہرتی سیحه تی تیابی؟
 نه بوونی خۆم و ئه ولادم قبوله، عیززه تی تیابی
 « به پۆحکیشانی خۆم رازیم، پوفاهی میلله تی تیابی
 به بی ژینی وهتن، ژینم ژیانیکی مه زه له تمه »

خوا! بۆ خاتری جهمعی وهتن، خواہانی دلپاکان
 به خوینی ناحهقی کوژراوی، ئه شکه وتان و بن بهردان
 به حهقی حه زه ته پیغه مبه ر و سی جزمه ی قورئان
 « بژی کورد و بمیتن، تا قیامه ت خاکی « کوردستان »
 به عه ونی ئه و خوایه، خالقی فیکر و ته بیعه ته » « 182 - 183 »
 « قانع »، له هۆنراوه ی « بۆ چییه؟ » دا، به یازده دیر هۆنراوه گوتویه تی:
 من که پۆله ی کورده کانم، توورک و تارم بۆ چییه؟
 تا برای پشتیم ببی، یاری له مارم بۆ چییه؟
 تا کلّاشی به نچنی ژیر مه حکه می خۆم ده سبدا
 قۆنده ره ی ته سک و لار و خوارم بۆ چییه؟
 تا کتیبی وه سفی خاکی « کوردستان » ئینشابی
 وه سفی « یوکن ئاباد » و نه هری « رودبار » بۆ چییه؟
 تا سه بیلی زه رد و سووری فیتکه دووری خۆم ببی
 فلته فلتی تیرکه له و تۆپی سیغارم بۆ چییه؟
 شه ربه تی هه رمی له ت و دۆشاوی شوکه م ده سکه وی
 ئاره ق و تریاکی هه ر وه ک ژه هه رمارم بۆ چییه؟
 نه ی که شمشاله عه زیم، سه د گرامافۆن ئه ژی
 سوۆزی شمشالْم ببی، من عود و تارم بۆ چییه؟
 پانکوچۆغه م ده سکه وی، چیمه له فاسۆن و هه ریر
 جاوی خۆمالیم ببی، چیتی توچارم بۆ چییه؟

« بانخیلان » ئاوه دانىي، بۆ قەلەم بۆ كوردەكان
 تازە ئىتر، ئوچى پىسى بەدنىگارىم بۆ چىيە؟
 تا بىي بەفراو و مېرگ و چىمەن و ئىلاخى خۆم
 ئاوى سوۋىر و دېرگە زەرەدى گەر مەسارم بۆ چىيە؟
 تا تەماشاي قامەت و لەنجەي كچى كوردەم بىي
 حۆرىي و غىلمانى سوۋىي مەقتە خوارم بۆ چىيە؟
 تا ھەژارى نەكتەگۆ، ھەك « قانعى » پەيدابىي
 دەفتەرى ئەفسانە كۆنى، پىر لە عارم بۆ چىيە؟ « 190 »

« قانع » بە 5 پىنچىشتەككىي جوان، بە نىشتمانەكەيدا ھەلداو ھە گوتتويەتى:
 كوردستانە، بېشەلانى شېرەكەي مەيدانمە
 خاك و بادى نىشتمانە، بېشكەي لاوانمە
 كوردستانە، مەكتەبى و ئىزدان و ھەم عىرفانە
 دېرگ و دالى كوردسانە، سۆسەن و پىحانمە
 گەر مەسىرى كوردسانە، شەرەت و فەنجانمە!

كىو و كوستانى وولاتى كوردسانە جەنەتم
 خاكى خاوەن رىزقى كوردە، دايكى پىر شەفەقەتم
 ئاوى سارد و نانى زۆر و نىعمەتى بىي زەحمەتم
 كەي ھەكوو خەلقى لە خاكى خەلقەدا پىر مېنەتم؟!
 ھەر ئەلېم: ئاوابى، يا رەب جەنەتولەدنانە

قەسرى فېردەوسى بەرىنە، باخى ھەنجىر و ھەنار
 خاوەنى ھەوز و ھەيات و مەي و چۆگە و چنار
 كەسەرم چۆگەي « دەلېن »، يا بىنارى « سەرچنار »
 « چەمچەمال » و « بازىيان »، مەسكەنى شىرىن سوار
 بىي تەماشاي شارمەزور كە، چالى دەغلۇدانمە!

فەخرى پازى بى، بەبى كەس حوورمەت و قەدرت نىيە
 سەد كورورت بى، كە خۆت ماقول نەبى، سوۋدى چىيە؟
 مولكى بى خاوەن ھەزىم، ھەر ھەكوو دارى بىيە
 با كەوانىش خۆش بېيىكى، موزطەرى لۆيى ژىيە
 كوا پىياۋى تىيگا، لەم شىعەرە بى مەنەنمە ؟ « 192-193 »

« قانع »ی هونه رهنده، له هۆنراوهی « نه ورۆزنامه »دا به شیوهیهکی گهلی جوان، به هاری « کوردستان »هکهی، به باری ژێردهسیی کوردهوه گرێداوه و به ههشت پێنجینه گوتوویهتی:

لاوی کورد نه ورۆزه، ئه مرۆ کاتی کشتوکاته
کاتی سهیری دۆل و شیو و سه رکه ژێ خاڵاته
تا به کهی، هه ر ئاره زووی دانیشتنی ناوماڵه
تا به کهی، کۆلکێشی خهلق و پووش و درکوداته
هۆشی نانی خۆت بێ، ئه مرۆ کهوا سه رساله

چاوی نووستن هه لپه و بنواره دهشت و کۆهسار
خۆت و گاجووتت به جارێ، بچه میڤگ و میڤغوزار
تۆ به هیز و زۆری بازووت، ئه و به شانی پر دهمار
به رگی زستانی فرێنده و ههسته بۆ سه ر ئیشوکار
پا په ره، ئه م پۆژه، پۆژی خزمهتی مندا له !!

بێنه سه ر مهیدانی غیرهت، بۆ ژیا نیشتمان
دهستی یه کبگرن به هیمهت، پشته یه کبگرن جوان
دهنگی ئازادی و برایی، با بگاته ئاسمان
سهیری ئه م شاخ و چیا یه، چۆن به چاوی چاوه پروان
چاوه پروانی هه لمه تیکێ، رهنجی شان و بالته !!

لاوی خۆپنگه رهم درمنگه، بێنه به زمی هاتوو چوو
تیبکۆشین بۆ وهتهن، هه ر تا ده رێن ئابروو
چاوی به رزۆکه و ببینه حالی خاکی زووبه زوو
نیشتمانت کانی زێر و زێره، بۆ دهسته ی عه دوو
تۆ که نانی جۆت بێ، ئه و پۆژه جه ژنی سه ری سالته !!

هه لکه بالی نیشتمانیی، بیری میلیلی بێنه سه ر
خۆینی به دگۆی نیشتمانت، زوو برێژه بێ خه ته ر
تا به کهی، په ستیی و په شیویی، ئه ی گرۆهی پر هونه ر
وا دراوسی سوار ی با بوون، چوونه ناو کووپی قه مه ر
تۆ ته ر یق نابیته وه، کورده ئه مه نه حوالته !!

وا به هاره، سه ركه وه بۆ سه ر مله و ئىلاخ
 ئاورىكى ده ورى خۆت ده و تىفكره ده ستوبرد
 بىنه بهر چاوت، نموونهى ميوه هاى زبر و ورد
 گهر چاوى نىشتمانى، سه يرى خاكى خۆت كرد
 نه وروپا موحتاجى ميوه ي وشكى ئالوالت!!

لاوى خوڭنگه رمم بزانه، خاكه كهت هه ر نىعمه ته
 حورمه تى خاكت بزانه، موسته حه قى حورمه ته
 مه ده نى زيو و ته لايه، كانى دوور و سه روته
 پىت بلّيم: ئه م خاكه كامه؟ تا بزاني جه نه ته
 يادگارى هۆزى ماد و زمند و پورى زالت!!

كوانى لاوى تۆله سينم؟ بۆچى ئه مپۆ گومبوون؟
 كوانى شىرى شىر شكارم، رىگه يان گومكردوون؟
 كوا سواره ي رموه سينم؟ بۆ له رىتا ده رچوون؟
 داخى داخام وه ته ن! « نه رده لان » ت نووستوون
 ئه و كه سه ي قوربانى تۆ بى، « قانع » ي بى مالت « 219 - 220 »
 « قانع »، له حه وت پىنجينه دا، ده رباره ي نىشتمانكه ي گوتويه تى:
 ئه ي وه ته ن! « يه عقوب » ي تۆم و « يوسف » م لى گومبووه
 ئه ي وه ته ن! به دناوى تۆم و ئابرووم بۆ تۆ چووه
 كى فروشتى به وه لّلا، نانى « خوڭپى » خواردوه
 پىشى مه ردانه ي درىژه، سادقه به چكه ي جووه *
 ئه ي خوا، مه ستى له خو، ئه م به خته حيزه ي نووستووه

ئه ي وه ته ن! كه ي خوڭش ئه بىتۆ، زامى پر ئىش و به سۆت؟
 عه يبى بى خىوييت نه بى، هه ر زىر و زيوه تانوپۆت
 دىته مىشكم كوللى پۆژى، دهنگى ناله و پۆله پۆت
 شه رته پۆچى خۆم و سى كور، كه م به قوربانى له بۆت
 كى ئه لى: ئه م بىشه چۆله، شىره كانى نووستووه؟

* مه به سى له پياوڭى نايىنى به ده سلا ت بووه.

دورژمنان بۆچی، به ناحق هەر خەریکی هاتوچۆن؟
 خۆی له من چاکتر ئەزانێ، ئەو له گەڵ کورد بووک و شوون
 ناخەنە خۆیان دەچی بکەم، بێ حەیا و بێ ئابروون؟
 بەچکە شیرێ نیشتمانم، شیرازەیی شیرانی زوون
 رشتنی خۆینی عەدوو، بۆ کورد بە ئیرسی هاتوو

ئەو وەتەن! دیققەت له حالێ تۆ ئەکەم، عەیبێ نییه
 ساحیبی رزقە و کەرەمەت، خاکەکەت فێردەوسیییه
 تۆزە عەیبێکت ببێ، هیچ تر نییه، بێ عیلمیییه
 پێم بڵێن: ئەو عاقلانی « کوردستان » وەجەیی چیه؟
 لاوەکانی « کوردسان » م، شانیان کزکردوو !!

له دوا کۆپله شدا گوتوویەتی:
 « قانعا »، تا کە ی بە شێتی بۆ وەتەن تەدبیر ئەکە ی
 بێ نەتیجە بۆچی، بۆ مردوو وەها تەقریر ئەکە ی؟
 یا له بۆ ئیبرازی جەوهر خۆتە، وا تەحریر ئەکە ی
 دەک درخ مائی بشیوی، شەرته تۆش تەزویر ئەکە ی
 داکەو بۆ خۆت له کونجی، چیتە له م هاتوچۆیه؟ « 226 - 227 »

« قانع »ی شەیدای نیشتمان، له چوار پێتیکدا، بەراوردیکی زۆر جوانی، له
 نێوان داماوێ « فەرهاد »ی ئەویندار بۆ « شیرین » و دەردی دلی خۆی بۆ
 « کوردستان » ئەکە ی کردوو و گوتوویەتی:

له گەڵ « فەرهاد »، دالمان ئەبرژان
 فرمیسکی سوورمان، به کۆل دانه پرژان
 هەر دوو زوخواوی، فیرقەتمان نۆشی
 ئەو بۆ « شیرین » و من بۆ « کوردستان » « 248 »

« قانع »، وەک کوردیکی نیشتمانپەرور و بە ئەمەک، زۆر به کۆڵدەو،
 گەرمە شینی بۆ « دوکتۆر فوواد و هاوڕێکانی، شەهیدانی راپەرینه
 خۆناوییه کە ی بەر دەرکی سەرای سولهیمانیی پۆزی 1930. 09. 06 و شیخ
 مەحمودی حەفید ... » کردوو. بۆ نموونه: له شینی « شیخ مەحمود »دا،
 چەپکی له « گولالە، نێرگس و هەلە کۆک »ی بەهاری « کوردستان » ئەکە ی
 چنیوه، به هۆنراوێهکی دوازدە نیوه دێری جوان و بەرز رازاندویه تییه و،
 پێشکەش به ئارامگە کە ی « شیخ »ی نەمری کردوو و گوتوویەتی:

كهس نه لى: ئەم بيشه چۆلە و ئەم زەئيمە مردووه
 قارەمانى بىچووه شىرى كوردسانە، نووستووه
 پىت بلتيم: چى كردووه، بۆ خزمەتى كوردى ھەژار
 لاپەرەى مێژووى، بە خوینى ئالى خۆى نەخشاندووه
 يادى « ئاوباريك » و « ھەيسە » و « دەربەن » و « تاريدهر » ت
 شاھىدە بۆ تۆ لەگەڵ كورد، چەندە رەنجت بردووه
 ئىستەكەش ئاواتى تۆيە، پەپرەوى كوردى ھەژار
 نامرئ ھەرگىز لە دلد، فيكرەكەت ھەر زىندووه
 پەيكەرى زىنت سەراسەر، شۆرشە و كوردايەتیی
 تاكە سەرمەشقى ژيانى، گەرچى كۆچت كردووه
 بەم تەقەللا و شۆرش و ئازايەتیی و مەردانەيەت
 تۆ پەيامى مردنت، بۆ دوژمنى كورد ناردووه! « 250 - 249 »
 ھەروەھا، لە ھۆنراوھى « شىوھن » دا، بە چوار دە نيوەدێر ھۆنراو، شىوھنى بۆ
 كورد و راپەرینەكەى سالى « 1930 » كردووه و گوتوويەتى:

لە كزىي كوردان، گلاراو مە
 پۆژمەكى « ئەيلوول »، تانەى چاو مە
 لە بىرت نەچى، باخچەى بەر سەرا
 بە خوینى كوردى، مەزلووم ئاودرا
 بە گوللەى مەترەلۆز، ئاوپرژىن كراين
 لە سەر حەق خۆمان، بە ناحەق كۆژراين
 با، پىتى تى نەخەين، ئەو خوينە گەشە
 چون يادگارى، پۆژىكى رەشە
 سویندى پى بخۆين، تا پۆژى مردن
 كۆتايى نەكەين، لە تۆلەسەندن
 ئەو خاك و خوينە، كەينە نموونە
 بۆ ئەو ميللەتەى، ئەم پۆ زەبوونە
 با، لە ناوپەرەى مێژوو بمىنئ

كورد تۆلەى خوینى، بە خوین ئەسپىنى « 404 »

سالى « 1963 »، « قانع » و « وريا » كورپى، لە « تاران » گىراون. ھەر لەوئ،
 ھۆنراوھى « لە بەندىخانەدا » كوتووه، بە شىوھىكى زۆر جوان و بە دەدێر،
 دەردى دلى خۆى ھەلرشتووه، لە ترۆپكى ھۆنراوھى پاميارى نوێى كوردى
 تىپەراندووه، بە ورمەكى زۆر بەرزووه، پووى لە دوژمن كردووه و گوتوويەتى:

ئاخىرىن مالى ژيانم، كونجى بهنديخانه يه
 ئەم كەلەپچە، مەرھەمى زامى دلى ديوانه يه
 زور دەمىكە، چاوهروانى زىزىرەي زنجير ئەكەم
 سەيرى ئەم زنجيرەكەن! وەك زىوهرى شاهانه يه
 بووكى ئازادىم ئەوئ، خوئىنم خەنەس، بۆ دەست و پىتى
 حەلقە حەلقەي پىئومەم، بۆ پلپلە و لەزانە يه
 گەرچى دوژمن وا ئەزانئ، من به دىلىي لال ئەبىم
 باش بزائئ، كونجى زيندانم « قوتابىخانه » يه!!
 بىرى ئازادىم لە زيندانا، فراوانتر ئەبئ
 قور بە سەر ئەو دوژمنە، هيوای به بهنديخانه يه!
 گرتن و لىدان و كوشتن، عامىلى ئازادىيە
 تۆپ و شەستىر و كەلەپچە، لام وەكوو ئەفسانە يه
 چاوهروانى شۆرشىكەم، عالەمئ رىزگار بكا
 مىللەتم بۆ ئەو مەبەستە، كردهوئى شىرانە يه
 چەكى شۆرشگىر بىي من، نووسىن و بىروباوهرە
 راپەرپەنە، هەلمەتە، پر نەعرەتەي كوردانە يه
 گەر به ئازادىي نەژىم، مردن خەلاتە بۆ لەشم
 نۆكەرىي و سەردانە واندن .. كارى نامەردانە يه
 « قانع » ئەم ئەمرۆ لە زيندانا، به ئازادىي ئەژىم
 سەد هەزار لەحنەت، لەوئى وا نۆكەرى بىگانە يه « 254 »
 لە هۆنراوئى « قانع و سەرى » دا، به دە شەخشىستەكىي گوتووئەتى:
 سەرى پر نەبئ، لە سەوداى نىشتمان
 دايم گىژ نەبئ، لە خەم به دەستان
 گەر نەبەتە سوور، بۆ دەوای دەردان
 هەر تەوالىت كا و مېزەرى گران
 لە خوا ئەخوازم، كە به برىن چئ
 تا دوا هەناسەي، بەزار و شىن چئ

سەرى خۆي بەرزبئ و چش بكا لە هۆز
 بئ سەر بىينئ و خۆي بكا به قۆز
 فرمىسك نەريژئ، بۆ جىماوئى هۆز
 ئاھ هەل نەكىشئ، ئاھى جگەرسۆز

له خوا ئه‌خوازم، که به برین چی
تا دوا هه‌ناسه‌ی، به‌زار و شین چی

سه‌ری وه‌ک میو بی، له حاستی دوژمن
به‌لام پۆلایی، به‌رامبه‌ر به‌ من
پر بی له‌ خه‌یال، بۆ کچۆله‌ و ژن
ده‌ک بیپچیتۆ، له‌ ناو تووی کفن
له‌ خوا ئه‌خوازم، که به‌ برین چی
تا دوا هه‌ناسه‌ی، به‌زار و شین چی

پاشان، له‌ دوو شه‌شخسته‌کیی کۆتاییشدا گوتویه‌تی:
سه‌ری، سه‌راسی نه‌گرێ بۆ وولات
هاواری لی که‌ی، نه‌گاته‌ فریات
به‌زاره‌ی نه‌بی، بۆ بی ده‌سه‌لات
به‌ که‌س نه‌به‌خشێ، پیاوه‌تی و خه‌لات
له‌ خوا ئه‌خوازم، که به‌ برین چی
تا دوا هه‌ناسه‌ی، به‌زار و شین چی
سه‌ری به‌بی خه‌م، چیته‌ سه‌ر سه‌رین
دوو گوپی خۆی که‌رکا، له‌ شین و گرین
جاریک نه‌یه‌ته، سه‌ر ئاوه‌نالین
هیچ خه‌مخۆر نه‌بی، بۆ ده‌سته‌ی بی تین
له‌ خوا ئه‌خوازم، که به‌ برین چی
تا دوا هه‌ناسه‌ی، به‌زار و شین چی «274 - 272»

«قانع»، له‌ زمانی دایکی «کوته‌ک» ی کورپیه‌وه، هۆنراوه‌ی «لایه‌ لایه ... ی»،
بۆ جگه‌رگۆشه‌که‌ی هۆنیوه‌ته‌وه، به‌ هۆنراوه‌یه‌کی درێژ، ئامۆژگارییکردوه، تا،
بۆ نه‌ته‌وه و نیشتمان‌که‌ی خۆی دلسۆزی، ناپاکیی لی نه‌کا و له‌ سه‌ره‌تادا
گوتویه‌تی:

هه‌ی لایه‌ لایه، پۆله‌ لای لایه
له‌ کزی کوردان، ده‌نگم ده‌رنایه
پاشان گوتویه‌تی:
پۆله‌! ئه‌م شیره، شیرێ شیرانه
شیری نیعمه‌تی، خاکی کوردانه

پۆلە! بېشكەكەت دارى قەزوانە
 نەمامى مەندەي، باخى بابانە
 دواترىش گوتوويەتى:
 شىرە راستەكەم، نەخۆي بە درۆ
 سەرسەرىي نەبى، نەمكەي رەنجەرۆ
 ھەرگىز ناموست، بە پارە نەدەي
 ئاۋەل كوردى خۆت، ئاۋارە نەكەي

پۆلە! مەن بۆيە تۆ بەختوئەكەم
 رەنجى داماویت، لەگەلا ئەدەم
 تۆش خزمەتكارى، بۆگەل و ھۆزت
 قەت قەسور نەكەي، بۆ بەرزىي كۆزت
 ھەي لايە لايە، پۆلە لايلايە
 مىللەتى بى خىو، پۆلە بە لايە
 پۆلە! خايەن بى بە ئاو و خاك
 دەك ئەجەل بگرى، دامىن و چاكت
 تۆ بەختو ناكەم، بۆ خەو و خواردن
 يا ۋەك ھىندى كەس، بۆ چاۋ شۆر كەردن
 كۆرۈم نەتبىستوۋە، مەشھورتر لە گەشت؟
 « سەر بۆ سەر بىرىن، نەك بۆ سەر زەنشە؟ »

پۆلە! ھەر كاتى خويىت بىرژى
 بە گوللەي دوژمن، مېشكت بىرژى
 رەنجەم ھەلاەت، شىرەم نۆشت بى
 كزى « كوردستان »، فەرەمۆشت بى
 ھەي لايە لايە، پۆلە لايلايە
 كۆمەلى كوردان، ۋەك كاۋ بايە

« 315 - 313 »

« قانع »، لە ھۆنراۋەي « ۋەسىيەت بۆ ۋىيا »دا، بە سىۋوچار دىر ھۆنراۋە،
 پاسپاردەيەكى بۆ « ۋىيا »ى كۆرى تۆمار كەردوۋە و گوتوويەتى:

پۆلە! ھەر كەسى كە ھوشيار نەبى
 بۆگەل و ھۆزى، خزمەتكار نەبى
 ئەگەر بىرات بى، لە لات يار نەبى
 دلت بۆ ئىشى، بىرىندار نەبى

« 375 - 374 »

« قانع »، له هونراوهی « با پیشکهوین » دا، شیوازیکې زور ریکوپیکې
 ږمخنه پیاوه کړدووه. چونکه، له لایه کهوه: زور به راشکاوی، قامکې له سر
 لایه نه خراپه کانی کومه لې کورد داناوه وده سنیشانی کړدوون. ږمخنه توندی
 گرتووه، پوله کانی کوردی، به نه زان، دروژن، دواکه وتوو، ناریک، ناکوک و
 که مته رخه تاوانبار کړدووه، دژي دیاردهی دهر ویشی و سوفیگه ری وده ستاوه.
 له لایه کی دیکه شهوه: پوله کانی نه ته وه که ی خوی، بۆ خویندن و پیشکه وتن
 هانداوه، رپی راستی پیشانداون و به ده دیر هونراوهی جوان گوتوویه تی:

کورده! بروانه، که دنیا چوڼ خه ریکی سهروه ته
 ږه بی تو راستو نه بی، وا ئیشو کارت غه فله ته
 کورده! شهرمی زهند و بابا نه رده لانت ناتگری؟
 هوزی ناریک و دروژن، سوودی دهر و زیلله ته
 قونبولی زهری و ته یاره و رادیوت دیوه به چاو
 ته میخواردو نابی، که تو ږه فتاره که ت وک و محشه ته*
 گوئ له یاری ږه زاف و ږه درق مه گره به هیچ
 چوڼ شهریکی کردنی، پیاوی دروژن نه گبه ته
 تو له که ل هاوتیره که ت، دهس ناگری تا سه رکه وی
 گر به تنیا هه ولی خوته، ئاره زوت زور زحمه ته
 وا بزائم، وا نه زانی، جوانی و لووسی به سه
 میلله تی تو سه رده سه ی بی، قوربه سه ر ئه و میلله ته !!
 هر که سی لاف دی دروی لیدا، وتی: دل سوژتم
 ته جروبه یکه، جا نه زانی، چوڼ خه ریکی ته فره ته
 ږچ و به رمال و سیواک و ریش و که شکول و عبا
 بۆ سوالن، که ی نه مه نه سبابی ژین و حورمه ته
 لوی کورده! خویندن بخوینه، یه کیتی و راستیت بی
 جا نه زانی کییه، قابل تهخت و تاج و دهوله ته
 « قانعا » هاوارنه که ی، نه ماما چ که س گوئ ناگری
 زهری ته مسیله « ... » ی بهر ناگرت بی قیমে ته # «218»

* تو ته ربق نابسته وه. # « کوز » ی بهر ناگرت بی قیمه ته. « گولاله 97 - 98 »
 له وه ده چی، کات « بورهان قانع »، هونراوه کانی کوز دیرسته وه و دیوانه که ی چاپکړدین، به
 ئاره زوی خوی دهسکاری کړدین و گوتی بیستی! چونکه، له هیندی نیوه دیری هونراوه کاند،
 جیاوازی له نیوان دیوانه که و « گولاله » دا ده بیږی.

« قانع »، یهكئ لهو هۆنهره نه ته وه به روه ره دلسۆزانه ی كورد بووه، زۆر خه می یهكئیتی و تهبابی، پیزهكانی نه ته وه ی كوردی خواردووه. له بهرئه وه، هه می شه، دژی ناكوکی، دو به ره کی و نا پاکی بووه. بۆیه، له چه ندین هۆنراوه دا، ئه و دیارده قیز و ناكه ی پرسیوا كردووه و دژی وه ستاوه. بۆ نموونه: له چه ن هۆنراوه یه كدا، ده رباره ی ناكوکی و دو به ره کی پیزهكانی كورد گوتوویه تی:

برا! خۆكرده ده ردی نیشتمانم

گری خۆمه، ئه سووتینی ژیانم

له بهر بئ و مه ده تی و ئاواره ییمان

نه ما قه در ی به گ و شوان و سه پانم «54»

شوان و سه پان و ئاغا، سه ردار و میر و كاوان

گه ر یهك نه گرن هه مووتان، وێران هه حالی كوردان «119»

یهكیه تی و دۆستایه تی خه لكی، كه وا پیرۆزه لام

من به ناخی، فه لسه فه ی ئه فكار ی قه ومی تیئه گه م «202»

له هۆنراوه ی « بهر ی یهكئیتی » شدا، دوا ی ئه وه ی گه فتوگۆیه کی جوانی، له گه ل

« ئاشنا » دا كردووه، به شان ده نیوه دێر هۆنراوه، ناوه رۆکی بیر ی یهكئیتی بۆ

باس كر دووین، ئامۆزگار یی كر دووین و گوتوویه تی:

كه هات هاوخوین و كوری یهك خاك بین

ئه بی، ده رحه ق یهك، بۆچی نا پاك بین

ته ما ع نه كه ی نه، ناموسی یه كتر

بۆ رۆحی یه كتر، نه بین به ئاگر

باب و با پیرانمان، وا بوونایه زوو

ئێسته ئیشی ئێمه، له جێیه تر بوو

سه مه ری و مه ده ت، نه بوو بۆ ئه وان

یهكئیکیان كورد بوو، یهكئیکیان گۆران

ئهم « سه ره شه قامیی »، ئه و « ده رگه زینی »

دوژمن بوون به یهك، دوژمنی خوینی

ئهم خه لقی « گۆیژه »، ئه و « سابونكه ران »

ئه شیشه نه یهك به شه ق، تیه ه لadan

من مه نعیان ناكه م، زه مان وه ها بوو

ئیهختیار به ده س، « پیاوی به لا بوو »

كوێر ده ستكیشی، ئه تخاته ناو چال

تیایا ده رنایه ی، هه تا هه زار سال «296»

دیاره، « قانع » زۆر به باشیی، له باری دهرووینی رۆڵهکانی نهتهوهکهی خۆی و پهوشی کۆمه لایهتیی کورد تیگه‌یشتوو، که ریز له نووسهر و هۆنهر ناگرن. بۆیه، چاوه‌ڕیتی پاداشتی، له هیچ کهسێ نه‌کردوو. به‌لکوو، پاژه‌کردنی نهتهوهکهی، به ئه‌رکیکی نهتهوهیی و نیشتمانیی سهر شانی خۆی زانیوه! ئه‌وهته، له هۆنراوهی « ته‌پلی شادمانی »دا، دواي ئه‌وهی، به چوارده نیوه‌دێر، باسی جوانیی و شیرینی هۆنراوهی کوردیی کردوو، له دوا دێریشدا، زۆر به راشکاوایی گوتووێتی:

« قانعا »، گهر تۆ به راستیی، خزمه‌تی هۆزه‌که‌ت ئه‌کهی

چاوه‌ڕوانیی قه‌ت نه‌کهی، بۆ به‌خشیش و موچه و به‌رات « 50 »

به‌لکوو، ئه‌وهی لای « قانع » زۆر گرنگبووه، پاژه‌کردنی گه‌له‌کهی بووه. هه‌رچه‌نده، زۆر به هه‌زاری ژیاوه، به‌لام، کوردییکی گه‌لی پاک و سه‌ربه‌رزبووه، خۆی و پێشوو سه‌که‌ی، له پێناوی پارهدا نه‌فرۆشتوو، به راستیی، هۆنهری کوردبووه. بۆیه، له دێره هۆنراوهیه‌کدا، زۆر به روونی، هێلی تیکۆشانی خۆی دیاریکردوو، دژی ناپاکیی وه‌ستاوه و گوتووێتی:

هه‌تا ماوم، ئه‌بێ، بۆ عیزه‌تی ئه‌م خا که ده‌عوا که‌م

خه‌لاتی دوژمن و خه‌رقه‌ی خیانه‌ت، قه‌ت له‌به‌ر نا که‌م « 123 »

هێنده‌ش هۆنراوهی کوردیی لا شیرینبووه، گوێی به هیچ جوهره شتی نه‌داوه، به‌لکوو له تاواندا، چاوی له « شیخ په‌زا » کردوو و گوتووێتی:

با بنووسم شیعرێ کوردیی، تا کوو خه‌لکی تێ بگات

شیعرێ کورد شیرینتره، تا شه‌کر و هه‌نگوین و نه‌بات « 49 »

جگه له هه‌موو ئه‌مانه‌ش، « قانع »، یه‌کێ له و هۆنهره کورده د‌ل‌س‌و‌زه خه‌مخوارانه‌ی کورد بووه، زۆر به ته‌نگ زمانێ کوردیییه‌وه بووه. بۆیه، په‌خنه‌ی توندی، له و نووسه‌رانه گرتوو، که ریز له زمانه زکما که‌که‌ی خۆیان ناگرن و به زمانی نهتهوه سه‌رده‌سه‌کانی « کوردستان » ده‌نووسن. ئه‌وهته، له هۆنراوهی « مشته بودوم و پینه‌چی دهرزی »دا، دهرباره‌ی زمانی نهتهوهیی، به سازده نیوه‌دێر فه‌رمووێتی:

عه‌یبه بۆ تۆ، که نه‌سلی کوردانی

خوهرمه‌تی خاک و باد نازانی

کاغه‌زت بێ، به توورکیی ئه‌ینووسی

یا، زوانی زه‌بوونی ئێرانیی

که‌ی عه‌ره‌ب، کاغه‌زی به توورکیی بوو؟

یا عه‌جه‌م، که‌ی به په‌رسی عیمرانیی؟ « 86 - 87 »

« قانع »، گفتوگوێهه‌کی گه‌ڵی جوانی، له‌گه‌ڵ شاخی « هه‌ورامان » دا کردووه. دواى ئه‌وه‌ی، به‌ هۆنراوه‌یه‌کی شه‌ستوشه‌ش نیوه‌دی‌پیی، گه‌لیکی به‌ سه‌ردا هه‌لداوه، زۆر سوپاسی کردووه، که زمانی کوردیی پاراستووه. ئینجا پرسپاری لێ کردووه و گوتویه‌تی:

کتیبی « زه‌ده‌شت »، که « ئاوێستا »یه

وه‌ک باقی کتیب، خه‌لاتی خوایه

به‌ زمان « هه‌ورامیی »، هاته‌ سه‌ر به‌ شه‌ر

یانئ، های « زه‌ده‌شت » بووی به‌ پیغه‌مبه‌ر

تا ده‌وره‌ی خۆی بوو، وه‌ک باقی دینان

به‌ لام نه‌سخ بوو، ئه‌ویش به‌ « قورئان »

« ماریفه‌ت » و « پیر » وته‌ی شالیاره

که به‌ « پیرشالیار »، له‌ گشت دیاره

شاخی « هه‌ورامان »، هه‌رچه‌ند ره‌نجه‌پۆم

زۆر چاک بزانه، که مه‌منوونی تۆم

چونکه‌ پاراستت تۆ، ئه‌و زمانه

تیکه‌لت نه‌کرد، له‌گه‌ڵ بیگانه

نه‌ « پۆم »، نه‌ « عه‌جه‌م »، نه‌ « توورکی تاتار »

نه‌ « رووس »، نه‌ « ژاپۆن »، نه‌ ده‌س ئیستیعمار

نه‌ هاتنه‌ ناووت، سه‌ربه‌خۆ ژیاى

بق لاوه‌کانت، تۆ پشت و په‌ناى

ئێسته‌ نازانم، بۆچی بێ ره‌نگی؟

دووربێ له‌ گیانت، بۆچی دلته‌نگی؟ « 401 - 402 »

که‌واته، له‌ به‌ر پۆشنایی، ئه‌و چه‌ن نموونانه‌ی سه‌ره‌مه‌دا ده‌توانم، زۆر به‌

پاشکاوایی بلێم: « قانع »ی بلیمه‌ت، پتر له‌ هه‌موو شتیکی دیکه، هۆنه‌ریکی

نه‌ته‌وه‌په‌روه‌ر و نیشتمانپه‌روه‌ری کوردبووه، به‌رژه‌وه‌ندیی بالای خاکی

نیشتمانکه‌ی خۆی، خۆشه‌ویستی پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی، له‌ سه‌روو

هه‌موو به‌رژه‌وه‌ندیی و شتیکی دیکه‌وه‌ داناوه، له‌ هه‌موو بیر و باوه‌ریکی

دیکه‌ی خۆشترویستوون. راسته، هۆنه‌ر، له‌ پووی چینایه‌تی و با‌ری ژیا‌نه‌وه،

سه‌ر به‌ چینه‌ په‌شوروه‌ته‌کانی کۆمه‌لی کورده‌واریی بوو. * به‌لام، ئه‌مه‌ ئه‌وه

ناکه‌یه‌نئ، جگه‌ له‌ بیریکی خاوی‌نی کوردايه‌تی، جگه‌ له‌ هه‌ستیکی خۆپسکی

نه‌ته‌وه‌یی، جگه‌ له‌ هۆشیکی به‌هێزی « کوردستانی »، هیچ جو‌ره‌ بیر،

هه‌ست و هۆشیکی دیکه‌ی نا‌ره‌سه‌نی هه‌بووی!

ئاخر دەبىي، لەو پتر، چ بەلگەيەكى دىكە ھەبىي، تا، « قانع » بە زمانى خۆي،
 بە دەس و پىنووسى خۆي، باسى كوردىتى خۆي بكا و شانازىيشى پىوھ
 بكا؟! ئايا، بە ھۆنراوھى « تەلقىنەكەم »، بۆ ھەموو كوردىكى ناسەلمىنى، كە لە
 ھەموو كەسى پتر، دلى بۆ كورد لىيداوھ؟! بە تەنگ زمانى داىكەوھ بووھ؟!
 ئايا، ھەر لەبەرئەوھ نەبووھ، كورد كوردىنە لاي ئەو، لە ھەموو شتىكى دىكە
 گرنگتر و پىرۆرتربووھ؟ بۆيە، گەر بە كفرىشى زانىبىي، ھەر گوتوويەتى:

كوردە! من ئەرم، دىنم كوردىيە

(.....) نىم، ژىنم كوردىيە *

كاتى كە ئەرم، ئەمنىنە چالى

كە دام ئەپۆشن، بە ھەر ئەحوالى

با، بە كوردىيى بى، دەنگى « ياسىن »م

با، سارپژبىي، پەتروى برىنم

ئەگەر « ك » بىتتە سەرىنم

بە زمانى « » بكا تەلقىنم #

ئەنەووم لە دار، زۆر بە ئاسانىي

لىسى لە پانى، چوار لە ناو شانى

ئەگەر بە كوردىيى، بېرسى لە دىن

جوابى ئەدەمق، بە زمانى شىرىن

ئەلىم: « وک » خوام خوايە

« محەمەد »، گەورەي ھەر دوو دنيايە

ژنى كورد خوشك و پياوى براھە

« كوردستان » بەھەشت و ئەوھ دنياھە

زنجيرە ژىنم لەم « كوردستان »ە

کردارى چاکە و پاکیي زمانە

ئىستەش، ھەرچەندە جىم تەنگەبەرە

خوليا و کەلکەلەي، كوردەم لەسەرە «407»

* * *

1. عەدەب. 2. عەدەبىي.

* نىستەش، زۆر باش لە بىرمە، سالى « 1955 - 1956 »، باوكم لە « سەيدسادق »،
 برىنپىچىو، « قانع » سەردانىدە کردىن و باوكم يارمەتییەدە!!
 سەرچاو: قانع، ژيان و شىعرەکانى، برهان قانع کۆیکردۆتەوھ و سەرىەرشتى چاپکردنى کردوھ.

« بیکهس »

و

بیکهسی کورد

« گۆران », له هۆنراوهی « هاوپیتم بیکهس! »دا, به سه دوچلوههشت نیوه دێر
هۆنراوه, یادیکردۆتهوه, دهربارهی هونهر و توانای « بیکهس » گوتویهتی:

شاعیریکبوو, فه نانبوو

ئه دای خور, خروشانبوو

بۆ باغچهی کزی کوردیی

بلبلبوو, نه غمه ی وردی

سه ره پای به هره ی فه ننی

دلسۆزبوو, بۆ وه ته نی

نرکه ی شیعری پزگاریی

« بیکهس », شتی که دیاریی

له هه موو کوردستانا

له ناو بیر ئازادانا! .. « 83,2 »

ههروه ها, جاریکی دیکهش له هۆنراوهی « یادی بیکهس »دا و سالی « 1960 »

به چلوههشت نیو دێره هۆنراوه گوتویهتی:

هه ره برسیی و هه ره لیبووردوی دهسته

« بیکهس » زیاتر, خهباتی خسته بهسته

له باغیکا, فرمێسکی « خانیی » ئه پڑا

دلی « حاجیی », له ئاگرا ئه برڑا

« بیکهس », دلی بروای نه دا, خاموشبی

له بهسته یا نیشتمان, فه راموشبی!

له پرووی شیرى پروتا وهستا و نه رانى
ئازادى ويست، بۆگه و نيشتمانى!

«340,2»

«مینه جاف» یش، له شینی «بیکهس» دا گوتوویه تی:

«بیکهس»، کهسی قه و مه کهى بیکهس

شهرته ئیشم بى، تا ئاخىر نه فهس

شهرتبى، ئیواره و سوبح و نیوه رۆ

تا ئه مرم بلیم: کاک «فایق» رۆ «91,3»

ههلبهته، چ «گۆران» و چ «مینه جاف» یش، ئه و چهن دیره هۆنراوهیه یان، له

یادی هۆنهرى نیشتمانبه روهى کورددا «بیکهس»، ههروا به خۆرایى

نهگوتوه. چونکه «فایقهى عهبدوڵلا بهگى کاکه حهمه»، نازناوى وێژهیى

خۆی «بیکهس»، له بیکهسی نهته وه کهیه وه وهرگرتوه.

هه رچهنده، «بیکهس» ماوهیه کی کهم ژیاوه، هه مووی چلوسى سال ته مهنى

بووه. واته: سالى «1905» له دایکبووه و سالى «1948» یش، مالاوایى له

ژیان کردوه. به لām، له و ماوه کورتهدا، شوێنپه نهجى له بزوتنه وهى نهته وهیى،

پامیاری و وێژهی کوردیدا دیاره و کهس ناتوانى، نکوولی لى بکا.

«بیکهس»، هۆنهرى گه وهى نیشتمانى، بلندگۆیه کی نهته وهی و

راستگۆیه کی بى وینه بووه. دژى داگیرکه ران و خۆفرۆشانى نیوخۆ، هه میشه

له خهباتدا بووه. له گه ل ناله و هاوارى هه ژاراندا نالاندوویه تی. باوه ریتى

تهواووی، به خوێندن و پیشکه و تن هه بووه. زۆر به کولودله وه، دژى بیرى

کۆنه پرستى و دواکه و تنى کۆمه لایه تى پاره ستاوه. هه ست و هۆشى،

هه میشه لای نهته وه و نیشتمان کهى بووه. گرفت و ئه ندیشه ی شه و و رۆژى،

بارى بنده سى، چه وسانه وهى نهته وه و نیشتمان کهى بووه، بۆیه گوتوویه تی:

سیمام، بۆیه و ماتسه و پر مه نه ت

کورد سه رشتیواوه و «کوردستان» له تلته «84,1»

ئه و سه رشتیواوی و به ته نگه وه بوونه ی بۆ نهته وه و خا که کهى وای لى کردوه،

پتر بیر له هۆنراوه ی نهته وهی و نیشتمانى بکاته وه. له به ره وه، گه لى

هۆنراوه ی شیرین و رهوانى بۆ هۆنیوه ته وه. چهن هۆنراوه و سه روودى، بۆ

مندا لانی کوردیش داناوه، تا، به بیرى ئازادى و سه ره خۆی «کوردستان»،

په روه رده و گۆشیانکا. جا هۆنهرى به و چه شنه بووبى، ههلبهته، کارى

ئاساییه، هه میشه تیه لدرای، نانبرای، ده سکورت، دهر به دهر و گیرای بووبى.

له سه ر نیشتمان کهى، له کونجى گرتووخانه توندکرایى، له گرتووخانه شدا،

نهته وه و نیشتمان کهى بیر نه چوبیته وه، وهک بولبولیتى بالشکاو، به

ئاوازىكى خۇش و غەمگىن، يادى « كوردستان » ەكەى كوردبىتەو و ھاوارى لى
كردبى، ھۇنراو و ناوبانگەكەى « ئەى وەتەن »، بە بىستوچار نىو ەدېر بۇ
پازاندبىتەو و گوتبىتى:

ئەى وەتەن، مەفتوونى تۆم و شىو ەتم بىر كەوتەو و
و ەختى بەندىى و ئەسارەت، پى بە تەوق و كۆتەو و
من لە زىكر و فىكرى تۆ غافل نەبووم، وا تى نەگەى
حەپس و تىھەلەدان و زىللەت، تۆى لە بىر بردۆتەو و
بەو خودايەى بى شەرىك و لامەكان و واحىدە
عەشقى تۆ نەوعى، لە دلما ئاگرى كردۆتەو و
ئاگرىكى وا، ەزار سال ئاوى برژىنىتە سەر
قەت گر و كلبە و بلىسەى، تا ئەبەد نەكوژىتەو و
باسى مەحزوونى و كەساسىى خۆت نەكەى، تو خوا وەتەن
چونكە بەو باسە، برىن و زامەكەم ئەكولىتەو و
ماتەمىنىى تا بەكەى؟ دەى پىكەنە و سەر ەلېرە
موفتەخىر بە، شو ەرەتت وا عالەمى گر تەو و
نەگبەتى لاچوو، سەعادەت بۆتە پشتىوانى تۆ
كەوكەبى بەخت و فرىشتەت بەرزە، ئەدرەوشىتەو و
گەرچى بەىنپىكە، زەلىل و دىلى دەستى زالمى
نۆبەتى شادىتە، ئەمجا ناحەزت لىكېبىتەو و
لافى مىللىپىت بە دەم لەم عەسرەدا، كەلكى نىيە
پۆزى ەو لە، ەر بە ەىممەت گۆى ەونەر ئەبرىتەو و
بى قسوورە، چەند جەسوورە، سەد شوکور ئەولادەكەت
وا لە پى تۆدا، لە خوینا سەرى چۆن ئەتلىتەو و
بەسىە تەعنەم لى مەدە، ەر پۆلەكەى جارانتەم
ەندە حىلمەت بى، ەتاكوو دەست و پىم ئەكرىتەو و
شەر تە شەرتى پىاو ەتى بى، گەر خودا دەستم بدا
دورژمنت پەت كەم، وەكو سەگ بىخەمە ژىر پىتەو و! «1، 55-56»

« بىكەس »، ەمىشە ئاواتەخواز بوو، نىشتمانەكەى لە دەس دواكەوتووىى و
نەزانىن پزگارىبى، پۆلەكانى نەتەو ەكەى، واز لە دوودلىى و پەوشتى خراپە
پىن. بۆيە، لە چەن ھۇنراو ەكدا، ئەو بىر و ەستە خاوتنەى دەر برپو ە.
ئەو ەتە، سالى « 1925 »، واتە: ەشتا سال لەمەو ەر، لە ھۇنراو ەى « فىكرى
سەر كەوتەن »دا، بە چوار دە نىو ەدېر گوتووىەتى:

فیکری سهرکه وتن، به بئی شک، ئه ی ره فیقان غیره ته
 قهوز و ئیقبال و ته عالی، هر به سایه ی هیمنه ته
 قهومی کورد ئه مړو، که دائیم وا له حالی حه سره ته
 باعسی فیتنه و فه ساد و دوودلئی ناو میلله ته
 قهومی کورد، شیرانی میلله ت ! فیکری و محشەت لایه دن
 و هختی تیکۆشینە ئه مړو، پۆژی عیلم و سه نعه ته
 میلله تی بئی عیلم و سه نعه ت، باوهرت بئی دائیما
 وا له ژیر پیتی ئه جنه بیدا، ناوی هر بئی قیمه ته
 سه یریکه و تیفکره نه ختی، چی به سه رهات قهومی کورد
 سووک و بئی ناو و نیشانه و ژینی دهر و زیلله ته
 گهر به دل بیت و هه ولدهین، بۆ ته رهقی قهومی کورد
 نائیلی جیگه و حوقوقی خۆی ئه بئی ئه م میلله ته
 هه ول و تیکۆشین، به ته نیا هر دهم که لکی نییه
 گرمه گرمی هه وری بئی باران، نیشانه ی زه یقه ته

«53,1»

ههروه ها، له هۆنراوه ی « ئامۆزگاریی بۆ میلله ت » دا به حه وت دێر گوتوو یه تی:
 کورده! تا که ی بئی خه به ربی؟ نووستنت بئی عارییه
 و اسیته ی دواکه وتنت ئه مړوکه، هر بئی کارییه
 سه یری ئه م قه ومانه که، چۆن بوون و ئیستا بوون به چی
 حه یفه بۆ تۆ و ئه سیری، بوویته عه بد و جارییه
 ئیتیفاقی گهر نه که ی، له م جه هله خۆت پرگار نه که ی
 پاشه پۆرت قه لبه به خوا، عه یش و نوشت زارییه
 مه ره م و ده رمانی دهر دت، ئیتیفاقه ئیتیفاق
 دوودلئی میقرۆیه، خزمه، عیله تیکۆ کارییه
 نیوه پۆیه، هه سه ئیتر به رگی سستی دا که نه
 زولمه تی شه و وا به سه رچوو، وه عده ی هوشیاریه
 پیتی نه زانی به ربده و پێگه ی مه عاریف بگرم به ر
 نیشتمان ت زۆر که ساسه و ژینی هر غه مباریه
 « بیکه سا », قه تعی ئومیدی سه ره به خۆیی، قه ت نه که ی

«54,1»

کورده واریی زیندوو، موحتاجی لوتفی بارییه
 « بیکه س » ی نیشتمانپه روهر، زۆر دژی « ناکۆکیی، دووبه ره کیی و ناپاکیی »
 بووه. بۆیه، له بهر رۆشنایی هۆنراوه یه کی « پیره مێرد » دا، پێنجینه یه کی زۆر
 بهرز و جوانی، دژی چهن ناپاککیی وهک « محیدین مه عروف » دا ناوه.

سالی « 1931 »، دواى راپه‌رینه مه‌زنه‌که‌ی بهر سه‌رای « سوله‌یمانیی »،
 یوژی « په‌شی شه‌شی ئه‌یلوول »، سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو خوین‌شتن و
 قوربانیدانه، هیشتا ئه‌وان، دژی ویست و ئاره‌زووی گه‌له‌که‌یان وه‌ستان،
 کرینووشیان، بو‌ده‌وله‌تی داگیرکه‌ری « عیراق » بردووه. له‌کاتیکدا، رۆله‌کانی
 گه‌لی کورد له « باشووری کوردستان »، له‌خه‌باتیکى سه‌ختی خویناوییدا
 بوون! بۆیه « بیکه‌س »، هۆنراوه‌ی « وه‌فدی کوردستان »ی به‌حه‌وت پینجینه
 هۆنیوه‌ته‌وه. له‌و هۆنراوه‌یه‌دا، سه‌باره‌ت به‌و ناپاکییه‌ گه‌وره‌یه، هه‌ستی
 پیرۆزی کوردایه‌تی خۆی ده‌ربریوه، رقی پۆنگه‌وه‌مخواردووی مه‌ردانه‌ی خۆی
 نه‌شاردۆته‌وه و زۆر به‌راشکاویی، له‌گه‌ڵ « پیره‌مێرد »دا گوتوویه‌تی:
 قه‌دری میله‌لتان، به‌جاری شکان
 نه‌حه‌یاتان ما، نه‌ناو و نیشان
 باری ته‌عنه‌تان، وا هاته‌ سه‌ر شان
 « وه‌فدی کوردستان، میله‌لت فرۆشان
 هه‌رزه‌ وه‌کیلی، شاری خامۆشان »

حاجی تووتنه‌که‌ت، ماده‌م فرۆشرا
 قیرووسیا، له‌سه‌د کوشتن و هه‌را
 ده‌خیله‌هه‌سته، ریکه‌وه‌خیرا
 « ده‌سکێ له‌و گوله‌ی، باغه‌که‌ی سه‌را
 که‌وا به‌خوینی، لاوان ئاودرا »

تاقمێ ریکه‌خن، زۆر به‌پرلاقی
 به‌به‌زم و په‌زم و ئاهه‌نگ و ساقی
 بو‌ئه‌وه‌ی بکه‌ن، ده‌فعی مه‌راقی
 « بیبه‌نه‌به‌رده‌م، عه‌رشى عیراقی
 بلێن: یار باقی و هه‌م سوچه‌ت باقی »

نه‌بارانتان دی، نه‌با ئه‌ی فه‌قیر
 نه‌لاوان کوژران، به‌گوله‌ و شه‌ستیر
 نه‌پیتی نازداران، خرایه‌زنجیر
 « په‌رده‌ و تارای سوور، به‌رن بو‌ئه‌میر
 بلێن: دواى کوشتار، هیشتا تۆی دلگیر؟ »

هاوار به مالم، چیمان پئی کرا
 له چاره کیکا، سه دمان لی خرا
 هیشتا، خه لاتیان نه کهن به بهرا
 « دهک خه جالته بن، له پووی مه حشهره
 ئیمه ییش خاکی غهم نه کهین به سهرا »

قته وا تئ نه گهن، چاومان شکاوه
 کوشتن و برین، داییم بۆ پیاوه
 له ناو دۆشه کا، کهی حهق سه نهراوه؟
 « خه یالتان خاوه، کورد نه فه و تاوه
 به راتی نه جات، به خوین نووسراوه »

میلله مه تینه، عه زمی نانه وی
 له غایه ی به رزی خو ی، ههر ناکه وی
 له توپه تکر ی، حوقووقی ئه وی
 « من رهنگی سوورم، بۆیه خو شه وی
 مژده ی شه فقه ی، لی دهر نه که وی »

« 59 - 57,1 »

« بیکهس »، له هۆنراوه ی « یادی نیشتمانی کوردستان »، جگه له وه ی،
 بستیک ی نیشتمان نه که ی، به هه موو خاکی « نه وروپا » نه گۆرپوه ته وه. جگه
 له وه ی، « کوردستان » که ی، هیزی ئه ژنۆ و پووناکی ی چاوی پئی به خشیوه.
 جگه له وه ی، دیمه نه جوانه د لگیره کانی « کوردستان »، دلی فراندووه و به هیچ
 جوړه تابلۆیه کی رهنگینی د لفرینی نه داوه. جگه له وه ی، خو شاو و شه ربه تی
 کورده واری ی، به هه موو « شامپانیا » و خواردنه وه یه کی دیکه نه گۆرپه ته وه.
 هیشا، شانازی ی به خاکی نیشتمان وه کردووه. جا کهر بۆ « کوردستان »
 شیرینه که ی، ئه و خه با ته پیرۆزه ی نه کردایه، ئه دی گوایه، بۆچی به کوردی ی
 دایکبووه؟! بۆیه، به چوارده نیوه دپر گو توو یه تی:

من که مه حرووم بووم له وه سلته، تازه ژینم بۆچییه؟
 حورمهت و جاه و جه لال و رۆح و دینم، بۆچییه
 دل له بهر دووری و فیراقت، پر له قه هر و میحنه ته
 شیوه ن و گریانه عه یشم، پیکه نینم بۆچییه؟
 با عیسی پووناکی ی قه لب و نووری چاوم تو ی، وه تن
 چی له دنیا کهم، به بی تو جینشینم بۆچییه؟

من که خاکی پاکی، « کوردستان » ی نازدارم هه بی
 چی له قه‌تعه‌ی « نه‌روپا » که‌م، مولکی « چین » م بۆچییه؟
 مه‌نزه‌ری جوان و ته‌بیعی زۆره، له‌م خاکی منا
 مه‌نزه‌ری سونعی، به‌ بۆیه‌ی سه‌وز و شینم بۆچییه؟
 من که خۆشاوی زهریف و شه‌ریه‌تی میژم هه‌بی
 نامه‌وی شه‌مپانیا و نه‌سکه‌نجه‌بینم بۆچییه؟
 بۆیه‌ خولقاوم، که‌ خزمه‌تکه‌م، نه‌وه‌ک هه‌ر دانیشم
 بۆ وه‌ته‌ن، که‌ر تێ نه‌کوژم، هیز و تینم بۆچییه؟
 « بیکه‌س »، له‌ هۆنراوه‌یه‌کی دیکه‌ی شه‌ش نیوه‌ دێرییدا و به‌ ناوی « ئه‌ی
 وه‌ته‌ن » هه‌و گوتووویه‌تی:

«60,1»

ئه‌ی وه‌ته‌ن، بۆ خزمه‌تت دائیم له‌ ریتا حازرم
 باوه‌رتبی، من له‌ زومره‌ی لاوه‌کانتا نادرم
 که‌ر له‌ سه‌ر تو بیتو، تووشی سه‌د به‌ لایم، سابیرم
 خوا ئه‌زانێ، چه‌ند له‌ عاستی تو، که‌ پاک و تاهیرم
 « طه‌عه‌ نه‌غیار و ئیله‌ ئۆلماز و مه‌که‌ده‌ر خاطرم
 های و هوی ئه‌بله‌هان، ئه‌گلنجه‌در دیوانه‌یه‌ »

«61,1»

« بیکه‌س »، له‌ هۆنراوه‌ی « ئه‌ی کورد به‌سیه‌تی »، دیالۆگیکی دوو قۆلی،
 له‌ گه‌ل کورد کردووه‌. هۆی هه‌ژاری، ملکه‌چی، بیکه‌سی و بنده‌سی کوردی،
 بۆ روونکردووینه‌ته‌وه‌. لای وایه‌، هه‌رچه‌نده‌ کورد، نه‌ته‌وه‌یه‌کی گه‌لێ ئازایه‌،
 له‌ تیکۆشان و قوربانیدان، درێغی نه‌کردووه‌، هه‌رگیز کۆلی نه‌داوه‌، کۆلیش
 نادا و نابەزێ. به‌ لایم، له‌ به‌رئه‌وه‌ی سه‌زکرده‌کانی کورد ژیر نین، پیاوی کارامه‌
 و دلسۆزبان تیدا نییه‌، نه‌ته‌وه‌که‌ تووشی ئه‌م پۆژه‌ره‌شه‌ بووه‌!
به‌ راستیی، « بیکه‌س » چاکی بۆ چووه‌. چونکه‌، له‌و پۆژه‌وه‌ کۆمه‌لگه‌ی کورد
دروستبووه‌، ته‌نانه‌ت نه‌وێش، هه‌ر هه‌مان گرفتێ سه‌رکرده‌ و سه‌رکرده‌یه‌تی
هه‌بووه‌ و هه‌یه‌. به‌ تایبه‌تی نه‌وێش، له‌ هه‌موو پۆژێ خراپتر، ئه‌و گرفته‌ به‌
زه‌قی ڕه‌نگیداوه‌ته‌وه‌، له‌ گه‌ل دید و بۆچوونه‌که‌ی هۆنه‌ردا به‌ ته‌واوی گونجاوه‌،
 کاتێ به‌ شه‌ش چوارخسته‌کی گوتووویه‌تی:

ئه‌ی کورد به‌سیه‌تی، تا که‌ی ئه‌م شیوه‌ن و فوگانه
 بێ سووده‌ ئۆف و ئامان، له‌م عه‌سره‌ بێ ئه‌مانه
 پارانه‌وه‌ و که‌ساسیی، بێ که‌لکه‌ پاره‌ نا‌کا
 عه‌زم و سه‌بات و غیره‌ت پێویسته‌، له‌م زه‌مانه

حورپریهت و عهدالته درۆیه، بئی ئه ساسه
بو ده سپرینه گشتی، ئه م هه موو دهنگوباسه
گهر ته فره خۆی به مانه، خوینت ئه کرینه کاسه
ژیانی کامه رانی، به هه ول و پهنجی شانه

ئه م خا که پا که، عهینی به هه شته، حه یفه وایی
وێران و سووک و بئی که س، ئه سیر و بئی نه وایی
ئه م حاله تاله به سیه، تا که ی ئیتر په وایی
شه وکاری شووم و به سه رچوو، گهر د و گولی به یانه

ئه گهر به شینه یی بئی، په نجت هه موو به بایه
چونکه ئه م پۆژه، پۆژی سورعه ت و که هره بایه
ئیشکه ن به ده ستویردی، فرسه ته، وهر نه کایه
گه لی چالاک و خیرا، سه ره رز و شادمانه

ئه م کورده گورده، ئیستا که بیکه س و هه ژاره
ملی بو شیرری دوژمن، خوار و که چ و له باره
قه ومیکی هیند نه به رده، یه کی به شی هه ژاره
خوا گه وره کانی بگری، بئی که لک و هیچ نه زانه

دمخيله، لاده « بیکه س »، له م که لکه له و خه یاله
بلئ: به ساقیی، هه ستی بو ت پرپکا پیاله
ئه م په ند و شیعر ی تۆیه، بئی قیمه ت و به تاله

میله ت که بئی زه عیم بوو، ژیا نی زۆر گرانه «64.1 - 65»

« بیکه س »، له هۆنراوه ی « دهردی دهر وون » دا، باسی دوا که وتووی، نارێکی
و ناتهبایی، نیوان ریزه کانی نه ته وه ی کوردی کردوو و به ده دێر گوتوویه تی:

کورد ئه به د ناگاته مه قسه د، نوکه ری بێگانه یه
دوودلن، پیسن له گه ل یه ک، بۆیه وا بئی لانه یه
میله تیکن بو نه مانی یه کتری، هر هه ولنه دهن
داخه کم، ورد و درشتی، شیت و شه یدای ئانه یه
شه نه عت و عیلم و مه عاریف، زه ره یه ک باوی نییه
پیاوه تی لایان، به ته نیا چه فته و جامانه یه

بۆ قسه‌ی زل بئی قوسوورن، باسی کوردییه‌ت نه‌که‌ن
 کوردییه‌ت خورمایه‌ بۆچی، یا قسه‌ی شیتانه‌یه‌!
 میلله‌تی بئی عیلم و نه‌خلاق، چۆن به‌ ئیستقلال نه‌گا
 واسیته‌ی به‌رزیی و ته‌ره‌ققیی، هیمنه‌تی مه‌ردانه‌یه‌ «1،66»
 هه‌روه‌ها، له‌ هۆنراوه‌ی «سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌» دا گوتوویه‌تی:
 سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌، کورده‌ غیره‌تی
 له‌ خه‌و راپه‌ره‌، هه‌ولئی، هیمنه‌تی
 به‌سیه‌ نه‌زانی، عیلم و سنعه‌تی
 سووکی هه‌تا که‌ی؟ ناوئی، حوورمه‌تی
 هۆش و بیرت بئی .. پیاوی ژیرت بئی
 له‌ جیی سه‌ره‌سته‌یی، بۆچ زنجیرت بئی؟

نه‌ما نه‌و پۆژه‌ی، تۆ به‌ ئاسانی
 بتوانی، بژی به‌ شادمانیی
 تۆ که‌ قه‌ومیک، بئی پشتیوانی
 گهر تی نه‌کووشی، زۆر په‌ریشانی
 هۆش و بیرت بئی .. پیاوی ژیرت بئی
 له‌ جیی سه‌ره‌سته‌یی، بۆچ زنجیرت بئی؟

پۆژی کاره‌با و رادیۆ و بوخاره
 هه‌ر قوووت و فه‌ن، نه‌مپۆ به‌کاره
 که‌لی دواکه‌وتوو، به‌شی جه‌خاره
 قوربه‌سه‌ر نه‌وه‌ی، په‌ست و هه‌ژاره
 هۆش و بیرت بئی .. پیاوی ژیرت بئی
 له‌ جیی سه‌ره‌سته‌یی، بۆچ زنجیرت بئی؟

له‌ رووی زه‌مینا، نییه‌ وه‌کوو تۆ
 قه‌ومیک دوودل، دیل و په‌نجه‌پۆ
 که‌لکی چی نه‌گرئ، گریان و پۆرۆ
 دره‌نگه‌، هه‌سته‌، بوو به‌ نیوه‌پۆ
 هۆش و بیرت بئی .. پیاوی ژیرت بئی
 له‌ جیی سه‌ره‌سته‌یی، بۆچ زنجیرت بئی؟

سەیری عالەم کە، بۆ بەرزیی و ژیان
خۆی مەلکەردووە، هاتۆتە مەیدان
لە پێی نیشتمان، ئەبێتە قوربان
بۆ سەرکەوتن و بۆ ناو و نیشان
هۆش و بیرت بێ .. پیاوی ژیرت بێ
لە جێی سەربەستیی، بۆچ زنجیرت بێ؟

سبەینێ، کە جەنگ دامرکایەو
ئاگری هەرا و شەپ، کوزایەو
هەر کەس حەقی خۆی، پێ درایەو
تۆ بە چ پروویەک، دێتە کایەو؟
هۆش و بیرت بێ .. پیاوی ژیرت بێ
لە جێی سەربەستیی، بۆچ زنجیرت بێ؟

پێم بێ: کوانی، وەتەنپەرورە؟
کوا لاوی دانا و کوا مۆنەوورە؟
کوانی دڵسۆز و کوانی پەهەورە؟
ناوی خۆت نەبە، ئەو خاک بە سەرت!
هۆش و بیرت بێ .. پیاوی ژیرت بێ
لە جێی سەربەستیی، بۆچ زنجیرت بێ؟

دەرمانی دەردی ئێمە، خۆتدە
پەوشتی پاک و خزمەتکردنە
تۆوی ناکۆکی، زوو لابردنە
ئەگینا بەشمان، شەق و مردنە
هۆش و بیرت بێ .. پیاوی ژیرت بێ

لە جێی سەربەستیی، بۆچ زنجیرت بێ؟ «1، 68 - 70»

هۆنەر سالی «1944»، لە هۆنراوەی «چاوبەست» دا، وەک پروناکبیریکی
شۆرشگێری سەردەمەکەیی خۆی، جەماوەری گەلەکەیی، لە درۆدەلەسەکانی
داگیرکەرەکان وشیارکردۆتەو. وەک پامیاریکی شارەزا، لە بەر تیشکی
تاقیکردنەوێکانی پێشوو، بە هیچ جۆرێ، باوەری بە پروپاگەندەکانی دوژمن
نەکردووە. چونکە باشی زانیو، ماف دەستێنێ و نادری! بۆیە گوتوویەتی:

وه الله يسألني
 نه كماله

دهنگ بـلاوه، خهلق ئهـلـين: ئهـم جاره كورد، سهـربهـست ئهـبـي
 چي ئهـلـين، بـلـين، له لام وايه، درۆ و چاويهـست ئهـبـي
 سهـد ههـزار جارمان، سياست تهـجـروبهـكـرد و كهـچـي
 ئيـستهـكهـش زۆرمان، به فيشـالـي وهـها سهـرمهـست ئهـبـي
 بـيـتـو بهـيني و، زهـرپـهـيهـك تـيـكـچـي، ئيـتر *
 مهـسـئـهـلهـي كوردايهـتي، ئهـوسا به جاري خهـست ئهـبـي
 كهـي حـقـووق ئهـدرـي؟ ئهـسهـنـري. عهـيه، ئيـتر تـيـبـگهـن!
 سهـربهـخـوي چۆن نسيبي قهـومي، وا بـي دهـست ئهـبـي
 ميـللـهـتي جاهيل له دنياـدا، ئهـبـي ههـره بهـندهـبي

نۆكهـري ههـر خـشـت به بالـاي، قهـومي ديـل و پهـست ئهـبـي «71.1»

سـالـي «1949» له هۆنـراوهـي «كورد» دا، به شـيـوهـيهـكي زۆر ئاشـكـرا و
 پهـوان، باسي دهـردـي دـل و باري پهـشـيوي خوي كـردـوه، ههـموو ژيان و گـيـاني
 خوي بۆ گهـلهـكهـي تهـرخـانـكـردـوه و تهـنيا چارهـسهـريـكي بۆ دهـردهـكاني دانـايـي،
 ههـر ژياني گهـلهـكهـي بووه. بۆيه، به دازده نيوهـديـر هۆنـراوه گوتـويـهـتي:

خهـياـلاتـي شهـو و رۆژم، ژياني ميـللـهـتي كـورده
 تهـمهـنـام لاي خودا، دائيم ژياني ميـللـهـتي كـورده
 به دائيم دـل پهـشـيواوي، پهـشـيوي ميـللـهـتي كـوردم
 وهـكوو بولبول، سهـهـرخـوانـيم ژياني ميـللـهـتي كـورده
 نهـخۆشه ميـللـهـت و فهـوتا وهـتن، بـي هۆشه ئهـهـلي ئهـو
 ئهـوهـي مهـتـلـهـب بـي لامان، ههـر ژياني ميـللـهـتي كـورده
 به راستـيي، چاـكـتره مردن، حـيـاتي وا له لام تـالـه
 ئهـوي ناوي نهـبي، ئهـمـرۆ ژياني ميـللـهـتي كـورده
 شهـجـاعهـت پيشهـي كـورده، مهـعاريف پهـسمـي پيشـوويه
 كهـرم ئهـلـبهـته، باعيس بۆ ژياني ميـللـهـتي كـورده
 دـلـم خويـنـريـژ و سهـر گيـژه، دوو چاوـم پر له ئهـسـرينه
 عـيـلاجـي دهـمـري «بيـكهـس»، ههـر ژياني ميـللـهـتي كـورده «74.1»

بـيـكهـس
 بـيـسـتـوـحهـوت

سـالـي «1946»، له هۆنـراوهـي «بيـسـتـوـحهـوت سـالـه» دا، روي دهـمي له
 داگيركـري ئينگليـز كـردـوه و زۆر به راشـكاوي و ئازايانه، پهـنجـهـي له چـالـي
 چاوي «ئهـدمـونس» ي گهـوره پياوي ئينگليـز چهـقـاندـوه، گهـلـي پرسـيـاري
 بهـجـيـي بـي وهـلامـي لـي كـردـوه و گوتـويـهـتي:

* دهنگه، مهـبهـستي له كورد و عهـرهـب بووي!

بيستوحوت ساله، من رهنجبهري توم
به نان و ئاو و جل و بهرگي خوم
خزمهتم كردي، له ئيران و روم
له پيناوي تو، شكاهه ناستوم
كه چيي هيشتا، هه رديل و رهنجه روم
گوناهم چي بوو، بهم دهردهت بردم؟!
بوچي به ناههق، وا سووكت كردم؟!

بيستوحوت ساله، من نه رته تيني
به فروفيشال، نه خه له تيني
روژي نه وعيكم، هه له بهر پيني
بو مهرامي خو، مالم نه شكيني
كه ئيشت نه ما، وازم لي ديني
گوناهم چي بوو، بهم دهردهت بردم؟!
بوچي به ناههق، وا سووكت كردم؟!

بيستوحوت ساله، من تووشي تو بووم
له ربي ژيانا، هيچ پيش نه كه وتووم
لات و په ژموردهم، هه رهكوو مردووم
قسهي خومان بي، حه شرت پي كردووم
هيوام نه ماوه، تازه له دهست ده رچووم
گوناهم چي بوو، بهم دهردهت بردم؟!
بوچي به ناههق، وا سووكت كردم؟!

بيستوحوت ساله، تاله ژيانم
له ژيردهستبي تو، زور په ريشانم
له ئينسان ناچم، عهيني حه يوانم
كه ي رزگار نه بم، مالي ويرانم
وا به خو ت نه ليت: «حامي» ي كه لانم
گوناهم چي بوو، بهم دهردهت بردم؟!
بوچي به ناههق، وا سووكت كردم؟!

بیستوچهوت ساله، من به ته ماتم
 چاوه ری نهختی، لوتف و خه لاتم
 ببوژیتته وه، خاکی وولاتم
 هیچ گوی نادهیته، دهر د و ئاواتم
 چونکه ئهیزانی، بی دهسه لاتم
 گونا هم چی بوو، بهم دهردهت بردم؟!
 بوچی به ناههق، وا سووکت کردم؟!

بیستوچهوت ساله، زووخاو ئه نوشم
 له زولم و جهورت، هه ر چاو ئه پوشم
 بو رهزامه ندیی تو، تیئه کوشم
 له بهر تو، زهر بهم داوه له خوشم
 وا تیگه یستم، که چهند بی هوشم
 گونا هم چی بوو، بهم دهردهت بردم؟!
 بوچی به ناههق، وا سووکت کردم؟!

بیستوچهوت ساله، ته فرهی خوم داوه
 وارم، له هه موو که سیک هیناوه
 تو م گرتووه و دنیا م خستو ته لاوه
 بویه، پی م ئه لین: کهر و ریشگاوه
 ئه وی تو ی ناسی، ملی شکاوه
 گونا هم چی بوو، بهم دهردهت بردم؟!
 بوچی به ناههق، وا سووکت کردم؟!

بیستوچهوت ساله، دهم به هاوارم
 جاری ناپرسی، له حالی زارم
 سووتاوم، پرووکاوم، زور بی قه رارم
 ئه زانی، له تو بوچی بیزارم؟
 شاره زای دهردمی، ناکه ی تیمارم
 گونا هم چی بوو، بهم دهردهت بردم؟!
 بوچی به ناههق، وا سووکت کردم؟!

بیستوچهوت ساله، به بی زیاد و کهم
 نه پاریمهوه، هر هاوار نه کهم
 یا خوا کافریش، نه بی به جه ستهم
 ویل و سرگردان، بی تین و خسته م
 هیچم پی ناکری، دیل و دهسبه سته م
 گونا هم چی بوو، بهم دهردهت بردم؟!
 بوچی به ناهق، وا سووکت کردم؟!

بیستوچهوت ساله، دلم لیت پره
 نه حوالم به دهس تووه، زور شره
 سه د به لیتن بدهی، له لای من تره
 به سیه تی ئیتر، ئم وړه وړه
 نوکه رییت ناکهم، ورگم هه لدره
 گونا هم چی بوو، بهم دهردهت بردم؟!
 بوچی به ناهق، وا سووکت کردم؟!

من ره جبه ریتم، پاک و به سه زمان
 هه ولم بو داوی، به دل و به گیان
 به سیه تی ئیتر، درق و تفره دان
 وا نه بی، عدل و ئینساف و ویژدان
 ئم که ی به دیلی « عیراق » و « ئیران »
 گونا هم چی بوو، بهم دهردهت بردم؟!
 بوچی به ناهق، وا سووکت کردم؟!

«78 - 75.1»

« بیکهس », وهک چون هه میسه، خه مخوار یکی گه وړه ی نه ته وه و خا که که ی
 خوی بووه. به هه مان شتو هه ش، هه رگیز نه وان ه ی له یاد نه کردو وه، که هه موو
 هیز و توانای خویان، بو پاژم کردنی نه ته وه ی کورد و خاکی « کوردستان »
 ته رخانه کردو وه، گولی گنجی تی تی ته مه ن و گه وړه ترین سه رمایه ی ژیانیان،
 پتسکه ش به کورد کردو وه.

بویه، زور به رتزه وه، یادی که له پیاو و شه هیده کانی کوردی کردو ته وه،
 گه رمه شینی بو کپراون، چه ندین هونراوه ی ئاگرینی، بو چه ن کورد په روهر و
 ناوداریکی وهک: « مه محمود جه ودهت، شه هیدانی نورد ه ی حورمیران، مسته فا
 مه زهر، نه مین زه کی بهک، قاله ی ئایشه خان ... » هونیه ته وه.

بۆ نموونە: دوو ھۆنراوھى بۆ يادى شەھيدان: « مەھمەد قودسىي، عزيزەت
عەبدولكەريم، مستەفا خۆشناو و خەيروۇللا » گوتوۋە. لە ھۆنراوھى « قەومى
كورد ... »، بە يۆنەى لە سىدارەدانى چوار ئەفسەرەكەو، بە ھەژدە نيوەدئىر
ھۆنراوھ گوتوۋىيەتى:

قەومى كورد ئىسپاتىكىرد، بۆ عالەمى سەر پرووى زەمىن
مىللەتتىكى قارەمانن، ھەر ئەبى، سەر بەست بژىن
مىللەتتى، لاوى لە پىگەى سەر بەخۆيى نىشتەمان
يىتە بەر سىدارە، بى ترس، دەم بە خەندە و پىكەن
قەومى وا نامرى، ئەژى، با دوژمنى ھەر شەقەبرى
ساحىبى پۆلەى نەبەردە، خاوەنى عەزمى مەتىن
ئەو كەسەى گيانى، لە پىگەى نىشتەمانا بەختەكا
پىي مەلئىن: مردو، شەھيدە وا لە فیردەوسى بەرىن
لاوى كورد مەردە، لە مردن قەتعیەن باكى نىيە
پەندىپىشىنانە، راستە « بەرخى ئىر بۆ سەربىرىن »
وا ۋەتەن ديسان، بە مەحزوونى ئەلئى: ئەى لاوھەكان
بۆچى وا مات و مەلوولن، بەسەيتى شىن و گرین
پۆژى تىكۆشانە، سا دەى ھىمەتتى تاكووزوۋە
بەشكو لەم حالە نەجاتمان بىي و لە دىلىي دەر بچىن
كەرچى ھەندى كەس خەرىكن، ورك و كىرفان پىرئەكەن
شەو بەبى خەم، سەرئەنئىنە سەر سەرىن، ھەر سەر سەرىن
پىاو ئەبى، دائىم خەمى قەوم و وولاتى خۆى ھەبى
ئەو كەسانەى بى خەمن، حاشا نەوھى ئەم خاكە نىن ... «79.1»
لە ھۆنراوھى « دارى ئازادىي »، ۋەك رامىيارىكى كارامە و دەسپەنگىن،
باسىكى قوربانىيدان و سەر بەخۆيى كەلانى « عىراق » بۆ كوردووين. ئەو
باسەشى. بە خەباتكردن و شۆرشى چەكدارىيەو، دژى ئىنگلىزە
داگىر كەرەكان بەستۆتەو و بە بىستودو دىرە ھۆنراوھ گوتوۋىيەتى:
دارى ئازادىي، بە خوین ئاۋ نەدرى، قەت بەر ناگرى
سەر بەخۆيى بى فیداكارىي، ئەبەد سەر ناگرى
پىاو ئەبى، بۆ سەندنى حەققى، لە مردن سەل نەكا
ھەر « بروخى »، بەس نىيە، تاكوو نەسەنرى، نادرى
كورد ئەكەرچى موددەتتىكە، دىل و داماو، بەلام
باوهرتەبى، پۆخى مىللىي ھەر ئەمىنى، نامرى

تۆنەگەر، ئىسلاھى قەوم و نىشتمانى خۆت ئەوئ
 لىت موحەققەقىي، بەبى شۆرش مەحالە، ناكرى
 بىرى ئازادىي جيهانى گرتەو، تو خوا بەسە
 ئەم نىزامە كۆنە تا كەي؟ هيممە تىكەن، لابرئ
 قەت مەلئىن: دوژمن بە هیزە، تۆپ و تەيارەى مەيە
 ئىتيفاقتان گەر هەبى، زۆر زەحمەتە خۆى راگرئ
 ئەم «عئراق» ە خوۆشەويستە، خاكى گول گون، بوو بە خوئىن
 تا حەقى دەسگىر نەبى، لەو خوئىنە دەس هەل ناگرئ
 نئىر و مى هەر دوو بە جوونە، بۆ وەتەن هەولئى نەدەن
 دوورە دەرچوونى لە دىلىي، مەل بە بالئى نافرىئ
 هەولئى راستى هەر دوو لا، ئامانجى مىللەت سەرئەخا
 چونكە، مەعلوومە بە يەك دەس، چەپلە قەت لئ نادرى
 وا گلۆلەى كەوتە لئزىي، باوى ئىستىعمار نەما
 هىچ كەسئ ئىتر، بە زورنا و تەپلى ئەو هەل ناپەرىئ
 دۆستىي كورد و عەرەب زۆر كۆنە، تەئرىخ شاهىدە
 ناحەزى پورەش لە داخا، با يەخەى خۆى دادرىئ «82.1 - 83»
 چونكە «بىكەس»، هەموو بىر و ھۆشى لای نەتەو و نىشتمانەكەى بوو،
 خوۆشىي لە هىچ جوۆرە بۆنە و جىژنى نەدىو. بۆيە، دەربارەى جىژن، بە دوو
 نىوہ دئىر ھۆنراوہ گوتوويەتى:

ھەر زەمانئ، قەومى كورد دەرچوو لە زىللەت، بوو بە پىاو
 جەژنى من ئەو پۆژەي—، نەك جەژنى قوربانىي و پلاو «84.1»
 سالى «1924»، بە «5» دئىر، دەربارەى سەرراستىي و ناپاكىي گوتوويەتى:
 سەرم سوورماو، نازانم، چ شەخسئ بئىغەش و چاكە
 لە ناو ئەم قەومەدا ككئى، لەگەل ھاوچىنسى خۆى پاكە
 لە لام وا باشە ئىستاكە، بە كەس پشتئى نەبەستى تۆ
 لە خزم و دۆست و ئاشنايان، ھەتا ئەتوانى، ھەر راكە
 ئەگەر پارەت نەبئ، بە خوا ھەزار خزمەت بئى، پەشمە
 كە پارەت بوو، ھەموو عالەم برا تە و پئت ئەلئ: كاكە
 كەس و كارت وەكوو مارن، ئومئدت هىچ نەبئ پئتيان
 لە ژئىر سايەى ئەوان دەرچۆ، برادەر خۆتى لئ لاكە
 بە رەنجى خۆت، لە دنيا دا بژى ئازاد و سەرەست بە
 ھەموو كەس پئت ئەلئ: مەردە و كورئكى چوست و چالاكە «87.1»

سالی « 1926 »، هۆنراوهی « عه‌یبه ... عه‌یبه »ی به هه‌ژده نیوه‌دێر هۆنراوه
هۆنیوه‌ته‌وه و له کۆتاییه‌که‌یدا گوتوویه‌تی:

سه‌یریکه، ئهم عه‌یبه‌عه‌یبه، چه‌نده ته‌ئسیری هه‌یه

کوردی کردۆته موهاجیر، ئیشی ناوشاران ئەکا
چونکه پیتی عه‌یبه، له جیتی خۆی ئیشبکا، قه‌دری ئەبه‌ن

بۆیه وا ئە‌رواته غوربه‌ت، ته‌رکی « کوردستان » ئەکا
به‌سیه‌تی ئهم فک‌ره پیسه، غه‌فله‌ت و نووستن به‌سه

سه‌یری ئە‌قوامی غه‌رب که‌ن، که‌شفی ناو ئاسمان ئەکا « 1، 88 »

« بێ‌که‌س »، رۆژی « 16. 11. 1939 »، به‌ ده‌ پێنجینه، هۆنراوه‌ی « خوا کێو
نه‌بینی به‌فری تی‌ نا‌کا »ی گوتووه. له‌م هۆنراوه‌یه‌دا، هۆنه‌ر له‌ ده‌رده‌کانی
کۆمه‌لی کورده‌واری دواوه. هه‌رچه‌نده، ئه‌و باری سه‌رنجانه‌ی، تا ئه‌ورۆش
هه‌موویان راستن. به‌ لām، هۆنه‌ر لێ‌رده‌ا، زۆر په‌شبینانه‌ بیریکردۆته‌وه، هه‌ج
ترووسکه و هی‌وايه، به‌ ته‌وی‌لی هۆنراوه‌که‌یه‌وه به‌دی نا‌ک‌ری. له‌ یه‌که‌مین
پێنجینه‌دا گوتوویه‌تی:

ب‌لێم چی، له‌گه‌ڵ چه‌رخ‌ی ئە‌ف‌لا‌کا

سه‌یریکه، چۆن چووین به‌ ناخی خا‌کا

وا چاکه، ئینسان له‌م باسه‌ را‌کا

کا‌که‌ خوا، ئیشی نا‌به‌جی نا‌کا

تا کێو نه‌بینی، به‌فری تی‌ نا‌کا

لای « بێ‌که‌س »، ژماره‌ گرنگ نه‌بووه. چونکه، زۆری و بۆ‌دی‌ی نه‌ویستووه.
به‌ل‌کوو، نه‌خت و پوختی ویستووه. به‌ل‌ی راسته، بریا له‌ بری ئه‌و چ‌ل میلیۆن
کورده‌ی، ئه‌ورۆ له‌ جیه‌اندا هه‌یه، چوار میلیۆن هه‌بوویه، به‌ مه‌رجی،
هه‌موویان یه‌ک‌گرتوو و د‌ل‌س‌ۆز‌بوونا‌یه. بۆیه له‌ دووه‌مین پێنجینه‌دا گوتوویه‌تی:

ئه‌گه‌ر چی ئێمه، قه‌وم‌یکی زۆرین

به‌ لām داخه‌که‌م، چه‌وت و خۆخۆرین

بۆیه وا، له‌ ژێر چه‌پۆک و زۆرین

کا‌که‌ خوا، ئیشی نا‌به‌جی نا‌کا

تا کێو نه‌بینی، به‌فری تی‌ نا‌کا

چونکه له‌ نی‌خ‌ۆ‌ژ‌دا کۆک و ته‌بانین، د‌ژی یه‌ک‌دی کار‌ده‌که‌ین، له‌ یه‌ک‌دی
ق‌ر‌ک‌رد‌ندا چالا‌ک‌ین، گه‌ر ده‌سمانه‌بروا، ئه‌وا له‌ دوژمه‌کانمان خراپ‌تر‌ده‌که‌ین.
به‌ لām، رۆژی ته‌نگانه‌ بێ ده‌سه‌لاتین، کاتێ دوژمنانیش په‌لامارمانده‌دن، دۆش
داده‌مین و نازانین، چی بکه‌ین؟! بۆیه له‌ سێیه‌مین پێنجینه‌دا گوتوویه‌تی:

ٻو ڪوشتنی يهڪ، گورج و بهڪارين
 پڙڙي دهسماني، بلح و زوردارين
 له پٽويستيدا، وهڪ ڙن هڙارين
 ڪاڪه خوا، ئيشي نابهجئي ناڪا
 تا ڪٿو نه ٻينئي، بهفري تي ناڪا

له چواره مین پینجینه دا، به شیوه ی پرسیار، هۆکانی ژێرده سیی کوردی بۆ روونکردووینه تهوه. تییگه یاندووین، بۆچی کورد به و زۆرییه، تا ئێسته، هه ر ژێرده س و چه و ساومه؟ ناو و نیشانی، له نێوگه لانی جیهاندا نییه؟ ههروه ها، له خه سلته خراپه کانی نه ته وه که مان دواوه، که ئه و خه سلته تانه، هه ر له کۆنه وه تا ئه ورۆش، زۆر به روونی، وه ک به له یه کی چلکن، به نیوچه وانی کۆمه لی کورده وارییه وه دیاره. چونکه، کۆمه لگه ی کورد، وه ک کۆمه لگه یه کی دهر به گیی - نیمچه دهر به گیی، تا ئێسته ش به ته واریی، قوئاغه کانی گۆرانکاریی کۆمه لگه ی نه بریوه. ئه و خه سلته تانه ی هۆنه ریش لێی دواوه، پتر به چه ن نیشانه یه کی، ئه و کۆمه لگه دهر به گییه دواکه و ته وانه داده نرێ. بۆیه، هۆنه ر پرسیوێتی و گوته ویه تی:

ئەزانى بۆچى، ۋا كورد زەلِيلە
بىي ناو و نيشان، ھەمىشە دِيلە
چونكە، دوودل ۋ خام و بەخِيلە
كاكە گُھوا، ئىشى نابەجى ناكَا
تا كىنو نەسنى، بەفرى تى ناكَا

هه‌رچه‌نده، ئێسته له چهرخی بیستویه‌کدا ده‌ژین، زۆریه‌ی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کان، خاوه‌نی ده‌سه‌لاتن و ده‌وله‌تی نه‌ته‌وه‌یی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه. به‌لام، ته‌نیا چهن نه‌ته‌وه‌یه‌کی هه‌ژاری دواکه‌وتووی وه‌ک نه‌ته‌وه‌ی کورد، له‌ کاروان به‌جۆ ماوه، به‌ ده‌س ده‌ردی ژێرده‌سیی و چه‌وساندنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یییه‌وه‌ دهنائێتی. له‌به‌رئێوه، له‌ پێنجه‌مین پێنجینه‌دا گوتویه‌تی:

لہم عسره، کهوا عسری بیستمه
 هه موو میلله تئی، خاوهنی حوکمه
 هه ر کوردی نه گبهت، وا له ژیر غه مه
 کاکه خوا، ئیشی نابه جی ناکا
 تا کتو نه بینئ، به فری تئی ناکا

له شه‌شهمین پینجینه‌دا، په‌نجه‌ی تاوانی، ئاراسته‌ی پووناکبیرانی کورد کردووه، رمخه‌ی لی گرتوون. گوايه: هر که سه‌خه‌می گیرفان و ورگی

خۆیەتی پریکا، نیشتمانەکی پشگۆختوووه و تەنانەت بۆ پارە، بیروباوەری
خۆشی فرۆشتوووه. بۆیە گوتووێتی:

مۆنەووەر، هەر زۆری لەبەر نانی
وەتەن ئەفرۆشی، بە یەک تاران
ئەخاتە ژێر پێ، دین و ئیمانی
کاکی خوا، ئیشی نابەجێ ناکا
تا کێو نەبینی، بەفری تێ ناکا

وەنەبێ، پیاوماقولاتی کوردیشی بەسەر نەکردبێتەو. بەلکوو، لە حەوتەمین
پێنجینەدا، ئاورێکی لەوانیش داووتەو و کۆلەی کوتاون. چونکە، چالاک
نەبوون و گیانیان تێدا نەبوو، وەک خۆلی مردوو، بە سەریاندا کرابێ،
وابوون. بۆیە پێی وابوو، بە هیچ شتوویە نابێ، پشتیان پێ ببەسری. چونکە
لە نێو خۆیاندا رێک نەبوون، بۆ پارە، ورگی یەکدیاری هەڵداریو، ملی یەکدیاری
هەڵپێناوتەو و نیشتمانەکیان فرۆشتوووه. کەواتە، بۆیە وا لە دواوەمین
لەبەر ئەوەی:

ئەشرافمان هەموو، بێ رۆح و سست
دەخیلە، پشتیان هیچ پێ نەبەستن
هەموو ناکۆک و پارەپەرستن
کاکی خوا، ئیشی نابەجێ ناکا
تا کێو نەبینی، بەفری تێ ناکا

لە هەشتەمین پێنجینەدا، زۆر بە راشکاوایی، رەشبینی خۆی دەرختوووه.
چونکە، گەر نەتەوێکی بەو شتوویە بینیبی، چۆن قەلەمی دەس و ئەژنۆی
ناشکێ؟ نەتەوێکی وابێ، چۆن دەتوانی، خاکەکی رزگارکا؟ بە سەر ئەو
هەموو گەرفتە نەتەوێکی و رامیارییانەدا سەرکەوێ؟ کەواتە: با بمرێ و ناوی
لە نێو ناواندا نەمێنی. هەلبەتە، هۆنەر زۆری بۆ هاتوو و خراپەکاریی، لە
ئەندازە بە دەربوو. بۆیە نیشتمانپەرورێکی وەک «بیکەس»، کە شەیدای
کورد و «کوردستان» هەبێ خۆی بوو، تووشی ئەو رەشبینییه بوو، مەرگی
نەتەوێکی بە ئاوات خواستوو! ئەگینا نەیدەگوت:

قەومی، سەوییە ئەگەر ئاوابێ
مەحاله خاکی، بەرز و ئاوابێ
بۆ مردن باشە، تەفر و توونابێ
کاکی خوا، ئیشی نابەجێ ناکا
تا کێو نەبینی، بەفری تێ ناکا

له نۆیه مین و دهیه مین پینجینه شدا، له باری دواکه و توویی کورد دواوه. وای
لێکداتهوه، گوایه: کورد، له نۆیه گهلانی سهر رووی زهویدا، له ههموو
روویه که وه زۆر دواکه و تووه. به شێوهیه خهریکه، به یه کجاریی، ناوی له
لیستهی گهلانی جیهاندا دهکوژیتهوه. بۆیه، پیتی وابووه، یهزدان به خۆرای،
وای به سهر کورد نههتیاوه!

دیاره، کورد خۆی خراپه و مافی ئهوهی نییه، وهک نهته وهکانی دیکه، به
سهربهستی بژی و بمینیتهوه. چونکه، له نێوخۆدا دووروو، درۆزن و بێ بارن،
وهک کهوی خۆخۆر وان، دوژمنی یهکدین. کهچی، له کوژتایی هۆنراوه کهدا،
تروسکاییهک، له بیر و هۆشیدا دهبینرێ. ویستوویهتی، له خهوی بیداریی
رامانچله کێنێ. تێمانگهیهنێ، که ههر له بهر ئهوه رهوشتانیه، بهو شێوهیه
کورد دهسه پاچه بووه. پیتی وابووه، کورد نهته وهیهکی ههژاره، توانا و
دهسه لاتێ ئابووری نییه، پتووستی به زانست هیه، دهبی چاوی به رهوشتی
خۆیدا بگێژیتهوه. دیاره، گهر پارهمان ههبی، رهوشتی خۆمان بگۆڕین، پشت
به زانست و زانیاریی بهستین، ههلهته، له دهس ئهوه پتووستی و نهگهتیییه،
خۆمان و نه وهکانی داهاتووومان قوتارد دهکین:

ئهمرۆ بهبی شک، له ناو عاله ما
هیچ قهومی وهک کورد، وا بهجی نه ما
ناوی وا، له ناو خانهی عهده ما
کاکه خوا، ئیشی نابهجی ناکا
تا کێو نه بینێ، بهفری تی ناکا

ئێمه کوژراوی، دهستی نیفاقین
موحتاجی پاره و عیلم و ئهخلاقین
بۆیه وا بهستین، بێ ئیتیفاقین
کاکه خوا، ئیشی نابهجی ناکا
تا کێو نه بینێ، بهفری تی ناکا

«101-99,1»

به لگه شمان ئهوهیه، ههر کهمی دواتر، «بیکهس» ی خه مخواری کورد، له
هۆنراوهی «ئاواتی دل» دا، ئهوهی بۆ ئاشکرا کردوین، گهر دل و دهر و و نمان
له کهل یهکدیدا، خاوین و پوونبی، نهفرهت له کورده ناپاکه پووره شهکان
بکهین، دهسی برایهتی، له نێو دهسی یهکدی بنێین، کهس ناتوانی، نکوولی
له مافهکانی نهتهوهی کورد بکا. به مهرجی، خۆشه ویستی له دل و دهر و و نی
پۆلهکانی گهلا، جێی تایبهتی خۆی بکاتهوه و چلوره بهسهی. چونکه، کرمی

دلپرسی، گومان و رکوکینه، دهنزوله ورده باروکه خوینینهکانی دل دهقرتینی
 و نه ته وه که مان له نیوده بیا. بویه، به بیست نیوه دتر هونراوه گوتوویه تی:
 دل که زور مه سرووره نه مرق، ناره زووی ئیزه وارنه کا
 حهز له فنجانی شهرابی، دهست و په نجه ی یارنه کا
 دل گه شه، وهک گول وه هایه، دهره و نازاری نه ما
 تالیبی ویتسکی و شهرابه، حهز له عوود و تارنه کا
 دل نه جاتی بوو له تنگی، که وته به زم و رهنه مه
 عاشقی سهیر و سه فایه، مهیلی ناو گولزار نه کا
 دل نه وهنده مهست و که یله، شیتته، هیچ هوشی نییه
 و له ره قسایه، خه ریکه عاله می بیزارنه کا
 دل به نه شنه و به زمی میلیبیته، شوکر بو زایه وه
 شاییه، سهیرانه، به زمه، پر به دهم هاوارنه کا
 دل به ناواتی گه شیت و لاوی کوردی دی، که وا
 یه کدل و یه کدهم، خه ریکه میله ته هوشیارنه کا
 دل له کینه خالییه، بی گهره، سافه وهک بلور
 سه د تف و له عنهت، له چاره ی خائینی سه کسار نه کا
 گر به راستیی بیته پیشی، دهس له دهس یه که کن هه موو
 کتیه نه و سایه، حوقوقی قهومی کورد ئینکارنه کا ؟!
 یه کترتان خوش بو، تا نه گبه تی بهرتاندا
 دوو دلی، نه م قهومه دیل و سووک و به درهفتارنه کا «109,1»

«بیکهس»، سالی «1944»، له هونراوه ی «بیزاری» دا، له دهس دهره و
 که موکوورییهکانی کومه لی کورده واری، داخی دلی خوی هه لرشووه. له تاو
 نه وهی، پولهکانی نه ته وهی کورد به ته وایی، راست و چه پی خویان نازانن،
 پیای «پاک و ناپاک، راستگو و دروژن، به ئابروو و بی ئابروو، ره وشتدار و
 بی ره وشت»، له یه کدی جیا ناکه نه وه، پیزی نووسه ر و هونر ناگرن، به
 چواره نیوه دتر هونراوه گوتوویه تی:

زهمانی پیای جاسووسه، چ ومختی سیدق و نامووسه
 له هه ر لا باسی نه خلاق و وهفا بکری، نه بی هه لم
 نه وهنده ته عقیبی حه ققم کرد، هه تا وا سووک وریسوا بووم
 هه زاران له عنه تم بو دی، له هه ر شوینی کرا به حسم
 ره واجی کوانی، لای خه لقی وتار و شیعر ی پر مه عنا
 گه لی کهس بیکه نینی دی، به گوفتار و دهم و له رسم «139,1»

« بیکهس »، له هۆنراوهی « دهردی دهروون »، دیاڵۆگیکی له نێوان خۆی و یهکیکی دیکه دا سازکردوه. سه رهتا، باسی باری ژیا نی خۆی کردوه، که چۆن ئاگای له هیچ نه ماوه، ته نیا خه ریکی خواردن و خه وه، بۆ ئه وهی تاوی بحه ویته وه. چونکه، هه رچی کردوه، کهس نه بووه، پێ بزانی. له به ره ئه وه، تووشی ره شبینی بووه، خوی داوه ته خواردنه وه و قومارکردن! بۆیه، به حه قتاودوو نیوه دێر هۆنراوه گوتویه تی:

ده میکه، یاران، مات و خامۆشم
 وینه ی تلیاککیش، مه ست و بێ هۆشم
 خۆم له ته نقیدات، دوورخستۆته وه
 هه والی دنیا م، له بیرچۆته وه
 نازانم، دنیا رۆژه یا شه وه
 هه موو کاریکم، خواردن و خه وه
 له ده نگوباسی خه لقی، بێ خه به ر
 وه ک حه یوان ئه ژیم، دوورم له به شه ر
 خه ریکی چی بم، غه یره ز خواردنه وه
 باسی قومار و پاره بردنه وه
 حه قمه، لێم گه ری، ته عنهم لێ مه ده
 حه قیکی ئه وتۆ، له سه داسه ده
 مر دم، ئه وهنده هه ول و چه نه م دا
 هه ر چیکم نووسی، گشتی چو و به با
 قه ومی، که دائیم هه ر هه ول به دن
 بۆ ئه وه وی، یه کتر به ئه رزا به دن
 بایه له لایان، میلله ت و وه ته ن
 هیوا ئه مینێ، ئه وه ی ده نگ بکن
 غه یره ز نیفاق و بێ ئی تیفاقی
 فه ساد و فیتنه و ری بێ ئه خلاقی
 چی تر ئه زانن؟ وازم لێ بینه
 په رده ی ئه سرارم، زۆر پێ مه دریتنه
 قسه م زۆر ماوه، په قه وه ک به رده

کا که لێم گه ری، به روکم به رده «144، 1 - 145»

ئینجا، که سه که ی دیکه ش وه لامیدا وه ته وه و گوتویه تی: کێ گوی له هۆنراوه ده گری، قسه ی خۆت بۆ هه روا به باد ده ی. کامانه ئه و کورده په ره رانه ی تۆ،

خۆتیاڭ بۆ ماندوودهكەي؟ ئۇورۆ ھەر پارە باشە، بۆ سەرى خۆت بە خۆرایى
دېشىنى، تۆش وەك ئۇ خەلکە، بۆ خۆت بڑى، چیت لەم سەریەشە داوہ، تا،
بە چەن دېرە ھۆنراوہیەکی جوان گوتوویەتی:

« بیکەس » من نەم وت: تۆ وا ۋەستابیت

لە باسی خەلقا، تا خۆت ۋەستابیت

نەگبەت! دامرکى، چیتە لە میللەت

سەیری خۆت ئەكەي، چۆن بووی بە عیبرەت

رەفیقت ھەموو، ساحیب مەعاشن

خاوەنى پارە و ۋەزىفەي باشن

مەرۋانە، ئەوہى فلان جاسووسە

خائىن و عادى، زۆر بى نامووسە

ئەمەت پى ئەلیم: ئەتۆش بىنووسە

ئیمان و دىن و شەرەف، فلووسە!

عالەم خەرىكى، روتبە و پارەيە

ھەر تۆبە تەنیا، جەرگت پارەيە

ئەوہند قسەتکرد، نانى خۆت برى

مالت ويرانى، چەند ئاخىر شەرى

كى گوى ئەداتە، شىعر و نەسىحەت؟

كى پەسەندئەكا، قسەي بە قىمەت؟

ئەمرۆ، زەمانى رۇپىيە و ئانەيە

ئەمانە، قسەي منالانەيە

كوا پياوى دلسۆز؟ كوا ۋەتەنپەرۋەر؟

بەسىيە، قسەي خۆت بۆ خەسارئەكەي؟

عالەمى لە خۆت، بۆچ بېزارئەكەي؟

دانىشە، ئىتر چیت لە كورد داوہ؟

بۆچ خۆت ئەخەيتە، ئەم گىژ و داوہ؟

سەد سال لە سەر يەك، تۆ ئىرشادبەكەي

خەلک وا ئەزانى، زورنا لى ئەدەي

من باكم نىيە، ھەر لە بەر تۆمە

قسەت كار ناکا، بەردى بن گۆمە

كوا خاوەن غىرەت، كوانى منەۋەر؟

باشان، « بیکەس » یش لە ۋەلامدا گوتوویەتی:

بهائی، فرموده‌ی تو له سەر چاوم
 راسته، بۆیه من سووک و به‌دناوم
 دائیم دهر به‌دهر، وانا نان بر اوم
 چی بکه‌م، بلێم چی، وه‌ها خولقاوم
 هه‌تا بمێنم، قسه‌ی حه‌ق ئه‌که‌م
 جۆین به‌ ئینسانی خائین، هه‌ر ئه‌ده‌م
 گه‌رچی راست وتن، شه‌قی له‌ دوايه
 خۆشه‌ له‌ لای من، وه‌کوو حه‌لوايه
 ئه‌وه‌ی به‌ ناحه‌ق، شتێ بنووسی
 په‌نجه‌ی هه‌لوه‌رێ و چاوی بنووسی
 مه‌قسه‌دم ته‌نیا، نه‌شری ئه‌خلاقه
 برینی ره‌گی، فیتنه‌ و نیفاهه
 ئه‌خلاق په‌هه‌ری، ریتی پیشکه‌وتنه
 په‌یزه‌ی ته‌ره‌ققی و زوو سه‌رکه‌وتنه
 ده‌لیلی رێگه‌ی، فه‌وز و نه‌جاته
 سه‌رمایه‌ی فه‌خر و بوونی حه‌یاته
 قه‌ومی بێ ئه‌خلاق، په‌ست و زه‌لیله
 هه‌ر به‌شی شه‌قه‌ و سه‌رکز و دیله
 ئه‌مه‌ په‌ندیکه‌، بۆ چاکیه‌ی ئێوه

نامه‌وێ، هه‌یج ده‌سکه‌وێ لێوه «147 - 144.1»

«بێکه‌س»، جارێکی دیکه‌ش، له‌ ده‌ردی دڵ و ده‌روونی خۆی دواوه‌، زۆر به‌
 جوانیه‌ی تێگه‌یشتووه‌، هه‌رچی بۆ ئه‌و که‌مه‌له‌ گوتووه‌، هه‌یج که‌لکیکی نه‌بووه‌.
 بۆیه‌، تووشی په‌شبینیه‌کی زۆر گه‌وره‌ بووه‌، ته‌نانه‌ت، ئه‌و په‌شبینیه‌یه‌، به‌
 شتیه‌یه‌ بووه‌، له‌ زۆر کار و کرده‌وه‌ی خۆی په‌شیمانبوته‌وه‌، وازی له‌ زۆر
 به‌های پیرۆز هه‌ناوه‌. چونکه‌، له‌ سه‌ر رێنیشاندان و قسه‌ی هه‌ق، که‌لێ جار،
 تووشی ده‌رده‌سه‌ری و نانبران بووه‌، که‌سه‌یکیش نه‌بووه‌، ئاوری لێ بداوه‌ته‌وه‌!
 له‌به‌رئێوه‌، له‌ هه‌نراوه‌ی «تووشی لافاوی عیلم بووم ...» دا، زۆر به‌ راشکاویه‌ی
 گوتویه‌تی:

تووشی لافاوی عیلم بووم و به‌لام، زوو ده‌ره‌یه‌یم
 سواری واپۆری جه‌هل بووم و به‌ ناویا تێپه‌یه‌یم
 سه‌د شوکر، ئۆخه‌ی نه‌جاتم بوو، له‌ باسی عیلم و فه‌ن
 نامگرن جارێکی تر، بۆیه‌ له‌ که‌یفا هه‌له‌یه‌یم

گهرچی تا ئیسته، وتوومه: تیڭگن، زوو پیڭگن
 بهو قسانه، قه تعین باوه مه کهن، سهگ بووم، وه یریم
 خوینده واری شیتیه، هر جه هله، ئینسان سه ره خا
 گهر له مه ولا، ناوی عیلم برد، بزانی، سه سه یریم
 هینده ته عقیبی هه قم کرد، تاکوو نانی خوّم بری
 سووک و ریسوا بووم، له ناوا گیره وهی ئاخ سه یریم
 من که زانیم، حالی زانا نه فییه، چه پسه، یا شهقه
 هر کیتابنکم هه بوو، دوینئ، له داخانا دریم
 پیاوی دانا، عه قلی دانا زانی، بوی ناچیت سه
 بهرگی نادانی له بهر کرد، بوو به خاوهن زیر و سیم
 شهرته، که ربم، باره گویم لی بنین، خرپه ی نه یی
 با ده می، زور و که می، وهک بی غه می، بق خوّم بژیم

«166.1»

« بیکهس »، گه لی هۆنراوه و سه روودی بهرز و جوانی نه ته وهی، بق مندالانی
 کورد داناوه. هر یه کی له هۆنراوانه، وهک چیرۆکیکی په ند و ئامۆزگاری
 وایه، مندالان، به شیوه یه کی باش و کوردانه په روهرده دهکا. بق نمونه: له
 هۆنراوهی « تو چیت ؟ من کوردم ! »، به شازده دیره هۆنراوه گوتوویه تی:

تو چیت؟ من کوردم نه ته وهی گوردم
 خو تر سنۆک نیت؟ حاشا نه به رد
 چی تو ی له ناو برد؟ دوودلی و نیفاق
 چون رزگار نه بی؟ هر به ئیتفاق
 بلئ: چیت ئه وئ؟ به رزی و هته نه م
 به خوړایی نا به گیان و ته مه م
 چیت له بارایه؟ خو فیدا کردن
 بوچی؟ له ریگای میلله تا مردن
 کوا؟ چه کت چیه؟ سه ودا ی وولاتم
 ئه ی پشتیان ت؟ عزم و سه باتم
 راست پئ بلیم؟ فرموو، گویم لیته
 به قسم ئه که ی؟ سه رم له ریته
 به راستی و پاکیی هه ول و تیکۆشین
 له کورسی و کینه و درۆ چاوپۆشین
 ئه مانه ت نه بی کارت زور له قه
 به شت هه می شه نه گبه تی و شهقه

«185.1»

یا، له سروودی « وتهن » دا، « بیکهس » ی هونه رمه‌ند، رووی له یه‌زدانی
گه‌وره کردووه، لیتی پارا وته‌وه، تا نیشتمان‌ه دلگیر و شیرینه‌که‌ی
ئاوهدانکاته‌وه و گوتوویه‌تی:

خوایه، وتهن ئاواکه‌ی
چهند دلگیر و شیرینه
ده‌شتی خو‌ش و ره‌نگینه
ئاوی که‌وسهره، خاکی گه‌وه‌ره
پر له گول و نه‌سرینه

سه‌یرانگای به‌هارانی
سه‌وزه‌گیای نه‌رم و جوانی
سه‌د دل ئه‌بی‌ه‌یرانی
ئاوی که‌وسهره، خاکی گه‌وه‌ره
پر له گول و نه‌سرینه

شاخی به‌فرین و به‌رزه
بو‌ر یا‌بوردوومان ره‌مره
چیمه‌نی جوان و سه‌وزه
ئاوی که‌وسهره، خاکی گه‌وه‌ره
پر له گول و نه‌سرینه

ئه‌م شوینه، شوینه کورده
جیی قاره‌مان و مه‌رده
لانه‌ی شیری نه‌به‌رده
ئاوی که‌وسهره، خاکی گه‌وه‌ره
پر له گول و نه‌سرینه

وتهن چاوی لی‌مانه
ده‌ریکه‌ین، له ته‌نگانه
حیفه‌ بیت‌ه وێرانه
ئاوی که‌وسهره، خاکی گه‌وه‌ره
پر له گول و نه‌سرینه

هه رووها، له سروودی «شاخی پهنگاو پهنگی گۆیژه» شدا، وهک هه موو
هۆنه ریکی نیشتمان په روهر، گه لای شانازی به کوردیتیی و نیشتمان هه که ی
خۆیه وه کردوو و گوتوو یه تی:

شاخی پهنگاو پهنگی گۆیژه، باعسی که یف و سروور
هه ر ده مه بهرگی ئه پۆشی، گا سپی، گا سهوز و سوور
وه سفی قهومی کورد ئه که ی، تو بهم هه موو پهنگانه وه
پهنگی سوورت شاهیده بو کورد، که قه و میکن جه سوور
بهرگی بی گهر و سپیشت، دیاره و هاوار ئه کا
قهومی کورد دلساف و پاکن، میلله تیکن بی قسوور
بهرگی سهوزیشت ئه لای: ئه م خاکه هه ر شیناییه
پر له دهغل و دان و کانی، سه ر به پزق و پر له نوور
ئهی وهته ن! شایانی فه خری، واجبه مه دحت بکه م
دار و بهردت عهینی گه وه ر، خاک و خۆلت وهک بلوور

«210,1»

«بیکه س» جار یکی دیکه ش، زۆر به راشکاو یی، له پهوشته نزم و خراپه کانی،
هیندی له توژی و چینه کۆمه لایه تییه کانی کۆمه لای کورده واریی واره. زۆر بی
به زهییانه، باسی هیندی له و پیاوما قول و ناودارانه ی، ئه و سه رده مه ی خۆی
کردوو. به شیویه، به بی پهوشته، بی ویزدان و ترسنۆک تاوانبار یکردوون.
هه لبه ته، له نیو نه ته وه یه کی دیاری یکردا، که هیچ جوړه پتوانه یه کی
نیشتمان په روهر یی و پهوشته رزیی تیدا نه بی، هه ر وای لیدی، که هۆنه ر
باسی کردوو. هه ر چه نده، ئه و هۆنرا وه یی له و سه رده مه دا گوتوو، به لام،
باوه ر ناکه م، زۆر شت له م سه رده مه ی ئه ورۆشماندا، له کۆمه لای کورده وارییدا
گۆرابی! بۆیه، قسه کانی وهک نه خشی بهرد و ابوون، کاتی، له هۆنرا وه ی
«دهردی دهر وون» دا، به دوا زده چوار خشته کی گوتوو یه تی:

وان وه بان غه یه، ئه م قهومی خۆمه
مه حکوومی حیز و خه رات و دۆمه
نامووس و وێجدان، غیره ت و شه ر ه ف
له ناو ئه شرافا بار یکرد، ئه سه ف

فیکری میلیییته، ئیستا مه عدوو مه
پیاوی مونه وه ر، لات و مه زلوومه
هاوار، رۆژیکی چه ند قه لب و شوومه
له عه یشی دنیا، زار و مه زلوومه

ئەوھى خائىنى، مولک و مىللەتە
دائىم، لە بەحرى ناز و نىعمەتە
ھەر وەتەنپەرور، غەرقى زىللەتە
خۆراک و خەوى، دەرد و مىحنەتە

ئەجنەبى دەرحەق، بە ئىمە باشە
ئەوى خراپە، ھەر وەتەنداشە
كە بوو بە مەئموور، ئەنیتە واشە
ئىمان و دىنى، تەنیا مەعاشە

مىللەت ئەوھندە، نەفام و كەرن
بى عەقل و جاھىل، زۆر بى جەوھەرن
ھەرچى مەئمووربوو، خوورمەتى ئەگرن
داواى ژنيان كەن، ڕەنگە بۆى بەرن

ئومىدەم ئىتر، بەم كوردە نەما
نابى بە ئىنسان، لە ناو عالەما
بمىنى، ھەتا لە دەرد و غەما
ھەر ئەنالینى، لە ژىر قەدەما

قەومى كە دائىم، ھەر ھەولبەن
بۆ ئەمەى يەكتر، بە ئەززا بخەن
يا نەبى، لايان مىللەت و وەتەن
ئایا مومكىنە، تەرەققى بکەن؟

بەسىەتى « بىكەس »، خەيالت خاوە
چیت لە مەسەلەى، مىللىيەت داوھ
ھەزارى ھەك تۆ، كە ڕەنجیداوھ
سووك و پەريشان، قەدرى نەماوھ

ئەگەر ئەتەوئى، بژیت بە خوشى
بە روپە ئەبى، قەومت بفرۆشى

له مولک و میللهت، چاوت ببۆشی
جامی دهنائت، ئه‌بی بنۆشی

نایینی، ئیستا که ئه‌وی وایه
ژیانی هه‌موو، که‌یف و سه‌فایه
هه‌ر وه‌ته‌نپه‌روه‌ر، غه‌رقی جه‌فایه
قیمه‌تی نییه، په‌نجی به‌بایه

« ئه‌سته‌غیره‌للا »، من له‌وانه نیم
قه‌ت ناخه‌له‌تیم، به‌ ئالتوون و سیم
باوه‌رم پێکه‌ن، کورێکی جیددیم
تا له‌ دنیا‌دا، سه‌عاتی بژیم

خراپ ببینم، ته‌نقیدی ده‌که‌م
ئه‌وی خائینه، جوینی پێ ده‌ده‌م
نا‌ترسم له‌ که‌س، بێ باک و بێ غه‌م
هه‌ر چی که‌ ئه‌بی، ببی، جه‌هه‌ننه‌م

« 220 - 218,1 »

* * *

تێبینی:

نهم گوتاره، رۆژی « 01. 07. 2000 » نووسراوه. به‌لام، له‌ به‌ر هێندێ هۆ، تا ئیسته، له‌ هه‌چ رۆژنامه و گۆڤاریکدا، به‌لاره‌که‌راوه‌ته‌وه. پێش نه‌وه‌ی، لێره‌شدا به‌لاره‌که‌مه‌وه، جاريکی دیکه، زۆر به‌ وردی، به‌ سه‌ره‌له‌به‌ری ده‌قه‌که‌دا چوومه‌ته‌وه، هێندێ زانیاری نوێم به‌ زیاده‌کردوه. هه‌رچه‌نده، له‌گه‌ڵ دید و به‌وچوونی هۆنه‌ردا، جیاوازی سه‌مه‌یه. به‌لام به‌ داخه‌وه، نه‌ر په‌وشته خراپانه‌ی نه‌و، چه‌ندین ساڵ له‌مه‌وه‌ر به‌سیکه‌ردوون، تا ئیسته‌ش هه‌ر ماون!

سه‌رچاوه‌کان:

1. بێکه‌س، دیوان، چاپی سه‌یه‌م، چاپخانه‌ی « حسام », به‌غدا، 1986.
2. گۆران، دیوان، به‌رگی 1، چاپی 1، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عێراق، به‌غدا، 1980.
3. مینه جاف، دیوان، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی جاحیز، به‌غدا، 1990.

دوینى و ئەورۇ

دویتی و کمورو

« دڭزار »، يەككى لەو ھۆنەرە كۆمۇنىستانەي كوردە، چەندىن ھۆنراۋەي « بە
يۆنەي خۆيەدەستەۋەدانى ژاپۆنەۋە 1945، يادى شۆرشى ئۆكتۆبەر 1949، بۆ
ھاۋرېيىانى نەمر 1949، فريشتەي ئاسايىش 1950، پۆژى چىن 1950، لە
بىرەۋەرى 161 سالەي شۆرشى فېرنسەدا 1950، يادى دوۋەمى پاپەيىنەكەي
« 27 ژۇنىۋەرى 1948 » 1950، شاگردانى فەھدىن 1950، ئىمە چىن؟
1950، سوۋىند 1951، سوپاي سۈور 1951، پۆرسەعيد 1956، كۆدەتاي 14ى
ئۆگەستى 1958، ماركس، ئېنگلز، لېنىن، فەھد، ھۆنەرەكانى پروس ۋەك:
پوۋشكىن، لىرمنتوف، بلۇك، يەسىنن، ھىندى ھۆنەرى گەلانى دىكە، بۆ
ھاۋرې شەھىدەكانى خۇيان و غەزىز محەمەد، چەن جارى بۆ يەككى ئايار ...)
داناۋە.

سەير ئەۋەتە، ھۆنەرچى كۆمۇنىستى ۋەك « دىزار »، ستايىشى پەيامبەرى
 ئىسلامىيىتى كىردۈۋە، ھۆنراۋەچى جۈملىسى چۈشەندۈرۈش ھۆنەرچى، كە
 ئەۋەتەن بۇ كۆمۇنىستىكەن بۇيە! كەچى، لە دىۋانەكەيدا نىيە و تۆمۈرى
 نە كىردۈۋە! ھەلبەتتە، ئەۋ ھۆنراۋەچى سەردەمى گوتوۋە، باۋەرى بە ئايىن
 ھەبۈۋە، ئەۋ كاتە، لە رىزى « بارتى كۆمۇنىستى عىراق »دا كارى نە كىردۈۋە.
 دوايىش، كاتى ئەۋ باۋەرى ۋەرگرتوۋە، لىي پەشيمانىۋتەۋە، بۇيە، بلاۋى
 نە كىردۈتەۋە! بە لام ھۆنراۋەكە لە دىۋانەكەدا، بە شىۋە پىنجىشتەكەيەكى
 « راجىي »، لە سە ھەلبەستى « دىزار »، سالى « 1941 » ھۆنراۋەتەۋە و
 بلاۋى كىردۈتەۋە. ديارە، ھەموو دوا دوو نىۋەدىرى ھەر پىنجىشتەكەيەك، لە
 بىنەۋەتدا « دىزار » گوتوۋىتە. با لىرەدا، دوو لەۋ پىنجىشتەكەيەيانە،
 پىشكەش بە ھۆنەرەن بىكەين:

ھەر دوو ھۆنەر، « راجىي » و « دىزار »، لە سەرەتادا گوتوۋىانە:

ئەۋلى ھونەر و فەۋلى ھەموو رازە محەمەد

تىشكى سەھەرى پۇژى پر ئاۋازە محەمەد

مىشكى صەدى كۆمەلى دەم سازە محەمەد

شۇخىكە لە ناۋ عالەمى مومتازە محەمەد

خاۋەندى ھەزار ئايەت و ئىعجازە محەمەد

لە دوا پىنجىشتەكەيىشدا گوتوۋىانە:

جان خادىمى دەرگانەيەتى، بى خۇر و بى خەۋ

دل عاشق و پەرۋانەيەتى، پۇژ و ئەگەر شەۋ

تۇش ھەر ۋەكۈ « راجىي »، بە خوا مەھۋى لە پىرتەۋە

« دىزار » مەبە غافل، لە جىھەت مەدح و ئەنای ئەۋ

بۇ راھى نەجات مەتلەب و دلخۋازە محەمەد « 292 - 293 »

كەچى، لەۋ سەردەمانەدا، ناۋى كوردى بە دەگمەن نەبى، لەگەل بابەتى ئەۋ
 ھۆنراۋانەدا تىكەل نە كىردۈۋە، يا ھەر زۆر بە دەگمەن، ھۆنراۋەچى بۇ نەتەۋە و
 نىشتىمانەكەى خۇي گوتوۋە. جگە لەۋەى، چەندىن سىرۋود و گۆرانىي ۋەك:
 « دارى ئازادى 1946، گۆرانى كارگەرەن 1950، كەنجى وريا راپەرن،
 برايانى مەكتەب و گۆرانى رەنجبەرەن » دانائە، لە ھىچياندا، باسى كوردى
 نە كىردۈۋە، ۋەك ئەۋەى، خەلكى ئەم « كوردستان » ھەش نەبۈۋى، ۋابوۋە! يا،
 گەلى كورد لە « باشۋور » بە تايىبەتىي و نەتەۋەى كورد لە « كوردستان »
 مەزىندا بە گىشتىي، لە بەھەشتى بەرىنى سەربەخۇيى و سەربەستىدا ژىابن!
 ھىچ جۆرە گىفتىكى نەتەۋەىي و راميارىيان نەبۈۋى!!!

دياره هر كاتى، هر كوردى، بهرزهوهندى «تەسكى پارتايەتیی، ئایدۆلۆژیا، بیر، فەلسەفە و نەتەگەلپتیی»، پێش بهرزهوهندی نەتەو و نیشتمانەكەى خۆیەو خست، هر بهو شتویەى لى دەردهجى، پوو له پووگەیهكى نارەسەن و پشت له نیشتمانەكەى خۆى دەكا، هەستى نەتەوئەیی گەلى لاواز دەبى. لهو چەن جارەى، هۆنراوێ بۆ «نەورۆز» پێش هۆنیوئەو، له هیندیکیاندا، ناوی كوردی نەبردوو، تەنیا باسی كەژى بههار و میترگی گولانی كردوو. له هیندیكى دیکەشیاندا، وەك «نەورۆزنامە» ی سالى 1946، بۆ كوردی داناه. بهلام، له «نەورۆزنامە» ی سالى 1951دا، هۆنراوێكەى به هر دوو دەولەتى كۆمۆنیستى «چین» و سوڤیەت «هه بهستۆتەو، وەك ئەوێ له جیگەیهكدا گوتووئەتى:

ئێستە، پاشى شۆرشى گەورەى «لینین»
 دواى پمانى «هتلەر» و نازى بەزین
 پاشى دامەزرانى یاسای حوكمى «چین»
 هر وەكوو بوركانە، سەرپاكى زەمین
 بۆ نەمانى فاشیزم، مەرگى ئیمپریالیزم
 تێنەكۆشن، میللەتانى حەقخوراو
 دینە كۆپى كار و كۆشش، گەنج و لاو
 پائەدەن خاشاكى ژین، وێنەى شەتاو
 بۆ وەدیھێنانى ئازادى تەواو

شۆرش و جەولان ئەكەن، مال و سەر قوربان ئەكەن «29»

«دلزار» و ردهورده، نيوەرۆكى هۆنراوێ نەورۆزەكانى، گۆرانى بە سەردا هاتوو. له چاو نيوەرۆكى نەورۆزەكانى سەرەتای هۆنراو دانانیدا، نيوەرۆكى نەورۆزەكانى دواترى، پتر بەرەو نەورۆزى نیشتمانى و نەتەوئەیی رۆشتوو. بۆ نموونە: له دوا هۆنراوێ نەورۆزدا گوتووئەتى:

خوێنى سوورى نەوجەوانان، دەسا ئەى نیشتمان
 خوێنى پێشمەرگەى بەجەرگ و چاوەترس و قارەمان
 سیرى چۆن وا بوو، بە زەیتى مەشخەلى پێگەى ژيان
 مژدەبەئەى كورد! كە نەورۆز پێشپروى سەرەستىيە

مژدەھێنى رۆژى ئازادى، له دیلى و پەستىيە! «361»

هەلبەتە، «دلزار» زۆر حەزى له رۆژى نەورۆز كردوو، بۆیە، هیندەى پێدا هەلداو. چونكە، له هۆنراوێ «نەورۆز» ی سالى 1946دا، كۆتایى بەم دوو نيوەدپەرە هیناوە و گوتووئەتى:

ئىتر « دلزار »، كه خوشى زور له نه ورز دى، بزنان به س

«168»

مرازی يادی پيشینه، نه وهك دهرخستنی دینه!

هه لبه ته « دلزار » يش، يه كى له و كۆمۆنستانه بووه، له درزی جيهان بيبی
كۆمۆنیزمه وه، ته ماشای « كوردستان » كردووه، بویه، كيشه و گرفته
سه ره كییه كانی نه ته وه كه ی پشتگوێخستووه. جا گهر وانه بوایه، هه لبه ته،
دوای هه فتاودووسال ته مه ن، به شته كاندا نه ده چۆوه، وهك په شیمانیه كه،
هه ستی خۆی ده نه ده بری و به چوارده نیوه دتر، هۆنراوه ی « هه فتاودووسالی
ته مه ن رۆی » نه ده هۆنییه وه و نهیده گوت :

هه ستی یه كی هه زار و نۆسه دونه وه تودوو

هه فتاودووسالی ره به ق، له ته مه ن ته و او بوو

وهك كه سانیکى ئازاد، ژینی ئاسای نه ژایین

دوای به ندی و پارتیزانی، ئیستاش وا له غوربه تاین

به لام ئه وه ی، كه مایه ی سه ره برزی و شانازییه

سه رشۆر نه كرمان و خه بات و گیان بازییه

خۆری ژيانم ئه و، به ره و ده م كه لی نه مان

په پله، پتیه پى، داده به زى بپوچان

كه چى تازه خه ريكه، ئه لف و بى ژین تى بگه م

وهك درمختى كه به ردار، بۆ كه له كه م پتیه گه م

ئاخ كه ماوه ی ژيانمان، كورته چى پى ناكړی

ويست و خولیا و خه یالمان، هپچيان ئه نجام نادرى!

به لام گومانم نییه، رۆلانى « كاوه » نه ژاد

« كوردستان » ده گه یینه، ریزی كه لانی ئازاد 1992.1.8 «265»

هه لبه ته، كاتى « دلزار »، تىكشكانى كۆمۆنیزمى به چاوى خۆی دیوه،

ده و له ته سۆسیالیسته كان هه لوه مشاونه ته وه، هه موو راستییه كان بۆ كۆمه لانی

خه لك دهر كه وتوون، دیاره، ئه و كاته ئه ویش گۆراوه. به تايبه تى، كاتى پارتى

« به عس » فاشى، له « به غدا » پتیه خه هه لى كه ندن، بریارى پاك تاو كردنى

دان، سه ركردنه كۆمۆنستانه كانى قه لای قایمى ئاستى، ئازادى، بى شگىرى و

سه ره خۆی كه لان « یه كىنى سۆفىت » سرتو و بۆله یه كیان لى وه نه هات،

پشتوپه نای راسته قینه ی هاو پتیا، ته نیا هه ر، چیا سه ركه شه كانى دایكى

نیشتمان و پتیه خراوه « كوردستانى » یه كان بوو، « دلزار » به چاوى خۆی،

بارى ناله بارى دواكه وتووى كۆمه لى كورده واری بى، به شدارى له خه باتى

رامیارى و چه كدارى كه له كه یدا كرد، ئیدى ئه و كاته، پتر هۆشى به به ر

خۆیدا هاتۆتهوه. ئینجا به تهواویی، پووی له گهل و خاکهکهی خۆی کردووه و زۆر به کۆڵۆدهوه، پێیدا ههڵداون. ههروهها، کارهساته گهوره و جهرگهبرمکانی نهتهوهکهشی، تا سههر مۆخ و ئیسک، کاری له بیر و هۆشی کردووه، به تایبهتی، ژاریارانی «ههلهبجه»، تیکشکانی شوێش و دوورکهوتنهوه له نیشتمان، ئهمانه ههموویان، به تهواویی، هۆنهریان ههژاندووه، چزوی ژانێکی گهورهی بێ وێنهیان، له جهرگ و دلی چهقاندووه. بۆیه، ههرجی چۆنی بووی، سالی «1986»، دهنگی ههلبێروه، هاواریکردووه، داوای یهکێتی پیزهکانی کوردی کردووه و گوتویهتی:

ئومێدم وایه، نههرم، تا، رژیمی فاشیی دهرمێنم
 کفن نهکریتم، ههتا، کفنی بهری ئهم کورده دهرمێنم «263»
 ههروهها، رۆژی «09. 01. 1991»، دهربارهی یهکێتی پیزهکانی نهتهوهی کورد گوتویهتی:

زازا و کرمانج و سۆران لۆ و کهلهوێ و گۆران
 ههر شەش به دهست و بردن بربره‌ی پشتی کوردن
 گهر یه کدل بن ئهمانه ههموو به لای زهمانه
 زۆردارانی سههر زهوی سههرمان پێناکه‌ن نه‌وی «264»
 ئهن، له‌و باوه‌رهدام، هه‌موو ئه‌و کۆمۆنیستانه‌ی، به‌و شیومه‌یه‌، پشتیان له نه‌ته‌وه و نیشتمانکه‌ی خۆیان کردووه، نه‌ک ههر تاوانێکی گه‌وره‌یان به ئه‌نجامداوه، به‌لکۆ، له‌ لایه‌که‌وه: ئه‌و هه‌موو وزه و توانا کوردییه‌یان، به‌ فیرۆداوه. له‌ لایه‌کی دیکه‌ شه‌وه: گۆرمپانه‌که‌یان، بۆ که‌سانی لاوان، نه‌خوێنده‌وار، نادلسۆز و هیچ نه‌زان چۆلکردووه. له‌ به‌رئه‌وه، ناپاکییه‌کی گه‌وره‌یان، له‌ خۆیان و نه‌ته‌وه‌که‌یان کردووه. چونکه، تا مال وه‌ستایی، مزگه‌وت حه‌رامه‌! ههر که‌سی تیکش هه‌له‌یه‌ بکا، سه‌ور بزانی، ئه‌وه هه‌له‌یه‌ و ههر بیشیکا، ئه‌وا به‌پێی هه‌موو بیروباوه‌ڕی، له‌و که‌سانه‌ تاوانبارترن، که له نه‌زانیوه هه‌له‌ده‌که‌ن. وه‌ک «دلزار» خو‌شی، له‌ تاکه‌ دێره‌ هۆنراوه‌که‌دا، زۆر به‌ راشکاویی گوتویهتی:

کاری نه‌یزانی، بیکه‌ی خه‌تایه
 وه‌گه‌ر بیزانی و بیکه‌ی به‌لایه «223»

سه‌ره‌پای، ئه‌و هه‌موو تیکشکان و هه‌ره‌سه‌ گه‌ورانه‌ی، به‌ سه‌ر رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد و شوێشه‌کانیدا هاتوه، هیشتا «دلزار»، وه‌ی گه‌لی به‌رزبووه و پێشبینییی که‌ی راستی کردووه. چونکه، رۆژی «03. 08. 1990»، له‌ هۆنراوه‌ی «کورد گه‌وه‌ریکه‌ ناتۆته‌وه!» دا، هۆنه‌ر، به‌ بیستودوو نیوه‌دێر

هۆنراوه، باسیکی ئازایی، نه به زیی و خۆراگریی، پۆله کانی نه ته وهی کوردی،
 بۆ کردووین، مژدهی ئه وهی داوینه تی، نه ته وهی کوردیش، وهک هه موو
 نه ته وه کانی دیکه ی جیهان، مافی سه ره به خۆیی و سه ره به ستیی به ده سه دینتی،
 ئالای « کوردستان » هه لده کا. بۆیه گوتوو یه تی:

کزیی و که ساسیی سه رتا پای عومرم

کاتی کۆتایی پی دی، که بمرم

ئه گینا، هه تا له ژیندا ماوم

له ژێر باری غه م، زار و چه ماوم

ئه و شانازییه ی، له دلما گهرمه

ته نیا پته ویی، بیر و باوه رمه

هه رچه نده، هه سه رته م ئه وه یه که وا

تام ناکه م، به ری درمختی هیوا

ئه و هیوا که شه ی، که په نجا سه له

می شک و قه له می منی، عه و داله

له دوا ده یه کی، سه ده ی بیسته مدا

له ناو دۆزمخی، جه ور و سه ته مدا

« کوردستان » هه رگیز ناسرپته وه

کورد، که وه ره یکه ناتو پته وه!

کاروانی میژوو، هه رگیز نا وه ستی

کوردیش، هه ر وه کوو که لان هه لده ستی

به کو پری چاوی، هه موو فاشستان

میلیتاریستان، کۆنه په رستان

وولاتی، له چنگ دوزمن ده ردینتی

سیستیمی حوکمی، خۆی ده چه سپینتی

ئالای ئازادیی ده شه کیته وه

وهک هه موو که لان ده چه سپته وه « 258 - 259 »

به لام خوا هه ل ناگری، « دلزار »، یه کتی له و هۆنره کورده هه ست ناسک و
 جوان په رستانه یه، که به ته واوی، شهیدای جوانیی سروشتی نیشتمان هه کی
 خۆی بووه. بۆیه، که لی هۆنراوه ی جوان و شیرینی، به سه ر « کوردستان » و
 سروشته خۆپسکه کهیدا هه لداوه، به تایبه تی، چه ن جارێ، باسی به هار و
 نه ورۆزی کردوه. سالی « 1946 »، له هۆنراوه ی « کوردستان » دا، به سی
 پینخشته کیی گوتوو یه تی:

« کوردستان » جوانی، یه کجار شیرینی
 بی شک، بههشتی سه ر روی زه مینی
 خاوهن غیلما و حۆری نهخشینی
 داییم، رازاوه و جوان و پهنگینی
 ههوینی ژینی
 سه راسه ر، شاخ و باخ و گولزاری
 پر له سولاف و کانی و پوباری
 یانه و هیلانه ی قومری و هوزاری
 نهخشاوی دهستی پهروه دهیگاری
 بووکی به هاری

دایکی دلنه رمی، رۆله ی کوردانی
 لانه ی شیرانی، « زهند » و « بابان » ی
 خاکی « کرمانج » و « زازا » و « سۆران » ی
 راوکه و هه وارگه ی « لوی » و « گۆران » ی
 جیتی « ئه رده لان » ی

«86»

« دلزار » پتی وایه، ئه و بههشتی یه زدانی گهره، له په رتووکه پیرۆزه
 ئایینییه کدا باسی کردووه، به لینی به خوا په رست و خاوهن باوه په کان داوه، له
 ئاوی شیرین و سازگاری، کانی بههشت بجیژن، تامی میوه ی به تامی
 بکه ن، له « کوردستان » هکه ی خۆیدا، له میژه، خوا پیشکesh به نه ته وه ی
 کوردی کردووه. بۆیه گوتوو یه تی:

به لئی، ئایینما به لینی داوه
 بههشت، بۆ ئیمه ته رتیبدره
 به حۆری جوان و گولشن و ئاوی
 که سه ری شیرین نهخشیکراوه
 جا هه ر جار، خاکی کوردان ئه بینم
 کانی و سه رچاوه و باغان ئه بینم
 که پر له شوخی ناوکه د باریکن!
 ئه لپی له خولدام، ریزوان ئه بینم!

«309»

له هۆنراوه ی « گهردانه ی په ریخان! » دا، ههستیکی گه لئ ناسکی، دهرباره ی
 کیژه کوردی دهربریوه و گوتوو یه تی:
 له شه ونمی به ره بیان
 له ئه ستیره ی گهش و جوان

له مرواریی و له مهرجان

بۆ گهردنی « پهریخان »

ئهوئمه وه جوانترین

گهردانه ی عیشق و ئهئین

گهردانه یه که که سهنگی

ههژاتر بی له رهنگی

له نایابی و قهشهنگی

چ کهس نهگاته چنگی

ورشه ی وهک پوژی پووت بی

به راستی، سیحری پووت بی! «142»

له هونراوه ی « سهردهم گۆراوه! » دا، « دلزار » به دوو تاکه هونراوه، ههستی

خوی دهربرپوه و ئهوه ی درکاندوه، که سهردهمه که چۆن بی، ئهویش وا دهکا،

بۆیه گوتوویه تی:

ئهوه ی له مه ولا دهینووسم، ههرگیز

تهوری زهمانه نایبریته وه

لافای که فوکولی شوقینیس

وهک جاری جارن، نایسریته وه «253»

به داخه وه، میژووی نووسینی هونراوه که ی له سهر نییه، تا به ته واوی بزانین،

له که یه وه، ئه و بریارهیداوه و شوقینیس تهکانی پشتگوێخستوه! وا دیاره،

جارن هیندی هونراوه ی، بۆ کهل و نیشتمان که ی نووسیوه، به لام، هاوپی

عه ره به کۆمۆنیست هکانی، لایان باش نه بووه، به دهمارگیری نه ته وه مییان

زانیه! بۆیه گوتوویه تی: سهردهم گۆراوه. ئهگینا، گهر شوقینیس، مه بهستی

له عهر بهکانی ناو پارتی « کۆمۆنیست » نه بوپی، مه بهستی له کار به دهسانی

« به عس » بوپی، بۆ « به عس »، هیچ کات سهردهم نه گۆراوه! چونکه، ئهوان

ئهو ته ی هه، له و بواره دا نه گۆراون، که مه تر خه مییان نه کردوه، ئهوه ی

په یانکرا بی، ههرگیز سلایان له کهس و له هیچ شتی نه کردوته وه و کردوویانه!

« دلزار »، له هونراوه ی « تاکه ی » دا، گهلی په خنه ی، له خووپه وشته

خراپهکانی، پۆلهکانی که له که ی گرتوه، هوشیار ی کردوونه ته وه و گوتوویه تی:

ئه ی کورده! تا که ی خهریک تالانی

خهریکی مالی خویش و خزمانی؟

تا که ی، چه نه که نه به زه لله ی یه کتر؟

تا که ی، ههر تینوون به که لله ی یه کتر؟

تا که ی تئ ناگهن؟ تا که ی پئ ناگهن؟
 تا که ی، به پهنه و بیژی که س ناگهن؟
 تا که ی فه سادیی؟ تا که ی که سادیی؟
 تا که ی هر تیژی، له سهر عینادیی؟
 تا که ی مهینۆشیی؟ تا که ی بی هۆشیی؟
 تا که ی وولات و میللهت فروشیی؟
 تا که ی، خه ریکی رامیی و پۆکه ری؟
 تا که ی، مهراقی کاریی و جۆکه ری؟
 تا که ی حه قنیزژی؟ تا که ی خوتنیزژیی؟
 گلۆله ی ژینت، وا که وته لیزیی
 تا که ی، له دهقنی مهینهت چهقیون
 له ناو میللهتان، هر وهک ههتیون؟
 تا که ی، مه حکومی تهکییه و خانه قان؟
 تا که ی بۆ وهتن، بی وهعهده و به قان؟
 تا که ی هر رازین، به نیری ملتان؟
 تا که ی ههست ناگهن، به زامی دلتان؟

«303 - 302»

« دلزار », پۆژی « شهشی ئهیلوول »ی له بیر نهچوو، وهک زۆربه ی هۆنهره
 نیشتمانپهروه رهکانی دیکه ی کورد، یادیکردۆتهوه، دوا ی یازده سال و له
 سالی « 1941 »دا، هۆنراوه ی بۆ گوتووه و گوتوویهتی:

ئەم پۆژهیه، پۆژی شهشی ئهیلوولی له عالهم
 پۆژیککی گهلی شووم و بهدی کوردی ههژاره!
 پۆژیکه، پر ئاشووب و غهم و مهینهت و ئهسته م
 پۆژنه ی خهفته و غهم، وهکوو بارانی به هاره!
 ئەم پۆژهیه، پۆژی خهفته و شیوهن و گریان،
 ئەم پۆژهیه، پۆژی پهشی شوومی گهلی کوردان!

«362»

« زهردهشت », کورپی « خهجی » بوو، پيشمه رگهیهکی « باکووری کوردستان »
 بوو. کاتی به که لهک، له ئاوی « خابوور » په ریونه ته وه، « زهردهشت » په ریوه و
 له ئاودا خنکاوه. « دلزار »ی هۆنهر، ههستی نه ته وهیی پالی پتیه ناوه، له
 شارۆچکه ی « قامیشلیی », پۆژی « 1983. 12. 23 », هۆنراوه یهکی دریزژی،
 « له چله ی خنکانی زهردهشتی جوانه مه رگدا » هۆنیوه ته وه، باسیکی جوانی
 خنکاندن، ئه و پۆله کورده ی کردووه، ئه و پروودا وهشی، به ژێرده سیی کورده وه
 گرته داوه. پووی ده می له « خهجی »ی دایکی کردووه و گوتوویهتی:

هۆ « خه جو! » خوشكا من « خه جو »
هه ر وهك گرانه دهردي تو
دهردي مه ژ هه مي گرانه
زۆر به ژانه
خه فته مه خو

خه فته خواردن بي هوودهيه
پيم نالتي، كي ئاسوودهيه!
مالويرانبي ميلله تي كورد
له سهرتاسهري « كوردستان »
هه ر له گهرمين، مه تا كوستان
له چنگ تووركي ميليتاريست
سه كي پاسي كوئونياليست
« عيراق » ي چه په لي فاشيست
« ئيران » ي پر كه فته په رست
گوهي دنيا، ته ژي دكا
نه فرين ژ خوينمژي دكا

خوشكا ده لال!
هه ر وهك « زهرده شت » ي بچكوله
دهيان زاروك، دهيان روژه
له « داکان » و له « سويا »
ژ گه ل داک و باب و كالان
به دهستي چه په لي شه قی
به ناهه قی
خه ر، ئاگريان تي به ردرا
هه ر وا له « قارنه » و « نه غده »
زاروك و لاو و پير و پيرهك
خه لكی بي تاوان و بي چهك
به نارهوا
خوينيان پژا « 200-201 » *

« دلزار »، وهك هه موو هوئنه رهكاني ديكه ي كورد نه يتوانيوه، له ئاستي
تراژيدياي كيميا باراني شاري شيرني « هه له بجه » دا بي دهنگبي.

بۆيە، پۇژى « 10 - 12. 04. 1989 »، ھۆنراۋەي « سروودىك بۆ ھەلەبجە »
 داناۋە. ھەستى پەستىيى و دەردى دەروونى خۆي دەربېرپوۋە. دواي ئەۋەي،
 باسپىكى جوانىي دەشتى پان و بەرىنى سەۋزى « شارەزۋور » و كەژى
 بەھارى نىۋچەكەي كىردوۋە، لە بارى ژيان و ئارامىي دانىشتوۋانەكەي دواۋە،
 دەسى چەپەلى داگىركەرى « بەس »ى خستۆتەپوۋ، وپنەيەكى ژاربارانى
 شارۋچكەي « ھەلەبجە »ى پىشانداۋىن، دەربەدەرىي و پەرەۋازەيى خەلكى بى
 تاۋانى بۆ گىراۋىنەتەۋە، پروي دەمى لە گەلەكەي كىردوۋە و گوتوۋىەتى:

ھەزاران سالە
 لە مالى خۆتا
 لە خاكى خۆتا
 بى خاك و خۆلى
 ئىستا ۋەك قەرەج
 بى نىشتمانى
 ۋەكوۋ گەرىدەي
 كەشكۆل بە كۆلى
 بى نىشتمانى
 ھەرچەندە « كوردستان »
 نىشتمانىكى
 پان و بەرىنە
 ھەر لە سەردەمى
 « گۆتۆ » و « مىدىا »ۋە
 سەرچاۋەيەكى
 ژيار و ژىنە
 بە ھۆي فاشست و
 مىلىتارىست و
 كۆنەپەرستان
 خاكمان و پىرانە
 گەلمان دەربەدەر
 دوۋرە ۋولات و
 پەرتى شارانى
 تىكرى جىھانە
 پاش « ھىرۋشىما » و

« ناگازاکی »

کاره ساتی وا

هیچ پووی نه داوه

نهک مهر « مه له بجه »

چوار هزار گوندی

« کوردستان » کهم

خاپوورکراوه «234-233»

« دلزار »، گهلئ گۆرانیی، بۆ گهلانی جیهان و پیاوه ناوداره کانیان چریوه، گهلئ هۆنراوهی، بۆ بۆنه و یادی کۆمۆنیسته کان هۆنیوه ته وه. به لام، له ناستی پرووداوه کانی « کوردستان » و کاره ساته جهرگبره کانی نه ته وهی کورددا، دهنگ له بهرده وه هاتیی، دهنگ له و پارتانه و گه له پیشکه ووتووخواز و شۆرشگیرانه وه نه هاتوو!

وا دیاره، هۆنر به رانبهر ئه و لایه نانه، تووشی ره شبینی و نائومی دیبیه کی زۆر گه وه بووه. بۆیه، پۆژی « 1989. 04. 01 » و له شاری « دیمشق »، هۆنراوهی « کوردقیران »ی هۆنیوه ته وه، پووی ده می گلله یی و په خنه ی تی کردوون، زۆر به راشکاوی گوتوو یه تی:

مردنی چهند حووت له ناو ده ریادا

کاره ساتیکی گه وه و گرانه!

په گ ده رینانی کورد له بنیادا

ئاخۆ، له بهرچی سووک و ئاسانه!

کوانی هاوکاری ئینته رناسیۆنال

وا به زیندوویی، ده خرینه ناو چال! «248»

« دلزار »، تا به هه ورانی ته مه ندا هه لکشاوه، تا ده رد و مه یه تی پتری دیوه، تا ژانی دووره وولاتیی، پتر جهرگی بریوه، پۆژه پۆژ پتر، ملی پتی پیرۆزی خه باتی کوردایه تی کرتوو. بۆیه، له هۆنراوهی « لافاوی میژوو به ربه ست ناکری »، پۆژی « 1990. 07. 22 »، له شاری « ستۆکهۆلم »، به حه وت چوارینه گوتوو یه تی:

گهلئ که بیه وی، ئازاد بی، ئه وا

ده بی، به جهرگهی ئاگر دا بر وا

خودی ده روازه ی شۆرشه، که وا

به ره و رزگاریی و خو بیوونی ئه با

جوړی خه باتمان، له م کات و وهخته
یه کجار دژوار و ئالۆز و سهخته
به لām، پزگاریی و ئازادیی میلله
کاریکه لای من، پووناک و جهخته

با هندی جاریش، کوردی بی ئه نوا
له بهر هه ژاریی و نه بوونی پروا
وا هوزران بکا، میژوو راوهستا
ئیدی دژواره، ئه م حاله پروا

به لām، به دار و به زنجیر و زیندان
به پیژنه ی گولله و له سیداره دان
به ویرانکاریی و ئاگر تیبهردان
ناگیر ی بهری، لافاوی گه لان

لافاوی میژوو، به ربه ست ناکری
میلله تی زیندوو، هه رگیز نامری
خاشاکی ژیان ده بی، رادری
ژینی سه ربه ستیی، وولات داگری

ئو پوژه هه ر دی، خاکی نیشتمان
له پر به جاری، بیی به گرکان
کورد گهرم و گوپتر، بیته وه مهیدان
وهرگیر ی، تهخت و بهختی فاشستان!

هه زاران « کاوه » ی دلیر و بی باک
بق وهرگیرانی تهختی « ئه زده هاک »
دلایان داناوه، له سه ر له پی دهست

بق نه ورۆژنکی رهنگین و پووناک « 250-251 »

« دلزار »، پوژی « 1991. 12. 06 »، له شاری « ستۆکهۆلم »، له هۆنراوه ی
« خوړی ئازادی هه لدی! » دا، بهرانبهر دواپوژی گه له که ی، گه شیبینییه کی
زۆری پیشانداه و به چوارده نیوه دتیره هۆنراوه گوتوویه تی:

کاری نه‌ما، پوژێ برا میرغه‌زه‌ب
 نه‌شێ نه‌ا قه‌کا، به‌ راسته‌ و به‌ چه‌پ
 به‌یاری گه‌ل حوکه‌مه‌، ده‌بی، بیته‌دی
 به‌کرێ به‌ په‌ند، ماکی نه‌یاری و به‌دی
 ته‌ختی له‌گه‌ل عه‌ردا ده‌بی، ته‌ختکری
 هیسابی خۆی و تاقمه‌که‌ی سه‌ختکری
 وه‌ک «هیتله‌ر» و «ئه‌تاتورک» و «ئه‌ژه‌هاک»
 په‌مزه‌، بۆ پیاوی بی ویزدان و ناپاک
 تا کورد هه‌بی، که‌ هه‌ر ده‌بی، ده‌مین
 گۆمی دنیا ی بی ده‌نگی، ده‌شه‌قه‌ین
 په‌یامی کورد ده‌دا، به‌ تیکرای گه‌لان
 که‌ تا به‌که‌ی، داگیرکری «کوردستان»
 به‌پانه‌، خۆری ئازادی و هه‌لدی
 نیروی شه‌ر و شومی زۆرداری، هه‌لدی! «261»

سه‌یر ئه‌وه‌یه، هۆنه‌ریکی وه‌ک «دلزار»، پوژێ «11. 08. 1941»، هۆنراوه‌ی
 بۆ چواره‌مین به‌یره‌وه‌ری «به‌کر سدقی» نووسیوه‌ و شینی بۆ گه‌یراه‌!
 چونکه‌، «دلزار» ئه‌و کاته‌، وه‌ک کۆمۆنیستی، له‌ «به‌کر سدقی» نه‌پوانیوه‌،
 به‌لکو، وه‌ک کوردێ ته‌ماشایکردووه‌. ئه‌گینا، «دلزار» و «به‌کر سدقی»،
 دوو که‌سی جیاوازن، دوو پێباز و باوه‌ری جیا یان هه‌بووه‌. با بزانی، چۆن له‌
 «به‌کر سدقی» پوانیوه‌:

دیسان، دوو که‌ل و بوخاری ئه‌سته‌م
 «کوردستان» ی گرت، چه‌شنی توژ و ته‌م
 باغی ژینی کورد، دیسان ساوا بوو
 ئه‌سته‌یره‌ی به‌ختی، له‌ که‌ل ئاوا بوو
 هه‌یفه‌که‌ی هیوای، پاش ئه‌وه‌ی گه‌شبوو
 به‌ هه‌وری مه‌ینه‌ت، تاریک و په‌شبوو
 ئاسۆی ئاسمانی، له‌ به‌ر هه‌لمی غه‌م
 واره‌ش داگه‌را، بی هه‌ور و بی ته‌م
 «نه‌ باکه‌ی وه‌عه‌ده‌، رابرد و نه‌نگووت»
 نه‌ بولبول خۆتندی، نه‌ غونچه‌ پشکووت
 لای هه‌موو لای، شینه‌ به‌ ده‌وره‌
 بۆ «به‌کر سدقی»، سه‌روکی گه‌وره‌

حەیف لە کوردا، هەرچی پێگهی
 بە ژیر و بیر بوو، لە حەق تێگهی
 بە گوللەى گەرمی، دەستی دوژمن چوو
 لە نامەى ژیندا، ناویانگی وونبوو
 ئەسەف، بۆ گەورەى شەهیدانى کورد
 حەیف، بۆ باوکی هەزارانى کورد
 درێغ، بۆ شیرى نیری مهیدانم
 بۆ «بەکر سدقی»، پەئیس ئەرکانم
 بۆ جەنگاوهری، بەهێز و گوردم
 بۆ «ناپلیۆن»ی، میللهتى کوردم
 شەمەکهى ژینی، وا تووایه وه
 رهوشەنى نهما، جا کوژایه وه
 زەمین، که «بەکر»ی دیت لە خوینی گەش
 سینگی و لا کرد، هاویشتیە باو هەش
 بلێ: ئەى «دەلزار»، هەژاری خەمبار
 بە پۆلهى ووردی، کوردی سیاجار
 گەر پرسیار ئەکەن، لە میژووی مەرگی
 لە پۆژی رهشی، پچرانی جەرگی
 لە چەرخى بیستەم، سالی سیوحووت
 یاردهى ئاغستۆس، لە ژێر خاكا خەوت
 با بزانی، کۆمۆنیستیکی وهک «دەلزار»، چۆن لە ژنی پوانیوه؟ سالی «1947»
 لە هۆنراوهى «ژن»دا گوتوویهتى:
 ژنی بەد، ژان و ژنگی ژیا نه
 گەر خۆتى لێدهی، مالت و پیرانه
 برای شیرینم، جوانی خولقوخوا
 بە کارى تۆ دى، نهک هی پهنگوپوو
 ژنى پهسەندکه، رهوشتی چابى
 چالاک و خیرا، ژیر و زانابى
 هاوپی ژیان و هاوپی بیرتبی
 لە بهندیخانان، هاوئنجیرتبی
 لە کۆبوونهوه و ههرا و هههچوونا
 لە پیتی ئازادی و سهربهخۆبوونا

هەردەم ئامادە و شانە شانتەبى
 لە تەنگانەدا، پشتیوانتەبى
 ھەر وەکوو « تانیا » و « ژاندارک » و « خانازد »
 لە پوژى شۆرش، دوژمن کا بەرباد
 مندالى بچچوک، زۆرباش بەختوکا
 نەک بىترستىنى و ھاواری دىو کا
 سەرى شەتەکدا و دەستى بېستى
 ھەر گریا، مەمكى لە دەم بېستى
 بە شەولەبان و ئايشەگوڤدريژ
 زراوبەرئى، بىکا گىژوويژ

* * *

دايكىكى وابى، خەرىكبى ھەردەم
 پۆلەى بە قىمەت، بىننەتە بەرھەم
 مەشكى، بە بىرى بەرز ئاويدا
 تاريكى جەھل و قىنى قاويدا
 ئامادەبىکا، بۆ بەرزى وولات
 بۆ نەھىشتەنى بە لا و کارەسات
 بۆ خۆشکردنى، پىگەى دلشادىي
 بۆ ھەلگرتنى، چرای ئازادىي
 بۆ ھەلگرتنى، قەلاتى زۆردار
 بۆ دەرھەنانى، رەگى ئىستىعمار
 بۆ ژيانىكى، پىر کامەرانیي

بۆ خزمەتکردن، لە پىنى نىشتەمان «74 - 75»

پوژى « 1973. 05. 08 »، لە ھۆنراوھى « ئافرەت و جگەرە »دا گوتوویەتى:
 راستە، ئافرەت و جگەرە ھەر دوو
 سنگى پیاو دەمکەن، شەكەت و ماندوو
 بەلام، پیاو تووتن دادەگىرسىنى

ئافرەت، بى پەرە، پیاو دەسووتىنى «143»

لای خۆى، « دلزار » کۆمۆنىستە، ئەوانىش، لە ھەموو لایە پتر بەو ناسراون،
 کە رێزى ژن دەگرن و داواى يەكسانيان بۆ دەمکەن، کەچىي، لە دوو نىوھەدیر
 ھۆنراوھەدا، چاکە و خراپەى ژنى تىکە لکەردووھە و گوتوویەتى:

هۆی کلۆلی و کامه رانی زۆره ها کهس، هه ر ژنه
که نترین مایه ی ژیان و چاترین گه وهه ر، هه ر ژنه!
«148»

* * *

تێبینی:

* هه روه ها، هۆنراوه یه کی بۆ جوانه مه رگی شه هید «سمایلی شه ریفزاده» گوتوه. «ته ماشای
لا په ره 228 ی دیوانه که ی بکه» .
«شه ریفزاده» رۆژی «1968. 05. 02»، له سنگه ری خه باتی کوردایه تییدا، به ده سی
له شکری داگیرکه ری نێران شه هیدکرا.
ئه م گوتاره، له گۆفاری شیعهرستان، ژماره 6، دزگه ی سه رده م، سوله یانیی، 2001 بلاوکراوه ته وه.
سه رچاوه:
دلزار، دیوان، چاپی یه که م، سوید - ستۆکه هولم، 1992.

بەشى سىيەم
« بابەتى ھەمەجۆر »

نەوروژی کورد

9

هۆنراوه!

هه‌موو نه‌ته‌وهیه‌ک، له میژووی کۆن و نوێی خۆیدا، گه‌لی جیژن و بۆنه‌ی جیا‌جیای « میژووی، ئایینی، فۆلکلۆری، کۆمه‌لایه‌تی، نه‌ته‌وه‌یی، نیشتمان‌یی و پامیاری » هه‌بووه و هه‌یه. هه‌ر به‌هه‌مان شیوه‌ش، له میژووی نه‌ته‌وه‌ی کوردیشدا، هیندی جیژن و بۆنه‌ی جۆراوجۆرمان هه‌بووه و هه‌یه. به‌لام، له نێو کۆمه‌لی کورده‌واریدا، هه‌چ جیژنی، هینده‌ی جیژنی نه‌ورۆژ، له لایه‌که‌وه، هه‌م کۆن و نه‌مر، هه‌م پیرۆژ و خۆش نه‌بووه و نییه. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، گرفت و قۆرتی زۆری، له به‌رده‌مدا قووت نه‌کراوه‌ته‌وه. چونکه، داگیرکه‌ران هه‌میشه‌ و یستوویانه، بۆنه‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌کانمان لێ قه‌ده‌غه‌که‌ن و له بیرمان به‌رنه‌وه، یا، به‌ته‌واویی و له ژێر هه‌ر ناوێکدا بێ، پووی گه‌شی جیژنه‌کانمان بشیوێن. له‌به‌رئێوه، جگه‌ له‌وه‌ی، زۆربه‌ی کات لێیان قه‌ده‌غه‌ کردوین، دوو جۆره‌ گرفتێ سهره‌کییشیان، له به‌رده‌م جیژنی نه‌ورۆژدا قووت کردوته‌وه.

1. گه‌لی جار گوتوویانه: جیژنی نه‌ورۆژ، جیژنیکی کۆنی ئاگرپه‌رستانه، له‌گه‌ڵ جیژنه‌ کۆنه ئایینییه‌کانی کورد و فارسه‌کاندا تیکه‌لیان کردووه. بۆیه، به‌کرده‌وه‌یه‌کی سهرده‌می نه‌زانین و گومرا‌ییان داناوه. ته‌نانه‌ت هیندی جار، به‌ناوی ئایینه‌وه‌ هه‌رامیان کردووه. به‌لام له‌ راستیدا، جیژنی نه‌ورۆژ، هه‌چ جۆره‌ پێوه‌ندییه‌کی، به‌ سهر بۆنه ئایینییه‌که‌نه‌وه نه‌بووه و نییه.

2. به داخه وه، هیندی له هۆنه رانی کسورد، هه دوو جیژنی « نهوورۆز » و « دارو درمخت » یان تیکه لکردووه. ئەمەش، به پیتی به رنامه یه کی نه خشه بۆ کیشراو، سه رانی ده ولته ی داگیرکه ری « عیراق » دایانناوه و هۆنه رکهانی کوردیش، زۆر بی ئاگایانه پیره ویا نکردووه. ته نانه ت، هۆنه ریکی وهک « ا. ب. هه وریی »، (« نهوورۆز » ی هه ر له بیر حو کوومه ت برده وه، ئەو ناوینا « جیژنی دارو درمخت » و به ئاوازیکی دلگیر و خوشه وه، سالانیک منالانی قوتابخانه کان تییا نده چریکان:

جهژنی دارو درمخته کۆتایی پۆژی سهخته
 نه مام بنیژه ومخته نه مام بنیژه ومخته (« 47,1 »)

ئەگینا، جیژنی « دارو درمخت »، خۆی له خۆیدا، جیژنیکی جیاوازه، نهک هه ر له « کوردستان » دا هه بووه و هه یه، به لکوو، له زۆربه ی وولاتانی جیهاندا هه بووه و هه یه، سالانه یادیده که نه وه و چه ندین هه زار نه مام ده رویتن. لیره دا، به پتویستی ده زانم، که می دهر باره ی ئەو جیژنه بدویم.

جیژنی « دارو درمخت »، سه ره تا له « ئەمیریکا » سه ریه له داوه. کاتی، که له جیاوازه کانی « پۆژاوی ئەوروپا »، ملی پتی کۆچکردنیان، به ره و ئەوی گرتۆته بهر، نیوچه کان ورده ورده جمکووتبوون. دانیشتیوانی ئەو نیوچانه، بۆ ئەوه ی، پتویستییه کانی ژیا نی پۆژانه ی خۆیان دابینکه ن، داری دارستانه چهره کانیان بریومه ته وه، تا، له لایه که وه: جیکه ی چۆلکه ن و بۆ کاری کشتوکال ته رخانیکه ن. له لایه کی دیکه شه وه: خانوو و پتوسیستییه کانی نیو مالی پتی دروستکه ن. ئیدی، بی ئەوه ی دوا پۆژ لیکدنه وه، به شیوه یه کی زۆر خراپ، داره کانیان بریومه ته وه. تا، له کۆتایی سه ده ی نۆزه دا، پیاو پکی دلسۆز و شارمزی وهک « جولپۆس مۆرتۆن » له وولاتی « نبراسکا » ی سه ر به « وولاته یه کگرتوومکانی ئەمیریکا » پهیدا بووه و هه سستی به و مه ترسییه گه وریه کردووه. له بهر ئەوه، « کۆمه له ی دۆستایه تیی درمخت » ی دامه زانده وه.

پاشان، هه ولکی زۆری داوه، تا، چی دیکه له وه پتر، دار نه برنه وه. له هه مان کاتیشدا، به شیوه یه کی به رده وام، نه مام برویتن. به و شیوه یه توانی، سه رنجی میریی « نبراسکا » پاکیشی و (پۆژی دابنی، بۆ چاندنی درمخت و ناوی لی بنری « جیژنی درمخت » و له پاره ی میریی، به شی ترخانکرێ بۆ ئەم پۆژه پیرۆزه. میریی « نبراسکا » پشینیازمه کی « جولپۆس مۆرتۆن » ی په سه نه نکه رد وه دایاننا پۆژی « 22 » نیسان که پۆژی له دایکبوونی « جولپۆس مۆرتۆن » ه، بکریت به جیژنی درمخت. وه خه لات دانرا بۆ ئەو شاره ی که زیاتر له شاره کانی تر درمخت ده چینی وه ده یپاریزی. تاکووای

لێهات، ژماره‌ی چاندنی دار له وولاتی «نبراسکا»، گه‌یشه بیست ملیۆن درمخت له سالتیدا. (76.8)

پاشان، له هه‌موو وولاته‌کانی «ئه‌مێریکا»، چاویان له‌م کاره‌ باشه‌ی وولاتی «نبراسکا» کرد، داریکی زۆریان چاند، هه‌ر وولاتی، پۆژیکی تایبه‌تییشان، بۆ جیژنی درمخت دانا. ئیدی ورده‌ورده، ئه‌م بیرهی «مۆرتۆن»، له کیشه‌ره‌کانی دیکه‌ی جیهاندا بڵاوبۆوه. (له‌ سالی «1946» دا، له «عێراق» شالیارگه‌ی نێوخۆ پێیدا، بۆ دامه‌زراندنی «کۆمه‌لی دۆستایه‌تی درمخت» له «به‌غداد». به‌لام، ئیشی ئه‌م کۆمه‌له، ته‌نیا بۆ «به‌غداد» سوودی هه‌بوو. له‌م سالانه‌ی دوایدا، به‌پێوه‌به‌ری گشتیی وێستی، ئه‌م بیره‌ جوانه‌ تازه‌کاته‌وه و پۆژی دانێ، به‌ ناوی تاقیکردنه‌وه له‌و جێیه‌ی که‌ نه‌مامی میریی لی ده‌چێنرێ. پارێزگه‌ی «هه‌ولێر» بۆ ئه‌م ئامانجه‌ په‌سه‌ندکرا. به‌پێوه‌به‌ری گشتیی دارستان سێ هه‌زار نه‌مامی دا به‌ شاره‌وانیی «هه‌ولێر» به‌ خۆپرای. پۆژی «06. 03. 1952»، مه‌سه‌ریفی «هه‌ولێر» له‌گه‌ڵ فهرمانبه‌ران و پیاوه به‌پێزه‌کانی شار و قوتابی و مامۆستایانی ئاماده‌یی ده‌سیانکرد به‌ چاندنی ئه‌م نه‌مامانه و ئاهه‌نگیکی جوانیان پیکه‌تیا و ئه‌مه‌ بوو به‌ سه‌رما که‌ گه‌لی شاری تر له «عێراق» پۆژی دانێن بۆ جیژنی درمخت. (77.8)

به‌ ئه‌م باسه‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وێ، «جیژنی درمخت»، هه‌مووی په‌نجاونۆ سال له «عێراق» و په‌نجاو سێ سالی‌ش له‌مه‌وبه‌ر له «باشووری کوردستان» په‌یدا بووه. به‌لام، جیژنی «نه‌ورۆز»، پتر له‌ سێ هه‌زار سال ده‌بێ، له‌ نێو گه‌لانی «ئاريا» دا سه‌ریه‌ڵداوه!

به‌ کوردیی و کوریتی: جیژنی نه‌ورۆز، تا به‌م پۆژه‌ی ئه‌ورۆی گه‌یشه‌تووه، به‌ گه‌لی قوناغی میژوویی گرنگ و ترسناکدا تێپه‌ر بووه. پۆژانی بووه، یادکردنه‌وه‌ی نه‌ورۆز، له‌ پووی ئایینه‌وه، به‌ گومرایی و ئاگرپه‌رستی، له‌ پووی نه‌ته‌وه‌میییه‌وه، به‌ کۆنه‌په‌رستی و جیاوازیخوازی دانراوه.

له‌به‌رئه‌وه، نه‌ک هه‌ر سه‌رانی ده‌زگه‌ی ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌کانی «کوردستان»، دژی نه‌ورۆز وه‌ستان و قه‌ده‌غه‌یانکردوه، به‌لکو، هێندێ له‌ پیاوانی ئایینی و کۆنه‌په‌رسته‌کانی کوردیش، شانه‌شانی هێزه‌کانی داگیرکه‌ر، به‌وپه‌ری توانایانه‌وه، به‌ربه‌ره‌کانیی و دژایه‌تییانکردوه، ته‌نگیان به‌ نیشتمانپه‌روهرانی کورد هه‌لچنیوه. بۆیه، هێندێ جار له‌ نه‌ورۆزدا، هه‌را و ئاژاوه، پیکدادان و تێکبه‌ربوون درووستبووه، سه‌ر و گوێلاکی تیدا شکاوه، له‌ لایه‌ن سیخوور و پۆلیسه‌کانی دوژمنه‌وه، خه‌لکی نیشتمانپه‌روهری کورد ده‌سگیرکراون و له‌ قوژبنی گرتووخانه‌کان توندکراون.

ئىدى، ھەر بە شىۋەيە، پۆڭبەپۆڭ تا ھاتوۋە، نەورۆز لاي پۆلەكانى نەتەۋەي كورد، خۆشەۋىستىربوۋە و پتر چەسپىۋە. جا، گەر كورد توانىيىتى، چ بە نەيىنى، چ بە ئاشكرا، چ بە خۆشى، چ بە ناخۆشى، ھەموو سالى، يادى جىژنى نەورۆزى خۆى بىكەتەۋە، يا، لە بەر ھەر ھۆيە بوۋى، نەيتوانىيى، يادى ئەو جىژنە بىكەتەۋە، ئەۋا، ھىچى لە باسەكە نەگۆريۋە، ھىچى لە بايەخ و پىرۆزى ئەو جىژنە، كەم نەكردۆتەۋە. بەلكو، سالىبەسالىش تا ھاتوۋە، ئەو جىژنە، لە نىودىل و دەرۋونى پۆلەكانى نەتەۋەي كورددا، پتر جىي خۆى كردۆتەۋە، ئازىتر، گەشەدارتر و پرشنگدارتر بوۋە، ناۋەرۆكە نەتەۋەيى و راميارىيەكەشى گۆراۋە، دەۋلەمەنتر و قوولتريۆتەۋە.

بۆيە، نىشتىمانپەرۋەرانى كورد، ھەمىشە يادىانكردۆتەۋە، خۆپىشاندىيان سازداۋە، جىژن و سەيرانىانكردوۋە، ۋەك سىمبۆلىكى تىكۆشانى نەتەۋەيى و راميارىي كورد، لىيان رۋانىۋە. لەۋ باۋەرەشدام، تا كوردىكىش بىمىنى، يادى جىژنى نەورۆزى كورد، ھەر دەمىنى و ھەرگىز لەنىۋناچى. ھەر ۋەك ھۆنەرى كورد «ع. ح. ب. ش» لە ھۆنراۋەي «نەورۆز»ى سالى «1967»دا، بە نۆ چۈرىنە و لە سى چۈرىنەي كۆتايىدا گوتۇۋىتەتى:

پشتاۋىشتىمان، ھەتاھەتا
ئەم نەورۆزەمان، ھەر بوۋە
لە ناۋ ۋەيشوۋە و مەينەتا
زىاتىر بلىسەي سەندوۋە

لەم شىۋە، بۆ ئەۋ شىۋەيە
ھەرچى شتە، ئەگۆررەيت
يا، ئەم شتەنەي كە ھەيە
بەشى زۆرى مرد، بىرئەچىت

بەلام، نەورۆز نە ئەگۆررەيت
نە لە گرا، ئەتۆيتەۋە
نە بە لاقاۋ، ئەشۆررەيت

نە ھەرگىز، بىرئەچىتەۋە «147.10»

يا، ۋەك «كاكەي فەللاخ»، لە «سرودى نەورۆز»ى سالى «1971»دا، بە سى نىۋەدىي ھۆنراۋە گوتۇۋىتەتى:

تا ئاگر ماوه
نه ورۆز ئه مینى
گولى گه شاوه

نهمیری دینى «219،15»

ههروهها، «كامیل ژیر»یش، له هۆنراوهی «کاروان و نه ورۆز» دا گوتووویه تی:
ئه وهی وتی: نه ورۆزی کورد
ئه بى، نه بى
مۆخ و میتشكى، ئه هارین ورد

چهن گه وره بى «30،13»

له راستیدا، جیژنى نه ورۆز له میژوودا، به جیژنىكى زۆر کۆن داده نرى. تا
ئىسته، به تهواوى زۆر روون نه بۆته وه، ئه م جیژنه، بۆیه كه مین جار، له كوێ
سه ریه له داوه؟ كه ی پهیدا بووه؟ كى دایناوه؟ به ج بۆنه یه كه وه دانراوه؟! به لام،
له هه مان كاتیشدا، له و باره یه وه، چه ن دین بۆچوونى جیاواز هیه. زۆر به ی
نووسه رانى کورد و بیانیى، له و باوه ر ه دان، سه ره تاي پهیدا بوونى ئه م جیژنه،
بۆ سه رده مى «پیشدادیى» یه كان ده گه ر یته وه.

«حیلیمى عه لى شه ریف»، دواى ده مه ته قیه كى زۆر، له به ر پۆشنایى
بۆچوونه كانى «عه بدولر محمانى زوبی حى» دا نووسى و یتى: (مامۆستا
زهبیحى، پشت به «فیرده وسى و دوكتۆر مو عین»، باسه كه ی گه یاندۆته ئه و
ئه نجامه، كه بلى: كورد خاوه نه په سه نه كه ی نه ورۆزه. هه ر چۆنك بىت، له م
باسانه دا وا ده رده كه و یت، كه نه ورۆز به بۆنه ی دامه زاندى یه كه م ده وه لى
«پیشدادیى» یه وه هاتۆته كایه وه، كه ئه وانیش باپیرانى ماددن و ماد دیش، به
باپیره گه وره ی كورد له قه له م ئه در ین.) «26،4»

لیره دا، دوو خالى گرنگ خۆی ده سه ب یتى: (یه كه میان: نه ورۆز، له گه ل
درووست بوون و دامه زاندى یه كه م پاشان شینى «جه مشید»، واته: یه كه م
ده وه لى «پیشدادیى» دا دامه زراوه و پهیدا بووه. ئینجا، به دواى ئه واندا، له
شیوه یه كى نوێ و پشكه وتووانه تر دا بووشه به جیژنى ئیمپراتۆریای «ماد».
دووه م: كورد له هه موو گه له «ئاریایى» نه ژاده كانى تر، زیاتر خاوه نى
په سه نى ئه م جیژنه یه.) «27،4»

لیره دا نامه و یت، به در یتى له جیژنى نه ورۆز بدو یت، چونكه، نووسه ران و
هۆنه رانى كورد، گه لێكیان له سه ر نووسیوه. گه لى هۆنراوه یان به سه ردا
هه لداوه. به لام پتو یسته، ئه وه ش بزانی، هه ر ته نیا لای كورد، نه ورۆز پیرۆز
نییه، هه ر ته نیا كورد، یادى ئه و جیژنه ناكاته وه. به لكوو، هیندى گه لانی

دیکه‌ی وولاتانی وهک: « هیندستان، پاکستان، ئه‌فغانستان، بلوژستان، ئیران و ئازربایجان »یش، خو‌یان به‌خاوه‌نی، ئه‌م جیژنه‌ده‌زانن و یادیده‌که‌نه‌وه. چونکه، (کورده و ئه‌فغانی و پاکستانی و هیندی و ئیرانی و بلوژی ... هه‌موو، میژووی « بێشدادی » به‌سه‌ره‌تا و بناغه‌ی میژووی نه‌ته‌وايه‌تی خو‌یان ده‌زانن.) (48،4)

له‌به‌ره‌وه، هیچ گومانی تیدا نییه، (نه‌و‌وژن، هی هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی « ئاریا » زه‌مین. به‌لگه‌ش ئه‌وه‌یه: که هیچ تیره و ره‌گه‌زیک نییه، تا ئه‌م چه‌رخه‌ش، که جیژنی سه‌رسالی خو‌ی، پێ هه‌و‌پن نه‌کردبێ و چاوی باستانی دیرینه‌ی پێ نه‌رسنبێ، ره‌ی ئه‌فسانه‌کانی پێ ئارایش نه‌دابێ، چ له‌ فارست، له‌ کوردت، له‌ ئازهریاجانیت، له‌ ئه‌رمه‌نیت، له‌ ئه‌فغانیت، له‌ تورکت، له‌ مانگولت، له‌ تیره‌کانی چینت، له‌ سووریانت، له‌ کلدانت، له‌ سه‌بتیت، له‌ ئه‌سه‌دو‌کست، له‌ پروتستانت، له‌ بوزایی و براهمانی و لامابییت، له‌ تیره و ئه‌وروپاییه‌کانت که له‌ ریتی مانوییه‌ته‌وه و هریانگرتوه. ئه‌مانه هه‌موویان، به‌پێ عه‌نه‌نه و دا‌بو‌ده‌ستووری میلیی کو‌نیان، هه‌ر یه‌که سه‌رنجیکی له‌ باره‌ی پو‌ژی نو‌ی سه‌ری سالی تازه‌وه هه‌یه و هه‌ست و نه‌ستیکی تایبه‌تی تیا یا په‌نگاوه‌ته‌وه، چ له‌ که‌لتووری فو‌لکلورییانه‌وه، یا نیشتمانی و نه‌ته‌وايه‌تییه‌وه، یا له‌ ئه‌فسانه و ئایینه‌کانیا نا ره‌نگاویداوه‌ته‌وه و که‌م و زو‌ر، بووه به‌ به‌رگر و به‌رگه‌مای باستانیان) (11-10،10)

ئاشکرایه، نه‌و‌وژن کاریکی زو‌ری، له‌ بو‌چوونی میژوونوو سه‌کانی عه‌ره‌بیش کردوه. له‌و باره‌یه‌وه « عه‌لادین سه‌جادی » نووسیوی‌تی: (ته‌نانه‌ت گه‌لیکیان ئه‌لین: پو‌ژی دروستکردنی جیهان و دروستکردنی « ئاده‌م »، هه‌ر دووکیان له‌م پو‌ژمه‌دا بوون. وه‌کوو چو‌ن « مه‌قریضی، طه‌به‌ری و مه‌سه‌عوودی » ئه‌لین: ئه‌م پو‌ژی نه‌و‌و‌ژه، له‌ ده‌وری « ئه‌خمینمی » یه‌کانیشدا، سه‌ری سالی تازه بووه و هه‌موو جو‌زه زه‌ماوه‌ند و ئاهه‌نگیکیان تیا یا گیراوه. ئه‌م ره‌وشته‌ مایه‌وه، تا که‌وته ده‌وری ئیسلامی. ته‌نانه‌ت، « مو‌عه‌ضید » خه‌لیفه‌ی « عه‌بباسی » ویستی، لایه‌به‌رئ، وه‌ یا سووکت‌ریکا‌ته‌وه، پێ نه‌کرا.) (2،9)

هه‌روه‌ها نووسیوی‌تی: (پو‌ژی « شه‌م ئه‌لنه‌سیم » ی « میسر » و « ده‌وره‌ت ئه‌لسه‌نه » ی « عیراق »، هه‌ر ئه‌و بو‌نه‌یان لێ دێ. بو‌یه کردوویانه به‌ پو‌ژی ئاهه‌نگ و چو‌ونه‌ته‌ ده‌روه‌ه بو‌ سه‌یران.) (3،11)

به‌لێ، هه‌ر گه‌ل و وولاتی، به‌ جو‌ریکی جیاوا‌ز، له‌و جیژنه‌ی پوانیوه و ده‌روانی، یادیکردو‌ته‌وه و یادیده‌کاته‌وه. هه‌ر چو‌ن‌بێ، وا ده‌رده‌که‌وێ، جیژنی نه‌و‌و‌زی گه‌لانی « ئاریا » به‌ گشتی، نه‌و‌و‌زی کورده به‌ تایبه‌تی، ره‌گه‌زیک

زۆر قوولۇ مىژۋىيى ھەيە. واتە: ئەۋەتەي ئەۋگەلەنە، لە نىۋچەكەدا نىشتەجى بون، ئەۋجىژنە ھەر ھەبوۋە ۋ ھەر ھەشە. يا دەتوانم، بە شىۋەيەكى دىكە بلىم: جىژنى نەۋرۆز، ھىندەي كۆنىي ۋ رەسەنىي ئەۋگەلەنە ۋ كورد لە نىۋچەكەدا، رەگى خۆي داكوتاه. ھەرۋەھا دەتوانم، بلىم: ئەم جىژنە، ۋەك بۆنەيەكى ئايىنىي ۋ نەتەۋەيى گەلانى « ئاريا »ى كۆن تىكە لاۋبوۋە. بە تايبەتتى لاي كورد، لايەنە نەتەۋەيىيەكەي، لە لووتكەي تىپە راندوۋە!

ئەۋەي جىي سەرنج ۋ بايەخىشە، ئەۋەيە: چ پىش زايىن ۋ چ دواي زايىن، چەندىن مىرنشېن، دەۋلەت ۋ ئىمپراتورىا، لە نىۋچەكەدا دامەزراون، گەلانى نىۋچەكەي، لە نىۋ سنوورى چوارچىۋەي دەسەلاتى خۆيدا كۆكردۆتەۋە. ئەۋ فرمانرەۋا ۋ دەسەلاتدارانە، زۆر بە پەرۋشەۋە، پارىزگارىي ئەم جىژنەيان كىردوۋە، بە شىۋەيەكى جوان، رېكوپىك ۋ جىاۋاز، ھەمىشە يادىانكردۆتەۋە، جىژنىانكردوۋە ۋ شايىيانگىراۋە. لەبەرئەۋە، لە لايەكەۋە: لەگەل گۆرانىي، ھۆنراۋە ۋ چىرۆكى فۆلكلورىي، ئەۋگەلەنە ۋ كورددا تىكە لاۋبوۋە. لە لايەكى دىكەشەۋە: ئەۋەتەي ئەۋگەلەنە ۋ كورد فىرى خويئندەۋە ۋ نووسىن بون، ھۆنەر ۋ نووسەرەكانىيان، لە ھۆنراۋە ۋ چىرۆكەكانىياندا، ۋەك كەرەسەيەكى نەتەۋەيى ۋ وىژەيەكى مىللىي بە پىز، كەلكيان لە جىژنى نەۋرۆز ۋەرگرتوۋە، ۋەك باسوخواستكى دەۋلەمەند، تىكە لاۋى بەرھەمەكانىيان كىردوۋە.

بۆيە، زۆر لە نووسەرانى « فارس، عەرەب، تورك، ئازەر، بلوۋز ۋ كورد »، باسى نەۋرۆزىيان، لە بەرھەمەكانىياندا كىردوۋە ۋ بەگەلى شىۋەي جىاۋاز، بۆچۈنەكانى خۆيان دەربرىۋە. ھەلبەتە، (لەۋكەتەي نەۋرۆز كراۋە بە جىژن ۋ پۆژىكى ديار ۋ پىرۆز، چ لە نىۋ سەرچەم گەلانى « ئاريا »دا، ياخود لە دوايىدا ۋەكۋ جىژنىكى نەتەۋايەتتى لە نىۋ كورددا، كە نىۋانىيان چەند ھەزار سالىكە ۋ پىشۋەكەي يەكجار كۆنە، ھەر ئەۋبو بە داستانى ئەفسانە ۋ خەيالپۇش برازىنرەتەۋە. ھەر دوو لايەكەشى تىدا رىچاۋىكرىت، خىر ۋ شەر، چاكە ۋ خراپە، پووناكىي ۋ تارىكىي، زۆردارىي ۋ دادپەرۋەرىي) «23،4»

جىژنى نەۋرۆز لاي كورد، تەنيا ھەر، بە سەرەتاي بەھار ۋ رىزگار بون لە دەس سەرماۋسۆلەي زىستان دانانرى. تەنيا ھەر، كولى ژالە دەم ناكاتەۋە ۋ نادرەۋشىتەۋە. تەنيا ھەر، رىحانە رەشەي بۆنخۇش، گىيائ پەلك سەۋزى ناسك ۋ نازدار، گولەكپولە جوانەكانى ۋەك: « نىرگىز، بەيبون، ھەلالە، گولالە سۈرە » سەر دەرناھىن، چاۋ ھەلناھىن ۋ ناگەشپىنەۋە. تەنيا ھەر، پروي زەۋىي، كراسى قەدىفەي سەۋزى گولگوللىي رەنگارپەنگ ناپۇشى. تەنيا ھەر، دارودەخت گۆپكە دەرناكەن ۋ گەلاي سەۋز ناگرن. تەنيا ھەر، خورەي

قهلبەز و چەم و پووبارەکان، گوێی سروشت پڕ ناکەن. تەنیا هەر، مەلە جوانە
 بآلئەخشیئەکان، بە چریکە و ئاوازی خۆشیان، گۆرانیی بۆ ژیان ناچرن.
 تەنیا هەر، گەردوون پووناک و خەلک دلخۆش نابن. تەنیا هەر، دلداران شایی
 ناگیرن و پێک ناگەن. تەنیا هەر، جێژنی خۆشیی و شادیی نییە. تەنیا هەر،
 زەویی و ئاسمان سەما ناکەن. بەلکوو، جگە لەوەی نەورۆز، مژدەیی وەرزیکی
 نوێ بە کورد دەدا، لە هەمان کاتیشدا، بە سەرھتای سالی نوێ دادەنرێ.
 واتە: « 21/مارس »ی هەموو سالی، بە یەکەمین رۆژی سەری سالی نوێی
 کوردیی دەژمێرێ. چونکە، شەو و رۆژ یەکسان دەبن.

وەک « شیخ محەمەدی خال »یش، چلوحەوت سال لەمەوبەر نووسیویتی:
 (شەوی « 21. 03. 1958 »، لە کاژیری دوازدەیی نیووشەوا، رۆژ لە کەلووی
 نەهەنگ - بورجی حووت - هەو چوووە ناو کەلووی بەرخ - بورجی حەمل -
 شەو و رۆژ وەک یەک وێستانەو. واتە: شەو دوازدە کاژیر و رۆژ دوازدە
 کاژیرە، نە ئێو زۆر و ستەم لەم، وە نە ئێم زۆر و ستەم لەو ئەکات.) « 16، 22 »
 هەروەها، جێژنی نەورۆز لای کورد، وانا و بایەخیکی گرنگی نەتەوویی و
 رامیاریی هەیە. بە سیمبۆلی خەبات و شۆرش دەژمێرێ، بە نیشانەی
 سەربەخۆیی و ئازادیی دەناسرێ، بە هاندەرێکی گەورەیی پێی پزگاریی و
 خۆشیی دادەنرێ. چونکە نەورۆز، جێژنی هەموو تاکیکی کوردە. نیشانەی
 سەرکەوتن و سەفرازیی کوردە. دژی ستەم و زۆرداریی مرقوف و سروشت، بە
 شۆرشیکی درێژخایەنی میژوویی کورد دەژمێرێ. بە کورتیی، دواي ئێو،
 (« کاو »، گەلەکەیی خۆی لە « زوحاک » پزگارکردوو، جاریکی تر نەورۆز،
 بە ئازادیی و پزگاریی مۆتۆربەکراوە و جێژن بوو بە سێ جێژن: جێژنی
 دامەزراندنی یەکەم دەوڵەت و جێژنی پزگاربوون لە قاتوقری زستان و جێژنی
 پووخاندنی شایەکی زۆرداری پزیمیکی کۆیلەیی.) « 4، 30 »

لەبەرئێوە، زۆر بە ئاشکرا دەبینین: هەر لە کۆنەو تا ئێورۆ، کەم هۆنەری
 کورد هەیە، یەک یا پتر، لە نەورۆزنامەییکیان نەنووسیبن، هۆنراومیان بۆ
 نەورۆز نەگوتبێ، گۆرانییان بۆ نەچرپبێ! بۆ نموونە: هەر لە میژووییەکی
 دێرینەو تا ئێورۆ، بە سەدان کەلەپیاوی نووسەر و هۆنەری کوردی وەک:
 « بابەتایەری هەمەدانیی، مەلای جزییری، ئەحمەدی خانیی، شەرەفخانێ
 بەتلیسیی، پیرشالیاری هەورامیی، مەولەویی، مەلای جەباریی، حاجی
 قادیری کۆیی، وەفایی، خەلیل مەنەو، پیرەمێرد، صابریی، کەمالیی، فوواد،
 شیخ نووری شیخ سالح، سەلام، شیخ مەحمودی حەفید، خادیم، قانێع،
 مەلا نامدار، شیخ جەلالی شیخ جەمیلی نەقشبەندیی - نووری، ئەحمەد

شوكرى، گۆران، برايم ئەحمەد، بەختيار زىتوهر، عەونىي، كاردۆخىي، دىلدار، جاميد، مەدھۆش، دىلزار، ھىمىن، ھەژار، ا. ب. ھەورىي، ئەحمەد ھەردىي، مەغدىد سۆران، محەمەد تۆفيق وردىي، ع. ح. ب. ب. دىلان، ع. ع. ش.، كەرىم شارەزا، كاكەي فەللاج، كامەران موكرىي، خالە رەجەب، ئەمىن شىخ عەلئەددىن نەقشبەندىي، حەسەن عەوالاننىي، حەسەب قەرەداخىي، خاليد دلىر، مەدحەت بىخەو، لەتيف بەرزنجىي، جەلال خۆشناو، پىربال مەحمود، قادر برسىي، عەبدولكەزىم رەباتىي، د. عىزەددىن مستەفا رەسوول، د. ئىحسان فوواد، عومەر رەزا ئاغا، محەمەد بەدرىي، مەجىد نەدىم، شىركۆ بىكەس، جەمال شارباژىرىي، رەووف بىگەر، محەمەد ئەمىن پىنجوئىي، رازىي، ئەحمەد تاقانە، د. نافع ئاكەرەي، سالىح عەلى گوللىي، غ. س. غەمبار، كاكە شوان، عوسمان مستەفا خۆشناو، نوورى عەلى ئەمىن، عەبدوللا پەشىو، سەلاح شوان، ئازاد دىلزار، سەلام محەمەد، لەتيف ھەلمەت، مەكەرەم رەشىد تالەبانىي، نەژاد عەزىز سورمى، مەرف عومەر گول، سەعدوللا پەرۆش، بەھجەت محەمەد ھەرورىي، سەباح رەنجەر ... » و لە نىو شازنە كوردەكانىشدا، چەن ھۆنەرىكى ھەك: « خانم رەسوول ئەحمەد، دايكى سۆلاف، خورشىدە بابان، سامىيە مەشخەل، مېھرەبان ... تاد » بە سەدان ھۆنراوھيان، بۆ نەوڕۆزى كورد و « كاوھ » ئاسنگەر ھۆنىوھتەو.

لە سەدەي بىستەمىشدا، زۆربەي ھۆنەرانى كورد، ھۆنراوھ و سرووديان، بۆ جىژنى نەوڕۆز داناوھ. يەكەمىن كەسى، بە كوردىي، ھۆنراوھى بۆ ئەو جىژنە ھۆنىيەتەو و گۆرانىي بۆ چىرىي، « حەمدىي » ھۆنەر بووھ. لەو بارىيەو، « نەجمەدىن مەلا » گوتوويەتى: (ئەوھەل كەس نەوڕۆزى كوردىي لە « سلىمانىي » يا وت، « ئەحمەد حەمدىي بەگ » بوو. چونكە، لەوھو پىش نەوڕۆز بە « فارسىي » بوو) « 161,3 »

كەلى لە ھۆنەرانى كورد، چ لە كۆن و چ لە سەردەمى نوێماندا، ھۆنراوھيان بۆ نەوڕۆز ھۆنىوھتەو. ھىندى ھۆنەرىشمان ھەبوون، پتر لە ھۆنراوھى كيان گوتووھ. لىرەدا دەتوانم، لە باسى نەوڕۆزدا، ھۆنەرەكان، بە سەر چەن دەستەيەكدا دابەشكەم. چونكە، ھۆنەرەكانى كورد، بە چەن جوړىكى جياوان، ھۆنراوھيان بۆ نەوڕۆز گوتووھ:

1. ھىندى ھۆنەر ھەبوون، تەنيا ھەر، ھەك سەرەتاي كەژى بەھار و سالى نوێي كوردىي، لە جىژنى نەوڕۆزىيان پوانىوھ و باسىانكردووھ. تەنيا بە « گول و گولزار، ئاو و ھەوا، دەشت و دەر، چيا و چۆل، نەغمەي بولبول و چرىكى مەل، ئاسمانى پوون و شىن ... » دا ھەليانداوھ. واتە: تەنيا ھەك جىژنىي

سروشستی، له یادی پوژنی نه ورۆزیان روانیوه. ئه مانهش پتر خوڤان له هۆنهره کلاسیکییه کاندایه بینهوه. بۆ نمونه: «حه مدیی» هۆنهر، سالی «1925»، به سیوشهش دێره هۆنراوهی گهلی جوان گوتویهتی:

به هبهه، چه پوژنکی نهوه ههیهه، چه عومریکی نهوه
ههوا، ده ریایی پرتسهوه گول بۆ چه مهن، به سه ر پهوه
سه وهه، جله وکتشی نهوه دنیا، وهک باسی خوسرهوه

شیرینه جیتی سهیرانه کهم

ئهمما بدهی جهژنانه کهم «161,3»

2. هیندی هۆنهری دیکه هه بوون، باری نه تهوهیی و پامیاری کوردیان، له گهڵ کهژی به هاردا تیکه لکردوه و به شیوهیهکی زۆر جوان پازاندوویانه تهوه. بۆ نمونه: «کامهران موکری» نووسیویتی:

نه ورۆز، گولالهی نایه سه ر په رچه م نیرگسی پرشته، دهشت و که نار چه م
له گهڵ توههوهی سه هولا چرۆ تیا یا تویهوه، پرشنگی ئاسۆ
ئهم پوژه ته نیا، بۆ به هار نییه ههر جهژنی گول و لاله زار نییه
یادی پوژنکه، کوردی قاره مان قه لا سهخته کهی، دوشمنی رمان
کورد دلیرانه، خوی ئه دا به کوشت بۆ ئازادی بوو، خوی ناوی ئه پرشت

«25,12»

3. هیندی هۆنهری دیکهش هه بوون، جهختیان له سه ر لایه نه نه ته وه ییه کهی کردوه، زۆر بایه خیان، به باسی کهژی به هار نه داوه. بۆ نمونه: «ژیر»، له هۆنراوهی «نه ورۆزی کورد»، به ههوت چوارینه، باسی جوانیی و پازاوهیی نیشتمانی کردوه. پهنگی «سووری گول، به فری سپی و چیمه نی سهوز»، به ئالای «کوردستان» چواندوه. داوای په کگرتنه وهی خاک و له نیویردنی بنده سیی کوردی کردوه. له پێباز و بیره پامیارییه کهی خوی دواوه، به تاکه پێبازی نه ته وهی کوردی داناوه. به لێنی به پوکهانی کورد داوه، تا سه ر واز نه هینێ و «کوردستان» له دوژمن پاککاتهوه، تا، تیشکی گزنگی خۆی باوه پێ نوێ بیرازینیتته وه و هه میشه وهک نه ورۆز نه مری. بۆیه گوتویهتی:

ئهمرۆ نه ورۆزه، جهژنه هه رایه
سه ر پر له سوژی، شایی و ئاههنگه
کوردستان، بهرگی ئالووالایه
بووکی پازاوه و فریشتهی شهنگه

گزنکی زهردی، خۆری زیڤر دیمەن
 ئەدا لە لووتکەیی، چپای سیپیپۆش
 لە گولالەیی سوور، سەوزەگیای چیمەن
 بەهەشتی ژینە، کوردستانی خۆش

ئەمڕۆ، لە لای من خەنەبەندانە
 ئالای چوار رەنگم، لا هەلکراوە
 سوور گۆل و سپی بەفری کێوانە
 سەوزی چیمەن و زهردی هەتاو

سروشیتیش ئەلی: کوردی قارەمان
 ئەبی، سەر بەخۆ هەلکا ئالاکەیی
 یە کبگرتەو کوردستانی جوان
 دیلیی و ژێردەستی، ئیتر هەتا کەیی؟!

مژدەم ئەدات، نەورۆزی ئەم سال
 باوهری هەیه، تازەیه و ورده
 پیرۆز و بەرز و پۆشن و سامال
 تاکە ریتبازی، نەتەوێ کورده

بەلێنبی، ئیمەیی کوردی کوردپەرور
 مژدە و باوهری تازە، لەبەرکەین
 کوردایەتی بی، پێمان هەتا سەر
 بەم بڕوایەو، دۆژمن بەدەرکەین

بە باوهری نوێ، ئەم کوردستانە
 ئەبی رازاو و ئاوا و پیرۆزبی
 بیی بە رووگەیی، رووی ئەم جیهانە
 هەمیشە بەرگی، وەکۆنەورۆز بی
 «34-33، 13»

4. بەلام، کاتێ لە نیو ریزەکانی نەتەوێ کورددا، باوهری پامیاری و
 ئایدۆلۆژیا پێشکەوت، بزوتنەوێ رووناکبیری گەشەیسەند، بیری
 چینایەتی، لە هۆنراوێ هێندێ لە هۆنەرە چەپەکانی کورددا رەنگیداوئەو،

لیکدانه وهیه کی تاییه تی و نوئیان، بۆ ناوه پۆکه چینایه تییه که ی، راپه رینه که ی
 « کاوه » کردووه. « کاوه »یان، وهک ســـــه رکرده یه کی چینی چه وساو وه
 « زوحاک »یشیان، وهک سیمبۆلی چه وساندنه وه و زۆرداری، له هۆنراوه ی
 کوردیییدا پێشکه شکر دووه. یا، بابته تی چینایه تییان، تیهه لکیشی پروداوه
 نه ته وه ییه کان کردووه.

هه رچه نه ده، زۆربه ی ئه وه هۆنراوانه ی له کۆندا، بۆ یادی جیژنی نه ورۆزی کورد
 دانراون، پتر باسی کۆتاییه اتنی وه رزی سه ختی زستان و مژده ی هاتنی،
 وه رزی نوێ به هار ده که ن. به لām، له دوا ی یه که مین جهنگی جیهانه وه، زۆربه ی
 هۆنراوه کان، پتر مۆرکیکی نه ته وه یی و رامیارییان پێوه دیاره، ناوه پۆکیکی
 نه ته وه یی به هیز، له خۆیان ده گرن. بۆ نمونه: پاشای « کوردستان » و
 هۆنریکی دهنگدایتری وهک: « شیخ مهحمود »ی نهر، به یادی « کاوه » و
 دهس و چه کوشه که ی باپیرییه وه فهرموویه تی:

« فهرهاد »ی کتوی کوردم و هاواری کورد ئه که م

دوژمن به پیکی « کاوه »، وهکوو شیشه وردئه که م «5»

« شیخ سهلام »ی هۆنهر، جیژنی « نه ورۆز »ی له پۆلهکانی کورد پیرۆز کردووه
 و به چوارخشته کییه که گوتوویه تی:

جهژنی نه ورۆزتان، یا خوا پیرۆزبێ

شهوتان هه ر پۆز و پۆزتان هه ر نه ورۆزبێ

هه ر ئه م پۆزه بوو، « کاوه »ی کوردی گورد

میشکی « زوحاک »ی، به چه کوش وردکرد «217,7»

« شیخ نووری شیخ سālح » نووسیویتی:

ئاگری نه ورۆز، به شاپلیته و په رۆ ناکریته وه

زوو بپیته خۆله میش و تینی دابمریته وه

ئاگری نه ورۆز، به گیان و دل ئه بێ، خۆشکری

گه ر به خووی، « دیجله و فوورات »ی بیته سه ر، نه کوژیته وه

هاتو که شیتانه، مه نعی جیژنی نه ورۆزت کرا

لازمه گیانت، به مه ردیی بیخیه ژیر پیته وه

دهست و پێ، ئیسکی شکاو، چیلکه وچه ویلی چاوکه بێ

لاشه هه ر وهک داری « زهنگه قلیشه » کوپکریته وه

خوینی لاوان نهوت و به نزیین بیت و برژیته سه ری

کلپه یه کی وا بستینێ، شهوقی دا نه مریته وه

پیاو بزیرینێ، وهکوو شیرێ زیان هه لمه تبه ری

ژن به دهوری ئاگرا، بگری و بلاوینتته وه
خوښه بئی ئه وسا، بلیتسهی ئاگری نه ورۆزه کهت
ئه و حه له سهیری گولی که، چۆن دهمی ئه کریته وه
دهسه کاته پیکه نین، بۆ بولبولی باخی و مهت نه
هر به یهک سرووهی بهیان، ئه شنیتته وه و ئه خه نیتته وه
چه نه به خوښیی، بولبولی خوښخوان ئه خوینتی بۆ گولان
چۆن چریکهی سه ر چلی، عهرشی عه زیم ئه کریته وه
به و زوبانی حاله خوښه، ئه م نزیات بۆ ئه کا
ره بیی، ئه م پۆزه، هه موو سالی به خوښیی بیتته وه «299 - 298.17»
هر له باره ی جیژنی نه ورۆزه وه، «ع.ع. شه ونم» گوتوو یه تی:
جه ژنه، جه ژنی کوردستانه، جه ژنی نه ورۆزه
به تیشکی ئاگر ئه نووسم، جه ژنه پیرۆزه
چاوگی ئاگر، هیز و گیانه
باوه ری به رزی کوردستانه
سه یرکه نه، سه یرکه نه، سه یرکه نه
شاخ و دهشت و شار و گوندم، تاو یسه ندووه
گۆپی مه رگی دوژمنام، لی هه لکه ندووه
پر به ده م بانگه که م، سه ره ستم ئه وئ
کوردستانم جیی شیرانه، ئه بی سه رکه وئ
شه رته ئه گه ر وایه، بسووتیم و نه میتیم
به پووناکی له شم، په رده ی شه و بدریتیم
سه یرکه نه، سه یرکه نه، سه یرکه نه
جه رگ ئه سووتی، بۆکرووزی گه ییه ئاسمان
تا له ئیوه ئاشکرا بی، ئه ی گه لی جیهان
میژوومان چه ند زو حاک و ماری خسته چال
چه ند که سی کرد به گول، بۆ به هاری سال
شه رته سا گه ر وایه، بسووتیم و نه میتیم
به پووناکی له شم، په رده ی شه و بدریتیم
سه یرکه نه، سه یرکه نه، سه یرکه نه
پۆژی ئازادییه، نه ک زه بوونییه
ئه ی منیش وه ک گه لان، مافم بۆ نییه
بۆچی تاوانه، گه ر دیلی که س نه بم

یا پلېشاوې، ژير هرهس نهېم
شهرته، سا گهر وایه، بسووتیم و نه میتیم
به پرووناکیی له شم، په ردهی شهو بدرینم
سهیرکهن، سهیرکهن، سهیرکهن

«39 - 38.6»

«خالد دلیر» ی هونەر، چن هونراوویه کی کورت و دریژی، دهرباره ی جیژنی
نه ورۆز داناوه. بۆ نمونه: سالی «1965»، له هونراوې «نه ورۆزی دوور
وولات» دا گوتوویه تی:

سالیکی تریش، وا داهاته وه
رۆزی «نه ورۆزی کورد»، هه لهاته وه
به م هاتنه ویه، «نه ورۆز» ئەم جارهش
دهرسی تیکۆشان، دانهاته وه

هه ولدانی «مەرگ»، بۆ «ژیانکوشتن»
«دهزگهی هه میشه مردن» دارشتن
بی سوود بوو ئیستا، نیشانه ی ژیان
که هه موو چۆره گولن، درشتن

هه ندی ویستیان، کورد سهردانه وینئ
له ریگهی خهبات لادا، وازیئ
چۆن وزده هیئ له ریئ، که وا
بهختیاری ته نیا، له ودا ببینی!!

له گه ل نه ورۆزا، دهرکهوت نیشانه
هی ریسوا بوونی، ئەو پروپه شانه
به پیچه وانه ی، ئاره زووی مردن
ئیستا میللهت، وا له تیکۆشانا

ئیمهش سلاو، له دوور وولاته وه
به گولی سووری، ریئ خهباته وه
ئه نیرین بۆ هه ر نه به ردی، که وا
مه شخه لی شوړش، هه لېکاته وه

«193-192,10»

ههروه‌ها، « کاکه شوان »ی هۆنه‌ریش، له هۆنراوه‌ی « نه‌ورۆز جه‌ژنی پزگاریی کورد »دا گوتوووه‌تی:

پۆژی نه‌ورۆز، جه‌ژنی سه‌ربه‌ستیی و خه‌باتی میلله‌ته
وه‌ک نیشانه‌ی لابه‌ری، کۆستی هه‌ژاری و مه‌ینه‌ته
جیه‌ژنی نه‌ورۆز، خوینی دلمان تیکه‌لاوی به‌سته‌ته
پێیه‌ بۆ سه‌ربه‌ستیی بڕوا، دیاره‌ سه‌خت و زه‌حمه‌ته!
په‌نجی « کاوه »، قاره‌مانی زۆری وا هه‌لسانه
هێز و ئیمان و بروه‌سکه‌ی ئه‌و، له‌ سнга چانه!
لاوی کورد هه‌رگیز، بروه‌سکه‌ی باوه‌ری گه‌رم و گوره
راست و سه‌ربه‌رزه، له‌ پێگای کۆششا شێری دپه
لاپه‌ره‌ی میژووی وولاتمان، میلله‌تی جولانه‌وه
یادی ... سوور و گه‌ش، دیاره‌ به‌ رووی لوانه‌وه

«97,14»

« برايم ئه‌حمه‌د » له « نه‌ورۆزی من »دا گوتوووه‌تی:
پێم ئه‌لێن: نه‌ورۆزه ئه‌مڕۆ، پۆژی جه‌ژن و خۆشییه
وه‌ختی هه‌له‌په‌رکێ و سه‌مايه، مه‌وسمی ته‌پۆشییه
ده‌شت و دهر گۆل پۆشه، ئه‌م په‌شپۆشییه‌ته، بێ هۆشییه
مۆنی پروت بێ جێیه، عاله‌م که‌یلی باده‌ نۆشییه
من ئه‌لێم نه‌ورۆز و شادیی و جه‌ژنی دیل: ئازادییه

«3,2»

هه‌روه‌ها، « شێرکۆ بێکه‌س »ی هۆنه‌ریش، له هۆنراوه‌ی « به‌ یادی نه‌ورۆز » و
سالی « 1958 »، به هۆنراوه‌یه‌کی هه‌ژده‌ دێری، یادی میژووی له‌ خوین
هه‌لکێشراومانی بیرخستوینه‌ته‌وه و گوتوووه‌تی:

یادیک: وه‌ک په‌نگی خوین گه‌ش و سووره
ده‌نگیک: له‌ په‌رده‌ی گوێ ئه‌دا دووره
ئاوازیك: له‌ قولایی دلا، زه‌نگی
ئه‌شه‌لقینێ، دنیاى تاریک و مه‌نگی
هه‌ستانتیک: وه‌ک شه‌پۆلی ئاگری بورکان
به‌ سه‌ر شه‌وا، ته‌قییه‌وه و پشتی شکان
په‌یامیک: هیوای به‌رزی ژبانه
پێگه‌ی خه‌باتی، قه‌ت* کۆل نه‌دانه
داستانیک: وێنه‌ی کوردی نه‌به‌رده
نیشانه‌ی باوه‌ی، له‌ هه‌ق نه‌بوورده

ناره مانیک: ههتا کوردیک بزی و بمینی
به یادی ئه وهلمهتهبا، تۆله ئهستینی
به یادی ئه وه، سروودی « کوردستانی »
ههتا ههتا، ئه یلته وه زمانی

به یادی ئه وه، سنوره که ی دوژمن ئه شکینی
که له ی زۆری، وهکوو « زوحاک » ئه پژی
به یادی ئه وه، یه کیته خا به شبه شی
ئه تویته وه شه وه زهنگی، سامدار و رهشی

به یادی ئه مری، سهر له پینا وه
قۆچی قوربانی، گو می خوینا وه
به یادی ئه مری، چا وه له هینه
ئالای رزگاری، دانه چه قینی
سوینده خوا به کورد، به « کوردستان » ی
به کفی سووری، « قوودسی » و « پیران » ی
به « سمکو » و « خوشناو »، دوکتور « فوواد » ی
جوانمهردانی ری « مه هاباد » ی
جنگا وه ریک بی، « کاوه » ی ئیستا بی
گیانی له بهری له په و دهستا بی
ههتا بستبه بست، خاکی نیشتمان
ئه سینته وه، له داگیرکه ران
بیکاته وه، نه ورژه که ی له « وان » ا
له « سابلاغ »، له چیا که ی « به رزان » ا
له « قامیشلی » و « نه قچه وان » و « حسکو » ا
له سهر لووتکه ی، شاخه کانی « پشتکو » ا
تا نه بینی، ئالای بهرز و پیروزی
بی تامه لای، یادی جیژنی نه ورۆزی
« 9 »

ستۆکهۆلم

2004. 03. 21

* * *

11. علاء الدین سجادی، میتژوویهکی کورتی نه‌ورۆز، وه کورد و خزمه‌تکردنی به سه‌قافه‌تی
عه‌ره‌ب، هیوا، گۆفار، ژماره 32، سالی 4، 1961.
12. کامه‌ران موکری، نه‌ورۆز، هیوا، گۆفار، ژماره 9، سالی 1، به‌غدا، مارت 1958.
13. کامیل ژیر، کوردایه‌تی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی نه‌ج‌اح، به‌غدا، 1960.
14. کاکه‌شوان، نه‌ورۆز جه‌ژنی پزگاری کورد، هیوا، گۆفار، ژماره 9، سالی 1، به‌غدا،
مارت 1958.
15. کاکه‌ی فه‌لاح، دیوان، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی نه‌لحه‌وادث، به‌غدا، 1980.
16. شیخ محهم‌ده‌ی خال، به‌هار، هیوا، گۆفار، ژماره 9، سالی 1، به‌غدا، مارت 1958.
17. شیخ نووری شیخ‌سالح، دیوان، به‌رگی یه‌که‌م، به‌شی 2، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی
نه‌ج‌احیز، به‌غداد، 1989.

پووداوه‌کانی مانگی «نۆقه‌مبه‌ر» له میژووی کورددا

که‌م نه‌ته‌وه هه‌یه، هه‌نده‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد، تانوپۆی پۆژمپی‌ری مانگه‌کانی سالی، به «ژان، ناخۆشیی، ئاومیدی، هه‌ره‌س و تیکشکان» ته‌نرابی. له میژووی تاریکونووته‌کی دوور و نزیکیدا، هه‌نده دووچاری «داگیرکردن، دابه‌شکردن، کوشتن و برین، کاولکردن، ئاوارهبوون و چه‌وساندنه‌وه» بووی. گه‌ر سه‌رنجی، له پۆژمپی‌ری مانگنامه‌ی پووداوه‌کانی سال بده‌ین، ئه‌وا ده‌بینین، هه‌نده‌ی په‌له‌هه‌وری چلکنی پۆژی ره‌ش و تاریک، پۆژی ئازار و پر له خه‌م، بالی به سه‌ر کۆمه‌لی کورده‌واریدا کیشاوه، هه‌نده، پۆژه پر له خۆشیی و به‌خته‌وه‌رییه‌کان، ده‌س له ملانی نه‌ته‌وه‌که‌مان نه‌بوون. هه‌نده‌ی به‌ری خۆری ئازادیی و سه‌ربه‌خۆیی کورد، به دیوجامه‌ی پیلانه‌کانی داگیرکه‌ران گیراوه، هه‌نده، ترووسکه‌ی هیوا، له ئاسۆی ئه‌رخه‌وانیی نه‌ته‌وه‌که‌ماندا به‌دی ناکرێ. هه‌میشه، زۆریه‌ی ئاره‌زووه‌کانی که‌له‌که‌مان، به پچه‌وانه‌وه به‌دیها‌توون. شیرین به تال، خۆشیی به ناخۆشیی، گه‌شبینیی به ره‌شبینیی و سه‌رکه‌وتنمان به ژێرکه‌تن گۆریه‌وته‌وه. چونکه، هه‌رگیزاوه‌هه‌رگیز، به هه‌له‌کانی پابردووی خۆماندا نه‌چووینه‌ته‌وه، کرداره‌کانمان هه‌ل نه‌سه‌نگاندووه، که‌لکمان له په‌نده‌کانی میژووی خۆمان و گه‌لانی دیکه‌ وه‌ر نه‌گرتووه. بۆیه، به‌و شیوه‌یه‌ بنده‌س و چه‌وساوه‌ین، دواکه‌وتووین و ده‌نالێنین. گه‌ر به‌و چه‌شنه‌ش په‌فتاریکه‌ین، ئه‌وا تا ماوین، هه‌ر له دواوه‌ ده‌بین و له ژێر ده‌س و پێدا پانده‌بینه‌وه!

ھەر نەتەۋەھىيەك، پۆلەكانى، بە چاۋىكى پىر لە خۆشەۋىستىيى و پىژەۋە، لە
 پىۋىناكېير، نووسەر، ھۆنەر، ھونەرمەند، ئەكادېمىك، رامبار، نىشتىمانپەرۋەر
 و پىاۋە قارەمانەكانى خۆيان نەروانن، تا لە ژياندا بن، پىژيان لى نەگرن، لە
 دواى مردنېشىيان، بە پىژەۋە ناويان نەبەن و يادىيان نەكەنەۋە، ئەۋا جگە
 لەۋەي، پۆلەكانى ئەۋ نەتەۋەھىيە، بى ئەمەكن و پەرۋەردەي نەتەۋەپىيان تەۋا
 نىيە. لە ھەمان كاتىشدا، بە نەتەۋەھىيەكى خۆخۆر، يەكنەگرتو، ناكۆك و
 دواكە وتووش دادەنرى. ھەر لەۋ پوانگەيەشەۋە، ھەر كوردى، بە چاۋىكى
 سووك، لە كۆشش، ماندوۋپوون، خەبات و گيانفېدايى شۆرەسوارانى
 راستەقىنەي گۆرەپانى ھونەر، وىژە، زانست و رامباريى نەتەۋەكەي خۆي
 بىروانى، پىش ھەموو كەسى، ئەۋ كوردە، سووكايەتتى بە خۆي و پاشان بە
 كەلەپوور، مېژو و پىاۋە ھەلكە وتوۋەكانى نەتەۋەكەي خۆي دەكا. چونكە،
 ناسنامەي مىللىي ھەر نەتەۋەھىيەك، سامانى ھونەر و وىژەي ھەر نەتەۋەھىيەك،
 تاپۆي مېژوۋىي ھەر نەتەۋەھىيەك، تەنيا لە نووسىن، بەرھەم، كار و كردەۋەكانى
 پۆلە دەسپەنگىنەكانىدا دەردەكەۋى. ھەر بەۋ شىۋەھىش، لەۋ بوارانەدا،
 نەتەۋەھىيەكى پىشكە وتوۋ، لە نەتەۋەھىيەكى دواكە وتوۋ جىادەكرىتەۋە. لەبەرئەۋە،
 نەتەۋەكانى جىھان، نەك ھەر پىژ لە گەرە پىاۋانى خۆيان دەگرن و يادىيان
 دەكەنەۋە، بەلكو، لە ھەموو سەردەمە مېژوۋىيەكانىشدا، ئەۋ تىروانىنەيان
 بۆيان نەگۆراۋە و ناشگۆرى.

پیاوی گهره مان، نایه ته بهر دل
 تا کوو ئه و پۆژه ی، ئه چپته ژیر گل
 ئینجا بۆی ئه گرین، به جۆش و به کول
 گۆره که ی ئه کهین، به باخچه و به کول
 « موفتی »، قسه ی تو ساغه و پووبه پروو
 حورمه تی زیندووش. بگره نه ک مردوو
 باز ی که به ربوو، له دهستت دهرچوو
 بۆ مردوو مه گری، بگری بۆ زیندوو

« 202.7 »

گهرچی، زۆربه ی زۆری لاپه ره کانی پۆژمیری مانگه کانی سال، به هه والی
 دلتسه زین و کاره ساتی نه ته وه یی رهشکراونه ته وه. گهرچی، کهم مانگ هه یه،
 چهن هه والێکی خۆشی تێدای. به لام، له هه مان کاتیشدا، لاپه ره کانی
 پۆژمیری هه یج مانگی، هه ینده ی مانگی « نۆفه مبه ر »، به و چه شنه، بالی رهشی
 پر له خه م و ماته می، به سه ر کۆمه لی کورده وار ییماندا نه کیشاوه، هه والی
 کۆچیدوایی نووسه ر، هۆنه ر، هونه رمه ند و له سێداره دانی نیشتمانپه روه رانی
 کوردی تێدا تۆمار نه کراوه. چونکه، له م مانگه دا بوو، گه لی نیشتمانپه روه ری
 ئازا و مه ردی وهک: « مهحموود جهودهت، سه یید رهزای ده رسیمی، شه هابی
 شیخ نووری، شیخ جه عفه ر، ئه نوهر و زۆراب »، له پێناوی ئازادی و
 سه ره بخۆیی نه ته وه که یاندا، به ده سی داگیرکه رانی « کوردستان »، له سێداره
 دران و گیانی پاکیان، به خاکی پیرۆزی نیشتمان به خشی. هه ر له م مانگه دا
 بوو، هه یندێ مامۆستا و هونه رمه ندی بلیمه تی گه روه ی وهک: « ره فیق چالاک،
 شه مال سایب »، بۆ دوو جار، مالاواییان له دایکی نیشتمان، موزیک، ئاواز و
 گۆرانی کوردی کرد. دیسانه وه، هه ر له م مانگه دا بوو، گه لی هۆنه ری
 ناو داری پایه به رزی گه روه ی وهک: « ئاری، زێوهر، هه مدیی، دلدار، گۆران و
 که مالی »، بۆ دوو جار، چاویان لێکنا و ووشه ی کوردییان، به هه تیوی
 به جیه هشت! جا گه ر وایه، چون ده توانین، وهک نموونه ی خه روارێ، مشتێ
 له و رووداوانه پێش چاوخه ین؟

1. « نه جمه دینی حاجی مه لا ره سوول - ئاری »، هۆنه رێکی خه مخواری کورد
 بوو، نه ته وه و نیشتمان که ی خۆی، زۆر خۆشویستووه. گه لی هۆنراوه ی
 جوانی، له بواره کانی هۆنراوه ی نیشتمانیی، دلداریی، کۆمه لایه تی،
 فه لسه فی، جوانی سروشتدا داناوه. به لام، زۆربه ی زۆری هۆنراوه کانی، بۆ
 باسی ناکوکی و یه کیتی ریزه کانی نه ته وه که ی ته رخانکردووه. « ئاری »، به
 شیوه یه نیشتمان که ی خۆی خۆشویستووه، دل گه رمه کی، ته نیا جێی ئه ی

تیدا بۆتەو. بۆیە، لە ھۆنراوێ «خۆشەویستی وولات»دا، بە دوازدە دێر
ھۆنراو گوتووێت:

لە ھیلانەیی دلا، تۆوی ڕواو
رەگ و ڕیشەیی، لە گشت گیانا بلّاو
لە قوولی تۆی دەروون و ناخی گیانم
بە جۆر، بنج و بیخی داکوتاو
کەوا، ئەو تۆی دەروون و ناخی گیان
ئیتەر، جیگەیی شتی کەیی تیا نەماو
ئەویش بەرزیی و سەرفرازی وولات
کە چەن ھەول و خەباتی بۆ دراو
پاشان گوتووێت:

ھەموو ناکۆکییە، وا تا کوو ئیستا
بە دیلی ماو، مافیش خوراو
خوا! ناکۆکی ئەم ھۆزە ھەتا کەیی؟
بەسە ئیتەر، ھەتا ڕیتی چارە ماو
ئیتەر «ئاریی»، لە ڕینگەیی ئاو و خاکی
ئەبێ سەر دا بنی، ڕینگەیی نەماو

«36-35.8»

دیارە «ئاریی»، زۆر چاوەروانبوو، نیشتمانە خۆشەویستە کەیی، لە دەس
بندەسیی، داگیرکردن و کاولکردن، پۆلەکانی نەتەوێ کەشی، لە دەس ژان و
چەوساندنەوێ ڕزگاریانن. ئالای «کوردستان» مەکی، لە ئاسمانی ڕوون و
بەڕیندا، بە دەم شەنبای بەھاری ئازادی نیشتمانە کەییەو بەشەکی تەو. بەلام
بە داخەو، ئەو ئاواتەیی لەگەڵ خۆیدا گۆڕکردوو، ڕۆژی «03. 11. 1968»
مەرگ لاپەرەیی ژيانی پێچاوەتەو و مردوو. تەنیا راسپاردەیی کیشی ھەبوو
بێ، ئەم چەن دێرە ھۆنراوێ بوو، تا لە سەر کێلە کەیی بنوسن:

«56.8»

چاوەروانبوو، بۆ ھەڵکردنی ئال
بردەم گۆڕ، بە داخەو سکا
ھۆنەر، خۆپەرست ھەبوو. بە لکرو، ئازادی و شادی پۆلەکانی نەتەوێ کەیی
خۆی، لە پێش ھەموو شتێکەو دانابوو. بۆیە گوتووێت:

تو خوا، دواي من، ئەگەر دیتان ئازادی
لە سەر گۆڕم، بە گەرمیی بکەن شادی
لە بیرم چی ئازار، خەووم لێ کەوئ
بۆ ئەوێ گیان، لە ناو گۆرا بھرەوئ

«56.8»

2. له میژووی تیکۆشانی نه ته وه که ماندا، گه لای کاره ساتی خویناوی و کوشتنی به کۆمه لای وهک: « قه لای دمدم، شیوی زیلان، ئه شکه وتی سوپه و دهکان، سینه مای شارۆچکه ی عامووده، کیمیا بارانی هه له بجه ... » ی تیدا ههیه. ههروهها، ره شه کورژیه که ی رۆژی « 1980. 11. 04 »، که په نجاوسی کوردی بێ تاوان و بێ دهسه لاتی « رۆژه لاتی کوردستان »، له گوندهکانی « ئیندرقاش، سوکنه و خانه گبی »، له نزیک شاری « مههاباد » شه هیدکران، یه کئی له و جینۆساییده گه و رانانه بوو، که لاپه ره ی میژووی نه ته وه که مانی سوورتر کردوو!

3. رۆژی « 1986. 11. 07 »، ئاوازه به سوژهکانی « ئه ره له یلی، هاتی بۆ هاتی، شوانه هۆ شوانه »، له گه ل موزیک و ئاوازی کوردی نویدا، به دوو چاوی پر له فرمی سکه وه، له ئاههنگی کوردانه ی پر له ماته مینیدا، یادى هه ژده ساله ی کۆچیدوایی مامۆستای هونه رهنه « شهمال سایب » دهکه نه وه. 4. هه موو سالی، له تاو کۆچیدوایی « زیوهر » ی هۆنهر، ههر دوو پیره چیا ی « نه زمه ی » و « گوژه » زهرده لده که ریژن. « پیره مه گروون »، به میژهری سپیه وه سه ردا دهنه وین. مه له خوشتاوازهکان، له خویندن دهکه ون. لاولاو، له قه د و بالای چنار دهتۆر. کارماز مهکان، گوانی دایکیان ناگرن. ئاسمان، رهش داده که ری. لاوه دلا ره خوینگه ر مهکان، « زیوهر » ئاسا، دلۆپه عهره قی رووی یه کدی دمخۆنه وه، تا غه م له دلایندا لابه ری. به لای، دیمه نه جوانهکانی « کوردستان »، له نیو قوولای دلی و شانیهکانی مۆخی هۆنهر دا دهژیان، به هیزی خوشه ویستی نیشتمان هه کی، خوینه گه شه که ی قولپیده دا. بۆیه، گه ر سه ریشی بۆ له قورنیتن، لۆمه نا کریتن. چونکه له لایه که وه، « گه یان دبوویه ئه نه وه ی فنوونی شیعر و شاعیری ». له لایه کی دیکه شه وه، هه میشه، وهک نیشتمان په روهری کی دلسۆز، خوشه ویستی خۆی، به رانه ر خاکی نیشتمان هه کی دهر بریوه، بۆیه گوتوو یه تی:

ئه ی « وهته ن! » چه ند خو شه ویستی رۆجی شیرینی منی
مه زه مه ی توخمی نیشات و باعسی ژینی منی
بیت و گه ر من « کۆه که ن » بم، وه سلی « شیرین » م ببی
تیشه یی ناده م له به ردت، تۆی که شیرینی منی
پاشان گوتوو یه تی :

نه وه هه ران، به وه وه ی زۆر سافه وه، وهک چه نه تی
فه سلی زستانیش، سه راسه ر باغی نه سرینی منی
بوجی نه قدی جیسم و جانی خۆم، به شاباشت نه که م؟

خاکراهی حوکمرانی عزیز و ته‌مکینی منی
ئاره‌زووی فیکری سیاحت ناکه‌م، نیت‌ر نه‌ی وه‌ته‌ن

«14.2»

تۆ له جیگای « قاهره و تاران و به‌رلین » ی منی

پاسته، « زیوهر » پۆژی « 10. 11. 1948 » مرد. به‌لام، به‌ره‌مه
نیشتمانیییه‌کانی زیندوون، له بیرری پۆله‌کانی گه‌له‌که‌یدا ده‌ژین. راسته،
خوێندکاری وردیله‌ی کوردی هه‌تیوکرد. به‌لام، بێ سروود جێی نه‌هێشتوون و
گه‌لێ سروودی نیشتمانیی پێشکه‌شکردوون. به‌ نیشتمانه‌ ئازیزه‌که‌یدا
هه‌ل‌داوه، تا مندا‌لانی کـــورد، هه‌ر له ساوااییه‌وه، فێری خۆشه‌یستیی
« کوردستان » هه‌کیان بن. ئاخ‌ر، هیچ شتێ، گه‌واهیی ئه‌م بۆچوونا‌نه‌م بۆ
نه‌دا، ئه‌وا، چه‌ندین سروودی وه‌ک: « ئه‌ی کوردینه، وا وه‌ته‌ن، تا ده‌س له‌ مل
هیوا نه‌که‌م، ب‌رایینه‌ له‌ خه‌و هه‌لسن، ئه‌ی وه‌ته‌ن، چه‌ن شیرینه‌ لام، بولبول به‌
نه‌غمه، ئه‌ی وه‌ته‌نی کوردی عه‌زیز... » ئه‌و مافه‌م ده‌ده‌نێ، پێ له‌ سه‌ر
بۆچوونی خۆم داگرم و بلێم: « زیوهر » ی هۆن‌ر، مامۆستای سروودی
کوردیی بوو. ئه‌وه‌ته، به‌ هه‌شت نیوه‌دێر هۆن‌راوه‌ گوتوویه‌تی:

« وه‌ته‌ن » ی من « کوردستان » ه، یادگاری « ئه‌جداد » مانه

به‌هه‌شتی رووی سه‌ره‌زمین، خاکی پاکی « کوردستان » ه « 2. 118-119 »

هه‌روه‌ها، له‌ گۆرانیی « ئه‌ی کوردینه » دا، به‌ شیوه‌یه‌کی یه‌کجار به‌ سۆز، به‌
دلێکی خاوین و پر له‌ جۆشه‌وه، داوای ته‌بابیی و یه‌کێتیی، له‌ پۆله‌کانی کورد
کردوو و به‌ شه‌ش نیوه‌دێر هۆن‌راوه‌ گوتوویه‌تی:

ئه‌ی کوردینه! ئه‌ی مه‌ردینه! با ده‌ست له‌ ناو ده‌ست که‌ین هه‌موو

بۆ به‌رزێتی خاکی « وه‌ته‌ن »، بۆ یه‌کێتی # بچین هه‌موو، کوردین هه‌موو

بێ که‌س نییه‌ دایکی « وه‌ته‌ن »، ئێمه‌ش « فیدا » کاری ئه‌وین

تا کورد له‌ « عاله‌م » ده‌رکه‌وێ، بۆ یه‌کێتی بچین هه‌موو، کوردین هه‌موو

« ئه‌جداد » مان شیرێ زه‌مان، حوربوون و سه‌ره‌ستی جیهان

باکمان نییه‌، ئێمه‌ش له‌ که‌س، بۆ یه‌کێتی بچین هه‌موو، کوردین هه‌موو

« 2. 110 »

5. ئه‌دی کوا « هه‌مدیی » هۆن‌ر و نیشتمانپه‌روه‌ر، بێ په‌رده،
که‌موکورییه‌کانی کۆمه‌لی کورده‌وارییان بۆ له‌قاودا؟ کوا ئه‌و شیره‌پیاوه،
په‌خنه‌ی توندوتیژ، له‌ هه‌له‌کانی سه‌رانی کورد و که‌موکورییه‌کانی ده‌وله‌ته
« فیدرا ل » هه‌کی ئه‌ورۆ بگرێ، هه‌ر وه‌ک کاتی خۆی، په‌خنه‌ی توندی
دلسۆزانه‌ی، له‌ ده‌وله‌ته‌که‌ی « شیخ » ی نه‌مر ده‌گرت!! به‌لێ، نه‌ما! پۆی!
ئهویش پۆژی « 12. 11. 1936 »، مالاوایی لێ کردین. به‌لام، گه‌رچی خۆی

پۆی، ھۆنراوەکانی ماون. کام ھۆنراوە؟! ئەو ھۆنراوانە، ھەر پیتیکێ بە گەوھەرێ دەچی؟! بۆیە، یەکیکی وەک مامۆستا «نەجمەدین مەلا»، بە خۆراییی ئەم چەن دێرە ھۆنراوەیی بۆ نەگوتوو:

گوفتاری «حەمدیی»، بالایەکی والایە
وەک فەرشی زومروود، ئالووالایە
شیعری تالی، وەک ش—هەر وایە

بۆ خۆتندەواران، بوو بە دەسمایە «30,1»

ئەدی، ھەر «حەمدیی» نەبوو، شانازییەکی زۆری، بە نەتەو و نیشتمانەکی خۆیەو دەکرد؟ ھەر «حەمدیی» نەبوو، ھەمیشە، بیرى لە بێدەسیی و کەساسیی وولاتەکی دەکردووە؟ ئاخەر بۆیە، زۆربەى ژيانى، بۆ پاڤەکردنى نەتەو وەکی خۆی تەرخانکردبوو. ھەمیشە و بە ھەموو شتێوھە ھەولیداو، ژان و ئازاری نەتەو وەکی دەبرێ، زۆر بە توندیی دژی داگیرکەرانی نیشتمانەکی پاوەستاو. بۆیە لە ھۆنراوەی «کوردستان ...» و سالی «1927» گوتوویتی:

ئەى وەتەن! پۆم و عەجەم، موشتاقى «کوردستان» تە
ئيفتخارى ميللهتى كورد، شەوكتى عينوانتە
بەستە، سەرپەرزىي ئىواران و سەبەيان، مانگ و پۆڤ
وەك نيشانى ئيفتخارى، سنگ و نەجمەى شانته
بەرقەدا و ئەپزێ، وەكوو ئەمواجى گەوھەر چەشمەكان
ئاو، يا پۆجى پەوانى چەشمەى حەيوانتە
ئاو يا نوورە، لە عەكسى خۆر كە ئەبريسكيتەو
ئەھلى حيكمت وا ئەزانى، دوورەكانى «كان» تە
گولگولى سوور و سپى، خالخالى رەش ئەلێ
بۆدرەى پووختار و سوورمەى پشتنى چاوانتە
عاشقى رەنگى خەزانى تۆيە، بۆيە دى بەھار
فەسلەى ھاوين گەرمە، مەيلى بەفرەكەى زستانتە
بۆچى، ئەنبارى زەخيرەى كائاناتە «شارەزور»
«شەھربازاي»، خوانى ميوانە لە بەر ميوانتە
باسى ميوەى تۆ ئەكەم، بۆيە قەلەم ھاتوو تە بەر
بەستەكانم، بەستەى ئەھلى دل و عيرفانتە
بۆ ئەمەى جارێ، بە سەرتا پێ نەنيم ئەفكارى من
يا بە سەر، سەر روشتنە، يا سەر بەسەر ھيجرانتە

پلپلەي پشیتینی زتیرینی، حەبیبی قەومی کورد
 زێزێرە و پشیتینەیی بەردینی، قەد شاخەکانتە
 بۆیە «سیروان» و «زەلم»، بۆ شالی چۆغە و پانکت
 وەک حەریر، «دیجلە»ی «جەزیرە» یانەدە «بۆتان» تە
 کورد «کۆرەکاژاوی» لوتی، وا بلند کردووەتە
 ھەر وەکوو «شەمدین»ی «بادین»، ئارەزووی بورزانتە
 ئاسمان و شاخی بەرز و سەتھی ئەرزت دەردەمخا
 مالی کوردی تۆ، ئەو دیوار و حەوشە و باننە
 «پەیکۆل»ی تا «قەسری شیرین»، راکشاو پیتی کۆلی
 دەستی «قەندیل» تە درێژە، بۆ چراچی «وان» تە
 «پیرەمەگروون»، تاجی شاھانەیی بە سەربەرزێ فراند
 تەم «دەماوەند» داگرێ، مەحجوبیی «ھەورامان» تە
 خەتتی دیوانی شکستەیی گرد و لووتی بەرزێ شاخ
 واضیحە بۆ سەربەخۆیی، طورەیی فەرمانتە
 جار بە جار «حەمدیی» گلەت گەر لی بکا، ناحەق نییە
 جەردە رامەگرە، نەلین خەلقى کە جانی جانتە

«82-81،1»

6. دەبێ، چ کوردی ھەبێ، ناوی «دڵدار»ی نەبیسستی؟! دەبێ، چ کوردی
 ھەبێ، چەن جاری لە ژبانی خۆیدا، گوێی لە سروودی «ئەي رەقیب»
 نەبووبێ و نەگوتبێ؟! بەلێ، «دڵدار» و «ئەي رەقیب»، دوو یاقووت و
 زمرۆتن، لە یەكدی جیا ناکرێنەو. چونکە، ھەر وەک چۆن، «دڵدار» بە
 «ئەي رەقیب» ناسراو، «ئەي رەقیب»یش بە «دڵدار» ھو، جیتی خۆی، لە
 دڵ و دەروونی ھەموو کوردیکی نیشتمانپەر و ھەردا کردۆتەو!
 بۆیە، گەرچی «دڵدار»، پۆژی «1948. 11. 12»، بە جەستە مرد و
 جێھێشتین، بەلام، «ئەي رەقیب» نەمردووە و جیتی نەهێشتووین! لەبەرئەوە،
 تا کوردی لە ژباندای مابێ، «دڵدار»یش لە دڵە گەورەکە کورددا ھەر زیندووە
 و نامرێ! گەرچی «دڵدار»، لە ھۆنراوێ «ئەي رەقیب»دا، تراژیدیای
 جەرگبەری نەتەوێ کوردمان بۆ دەگێژیتەو. بەلام، ھەرگیز نائۆمید نەبڕو.
 بەلکۆ، بە بڕوایەکی پۆلایین و زۆر بە گەشبینییەو، لە پاشەپۆژی کوردی
 روانیو، پووی لە دۆژمنی داگیرکەر کردووە و بە «8» دێر ھۆنراو
 گوتوویەتی:

ئەي رەقیب! ھەر ماوێ قەومی کورد زوبان
 نایمیتێ، دانەیی تۆپی زەمان

ئىمە، پۆلەي پەنگى سۈر و شۆرشىن
 سەرىكە، خۇئاوۋە پاپووردوومان
 ئىمە، پۆلەي «مىدىا» و «كەخوسرەو» يىن
 دىنمان، ئاينمانە نىشتمان
 كەس نەلئ: كورد مردوۋە، كورد زىندوۋە
 زىندوۋە، ھىچ نانەوئ ئالاکەمان
 چەند ھەزار، لاوانى كوردى نەپەشپىر
 بوون بە قوربانىي و ھەموويان نىژران
 لاۋى ئىستاش، حازر و ئامادەنە ...
 جانفیدانە، جانفیدانە، جانفیدان
 لاۋى كورد، ھەلسانە سەرىپى ۋەك دلپىر
 سا، بە خوئىن نەقشپىئەكەن تاجى ژيان
 كەس نەلئ: كورد مردوۋە، كورد زىندوۋە
 زىندوۋە، ھىچ نانەوئ ئالاکەمان
 7. ئىنگلىزەكان، پۆژى « 1919. 11. 14 » شارۆچكەي « ئاكىرى » يان
 داگىر كورد.

8. ھەرچەندە، ئەو سەركىردە كوردانەي، گىيانى خۇيان بە نەتەۋە و
 نىشتمانەكەيان بەخشیۋە، چاۋەروانى سۆز و بەزەبىي، گىيانكىشەكانى
 دوژمنانىان نەكردوۋە، شەرمەزارى لاى خوا و كورد نەبوون، لە لاپەرەكانى
 مېژوۋى كوردىشدا، بە ترسنۆك و بۇدەلە ناويان تۆمار نەكراۋە، بە
 پەنجەكانى دەس دەژمىررىن. بەلام، لەگەل ئەۋەشدا كەمبوون، كەچپى، زۆر
 مەردانە و ئازايانە، روۋبەروۋى دوژمنى داگىر كەر و مەرگ بوونەتەۋە.
 گىيانبازىي و قارەمانىتتى سەرانى كورد، مەگەر ھەر تەنيا، لە كەسىتتى چەن
 سەركىردەيەكى شۆرشگىرى ۋەك « سەپىد رەزاي دەرسىمىي » دا دەرگەۋتپى!
 ئەو سەركىردەيەي پۆژى « 1939. 11. 18 »، پروانامەي دلسۆزىي و شەھىدىي
 ۋەرگرت، توورگە « كەمالىي » يەكان، لە سىدارەياندا. بەلام، لە ئاستى
 دوژمندا، بەرد نەرمبوو، ئەو نەرم نەبوو، چىا جول، ئەو نەجول، ئاسمان
 قىژاندى، ئەو نەقىژاند، دوژمنەكانى ترسان، ئەو نەترسا. بەلكو، كاتى پەتى
 سىدارەيان لە ملەۋە ئالان، قىژاندى و گووتى: (ھەر ۋەك ئاگاتان لىتپە،
 بزۋوتنەۋەكەي « دەرسىم » شكا. بەلام، كورد و « كوردستان »، ھەروا لە سەر
 پىي خۇي پراۋەستاۋە، ژيانى خۇي پادەبوپىرى، ھەرگىزاۋەھەرگىز نامرى.
 گەنجەكان بە ھىچ چەشنى نايەلن، ئەو بزۋوتنەۋەيە بكۆزىتەۋە. ئەوان تۆلەي

من دهستیته وه. بژی کورد و « کوردستان »، بروخی دهزگی زالم،
سته مکاران و نهفرین لیبوان. (4، 212)

9. ئەدی گەر « گۆران »ی هۆنەر، پۆلهیهکی کورد نهبووایه، له « پوشکین »ی
پروس، « نازم حیکمهت »ی توورک و « نزار قهبانى » عه ره ب پتر
ندهناسرا؟! ئەدی گەر « گۆران »، پۆلهی نهتهوهیهکی خاوهن دهولت بووایه،
بهو شیویه ناو و ناوبانگی بلاوده بۆوه؟! هه رچهنده، « گۆران » لای کورد، به
خوای هۆنراوهی کوردیی نوێ دادهنرێ، به لام، جگه له وهی، له ژياندا خویشی
نه دی، هه ر خویشی بوو، گللهیی له پۆلهکانی نهتهوهکی کردووه و گوتوویه تی:
به ئی، دیاره، له ناو قهومی به سیتا، قه درى سه نه عتکار
ودکوو عه کسی قه مه ر وایه، له ناو حه وزێکی لیخندا

« 119.6 »

« گـۆـرـان »ی دهس و په نهج زێرین، « گۆران »ی تابلو رهنگینهکانی نیو
« به هه شت و یادگار، فرمیتسک و هونه ر، گه شتی هه ورامان و قه ره داغ،
سروش و دهروون، لاوک و په یام ... تاد »، گەر له « کوردستان »ی به هه شتی
سه رزه میندا، چاوی هه ل نه هینایه، پۆلهیهکی به ئەمهکی ئەم خاکوخۆله
نه بووایه، ئایا وهک هونه ر مه ندی، دلۆپی مرواریی بۆ کو ده کرایه وه؟! وهک
هه نگه زمه ده، شیهلی شیرینی گولی باخچهی به هاری ده مژی؟! یاقووت و
زمرووتی وشه ی ده چنی؟! هۆنراوهی له په ره ی ناسکی، گولاله سووره ی
چیاکان ده مۆنیه وه؟! تاجه گولینه ی هۆنراوهی، به په لکه زێرینه ی ئاسمان
ده رازاندوه و پێشکهش به شو ره ژنانی کوردی ده کرد؟! دیاره، ئەوه هه مووی
جوانیی سروشتی « کوردستان » بووه، وا بهو شیوه کاریگه ره، کاری له
هه ست و هۆشی ئەو هونه ر مه نده بلیمه ته کردووه. سه راپای هۆنراوهکانی،
وهک خشلێکی زێر، تاهه تایه، له به روکی هونه ر و وێژه ی کوردیی بدا و بهو
نه مرییه بمینیته وه! گه رچی پۆژی « 18. 11. 1962 »، ئەو هۆنه ره که وره یی
کورد، به نه خویشی « شیرپه نهج » جیهیشتین و مرد، به لام، هه میشه خو
و هۆنراوهکانی زیندوون. ئیمه ش له گه ل گیانی پاک و په وانیدا، خو مان به
پۆلهیهکی به ئەمهکی ئەم خا که ده زانین و ده لێن:

ئۆف، هه زار ئۆف! ئاخ، هه زار ئاخ! تا قیامه ت ئاخ و داخ!

من که سنگم به رده، طه بعم به رزه چه شنی شاخ و داخ،

من که خوینم ئاگره،

چوونه جۆشم حازره،

من که مایه ی فه خری ته ئریخی به پرووم،

تا قه رهنگی ئابرووم

مه‌ردیی، بئی باکیی، دلیری بوو هه‌موو ...
کوا؟ مه‌گه‌ر نه‌صلی نه‌بوو؟

بۆ سه‌رم نه‌رمه، له‌ عاستی به‌ندی دیلیی، داخه‌که‌م؟
بۆ له‌ نرمیی و په‌ستییا، وه‌ک گۆمی « لوط » هه‌زار ئاخ، هه‌زار ئاخ!
نه‌گه‌تی کوردی هه‌زار، ئاخ! ...

بۆچی، ئه‌و سنگه‌ی سپه‌ر بوو بۆ په‌لاماری عه‌دو
بوو به‌ په‌رده‌ی سه‌ر قه‌فه‌ز، بۆ ده‌ربرینی ئاره‌زوو؟
بۆ زوبانی بئی گریتم

نایه‌لی، سه‌ربه‌ست بلیتم؟
ریبوارم، سه‌ربه‌خۆیی که‌عه‌مه،
ده‌شتی خۆین گه‌ر ریگه‌مه،
بئی خوطوورهم، به‌رده‌بازم که‌اللهیه،
تا نه‌گه‌م به‌و قیبله‌یه! ...

بۆ نه‌هاته سه‌ر ده‌مم، ئه‌م چه‌شنه‌ گوشتارانه‌ قه‌ت؟
بۆ نه‌بوومه‌ پاله‌وانی، کرده‌وه‌ی ئازانه‌ قه‌ت؟
ئۆف، هه‌زار ئۆف! ئاخ، هه‌زار ئاخ!
غیره‌تی کوردی هه‌زار، ئاخ! ...

ئه‌ی ئه‌وه‌ی قه‌ومانی به‌شبه‌شکرد به‌پیتی خاک و زمان،
دای به‌ هه‌ر قه‌ومێ نگین و تاج و ته‌ختی حوړیان!
کوا نگینی به‌ختی من؟
کوانی تاج و ته‌ختی من؟

بۆ له‌ خاکی پاک و زاری بئی گریتم،
غه‌در ئه‌که‌ی؟ نابه‌خشی پیتم؟
یا ئیلاهی، حه‌ققی خۆم داوا ئه‌که‌م:
کوا نگین و ته‌خته‌که‌م،

بۆ له‌ عه‌رشێ دادپه‌روهر - بۆ دلی کوردی هه‌زار! -
تاقه‌ تیرتکی سته‌م، عه‌کسی بکات و بیته‌ خوار؟
ئۆف، هه‌زار ئۆف! ئاخ، هه‌زار ئاخ!

«186.185.6»

خالیقی کوردی هه‌زار، ئاخ! ...

10. هه‌ر له‌ مانگه‌دا بوو، پیاویکی نیشتمانپه‌روهر و خۆشه‌ویستی شاره‌
که‌شاوه‌که‌ی « سه‌وله‌یمانیی » گیانی پاکی به‌ کورد به‌خشی. به‌لی، رۆژی

« 20. 11. 1937 » بوو، « مهحموود جهودت » له سیداره درا. هیندی له هونهرانی کورد، هونراوهیان بۆ هونیه وه. خه لکی شار، سهریان بۆ له قورنا و چاوشیان گریا.

11. خوگر، سهركرده و قارهمانیکی وهك « سهید رهزای دهرسیمیی » شهستوپینج سال له مهوهر، به ئازایه تی و چاوقایمیی خوئی، زراوی گیانكیشه كانی بریدی و مهرگی راونا بئی، ئهوا، هه مووی بیستوهه شت سال له مهوهر بوو، چهن سهركرده و قارهمانیکی دلسۆزی تیکۆشهری دیکه ی وهك: « شههابی شیخ نووری، شیخ جهعفر، ئه نوهر و زۆراب »، زۆر ئازایانه، به پیر مهرگوه چوون، له پیناوی سهربه خوئی خاکی « کوردستان » و ئازادیی پۆله كانی کوردها، په تی سیدارهیان به خه لات زانی، له گرتوو خانه سامناكه كانی دهوله تی داگیركهری « عیراق »، « 21. 11. 1976 »، له سیداره دران و خاکی « کوردستان » ی ئازیزیش، باوهشی پر له ئه مهك و دلسۆزی، بۆ ئه و چوار بیچوهه شیره کوردپهروه ره كرده وه. ئاخهر، ئه وانیش وهك « سهید رهزا » وای بوون، نهك ههر له مهرگ نه ترسان، نهك ههر وهریان نه روخا، نهك ههر نه پارانوه، به لكوو به شانازییشه وه، پیشوازیییان له مهرگ كرد و به گژ بكۆمهكانیشیاندا چوونه وه!

12. ئه دی كام كورد ههیه، ساتی له گه ل ئاواز و دهنگه خو شهكه ی، هونه رمه ندی بلیمه تی كورد « ره فیک چالاک » دا نه ژیا بی؟ كام خوینه ری كورد ههیه، گوتاریکی ئه و نووسه ره ده سه رهنگینه ی نه خو ئیندیته وه؟ كام هونه ر دۆستی كورد ههیه، ته ماشای یه كی له كاره هونه ری و شانۆگه رییه كانی نه كرده بی؟ به لی، ئیسته ش هه موو پۆژی، به یادی ئه و پیاوه گه وریه وه، گۆرانی و ئاواز، په خشان و كورته چیرۆك، شانۆ و شانۆگه ری، پرسه بۆ به ره و لیتهاتووی « چالاک » داده ن. ئیسته ش « دوو ئاوانه كه ی پیره میرد » لیکده ده ن و پیکده گه ن، دلویدلوپ، فرمی سکی مرواری، به چاویاندا دیته خواری. ئیسته ش، « ئاواتی دوریه كه ی گۆران »، وهك « چاوی بازی نیو قه فس »، خه و له چاوی ناكه وئ. ئیسته ش، « بابهبابه كه ی شیركۆ بیکه س »، وهك مندالی باوکی مریدی، « چالاک »ه پۆیه تی! ئه مانه هه موویان پیکه وه و پیکرا، تیرتیر، به سه ر لانه ی وێران و هه واری خالی هونه ر و وێژه ی کوردیدا، بۆ « چالاک »ی دهنگخۆش، نووسه ر، هونه رمه ند و بلیمه ت ده گرین. هه لبه ته، گه ر « چالاک »یش كورد نه بووایه، هه رگیز، له هیندی هونه رمه ندی نه ته وه كانی دیکه ی جیهان كه متر نه ده بوو. هه رچهنده، ئه و هونه رمه نده به رزه ش، پۆژی « 30. 11. 1973 » مالاوایی له هونه ر و گه له كی كرد، به لام،

تا كورد و هونەر مابى، ناوى له لايه رهكانى ميژوودا، به نه مريى ده مي نيته وه.
 13. ئاخ بۆ «كه مالىيى» و هه رگيز، داخمي بۆي ناچي! چ هونهر يكي گه وره ي
 رومانسيي، چ نيشتمانپه روه ريكي دلسوز و به ئه مهك بوو! هه لبه ته،
 هونهر يكي وهك «گوزان» ي بليمه ت، به خوڤايي نه يگوتوه:
 ئه ي كاكه «كه مال»! شاعيري خوڤخواني هونهر مهنده

بلبل نيبه، توي تهيري ته رهنوم له سه هه ردا
 دهك خوڤبئي ده م و په نجه و نووكي قه له مي تو

«30,5»

بۆ دادبي كه دات كاكه: له مه يداني هونهردا
 ئاخ، دواي «كه مالىيى» كي بي، هونراوه ي كلاسيكي دلداريي، بۆ رۆله كانى
 كورد به ونيته وه و بلي:

وام ئه زاني، چاوه كه ت ته نيا دل و گيانم ئه با
 كافره، ئيستا خه ريكه، دين و ئيمانم ئه با

موسحه في پرووت، ئاشناي كردم به ئيسلام و كه چيي

«42,5»

كوفري زولفت، دائيما بۆ كافرستانم ئه با
 ئاخ، بۆچي چاوي «هه له بجه»، له بري فرميسك، بۆ مه رگي «كه مالىيى»،
 خوين نه ريژي؟ بۆچي كار ئاسكه كه ي ده شتي «شاره زوور»، به كول و به خوڤ
 نه گري؟ بۆچي غه زاله كه ي ده شتي چين وه حش نه بي؟ خو تازه، دواي مه رگي
 «كه مالىيى»، ئولفه ت له گه ل كه س ناگري؟! ئه دي هه ر ئه و نه بوو، خو ي به
 قورباني كار مامزه كه ي سه حراي «هه له بجه» ده كرد، ئيدي، بۆ چاريكي ديكه،
 مه يل به كه س بدا؟! كوا ئه و جه ژنه ي، هه موو كه س ده س له مل يار بوون؟!
 بۆ ته نيا هه ر، «كه مالىيى» به رهنجي و ياره كه ي ده س له ملي نه كا؟! ده با
 ئيمه ش، ساتي گوي بۆ ده ردي دل و ناله ي بي دهنگي راگرين:

ئه زاني، بۆچ فه لهك، گه ردووش به كامى ئه هلي دل ناكا

به بي ئه مر و مه رامى پياوي دوون، قه ت گه رد و خول ناكا

شتي خو مالىيى، هه ر بي قه دره، گه ر راستت ئه وي به خوا

هه زار «قولونيا» لام، قيمه تي ده نكي «سمل» ناكا

درك، خو پاسه وان و هاوده مه دائيم له ده وري گول

سه رم سوورماوه، بۆ بولبول، په رستش بۆ چقل ناكا؟

غه زاله ي ده شتي چين وه حشن، له گه ل كه س ناگرن ئولفه ت

فيداي كار ئاسكه كه ي سه حراي «هه له بجه» م من، كه سل ناكا

ئه زاني، رۆژي عاشق ره ش ئه بي، وهك به ختي به ر گه شته ي

نيگاري ديده كالم، بۆيه چاوي فيري «كل» ناكا

ئەو جەژنە، ھەموو کەس دەس لە مل یارن بە دلشادیی
 بە تەنیا یارەکی بێ رەحمەتەم، دەستم لە مل ناکا
 بە « لوقمان » و « ئەرەستۆ » ناکرێ، چارە ی ھەتا مردن
 بە غەیرەز ماچی لێوت، کەس عیلاجی دەردی دل ناکا
 رەقیب وەک سەپلی لاوورگە، بە خەنجەر بیکۆژن ئامان
 بە غەیری زەرپی خەنجەر، ھیچ شتێ چارە ی « سەپل » ناکا
 نەوێک بەرپی لە دوایی، پەرچەمی لوولی دلی عاشق
 « کەمالی »، بۆیە یارم پەرچەمی خۆی خا و شل ناکا
 « 38.5 »

ئاخر، کێ وەک « کەمالی » بلیمت، بەو راشکاوایی و بەو شیوەیە، زۆر بە
 ئاشکرا، شانازی بە کوردیتی خۆی و زمانەکیەو کردوو؟ ئای کە بەرزە،
 کاتی فەرموویەتی:

من فەخرێکەم، کە کوردم و کوردیی زویانمە
 ئەم شاخ و کێوێ دڵکەشە، وا نیشتمانمە
 ئەم خاکە پاکە جیگەمە، کە ھەر زەرپریەکی ئەو
 خال و برو و سەری شەھی « زەند » و « بەبان » مە
 ئەم خاکە، تووتیا سیفەتە پاکەییە کەوا
 دەرمانی چاوی پر گل و پر دەرد و ژانمە

پاشان، دوا ئەوێ، باستیکی زۆر جوانی یارە شیرینەکی کردوو، جاریکی
 دیکەش، ئاوری لە نیشتمانەکی داووتەو، بایداووتەو و گوتوویتی:

لادە « کەمالی »، بێرەو سەر باسی نیشتمان
 ئەم نیشتمانە، دلبەری پر حوسن و ئانمە
 ئەم نیشتمانە جوانیە، وا وردە بەردی ئەو
 یاقووت و دوور و گەوھەر و ئەلماسی کانمە

« 106.5 »

ئەو ھۆنەر بەرزە کورد، کە دل و دەروونی لاوان و ئەویندارانی نەتەوێکە
 خۆی، بە شەبای بەرەبانی سازگاری ھۆنراوێ پۆمانسییەکانی فینک
 دەرکەوت، ئەو ھۆنەر گەورەیی کورد، کە ئاوری بێر و ئەندیشە
 دلدارانی دەکرد، پۆژی « 1974. 11. 30 » بە یەکجاری، مالاوایی لە
 نیشتمان و ھەموو ئەویندارانی کورد کرد. فریا نەکەوت، دەس لە ملی
 « کارئاسکەکی سەحرای ھەلەبجە » بکا! وەک ئەوێ، لە گەل ھونەرمانەندی
 گەورە کورد « رەفیک چالاک » باریاریاندا، لە یەک پۆژ، لە یەک مانگ و
 لە دوو سالی جیاوازا بە جێمانبێلن، باخە گەورەکی ھونەر و وێژە کوردیی
 چۆلکەن!

ههزاران سلاو، له گیانی پاکی ئه پیاوه مهرد و په ندانه بێ، که به شتی له ژیان و گیانی خۆیان، بۆ راژه کردنی نه ته وه و نیشتمان هه که یان ته رخا نه کردوه. منیش، هه هه ندهم بۆ ده کرێ، گولبه ندی خۆشه و یستی و ئه مه که، له سه هه مه زاکانیان دا بنیتم و بلایم: هیوادارم، به هه شتی به رین، جێی هه وانه وه یان بێ، تا، ماندوویی شه که ته گیانیان ده رچێ.

ستێکههه
2004. 11. 30

* * *

تێبینی:

* له دیوانه که ی خۆیدا، له بری ووشه ی « یه که تی »، « اتحاد » نووسراوه. به لام، من هه ر « یه که تی » یه که م دا نا. چونکه، له نامیلکه ی « سه روود بۆ قوتابیان » دا وا نووسراوه. ئه مه یان جوان ته ره و کیشی هه لبه سه که ش له نگ نا که.

سه ره چاوه کان :

1. هه مدی، دیوان، چاپی یه که م، چاپخانه ی ئو فیست، به غدا، 1984.
2. زی ته ره، دیوان، سه زی نیشتمان، چاپی یه که م، چاپخانه ی مه عاریف، به غدا، 1958.
3. عه بدو له خالق عه لادین، دلدار شاعیری شه ره گیتی کورد، دیوان، چاپی یه که م، به غدا، 1985.
4. کریس که چی ته را، می ته رووی کورد ...، وه ره گیتیانی مه هه مه د په یانی، چاپی یه که م، تاران، 1369.
5. که مالی، دیوان، چاپی یه که م، به غدا، 1986.
6. گۆران، دیوان، به رگی یه که م، چاپی یه که م، به غدا، 1980.
7. مو فتی پی نه جوتینی، دیوان، چاپی یه که م، به غدا، 1990.
8. نه جمه دین مه لا - تازی، هۆنه راهه کانم، دیوان، چاپی یه که م، به غدا، 1969.

کۆریه تاقانه ساواکهی دهنگ و رهنگی نهته وه کهم « Med TV »

دهمیبوو، چاوه پروانی بارانیکی، پڕ له سۆز و به پیتی و بووم، تا، هه موو
گولاله سووره کانی دهشت و چیا سه رکه شه سوتینراو و وشکه لاتوو هکانی
« کوردستان » کهم بژینیتته وه! کورگه ل مژده بی، و له م زستانه سکپره ی،
وه رزی به لا و نه هاهمه تی کورددا باری.

دهمیبوو، چاوه پروانی دهنگی زولال و ره سه نی کوردی بووم، تا، هه سته
نه ته وه یی سربووی، هه موو کورد زمانه کان ببوژینیتته وه! برایی نه مژده بی، و
ره زی سه وزی دهنگه کان، هیشووی بیستنتانی گرت.

دهمیبوو، خه ونم به په لکه زێرینه ی رهنگا ورهنگی، ئاسمانی چانسی کورده وه
دهبینی، تا، له قوژبنی هه موو مایکدا، چرایه کی گه شی پۆشنبیری هه لکا،
کورپنه مژده بی، و ته می سه ر خه ونه گه وره کانتان ره وینه وه.

ئهی « Med TV »

هه موو ئیواریه، له بهر دهنگی پڕ به جۆشی « ئهی رهقیب » که ی تۆ، هه موو
دوژمنانی نه ته وه ی کورد، هه موو داگیرکه رانی « کوردستان » که ت، زاره تره ک
دهبن.

هه موو ئیواریه، له هه ر شوینێ کوردی لی بژێ، چه ندین میلیۆن مندالی
ره شوووتی خێرنه دیوی نه ته وه که ت، بی ئارام، چاوه پروانی زایه له ی زهنگی
کاروانی « نه وه هار » که تن.

هه موو ئیواریه، چه ندین میلیۆن مروۆفی کورد، پوو له پووگه ی ئه فینی پاکی
تۆ ده که ن و زۆر به په رۆشه وه، گوێ بۆ « دهنگوباس » و هه واله جه رگبیره کانی
« کوردستان » له توپه تکه روه که ت پاده گر.

همو مو ههفتهی جارێ، چهن ههزار پۆشنبیری كورد، له ئیسگهی « ههواری پۆشنبیری » تۆدا، پێكدهگهن و دهمهتهقیی گهرم، له سههر پهوشی هونهر و وێژهی كوردی دهكهن .

همو مو ههفتهی جارێ، له حهوت تهبهقهی ئاسمانی روون و بێ گهردی تۆدا، ئهستیره پرشنگداره گهشهكهی چانسی « گهلایوژ »ی تۆ ههلدی و بهرپیتی لاوانی نهتهوهكەت پۆشندهكاتوه .

همو مو ههفتهی جارێ، « ژبانی گهل »كهی تۆ، هۆش و بیر، به بهر میشکی سركراوی لاوانی نهتهوهكهتدا دینیتتهوه .

همو مو ههفتهی جارێ، « ههقهی یقین »كهانی تۆ، چهندین بهستهلهکی درۆ، پروپاگهندهی ژاراوی دوژمنان و داگیركهانی نیشتمانكهت دهتوینیتتهوه .

همو مو ههفتهی جارێ، « یادی نهمران »كهی تۆ، ئاگرله جهرگی نهتهوهپهروههر و نیشتمانپهروههانی كورد بهردهدا، بهو ریزگرتن و بهسهركردنهوهیهش، گیانی پاکی ئهوكهلهپیاوانه، له گوپی پر له ئارامیاندا شاددهكا .

همو مو ههفتهی جارێ، « دیرۆك »كهی تۆ، بانگی میژووی له خوینداگهوزاوی ههزار سالهمان، به گوپی رۆلهكانی نهتهوهی كوردا دهدا .

همو مو ههفتهی جارێ، باخچهی ژینی بینهرانت، به دهیان چهپكهگولی پهنگاو پهنگ و ریحانه پهشهی بۆنخۆشی وهك: « نهوبههار، جهوانان، ههواری پۆشنبیری، دهنگوباس، شیرۆفه، پهوشی جیهان، ههقهی یقین، دیرۆك و گهلایوژ » دهرازی نیتتهوه .

بۆیه ئهی « Med TV »

ههر تۆ، دهنگ و پهنگی بهرنامهكانت، له راژهی ووشهی پیرۆزی كوردیی و بیرى كوردایهتیی دایه .

ههر تۆ، دهنكه مروارییه جوانه پساوهكانی گهردانهكهی، كهژ و كیتوی چوار پارچهی « كوردستان »كههم بۆ دههۆنیتتهوه .

ههر تۆ، دیومزهی ناقولای، سنووره دهسكردمکان دهبهزینی، تۆوی باوهری كوردایهتیی و بروابهخۆیوون، له نێو ئینجانهی بیر و هۆشی رۆلهكانی گهلهدا دمچینی .

ههر تۆ، زراوی دوژمنان دهتوقینی و گهرای مهرگ، له هیلانهی دل و دهروونه پهشه پر له قینهکانیاندا دمخهی .

ههر تۆ، سهراپا داستانی پر له خویناویی، میژووی ههزار سالهی ژێردهسیی و چهوساندنهوهم بیردمخهیتتهوه .

هەر تۆ، وانەى راستەقىنەى ئەقىنى مىللىي، فېئرى مندا لانى نەتەو ھەژارە چەوساوەكەم دەكەى.

هەر تۆ، چەپكى گولالە سـوورە، لە باخە تەلبەندكراوەكەى « دياربەكر »
« شىخ سەعيد »ى شەھىد دەچنى و لە شايىەكى خويناوويىدا، لە بەرۆكى
بوكى رەشپۆشى كۆستكە وتووى شارى ئابروومەندى « مەھاباد »ى « پيشەوا
قازى » دەدەى.

هەر تۆ، ھەوالى پۆلەچۆلەكەى سەربىراوى، كۆرى ھۆنراوھى ئەفەن و
خۆشەويستى نىشتەمان، لە شارى ھەلمەت و قوربانى « شىخ مەحمود »ى
نەمرەو، بە بوكەشوشەى دلە ساواكەى مندا لانى بىچارەى، شارە
خنجىلانەكەى « قامىشلۆ »ى « جگەرخوین »ى، شەيدای نىشتەمان و ئاوارە
رادەگەيەنى.

ئەى « Med TV »

تۆ پۆستەبەرى و لە دەروازەى خرداخراوى، ھەموو مالە كوردى دەدەى،
مژدەى ژياندنەوھى زمانى شيرىنى كوردى، بوژاندنەوھى كەلەپورى پر لە
فەرى مىللىي نەتەوايەتییەمان و گەشەسەندنى بىرى « كوردستانىزم »، بە
گوێ ھەموو تاكىكى كورددا دەدەى.

تۆ « مير شەرەفخان »ى و لە قەلا قايمە بەردىنە بەرزەكەى « بەدلىس »، ھە، بە
« شەرەفنامە »، كەو، سەر بە ھەموو مالە كوردىكدا دەكەى، چىرۆكى پر لە
قىزۆناكى « ناكۆكى، ناتەبايى، دووبەرەكى، نۆكەرى، خۆخۆرى، جەنگى
كوردكۆزى » و ھەموو پەندەكانى مێژووى پر لە شەرەزارى كوردیان، بۆ
دەگىریتەو.

تۆ « خانى » و لە پىدەشتەكانى « بۆتان »، ھە، بە « مەم و زىن »ىكى كوردى
پر لە ئەفسووناويىيەو، لە دەرگەى ھەموو مالە كوردى دەدەى، نەوجەوانانى
كورد، فېئرى ئەوينى پاك و خۆشەويستى راستەقىنەى خاك دەكەى، داواى
لەبوردن و برايتى، يەكپىتى و تەبايى كورد، پزگارى و سەرفرازى،
سەربەخۆى و ئازادى « كوردستان »يان لى دەكەى.

تۆ « حاجى قادر »ى و لە شارە خنجىلانە جوانە دوژمنبەزىنەكەى « كۆيە »، ھە،
بە پشكۆى پىتى گەرمى گەشى، نۆ ئاگردانى جۆشدرەوى ھۆنراوھەو، سەر
بە كۆشى ھەموو خىزانىكى خىرنەديوى كورددا دەكەى و مندلان، فېئرى
زمانى زكماكى خۆيان دەكەى، بۆ تىكۆشانى كوردايەتى و مەردايەتى
جۆشيانەدەى.

تۆ « ناللی » و له هه‌وارگه‌ی ده‌ربه‌ده‌ری و ئاواره‌یییه‌وه، به دوو چاوی پر له فرمیسکه‌وه، به هه‌ناسه‌ی سارد هوه، به دلیکی پر له هه‌سره‌ت و ئاخودا‌خه‌وه، رۆژی سه‌دان جار، خۆت به قوربانی، تۆژی ریتی بادی خۆش‌مرور ده‌که‌ی، چونکه، بادی خۆش‌مرور، په‌یکیکی شاره‌زای شاری « شاره‌زور » و سلاو بۆ هه‌موو « حه‌بیبه » کانت ده‌با.

تۆ « بیکه‌س »ی نیشتمانپه‌روه‌ری ئازا و نه‌ترسی کوردی، له شاره‌گه‌شاهوه کۆلنه‌ده‌ره‌که‌ی « عه‌وله‌سیس »ی قاره‌مان و « ئه‌خته‌ر »ی شێره‌ژنی کورده‌وه، نوکی خه‌نجهری تیژی په‌نجه‌ی ئازایه‌تی و مه‌ردایه‌تییت، له نیو قوولایی چالی چاوی زه‌قی هه‌موو « ئه‌دمۆنس » داگیرکه‌ره‌کانی « کوردستان » ده‌چه‌قینی و کوپریانده‌که‌ی.

تۆ « مام هه‌زار »ی ده‌ربه‌ده‌ر و دیوانه‌ی، وشه‌ی پاراو و هۆنراوه‌ی پر له تاموچێژی کوردی و خاکی پیروزی « کوردستان »ی، له ده‌شته‌ی پر به پیت و پانویه‌ینه‌کانی « موکریان » هوه په‌وه‌ده‌که‌ی، هه‌ر ده‌رو، راناوه‌ستی، سه‌راپای « کوردستان »، به پیتی په‌تی و سه‌ری قووتی ده‌گه‌ریتی، به « مه‌م و زین، مه‌لای جزیری، شه‌ره‌فنامه، هه‌مبانه‌بۆرینه و قورئان »یکی کوردییه‌وه، هاواری پاراستنی زمان، که‌له‌پوور و ژيانده‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد، له پۆله‌کانی ئه‌م نه‌ته‌وه‌ بنده‌سه هه‌زاره‌ ده‌که‌ی.

تۆ ته‌تری ئازا و جه‌ربه‌زه‌ی پێشمه‌رگه‌ی، له لووتکه‌ی هه‌موو چیا سه‌رکه‌شه‌کانی « کوردستان » هوه، زۆر بێ باکانه، وه‌ک هه‌لق، ته‌لبه‌ندی درکاوی هه‌موو سنووره‌ ده‌سکرده‌کان ده‌پچرینی، به هه‌واله‌ جه‌رگه‌رکانت، دلی هه‌موو کوردپه‌روه‌ران داده‌خوڕینی، به سه‌رکه‌وتنه‌ مه‌زنه‌کانی پێشمه‌رگه‌ گیان له سه‌ر ده‌سه‌کان، پتر وولاتپاریزان، بۆ کۆری خه‌بات و کوردایه‌تی راسته‌قینه‌ جۆشده‌ده‌ی.

تۆ شه‌مه‌نده‌فه‌ری باوه‌ری کوردایه‌تی و بیری پیروزی « کوردستانیزم »ی، له دوورگه‌ی پۆشنبیری، بیر و فه‌لسه‌فه‌وه‌ دیتی، کاتێ، له ئیسگه‌ی هه‌ر نیوچه‌یه‌کی کاولکراوی « کوردستان » که‌تدا راده‌وه‌ستی، به هه‌زاران کوپوکالانی نه‌وه‌ی نوێی کوردت، لێ خرده‌بیته‌وه.

ئهی « Med TV »

ده‌با، « هه‌واری پۆشنبیری، وێژه‌یی و هونه‌ریی » تۆ، به هه‌زاران پۆشنبیری کورد، له ئامیزبگرێ و له هه‌واری پۆشنبیری هه‌موو گه‌لانی دیکه‌ش، گه‌رمتری.

دەبا، ئەستىرە وورشەدارەكەى «گەلاوێژ»ى تۆ، بە دەنگ، بە رەنگ، بە بىر، هەموو كونوقوژبنىكى «كوردستان» تاريكونووتكە كاولكراو چۆلومۆلە بىندەسەكەمان رۆشنگاتەو، پيش هەموو ئەستىرەكانى دىكەى ئاسمانى، پانوبەرىنى داگیركەرانى «كوردستان»يش بكەوئ.

دەبا، دەنگى رەوا و رەسەنى «بىلال»ى «كوردستانىزم»ى تۆ، دەنگى ئازادى، ژياننەو و يەكچىتیی كوردى تۆ، دەنگى چل مىليۆن مروڤى چەوساو و بى دەولەتى تۆ، دل، دەروون، بىر و هوشى هەموو كوردى پاراوكا، هەموو ئەو دەنگە نزم و ناسازانەى دىكەى «توركچىتیی، ئىرانچىتیی، عىراقچىتیی و سووریاچىتیی»ش، لە بىابانى كاكىبەكاكى گەرووى وشكىاندا بتاسىنئ.

ئازىزەكەم! با دەنگى، كى بى، دەنگى لە دەنگى بە سوۆزى تۆ خۆشتربى.
ئازىزەكەم! با رەنگى، كى بى، رەنگى لە رەنگى زەرد و سوور و سەوزى ئالای تۆ، جوانتربى.

تەيىنى:

1. ئەم پەخشانە، بۆ يادى سالتۆزى دامەزراندنى «Medtv — 1995. 05. 15» نووسراو و پيشكەش بە خۆشيان كراو. بە داخەو، «Medtv» بۆ ماوەيه داخرا. بەلام، رۆژى «14. 08. 1996»، بۆ دووهمين جار، دەسى بە بلاوكردنەوى بەرنامەكانى خۆى كردهو و كوتراييشى بە چاوى دوزمنەكانيدا هيتا. بەو هيوايەى ئەم جارە بۆ تاهەتايە، پرشنگى خۆرى ئازادىيى خۆى، لە هەموو ماله كوردىكدا پەخشكاتەو و رۆژ بە رۆژيش، پتر بەرەو پيشكەوتن بڕوا. پاشان، لە گوڤارى گزىنگ، ژمارە 13، سوید، 1996 بلاوكرايەو.
2. هەموو ئەو ناوانە: «نەوبەهار، جەوانان، هەوارى رۆشنبىرى، دەنگوباس، شىرۆڤە، رەوشى جيهان، هەقبەيشين، دىرۆك و گەلاوێژ»، لەو سەردەمەدا، ناونيشانى بەرنامەكانى «Medtv» بوون.
3. بۆ نووسىنى ئەم پەخشانە، كەلك لە بەرەهەمى هۆنەران: «شىركۆ بىكەس، عەبدوللا بەشىو، پىرەمىرە و نالىي» وەرگىراو.
4. ئەم پەخشانە، لە سەردەمىكدا نووسراو، «Medtv» لە هەموو جيهاندا، تاكە تىلفىزىۆنى كوردىي بوو، تەنيا ترووسكايبىيەك بوو، مالىيى هەموو كوردىكى نىشتمانپەرەو و دلسۆزى رووناكدەكردهو. لەبەرئەو، هېچ پىوەندىيەكى بە هەلوستى نووسەرەو نىيە، كە لەگەڵ «P.K.K.» بووى، يا نەبووى!

به ههشتی کورد هواریی!

پۆژی « 04. 12. 2004 », ههشتهمین فێستیفالی « گهلاوێژ », له شاره گهشاوهکهی « سولهیمانی » دهسپێکرد و پۆژی « 10 »ی مانگ تهواوبوو. واته: ماوهی یهك ههفتهی رێکی خایاند. منیش، یهكێ له و دهیان میوانانه بووم، بانگهێشتکرا بووم.

ئەز لێرەدا، قسەم لە سەر ئەوه نییه، له پوهکانی به پێوه بردن، ئاستی وێژهیی و کاردانهوهی به شداریبووان، له فێستیفالهکه بدوێم و ههڵسهنگێتم. به لکوو، ئەوهی زۆر لای من گرنگه، ئەوهیه: چەندین « خۆبێندهوار، پووناکبیر، هونهرمه‌ند، نووسەر، هۆنەر، چیرۆکنووس و کۆلەر »ی نه‌ته‌وه‌که‌مان، له زۆربه‌ی زۆری شار و شارۆچکه‌کانی « باشووری کوردستان » به تایبه‌تی، « خۆرهلان و خۆراوای کوردستان » به گشتیی هاتبوون، له‌وانه هه‌بوون، میوانبوون، هه‌شبوون، به « هۆنراوه، چیرۆک و کۆلینه‌وه », به شداریبیان له فێستیفاله‌که‌دا کردبوو.

به کورتیی: له‌م گوتاره‌دا ده‌مه‌وێ، له پووی « کۆمه‌لایه‌تی و نه‌ته‌وه‌یی »یه‌وه، باسی فێستیفاله‌که بکه‌م و له که‌لکه‌کانی بدوێم. به راستیی، فێستیفاله‌که، وه‌ک کۆبوونه‌وه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی که‌لتووری و پووناکبیران، په‌یتاپه‌یتا، خۆیان به یه‌کدی ده‌ناساند، ده‌مه‌ته‌قیاندە‌کرد، بێر و رایان ده‌گۆڕیه‌وه، ناوێشانیان له یه‌کدی وهرده‌گرت و تێکه‌لاوییه‌کی زۆر باش، له نێوانیاندا درووستبوو.

هەر له یه‌که‌مین رۆژدا بوو، کۆمه‌ڵی کور و کیژی لای هێژای « رۆژه‌لاتی کوردستان » م ناسی. خۆشبه‌ختانه، له ریتی به‌رهمه‌که‌نامه‌وه به‌گشتیی و گوتاره‌کانی « Kurdistanpost » هوه به‌تایبه‌تیی، له دووره‌وه ده‌یانناسیم. هه‌روه‌ها، منیش هێندیکیانم وه‌ک ناو، هەر له دووره‌وه ده‌ناسی، بێ ئه‌وه‌ی، پێشتر هه‌یچمان یه‌کدیمان ده‌یبی.

به‌ڵی، ماوه‌ی یه‌که‌هفته، هه‌موو رۆژی: به‌یانیان، پاش نیوه‌روان و ئیواران، تا دهره‌نگ، پێکه‌وه بووین، بێ ئه‌وه‌ی، هه‌یچ جۆره‌ گرفتێ روویدا. هه‌موومان به‌ ته‌واویی، هۆگری یه‌کدی بوو بووین. گه‌ڵی یادگاری خۆش و شیرینمان، له لاپه‌ره‌کانی بیر و هۆشماندا تۆمارکرد. کاتێ فیس‌تیفاله‌که‌ش ته‌واو بوو، هەر که‌سه‌ی له کۆپه‌هاتبوو، بۆ شوێنی خۆی گه‌رایه‌وه. به‌لام، هێندێ له‌ خوشک و برایانه‌ی « رۆژه‌لات »، زۆر به‌ گه‌رمیی، داوایان لێ کردم، کاتێ له « ئێران » هوه ده‌گه‌ڕێمه‌وه، سه‌ریان لێ بده‌م. منیش، دلم نه‌شکاندن و به‌لێتم پێ دان، به‌سه‌ریانکه‌مه‌وه.

ئه‌وه‌بوو، رۆژی « 20. 12. 2004 »، شروشی‌تالم کۆکرده‌وه و بارگه‌م پێچایه‌وه، سواری ترومبیل بووم و گه‌رامه‌وه. ده‌مه‌و نیوه‌رۆیه‌کی دره‌نگ، له شاری « سنه »ی خۆشه‌ویست دابه‌زیم. هەر زوو، پێوه‌ندیییم به‌ یه‌کێ له‌ دۆسته به‌رێز و ئازیزانه‌وه کرد. به‌لام، هەر هێنده، زه‌نگم بۆ لێدا، ئیدی وه‌ک له ئاسمانه‌وه باریبێتم، پاش ماوه‌یه‌کی که‌م، خۆی و کورپه‌ گه‌وره‌که‌ی، به‌ ترومبیلیکه‌وه په‌یدا بوون و له به‌رده‌مدا وه‌ستان. دابه‌زین، یه‌کدیمان ماچ کرد، سواری بووین و به‌ره‌و مال به‌رێکه‌وتین. به‌ راستیی، ئه‌وه‌ی ئه‌و خه‌یزانه به‌رێزه، بۆ منیان کردوه، باوه‌ر ناکه‌م، هه‌یچ براهیه‌کی دایک و باوکی، یا، هه‌یچ هاوڕێیه‌کی گیانی به‌ گیانییش، له ژياندا بۆیان کردبم!

دوای ماوه‌یه‌کی که‌م، نانی نیوه‌رۆمان خوارد. ئینجا، به‌ ترومبیل، نیو شاره‌که‌یان گێرام، شوێنه‌ گرنگ و خۆشه‌کانی شاریان پیشاندام. ئه‌وه‌ی زۆر سه‌رنجی راکێشام و شایانی باسکردن بێ، به‌ چهن خاڵی باسیده‌که‌م:

1. کاتێ سالی « 1974 »، له هێزی « خه‌بات » پێشمه‌رگه‌ بووم، بۆ یه‌که‌مین جار، شاری « سنه » م دی. به‌لام، هه‌یچ گومانی تێدا نییه، له ماوه‌ی ئه‌م سه‌ی سه‌له‌دا، شاره‌که‌، گۆرانیکێ چه‌ندایه‌تیی و چۆنایه‌تیی گرنگی، به‌ خۆیه‌وه دیوه. زۆر گه‌وره‌بووه، ژماره‌ی دانیش‌تووانی زیاده‌یکردوه، گه‌ڵی خانووی گه‌وره و ته‌لاری به‌رزی جوانی تێدا دروستکراوه، به‌ ته‌واویی گه‌شه‌یکردوه و وه‌ک بووکی « رۆژه‌لاتی کوردستان »، رازاوه‌ته‌وه. جاده‌ی پان و به‌رین، پردی زۆری سه‌ر زه‌ویی و هه‌لواسراوی په‌رینه‌وه، دارو دره‌ختی سه‌ر

گرده‌کان، بلواری خنجیلانه و ریکوپیک، هینده‌ی دیکه، دیمه‌نی شارمه‌کیان جوانترکردوو و سهرنجی ریبوار، بۆ لای خویان راده‌کیشن. به تایبه‌تی، بۆ یه‌کیکی وه‌ک من، زۆر دلگیر و خوشبوو، چونکه، له زۆر ڕووه‌وه، له شارای «سوله‌یمانیی» ده‌چوو و هه‌ستم به نامۆیی نه‌ده‌کرد، به تایبه‌تیتریش، کاتی به چپای سه‌رکه‌شی «ئابیده‌ر» دا سه‌رکه‌وتین، له سه‌ر لووتکه به‌رزه‌که‌ی گیرساینه‌وه، ته‌ماشای شارمان کرد، یه‌کسه‌ر، چپای «ئه‌زم» و ئیوارانی «سوله‌یمانیی»م بیرکه‌وته‌وه. چونکه، کۆمه‌لی چپای گه‌وره و گچکه، به‌رز و نزم، ده‌وری هه‌ر دوو شاریان داوه، ده‌شتیکی پان و به‌رینیش، له ئامیزیان گرتوون، به ئارامیی، له باوه‌شی پر له نازیاندا راکشاون، ده‌لی، خه‌ویان لی که‌وتوو! له دووریشه‌وه، گلۆپه‌کانی شار ده‌بریسکانه‌وه و جریوه‌یان ده‌هات، ختووکه و خوشییه‌کی تایبه‌تییان، به گیانی شه‌که‌تی بینهران ده‌دا. به‌لام، باشترویه، مرۆدان به راستییدا بنی و بلی: شاری «سنه»، گه‌لی له شاری «سوله‌یمانیی» خاوتنتر، ریکوپیکتر، شیرینتر و رازاوته‌تره. که‌چی، له ڕووی جوله‌ی هاتوچۆوه، تا بلی، بی یاسای، پتوه دیاره، به شتویه، هه‌چ جۆره یاسا و ریسایه‌کی هاتوچۆ پترو ناکرێ!

جاران، چپای «ئابیده‌ر»، جگه له چهن درمخت و کانیییه‌ک، هه‌چی دیکه‌ی لی نه‌بوو. به‌لام ئیسته، تا سه‌ر لووتکه‌که‌ی، جاده‌ی پان و گه‌وره‌ی قیرتاوکراوی بۆ راکیشراوه، مرۆ زۆر به ئاسانی ده‌توانی، سه‌رکه‌وی و هه‌ر چوار ده‌وری شار ببینی. زۆربه‌ی زۆری چپاکه‌ش، به درمختی هه‌مه‌چه‌شنه رازاوته‌وه، گه‌لی کیۆسک، چایخانه، رێستۆرانتی جوان و خاوتنی لی کراوته‌وه. به راستیی، کاتی له‌و به‌رزاییه‌وه، ته‌ماشای شارم ده‌کرد، هینده جوانبوو، هه‌ر له «به‌هشتی کورده‌واری» ده‌چوو، جوانیییه‌که‌ی به شتویه بوو، هه‌زی پتم نه‌بوو، بگه‌ریمه‌وه و به‌جیییلم.

ناخ! خۆزگه‌م هه‌موو کوردی، توانای ئه‌وه‌ی ببوایه، سه‌ردانیکی ئه‌و شاره‌ دێرینه‌ی «کوردستان»ی بکرایه و چهن ڕۆژیک تیدا بمایه‌ته‌وه، تا، له ئه‌فسوونی جوانیی شار، له ڕووخشی و میوانداریتی دانیشتوانه‌که‌شی، بی به‌ش نه‌بوایه. خۆزگه‌م، له ڕووی نه‌ته‌وه‌یی و کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، ئازادی ته‌واویان هه‌بوایه، ئینجا ده‌مزان، پتته‌ختی خان و به‌گه‌کانی ده‌وله‌تی «ئه‌رده‌لان»، چهن جوانتر و پتتکه‌وتوتر ده‌بوو!

2. ئه‌و ئیواره‌یه، دوا ڕۆژی که‌ژی پاییز بوو. واته: یه‌که‌مین شه‌وی وهرزی زستان بوو. به‌لی، ڕۆژی «20»ی مانگی هه‌موو سالی، هه‌موو دانیشتوانی ده‌وله‌تی «ئێران» به‌گشتیی، دانیشتوانی شاری «سنه» به تایبه‌تی،

که ژاوهی که ژێ پاییزی پرچ زهره به پێدهکههه، خۆیان ئاماده دهکههه، پێشوازیی له بێشکهی ساردوسری، وهرزی زستانی پرچ سپی بکههه. بۆیه، له سههرانهری « ئێران » دا، ئهو شهوه، جیژن دهگێژن، به زمانی فارسیی « شهوی یه‌لا » و به کوردیش، « شه‌وچه » ی پێ ده‌لێن. گوايه: یه‌که‌مین پوژی زستانه، به درێژترین شه‌وی سالی « ئێران » یش داده‌نرێ.

له‌به‌رئوه، ده‌مه‌و پوژاوابوون، شه‌قامه‌کانی شار جمه‌یاندی، رێ به‌ر رێبوار ناکه‌وێ، کۆمه‌لانی خه‌لک، به‌ نێو بازاره‌کاندا ده‌گه‌رێن، که‌ره‌سه‌ی پێوست بکرن و خۆیان بۆ ئهو شه‌وه ئاماده‌کههه. دواي ئه‌وه‌ش، هه‌ر سه‌ر له‌ ئێواره، هه‌موو دووکان و بازاره‌کان داده‌خه‌ڕێن، ده‌رگه‌ی چایخانه و رێستورانته‌کان ده‌به‌سه‌رێن. واته: گه‌ر ئهو شه‌وه، رێبواړی رێی له‌و شاره‌ بکه‌وێ، بێ شێو سه‌رده‌نێته‌وه. چونکه، هه‌موو خه‌زان و بنه‌ماله‌کانی شار، له‌ مالی گه‌ورمه‌کیان کۆده‌بنه‌وه، پێکه‌وه نان ده‌خۆن و جیژن ده‌کههه. وه‌ک بیهستم، فارسه‌کان زیاتر « پلاو » و کورده‌کانیش « یاپراخ » لێده‌نێن. دواي ئه‌وه‌ی نانی ئێواره‌ش ده‌خۆن، ئیدی ئهو شه‌وه، به‌ قسه‌ی خۆشه‌وه به‌سه‌رده‌به‌ن، سه‌رگوزشته‌ی کۆن ده‌گێرینه‌وه. چه‌ره‌س، شیرینی و میوه ده‌خۆن، تا ده‌نگانی پێکه‌وه داده‌نیشن، به‌ خۆشیی و کامه‌رانیی راده‌بوێرن. لێره و له‌وێش، له‌ ناکاو، گوێت له‌ ده‌نگی فیه‌شه‌که‌شیتته و ده‌مارقاچان ده‌بێ. ئه‌م که‌لتوور و جیژنه‌ گه‌ورمه‌شیان، له‌ سه‌رده‌می په‌یامبه‌ر « زهرده‌شت » و ئیمپراتۆریای « میدیا » وه‌ بۆ ماوه‌ته‌وه، پشته‌و پشته‌ پاراستوویانه، شانازی پێوه ده‌کههه و زۆر به‌ په‌رۆشیشه‌وه، رێزی لێ ده‌گرن و یادیده‌که‌نه‌وه!

3. هه‌ر به‌و بۆنه‌یه‌شه‌وه، خۆپندکارانی وانه‌ی کوردیی زانکۆی « ئازاد » له‌ شاری « سنه »، به‌ هه‌زار ناری عه‌لی، مۆله‌تیان له‌ لایه‌نه‌ به‌رپرسه‌کان وه‌رگرتبوو، تا، ئاهه‌نگیکێ کوردانه سازکههه. ئهو دۆسته ئازیزانه، منیشیان بانگکرد و کۆلی گه‌رمیان کردم. ئاهه‌نگه‌که، له‌ سه‌ر شانۆی زانکۆ سازکرا و کارێری « 18. 30 » به‌ کاتی « ئێران » ده‌سیپێک‌کرد. کاتی له‌ ده‌رگه‌ی هۆله‌که‌ نزیکبووینه‌وه، پۆلی کور و کیژی کورد، به‌ جلی کوردیی و ده‌م به‌ پێکه‌نینه‌وه، زۆر به‌ گه‌رمیی، به‌ره‌و روومان هاتن، پێشوازیی و خۆشه‌اتنیان لێ کردین، پێش خۆیان داین، له‌ ریزی پێشه‌وه‌ی هۆله‌که، جێیان بۆ ئاماده‌کردبووین و ئێمه‌ش دانیشین.

به‌ راستیی، زۆر سه‌رم سوورما‌بوو، نه‌مه‌ه‌زانی، ئه‌وه‌ خه‌وه یا ئه‌ندیشه‌یه! ئاخ‌ر، من چی ده‌بینم؟! چی ده‌بیستم؟! تق بلیتی، ئه‌و کۆبوونه‌وه « هونه‌ریی و وێژه‌یی » یه‌ گه‌ورمه‌، له‌و شاره‌ سوورده‌ا سازکرای؟! تق بلیتی، چه‌رخ و

دهوران گۆرابی، وا پۆله کانی کورد، به ئاشکرا، خۆیان دهنۆتین؟! ئاخر، چۆن سهرم سوور نه مینێ، ئهو هۆله گه ورهیه، برپر بوو بوو، یهک کورسیی به تال نه مابوو، ته نهاته خۆتندکاره کان، له سه ر پلیکانه ی نێوه راستی هۆله که دانیشتبوون و له قه راغ دیواره کانیش، به پێوه وه ستابوون! جگه له من و هیندێ میوانی دیکه ش، زۆربه ی هه ره زۆریان، چ نێر و چ مێ، جلی کوردیی رهنگاو په نگیان پۆشیبوو، ئهو هه موو کوره قنجه قیت و قۆزه، ئهو هه موو شه که ره کیژه کارماز ه نه ره م ناسکه جوان و نه شمیلانه، به جلی کوردیی په نگین و پشتینی شوپه وه، ده هاتن و ده چوون، ده تگوت، له هۆلی پیشانگه ی پۆشاکدا دانیشتووین و جوانترین خۆپیشاندهری پۆشاک، به به رده ماندا دێن و ده چن. هه موویان باله به رز، نێوقه د باریک، شلومل و چاوبه له ک، به نیگای ئه فسووناوی چاو و زه رده خه نه ی شیرینی سه ر لیویان، به ندی دلایان ده پساند و هه زاران پیری سه رسپی وهک منیشیان، گه نچ ده که رده وه!

سه ر شانۆکه، به پرۆژیکتۆری په نگاو په نگ و دیکۆری کورده واری جوان پا زابۆوه، چن جوژه خوارده مهنیی و شه وچه ره یه کیش دانرابوو. ئاهه نگ ده سیپیکرد، خانمه کوردیکی به ریز و نه شمیلانه دانیشتبوو، به رنامه کانی پیشکه شه که ر، به شدار بووانی به گشتیی و منی میوانیشی به تایبه تی، به خیره تینا. ئینجا، یهک له دوا ی یهک، کوپ و کیژه لاوه کان، به رنامه ی تایبه تی خۆیان، له «هۆنراوه، په خشان و چیرۆک»، پیشکه ش به ئاماده بووان کرد. ناوبه ناویش، تیپیکی موزیکی کوردیی، ئاهه نگیکی موزیک و گۆرانیی کوردییان بۆ ده گێرین و هینده ی دیکه، کوپه که یان گه رمترده کرد، تاووتینیان به لاوه کان ده به خشی. یا، کو مه لێ کوپی لاو، هه موویان پا نکوچۆغه یان له به ردا بوو، کلاشی «هه ورامیی» یان له پێدا بوو، له سه ر ئاوازی گۆرانیی فۆلکلۆری کوردیی، هه لپه رکێیه کی گه لێ جوان و ریکوپێکیان پیشه که شه که ر، به قیژه و قریشه که یان، ئاره زووی ئاماده بووانیان ده چو لاند. به راستیی، هینده جوان هه لده په رین، هه ر له خۆیان ده هات و که م هه لپه رکیی و جوانم، له «باشوور» دیبوو!

دوا ی هه موو چالاکییه کیش، هاره ی چه پله و هاواری ئاماده بووان، هه موو کون و قوژنیکی هۆله که ی پرده که ر، به تایبه تی کاتی ناوی چن زا راوه یه کی وهک: «شهید» یا «کوردستان»، له هۆنراوه و په خشانه کاند ده هات، ئیدی، له بهر هاوار و قیژه، هۆله که ده له ریه وه و له سنووری تی ده په راند. هه رچه نده خۆتندکاره کان، به مه رجی مۆله تی ئاهه نگه که یان وه رگرتبوو، به هیچ شیوه یه، ناوی «کوردستان، ئازادی و سه ره بخو یی» نه به ن و

گۆرانیییه‌کانی هونه‌رمه‌ند « ناسری په‌زازی »ش نه‌ئینه‌وه. که‌چی له‌گه‌ل
 ئه‌وه‌شدا، هه‌ر به‌و شیوه‌یه، هاواربانه‌کرد و ده‌یانقیژاند، هه‌ر ئه‌وه‌ نه‌بوو، بۆ
 « کوردستان » ئازیزه‌که‌ی خۆیان، شیت و هار نه‌بن، خیراخی‌راش، به‌یه‌ک
 ده‌نگ هاواربانه‌کرد، « په‌زازی، په‌زازی، په‌زازی ». منیش، له‌وکات و
 ساتانه‌دا، بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه و له‌ دلی خۆمدا ده‌مگوت: خواجه، ئه‌مه‌ چ
 سه‌رده‌م و وێژدانیکه، ئازادی له‌ مرۆ قه‌ده‌غه‌کری، ته‌نانه‌ت نه‌یه‌لن، ئه‌م لاوه
 کوردانه، به‌ ئاره‌زووی دلی خۆیان، گۆرانییش بچرن؟!!

به‌ راستی، کاتی گویم له‌ به‌رهمه‌ جوانه‌کانیان بوو، وه‌ک گۆل گه‌شامه‌وه،
 تۆوی هیواکانم، له‌ ئینجانه‌ی بیر و هۆشما، چه‌که‌ره‌یکرد و گوتم: گه‌لی ئه‌م
 پۆله‌ ئازا و مه‌ردانه‌ی هه‌بی، ئه‌م پۆله‌ به‌ جه‌رگانه‌ش، ئه‌و هۆنراوه‌ پر له
 جۆشوخرۆشانه‌ بخوێننه‌وه، هه‌رگیز نا‌کری و نابێ، تا سه‌ر، ده‌رگه‌ی ئازادی
 و سه‌ربه‌خۆییان لێ داخری، هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ بمێننه‌وه، مافه‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌کانی
 خۆیان به‌ ده‌س نه‌هێنن! ئیدی، زۆر دلم خۆشبوو، له‌ خۆشیاندا خه‌ریکبوو،
 شاگه‌شکه‌ده‌بووم و بێ ئه‌وه‌ی، ئاگام له‌ خۆم بێ، منیش وه‌ک ئه‌وان، گه‌رم
 بووبووم، چه‌پله‌م لێده‌دا و له‌ به‌ر خۆمه‌وه، بۆم ده‌سه‌ندنه‌وه. به‌لام هه‌رچه‌نده،
 له‌ لایه‌که‌وه، بستیست بالامه‌ه‌کرد. که‌چی، له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، دلم
 پرپووبوو، بۆ باری ناله‌باری ئه‌و نه‌ته‌وه‌ هه‌ژاره‌ بنده‌سه‌ داگیر و دابه‌شکراوه،
 وه‌ک مه‌نجه‌لی سه‌ر ئاگر قوڵپیده‌دا، بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه و ده‌مگوت: ئاخ‌ر
 خواجه، تا که‌ی « 40 » میلیۆن کورد، به‌و شیوه‌یه‌ بژین و بچه‌وسیتندینه‌وه؟!!

سه‌یر ئه‌وه‌بوو، خوێندکاره‌کان هێنده‌ به‌رێژ و خاوه‌ن هه‌ستی به‌رز
 کوردایه‌تی خاوین بوون، ده‌سته‌ده‌سته‌ ده‌هاتن و خۆشهاتنیان لێ ده‌کردم،
 وێنه‌یان له‌گه‌ل ده‌گرتم و چه‌ندین جار پێیان ده‌گوتم: ئاهه‌نگه‌که‌ت رازانده‌وه،
 مایه‌ی شانازی‌مانه، کوردیکی « باشوور »، به‌شداریی جێژنه‌که‌مان ده‌کا!
 به‌لی، ئه‌وه‌ یه‌که‌مین جاربوو، به‌ چاوی خۆم و له‌ نزیکه‌وه، ئاهه‌نگیکی وا
 جوان و ڕیکوپی‌ک، له‌ پارچه‌یه‌کی دیکه‌ی دلمدا ببینم، ئه‌وه‌ یه‌که‌مین جاربوو،
 له‌ نزیکه‌وه، ئه‌و هه‌سته‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌ خاوینه، ئه‌و هۆشه‌ گرگرتووه‌ی
 کوروکالانی « پۆژه‌لات »، هه‌ست پێ بکه‌م، گویم له‌و چه‌ن ووشه‌ به‌رز و پر
 واتایانه‌ بێ، ئیدی، ناهه‌قمه، گه‌ر شاگه‌شکه‌شیم؟!!

پاشان، چه‌ن شیرمه‌کور و شه‌که‌ره‌کیژکی خوێندکار، شیرینی‌یان گێرا،
 ورده‌ورده‌ش، ئاهه‌نگه‌که، به‌ره‌و کۆتایی ده‌روێ، تا، کارێری « 10 »ی شه‌و،
 خانمه‌ به‌رێزه‌ ئاهه‌نگی‌ره‌که‌ی سه‌ر شانۆ، سوپاسی هه‌موو لایه‌کی کرد و
 کۆتایی ئاهه‌نگه‌که‌ی راگه‌یاندا. پێش ئه‌وه‌ی، بلاوه‌شی لێ بکه‌ین، پۆلپۆل

خویندکاران هاتن و له نزیکه وه، جاريکی دیکه، خوښهاتنيان لي کردم، نيکه لېووين و به دهم قسه کردنه وه، هيندي باري سه رنجمان گوړپيه وه و چنه وينه يه کيشمان، بويادگار گرت. پاشان، بلاوه مان لي کرد و ئيمه گه راپينه وه. ئه و شه وه، له مالي باوکی خانه خوښکه مه وه، خوار دن کرابوو، خوان به چنه دين جوړ « سه وزه، سه لاتنه، ترشيات، ميوه، ماست، ياپراخي سلق و که له رم » رازابو وه، خوار دنيکی کوردانه ي به تام و چيژيان ئاماده کړدبوو. تا درهنگانتيکيش دانېشتين، قسه و باسي خوښمان ده گيرايه وه.

4. پوڙي دوايي، بهرچا پيمان خوارد و کاڙيري « 10 » دهر په رين. يه که مين جار، سهرمان له مالي « ئاسه في گه وره » دا. ئهم ماله، به يه کي له ماله گه وره کاني بنه ماله ي خانه کاني « ئهرده لڼ » داده نري. له دوو به شي جياوان پيکه ساتووه: به شي سهره وه ي، نزيکه ي « 250 - 300 » سال و به شي خواره وشي، نزيکه ي « 105 - 110 » سال له مه و بهر ده بي، درووستکراون. ئيسته، ماله که وهک ئاسه واري کون پاريز راوه، خه لکي شار و تور يست، سهر دانيده که ن. منيش، به هلم زاني و ئهو دهر فته م له کيس خوم نه دا، بليتمان بري و خومان پيدا کرد. هر چووينه ژووره وه، په يکه ريکي نيوه ي هو نره ي گه وره ي کورد « مه وله وي ي تاوگو ز يي »، به ران به رمان دانرا بو، به پيش و سم ي ليکي دريژي سپييه وه، به کلاو و مي زه ريکي کوردانه وه، پيشوازي لي کردين، چاوه به ردينه کاني شي، له چاومان چه قانده بو. کاتي لي نيز کبو مه وه، به فارسي نو س را بو: « مولو ي کرد »، له تهنيش تيشيوه، کورته يه کي ژيان و ناوي به ره مه کاني ريزکرا بوون.

پاشان پەتەبووین و پۆششتین. ھەموو ھەوشە و ھەوز، دالان و ھەیان، ژووبەژووری ماله کمان پشکنی. ھەموو دیوار و شوپنەکانیش، بە چەندین « تابلۆی جوان، پەیکەری نایاب، دیمەنی دلفرێن، وێنەی پیاوێ گەورەکانی کورد، نووسینی میژوویی، نەخش و نیگار »ی کەم وێنە رازابوونەو. بە راستیی، ھەر سەرم لەو سەورمابوو، ئەوێ لە میژوویی ئەو شارە، بابەتی کەلتور و فۆلکلۆری کوردیی دیم، ھەر ئەو جۆرە شتانەبوون، کاتی خۆی، لە « سکانس »ی شارە رازاوێکە « ستۆکھۆلم » لە « سوید » دیبووم، بە تایبەتی، « ژووری مەلا، شاگرد، خۆندن، میوان، موبەق، نانکردن، نانخواردن، جلستن، کوپوونەوێ خەلک لەگەڵ دەمراستی خاند، پۆشاکی شارە جیاوازیەکانی کوردستان، دارتاشیی، ئاسنگەری، مسگەری، نالەندی، کورتاندروون، وێنەی سەردارانێ کورد و گەلی شتی فۆلکلۆری جوانی دیکە »، ھەموویان بە مانیکانی جوان، جل و بەرگی کوردیی

جوړاوجرړ و رازاوهوه درووستکرايوون. جگه لهوهی، ژورویکی گهورهشیان،
 بڼهونهرمه ند و کارمه ندهکان ته رځانکړدبوو، به شپوهیه کی بهردهوام، کاریان
 له ماله کهدا دهکرد و بابه تی فوکلورپی نوپیان درووستدهکرد.
 سهیر نهوبوو، یه کی له نهوهکانی « ناسه فی گهوره »، خوئی لهوی کاریده کرد،
 پیاویکی کورته بالای لاواز بوو، قژ و ریشکی سپی جوانی درتزی هیشتبووه،
 چاوهکانی به قوولا چووبوون، غه میکی زوری تیدا به دیده کرا، له پشت
 کورسی و میزکی کونه وه دانیشتبوو، شتی دهنوسی. کاتی لپی
 نریکبوومه وه و هیندی پرسیارم لی کرد، یه کسه رگوتی: خه لکی کوئی؟
 گوتم: « سوله یمانی ».

نیدی، وازی له نووسین هینا، به درتزی، میژووی نهو ماله و بنه ماله که ی
 خوئی بڼه گتپامه وه. ناخر، پتر سهرم لهوه سوورمايوو، لهو سهردهمه دا، چوون
 بهو شپوه جوانه زانستانه و نه دازیارانه یه، نهو هه موو کوژک و سه رایه،
 هوز و ناوه، گه رماو و ناوده سه خاوتن و ریکوپیکانه یان درووستکردووه؟!
 هه لبه ته، کوردیش وهک نه ته وهیه ک، میژوویه کی پرشنگدار و پر له
 شارستانی خوئی هیه، بویه، پاشا و سهردارهکانی کورد، بهو شپوهیه
 ژیاون! که واته: مایه ی نهوهیه، شانازی به نه ته وهکه مانه وه بکهین!

دوای گه شتیکی « 40 » خوله کی، کوئییمان به سهردانه که هینا. پاشان،
 سهردانی مزگه وتپکی کوئی شارمان کرد، که خوئیان به « جامع » ناویده بهن.
 نه مزگه و ته، سالی « 1227 » کوچی درووستکراوه، واته: نریکه ی « 200 »
 سال ده بی، هیه و نیسته ش، پایه و دیوارهکانی هر به پیوه وه ستاون و
 بهرگریده کهن، نیسته ش، نویژی ریژی هینیی لی ده کړی. به لام، به داخه وه،
 سهردانی مالی « مه ستوره خانمی کوردستانی »، موزی شار و قه لا
 به رزه که مان نه کرد. چونکه، هیندیکیان داخرايوون، هیندیکي دیکه شیان،
 سوپای تیدا بوو، قه ده غه بوو، لی نریکه وینه وه! جگه لهوهی، درهنگیشبوو بوو،
 دهبوویه، هیندی دیاریم بکریایه وه و به رهو مال بگه راینايه ته وه، تا خوم
 ناماده که م و کاژیری « 22. 00 »، به رهو « تاران » به ریکه وم.

خودا یارب، له دهمیکی دیکه دا، سهردانیکی دیکه ی نهو شاره شیرینه
 ده که م، هه موو شوینه میژوویی و یادگار دیرینهکانی « نه رده لان »
 به سهرده که م نه وه، تا ناسه واری میژوویی دیرینی نهو شاره، له نریکه وه
 ببینم، وهک کوردیکی نیشتمانپه روهر، زاخای چاوهکانی پی بدهمه وه، دل و
 دهرونه که یله که شمی پی بگه شینمه وه!*

ستوکه و لم

2004. 12. 30

« 12. 01. 2005 »، جارتیکی دیکه، بۆ ئەلبێژاردن، سەردانی « کوردستان » کردووه. بە داخهوه نەمتوانی، له « سنه » لادهم، بەلکوو، یەكسەر له « مەریوان » دایەزیم. بەلام، كاتی پۆژی « 08. 02 » گەرمایهوه، پاش نیوه‌پۆی هه‌مان پۆژ، كاژیری « 14. 00 » گه‌یشتمه‌ شاری « سنه » و چاو‌م به‌ بێینی دۆسته‌ نازێه‌كان‌م‌ رۆشنی‌ۆوه. پێشتر، چەن جاری تێلیفۆن‌م‌ بۆ كۆر‌دی‌بون. له‌به‌رنه‌وه، هه‌ر چاو‌ه‌ر‌پێیان‌ده‌کرد‌م. دوا‌ی نه‌وه‌ی، نانی نیوه‌پۆ‌مان‌ خوارد، سەردانی‌کی په‌رتووك‌خانه‌ی گشتی‌ی شار‌مان‌ كرد. له‌ نه‌وه‌ی چوار‌ه‌م، كۆیو‌نه‌وه‌ی « نه‌نجو‌مه‌نی نه‌دیانی كوردستان » هه‌بوو. منیشیان‌ بان‌گ‌ر‌دی‌بوو. ده‌می ئی‌واره‌ و كاژیری « 18.00 » بوو، ماوه‌یه، گوێم له‌ هیندێ نووسه‌ر و هۆنه‌ر‌گرت، به‌ره‌مه‌كانی خۆیان‌ خوێند‌وه‌وه. پاشان، له‌ناكاو، داوا‌یان‌ لێ‌ كرد‌م، ده‌ریاره‌ی به‌ره‌مه‌كانی خۆم و پ‌رۆسه‌ی هه‌لب‌ژاردن له‌ « كوردستان »، به‌شداری‌ی له‌ كۆپ‌تی‌کی پ‌رسیار‌ و زه‌لام‌دا بكه‌م. منیش، به‌ خۆشییه‌وه‌ په‌سه‌ند‌م‌كرد. كۆر‌ه‌كه، ماوه‌ی دوو كاژیری ته‌واوی خایاند، ده‌مه‌ته‌قییه‌کی تێروته‌سه‌لمان، له‌ سه‌ر ره‌وشی كورد‌ كرد. پاشان، شیرینی به‌خشیاریه‌وه‌ و له‌ نزیکه‌وه، له‌گه‌ڵ نه‌و خۆشک و بریانه‌دا، یه‌ك‌دی‌ان‌ ناسی. ئی‌واره‌، له‌ مالی خانه‌خوێکه‌م، کۆمه‌لێ نووسه‌ر و رۆژنامه‌نووس بان‌گ‌رابوون، له‌وانه‌: هه‌ر دوو سه‌رنووسه‌ری رۆژنامه‌ی « ناسۆ » و « سیروان »، كاك « نه‌حه‌مه‌دی مه‌حه‌مه‌دی » وه‌رگێت‌ر ناماده‌بوون. كاك « مه‌حه‌مه‌د »، باوكی خانه‌خوێکه‌مه‌. تا ئێسته‌، ده‌ په‌رتووكی له‌ كوردیییه‌وه، بۆ سه‌ر زمانی فارسی‌ی وه‌رگێت‌راوه. له‌وانه‌: « چیم دی »، میژووی ژبانی « شیخ مه‌حمود، قازی مه‌حه‌مه‌د و مه‌لا مه‌سته‌فای بارزانی ». به‌ رێکه‌وت كاك « حه‌مه‌ نه‌مین پێنجوینی » ش له‌ « سنه » بوو. نه‌ویش زانیبووی، من له‌و مالهم، هات‌بوو. خواردنی‌کی زۆر ناماده‌کرا‌بوو. دوا‌ی ناخواردنیش، ده‌مه‌ته‌قی گه‌رمی‌بوو. به‌لام به‌ داخه‌وه، نه‌و شه‌وه‌ نەمتوانی، زۆر بمێنمه‌وه، چونکه‌ ده‌بوایه‌، كاژیری « 22. 00 »، سواری ترومبیل بم و به‌ره‌و « تاران » به‌رێکه‌وم. نه‌وه‌ دوو‌هه‌مین جار‌بوو، له‌ نزیکه‌وه، له‌گه‌ڵ هیندێ له‌ کورد‌په‌روه‌رانی پارچه‌یه‌کی دیکه‌ی نیشتمان‌که‌مه‌دا دانیشم، دید و بۆچوون ئالوگۆر‌که‌ین. ناخ‌ر، خه‌لکی نه‌و شاره‌ تێکۆشه‌ره‌، ناگرده‌که‌نه‌وه‌ و زۆر بۆ کێشه‌ ره‌واکه‌ی خۆیان به‌ په‌روشن. بری‌ار‌ وایه‌، زانکۆی « کوردستان » به‌ فه‌رمیی، بان‌گه‌یشت‌م‌ بۆ بنێرن، چەن پۆژی لایان‌ میوان‌ بم، چەن کۆپ‌تی‌کی وێه‌یی و زمانه‌وانیی، بۆ خوێند‌کارانی کورد‌ بگرم.

له‌ راستیی‌دا نه‌م‌و‌یست، ناوی هیچ دۆست و بری‌ه‌یه‌کی کوردی نه‌و شاره‌ بێتم، به‌لکوو، هه‌ر ویستم، به‌ شیوه‌یه‌کی گشتیی، ده‌ریاره‌ی نه‌و شاره‌ شیرینه‌ قاره‌مانه‌ی « کوردستان »، شتی بنووسم. تا نه‌و کوردانه‌ی، له‌ نزیکه‌وه‌ نه‌یان‌دیوه‌، هه‌م له‌ دووره‌وه‌، شتیکیان‌ گوێ لێ‌ بێ، هه‌م هانیان‌ده‌م، سەردانی‌کی نه‌و به‌ش‌ی « کوردستان »یش‌ بکه‌ن.

کۆریه تاقانه ساواکهی دهنگ و رهنگی نهته وه کهم « Med TV »

دهمیبوو، چاوه پروانی بارانیکی، پر له سۆز و به پیتی و بووم، تا، هه موو
گولاله سووره کانی دهشت و چیا سه رکه شه سوتینراو و وشکه لاتوو هکانی
« کوردستان » کهم بژیتیته وه! کورگه ل مژده بی، و له م زستانه سکپره ی،
وه رزی به لا و نه هاهمه تی کورددا باری.

دهمیبوو، چاوه پروانی دهنگیکی زولال و ره سه نی کوردی بووم، تا، هه سستی
نه ته وه یی سربووی، هه موو کورد زمانه کان ببوژیتیته وه! برایی نه مژده بی، و
ره زی سه وزی دهنگه کان، هیشووی بیستنتانی گرت.

دهمیبوو، خه ونم به په لکه زێرینه ی رهنگا و رهنگی، ئاسمانی چانسی کورده وه
ده بیانی، تا، له قوژبنی هه موو مایێکدا، چرایه کی گه شی پۆشن بیریی هه لکا،
کورپنه مژده بی، و ته می سه ر خه ونه گه وره کانتان ره وینه وه.

ئهی « Med TV »

هه موو ئیواریه، له بهر دهنگی پر به جۆشی « ئهی رهقیب » که ی تۆ، هه موو
دوژمنانی نه ته وه ی کورد، هه موو داگیرکه رانی « کوردستان » که ت، زاره تره ک،
ده بن.

هه موو ئیواریه، له هه ر شوێنی کوردی لی بژێ، چه ندين میلیۆن مندالی
ره شوووتی خێرنه دیوی نه ته وه که ت، بی ئارام، چاوه پروانی زایه له ی زهنگی
کاروانی « نه وه هار » که تن.

هه موو ئیواریه، چه ندين میلیۆن مروۆفی کورد، روو له رووگهی ئه فیننی پاکی
تۆ ده که ن و زۆر به په رۆشه وه، گوێ بۆ « دهنگوباس » و هه واله جه رگبیره کانی
« کوردستان » له توپه تکه راوه که ت راده گرن.

همو ههفته‌ی جارێ، چهن هه‌زار پۆشنبیری كورد، له ئی‌سگه‌ی « هه‌واری پۆشنبیری » تۆدا، پێكده‌گهن و ده‌مه‌ته‌قی‌ی گهرم، له سه‌ر په‌وشی هونه‌ر و وێژه‌ی كوردی ده‌كهن .

همو هه‌فته‌ی جارێ، له حه‌وت ته‌به‌قه‌ی ئاسمانی روون و بێ گهردی تۆدا، ئه‌ستیره‌ پرشن‌گداره‌ گه‌شه‌كه‌ی چانسی « گه‌لاوێژ »ی تۆ هه‌لدی و به‌رپیتی لاوانی نه‌ته‌وه‌كه‌ت پۆشنده‌كاته‌وه .

همو هه‌فته‌ی جارێ، « ژبانی گه‌ل »كه‌ی تۆ، هۆش و بیر، به‌ به‌ر می‌شکی سه‌ركراوی لاوانی نه‌ته‌وه‌كه‌تدا دینیته‌وه .

همو هه‌فته‌ی جارێ، « هه‌قه‌یه‌قین »كه‌انی تۆ، چه‌ندین به‌سته‌له‌کی درۆ، پڕوپاگهنده‌ی ژاراوی دوژمنان و داگیركه‌رانی نیشتمانكه‌ت ده‌توینیته‌وه .

همو هه‌فته‌ی جارێ، « یادی نه‌مران »كه‌ی تۆ، ئاگرله‌ جه‌رگی نه‌ته‌وه‌په‌روه‌ر و نیشتمانپه‌روه‌رانی كورد به‌رده‌دا، به‌و ریزگرتن و به‌سه‌ركردنه‌وه‌یه‌ش، گیانی پاکی ئه‌و كه‌له‌پیاوانه، له‌ گۆپی پڕ له‌ ئارامی‌اندا شاده‌كا .

همو هه‌فته‌ی جارێ، « دیرۆك »كه‌ی تۆ، بانگی می‌ژووی له‌ خوینداگه‌وزاوی هه‌زار سا‌له‌مان، به‌ گۆپی رۆله‌كانی نه‌ته‌وه‌ی كوردا ده‌دا .

همو هه‌فته‌ی جارێ، باخچه‌ی ژینی بینهرانت، به‌ ده‌یان چه‌پكه‌گۆلی په‌نگاو‌په‌نگ و ریحانه‌په‌شه‌ی بۆنخۆشی وه‌ك: « نه‌وبه‌هار، جه‌وانان، هه‌واری پۆشنبیری، ده‌نگوباس، شیرۆفه، په‌وشی جیهان، هه‌قه‌یه‌قین، دیرۆك و گه‌لاوێژ » ده‌رازینیته‌وه .

بۆیه ئه‌ی « Med TV »

هه‌ر تۆ، ده‌نگ و په‌نگی به‌رنامه‌كانت، له‌ راژه‌ی ووشه‌ی پیرۆزی كوردیی و بیرى كوردایه‌تیی دا‌یه .

هه‌ر تۆ، ده‌نگه‌ مروارییه‌ جوانه‌ پساوه‌كانی گه‌ردانه‌كه‌ی، كه‌ژ و كیتوی چوار پارچه‌ی « كوردستان »كه‌م بۆ ده‌هۆنیته‌وه .

هه‌ر تۆ، دیوهم‌زه‌ی نا‌قۆلا‌ی، سنووره‌ ده‌س‌كردمه‌كان ده‌به‌زینی، تۆوی باوه‌ری كوردایه‌تیی و بر‌وابه‌خۆیوون، له‌ نێو ئینجانه‌ی بیر و هۆشی رۆله‌كانی گه‌لدا ده‌مچینی .

هه‌ر تۆ، زراوی دوژمنان ده‌تۆقی‌نی و گه‌رای مه‌رگ، له‌ هیلانه‌ی دڵ و ده‌روونه‌ په‌شه‌ پڕ له‌ قینه‌كانی‌اندا ده‌مخه‌ی .

هه‌ر تۆ، سه‌راپا داستانی پڕ له‌ خویناوی، می‌ژووی هه‌زار سا‌له‌ی ژێرده‌سیی و چه‌وساندنه‌وهم بیرده‌مخه‌یته‌وه .

هەر تۆ، وانەى راستەقىنەى ئەقىنى مىللىي، فېئرى مندا لانى نەتەو ھەژارە چەوساوەكەم دەكەى.

هەر تۆ، چەپكى گولالە سـوورە، لە باخە تەلبەندكراوەكەى « دياربەكر »
« شىخ سەعيد »ى شەھىد دەچنى و لە شايىەكى خويناووييدا، لە بەرۆكى
بوكى رەشپۆشى كۆستكە وتووى شارى ئابروومەندى « مەھاباد »ى « پيشەوا
قازى » دەدەى.

هەر تۆ، ھەوالى پۆلەچۆلەكەى سەربراوى، كۆرى ھۆنراو ھى ئەفەن و
خۆشەويستى نىشتەمان، لە شارى ھەلمەت و قوربانى « شىخ مەحمود »ى
نەمرەو، بە بوكە شووشەى دلە ساواكەى مندا لانى بېچارەى، شارە
خنجىلانەكەى « قامىشلۆ »ى « جگەرخوین »ى، شەيدای نىشتەمان و ئاوارە
رادەگەيەنى.

ئەى « Med TV »

تۆ پۆستەبەرى و لە دەروازەى خرداخراوى، ھەموو مالە كوردى دەدەى،
مژدەى ژياندنەو ھى زمانى شيرىنى كوردى، بوژاندنەو ھى كەلەپورى پر لە
فەرى مىللى نەتەوايەتییەمان و گەشەسەندنى بىرى « كوردستانىزم »، بە
گوێ ھەموو تاكىكى كورددا دەدەى.

تۆ « مير شەرەفخان »ى و لە قەلا قايمە بەردىنە بەرزەكەى « بەدلىس » ھو، بە
« شەرەفنامە » ەكەو، سەر بە ھەموو مالە كوردىكدا دەكەى، چىرۆكى پر لە
قىزۆناكى « ناكۆكى، ناتەبايى، دووبەرەكى، نۆكەرى، خۆخۆرى، جەنگى
كوردكۆزى » و ھەموو پەندەكانى مێژووى پر لە شەرەزارى كوردیان، بۆ
دەگىریتەو.

تۆ « خانى » و لە پێدەشتەكانى « بۆتان » ھو، بە « مەم و زىن »ىكى كوردى
پر لە ئەفسووناويىيەو، لە دەركەى ھەموو مالە كوردى دەدەى، نەوجەوانانى
كورد، فېئرى ئەوينى پاك و خۆشەويستى راستەقىنەى خاك دەكەى، داواى
لېبووردن و برايتى، يەكپىتى و تەبايى كورد، پزگارى و سەرفرازى،
سەربەخۆى و ئازادى « كوردستان »يان لى دەكەى.

تۆ « حاجى قادر »ى و لە شارە خنجىلانە جوانە دوژمنبەزىنەكەى « كۆيە »و،
بە پشكۆى پىتى گەرمى گەشى، نېو ئاگردانى جۆشدرەوى ھۆنراو تەو، سەر
بە كۆشى ھەموو خىزانىكى خىرنەديوى كورددا دەكەى و مندلان، فېئرى
زمانى زكماكى خۆيان دەكەى، بۆ تىكۆشانى كوردايەتى و مەردايەتى
جۆشيان دەدەى.

تۆ « ناللی » و له هه‌وارگه‌ی ده‌ربه‌ده‌ری و ئاواره‌یییه‌وه، به دوو چاوی پر له فرمیسکه‌وه، به هه‌ناسه‌ی سارد هوه، به دلیکی پر له هه‌سره‌ت و ئاخودا‌خه‌وه، رۆژی سه‌دان جار، خۆت به قوربانی، تۆژی ریتی بادی خۆشمروور ده‌که‌ی، چونکه، بادی خۆشمروور، په‌یکیکی شاره‌زای شاری « شاره‌زوور » و سلاو بۆ هه‌موو « هه‌بیه » کانت ده‌با.

تۆ « بیکه‌س »ی نیشتمانپه‌روه‌ری ئازا و نه‌ترسی کوردی، له شاره‌گه‌شاهه‌ کۆلنه‌ده‌ره‌که‌ی « عه‌وله‌سیس »ی قاره‌مان و « ئه‌خته‌ر »ی شێره‌ژنی کورده‌وه، نوکی خه‌نجهری تیژی په‌نجه‌ی ئازایه‌تی و مه‌ردایه‌تییت، له نیو قوولایی چالی چاوی زه‌قی هه‌موو « ئه‌دمۆنس » داگیرکه‌ره‌کانی « کوردستان » ده‌چه‌قینی و کوپریانده‌که‌ی.

تۆ « مام هه‌زار »ی ده‌ربه‌ده‌ر و دیوانه‌ی، ووشه‌ی پاراو و هۆنراوه‌ی پر له تاموچێژی کوردی و خاکی پیروزی « کوردستان »ی، له ده‌شته‌ی پر به‌ پیت و پانویه‌ینه‌کانی « موکریان » هوه‌ په‌وه‌ده‌که‌ی، هه‌ر ده‌رو، راناوه‌ستی، سه‌راپای « کوردستان »، به‌ پیتی په‌تی و سه‌ری قووتی ده‌گه‌ریتی، به « مه‌م و زین، مه‌لای جزیری، شه‌ره‌فنامه، هه‌مبانه‌بۆرینه و قورئان »یکی کوردییه‌وه، هاواری پاراستنی زمان، که‌له‌پوور و ژيانده‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد، له پۆله‌کانی ئه‌م نه‌ته‌وه‌ بنده‌سه‌ هه‌زاره‌ ده‌که‌ی.

تۆ ته‌تری ئازا و جه‌ربه‌زه‌ی پێشمه‌رگه‌ی، له لووتکه‌ی هه‌موو چیا سه‌رکه‌شه‌کانی « کوردستان » هوه، زۆر بێ باکانه، وه‌ک هه‌لق، ته‌لبه‌ندی درکاوی هه‌موو سنووره‌ ده‌سکرده‌کان ده‌پچرینی، به‌ هه‌واله‌ جه‌رگه‌په‌کانت، دلی هه‌موو کوردپه‌روه‌ران داده‌خوڕینی، به‌ سه‌رکه‌وتنه‌ مه‌زنه‌کانی پێشمه‌رگه‌ گیان له سه‌ر ده‌سه‌کان، پتر وولاتپاریزان، بۆ کۆری خه‌بات و کوردایه‌تی راسته‌قینه‌ جۆشده‌ده‌ی.

تۆ شه‌مه‌نده‌فه‌ری باوه‌ری کوردایه‌تی و بیری پیروزی « کوردستانیزم »ی، له دوورگه‌ی پۆشنبیری، بیر و فه‌لسه‌فه‌وه‌ دیتی، کاتێ، له ئیسکه‌ی هه‌ر نیوچه‌یه‌کی کاولکراوی « کوردستان » که‌ته‌دا راده‌وه‌ستی، به‌ هه‌زاران کوپوکالانی نه‌وه‌ی نوێی کوردت، لێ خرده‌بیتته‌وه.

ئهی « Med TV »

ده‌با، « هه‌واری پۆشنبیری، وێژه‌یی و هونه‌ریی » تۆ، به‌ هه‌زاران پۆشنبیری کورد، له ئامیزبگرێ و له هه‌واری پۆشنبیری هه‌موو گه‌لانی دیکه‌ش، گه‌رمتری.

دەبا، ئەستىرە وورشەدارەكەى «گەلاوێژ»ى تۆ، بە دەنگ، بە رەنگ، بە بىر، هەموو كونوقوژبنىكى «كوردستان» تاريكونووتكە كاولكراوه چۆلوهۆلە بىندەسەكەمان رۆشنگاتەوه، پيش هەموو ئەستىرەكانى دىكەى ئاسمانى، پانوبەرىنى داگیركەرانى «كوردستان»يش بگەوئ.

دەبا، دەنگى رەوا و رەسەنى «بىلال»ى «كوردستانىزم»ى تۆ، دەنگى ئازادى، ژياننەوه و يەكچيتى كوردى تۆ، دەنگى چل ميلیۆن مروڤى چەوساوه و بى دەولهتى تۆ، دل، دەروون، بىر و هوشى هەموو كوردى پاراوكا، هەموو ئەو دەنگە نزم و ناسازانەى دىكەى «توركچيتى، ئيرانچيتى، عراقچيتى و سوورياچيتى»ش، لە بىابانى كاكيبەكاكى گەرووى وشكياندا بتاسينئ.

ئازىزەكەم! با دەنگى، كى بى، دەنگى لە دەنگى بە سوۆزى تۆ خۆشتربى.
ئازىزەكەم! با رەنگى، كى بى، رەنگى لە رەنگى زەرد و سوور و سەوزى ئالای تۆ، جوانتربى.

* * *

تەيىنى:

1. ئەم پەخشانە، بۆ يادى سالۆژى دامەزراندنى «Medtv — 1995. 05. 15» نووسراوه و پيشكەش بە خۆشيان كراوه. بە داخەوه، «Medtv» بۆ ماوه يە داخرا. بەلام، رۆژى «14. 08. 1996»، بۆ دوو مەين جار، دەسى بە بلاوكرندەوى بەرنامەكانى خۆى كردهوه و كوترايىشى بە چاوى دوزمەكانيدا هيتا. بەو هيوايەى ئەم جارە بۆ تاهەتايە، پرشنگى خۆرى ئازادىيى خۆى، لە هەموو ماله كوردىكدا پەخشكاتەوه و رۆژ بە رۆژيش، پتر بەرەو پيشكەوتن بڕوا. پاشان، لە گوڤارى گزىنگ، ژمارە 13، سوید، 1996 بلاوكرایەوه.
2. هەموو ئەو ناوانە: «نەوبەهار، جەوانان، هەوارى رۆشنبىرى، دەنگوباس، شيرۆڤە، رەوشى جيهان، هەقبەيشين، دىرۆك و گەلاوێژ»، لەو سەردەمەدا، ناوئيشانى بەرنامەكانى «Medtv» بوون.
3. بۆ نووسىنى ئەم پەخشانە، كەلك لە بەرهەمى ھۆنەران: «شترىكو بىكەس، عەبدوللا بەشىو، پىرەمىتر و نالىي» وەرگىراوه.
4. ئەم پەخشانە، لە سەردەمىكدا نووسراوه، «Medtv» لە هەموو جيهاندا، تاكە تەلەفەيزیۆنى كوردیى بوو، تەنیا ترووسكايبىيەك بوو، مالىيى هەموو كوردىكى نىشتمانپەرەور و دلسۆزى رووناكده كردهوه. لەبەرئەوه، هېچ پتوهندىيبەكى بە هەلوئەستى نووسەرەوه نىيە، كە لەگەڵ «P.K.K.» بووى، يا نەبووى!

به ههشتی کورد هواریی!

پۆژی « 04. 12. 2004 », ههشتهمین فستیفالی « گهلاوێژ », له شاره گهشاوهکهی « سولهیمانیی » دهسیپێکرد و پۆژی « 10 ی مانگ تهواوبوو. واته: ماوهی یهك ههفتهی رێکی خایاند. منیش، یهكێ له و دهیان میوانانه بووم، بانگهێشتکرا بووم.

ئەز لێرەدا، قسەم لە سەر ئەو نییه، له پوهکانی به پێوه بردن، ئاستی وێژهیی و کاردانهوهی به شداریبووان، له فستیفالهکه بدوێم و ههلیسهنگینم. به لکوه، ئەوهی زۆر لای من گرنگه، ئەوهیه: چەندین « خۆبێندهوار، پروناکبیر، هونهرمه‌ند، نووسەر، هۆنەر، چیرۆکنووس و کۆلەر » ی نه‌ته‌وه‌که‌مان، له زۆربهی زۆری شار و شارۆچکه‌کانی « باشووری کوردستان » به تایبه‌تی، « خۆرهلان و خۆراوای کوردستان » به گشتیی هاتبوون، له‌وانه هه‌بوون، میوانبوون، هه‌شبوون، به « هۆنراوه، چیرۆک و کۆلینه‌وه », به شداریبیان له فستیفاله‌که‌دا کردبوو.

به کورتیی: له‌م گوتاره‌دا ده‌مه‌وێ، له پوهی « کۆمه‌لایه‌تی و نه‌ته‌وه‌یی » به‌وه، باسی فستیفاله‌که بکه‌م و له که‌لکه‌کانی بدوێم. به راستیی، فستیفاله‌که، وه‌ک کۆبوونه‌وه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی که‌لتووریی وابوو، خۆبێندهوار و پروناکبیران، په‌یتاپه‌یتا، خۆیان به یه‌کدی ده‌ناساند، ده‌مه‌ته‌قیاندە‌کرد، بێر و رایان ده‌گۆڕیه‌وه، ناوێشانیان له یه‌کدی وهرده‌گرت و تێکه‌لاوییه‌کی زۆر باش، له نێوانیاندا درووستبووبوو.

هەر له یه‌که‌مین رۆژدا بوو، کۆمه‌ڵی کور و کیژی لای هێژای « رۆژه‌لاتی کوردستان » م ناسی. خۆشبه‌ختانه، له ریتی به‌رهمه‌که‌نامه‌وه به‌گشتیی و گوتاره‌کانی « Kurdistanpost » هه‌وه به‌تایبه‌تی، له دووره‌وه ده‌یانناسیم. هه‌روه‌ها، منیش هێندیکیانم وه‌ک ناو، هەر له دووره‌وه ده‌ناسی، بێ ئه‌وه‌ی، پێشتر هه‌یچمان یه‌کدیمان ده‌یبی.

به‌ڵی، ماوه‌ی یه‌که‌هفته، هه‌موو رۆژی: به‌یانیان، پاش نیوه‌روان و ئیواران، تا دهره‌نگ، پێکه‌وه بووین، بێ ئه‌وه‌ی، هه‌یچ جۆره‌ گرفتێ روویدا. هه‌موومان به‌ ته‌واویی، هۆگری یه‌کدی بوو بووین. گه‌ڵی یادگاری خۆش و شیرینمان، له لاپه‌ره‌کانی بیر و هۆشماندا تۆمارکرد. کاتێ فیس‌تیفاله‌که‌ش ته‌واو بوو، هەر که‌سه‌ی له کۆپه‌هاتبوو، بۆ شوێنی خۆی گه‌رایه‌وه. به‌لام، هێندێ له‌ خوشک و برایانه‌ی « رۆژه‌لات »، زۆر به‌ گه‌رمیی، داوایان لێ کردم، کاتێ له « ئێران » هه‌وه ده‌گه‌ڕێمه‌وه، سه‌ریان لێ بده‌م. منیش، دلم نه‌شکاندن و به‌لێتم پێ دان، به‌سه‌ریانکه‌مه‌وه.

ئه‌وه‌بوو، رۆژی « 20. 12. 2004 »، شروشی‌تالم کۆکرده‌وه و بارگه‌م پێچایه‌وه، سواری ترومبیل بووم و گه‌رامه‌وه. ده‌مه‌و نیوه‌رۆیه‌کی دره‌نگ، له شاری « سنه »ی خۆشه‌ویست دابه‌زیم. هەر زوو، پێوه‌ندیییم به‌ یه‌کێ له‌ دۆسته به‌رێز و ئازیزانه‌وه کرد. به‌لام، هەر هێنده، زه‌نگم بۆ لێدا، ئیدی وه‌ک له ئاسمانه‌وه باریبیستم، پاش ماوه‌یه‌کی که‌م، خۆی و کورپه‌ گه‌وره‌که‌ی، به‌ ترومبیلیکه‌وه په‌یدا بوون و له به‌رده‌مدا وه‌ستان. دابه‌زین، یه‌کدیمان ماچ کرد، سواری بووین و به‌ره‌و مال به‌رێکه‌وتین. به‌ راستیی، ئه‌وه‌ی ئه‌و خه‌یزانه به‌رێزه، بۆ منیان کردوه، باوه‌ر ناکه‌م، هه‌یچ براهیه‌کی دایک و باوکی، یا، هه‌یچ هاوڕێیه‌کی گیانییه‌گیانییش، له ژياندا بۆیان کردبم!

دوای ماوه‌یه‌کی که‌م، نانی نیوه‌رۆمان خوارد. ئینجا، به‌ ترومبیل، نیو شاره‌که‌یان گێرام، شوێنه‌ گرنگ و خۆشه‌کانی شاریان پیشاندام. ئه‌وه‌ی زۆر سه‌رنجی راکێشام و شایانی باسکردن، به‌ چهن خاڵی باسیده‌که‌م:

1. کاتێ سالی « 1974 »، له هێزی « خه‌بات » پێشمه‌رگه‌ بووم، بۆ یه‌که‌مین جار، شاری « سنه » م دی. به‌لام، هه‌یچ گومانی تێدا نییه، له ماوه‌ی ئه‌م سه‌ی سه‌له‌دا، شاره‌که‌، گۆرانیکێ چه‌نده‌یه‌تی و چۆنایه‌تی گرنگی، به‌ خۆیه‌وه دیوه. زۆر گه‌وره‌بووه، ژماره‌ی دانیش‌تووانی زیاده‌یکردوه، گه‌ڵی خانووی گه‌وره و ته‌لاری به‌رزی جوانی تێدا دروستکراوه، به‌ ته‌واویی گه‌شه‌یکردوه و وه‌ک بووکی « رۆژه‌لاتی کوردستان »، رازاوه‌ته‌وه. جاده‌ی پان و به‌رین، پردی زۆری سه‌ر زه‌ویی و هه‌لواسراوی په‌رینه‌وه، داروهره‌ختی سه‌ر

گرده‌کان، بلواری خنجیلانه و ریکوپیک، هینده‌ی دیکه، دیمه‌نی شارمه‌کیان جوانترکردوو و سهرنجی ریبوار، بۆ لای خویان راده‌کیشن. به تایبه‌تی، بۆ یه‌کیکی وه‌ک من، زۆر دلگیر و خوشبوو، چونکه، له زۆر ڕووه‌وه، له شارای «سوله‌یمانیی» ده‌چوو و هه‌ستم به نامۆیی نه‌ده‌کرد، به تایبه‌تی‌تریش، کاتی به چپای سه‌رکه‌شی «ئابیده‌ر» دا سه‌رکه‌وتین، له سه‌ر لووتکه به‌رزه‌که‌ی گیرساینه‌وه، ته‌ماشای شارمان کرد، یه‌کسه‌ر، چپای «ئهم‌ز» و ئیوارانی «سوله‌یمانیی»م بیرکه‌وته‌وه. چونکه، کۆمه‌لی چپای گه‌وره و گچکه، به‌رز و نزم، ده‌وری هه‌ر دوو شاریان داوه، ده‌شتیکی پان و به‌رینیش، له ئامیزیان گرتوون، به ئارامیی، له باوه‌شی پر له نازیاندا راکشاون، ده‌لی، خه‌ویان لی که‌وتوو! له دووریشه‌وه، گۆپه‌کانی شار ده‌بریسکانه‌وه و جریوه‌یان ده‌هات، ختووکه و خوشییه‌کی تایبه‌تی‌یان، به گیانی شه‌که‌تی بینهران ده‌دا. به‌لام، باشت‌رایه، مرۆدان به راستییدا بنی و بلی: شاری «سنه»، گه‌لی له شاری «سوله‌یمانیی» خاوتنتر، ریکوپیکتر، شیرینتر و رازاوت‌تره. که‌چی، له ڕووی جوله‌ی هاتوچۆوه، تا بلی، بی یاسای، پتوه دیاره، به شتیه‌یه، هه‌چ جۆره یاسا و ریسایه‌کی هاتوچۆ پترو ناکرێ!

جاران، چپای «ئابیده‌ر»، جگه له چهن درمخت و کانیییه‌ک، هه‌چی دیکه‌ی لی نه‌بوو. به‌لام ئیسته، تا سه‌ر لووتکه‌که‌ی، جاده‌ی پان و گه‌وره‌ی قیرتاوکراوی بۆ راکیشراوه، مرۆ زۆر به ئاسانی ده‌توانی، سه‌رکه‌وی و هه‌ر چوار ده‌وری شار ببینی. زۆربه‌ی زۆری چپاکه‌ش، به درمختی هه‌مه‌چه‌شنه رازاوت‌ته‌وه، گه‌لی کیۆسک، چایخانه، رێستۆرانتی جوان و خاوتنی لی کراوت‌ته‌وه. به راستیی، کاتی له‌وه‌به‌زاییه‌وه، ته‌ماشای شارم ده‌کرد، هینده جوانبوو، هه‌ر له «به‌هه‌شتی کورده‌واری» ده‌چوو، جوانیییه‌که‌ی به شتیه‌یه بوو، هه‌زی پتم نه‌بوو، بگه‌ریمه‌وه و به‌جیییلم.

ناخ! خۆزگه‌م هه‌موو کوردی، توانای ئه‌وه‌ی ببوایه، سه‌ردانیکی ئه‌و شاره‌ دێرینه‌ی «کوردستان»ی بکرایه و چهن ڕۆژیک تیدا بمایه‌ته‌وه، تا، له ئه‌فسوونی جوانیی شار، له ڕووخۆشی و میوانداریتی دانیشتوانه‌که‌شی، بی به‌ش نه‌بوایه. خۆزگه‌م، له ڕووی نه‌ته‌وه‌یی و کۆمه‌لایه‌تی‌یه‌وه، ئازادی ته‌واویان هه‌بوایه، ئینجا ده‌مزانی، پتته‌ختی خان و به‌گه‌کانی ده‌وله‌تی «ئهرده‌لان»، چهن جوانتر و پتت‌که‌وتوتر ده‌بوو!

2. ئه‌و ئیواره‌یه، دوا ڕۆژی که‌ژی پاییز بوو. واته: یه‌که‌مین شه‌وی وهرزی زستان بوو. به‌لی، ڕۆژی «20»ی مانگی هه‌موو سالی، هه‌موو دانیشتوانی ده‌وله‌تی «ئێران» به‌گشتیی، دانیشتوانی شاری «سنه» به تایبه‌تی،

که ژاوهی که ژێ پاییزی پرچ زهره به پێدهکههه، خۆیان ئاماده دهکههه، پێشوازیی له بێشکهی ساردوسری، وهرزی زستانی پرچ سپی بکههه. بۆیه، له سههرانهری « ئێران » دا، ئهو شهوه، جێژن دهگێژن، به زمانی فارسیی « شهوی یه‌لا » و به کوردیش، « شه‌وچه » ی پێ ده‌لێن. گوايه: یه‌که‌مین پوژی زستانه، به درێژترین شه‌وی سالی « ئێران » یش داده‌نرێ.

له‌به‌رئوه، ده‌مه‌و پوژاوابوون، شه‌قامه‌کانی شار جمه‌یاندی، رێ به‌ر رێبوار ناکه‌وێ، کۆمه‌لانی خه‌لک، به‌ نێو بازاره‌کاندا ده‌گه‌رێن، که‌ره‌سه‌ی پێوست بکړن و خۆیان بۆ ئهو شه‌وه ئاماده‌کههه. دواي ئه‌وه‌ش، هه‌ر سه‌ر له‌ ئێواره، هه‌موو دووکان و بازاره‌کان داده‌خړین، ده‌رگه‌ی چایخانه و رێستورانته‌کان ده‌به‌سړین. واته: گه‌ر ئهو شه‌وه، رێبواړی رێی له‌و شاره‌ بکه‌وێ، بێ شێو سه‌رده‌نێته‌وه. چونکه، هه‌موو خێزان و بنه‌ماله‌کانی شار، له‌ مالی گه‌وره‌یه‌کیان کۆده‌بنه‌وه، پێکه‌وه نان ده‌خۆن و جێژن ده‌کههه. وه‌ک بیستم، فارسه‌کان زیاتر « پلاو » و کورده‌کانیش « یاپراخ » لێده‌نێن. دواي ئه‌وه‌ی نانی ئێواره‌ش ده‌خۆن، ئیدی ئهو شه‌وه، به‌ قسه‌ی خۆشه‌وه به‌سه‌رده‌به‌ن، سه‌رگوزشته‌ی کۆن ده‌گێرینه‌وه. چه‌ره‌س، شیرینی و میوه ده‌خۆن، تا ده‌نگانی پێکه‌وه داده‌نیشن، به‌ خۆشیی و کامه‌رانیی راده‌بوێرن. لێره و له‌وێش، له‌ ناکاو، گوێت له‌ ده‌نگی فیشه‌که‌شیتته و ده‌مارقاچان ده‌بێ. ئه‌م که‌لتوور و جێژنه‌ گه‌وره‌یه‌شیان، له‌ سه‌رده‌می په‌یامبه‌ر « زهرده‌شت » و ئیمپراتۆریای « میدیا » وه‌ بۆ ماوه‌ته‌وه، پشته‌و پشته‌ پاراستوویانه، شانازی پێوه ده‌کههه و زۆر به‌ په‌رۆشیشه‌وه، رێزی لێ ده‌گرن و یادیده‌که‌نه‌وه!

3. هه‌ر به‌و بۆنه‌یه‌شه‌وه، خۆپندکارانی وانه‌ی کوردیی زانکۆی « ئازاد » له‌ شاری « سنه »، به‌ هه‌زار ناری عه‌لی، مۆله‌تیان له‌ لایه‌نه‌ به‌رپرسه‌کان وه‌رگرتبوو، تا، ئاهه‌نگیکێ کوردانه سازکههه. ئهو دۆسته ئازیزانه، منیشیان بانگکرد و کۆلی گه‌رمیان کردم. ئاهه‌نگه‌که، له‌ سه‌ر شانۆی زانکۆ سازکرا و کارێری « 18. 30 » به‌ کاتی « ئێران » ده‌سیپێکړد. کاتی له‌ ده‌رگه‌ی هۆله‌که‌ نزیکبووینه‌وه، پۆلی کور و کیژی کورد، به‌ جلی کوردیی و ده‌م به‌ پێکه‌نینه‌وه، زۆر به‌ گه‌رمیی، به‌ره‌و روومان هاتن، پێشوازیی و خۆشه‌اتنیان لێ کردین، پێش خۆیان داین، له‌ ریزی پێشه‌وه‌ی هۆله‌که، جێیان بۆ ئاماده‌کردبووین و ئێمه‌ش دانیشتين.

به‌ راستیی، زۆر سه‌رم سوورما‌بوو، نه‌مه‌ه‌زانی، ئه‌وه‌ خه‌وه یا ئه‌ندیشه‌یه! ئاخ‌ر، من چی ده‌بینم؟! چی ده‌بیستم؟! تق بلیتی، ئه‌و کۆبوونه‌وه « هونه‌ریی و وێژه‌یی » یه‌ گه‌وره‌یه، له‌و شاره‌ سوورده‌ا سازکرای؟! تق بلیتی، چه‌رخ و

دهوران گۆرابی، وا پۆله کانی کورد، به ئاشکرا، خۆیان دهنۆتین؟! ئاخر، چۆن سهرم سوور نه مینێ، ئهو هۆله گه ورهیه، برپر بووبوو، یهک کورسیی به تال نه مابوو، ته نهاته خۆتندکارهکان، له سه ر پلیکانه ی نێوه راستی هۆله که دانیشتبوون و له قه راغ دیواره کانیش، به پێوه وه ستابوون! جگه له من و هیندێ میوانی دیکه ش، زۆربه ی هه ره زۆریان، چ نێر و چ مێ، جلی کوردیی رهنگاو په نگیان پۆشیبوو، ئهو هه موو کوره قنجه قیت و قۆزه، ئهو هه موو شه که ره کیژه کارماز ه نه ره م ناسکه جوان و نه شمیلانه، به جلی کوردیی په نگین و پشتینی شوپه وه، ده هاتن و ده چوون، ده تگوت، له هۆلی پیشانگه ی پۆشاکدا دانیشتووین و جوانترین خۆپیشاندهری پۆشاک، به به رده ماندا دێن و ده چن. هه موویان بالابه رن، نێوقه د باریک، شلومل و چاوبه له ک، به نیگای ئه فسووناوی چاو و زه رده خه نه ی شیرینی سه ر لیویان، به ندی دلایان ده پساند و هه زاران پیری سه رسپی وهک منیشیان، گه نچ ده که رده وه!

سه ر شانۆکه، به پرۆژیکتۆری په نگاو په نگ و دیکۆری کورده واری جوان پا زابۆوه، چهن جوژه خوارده مهنیی و شه وچه ره یه کیش دانرابوو. ئاهه نگ ده سیپیکرد، خانمه کوردیکی به ریز و نه شمیلانه دانیشتبوو، به رنامه کانی پیشکه شه که ر، به شدار بووانی به گشتیی و منی میوانیشی به تایبه تی، به خیره تینا. ئینجا، یهک له دوا ی یهک، کوپ و کیژه لاوهکان، به رنامه ی تایبه تی خۆیان، له «هۆنراوه، په خشان و چیرۆک»، پیشکه ش به ئاماده بووان کرد. ناوبه ناویش، تیپیکی موزیکی کوردیی، ئاهه نگیکی موزیک و گۆرانیی کوردییان بۆ ده گێرپاين و هینده ی دیکه، کوپه که یان گه رمتر ده کرد، تاووتینیان به لاوهکان ده به خشی. یا، کو مه لێ کوپی لاو، هه موویان پا نکوچۆغه یان له به ردا بوو، کلاشی «هه ورامیی» یان له پێدا بوو، له سه ر ئاوازی گۆرانیی فۆلکلۆری کوردیی، هه لپه رکێیه کی گه لێ جوان و ریکوپێکیان پیشه که شه که ر، به قیژه و قریشه که یان، ئاره زووی ئاماده بووانیان ده جولا ند. به راستیی، هینده جوان هه لده په رین، هه ر له خۆیان ده هات و که م هه لپه رکیی و جوانم، له «باشوور» دیبوو!

دوا ی هه موو چالاکییه کیش، ها په ی چه پله و هاواری ئاماده بووان، هه موو کون و قوژنیکی هۆله که ی پرده که ر، به تایبه تی کاتی ناوی چهن زا راوه یه کی وهک: «شهید» یا «کوردستان»، له هۆنراوه و په خشانه کاندای ده هات، ئیدی، له بهر هاوار و قیژه، هۆله که ده له ریه وه و له سنووری تی ده په راند. هه رچه نه ده خۆتندکارهکان، به مه رجی مۆله تی ئاهه نگه که یان وه گر تبوو، به هیچ شیوه یه، ناوی «کوردستان، ئازادی و سه ره بخو یی» نه به ن و

گۆرانیییه‌کانی هونه‌رمه‌ند « ناسری په‌زازی »ش نه‌ئینه‌وه. که‌چی له‌گه‌ل
ئهو‌شدا، هر به‌و شیوه‌یه، هاواربانه‌کرد و ده‌یانقیژاند، هر ئه‌وه نه‌بوو، بۆ
« کوردستان » ئازیزه‌که‌ی خۆیان، شیت و هار نه‌بن، خیراخیراش، به‌یه‌ک
ده‌نگ هاواربانه‌کرد، « په‌زازی، په‌زازی، په‌زازی ». منیش، له‌وکات و
ساتانه‌دا، بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه و له‌ دلی خۆمدا ده‌مگوت: خواجه، ئه‌مه‌ چ
سه‌رده‌م و وێژدانیکه، ئازادی له‌ مرۆقه‌ده‌غه‌کرێ، ته‌نانه‌ت نه‌یه‌لن، ئه‌م لاوه
کوردانه، به‌ ئاره‌زووی دلی خۆیان، گۆرانییش بچرن؟!!

به‌ راستی، کاتی گویم له‌ به‌رهمه‌ جوانه‌کانیان بوو، وه‌ک گۆل گه‌شامه‌وه،
تقوی هیواکانم، له‌ ئینجانه‌ی بیر و هۆشما، چه‌که‌ره‌یکرد و گوتم: گه‌لی ئه‌م
پۆله‌ ئازا و مه‌ردانه‌ی هه‌بی، ئه‌م پۆله‌ به‌ جه‌رگانه‌ش، ئه‌و هۆنراوه‌ پر له
جۆشوخرۆشانه‌ بخوێننه‌وه، هه‌رگیز نا‌کرێ و نابێ، تا سه‌ر، ده‌رگه‌ی ئازادی
و سه‌ربه‌خۆییان لێ داخړێ، هر به‌و شیوه‌یه‌ بمێننه‌وه، مافه‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌کانی
خۆیان به‌ ده‌س نه‌هێن! ئیدی، زۆر دلم خۆشبوو، له‌ خۆشیاندا خه‌ریکبوو،
شاگه‌شکه‌ده‌بووم و بێ ئه‌وه‌ی، ئاگام له‌ خۆم بێ، منیش وه‌ک ئه‌وان، گه‌رم
بووبووم، چه‌پله‌م لێده‌دا و له‌ به‌ر خۆمه‌وه، بۆم ده‌سه‌ندنه‌وه. به‌لام هه‌رچه‌نده،
له‌ لایه‌که‌وه، بستیست بالامده‌کرد. که‌چی، له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، دلم
پریوو، بۆ باری ناله‌باری ئه‌و نه‌ته‌وه‌ هه‌ژاره‌ بنده‌سه‌ داگیر و دابه‌شکراوه،
وه‌ک مه‌نجه‌لی سه‌ر ئاگر قوڵپیده‌دا، بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه و ده‌مگوت: ئاخ‌ر
خواجه، تا که‌ی « 40 » میلیۆن کورد، به‌و شیوه‌یه‌ بژین و بچه‌وسیتندرنه‌وه؟!!

سه‌یر ئه‌وه‌بوو، خوێندکاره‌کان هێنده‌ به‌رێژ و خاوه‌ن هه‌ستی به‌رز
کوردایه‌تی خاوین بوون، ده‌سته‌ده‌سته‌ ده‌هاتن و خۆشهاتنیان لێ ده‌کردم،
وێنه‌یان له‌گه‌ل ده‌گرتم و چه‌ندین جار پێیان ده‌گوتم: ئاهه‌نگه‌که‌ت رازانده‌وه،
مایه‌ی شانازی‌مانه، کوردیکی « باشوور »، به‌شداری جێژنه‌که‌مان ده‌کا!
به‌لێ، ئه‌وه‌ یه‌که‌مین جاربوو، به‌ چاوی خۆم و له‌ نزیکه‌وه، ئاهه‌نگیکی وا
جوان و ڕیکوپی‌ک، له‌ پارچه‌یه‌کی دیکه‌ی دلمدا ببینم، ئه‌وه‌ یه‌که‌مین جاربوو،
له‌ نزیکه‌وه، ئه‌و هه‌سته‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌ خاوینه، ئه‌و هۆشه‌ گرگرتووه‌ی
کوروکالانی « پۆژه‌لات »، هه‌ست پێ بکه‌م، گویم له‌و چه‌ن ووشه‌ به‌رز و پر
واتایانه‌ بێ، ئیدی، ناهه‌قمه، گه‌ر شاگه‌شکه‌شیم؟!!

پاشان، چه‌ن شیرمه‌کور و شه‌که‌ره‌کیژکی خوێندکار، شیرینی‌یان گێرا،
ورده‌ورده‌ش، ئاهه‌نگه‌که‌، به‌ره‌و کۆتایی ده‌رۆی، تا، کارێری « 10 »ی شه‌و،
خانمه‌ به‌رێژه ئاهه‌نگی‌ره‌که‌ی سه‌ر شانۆ، سوپاسی هه‌موو لایه‌کی کرد و
کۆتایی ئاهه‌نگه‌که‌ی راگه‌یاندا. پێش ئه‌وه‌ی، بلاوه‌شی لێ بکه‌ین، پۆلپۆل

خویندکاران هاتن و له نزيكه وه، جاريكي ديكه، خوښهاتنيان ليٰ كردم، نيكيه لېووين و به دهم قسه كړدنه وه، هيندي باري سه رنجمان گوړپيه وه و چنه وينه يه كيشمان، بويادگار گرت. پاشان، بلاوه مان ليٰ كرد و ئيمه گه پايڼه وه. ئه و شه وه، له مالي باوكي خانه خوښكه مه وه، خوار دن كرابوو، خوان به چه ندين جوړ « سه وزه، سه لاتنه، ترشيات، ميوه، ماست، ياپراخي سلق و كه له رم » رازابووه، خواردنيكي كوردانه ي به تام و چيژيان ئاماده كړدبوو. تا درهنگانيكيش دانېشتين، قسه و باسي خوښمان ده گيړايه وه.

4. پوژنی دوايي، بهرچاييمان خوارد و کاژیری « 10 » دهرپه رين. يه که مين جار، سهرمان له مالي « ئاسه في گه وره » دا. ئهم ماله، به يه کي له ماله گه وره کاني بنه ماله ي خانه کاني « ئهرده لهن » داده نري. له دوو به شي جياوان پيکه ساتوو: به شي سهره وه ي، نزيکه ي « 250 - 300 » سال و به شي خواره وه شي، نزيکه ي « 105 - 110 » سال له مه و بهر ده بي، درووستکراون. ئيسته، ماله که وهک ئاسه واري کون پاريزراوه، خه لکي شار و توريست، سهردانيده که ن. منيش، به هلم زاني و ئهو دهره ته م له کيس خوم نه دا، بليتمان بري و خومان پيدا کرد. هر چووينه ژووره وه، په يکه ريکي نيوه ي هوته ري گه وره ي کورد « مه وله وي ي تاوگوزي »، به ران به رمان دانرابوو، به ريش و سميليکي دريژي سپيه وه، به کلاو و ميته ريکي کوردانه وه، پيشوازي لي کردين، چاوه به رديته کاني شي، له چاومان چه قانديوو. کاتي لي نيزکبوومه وه، به فارسي نووسراوو: « مولوي کرد »، له ته نيشتي شي وه، کورته يه کي ژيان و ناوي به ره مه کاني ريزکراووون.

پاشان پەتبووین و پۆیشتین. ھەموو ھەوشە و ھەوز، دالان و ھەیان، ژووبەژووری ماله کمان پشکنی. ھەموو دیوار و شوینەکانیش، بە چەندین « تابلۆی جوان، پەیکەری نایاب، دیمەنی دلفرێن، وێنەی پیاوێ گەورەکانی کورد، نووسینی میژووپی، نەخش و نیگار » ی کەم وێنە رازابوونەو. بە راستیی، ھەر سەرم لەو سەرمابوو، ئەوێ لە میژووی ئەو شارە، بابەتی کەلتور و فۆلکلۆری کوردیی دیم، ھەر ئەو جۆرە شتانەبوون، کاتی خۆی، لە « سکانسن » ی شارە رازاوێکە « ستۆکھۆلم » لە « سوید » دیبووم، بە تایبەتی، « ژووری مەلا، شاگرد، خۆندن، میوان، موبەق، نانکردن، نانخواردن، جلستن، کوپوونەوێ خەلک لەگەڵ دەمراستی خاند، پۆشاکی شارە جیاوازیەکانی کوردستان، دارتاشیی، ئاسنگەری، مسگەری، ئالبەندی، کورتاندروون، وێنەی سەردارانێ کورد و گەلی شتی فۆلکلۆری جوانی دیکە »، ھەموویان بە مانیکانی جوان، جل و بەرگی کوردیی

جوړاوجرړ و رازاوهوه درووستکرايوون. جگه لهوهی، ژوروتکی گه وره شيان،
 بڼه رهنه ند و کارمه نده کان ته رځانکړدبوو، به شپوهيه کی به رده وام، کاريان
 له ماله که دا ده کړد و بابه تي فولکلوري نوپيان درووسته کړد.
 سهير نه وېوو، يه کي له نه وه کانی « ناسه فی گه وره »، خوئی لهوئ کاریده کړد،
 پياوړتکی کورته بالای لاواز بوو، قژ و ریشتیکی سپی جوانی درتزی هیشتبڼوه،
 چاوه کانی به قوولا چووبوون، غه میکی زوری تیدا به دیده کرا، له پشت
 کورسی و میزتیکی کونه وه دانیشتبوو، شتی دهنوسی. کاتی لئی
 نریکبوومه وه و هیندی پرسیارم لی کړد، یه کسه رگوتی: خه لکی کوئی؟
 گوتم: « سوله یمانی ».

نیدی، وازی له نووسین هینا، به دریتی، میژووی نه و ماله و بنه ماله که ی
 خوئی بڼه گتپامه وه. ناخر، پتر سهرم له وه سوورمايوو، له و سهرده مه دا، چوون
 به و شپوه جوانه زانستانه و نه دازیارانه یه، نه و هه موو کوڅک و سهرایه،
 حه وز و ناوه، گهرماو و ناوده سه خاوتن و ریکوپیکانه یان درووستکردووه؟!
 هه لېه ته، کوردیش وهک نه ته وه یهک، میژوویه کی پرشنگدار و پر له
 شارسنایی خوئی هیه، بویه، پاشا و سهرداره کانی کورد، به و شپوهيه
 ژيانو! که واته: مایه ی نه وه یه، شانازی به نه ته وه که مانه وه بکه ی!

دوای گه شتیکی « 40 » خوله کی، کوټاییمان به سهردانه که هینا. پاشان،
 سهردانی مزگه وتیکی کوئی شارمان کړد، که خویان به « جامع » ناویده به ن.
 نه م مزگه و ته، سالی « 1227 » کوچی درووستکراوه، واته: نریکه ی « 200 »
 سال ده بی، هیه و نیسته ش، پایه و دیواره کانی هر به پتوه وه ستاون و
 به رگریده که ن، نیسته ش، نویژی رژی هینی لی ده کړی. به لام، به داخه وه،
 سهردانی مالی « مه ستوره خانمی کوردستانی »، موزی شار و قه لا
 به رزه که مان نه کړد. چونکه، هیندیکیان داخرايوون، هیندیکی دیکه شيان،
 سوپای تیدا بوو، قه ده غه بوو، لئی نریکه وینه وه! جگه لهوهی، درهنگیشبوو بوو،
 دهبوایه، هیندی دیارییم بکریایه وه و به ره مال بگه راینايه ته وه، تا خوم
 ناماده که م و کاژیری « 22. 00 »، به ره و « تاران » به ریکه وم.

خودا یارب، له دهمیکی دیکه دا، سهردانیکی دیکه ی نه و شاره شیرینه
 ده که م، هه موو شوینه میژووی و یادگار دیرینه کانی « نه رده لان »
 به سهرده که م نه وه، تا ناسه واری میژووی دیرینی نه و شاره، له نریکه وه
 ببینم، وهک کوردیکی نیشتمانپه روهر، زاخاوی چاوه کانی پی بده مه وه، دل و
 دهرونه که یله که شمی پی بگه شینمه وه!*

ستوکھولم

2004. 12. 30

« 12. 01. 2005 »، جارتیکی دیکه، بۆ ئەلبێژاردن، سەردانی « کوردستان » کردووه. بە داخهوه نەمتوانی، له « سنه » لادهم، بەلکوو، یه کسهه له « مەریوان » دابهزیم. بهلام، کاتی پۆزی « 02. 08 » گهڕامهوه، پاش نیوه‌پۆزی هه‌مان پۆز، کارتیری « 14. 00 » گه‌یشتمه‌ شاری « سنه » و چاو‌م به‌ بێینی دۆسته‌ نازێه‌کانم رۆشنیۆوه. پێشتر، چهن جاری تێلیفۆنم بۆ کردبوون. له‌ به‌رنه‌وه، هه‌ر چاو‌ه‌پێیانده‌کردم. دوا‌ی نه‌وه‌ی، نانی نیوه‌پۆزان خوارد، سەردانیکی په‌رتووک‌خانه‌ی گشتیی شارمان کرد. له‌ نه‌وه‌ی چوارهم، کۆبوونه‌وه‌ی « نه‌نجومه‌نی نه‌دیانی کوردستان » هه‌بوو. منیشیان بانگ‌رهبوو. ده‌می نیواره‌ و کارتیری « 18.00 » بوو، ماوه‌یه، گویم له‌ هیندێ نووسه‌ر و هۆنه‌رگرت، به‌ره‌مه‌کانی خۆیان خوێنده‌وه. پاشان، له‌ناکاوه‌، داوایان لێ کردم، ده‌رباره‌ی به‌ره‌مه‌کانی خۆم و پڕۆسه‌ی هه‌لبێژاردن له‌ « کوردستان »، به‌شداری له‌ کۆرتیکی پرسیار زۆلامدا بکه‌م. منیش، به‌ خوشییه‌وه‌ په‌سه‌ندم‌کرد. کۆره‌که‌، ماوه‌ی دوو کارتیری ته‌واوی خایاند، ده‌مه‌ته‌قییه‌کی تێروته‌سه‌لمان، له‌ سه‌ر ره‌وشی کورد کرد. پاشان، شیرینی به‌خشیایه‌وه‌ و له‌ نزیکه‌وه، له‌گه‌ڵ نه‌و خوشک و برایانه‌دا، یه‌ک‌دی‌ان ناسی. نیواره‌، له‌ مالی خانه‌خوێکه‌م، کۆمه‌لێ نووسه‌ر و رۆژنامه‌نووس بانگ‌رابوون، له‌وانه‌: هه‌ر دوو سه‌رنووسه‌ری رۆژنامه‌ی « ناسۆ » و « سیروان »، کاک « نه‌حه‌مه‌دی محه‌مه‌دی » وه‌رگێتێر ناماده‌بوون. کاک « محه‌مه‌د »، باوکی خانه‌خوێکه‌مه‌. تا نیسته‌، ده‌ په‌رتووکی له‌ کور‌دییه‌وه‌، بۆ سه‌ر زمانی فارسیی وه‌رگێت‌راوه‌. له‌وانه‌: « چیم دی »، میژووی ژبانی « شیخ مه‌حمود، قازی محه‌مه‌د و مه‌لا مسته‌فای بارزانی ». به‌ رێکه‌وت کاک « حه‌مه‌ نه‌مین پێنجوینی » ش له‌ « سنه » بوو. نه‌ویش زانیبووی، من له‌و ماله‌م، هات‌بوو. خواردنیکی زۆر ناماده‌کرا‌بوو. دوا‌ی ناخواردنیش، ده‌مه‌ته‌قی گه‌رم‌بوو. به‌لام به‌ داخه‌وه، نه‌و شه‌وه‌ نەمتوانی، زۆر بمێنمه‌وه‌، چونکه‌ ده‌بوایه‌، کارتیری « 22. 00 »، سواری ترومبیل بم و به‌ره‌و « تاران » به‌رێکه‌وم. نه‌وه‌ دووه‌مین جاریبوو، له‌ نزیکه‌وه، له‌گه‌ڵ هیندێ له‌ کورد په‌روه‌رانی پارچه‌یه‌کی دیکه‌ی نیشت‌مانه‌که‌مه‌دا دانیشم، دید و بۆچوون ئالوگۆرکه‌ین. ناخر، خه‌لکی نه‌و شاره‌ تیکۆشه‌ره‌، ناگرده‌که‌نه‌وه‌ و زۆر بۆ کێشه‌ ره‌واکه‌ی خۆیان به‌ په‌روشن. بریار وایه‌، زانکۆی « کوردستان » به‌ فه‌رمیی، بانگه‌یشت‌م بۆ بنێرن، چهن پۆزی لایان میوان بم، چهن کۆرتیکی وێه‌یی و زمانه‌وانیی، بۆ خوێندکارانی کورد بگرم.

له‌ راستیی‌دا نه‌م‌ویست، ناوی هیچ دۆست و برایه‌کی کوردی نه‌و شاره‌ بێتم، به‌لکوو، هه‌ر ویستم، به‌ شیوه‌یه‌کی گشتیی، ده‌رباره‌ی نه‌و شاره‌ شیرینه‌ قاره‌مانه‌ی « کوردستان »، شتی بنووسم. تا نه‌و کوردانه‌ی، له‌ نزیکه‌وه‌ نه‌یان‌دیوه‌، هه‌م له‌ دووره‌وه‌، شتیکیان گوێ لێ بێ، هه‌م هانیان‌ده‌م، سەردانیکی نه‌و به‌شه‌ی « کوردستان »یش بکه‌ن.

گه نجينه ی

زیر

هه موو مروځی، گه نجينه یه کی پر له خشلی جوانی گه وهه و مرواری، زیر و زیو، له نیو شانہ کانی بیر و هوښیدا شار دراوخته وه. به لام، گرنگ نه وهیه، مروځی زیر و بلیمهت، له خودی خوۍ وردبیته وه، خوۍ باستر بناسی و له کاتی پتووستدا، نه و گه نجينه پر بایه خه بدوژیته وه!

هه لبت، جوانی و ریکوپیکۍ نه دنامه کانی جهسته ی مرو، تاهه تایه، بۆ که س نامینۍ. ئاخر، جوانترین له شولار و روخسار، وهک گولیکۍ گه شی جوانی ته ری بۆنخوښی به هار وایه، هه ده بی، پوژئی له پوژان، یهک له دوی یهک، په ره کانی هه لومړی و رو تو قو و تیتته وه. به لام، نه وهی دهمینیتته وه، ته نیا هه نه و تو وهیه، که له هه ناوی خویدا هه شاریداوه و له دواړوژدا، ژیانیکۍ دیکه ی نوی پۍ دبه خشیته وه و سه رله نوی زیندووده بیتته وه. بۆیه، نه و گه نجينه شار او هیه ی، که م یا زور، هه موو مروځی هیه تی، گه لی له جوانی پروه کانی دیوی دهره وهی مرو جوانتر و گرنگتره، له راستییشدا، هه نه وهشی بۆ دهمینیتته وه!

به لام وه نه بی، هه موو که سی بتوانی، په ی به و گه نجينه پر له زیر و زیوه به ری، به لکوو، هیندی که س هه ن، دوی ماوهیه کی زور، بۆیان دمرده که وی و دهمیدوژنه وه. که چیی، هیندیکی دیکه ش هه ن، خو یان ههستی پۍ ناکه ن و ده بی، که سیکی دیکه هه بی، یارمه تی یان بندا و سه رنجیان، بۆ لای نه و گه نجينه پر بایه خه راکیشی! چونکه، نه و سامانه بی هاوتایه ی، خوی گه وره به مروی به خشیوه، له شیوه ی به هره ی جیا جیادا دمرده که وی.

بق نمونه: هیندی مرق هەن، بەهرەى هونەری بەرزیا ن تیدا بەدیدهکری و بە راستی، هونەر مەندیکی بلیمەتن، جا گەر دەنگخۆشین و گۆرانیی بچرن، یا، موزیکژەنب و ئاواز دانن، یا، توانای نواندنیا ن هەبێ و کاری نواندن بکەن، یا، دەسوپەنجەیهکی زێڕینیا ن هەبێ و وێنەکێشین، یا، پەیکەر تاشن و پەیکەری جوان دروستکەن ... هەموویان وەک یەک، خاوەن بەهرەن و هیچ لە باسەکە ناگۆڕی.

هیندی مرقی دیکە هەن، مێشکیان گەرەتر و فراوانترە، وەک زانایەک بیر دەکەنەو و پەفتاردەکەن. ئەمانەش، لە نمونەى هەرە بەرزیا ندا، هەموو ئەو زانا ناودارانە دەگریتهو، کە بە داهێنانی بەرز و دەگمەنیا ن، پاژەیهکی گەلی گەرەى کۆمەلگەى مرقیان کردوو و مێژووش، هەرگیز ناتوانی، لە یادیا نکا و لە ئاستیا ندا، چاوپنوقینى. ئاخر کى بى، ناوی چەن زانایەکی گەرەى وەک: « گالیلۆ، ئەدیسۆن، نیوتن، ئەرخەمیدس، فیساغۆرس، ئەنیشتاين ... » ی نەبیسیتى!!

جگە لەوێ، هیندی نووسەر، هۆنەر و ئەکا دیمیکیش هەن، هەر یەکەیان، لە بواریکی جیا جیا و دیارییکراودا کار دەکەن و دەسپەرەنگینى خویان دەنوێن. ئاخر، زانا و نووسەرێکی گەرەى عەرەبى وەک: دوکتۆر « تەها حوسێن »، نابیناشبوو، کەچیی، کەم نووسەر هەبوو، شان لە شانی بدا. هەر وەها، نووسەرێکی نابینای وەک: دوکتۆر « کامیل حەسەن بەسیر »یش، هەر لە تەمەنى مندا لێیەو، ئەو زیرەکیی و توانا گەرەیهى تیدا بەدیکراو و بلیمەتێکی کورد بوو، لە یەکیکی وەک « تەها حوسێن »یش کە مەتر نەبوو! یا، هیندی لەو کەم ئەندامانەى لە وولاتە دیمۆکراسی خاوەکانى جیها ندا دەژین، ئەوانەى مێشکیان کار دەکا، گەلی مرقی ژیر، زیرەک، لێهاتوو و وریایان تیدا هەلکەوتوو!

بەلام، گرنگ ئەوێ، مرق هەولێدا، خۆی چاک بناسی، تا بزانی، ئەو گەنجینە شاراوێهەى یەزدان پێى بەخشیو، لە چ ئاست و بواریک دایە؟ کەى پتویستە، سەرى هەلدا تەو و کەلکی لى وەرگرت؟ چۆن رێز لە خۆی و گەنجینە زێڕینەکەى بگرت؟ لەو رێشەشەو، پاژەى کۆمەلگەکەى خۆی بە تاییەتیی و کۆمەلگەى مرق بە گشتیی بکا!

جا گەر، هەر خاوەن بەهرمیهکی باش، ئەو گەنجینە خۆرسکیی و پڕ بایەخەى دۆزییەو، بە شتوێهەکی باش بەکاریهێنا، ئەوا، نەک هەر خۆی پێ گەرە دەبێ و ناو دەر دەکا، بەلکوو، جگە لەوێ کۆمەلگەى کەلکی لى دەبینی، پێى بەرز دەبیتهو، پتریش پێش دەمکەوێ و دەناسرێ.

تۆبلىتى، پۆلەكانى نەتەوھى عەرەب، پۆژى له پۆژان بتوانن، « حەوت
 ھەلواسراوھ » بە ناوبانگەكانى سەر دیوارەكانى « كەعبە » بە تايبەتیی و
 ھەموو ھۆنەرانی دیکەى سەر دەمى نەزانینیان بە گشتیی له بیرچى!!
 ئاخر، پۆلەكانى نەتەوھى « فارس »، تا، تاكه يەك مروڤیان له ژياندا مابى،
 ھەر دەبى، سوپاسى چەن نووسەرێكى بلیمەتى وەك: « سەعدى شیرازى،
 حافزى شیرازى، خەيام و فیردۆسى » بکەن. چونکە، گیانێكى نوێیان، بە
 بەر زمان و وێژەى فارسییدا کرد و بە گەلانى جیهانیشیان ناساند.
 پۆلەكانى نەتەوھى « ئینگلیز » دەبى، شانازى بە نووسەرێكى گەرەى
 بلیمەتى وەك: « شیکسپیر » ھو بەکەن.

ھەر وەھا، پۆلەكانى نەتەوھى کوردیش تاماون، ھەر دەبى، شانازى بە
 میژوونووسێكى گەرەى ناودارى وەك: « شەرەفخانى بەدلیسى » و
 ھۆنەرێكى نەتەوھى مەزنى وەك: « ئەحمەدى خانى » ھو بەکەن!
 له كۆتاییشدا، ھەر ھێندە دەلیم: خۆزگەم، خاوەن بە ھەرەكانى كورد بە
 گشتیی و ھۆنەرەكانى بە تايبەتیی، پێزى خۆیان و ئەو گەنجینەھى نێو
 ھەناوى خۆیان بگرتایە، گەوھەرى ھونەر و ووشەیان، بە نرخى تەماتە
 نەفرۆشتایە!

ستۆكھۆلم
 2005. 03. 03

* * *

هونه ر و هونه رمه ند

«1»

ئەز پىم وايە، ھەر كەسى، پىز لە زمانە زكماكەكەى خۆى نەگرى، پىز لە خوشى ناگرى! ھەر شارى، واز لە زمانە خۆرسكەكەى خۆى بىنى، واز لە گيانى خوشى دىنى! ھەر گەل و نەتەوھىەكەىش، زمانەكەى خۆى لەبىركا، وەك ئەوە وايە، پىناسەى ئىتتىكى و جوگرافىيى خۆى بسپىتەو!

تا ئىستە، چەندىن جار، چەندىن شار و وولات گەراوم، لە ھىچ شار و وولاتىدا نەمدىو، جگە لە گۆرانى بە زمانەكەى خۆيان، بە ھىچ زمانىكى دىكە، گۆرانى لىدەن و بلاوكەتەو. لە گازىنۆ و چاىخانەكان، ھەر بە زمانە زكماكەكەى خۆيان، گۆرانى لىدەن. ھەموو رادىو و تىلەفەزىيۆنەكانىشيان، ھەر بە زمانە نەتەوھىيەكەى خۆيان دەدوین، گۆرانى دەلەن و بەرنامەكانيان پىشانەدەن. مەگەر لە ھەفتەيەك، يا مانگى جارىدا، بەرنامەى گۆرانى بىانييان ھەبى!

كەچى، گەر باسى «كوردستان» ى مەزن نەكەم، تەنیا ھەر، باسى بەشەكەى «باشوور» بكەم، چونكە، ئەو پۆ ئازادە و كورد دەتوانى، بە ئارەزووى خۆى ھەلسوكەوتبكا، ھەر شارىكى «باشوور» بگرىن، لە ھەموو شوپىنى، بە ھەموو زمانىكى بىانيى، پتر گویت لە گۆرانى دەبى، وەك لەوھى، بە زمانى كوردى، گویت لە گۆرانىيەك بى! كەم چاىخانە، دوكان، تۆمارگە، يانە و رىستورانە ھەيە، گۆرانى بىانيى لى نەدەن!

لە ھەمووشى سەيرتر ئەوھىە، سەر لە ئىوارەى پۆزى «29. 06. 2004»، بەرنامەى «ئاوینە»، بۆ دەنگى ژنان تەرخانرابوو، يەكى لەو كىزە كوردە نەشمىلە نازدارانە، ناوى «ئەفەن» بوو، ھەرچەندە، بە كوردى گۆرانى چرى و دەنگىكى خوشى ھەبوو، كەچى، زۆر بە راشكاوى گوتم: گۆرانى كوردى خوشە، بەلام، وەك گۆرانى «تووركى» نىيە. من لە مندا ئىيەو، ھەزم لە گۆرانى «تووركى» ى! ھەى داد و بى داد، ئەم بىانيىپەرستى و لاوازى ھۆشى نەتەوھىيەى پۆلەكانى كورد، چىيە!! لە چىيەو ھاتوو!! تا كەى بەردەوام دەبى!! كەى كۆتايىدى!!

سەیر ئەوێه، هێندی هونەرماندی گۆرانیبێژی کورد هەن، بە چەن زمانیکی جیاوازی، گۆرانیی دەچرێن. بۆ نموونە: گۆرانیبێژیکی وەک « کاروان کامیل »، بەرەمەمێکی نوێی بلاوکردۆتەو، بە هەر سێ زمانی « کوردیی، عەرەبیی و توورکی »، گۆرانیی چریو و زۆر شانازیشی پێوە دەکا! ئاخر، بەو شێوەیە بێ، ئەو بەرەمەمە، بە بەرەمەمێکی کوردیی دانانێ. چونکە، نە هەمووی بە زمانی کوردیی، نە هەمووی بە زمانی عەرەبیی و نە هەمووشی بە زمانی توورکی گوتراو، بەلکۆ، وەک « زەڵاتە هونەریی » وایە. بۆیە، بە بەرەمەمێکی تیکەلێ دەژمێرێ!

هەروەها « دیلان »، بە زمانی کوردیی و بیانیی گۆرانیی دەچرێ، ئەو جۆرە بەرەمەمانەش، لە سەر گۆرانیی کوردیی حسێب ناکرێن! زۆربە هونەرماندە گۆرانیبێژە لاوەکانیشمان، لە ئاوازی کوردیی پەسەن دوورکەوتوونەتەو، لاساییەکی بێ تامی، هونەرماندە گۆرانیبێژەکانی گەلانی « خۆرەلاتی نێو پەست » دەکەنەو، ئاوازی « فارسیی، توورکی، عەرەبیی، ئازەری، هیندی ... » وەردەگرن، هۆنراویەکی کوردیی گونجاوی بۆ دەدۆزنەو، بە ئامێری موزیکی جۆراوجۆر، دەپازێننەو و بە دەنگی خۆیان دەپێن، گوايە: گۆرانیی کوردیی دەچرێ! بەلێ، هەموو گەلانی جیهان بۆیان هەیه، کەلک لە موزیک و ئاوازی یەکدی وەرگرن و کەلکیشیان لە یەکدی وەرگرتوو، بەلام، نەک وەک کورد، کوتومت بیانزن!

ئاخر، هەر کەسێ، چەن ئاوازیکی دانا، یا، چەن گۆرانییەکی چری، یا، ئامێریکی موزیکی ژەن، مەرج نییه، هونەرماندێکی راستەقینەبێ! بۆیە دەبێ، لە خۆمان بپرسین: بۆچی پۆلەکانی نەتەوێ کورد، چەن هونەرماندێکی وەک: « دەرویش عەبدوللا، مەلا کەریم، پەشۆل، عەلی مەردان، تایەر توفیق، سەلح دیلان، رەفیع چالاک، سەید عەلی ئەسغەری کوردستانی، حەسەن زیرەک، محەمەدی ماملێ، مەزھەری خالقی... » پتر و باشتر دەناسن؟! بە هیچ شێوەیەکیشت ناتوان، لە یادیانکەن، بەلکۆ، کەلک لە شێوازی هونەریی و بەرەمەمانیشیان وەرەگرن!

جگە لەوێ، کاتێ پێتمی « بەس »ی فاشیست پوخا و دەولەتی داگیرکەری « عێراق »، لەبەرێک هەلۆهشایەو، خاتوو « شاناز برایم ئەحمەد »، بە زمانی عەرەبیی، هۆنراویەکی بۆ ئەو دەولەتە داگیرکەرە هۆنییەو، ئاوازیکی گەلێ دڵگیر و خوشیشی بۆ دانا، ماویەکی زۆر، پۆژانە چەندین جار، لە تیلیفیزیۆنی « Kurdsat »، هەو، بەو پەڕی شانازییەو لێیان دەدا، وەک ئەوێ، پۆلەکانی گەلی کورد، هیچ گرفتێکی دیکەیان نەبێ، تەنیا هەر، خەمی

خاک و دهو له تی « عێراق » ی داگیرکریان هه بێ! ئه و « عێراق » ی، ئه وه ته ی درووستبووه، کورد وهک هاو نیشتمانیی پله هیچ ته ماشادهکا! *

«2»

هه موو گه لیکی سه ره به خۆ و سه ره به ست، پێگه یشتوو و تیگه یشتوو، ئه کته ره مکانی، به زمانه خوا کرده که ی خۆیان، فیلم و شانۆگه ری پێشکهش ده که ن. که چیی، ئه وه ته ی رژی می « به عس » رخوا وه، رۆ له کانی گه لی کورد له « باشوور »، پله ی گه رمای ته رمۆمه تری بیانییه رستی و خۆ به سوو کزانیان به رزبۆ ته وه، له بری ههستی « کوردا یه تی » راسته قینه و خۆ به کورد زانی، ههستی « عێراق چیتی » گالته قینه یان، به روی پهیدا کردو وه. له به ره ئه وه ده بین: هیندی ئه کته ری کورد هه ن، له بری ئه وه ی، له تی پێکی کور دییدا کار بکه ن، به زمانی کور دیی بدوین، له گه ل هیندی له هونه رمه ندانی عه ره بی « عێراق »، له شانۆدا کار ده که ن و به زمانی عه ره بی ده دوین!

هه رچه نده، هونه رمه ندانی تی پی شانۆی « که شکۆل »، له کاره هونه رییه کانیاندا به گشتیی و له « به رنامه ی به رنامه » دا به تایبه تی، گه لی باب ته ی جوان و ناوه رۆک دهو له مه ندیان، پێشکهش به بینه رانی کورد کردو وه، ره مخه ی به جی و ریکو پیکیان، له لێ پرسه راوانی پارت و میریی گرتو وه، هه له و که مو کوورییه کانیان، به شیوه یه کی زۆر گالته جا رانه و پێکه نی ناوی ده سنیشا نکر دو وه، به رنامه کانی خۆیان یان، زۆر به باشیی و جوانیی رازاندۆ ته وه، بیره که ی خۆیان، زۆر به ئاسانی و راشکاوی، به جه ما وه ری کورد گه یاندو وه، کۆمه لانی خه لکیش، زۆریان پێ خۆ شه و هه می شه، چا وه رتی به رنامه کانیان ده که ن. به لام، ئه وانه هه موویان له لایه ک بوه ستن و ئه وه ی منی زۆر نیگه ران کردو وه، ئه وه یه: داخه ناچی، بۆ ئه و زمانه تیکه لآ وه « کور دیی – عه ره بی » یه پێی ده دوین! چونکه، به کور دیی په تی نا دوین. به لکو و، به کور دییه کی تیکه ل به وشه ی نامۆی عه ره بی ئاخا فتند ده که ن و به و زمانه تیکه لآ وه ده دوین، که « 70 » سا ل له مه وه ره، « ئه مین زه کی به گ »، میژووی « کورد و کوردستان » که ی پێ نووسی وه ته وه! له کاتی کدا، له میژه، زمانی وێژه ی کور دیی، له خه لته و وشه ی بیانی بزار کرا وه و خا وێنکرا وه ته وه!

ئاخر، له بری ئه وه ی، مندا لانی کورد، فێری زمانی کور دیی، وشه ی په تی و بوختی کور دییان بکه ن، پتر فێری زمانی عه ره بی و وشه ی بیانییان ده که ن! ئاخر، خۆ شانۆ ته نیا هه ر، نی وه رۆک و پێکه نین نییه، به لکو و، له هه مو و روویه که وه، قوتا بخانه ی گه له و ده بی، گه وه و گچکه ی گه لیکی دیاری بکرا ویش، فێری زمانه سی شیرینی دایک بکا! تۆ بلی، نووسینه کانی

« شیکسپیر، مۆلیر، » هیچ جۆده رۆلێکی گرنگیان، له گهشه کردنی زمانی نهتهوهیی خۆیاندا نهبووی؟! جگه رگۆشهکانیان، فیری زمانیکی بوخت و رهسهنی نهتهوهیی نهکردبێ؟! »

جا، ئهو هونهرمهنده کوردانه ئازادن، به چ زمانی ددهوێن، له چ جێیه کاردهکهن و له گهڵ هونهرمهندانی سهه به کام گهڵ هاوکاریدهکهن. بهلام، خۆ پارتی « بهس »ی فاشست و « سههدام حوسین »ی دیکتاتۆریش، ههر ئههمیان دهوێست، نهک ههر هونهرمهندانی کورد، به لکوو، ههموو رۆلهکانی کورد، ههر به عهرهبیی بدوێن، به عهرهبیی بیربکه نهوه، به عهرهبیی گۆرانیی بچرن، به عهرهبیی شانۆگهریی پیشکهشکهن، لهبری ئهوهی، بایهخ به زمانهکهی خۆیان بدن، خۆیان به کورد و خه لکی « کوردستان » بزانن!

بیرم دێ، له « یهکیتی سوڤیت »ی کۆن، گهر زۆر پێوێست نهبوایه، رۆلهی گهله جیاوازهکان، تهناهنهت، به زمانی نهتهوهیی بالادەس « روسیی » نهدهوان. ئهو زمانهیان، به زمانی داگیرکەر دادهنا! له گهڵ ئهوهشدا، گهر بهراوردی، له نیوان ئهو گه لانه و گه لی کورددا بکهین، ئهوان، گه لی مافی نهتهوهیی خۆیان وهگرتهبوو! ئیستهش، نهک ههر گه لانی پێشووئێ ئهو دهولهته زلهتیزه، به لکوو، گه لانی « پۆلەند، بولگاریا، ههنگاریا، رۆمانیا، یوگۆسلافیا، چیک و سلۆفاک » نایانهوێ، بهو زمانه بپه یفن، جا نهخوازله لای، گۆرانیی پێ بچرن، فیلم و شانۆگهریی پێ دهرکهن! چونکه ده لێن: ماوهیهکی زۆر، نیشتمانی ئێمهیان داگیرکردبوو، ئازادییمان لێ زهوتکرابوو، له ههموو روهیهکهوه، له کاروانی پیشکهوتنی شارستانی جیهان دواکهوتبووین! ئه دی کوردی چهن دین جار بندهس، چهوساوه و بێ ماف بلێ چی؟! له دهس داگیرکه رانی « کوردستان »، قوری کوێ به سهه خۆیدا بکا؟! »

3

راسته، که نالهکانی تیلیفیزیۆنی نیوخۆیی و ئاسمانیی « کوردستان »، به ههر زمانی، دهنگوباس بلأوکه نهوه، کۆر و سیمینار، له سهه گرفتیی کورد بگرن، فیلم و دهکومێنتی میژوویی و جوگرافیی، دهربارهی کیشهی کورد و خاکی « کوردستان » پیشاندهن، دپندهیی و بێ بهزهیی داگیرکه ران، بۆ گه لانی جیهان روونکه نهوه، تا بلێی، کاریکی باش دهکهن. بهلام، نهتهوهی عهرهب، جگه له که ناله نیوخۆیییهکانی دهولهته عهرهبیییهکان، نزیکه ی په نجا که نالی ئاسمانییان ههیه، ههر که نالێکیش، چهن دین لقێ دیکه ی لێ ده بێتهوه، ئایا، به چ ئایینی رهوايه، و تیلیفیزیۆنه کوردیییه نیوخۆیی و که ناله ئاسمانیییهکان، گۆرانیی، سهروود، نواندن و فیلمی عهرهبیی

لێدهدهن؟! به پاستیی، ئهوه کارێکی زۆر درێژه و له تێلێفیزیۆنی گه‌لێکی
 بندهس ناوه‌شیتته‌وه! تق بلێی، گه‌لێکی ژێردهس هه‌بی، هه‌ندهی کورد،
 هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی لاوازی؟!!

ئاخر، با سه‌رکرده‌کانی کورد باش بزانی، نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب، ئه‌وه‌مه‌وه‌ که‌ناڵه
 نێوخۆیی و ئاسمانییانه‌یان هه‌یه، به‌هیچ شتیه‌یه، پێویستیان به‌گۆرانی
 عه‌ره‌بی، نوادی شانۆ و فیلمی عه‌ره‌بی نییه، تا، که‌ناڵه‌ نێوخۆیی و
 ئاسمانیییه‌ کوردیییه‌کان بۆیان لێده‌ن! ئه‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌ی، چه‌ندین که‌ناڵی
 ئاسمانییان هه‌یه، گۆرانی لێ ناده‌ن، شانۆگه‌ری و فیلم پێشکه‌ش ناکه‌ن،
 به‌لکو، ته‌نیا هه‌ر، ده‌نگوباس بڵاوده‌که‌نه‌وه، به‌رنامه‌ی « نه‌ته‌وه‌یی، پامیاری،
 ئابووری، کۆمه‌لایه‌تی، ئایینی، زانستی و که‌لتووری » په‌خشده‌که‌ن! بۆ
 نمونه: که‌ناڵه‌کانی « ئه‌له‌ره‌میه، ئه‌لجه‌زیره، ANN، ئه‌له‌نار، ئه‌له‌یات،
 ئه‌له‌له‌م ... » جگه‌ له‌وه‌ی، به‌رنامه‌ی زۆر باش پێشکه‌شده‌که‌ن، هه‌میشه‌ش،
 وه‌ک چاوی زیت و وریای، چواره‌مین ده‌سه‌لات وان، چاودێری کردار و
 په‌فتاره‌کانی، لێپرسراوانی ده‌وله‌ته‌ عه‌ره‌بییه‌کان ده‌که‌ن، په‌خته‌ی توندیان
 لێ ده‌گرن و شه‌رمه‌زاریانده‌که‌ن!

ته‌نانه‌ت، هه‌ندێ له‌ ده‌وله‌ته‌ عه‌ره‌بییه‌کان، ئه‌وانه‌ی له‌ رووی هونه‌رییه‌وه
 پێشه‌که‌وتوون، هه‌چ جو‌ره‌ هونه‌ریکی عه‌ره‌بی ده‌وله‌ته‌کانی دیکه‌ی عه‌ره‌ب
 پێشکه‌ش ناکه‌ن. هه‌ر بۆ نمونه: ده‌وله‌تێکی عه‌ره‌بی وه‌ک « سووریا »،
 گۆرانی، نوادن، شانۆگه‌ری و فیلمی سینه‌مای خۆیان نه‌بی، هه‌ی ده‌وله‌ته‌
 عه‌ره‌بییه‌کانی دیکه‌ لێ ناده‌ن. هه‌روه‌ها، که‌ناڵه‌ نێوخۆیی و ئاسمانیییه‌کانی
 تێلێفیزیۆنی « لوپان »، به‌ ده‌گمه‌ن نه‌بی، ئه‌و کاره‌ ناکه‌ن!

دوور نییه، گه‌ر کار واپروا، ماوه‌یه‌کی دیکه، هه‌ندێ کورد، هه‌ستی
 بیانییه‌پرستی و خۆبه‌که‌مزانیان، هه‌نده‌ به‌رزبێته‌وه، له‌بری بیجامه‌ و جلی
 کوردیی، دزداشه‌ له‌به‌رکه‌ن، له‌بری جامه‌دانه، عه‌گال به‌ستن، بلێن: جلی
 کوردیی و جامه‌دانه‌ گه‌رمه، دزداشه‌ و عه‌گال فێنکه، وه‌ک ئێسته‌ به‌ ئاشکرا،
 له‌ « باشووری کوردستان » ده‌بینین، پێژه‌ی جلی کوردیی، زۆر که‌مبۆته‌وه‌ و
 به‌رگدرووه‌کان، وه‌ک جاران، کاریان ناپوا و ده‌سکه‌وتی باشیان نییه!

ئایا، رادیۆ و تێلێفیزیۆنه‌کانی « توورکیا »، یا رادیۆ « توورکمان »ه‌کان له
 « باشووری کوردستان »، به‌ باشه‌ باسی کورد ده‌که‌ن؟ به‌رنامه‌ی تایبه‌تییان
 له‌ سه‌ر تاوانه‌کانی « توورک، فارس و عه‌ره‌ب » دژی کورد و به‌ زمان
 توورکمانیی، یا کوردیی هه‌یه؟! ئایا توورکمانه‌کان، که‌میان راپۆرتی
 سیخووری، له‌ سه‌ر ده‌وله‌تی « عێراق »، په‌وشی « باشووری کوردستان » و

باری نه ته وهی و پامیاری خۆیان، بۆ ده زگه سیخوورییه کانی « توورکیا » نووسیوه؟! بۆ سه رانی « توورکیا » نازان. چیان کردووه؟! بۆ هه ر ده وه تهی « توورکیا » خۆی، جیۆ ساید، پاگواستن و به رنامه ی توورکاندنێ کوردی پیاده نه کردووه؟! و اتیلۆفیزیۆنی « **Kurdsat** » دهیه وێ، ده ردی دلی خۆی، بۆ برا توورکمانه کانی هه لپێژێ؟! ئایا، پۆله کانی نه ته وه ی توورک و سه رانی ده وه تهی « توورکیا »، یه که مین نه ته وه و ده وه له ت نه بوون، کوردیان پاگواست، سه ر و مالیان ئه نفالکرد، به هه زاران گوندی « باکووری کوردستان » یان، له گه ل زه ویدا ته ختکرد، ده سیان بۆ ئابرووی کیژ و ژنانی کورد برد و داگیریانکردن؟! ئایا ئێسته ش، ئه و کرده وه چه په لانه، له « توورکیا » ی دیمۆکراسیدا، هه ر به رده وام نییه؟!#

ئاخر، کاتێ « **Medtv** » کرایه وه، له هه موو بواره کانی « خوێندن، نووسین، قه لajoکردنی نه خوێندنه واری، که لتوو، هونه ر، وێژه، زانست، بیر، فه لسه فه و پامیاری » کوردیدا، شوێشکی گه وری نه ته وه یی به رپاکرد، به هه زاران کوردی باکوور و خۆزاوای « کوردستان » ی، فێری زمانی کوردیی کرد، زۆر به باشیی، به « مێژوو، جوگرافیا، زانست، هونه ر، وێژه، که لتوو » ی کورد و جیهانی ناساندن. ئه و کوردانه ی، پتر له هه شتا ساڵ ده بوو، هه ر دوو ده وه تهی داگیرکه ری « توورکیا » و « سووریا »، نه که هه ر له زمانی زکماکی خۆیان، به لکوو، له هه موو مافیکی « مرۆیی، نه ته وه یی، یاسایی و دیمۆکراسیی »، بێ به شیکردبوون. که چیی، هه ر دوو که نالی « **Kurdsat** » و « **Kurdistantv** » هه ولده دن، پۆله کانی نه ته وه ی کورد، فێری زمان و که لتووری « توورکی، فارسی و عه ره بیی » بکه ن!

سه رانی پارتیه کانی « کوردستان »، ته نانه ت، که ناله ئاسمانیییه کانی تیلۆفیزیۆنیشیان، له دژی یه کدی کردۆته وه. چونکه سه ره تا، ته نیا هه ر تیلۆفیزیۆنی « **Med** » هه بوو، « **P.K.K.** » دايمه زراند و هه ر ئه ویش، ئه و ده سپێشکه ری و پاژه گه وریه ی پێ برا. به لآم له به ره ئه وه ی، له هه موو پرویه که وه، مه ترسییه کی زۆر گه وری، بۆ سه ر « پارتیی » هه بوو، هه ر زوو، فريای خۆی که وت و « **Kurdistantv** » ی دامه زراند. جا، هه ر له راستییدا وابوو، چونکه، هێنده ی « **Medtv** »، زیانی به « پارتیی » ده که یاند، هێنده زیانی به « یه کیتی » نه ده که یاند!

کاتێ « یه کیتی » ش زانی، « **Kurdistantv** »، چه ن زیانی پێ ده که یه نئ، ئه ویش هه ولتکی زۆری دا و « **Kurdsat** » ی دامه زراند! چونکه، ناکوکی و پکه به رایه تیی راسته وخۆی نیوان « پارتیی » و « یه کیتی »، له ناکوکی و

پکه به رایه تیی نێوان « P.K.K. » و « یه کیتی »، گه لێ گه وره تر و زۆر تر بوو. راسته، هه ر دوو که نالی ئاسمانیی « Kurdistan tv » و « Kurdsat »، راژده کی زۆر گه وره ی زمان و که لتووری کوردیی ده که ن. به لām، له بنه په ر ه تدا، « پارتیی » و « یه کیتی »، بۆ ئه و مه به سته پیروژه دایان نه مه زان دوون. به لکوو، له ترسی یه کدی و « Med tv » دایاناون، تا پرو پا گه ن ده ی باش بۆ خۆیان و خراپ بۆ ئه وانی دیکه بکه ن. له به ره وه، هه ر سێ تیلێفیزیۆنه که، سێ دهنگی ره سه نی نه ته وه ی کورد نین، به لکوو، سێ تیلێفیزیۆنی ئه و سێ پارته ن، راڤه له به رنامه، پامیاریی، ئامانج، دید و بوچوونه تایبه تییه کانی خۆیان ده که ن و پتر، له خه می گرفته کانی خۆیان دان!

«4»

خۆزگه، په یامنیی که نالی تیلێفیزیۆنه کوردیییه کان، که می شارمه زاییان، له زمانی کوردییدا هه بوایه. کاتێ، را پورتێ یا ری پورتاژێ، پێشکه ش به بینه رانی کورد ده که ن، به زمانیکی بازاریی، قسه یان نه که ردا یه!

خۆزگه، ده زگه کانی را گه یاندن، با یه خێکی زۆریان، به زمانی کوردیی ب دایه، پسپۆری زمانه وانی تایبه تی یان هه بوایه، سه ره په رشتیی زمانه که یان بکه ردا یه!

خۆزگه، به ری ته به ری ده زگه کانی را گه یاندنی « کوردستان »، که می به خۆیاندا بچوونایه ته وه، وازیان له ناسیایوی و پارتایه تی ته سک بێنایه، کاری را گه یاندنیان، به کادیتری نا شارمه زان و نه زان نه سپاردا یه!

خۆزگه، ته نیا ئه و کادیتره لی ته اتوو و به هه ره مه ندانه یان وه رگرتایه و کاریان پێ بسپاردنایه، که توانایه کی باش و خۆر سکی یان هه یه.

خۆزگه، که لک له و هه موو په یمانگه و زانکۆ یانه ی « کوردستان » و « عێراق » وه رگیرایه، کادیتری پسپۆر و راسته قینه ی به توانای زمانه وانی و را گه یاندنیان پێگه یاندایه، له به شه کانی را گه یاندنی په یمانگه و زانکۆ کانی چ « کوردستان » و چ « عێراق »، پێیان بخوێندنایه و هێندێکی شیان، بۆ دهره وه ی وولات بناردنایه، تا، له کاری را گه یاندنی وولاته پێشکه و ته وه کانی جیهان ئا گادار بوونایه، شتێ فێر بوونایه و که لکیان لێ وه رگرتایه!

ته نه نه ت، ئه و ده زگه جیا جیا یانه ده توانن، له گه لیان پێککه ون، له سه ره ئه رکی ئه وان بخوێنن، پاشان، کاتێ خوێندنیان ته وا و کرد، بگه رێنه وه، هه ر لای خوێشان دایانه زڕێن و کار بکه ن!

خۆزگه، هاوکاریی له نێوان کوردی نێوه و دهره وه ی وولاتا بکه رایه، ده زگه کانی را گه یاندن، که لکیان له پسپۆره کانی دهره وه وه رگرتایه. به

تایبەتیی، ھێندێ پۆلە دەسپەرەنگینی کورد، لە دەرەوێ وولات دەژین، یا خۆتندووێانە، یا، ئەزموونیکی راگەیانندی باشیان ھەیە، دەتوانن، پەرە بە کاری راگەیانندن بدەن. چونکە، خۆیان فێری زمان و شێوازی کاری راگەیانندن کردووە.

لە کۆتاییشدا دەلێم: کاتێ، کێژێ یا ژنیکی کورد دەبینم، گۆرانیی دەچێ، یا، ئامێریکی موزیک دەژەنێ، یا، لە بەشی ھونەری شانۆدا کار دەکا، یا، خۆی بە نووسینەو خەریک دەکا، یا، لە رێکخراویکی ژاندا چالاکە و داکوکیی لە مافەکانیان دەکا، یا، لە ھەر بوارێکی دیکە «نەتەوێی، رامیاری، ھونەری، وێژەیی، کەلتوری و ئەکادیمی» دا، دەسپەرەنگینی خۆی دەنوێنێ، لە خۆشیاندا، بستیست بەلادەکەم، گەشەدەکەم، ھەر ئەو نییە، بال ناگرم و خۆمی ناگەیهنمێ، تا، لە ناخی دلەو، پیرۆزبایی لێ بکەم و سەرپەنجە زێرینەکانی ماچکەم.

بەلام، خۆزگە، دەزگەکانی راگەیانندن بە گشتیی و کەنالی تێلەفیزیۆنە کوردییەکان بە تایبەتیی، ھەر لەبەرئەوێ بیسەلێن، بایەخ بە رەگەزی ژن دەدەن و کاریان لەگەڵدا دەکەن، لە بێ کادیڕیدا، ھەر کێژ و ژنی ویستی، لەو دەزگەیانەدا کاریکا، ھەروا بە خۆرای، دایان نەمەزێن و کاری پەيامنێری، یا، بەرنامەیی تایبەتییان پێ نەسپێرن. بەلکوو، بە دوای پسیپۆر و خاوەن بەھرەکاندا بگەرێن و کاریان پێ بسپێرن. چونکە، بە راستیی، ھێندێ لەو خوشکانە، بە زمانێ دەدوێن، فەری بە سەر زمانی وێژەییەو نییە! بە جۆرێ ھەلسوگەوتدەکەن، لە کەلتوری راگەیانندا جێی نابێتەو و پتیش، لاسایی کارمەندی تێلەفیزیۆنە عەرەبییەکان دەکەنەو!

بە کورتیی و کوردیی: خۆزگە، لە ھەموو بوارەکانی ژبانی کۆمەڵی کوردەوارییدا، نان بۆ نانەوا و گۆشتیش، ھەر بۆ قەساب دەبوو!

ستەمە

2005. 03.10

* * *

تێلینی:

* کاتی خۆی، لە پەرەوێزی گوتاری «دۆستایەتیی راستەقینە، یا، براپەتیی گالتەقینە» دا، ئەم چەن دێرم، لە سەر ئەو سروودە نامرە نووسی. وا بزانم، جیتی خۆی گرت و لەو رۆژەو، لە «KurdSAT» ھە بلاو نەکراوەتەو. بۆیە، بە پتووستی دەزانم، جارتیکی دیکەش، لە

په راوړتيزي نهم گوتاردهدا بلاويکه مهوود: (هيتستا، کومه لاني خه لکي رده شورپووتي زورليکراوي کيميا بارانکراوي نه نفالديده خه لکي « باشوري کوردستان »، پر به سيبه کانيان، ههواي نازاديبيان هه نه مژيوه، تاوانه کاني دهوله تي داگيرکهری « عيراق » يان بير نه چوتهوه، نهو دهوله ته، پتر له هه شتا سال دهب، به ناگر و ناسن، ددنگي نازادي، له گهرووي روله کاني کورددا کپکردوه! که چي، « شانازي برايم نه حمده »، هوتراوه و ناوازي، بو سروودي « يا عيراق » دانوه، نهو سروودي، ووشه کاني، له ناستي خويني هه موو شه هيداني يادي هه شتا ساله ي داگيرکردني « کوردستان » دا، نهک ناروق، به لککوو تکتک، خويني بيتزاري و شهرمه زاري لي ده تکت!

سه ير نهويه، کومه لني مندالي نه شميله ي کورديان، به جلي کورديي رازاوه ده ريزکردوه، به ناوازي تيکي يه کجار خوش و کاریگر، گوزاني، بو گه لي سهرده سي عهره ب و خاکی دهوله تي داگيرکهری « عيراق » ده چن، هه موو روتکيش، دواي دهنگوياسي زماني « عهره بيبي »، زور به شانازييه وه، له که نالي « **Kurdsat** » ده، چن باره يانده کردهوه! نهوه له کاتيکدا، باوکی شاده واني، هوتراوه ي « کوردستاني » هوتيوته وه و هه ر خاتوو « شاناز » خوشي، ناوازي بو داناه!

به لام، جياوازي نيوان، شيوه و ناوه روکي، نهو دوو هوتراوه « کورديي » و « عهره بيبي » يه، جياوازي نيوان، نهو دوو بيره ره سنه « کوردستاني » و ناره سنه « عيراقچيتي » يه، هه ر له باسکردن نايه! نه مه خوي له خويدا، نهک هه ر تاوان و « عيراقچيتي » يه کی خه سته، به لککوو، تا سهر گوشت و نيسکيش، سوو کايه تي به خويني شه هيدان، هه ست و هوتي روله کاني گه لي کورد، کورديووني هه زاران خه لکي به نه مهک و به روومه تي « کوردستان » دهکا!
وه نه بي، هه ر ليره شدا، باسي نهو سرووده بي بايه خه بکه م، به لککوو گه لي جار له « کوردستان » و هه نده ران، باسمکردوه و به گوتي هيندي له ليرسراواني « يه کيتي » شمدا داوه! هه ر بو غوونه ده ليم: له مانگي دهوتي « **2003** » دا، له بيروي کارکرده که ي خوي، چاوم به دوکتور « بهرهم » کهوت، زور به راشکاو ي پيم گوت: نه م « عيراقچيتي » يه ي نيوه ده يکه ن، زباني لي ده بين. که چي، پتي ناخوشبوو، گوتي: ني مه نالا مان هه لکردوه، نهوه بي ويژدانييه، نيوه له گه ل ني مه دا ده يکه ن!

« وشيار زباري »، نه ندای په ليستبيروي « پارتبي » و شالياري ده ره وه ي دهوله تي داگيرکهری « عيراق »، روژي « **2004. 06. 15** »، له شاري « نه سته مبول »، ده رياره ي ديموکراسي، زور به راشکاو ي، موديلي ديموکراسي « تورکيا » ي له نيوجه که دا، به دره وشاوه دانا! باشه، و « زباري »، ستايشي سيستم ي ديموکراسي « تورکيا » دهکا، ناي، بهو شيوه فرمانه واي و رنجه قابله دي، گه ر عهره به کاني « عيراق »، به سهر گه لاني « عيراق » به گشتي و گه لي کورددا به تايبه تي بي سه پي تن؟! ناخر، نهو وهک شالياري ده ره وه ي دهوله تيکي عهره بيبي « عيراق »، بوي هه يه، هه موو روژي، له شه ققه ي بال بدا، سواري فوکه بي و وهک کو تري ناشتي بفر، دلي نه ياره کاني « عيراق » چاکاته وه. به لام، هه رگيز بوي نييه، لهو دهوله ته داگيرکهرانه ي پارچه کاني ديکه ي « کوردستان » يان پتوه لکيتراوه، باسي ديموکراسي بکا! ناخر، يه کتي به گه وره ي فيري پلاو خواردن بي، دهس بو لووتي دهبا!

نووسەر

و

نووسین

گرفته که له ئه وه دایه، تا ئیسته، به ته وایی نازانین، له ئیو کورددا، به کئی ده لئین نووسەر؟! خهسله ته کانی نووسەر و نووسینی کوردیی چین؟! چونکه، چهن پرینسیپیکی تاییه تی و سه ره کییمان نه بووه و نییه، تا بزانی، نووسەر کتیه و نووسین چییه؟! هه رچه نده، به پیتی مه رجه کانی «یه کیتی نووسه رانی کورد» بئی، هه ر کوردی، په رتووکی بنووسی و دوو ئه ندامی نووسه ران پشتگیریبکا، ئه و، له «یه کیتی نووسه رانی کورد» دا، به ئه ندام وه رده گیرئ و نازناوی نووسه ری پئی ده به خشرئ! له بهر ئه وه، هیندی که س هه ن، خۆیان بر وایان کردوه، یا، به زۆر بر وایان به خۆیان هیناوه، که نووسه رن! بۆیه، به شتیه یه کی به رده وام ده نووسن، کاغه ز په شده که نه وه، ئه و هه موو مرواری و که وه رانه هه لده ریژن!

ئاخر نابئی، هه ر که سی، شتی بنووسی، خۆی به نووسه ر بزانی! چونکه، هه ر وه ک چۆن گوته وویانه: به گولئ به هار نایه! هه ر وه ک چۆن، هه ر یه کئی، چهن گۆرانیه یه کی چری، یا، ئامیتریکی موزیکی ژهن، یا، چهن تابلویه کی کیشا، مه رج نییه، هونه رمه ندبئی! هه ر به و شتیه وه ش، هه ر که سی، چهن دتیره هۆنراوه یه کی هۆنییه وه، مه رج نییه، هۆنه ربئی! هه ر که سی، چیرۆکی یا چهن چیرۆکی کیشی نووسی، مه رج نییه، چیرۆکنووسبئی! هه ر که سی، په مخنه ی زۆری گرت، مه رج نییه، په مخنه گریبئی! هه ر وه ها، هه ر که سی، چهن گوته ریکی نووسی، یا، یاداشته کانی خۆی تۆمار کرد، یا، په رتووکیکی به چاپگه یاند، مه رج نییه، نووسه ربئی! دیسانه وه، هه ر که سی، چهن په رتووکی کیشی بلۆکرده وه، هه ر مه رج نییه، هه موو مه رجه کانی نووسه ری راسته قینه ی تیدایی.

هه‌رچه‌نده، تا ئەندازەیه‌ک، ئەو بۆچوونە‌ی «یە‌کی‌تی نووسە‌رانی کورد»، هێندێ‌ی راستیی تێدا هە‌یه‌. بە‌لام، هەر وەک چۆن، لە هە‌موو بوارە‌کانی ژياندا، «باش و خراپ، سەر‌که‌وتوو و سەر‌نه‌که‌وتوو، بە‌هێز و لاواز، گە‌وره و گچ‌که، راستە‌قینه و گالته‌قینه» هە‌یه، هە‌روه‌ها، لە بوا‌ری نووسینیشدا، نووسە‌ری «خراپ، سەر‌نه‌که‌وتوو، لاواز، گچ‌که و لا‌به‌لایی»ش هە‌یه.

بە‌لام، ئە‌ز لەو باوە‌ڕدام، «هونەر‌مە‌ند، هۆ‌نەر، نووسەر و ڕە‌خنە‌گر»ی راستە‌قینه ئە‌و کە‌سانە‌ن، جگە لەو بە‌هره خۆ‌ر‌سکییە‌ی، خوا‌ی گە‌وره پێ‌ی بە‌خشیون، دە‌بێ، چە‌ن خە‌سلە‌تیکی دیاریکراو و تایبە‌تی‌یشیان تێدا هە‌بێ.

ئە‌ز لی‌ره‌دا، ئە‌و مافه به خۆ‌م ناده‌م، لە هۆ‌نەر و هونەر‌مە‌ندی راستە‌قینه بدوێ‌م، بە‌لکوو ئە‌و کاره، بۆ شار‌ه‌زایانی ئە‌و بواره گ‌رن‌گه پ‌ر بایه‌خه به‌جێ‌دێ‌ل‌م و دە‌سی بۆ نابه‌م. بە‌لام هە‌ول‌ده‌دم، هێندێ‌ی تیشک، ئاراستە‌ی نووسەر بکه‌م، تا بزانی‌ن، کێ شایانی ئە‌وه‌یه، نان‌وا‌ی نووسە‌ری پێ‌ی بیه‌خ‌ش‌ری!!

1. لە زمانی زکماکی خۆ‌یدا، زۆ‌ر شار‌ه‌زایی. گ‌رامەر و پ‌ر‌ن‌و‌وسی کوردیی، باش بزانی.

2. شار‌ه‌زایی، لە نیشانە‌کانی «خاله‌ندی»دا هە‌بێ.

3. شە‌ق‌ل‌ی‌کی تایبە‌تی هە‌بێ، لاسایی کە‌س نه‌کاته‌وه. شێ‌وا‌زی نووسین و دا‌ر‌ش‌تنی وێ‌ژه‌یی به‌هێزبێ.

4. بە‌لە‌نسێ‌ی له‌ نێ‌وان شێ‌وه و ناوه‌ڕۆ‌ک‌دا را‌گرێ.

5. پ‌و‌ونا‌ک‌ی‌ربێ. بە‌لام، مە‌رج نییه، هە‌موو پ‌و‌ونا‌ک‌ی‌ربێ، نووسەر‌بێ!

6. خۆ‌پ‌ه‌ر‌ێ‌کی باشبێ و زۆ‌ر بخۆ‌پ‌ه‌ر‌ێ‌ته‌وه.

7. ئازا و نه‌تر‌س‌بێ، هە‌ل‌و‌پ‌ه‌ستی به‌رانبەر هە‌موو پ‌و‌وداوه «نه‌ته‌وه‌یی، ڕامیاریی و کۆ‌مه‌ل‌ایه‌تی»یه‌کان، پ‌و‌ون و ئاشک‌را‌بێ.

8. زمانی خا‌و‌پ‌ن و دە‌سی پاک‌بێ، درۆ بۆ کە‌س هە‌ل‌ نه‌به‌ستی، نووسینه‌کانی خۆ‌ی، به‌ سەر‌چاوه‌ی باوه‌ر‌پ‌ێ‌ک‌راو، به‌لگە‌ی زان‌ست‌انه، ده‌ک‌وم‌پ‌ێ‌نتی می‌ژ‌و‌ویی پ‌را‌ز‌پ‌ێ‌نت‌ه‌وه و به‌هیز‌یان‌کا!

9. لووت‌به‌رز نه‌بێ، ساکار و بێ‌ فیز‌بێ، هە‌ستی خۆ‌ به‌ زلزانی تێدا نه‌بێ، له‌ خۆ‌ی بایی نه‌بێ، له‌ حە‌وت ته‌به‌قه‌ی ئاسمان‌ه‌وه، له‌ جه‌ما‌وه‌ر پ‌روانی و بیاندوێ‌نێ!

10. جگە له‌ زمانی دایک، زمانی یا چە‌ن زمانیکی دیکه بزانی، تا، له‌ سەر‌چاوه‌ی پ‌و‌ون و خا‌و‌پ‌نی ئە‌و زمان‌انه‌شه‌وه، زانیاری به‌ کە‌لک هە‌ل‌هێ‌نجی و ئاستی پ‌ۆ‌ش‌نبیری خۆ‌ی، پێ‌ی به‌رزکاته‌وه، بیر و هۆ‌ش‌یشی، ده‌وله‌مە‌ند و پاراو‌تر‌کا! «1»

11. دهبی، له گه‌ل خوی، پټنوسه‌که‌ی و خوینهردا راستگویی، هرگیز، راستگویی خوی له دهس نهدا. چونکه راستگویی، به‌رزترین و گرن‌ترین خه‌سه‌ل‌تیکه، پټویسته، له هه‌موو نووسه‌ریکی راسته‌قینه و سه‌رکه‌وتوودا هه‌بی. له‌به‌ره‌وه نابی، له پټناوی پاروویه نانی نه‌رم و گه‌رم، له پټناوی په‌وپایه‌دا، خوی و پټنوسه‌که‌ی بفرۆشی، له راژه‌ی کۆمه‌لی، یا پارتیکی دیاریکراودا به‌کاربیتنی و هه‌ل‌سورپیتنی!

12. نابی، له سه‌ر هه‌موو شتیکی ئاسایی بنووسی و له هه‌موو دیزه‌یه‌کدا ئه‌سکوئ بئی! به‌ل‌کوو دهبی، به‌دوای گرفته‌گه‌وره و گرگرتووه‌کاندا بگه‌رئ، به‌کللی ئه‌فسووناوی پټنوسه‌که‌ی، به‌تیشکی بیرى تیرى خوی، ده‌رگه‌ی نه‌پټینی و گرگرتووه‌ی گرفته‌کان، بۆ کۆمه‌لانی خه‌لک بکاته‌وه. له ده‌رگه‌ی ده‌رکه‌وته سه‌رسوورپه‌ینه‌ر و رووداوه‌ گرنگه‌کان بدا، خوینهر به‌دوای خۆیدا په‌ل‌کیشکا، نه‌ک دوای خوینهر بکه‌وئ و قسه‌کانی پۆژانه‌ی ئه‌وان بجووته‌وه! له‌به‌ره‌وه، نووسه‌ری راسته‌قینه دهبی، به‌کامیرای وردیبنی چاوی، وټنه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی، زۆربه‌ی زۆری رووداوه « نه‌ته‌وه‌یی، رامیاری، کۆمه‌لایه‌تی، که‌لتووری ... »یه‌کان بگرئ، وه‌ک خۆیان چۆن هه‌ن، بیان‌شواته‌وه و به‌وردی، سه‌رنجیان‌بدا. پاشان، لایه‌نه‌ خراپ و چاکه‌کانیان، له‌یه‌کدی جیاکاته‌وه، لیکیان‌بدا‌ته‌وه، شیان‌نکاته‌وه، ده‌مه‌ته‌قیان له سه‌ر بکا، له به‌ر پۆشنایی کۆلینه‌وه و ئه‌نجامه‌کانیدا، لایه‌نه‌ خراپه‌کانی ره‌تکاته‌وه، به‌هه‌ل‌گه بیسه‌ل‌یتنی و بۆ چاره‌سه‌رکردنی گرفته‌کانیش، پټشینیازی گونجاو بکا!

هه‌روه‌ها، بۆ ئه‌وه‌ی، وټنه‌یه‌کی راسته‌قینه و سروشتی جوان، پټش چاوی خوینهران بخوا، دهبی، زۆر بیلایه‌نانه، له رووداوه‌کان بپوانئ، فاکته‌ره‌کانی پارتایه‌تی و ئایدۆلۆژیا، کار له تیروانین و بۆچوونه‌کانی نه‌که‌ن. چونکه گه‌ر وا نه‌بی، خوینهر باوه‌ری پټ ناکا، له راستگویی خوی که‌مه‌ده‌کاته‌وه، هه‌ر نووسه‌ری‌کیش، راستگویی خوی، لای جه‌ماوه‌ری خوینهر ونکرد، ئه‌وا باشت‌تر وایه، نووکی پټنوسه‌که‌ی خوی بشکینئ و بئی ده‌نگبئ، وه‌ک له‌وه‌ی، له سه‌ر نووسین به‌رده‌وامبئ، که‌س گوئی لئ نه‌گرئ، یا، جه‌ماوه‌ر بئی ده‌نگیکا!

نووسه‌ر دهبی، ریزی ووشه‌ی پیرۆزی کوردی و پټنوسه‌که‌ی خوی بگرئ، به‌ته‌نگ هه‌ست و ووشی خوینهره‌وه بئی، بزانی، چی ده‌نووسی، چی ده‌لئ و چی ده‌کا! به‌هیچ شتیه‌یه‌ نابی، بۆ به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌تی خوی، به‌هره، توانا، هونه‌ر و نووسینه‌کانی خوی به‌کاربیتنی. چونکه، گه‌ر هه‌ر نووسه‌ری، خاوه‌نی که‌سیتی تایبه‌تی خوی نه‌بی، زۆر به‌گران، ووشه‌کانی به‌دیواری می‌شکه‌وه ده‌نووسین و جیی خۆیان، له‌دل و ده‌روونی خوینهردا ده‌که‌نه‌وه.

به لئی راسته، هیندی نووسهر هه، به تاییه تی، له ولاته پيشكه وتوو هه کانی «ئه وروپا، ئوسترا لیا و ئه مپریکا»، له سهر داهاتی به ره مه کانیان دهژین. به لام، گهر نووسهری واشبی، له هه مان کاتدا دهبی، هه لویتستی دیارییکراوی تاییه تی خوی، به رانه به رووداو و کیشه گرنه «نه ته وهی، رامیاری، کۆمه لایه تی و که لتووری» یه کان هبی، بۆچوونی روون و ئاشکرا بی، چاوپوشی له هه له و تاوانه کانی دهسه لاتداران نهکا، له گه له هه موو کزه بایه کدا، وهک چلی نه رمی درهخت نه چه میته وه، سل له هیج شتی نهکا و زۆر به راشکاوی، هه لویتستی خوی دهربری! «2»

نووسهر دهبی، کاتی قسه دهکا، یا کۆر دهگر، قسه زانی، زمانپاراوی، چه نه ناوه روکی قسه کانی، سهرنجی گوگر به لای خۆیدا راده کیشی، هیندهش، به شیوازی قسه کردنی، سهرنجیان به لای خۆیدا راکیشی!

به داخه وه، زۆریه ئه وانهی، له تیل فیز یۆنه کانه وه قسه دهکه، جگه له وهی، به زمانکی پوخت و وێژمی نادوین، زۆریه قسه کانیشیان دووباره کردنه وه و جوونه وه نه بی، هیچی دیکه نین. له بهر ئه وه، ئه و جوهر نووسهرانهی، توانای قسه کردنیان نییه، باشتروایه، ته نیا ههر بنووسن و خۆیان تووشی کۆرگرتن نهکه. یا، کاتی کۆر دهگرن، نابی، شتی لوهکی، زۆر تیکه له به باسه سهرهکییه کهی خۆیان بکه، به خۆرای، بایه ته که درێژکه نه وه، به شیوهیه، گوگر توانای گوگرگرتنی نه مینی و بی وزمی!

ئه ز دلنیا، له کۆندا، تا هۆنهر و نووسهرانی کورد له ژياندا بوون، رۆله کانی نه ته وهی کورد، زۆر پزریان لی نه گرتوون. به لام، دواي ئه وهی مردوون، پزینکی زۆریان، له خۆیان، بنه ماله و به ره مه کانیان گرتوه، یادیان کردوونه ته وه، ههر وهک به هۆنراوه و نووسینه کانیاندا دهر ده که وی و ئه و پووش، به چاوی خۆمان ده بینین! چونکه، هه موومان ئه و راستیییه باش ده زانین، ههر نه ته ومیهک، «هۆنهر، نووسهر، رووناکبیر، هونه رهنده، زانا و رامیار» ی نه بی، له نیو نه ته وه کانی جیهاندا، بایه خیکی ئه و تووی پتی نادری! چونکه هه موو نه ته ومیهک، سهرمایه گیانییه کهی و بایه خه شارستانیتیییه کهی، پتر به که لتوور، به ره مه و وێژمی و هونه ریییه کانی ده پیوری! له بهر ئه وه، گهر چه نه که له نووسهری کهی وهک: «شهره فحانی به دیلیسی، محهمه د ئه مین زه کی، عه لادین سه جادی، مه سهوود محهمه د ...» مان نه بووایه، یا، چه نه هۆنهری کهی و ره ی ناو داری وهک: «بابا تایه ری هه مه دانیهی، مه لای جزیری، ئه حمه دی خانی، بی سارانی، نالی، مه وله وی، حاجی قادری کۆبی، مه حوی، پیره میتر، هه مدی ...» مان نه بووایه، ئه و رۆ، چیمان بکرا یه؟! چۆن

شانازییمان، به رابردوی خۆمانهوه بکردایه!!؟ کێ دهیناسین!!؟ بۆیه، پۆلهکانی نهتهوهی کورد، تاههتایه، قهزارباری ئهو کهلهنووسه و هۆنهره گهورانن، که چهندین شهوی تاریکونووتهکیان، له بهر « قووتیلهی نهوت » و « چرای گهرچهک »دا پۆژکردۆتهوه، تا، به « گهوههر و مرواریی » ووشهی کوردیی، میژوووهکهمان بۆ پرازیتنهوه، « یاقوت و زمرووت »ی هۆنراوهمان بۆ بهۆزنهوه!

ئهورۆ، کارهساتی گهورهی نووسهرانی کورد و نووسینی کوردیی له ئهوهدا دهبینم، هێنده گوڤار و پۆژنامه زۆربوون، ههر به جارێ بێ تامبووه. چونکه، ههر دوو کهس کۆدهینهوه، گوڤاری یا پۆژنامهیهکی نوێ دهردهکهن. لهبهرنهوه، نه کهس توانای کرپینی ههموویانی هیه، نه کهس فریای خۆیندنهوهی ههموویان دهکهوێ، نه هێندێ له بابتهکانیش، سهلهکهتوورێکی گهنیو دێن! سهیرهکه پتر لهوهدایه، هێندێ لاوی تازه پتگهیشتوو، ئهزموونێکی تهواو و باشیان، له کاری پۆژنامهنووسیدا نییه، شارهزای نووسین نین و زمانێکی باش نازانن، کهچی، هێندێکیان خۆیان به سهرنووسه، هێندێکی دیکهیان به خاوهن بلاوکراوه و هێندێکی دیکهشیان، به بهرپرسی نووسین دادهنێن! به راستیی، ئهم دیاردیه، کاریکی زۆر خراپ، له جولانهوهی کهلتووریی کوردیی، پڕۆسهی خۆیندنهوه و پهروههردهکردنی نهوهکانی داهااتوومان دهکا! ههروهها، گرفتێ سههرهکیی زۆربهی نووسهرانی ئهوهیه، به تایبهتی، ئهو نووسهرانهی بهرههمیان زۆره و زۆر دهنووسن، کاتی خۆیندنهوهیان زۆر کهمه و فریای خۆیندنهوهی ههموو شتێ ناکهون. واته: له سههر حسیی خۆیندنهوه، پتر بایهخ به نووسین دهن!

ههلبهته، ههموو شتێ له گهردوونهدا، زیان و قازانجی دیاریکراوی خۆی هیه. بۆ نمونه: لاپهرهکانی ئهلهکترۆنیی « Internet »، سههرای ههموو ئهوقازانجانهی هیهتی، چهن زیانیکی خراپیشی هیه:

1. زۆر کهس هه، بێ ئهوهی، سهریان له سههرتاکانی دهستووری نووسین دهرچێ، شارهزاییهکی تهواویان، لهو بواره گرنهگا دهبن، یا، زمانی نووسین بزانی، یا، فریان به سههر رێزمانی کوردیییهوه ههبن، گوتار دهنووسن. بهلام، خۆشیان نازانن، چی دهنووسن!!؟ چیان دهوێ!!؟ بهلکوو، تهنیا ههر چهزدهکهن، ناو و وێنهکانیان، له لاپهرهکانی « Internet »دا بلاوینتهوه!

2. هێندێ کهس هه، لاپهرهکانی « Internet »، بۆ سووکایهتییکردن به یهکدی، ریسواکردنی خهلهکیی و مهبهستی تایبهتی خۆیان بهکار دێن.

تهنانه، له ژېړ ناوې نازادې و دېمۆکراسییدا، گهلې قسه ی سارد و سووک به یه کدی دهلتن، لاپهړهکانی «Internet» یش، ژور به ئاسانی، بویان بللوده که نه وه، گوايه: باوهړیان به نازادې بیر وړا، دید و بۆچوونی جیاواز ههیه!

خۆزگه، کورد ئه و کوته ک به دهسانه ی نه بوایه! خۆزگه، ئه و جوړه نووسه رانه، نه ک هر نه یان نووسیایه، به لکوو، له سه رده می «هاوړتیانی ئه شکه وت» یشدا له دایکبوونایه، تا، پروناکیی ئه م سه رده مه ی پتیشکه وتنی کورد و جیهانیان، به چاوی خویان نه دیایه! چونکه، نووسه ههیه، جیاوازی له نیوان نووسین، دهردی دل و دهروونی رهشی خویدا ناکا، بابهت و رقی تاکه که سیی خوئی، جیا ناکاته وه، دق و دوشاو تیکه لده کا، ژوربه ی نووسینه کانی، بۆ دژایه تییکردنی خه لک ته رخانه کا، ئه وه له کاتییدا ده بی، پتنووسه که ی بۆ راژه کردنی که له که ی خوئی به کاریتنی! «3»

ستۆکهۆلم
2005. 03. 15

* * *

1. له کوندا، که م نووسه ری کورد هه بووه، جگه له زمانی کوردیی، دوو یا سێ زمانی دیکه ی بیانیی وه ک زمانه کانی «فارسیی، عه ره بیی، توورکیی، ئینگلیزیی، فره نسبی ...» نه زانیبی. بویه، به و زمانانه ی زانیوانه، خویندویانه ته وه و پتشیان نووسیوه.
2. بۆ نمونه: «Wilhelm Moberg»، نووسه ری «سویدی» به ناویانگ، له نیوان ساله کانی «1898 - 1973» دا ژیاوه. پیاویتی ژور هه ژاریبوه، خیزانیتی که گه وړه ی هه بووه: «ژنیتک و 3 کچ و 5 کوپ» موچه که ی به شی نه کردووه و پاره شی نه بووه. له بهر نه وه، بریاری داوه، گوتار بۆ رۆژنامه کانی ئه و سه رده مه بنووست، تا، هیندی پاره ی دهسکه وئ. که چیی دوا یی، ئه و نووسه ره ناوداره شی لی دهرچوو. به لام له گه ل نه وه شدا، هه رگیز خوئی و پتنووسه که ی نه فروشتووه، به لکوو، به هه مو توانایه وه، دژی نازیم و فاشیزم وه ستاوه و نووسیوتی!
3. هاوړتیانی ئه شکه وت: ئه صاحب ئه لکه هف.

کرین

و

فرۆشتن!

بەربڵاوترین یاسای ئابووری، لە دوو چەمکی بازاری « کرین و فرۆشتن » پێکھاتوو. کڕیارەکان، خاوەنی پارەیهکی زۆر، دەسیان بە سەر بازارەکاندا گرتوو و بەپێی بەرژەوندیی تایبەتی خۆیان، نرخێ کالاکان دیارییدەکن. فرۆشیارەکانیش، ئەوەی هەیە، لە بازارەکاندا پیشانیدەدەن. هەموو سەرمايەکانیان، لە کالای شتومەکەکانیاندا کوکردۆتەو، ئەو ئەمان نین، نرخێ بازارێ دیارییدەکن. چونکە، ئەو شتومەکانە هەیە، بەپێی زۆر و کەمی، وەرزی بەکارهێنان، پکەبەری نرخ لە نێوان فرۆشیارەکاندا و مەرجی کڕیارەکان بۆ کرین، کالاکانیاں ساغدهبیتەو!

ئەمە، وەک یاسایەکی گشتیی کرین و فرۆشتن، لە بواری بازرگانیی و بازاردا پێڕەودەکرێ، بە تایبەتی، لە دەولەتە سەرمايەدارەکاندا، بە بنچینەی سەرەکیی بزووئەوێ بازارێ دادەنرێ! بەلام، ئەم یاسایە، لە زۆر بواری دیکەشدا، کەلکی لێ وەردەگیرێ و جێبەجێدەکرێ. بۆ نموونە:

هێندێ « نووسەر، چیرۆکنووس، ھۆنەر، پۆژنامەنووس، ھونەرمانەند، پروناکبیر، زانا، پامیار ... » دەتوانن، « بەرھەم، چیرۆک، ھۆنراو، گوتار، رېپۆرتاژ، چاپێکەوتن، ھونەر، زانست، توانا و لیھاتوویی » خۆیان بفرۆشن! ھەرھەما، ژنێکی سۆزانییش دەتوانێ، لەشی خۆی بفرۆشێ ... !

لە بەرانبەر ئەم جۆرە کرین و فرۆشتنەشدا، « دەزگەی کەلتووری، پێکھراوی کۆمەڵایەتی، پیشەیی، سەندیکایی و دیمۆکراسیی، پارتی پامیاری و سەرائی دەولەت » ھەکان دەتوانن، وەک کڕیارێ، ھەلسوکەت، لەگەڵ ھەموو ئەو خاوەن بەھرمەدار و لیھاتووانەدا بکەن، بەرھەمەکانیان، بە نرخێکی ھەرزان یا گران، لێ بکڕن. بەلام، ھەر یەکێ لەو خاوەن بەھرمەدار و

بیریارانه، نرخى تایبه‌تیی خوځیان هه‌یه. ئه‌وه‌ی به پۆستیکى باش، خوځى و پینووسه‌که‌ی نافروشتى، ئه‌وا ئاماده‌یه، به پارهیەکی زۆر و ده‌سه‌لاتیکى باشتەر، خوځى بدوړیتنى!

به‌لى، له نيو ئه‌و خاوه‌ن به‌هرانه‌دا، هیندی که‌سایه‌تیی هه‌ن، زۆر سووک و ریسوان، هه‌ر به یه‌که‌مین داواکاریى و دان بۆ پۆکردن، به نرخیکى هه‌رزان، خوځیان ده‌فروشن! هیندیكى دیکه هه‌ن، مام ناوه‌ندیین و خوځیان قوورس پاده‌گرن، تا نرخیکى باشتریان ده‌سکه‌وئ. ئیدی، کاتى زانیان، ئه‌وه‌ی پيشنیا‌زکراوه، به خه‌وى شه‌ویش ده‌سیان ناکه‌وئ، یه‌کسه‌ر، وه‌ک سه‌گه‌که‌ی « ئیقان پافلوف 1849 - 1936 »، لیک به‌ ده‌م و له‌وسیاندا جوگه‌له‌ ده‌به‌ستى، هه‌ر خیرا، له ئاستى پاره و پۆستى ده‌سه‌لاتدا، ده‌سى خوځه‌ده‌سه‌وه‌دان به‌رز ده‌که‌نه‌وه! هیندیكى دیکه‌ش هه‌ن، وه‌ک هه‌موو ئه‌وانى دیکه، هه‌روا به ئاسانى، گوشتیان ناخوړئ، به‌لکو، زۆر گیرن و به‌دره‌نگ، خوځیان به‌ده‌سه‌وه‌ده‌ن. به‌لام له ئه‌جامدا، هه‌ر له نيو ئه‌و زه‌لکاو‌ی کرپن و فروشتنه‌دا، خوځیان ده‌بیننه‌وه.

ئاخر وه‌نه‌بئ، کرپاره‌کانیش هینده‌گه‌مژه، گیل و گیز بن، به هیچ جوړئ، جیاوازی له نيو ئه‌و سئ گرووپه‌ فروشیاره خاوه‌ن به‌هره، لیها‌توو به‌توانایانه‌دا نه‌که‌ن! چۆن نایکه‌ن؟! جگه‌ له‌وه‌ی، ئه‌وه‌ کارى تایبه‌تیی خوځیانه، نرخى بازاریش، هه‌ر به ده‌س ئه‌وانه‌وه‌یه و ئیشیکى زۆریشیان پتیا‌ن هه‌یه. له‌به‌رئوه، هه‌ر له زووه‌وه، هه‌ر به‌هره‌دارئ، نرخى تایبه‌تیی خوځیان بۆ داناوه و ده‌زانن، کى چى پتووسته، چ جوړه‌که‌موکوورپى و نه‌خوشیییه‌کی ده‌روونى هه‌یه!

خاوه‌ن به‌هره‌کانیش دوو چۆرن: هیندیکیان به ئاشکرا، خوځیان و به‌ره‌مه‌کانیان ده‌فروشن، سل له هیچ که‌س و هیچ شتئ ناکه‌نه‌وه. هیندیكى دیکه‌شیان، به نه‌پینى ئه‌و کاره‌ ده‌که‌ن. ئه‌م گرووپه‌شیان، له سئ ده‌سته‌ی جیاوا‌ز پتکه‌ها‌توو: هیندی هه‌ن، به ناوى ئایدو‌لوژیا و پارتیارتینه‌وه، له سه‌نگه‌رى پارتیکى دیاریکراودا، دوو‌کانیکى پچک‌ولانه ده‌که‌نه‌وه، خوځیان و به‌ره‌مه‌کانیان، به نرخیکى هه‌رزان یا گران ده‌فروشن. هیندیكى دیکه هه‌ن، له ژیر په‌رده‌ی ئاییندا زۆر به ئاسانى و به‌خوځایی، خوځیان و به‌ره‌مه‌کانیان پيشکه‌ش به لایه‌نئ ده‌که‌ن و که‌لکیان لئ وهرده‌گرن، تا، بۆیان بلا‌وکه‌نه‌وه! چونکه، له ده‌مى جه‌ماوه‌ر و نووکی پینووسى، نووسه‌رانى خاوه‌ن هه‌لو‌تست ده‌ترسن. هیندیكى دیکه‌ش هه‌ن، له رقى لایه‌نئ، خوځیان هه‌رزان‌فروش و به‌ره‌مه‌کانیشیان، تا لانه‌فروشه‌که‌ن!

هه‌لبه‌ته، ئەم پرۆسێسی کرین و فرۆشتنەش، لە کۆمەڵگەیەکیەوه بۆ
 کۆمەڵگەیەکی دیکە، جیاوازی هەیە. چونکە، بەپێی دەسەلاتی پامیاری،
 سیستیمی فرمانڕوایی و ئابووری دەگۆڕێ. بۆ نمونە:
 لە کۆمەڵگەیەکی دیموکراسیی تێروپردا، کێرڤی ئاستی کرین و فرۆشتنەکه،
 زۆر بەرز نابێتەوه. چونکە، ئازادی پادەربیرن هەیە، زۆربەى هەرە زۆری
 خەڵک بە هەمداڕە لێهاتووێکان، بە تێروته‌سه‌لیی دەژین. زۆر پێویستیان، بە
 یارمەتیی و دەسگیرۆییکردنی خەڵک نییە. لەبەرئەوه پرۆسەى پێنوو‌سفرۆشتن
 و مێشک هەرا‌ج‌کردن، کە‌م‌تر‌دە‌بێت‌ه‌وه.

ئەوه جگە لەوهی، لەم جۆرە کۆمەڵگەیانەدا، وشە لە گوللە، پێنوو‌سیش
 چەک بە‌کار‌تر و بە‌هێ‌تر‌ترن. چونکە، نەک هەر پروونا‌ک‌ب‌یر و نووسە‌را‌ن، بە‌ل‌کوو،
 لێ‌پ‌رس‌را‌وان و دەسە‌لات‌دارانی‌ش، لە نووکی پێنوو‌سی نووسە‌را‌نی خاوه‌ن
 هە‌لو‌ی‌ست و ڕە‌خ‌نە‌گر دە‌تر‌سن!

بە‌لام، لە کۆمە‌ل‌گە دوا‌کە‌وتوو هە‌زارە‌کان‌دا، بە‌تایبە‌تیی، لەو کۆمە‌ل‌گە‌یانە‌ی
 دیموکراسیی و ئازادیی تێدا نییە، تاک و کۆمە‌ل‌ وەک یەک، بە دەس دە‌ردی
 دیک‌تاتۆریی و تۆ‌تال‌یت‌یرییه‌وه دە‌نا‌لێ‌ن، ڕژیم‌کی پۆ‌لی‌سیی فاشیی
 فرمان‌ڕوایی‌دە‌کا، کۆمە‌ل‌انی خە‌ل‌ک ناتوانن، بە ئازادی، ڕا‌قە لە دید و
 بۆ‌چوونە‌کانی خۆیان ب‌ک‌ن، یاسا، پۆ‌لی سە‌ره‌کیی نابینن، سە‌ره‌ستی
 نووسین و ب‌لا‌و‌کردنە‌وه نییە، قە‌ی‌چی سانسۆر، دەس بۆ هە‌موو نووس‌ت‌ن و
 کار‌ت‌کی ڕۆژ‌نامە‌نووسی درێژ‌دە‌کا، چاوی زیت و وریای دەسە‌لاتی چوارەم
 نووس‌ت‌ووه، نەک هەر وشە لە گوللە، پێنوو‌سیش لە چەک بە‌کار‌تر و بە‌هێ‌تر
 نین، بە‌ل‌کوو، هیچ نین، یا، شان‌بە‌شانی یە‌ک‌دی دە‌پۆ‌ن! لە‌بەرئەوه، چ پروونا‌ک‌ب‌یر
 و نووسە‌را‌ن، چ لێ‌پ‌رس‌را‌و و دەسە‌لات‌داران، هێ‌ندە لە نووکی پێنوو‌سی
 نووسە‌را‌نی خاوه‌ن هە‌لو‌ی‌ست و ڕە‌خ‌نە‌گر ناترسن! بۆیه، ڕێ‌ژە‌ی خۆ‌ف‌رۆشتن
 زیاده‌کا و کێرڤی مێشک دا‌گیر‌کردن ڕوو لە هە‌ورا‌ز دە‌کا!

چونکە، جگە لەوهی، بە‌ه‌رە‌دارە‌کان ناتوانن، ئەوه‌ی بیرى لێ دە‌کە‌نە‌وه و
 دە‌یزانن، بە ئازادی دە‌ری‌ب‌رن، هە‌میشە‌ش، هە‌رە‌شە‌یان لێ دە‌ک‌رێ،
 دە‌سی‌شیان کوورته و پێ‌وی‌ستی‌ان بە سە‌ر‌چاوه‌یه‌کی مە‌تیر‌ی‌الیی هەیە، تا،
 بژێوی خۆیان و خێ‌زانە‌کانیانى پێ دا‌بین‌ک‌ن.

بە‌لام، هێ‌ندێ لەو بە‌ه‌رمە‌ندانە، ئەو سنووره‌ تە‌س‌کە‌ش دە‌بە‌زێ‌ن،
 زیاده‌پۆ‌یی‌یه‌کی بێ تام دە‌ک‌ن، بە کالە و پێ‌تاوی خۆیانە‌وه، پا‌ژە‌ی ک‌ری‌ارە‌کان
 دە‌ک‌ن، لە ناو و ناو‌بان‌گی خۆیان کە‌م‌دە‌کە‌نە‌وه، بایە‌خی بە‌رە‌مە‌کانیان
 نا‌ه‌لێ‌ن، ڕێ‌ژ بۆ خۆیان و پێ‌نوو‌سە‌کانیان دانانێن!

هه‌لبه‌ته، هەر له کۆنه‌وه، له هه‌موو کۆمه‌لگه‌کاندا، چه‌ندین هۆنەر و نووسه‌ر هه‌بوون، له پێناوی پۆستی پامیاری و پارهدا، یا له ترساندا، به‌شان و بازووی ده‌سه‌لاتداراندا هه‌لیانداوه، خۆیان و به‌ره‌مه‌کانیان، به‌نرخێکی هه‌رزان فرۆشتوو.

با لێ‌رده‌دا، چه‌ن نمونه‌یه‌کی راست و زیندوو، له سه‌ر هێندێ هۆنەر و نووسه‌ری خاوه‌ن به‌هره‌ی ناسراوی عه‌ره‌ب بێنمه‌وه. گه‌ر زۆر دوور نه‌ڕۆین و ته‌نیا هەر، باسی ئهم سه‌رده‌مه‌ی ئێسته‌مان بکه‌ین، ئه‌وا، زۆر به‌ ئاشکرا ده‌بینین: چه‌ندین نووسه‌ر و ڕووناکبیری وه‌ک: « هاشم ئه‌لعقابی، عه‌باس جه‌یحان، فالح جه‌سوون ... »، به‌شان و بازووی دیکتاتۆریکی وه‌ک « سه‌ددام حوسین »دا هه‌لیانداوه، هۆنراوه‌یان بۆ خۆی و جه‌نگه‌ چه‌په‌له‌که‌ی « قادسیه » هۆنیوه‌ته‌وه! هه‌روه‌ها، به‌ ده‌یان نووسه‌ری دیکه‌ی وه‌ک: « عه‌لاء ئه‌لبه‌شیر، عه‌بدولره‌زاق عه‌بدولواحید، ئه‌دیب ناسر، سامان عه‌بدوله‌جید ... » هه‌ن، نه‌ک هەر له‌ کاتی ده‌سه‌لاتی دیکتاتۆریکی خوێنڕێژی وه‌ک « سه‌ددام »دا، خۆیان به‌ نۆکه‌ر و چلکاوخۆری زانیوه، به‌شان و بازوویدا هه‌لیانداوه، به‌لکوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی، « سه‌ددام »یش گیرا و ده‌سه‌لاتی نه‌ما، هەر پێی‌اندا هه‌لداوه و به‌ پیاوێکی هه‌لکه‌وتووی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆیان داناوه. به‌مه‌رجی، له‌هیچیان که‌م نه‌بووه و که‌میشیان نییه‌. چونکه‌ « عه‌لاء ئه‌لبه‌شیر »، مرقۆفیکی ئاسایی و نه‌خوێنده‌وار نییه، به‌لکوو، پزیشک و وێنه‌کێش و نووسه‌ریشه. « عه‌بدولره‌زاق عه‌بدولواحید » و « ئه‌دیب ناسر »، هه‌ردووکیان هۆنهرن. « سامان عه‌بدوله‌جید »یش وه‌رگێری بووه!

ته‌نانه‌ت، هۆنه‌ریکی هه‌ست ناسکی گه‌وره‌ی وه‌ک « نيزار قه‌بانلی »ش، هۆنراوه‌ی بۆ خوێنڕێژیکی وه‌ک « سه‌ددام » هۆنیوه‌ته‌وه، کاتی، له‌فێستیفا‌له‌ وێزه‌یه‌یه‌کانی « عێراق »دا، له‌باشترین ئوتیل دایانه‌زاندوو، خاوتنترین و گرانترین وێسکیان بۆ داناوه، جوانترین کیژ و ژنی عه‌ره‌بیان، بۆ له‌په‌رده‌کردوو و گیرفانیان، به‌دۆلار ئاخنیوه!

هه‌روه‌ها، هۆنه‌ریکی شۆڕشگێری گه‌وره‌ی وه‌ک: « مه‌حمود ده‌روێش »یش، جگه‌ له‌وه‌ی، هۆنه‌ریکی ناسراوه، خو‌شی خاومنی کێشه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی و پامیاری په‌وا و پیرۆزه. که‌چی، له‌و چه‌ن دێره‌ هۆنراوه‌یه‌ی بۆ کوردی گوتبوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی، ڕژیمی « عێراق »، ده‌سیان گه‌یشتی، ده‌میان چه‌ورکرد و چه‌ن خه‌لاتیکیان پێشکه‌شکرد، په‌شیمانبووه و له‌دیوانه‌که‌یدا چاپی نه‌کردن. به‌لکوو، له‌پێشه‌کییه‌که‌یدا، زۆر به‌راشکاوایی نووسیویتی: ئه‌و هۆنراوانه‌ی، له‌م دیوانه‌دا چاپ نه‌کراون، هه‌ی من نین!

به راستی، لهم رۆژ و سه‌رده‌مه ئالۆژهی، ئیمه‌ی کوردیشی تیکه‌وتووین، لهم قۆناغه ناسکه‌ی، گه‌لی کوردی «باشووری کوردستان» یشی پێدا تپه‌رده‌بی، مروّفه به‌هره‌داره لیها‌توو خاوه‌ن هه‌لۆسته‌کان، له‌ نێو ریزه‌کانی گه‌لی کورددا، زۆر که‌من و به‌ په‌نجه‌ی هه‌ر دوو ده‌س ده‌ژمی‌رێن. چونکه‌ هه‌وانه‌ی، بیر و می‌شکی خۆیان نافروشن، به‌ره‌مه‌کانیان تالان‌فروش ناکه‌ن، خاوه‌نی بیر، فه‌لسه‌فه، پێباز و هه‌لۆسته‌ی تایبه‌تی خۆیان، ته‌نیا هه‌ر، بۆ رۆله‌ی گه‌له‌که‌ی خۆیان ده‌نوسن، بێ ئه‌وه‌ی، چاویان له‌ هیچ جوژه‌ پاداشت و پۆستی بری‌بی، بێ ئه‌وه‌ی، گوێ له‌ خوورته، سهرته و بۆله‌ی کرپاره‌کان بگرن، بێ ئه‌وه‌ی، ده‌س‌کورتیی و نه‌بوونی، ته‌نگیان پێ هه‌لچنێ، بێ ئه‌وه‌ی، چاوسوور‌کردنه‌وه و هه‌ره‌شه‌لی‌کردنی ده‌سه‌لاتداران، نووچیان پێ دادا، وه‌ک دراویکی قوورس و ده‌گه‌من وان!

هه‌ر وه‌ک چه‌ن جاری‌کیش گوتوو‌مه و نووسیو‌یشمه، که‌م «پوونا‌کبیر، نووسه‌ر، هۆنه‌ر و هونه‌رمه‌ند» ی سه‌ر به‌ گه‌لانی جیهان هه‌بوون و هه‌ن، هه‌ینه‌ی «پوونا‌کبیر، نووسه‌ر، هۆنه‌ر و هونه‌رمه‌ند» هه‌کانی کورد، پارا و هه‌له‌رستین، له‌ ئاستی رووداوه‌ گرنگه «نه‌ته‌وه‌یی، پامیاری، کۆمه‌لایه‌تی، ئایینی، که‌لتووری ...» یه‌کاندا، بێ هه‌لۆسته‌ بن!

جا خۆزگه، هه‌موو که‌سی له‌ نزیکه‌وه، که‌سیتی هه‌ینه‌ی له‌و به‌هره‌دارانه‌ی کوردی بناسیایه، ئینجا، به‌ ته‌واویی بۆی ده‌رده‌که‌وت، چه‌ن به‌ هه‌له‌دا چوون! چونکه‌، بێ ئه‌وه‌ی، باشیان بناسن، هه‌ر له‌ دووره‌وه‌ خۆشیانویستوون، به‌ خۆیان و پێنووسه‌کانیان‌وه سه‌رسام‌بوون! جا، گه‌ر بیر و کرده‌وه، نووسین و هه‌لۆسته، یه‌کیان نه‌گرت، ئه‌وا ئه‌و به‌هره‌دارانه‌ی، کۆمه‌لانی خه‌لک، له‌ دووره‌وه‌ ناسیویان، له‌ مه‌سینه‌یه‌ک ده‌چن، پێش ئه‌وه‌ی، مروّ ده‌سیباتی، وا ده‌زانێ، پره‌ و قوورسه. به‌لام، کاتی ده‌سیده‌دات و به‌رزیده‌کاته‌وه، ده‌بینی، سووکه، چونکه‌ هیچی تێدا نییه! «1»

ئاخۆ، رۆژی دابی، له‌ کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واریشدا، به‌له‌نسی، له‌ نێوان کرپار و فروشیاره‌کاندا درووست‌بێ!!

ئاخۆ، که‌ی به‌هره‌دار و لیها‌توو‌هه‌کانی کوردیش، واز له‌ خۆفروشی بێن و خاوه‌نی هه‌لۆسته‌ی راسته‌قینه‌ی تایبه‌تی خۆیان بن!!

ئاخۆ، که‌ی بێ، له‌ نێو کۆمه‌لگه‌ی کوردیشدا، ووشه‌ له‌ گولله‌ و پێنووسیش له‌ چه‌ک، کاریگه‌رتر و به‌هه‌زترین، ده‌سه‌لاتی به‌هه‌زی دیکتا‌تۆره‌کان به‌رزێن!!

تۆ بلی، رۆژی دابی، خاوه‌ن توانا و بلیمه‌ته‌کانی کوردیش، وه‌ک «گالیق»، له‌ سه‌ر راستی، له‌ گه‌رمای ئاگر نه‌ترسن و بسوتێنرێن!!

تۆبلىتى، پۆژى دابى، به شرهدار و ليها تووهكانى كورديش، وهك « مهنسوورى
 مهلاج »، له سهر راستى و بيروينا وهري خويان، به شمشير پارچه پارچه كرىن
 و به دهم گياندا نه وه، ههر بلين: من ههقم! «2»
 تۆبلىتى، پۆژى دابى، رووناكبير، نووسهر و هونه رهكانى كوريش، وهك « ئين
 موقهفا »، له سهر راستى په رستى، به شمشير شه قوپه قكرين! «3»
 دهيا، تا ئه و پۆژانه دى، ههر چاوه روانبين و وهك « نالىي » بليمهت بلين:
 خودا كهى بى، خودا كهى بى، خودا كهى بى!

ستۆكهۆلم
 2005. 03. 21

* * *

1. ليره دا نامه وى، ناوى كهس بىتم و كهس برىندار كهم. چونكه، ههر كهسى نازاده، چون دهوى.
 نهگينا، « رووناكبير، نووسهر، هونه ر و هونه رمه ند »ى كورد زۆرن، نه م ياسانه، له گهل جوړى
 بىر كرده وه، شىوازى ژيان و هه لسوكه وتى پۆژانهيدا بگوئجى!
 2. انا الحق.
3. جيتنشىنى دهوله تى « عه بياسىي - هاروونه ره شيد » كوشتى.

« چاویپکه وتن »

هونه ر + ویژه - پارتایه تی = پاژه کردنی گهل

پ1. خۆتان چۆن به خۆتنده وارانى « ئافه شين » ده ناسين؟

و1. ئەز، ناوم « حوسين محمەد عەزیز ». کاتى خۆى باوکم، له نهخۆشخانه برينپيچ بووه. سالى « 1949 »، له شاروچکەى « پينجوين » کارىکردووه. منيش، سالى « 1950 » له وچى له دايکبووم. به لام، زۆرى لى نه ماوينه تهوه و مهر له هه مان سالددا گه راوينه تهوه. له بهرئوه، هه موو ژيانى خۆم، مهر له شارى « سوله يمانى » به سه ربردووه، له کۆشى بنه ماله يه کى موسولمان و مامناوه ندى ناسراوى شاره که دا، په رو ده مکه راوم و گه وره بووم.

هه موو قوناغه کانى خۆتندنى سه ره تايى، نيوه ندى و ئاماده يى کشتوکالم، له « سوله يمانى » ته واوکردووه. سالى « 1971 »، له زانکۆى « سوله يمانى »، له کۆليژى کشتوکال و مرگيرام. له بهرئوهى، سالى « 1974 - 1975 »، له شۆرشى « 11/سيپتيمبه ر/1961 » دا پيشمه رگه بووم، کۆليژى کشتوکالم، به پينج سال ته واوکرد، به لام، يه کى له خۆتندکاره باشه کان بووم، له بهرئوه، له هه مان کۆليژ دامه زرام و بق ماوهى پينج سال، مامۆستا بووم.

سالى « 1981 »، له بهر جهنگى نيوخۆ و بارودۆخى خراپى نه و سه ره ده مهى « باشوورى کوردستان »، ناچاربووم، روو له دهره وهى وولات بکه م. له کۆتايى هه مان سالددا، به هۆى چهن برادهرىکى دلسۆز و له پيى « پارتى کۆمونيستى عيراق » وه، له « يه کيتى سوڤيت » و مرگيرام و وهک خۆتندکارىکى خۆتندنى بالا، ده سم به خۆتندن کرد. ماوهى نو سال له وچى مامه وه. پاشان، دوکتورام له زانستى کشتوکالدا و مرگرت. له سه ره تاي سالى « 1990 »، « يشه وه، به ته واويى، له وولاتى « سويد » نيشته جيىبووم.

پ. 2. له که یه وه دهستان به خویندنه وه و نووسین کردووه؟

2. سالی « 1958 »، جارتیکی دیکه، باوکم گه رایه وه بۆ « پینجویین » و نزیکه ی سێ سال له وی ماینه وه. ئەو کاته ی له وی بووین، باوکم، ئەندامی لیژنه ی نێوچه ی « پارتی دیموکراتی کوردستانی - عێراق » بوو. هه رچه نده نه شیده خویندنه وه، به لام، له بهرئه وه ی « پارتیی » بوو، گه لی جار، نامیلکه، په رتووک، گۆشار و پۆژنامه ی ده کری و ده یه پینایه وه. یه کێ له و گۆشارانه، ناوی « پۆژی نوێ » بوو. زۆرم هه ز له خویندنه وه ی ده کرد. چونکه، باسی میژووی کوردی تیدا دهنووسرا، گه لی هۆنراوه و فۆلکلوری کوردیی شی بلاوده کرده وه، له بهرئه وه ی، زۆربه ی ئەو هۆنراوه و فۆلکلۆرانه م، به گۆرانی بیستبوو، زۆرم هه ز لی ده کردن، هه موو جاری، به په رۆشه وه، چاوه روانی ژماره ی نویم ده کرد و زۆر به تامه زرویییه وه ده مخویندنه وه.

کاتی شۆرش سالی « 1961 » ده سیپتکرد، به هۆی چالاکی پامیاریییه وه، باوکم له « پینجویین » وه بۆ « سوله یمانی » گوازیه وه. ئیدی، ئەویمان به جیه تیش و به ماله وه گه رایه وه بۆ « سوله یمانی ». دوا ی ئەوه ی، خویندنی سه ره تاییم ته واو کرد، له خویندنگه ی نێوه ندیی « شۆرش » وه رگیرام. بێ گومان، خویندنه مان به زمانی عه ره بیی بوو. له بهرئه وه، گۆرانیکی گه لی گه وره، له ژبانی مندالیسیمدا روویدا. چونکه، زمانی عه ره بییم باش نه ده زانی. مامۆستایه کی زمانی عه ره بییمان هه بوو، ناوی « مسته فا شه ریف » بوو، گه لی زیره کبوو. زۆر جار، له وانه ی په خشان و چیرۆکا، به و ده نگه هێمن و به سۆزه ی خۆی، چیرۆکی « ئەلبوئه سا » ی « فیکتۆر هیکۆ » ی به عه ره بیی بۆ ده خوینینه وه و به کوردیش بۆ لی که ده ای نه وه. له بهرئه وه، ئەو مامۆستایه، هینده کاری تی کردم، تا وام لی هات، هیندی کاتی خۆم، بۆ خویندنه وه ی چه ن چیرۆکیکی ئاسان، به زمانی عه ره بیی ته رخانه کم. ئیدی به و شیوه یه، هه ر له و ته مه نه وه، هۆگری خویندنه وه بووم.

جگه له وه ی، خۆشم له ریزی « یه کیتی قوتاییانی کوردستان - عێراق » و دواتریش، له ریزه کانی « پارتیی » دا کارمه ده کرد، هه موو پۆژنامه و گۆشاره کانیانم به شیوه یه کی به رده وام ده خویندنه وه. به لام، دوا ی پێکه و تننامه ی « 11/مارسی/1970 »، به تایبه تی، ئەو ساله خویندنی ئاماده یی کشتوکالم ته واو کردبوو، بێ کاربووم، له « یه کیتی جوتیارانی کوردستان » و « لیژنه ی نێوچه ی پارتیی - سوله یمانی »، کاری چاپم ده کرد، زۆربه ی کاتی خۆم، به خویندنه وه به سه رده برد. به و شیوه یه، ده سم به خویندنه وه کرد و تا ئەو پووش، هه ر به رده وامم.

— ئەدى نووسىن؟

x دەربارەى نووسىن، سالى « 1972 » ھەلەمدا، بنووسم. سەرھتا، چەن گوتارىكم نووسى و لە پوژنامەى « براىەتى » و گوڤارى « ئەستىرە » مىندا لاندلاوكرانەو. ئەو ھى پتر ھانىدام، لە سەر خویندەنەو و نووسىن سووربم، ئەو ھى بوو، لە كۆتايى سالى « 1970 » دا، لە نزيكەو، ئاشنايەتيم لەگەل رېكخراوئكى راميارى نەتەو ھىدا پەيدا كورد. ئەو رېكخراو ھى، ناوى « كاژىك » بوو. ئەوان، زۆر ھانىياندەدام، بخوینمەو، خۆم پېگەيەنم و ئاستى پروناكبيرى خۆم بەرزكەمەو. بە داخەو، مەگەر جاروبار، گوتارىكم بۆ ئەو رېكخراو نووسىبى، ئەگىنا، ھەر زوو وازم لە نووسىن ھىنا. بەلام، لەگەل خویندەنەو، ھەميشە دۆستايەتپىمان خوشبوو. بە تايبەتى، دواى كارەساتە نەتەو ھىيەكەى ھەرەسى سالى « 1975 »، بەرنامەيەكى تايبەتپىم بۆ خویندەنەو دانا، پتر بەرھەمەكانى « ماركسىزم » دەخویندەو.

كاتى گەيشتمە « سۆڤىت » ھى، زمانى « پرووسى »، بە باشى فېربووم، ئىدى، ھەرچىم دەسكەوتايە، « كوردى، عەرەبى و پرووسى »، درېغىم لە خویندەنەو ھىان نەدەكرد. ھەر لەوئش، لە نزيكەو، شارمزاىيەكى تەواوم، لە بىروباو ھى « كۆمۇنىزم » دا پەيدا كورد. چونكە، جگە لەو ھى ئەو بابەتەنەمان، لە قۇناغى خویندەنەو بالاي ماجستېر و دوكتورادا دەخویند، خوشم ھەميشە، عەودال و تىنووى زانىارى پتر بووم. سالى « 1990 » ھى، كاتى لە « سوید » دامەزەم، ئىدى، بە تەواوى، دەسم بەتالېوو. زۆربەى كاتى خۆم، بۆ خویندەنەو و نووسىن تەرخانكرد.

— زياتر چ بابەت دەخویننەو؟

x ھەرچى بە چاكى بزەم و بەكەلك بى، دەخوینمەو. ھەك: « وئزە، مېژوو، جوگرافيا، پۆلىتىك ... تاد ».

— ئايا فرياي خویندەنەو، ئەو ھەموو بابەتەنە دەكەون؟

x لەبەرئەو ھى كار ناكەم، فرياي ھەموو شتە دەكەوم.

پ3. كاتى خۆتان، چۆن دابەشەكەن؟

و3. ھەموو پوژى، كاژىرى ھەوت يا زووتر، لە خەو ھەلەدەستم. گەر كارى لابەلا يەخەم نەگري و لە مال دەر نەچم، ئەوا، سەر لە بەياننام بۆ نووسىن و خویندەنەو تەرخانكردو. دواى بەرچايى دەخوینمەو و ھىندى جارېش، لە سەر نووسىن بەردەوامدەم. پاش نيو ھىوانىش، خەرىكى كۆمپىوتەرەكەم دەم و دەس بە نووسىن دەكەم. بە لانى كەمەو، پوژى « 8 - 10 » كاژىر كارەكەم. بەلام، زۆربەى كاتى ئىواران و شەوان، گوئ لە دەنگوباسى رادىو دەگرم و

تەماشای بەرنامەى تىلئىفیزیۆنەکان دەکەم. لەبەرئەوێ، خۆم زۆر کەمە، زۆربەى بابەتەکانم، بە شەو دەنووسم. شەوى وا ھەبوو، تا بەرھەبیان دانىشتووم و ھەر خەریکی خۆتندنەو و نووسین بووم.

پ. یەکەم بەرھەمتان چى بوو؟

و. یەکەم جار، بە گوتار دەسپێکرد. یەکەم گوتارىشم، ناوى « بەرھە ئازادى » بوو، لە ژمارە دووى گۆڤارى « رابوون » سالى « 1991 » دا. بۆلۆکرایەو. پاشان، بە تەواوى خۆم کۆکردەو، لە ماوەى سێ سالا، دوو پەرتووكم نووسی. یەکەمیان: ناوى « مەملانئى ئایدۆلۆژى لە کوردستاندا » بوو، لە ھاوینى « 1993 » دا، لە شارى « سولەيمانى »، لە سەر گىرفانى خۆم چاپمکرد و ھەک دیارییەک، بە سەر دۆست و نووسەرەکانى شاردە دابەشم کرد. دووھەمیشیان: « کورد و شۆرش و ھەلى مێژووى » بوو. بەداخەو، لە بەر بى پارەى نەمتوانى، لە ھەمان سالا چاپیکەم، بەلکۆ دواکەوت و یەکەمین چاپى، لە سەرھەتای سالى « 1996 » و لە « سوید » بۆلۆکرایەو.

پ. تا ئێستە، چەن بەرھەمتان چاپکردووە؟

و. جگە لەو گوتارانەى لە « کوردستان » و دەرھەوى وولات بۆلۆمکردونەتەو، دوازدە نامىلکە و پەرتووكم چاپکردووە. « 1 »

– دەتوانن ناوئىشانەکانیانمان بۆ بژمێرن؟

– بەلى. بەپێى مێژووى چاپکردنیان، ئەمانەن: « مەملانئى ئایدۆلۆژى لە کوردستاندا، دەرھەوى پرۆژەکەى یەکتى نىشتمانى کوردستان، دوا پرۆژە، پێنج ووتارى غەمگین، دیمۆکراسى و ئایدۆلۆژى و جەنگى نىخۆ، نامەىکى درێژ بۆ نەوشىروان مستەفا، پێنج کاتژمێر لەگەڵ برايم ئەحمەددا، کورد و شۆرش و ھەلى مێژووى، فیدراлизм و دەولەتى فیدرال، بەلى رەخنە و لێکۆلینەو نەک شىواندن راستى، خولانەو لە بازەىکى بۆشدا و رۆلى سىستىمى بنەمالە لە بزافى رزگاربخواى نىشتمانى کوردستاندا ».

پ. کام بەرھەمتان لە ھەموویان زیاتر خۆشدەوێ؟

و. جگە لەوێ، ھەر یەکەیان باسى بابەتێکى جیاواز دەکا، شەونخونىیەکى زۆرىشم، لەگەڵ ھەموویاندا کێشاو. لەبەرئەو، ھەموویانم خۆشدەوێ. دەتوانم، بلىم: بەرھەمەکانم، ھەک پەنجەکانى دەس وان. تەنانەت، پەنجەکانى دەسش، ھەموویان ھەک یەک نین. ھىندىکیان کورت و ھىندىکی دیکەیان درێژ، ھىندىکیان بارىک و ھىندىکی دیکەیان ئەستورن، ھەر یەکەشیان توانا و ھىزىکى تايبەتییان ھەى و کارێکى دیارىکراویان پى ئەنجامدەدرى. بەلام، بە ھەموویان پێکەو، یەک دەس پێکدین، کە ھىز و توانایەکى تايبەتى

به مړوف دبه خشي و کاره کانیشي باشتړ راده پرتندري. خو گهر بلیم: وهک
کورپه یه کی نوبه ره، « ململانیی ئایدولوزی له کوردستاندا »، به تایبه تی،
دووه مین چاپی، له هه موو ئه وانی دیکه م خوشترده وئ، سه یرت لی نه یه!

– هیچ بهرهمی نویتان به ده سه وهیه؟

x به لی. جگه له وهی، له ماوهی ئه م دوو مانگهی دوا ییدا، ده گو تاری
جوربه جوری نویم نوو سیوه، پر ژویه کی گه وره م ئاماده کردوه. له و باوه رهدام،
تا کو تایي ئه م سه ده یه، ته و او بیگه م.

– ده توانین، شتی دهر باره ی ئه و پر ژویه بزاین؟

x به لی. پر ژوه که، له چهن کو لینه وهیه کی جیا واز پتکه اتوه. وهک کو لینه وهی
« زمانه وانی، ویزه یی، جیو پولیتیکی کوردستان، بیرى ناسیونالیزم،
ناکوکی و ناپاکی له میژووی کورددا ». جگه له یاداشت و باسی له سه ر
تیکو شانی « کاژیک » و « پاسوک » و هیندی بابته ی دیکه ش هه ن. به لام
نازانم، گهر له پر، هیندی بابته ی دیکه م لا دروستی، ئه و له وانه یه، پر ژوه که
گه وره تربی. که سی نه مری، هه موویان ده بینى. منیش هه ولده دم، ورده ورده،
له بهر وه چاپیانکه م و بلاویانکه مه وه.

پ7. باسی زمانه وانیتان کرد، بیر و پاتان، دهر باره ی زمانى کوردی و
گرفته کانی چیه؟

و7. دیاره لیره دا، کاتی ئه وه مان نییه، به تیرو ته سه لی، وه لامی ئه و
پر سیاره تان بده مه وه، چونکه وهک ده لین: ئه و هه ویره ئو زور ده کیشی!
ههروه ها، وهک گوتم: په رتوو کیگم له سه ر ئه و باسه به ده سه وهیه، نزیکه ی
سی سال ده ی، خه ریکیم، نیازم وایه، سالی داهاتوو بلاویکه مه وه. لیره دا
ده توانم، هر هینده بلیم: هه رچه نده، زمانى کوردی، گه لی گرفتى گه وره ی
هه یه، به لام، وهک هه موو شتیکی دیکه ی زیندوو له م جیهانه دا، رژی به ر ژ،
به ره و پیشکه وتن ده روا و له ده س هیندی له گرفته کانی رزگاریده ی.
گرنگترین گرفتى که زمانى کوردی به تایبه تی و نه ته وه ی کورد به گشتی،
دوو چاریبو یی، ئه وه یه: کورد خاوه نی ده وله تیکی ناسیونالی تایبه تی خوی
نییه، تا به ته و او یی، هه موو گرفته کانی « زمان، فهرهنگ، میژو، جوگرافیا،
زانست و زیانی کو مه لایه تی کو مه لانی خه لک » چاره سه رکا و پیشیخا. به
باوه پی من، که ی ئه و ده وله ته له « کوردستان » دامه زرا، زور به ی زوری
گرفته کان، وهک به فهره که ی پار، ورده ورده ده وتینه وه.

پ8. پاتان بهرانبه ر بزوتنه وه ی روونا کبیری کوردی، له دهر وه ی وولات
چیه؟

8. ئەز پىموايه، جموجۆل و چالاكئىيەكى باش ھەيه. ھەر بە چەن مانگ جارى، چەندىن رۆژنامە و گوڤارى كوردىي دەردەچى. ھەروەھا سالانەش، گەلئ نامىلكە و پەرتووكى كوردىي ناياب، لە وولاتە جياجياكانى ھەندەران چاپدەكرىن. بە لām لە گەل ئەو ھەشدا، ديسانەو ھە گرافتەكان زۆرن. لە ھەموويان زەقتەر و گرنگتر، خۆى لە ئىرەيى، ناكوڤكى، دووبەرەككى، پەرشوبلاوويى و نەگونجاندىنى رووناكبيران و نووسەرانى كورددا دەبينى. چونكە، رۆشنبيران يەكگرتوونىن، پىئەندىيى كۆمەلەيەتتىيان گەلئ لاوازە، كەم رووناككبير پىكەو ھەلەكەن، جگە لەو ھى ناتوانن، لە دەورى يەكئىتتىيەكى نووسەران كۆبنەو، رىكخراو ھاميارىيەكانىش، ھىندەي دىكە، رىزەكانى رووناكبيرانى كوردىان لەتوپەتكردووە و لە يەكديان دا برىوون. «2»

سەرەراي ئەو ھى، بەرھەمئىكى زۆرىش ھەيه، بە لām، بازاري چاپەمەنى كوردىي گەلئ كزولاوازە، چونكە، رۆلەكانى نەتەو ھى كورد كەم دەخوئىنەو ھە و پارە بە چاپەمەنىي كوردىي نادەن. لەبەرئەو دەبينىن: زۆر بەي ئەو گوڤارانەي دەردەچن، لە بەر بى دەرامەتتى، دواى ماو ھە دەو ھەستن.

بە داخەو، بەرھەمەكانىش زۆر بە كەمىي و ھەزار بە شەرەشق، دەگەنەو «كوردستان». چونكە، رۆي ھاتوچۆ باش نىيە و خەلكى، لە ترسى كۆنترۆلى دەولەتە داگيركەرەكان، زۆر ناوئىرن، بىانەنەو.

9. لە گەل جىھانى ھۆنراو ھەدا چۆنى دەگوزەرىن؟ ئايا، كام ھۆنەرى كوردتان، لە ھەموويان پى باشتەر؟

9. جاروبار، ھۆنراو ھە دەخوئىنەو، بە تايبەتتى، ھۆنراو كلاسيكئىيەكان، چىژىكى بى ئەندازەيان لى و ھەردەگرم. سوپاس بۆ خوا، ھىندەي كورد لە ھۆنراو ھەدا دەولەمەندە، ھىندە لە بواریەكانى دىكەي ھونەر و وێژەدا دەولەمەند نىيە. بۆيە «شىخ رەزاي تالەبانىي» فەرموويەتى:

چونكە، شاعىر زۆر بوو ھەم عەسردە

بۆتە حەشرى نىرەكەر، ھەم حوجرەدا

ئەز پىموايه، گەر لە دەشتە پانوبەرىنە رازاوەكەي باخچەي كوردىيدا، بە دىيان خونچەكۆل، ھەلەلە و بەيبوونى بۆنخۆشى ھۆنەرە لاوكان، سەريان دەرھىنابى، ئەوا، لە ھەموو سەردەمىكدا، ھەمىشە، چەندىن لوتكە چىاي بەرز، لە نىو ھەراستى ئەو دەشتە پانوبەرىنەدا، ھەك كەلە ھۆنەرى كورد ھەلەكەوتوون و دەرکەوتوون، لاقىيان بە توندىي، لە سەر زەوىي قايمكردووە و سەرىشيان، لە حەوت تەبەقەي ئاسمانى ھونەر و وێژەي كوردىي توندكردووە. ھەر بۆ نموونە: لەو سەردەمانەي، چەندىن ھۆنەرى پايەبەرزى كوردى تىدا

ژیانون، وهک: « خانیی، جزیری، نالی، مهجوی، حاجی قادری کۆبی » و تا به « گۆران » بلیمت دهگا، به دهیان هۆنهری دیکهش ههبوون، به لām، ناو و بهر مهکانیان، له چاو ئهو هۆنهره هه لکه وتوانهدا، ته نیا له پهراوێزی میژووی وێژهی کوردیددا، جیتی خۆیان کردۆتهوه. ههر زۆر دور نه پۆین، له شاکاره پر بایه خه کهی مامۆستا « عه لادین سه جادیی – میژووی ئه ده بی کوردی » دا، مامۆستا، به دور و درێژی، له میژووی ژیان و بهر مه می هیندی له هۆنهره به نپوانگه کانی کوردی کۆلیوتهوه و له سه ری نووسیون، که چیی، ههر له و سهرده مانهی ئه وانیشدا، به دهیان هۆنهری دیکه هه بوون، به لām، ناو و نیشانیان، ته نیا له پاشکۆی پهرتووک کهدا، به ریز تۆمار کراوون.

– ئه لوتکه گه ورهیه، « لای ئیوه کیتی؟

x « ئه لوتکه گه ورهیه، له زیندوو هکاندا، له « شیرکۆ بیکهس » دا ده بینم. وهک له میژه به خوشیم گوتوو، گهر هیندی هۆنراوه ی پامیاری لای دهر کهین، سه رجه می هۆنراوه کانی دیکه ی، وهک قه دیفه ی پارچه جیمه نیککی سه وزی ته ری به هاری گوپی چه مه کانی « کوردستان » وان، پۆشنایی و فینکایی، به چاو، دل، دهر وون و گیانی خوینهر ده دن.

کاک « شیرکۆ »، هینده به توانایه، یاری به وشه دهکا، هینده له هونه ری هۆنراوه دا، هونه ر مه ندیککی کارامه، شارمزا و سه رکه وتوو، هۆنراوه کان، له ئاستی داهینانه کانی دا، به چۆکدا دین. «3»

– ئه دی له مردوو هکاندا؟

x « هیمن »، له هه موو بواره کانی هۆنراوه و په خشاندا لوتکه بوو.

پ10. ئه دی له گه ل « Medtv » دا نیتوانتان چۆنه؟

و10. برواتان هه بی، من و « Medtv »، وهک دوو ئه ویندار واین، هینده نیتوانمان خۆشه، بی یه کدی ناژین. گهر هه موو پۆژی، چه ن کاژیرێ، چاو م به رهنگه زهره، سه ور، سه وز و سپیه که ی پۆشن نه بیته وه، وا دهمان، شتیکی زۆر گرنگ لای گومبووه. ههر بۆیه، سالی پاریش، په خشانیککی ته ری و برم بق نووسی.

– با واز له خویندنه وه و نووسین بیتین. ده لیتی چی، گهر ئه م جار هیان، بیکه وه سه ری له باخچه ی هونه ر به مین؟

x فرموو.

پ11. پتوهندیبتان له گه ل هونه ری شانۆدا چۆنه؟

و11. به داخه وه، پتوهندیم زۆر باش نییه. چونکه، له هه موو ژیانمدا، ئه وه ی زۆر هه زم لای نه کرد بی، ئه و به شه گرنگه ی هونه ر بووه. به لām، تا له شاری

« سوله‌یمانی » بووم، به هۆی تیلتفیزیۆنی کوردیی « کهرکووک » هوه، گه‌لی
شانۆگه‌ری جوان و ناوه‌رۆک ده‌وله‌مه‌ندم ده‌بینی، وه‌ک: « لانه‌وازان، خوله
چه‌مماخه، جه‌نابی موفه‌تیش ... » پاریش له « سوله‌یمانی »، برایانی تیپی
شانۆی « پێشپه‌وه‌ی کوردیی » داوه‌تیانکردم، به‌ تایبه‌تی، ش—شانۆگه‌ری
« ئه‌حه‌ی کرینو » یان به‌ قیدیۆ پیشاندام. به‌ لاهمه‌وه زۆر باشبوو.
— کام ئه‌کته‌رتان، له هه‌موو ئه‌کته‌ره کورده‌کانی دیکه پێ باشتره؟

x سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو دواکه‌وتویی، ژێرده‌سیی، چه‌وساندنه‌وه و نه‌بوونی
ئازادییه، هه‌میشه به‌شی خۆمان، ئه‌کته‌ری باشمان هه‌بووه و هه‌یه. لای من
خواله‌خۆشبوو « که‌مال ساییر »، یه‌کێ له ئه‌کته‌ره هه‌ره باشه‌کانی کورد بوو،
چونکه، کاتی له هه‌ر شانۆگه‌رییه‌که‌دا ده‌رده‌که‌وت، مرۆف هه‌ستی پێ
نه‌ده‌کرد، به‌رانه‌رت دانیشه‌توو و قسه‌ت بۆ ده‌کا، یا، له‌سه‌ر شانۆ رۆل
ده‌بینی؟ به‌ شتویه‌ ئه‌و رۆله‌ی ده‌بینی، قسه‌کانی له ده‌ره‌وه‌ی شانۆ و له سه‌ر
شانۆ، زۆر له یه‌کدی جیا نه‌ده‌کرانه‌وه، ئاوێته‌ی یه‌کدی بووبوون، نه‌ک هه‌ر
وه‌ک خۆی و سێبه‌ره‌که‌ی وابوون، به‌لکو، هه‌ردووکیان هه‌ر یه‌ک شت بوون.
به‌ راستیی رۆلتیکی جوانی ده‌بینی،
— ئه‌دی ئه‌ورۆ کێتان پێ باشه؟

x ئه‌ورۆ، ئومیدیکی زۆر گه‌وره‌م، به « ئازادی حه‌مه‌ پچکۆل » هه‌یه، گه‌ر دوا‌ی
مه‌رگی هه‌ر دوو هونه‌رمه‌ند « عوسمان چێوار » و « که‌مال ساییر »، تاقه‌تی
هیچی مابێ! ئه‌گینا لای من، له هه‌موو ئه‌کته‌ره‌کانی دیکه پتر، به‌ توانا و به
هه‌لوێسته‌تره. مامۆستا « ئه‌حمه‌د سالار » یش، هونه‌رمه‌ندیکی گه‌وره‌یه و
گالته‌ی پێ ناکرێ. به‌لام ئاخ، خۆزگه‌م، هه‌موو کاتی خۆی، ته‌نیا بۆ
هونه‌ره‌که‌ی ته‌رخانه‌کرد!

پ12. ئه‌دی ده‌رباره‌ی مۆزیک و گۆرانیی کوردیی ده‌لێن چی؟
و12. هه‌ر له منداڵیه‌وه، زه‌وقێکی زۆرم، له‌گه‌ل مۆزیک و گۆرانیی کوردیییدا
هه‌بووه. جگه‌ له‌وه‌ی، حه‌زیشم لێ کردوون، زۆریه‌ی گۆرانییه‌کانیشم،
له‌به‌ربوون. کاتی له‌گه‌ل برادهره‌ خۆشه‌ویسته‌کانمدا کۆ ده‌بووینه‌وه، به‌وه‌هنگه
گره‌ی خۆم، مێشکم ده‌بردن.

بێ گومان گۆرانیی، له‌ چهن به‌شیکی گرنگ پێکدێ: هۆنراوه، ئاواز، مۆزیک و
ده‌نگ. پێموایه، گه‌ر ئه‌و چوار بابته‌ به‌ ته‌واویی، یه‌ک نه‌گرن و پێکه‌وه
نه‌گونجێن، ئه‌وا گۆرانییه‌که‌ هاوئا‌هه‌نگ و سه‌رکه‌وتوو نابێ، جێی خۆشی له
دلی جه‌ماوه‌ری گوێگرانداناکاته‌وه. جگه‌ له‌وه‌ی، ئه‌ز حسێبیکی زۆریش، بۆ
ره‌وشت و هه‌لوێستی هونه‌رمه‌نده‌که‌ ده‌که‌م، تا هونه‌رمه‌نده‌که‌، پله‌وپایه‌ و

ناووناوبانگی، له نټو کوډمه لډا باشې، هونره کهیم لا شیرینتر و سه نځینتر دهې. نه و هونره مهندهم خوشده وې، پټزی خوی و هونره کهی بگری، ساکار و بې فیزی، هلوټستی هې، هونره کهی له پټناوی راژمردنی نه ته وه کهیدا دانی، نه که هونره کهی، بقمه به سستی تایبه تی خوی به کار بیتي.

— که واته، دهنگی کټان زور پټ خوشه؟

x حه ز ناکم، خوم بقمه که س بخله ټینم و درو له گهل خومدا بکم. بروام به چی هې و چی به راست بزانم، ته نیا به و شټویه ددویم. له هه موو ژيانمدا حه زم له ده ستیا و نه کردووه. کاتی لیره دا، ناوی هیندی هونر، نووسر و هونره مند دینم و ناوی هیندیکی دیکه یان ناهینم، مبه ستم نه وه نییه، له هه لوټه قه لا، ماندو بوون و پله و پایه یان که مکمه موه، هه موو هونره مندانی کورد، به گوټره ی توانای خو یان، راژه ی هونری نه ته وه که یان کردووه و به شټویه کی به رده و امیش دهیکن. به لام، خو ناشکری، لیره دا، ناوی هه رچی هونر و نووسر و هونره مندانی کورد هیه، ریزیانکم. هه موو یه کی، ته نیا باسی نه و نووسر و هونره مندانه دهکا، که زور کاریتیکردووه. نه گینا هه موو هونره مندې، گهر هه موو به رهمه که انیشیم به دل نه بې، نه و چن به رهمیکی وای هیه، جی شیاوی خو یان، له ریزی پټشه و ی کارا و نی هونر و وټزه ی کوردییدا کردیته وه، به لام له راستییدا، هینده ی له ژيانمدا، هوگری دهنگه به سوژه کهی ماموستایان «حه سن زیره ک» و «حه می ماملی» بووم، هینده هوگری دهنگی هیچ که سټکی دیکه نه بووم.

— حه زتان له چ جوړه گورانیهی که؟

x حه ز له هه موو جوړه گورانیهی کی ره سنی کوردی ده که م. سه یرم لیدی، هیندی گورانیهی به «تورکی و فارسی» گورانی ده لټن!

وايزانم، «حه سن زیره ک» ی بلیمه ت، له هه موو ژيانمدا، گورانیهی کی به فارسی نه گوټووه. به لام، گورانیهی غه مگینه کان، پتر کار له دهماری هست و هو شم دهکن، به تایبه تی، دهنگی هه ر دوو ماموستای که وره ی شادره وان: «ره فیق چالاک» و «سالح دیلان»، به ته وایی مه ستمده کن.

— له نټو هونره مهنده لوه کا ندا، دهنگی کامیان پتر کاری تیکردوون؟

x هه موو گورانیهی بټزه لوه کان، چن گورانیهی کی باشیان هیه، زورم پټ خوشن. بقمه نمونه: «میدیا، به هجه ت یه حیا، عه دنان که ریم، بورهان مه جید، زه که ریا، له یلا فیهی، چوپی، حه سن دهرزی، خه لیلی مه ولانای ...»، چن گورانیهی کیان هیه، جیا مکردوونه ته و له سر کاسیتیکي تایبه تی تو مار مکردوون، به هه ر لایه کدا کوچکه م، له گهل خومدا ده یان به م و گو یان لی

دهگرم. تهانهت، ئه و کاسیتانه، هینده خوشتن، ئه و مالانهی میوانیشیان بووم، لایان خوشبووه و له بهریان گرتۆتهوه.

پ13. به پای به ریزتان، گۆرانیبیژهکانی کورد به گشتیی، تا چهن توانیویانه، له ریی هونهرمکه یانهوه، له گهڵ ئازاری نهتهوهکه یاندا بژین؟

و13. باری ژێردهسیی و چهوساندنهوی نهتهوهیی له « کوردستان » دا، وای له هونهرمه ندانی کورد کردووه، هونهر و ژان تیکهڵ به یه کدی بکهن. کهم هونهرمه ندی کورد ههیه، باری ناله باری « کوردستان » ی کیمیاویی، گازی ژاراویی و ئه نفالهکان، وهک زهردهواله، زیرهی لی ههڵ نهستاندیی و جزووی ژانیککی گهرهی، له قوولایی دل و دهروونی نهچه قانددی، سوپی به دلدا نهکردیی، خه میکی گهرهی لا دروست نهکردیی، شهوانه به دهم فرمیسی گهرم و مه ناسهی ساردهوه، تا به ره بهیان، له نێو دارمه یتی پتخه فه کهیدا، دهیان تلی پی نه دابی. بۆیه، کهم هونهرمه ند ههیه، له ناخه وه، کاریککی هونهریی پتسکهش به کورد نهکردیی.

پ14. دوا پرسیارمان ئه وهیه، به ره می هونهرمه ندانی کورد، له گهڵ به ره می نووسه راندا چۆن به راوردده کهن؟

و14. بۆ ئه وهی، وه لامي ئهم پرسیاره تان بدهمه وه و که می ئاسانتربیی، چهن نمونه یه کتان بۆ دینمه وه.

ئهن پیموایه: کاتی « شقان »، به دهنگه به رزه به سۆزه کهی خۆی، شین بۆ « هه له بجه » ی شه هید دهکا و ده لاوینتته وه، هینده ی ئه و لاواندنه وهیه، کاری له گیانم کردووم، هۆنراوه ی هیچ هۆنهری، هینده کاری له تلی ههست و سۆزم نهکردووه!

هینده ی « به هجهت یه حیا »، به قورکه زیرینه کهی خۆی، هاواری بۆ چل مندالی شه هیدی شارمه کهم کردووه و دلۆپه فرمیسی گهرمی پی هه لپشتووم، چیرۆکی هیچ چیرۆکنووسی، هینده نه یهه ژاندووم!

هینده ی « عه دنان که ریم »، به دهنگه هیمن و کاریگهرمه کی خۆی، بۆ مندالانی « هه له بجه » گریاوه و دژی جهنگی نێوخۆ ناره زایی خۆی دهر بریوه، گوتهاری رامیاریی هیچ گوتهارنووسی، هینده ئارامیان، به جهسته ی شه کهت، گیانی وه رس و ویزدانی بی ئارام نه داوه!

هینده ی « مه زه هری خالقی »، به دهنگه فتنکه ئه فسوناوییه کهی خۆی، بۆ وولاته کهی خۆم ده گیریتته وه، هینده گفتولفتی هیچ سه رکرده یه کی کورد، که شبینی بیان پی نه به خشیووم، ئومیدی سه رکه وتن و « کوردستان » یکی ئاوه دانیان، لا دروست نهکردووم!

بۆیە، لە کۆتاییدا دەلێم: هێندەى ئەو دەنگە بە سۆزانە، سەرنجیان بە لای خۆیاندا ڕاکێشاوم، بێشکەى دلایان ڕاژەندووم، لایەلایەیان بۆ گیانی شەكەتم کردووه، ئاوپەرژێنى دل و دەروونه بریندارەکیان کردووم، هێندە هیچ پێنوسی، کاری لە ناخی دل و دەروون، قسولایی هەست و هۆش، هەموو ویژدانى زیندووم نەکردووه، هێندە هیچ نووسەرى نەیهەژاندووم، بەرهو وولاتى بەفر و خۆین نەبیردوومهتووه.

— لە کۆتاییدا سوپاستاندهکەین، بۆ ئەو ئامادهبوون و هاوکارییهتان.
 x شایانى نییه.

* * *

تێبینی:

1. تا ئێستە، بەم بەرھەمەوه، « 30 » نامیلکە و پەرتووکم چاپکردووه. لە لیستی نامیلکە و پەرتووکه چاپکراوهکانى نووسەر و لە کۆتایی ئەم بەرھەمەدا هەدیە.
2. زۆر هەولمدا، هێندى نووسەر و هۆنەر، لە دەوری بازندەکی کەلتوویری کۆکەمەوه، یا، یەکیتهى نووسەران لە دەرهەوى وولات دامەزرتین. بەلام، هیچ کەلکی نەبوو. یەکی لەو هەولانە لە « سوید »، لەگەڵ چەن برایهکی نووسەری وەک: « فەرھاد شاكەلیی، کەریمی حیسامیی، حەکیم کاکەوہیس، ئالان روویار ... » دا بوو. دوا هەولیشم، لەو بانگەوازەدا دەردەکەوت، کە دواى ئەم چاوپێتکەوتنە بلاویدەکەمەوه.
3. ئەم بۆچوونە، بۆ حدوت سال لەمەوبەر دەگەرێتەوه. چونکە، « شێرکۆ بێتکەس »، لە دواى بەرھەمی « دەرنەندى پەپوولە » وه، لە رووی ناوەڕۆکەوه، کەشێرڤى داھێنانى بەرەو خوار ڕۆیشتووه.
4. ئەم چاوپێتکەوتنە، ڕۆژی « 1997. 11. 07 »، لە « ئینستیتوتى کوردیی »، لە شارى « ستۆکھۆلم »، لە لایەن هارپیم « میرحەم » وه، بۆ گۆڤارى « ئافەشین » نەجامدراوه. بەلام، بە راستی نازانم، لە چ ژمارەیکدا بلاویانکردۆتەوه. چونکە، گۆڤارەکە بە لاتینی دەردەچوو، لە نیتوان « سوید » و « ئەلمانیا » دا، چاپ و بلاویدەکرایەوه، تا ئێستەش، بە دەسم نەگەیشتووه!

بانگ هواز

ئاشكرايه، دهستهی رووناكبير و نووسه رانی هه موو نه ته وه يهك، له بوارى گه شه كردنى هه سته نه ته وه يى، هوشيارى راميارى، بوژاندنه وهى كه له پوور، پيشكه و تنى ئاستى كه لتوورى و كوومه لايه تيدا، پوليكي گه لى مهن و له بهرچاو ده بينن. زۆربه ي زۆرى ئه و رووناكبير و نووسه رانه، له هه موو گوژانكارىيه گرنگه كانى وولاته كه ياندا به شدارده بن، له پۆژه رهش و پر له چه له مه كانى نه ته وه كه ياندا، وهك چرايه كى گهش، رى تاريكونوته كه كانى بهرده مى پۆله كانيان پۆشنده كه نه وه. به يهك دل و به يهك گيان، له پيناوى سه ره خويى نيشتمانه كه ياندا تيده كوژشن، هه ميشه، يهك رهنگ و يهك دهنگ، له بواره جيا جيا كانى تيكوشانى ميلليدا، خويان دهنوين و دهرگه ي دهزگه نيو دهوله تيبه كان دهكوتن.

به لام به داخه وه، سه ره راي ئه وهى ئه و پۆ نه ته وه ي كورد، له م مالاوايى سه ده ي بيسته مه دا، نيشتمانه كه ي، له لايهن داگير كه رانه وه، داگير و دابه شكراوه، له هه موو پوويه كه وه، به خراپترين شيوه دمه و سندن ريته وه، كه چي هيشتا، ريزه كانى نه ته وه ي كورد يه كگرتوونيه، هيشتا ريكخراوه راميارىيه كانى «كوردستان» له نيوخوڤدا ته بانين. له هه مان كاتيشدا، رووناكبير و نووسه رانى كوردش، هه ره كه يان له ئاوازي دهخوين، هه ر دووان و سيانيان به زورپايه كدا ده تووين! بۆيه وا به و پۆژه ره شه گه يشتووين، تا ئيسته ژير ده سين، يه كنه كرتووين، دواكه وتووين، به درندانه ترين شيوه دهمانچه و سندن وه و ناتوانين، داكوكي له خو مان بكه ين. كه ر كاريش به و شيوه بړوا، هه رگيزا و هه رگيز، هه چمان به هه چ نابى، هه ر كرده ي كورد و برده ي داگير كه ران ده بى، يهك هه نگاو بۆ پيشه وه ناندين و پۆژه پۆژيش، به ره وه دواوه ده كه رتينه وه. به باوه رى ئيمه، ئه م كه رته كه رتوون و ليكدا بچراندنه ي رووناكبير و نووسه رانى كورد، بۆ سى هوى سه ره كى ده كه رتته وه.

1. ده‌لته داگیرکه‌ره‌کانی « کوردستان »، به شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام هه‌ولیان داوه و هه‌ولیشه‌ده‌ن، ریزه‌کانی نووسه‌رانی کورد تیکبدن. تا راده‌یه‌کی زۆریش، له‌م بواره‌دا سه‌رکه‌وتوووون، گه‌لێ ناکوکییان دروسیکردوو و گه‌لێ نووسه‌ری خوهرۆشیشیان کریوه.

2. پارتی پامیاریه‌کانی « کوردستان »، هه‌میشه، له‌هه‌لپه‌ی ئه‌وه‌دا بوون، پووناکبیر و نووسه‌رانی کورد، به‌لای خوێاندا راکێشن، یا له‌نیوان خوێاندا دابه‌شیانکه‌ن، تا له‌و پتیانه‌وه، هێز و توانایان لێ ببن، دهنگیان له‌گه‌رویاندا بتاسێن، بۆ ئه‌وه‌ی، سه‌ربه‌خۆیی خوێان له‌ده‌سده‌ن.

ئه‌و ریکخراوانه، به‌شیوه‌یه‌، کاریان له‌یه‌کێتی ریزه‌کانی پووناکبیر و نووسه‌رانی کورد کردوو، له‌نیوخۆدا، زۆر ناکوک، پچرپچر و لاوازیان کردوون، کاریکیان به‌سه‌رهێناون، وه‌ک ئاو و پۆن، پێکه‌وه‌ تیکه‌لاونا بن. بۆیه ئه‌و پۆ ده‌بینن، له‌سه‌رتاسه‌ری « کوردستان »ی مه‌زن و دهره‌وه‌ی وولاتدا، یه‌کێتییه‌کی هونه‌ری، وێژه‌یی و ئه‌کادیمی یه‌کگرتوی کوردیی به‌دی ناگرێ، به‌لکوو، هه‌ر ریکخراوی به‌جیا هه‌ولده‌دا، کو‌مه‌له‌یه‌کی تایبه‌تی، سه‌ر به‌ ریکخراوه‌کی خۆی دامه‌زرێت، که ئه‌مه‌ش خۆی له‌خۆیدا، جگه‌له‌وه‌ی، ریزه‌کانی پووناکبیر و نووسه‌رانی کوردی له‌توپه‌تکردوو، له‌بواره‌کانی گوپان و گه‌شه‌کردنی « نه‌ته‌وه‌یی، پامیاری، ئابووری، کو‌مه‌لایه‌تی، که‌لتووری و فره‌ه‌نگی » شدا، قورساییه‌کی ئه‌وتۆیان نه‌ماوه.

3. به‌شێکی دیکه‌ی ئه‌م به‌رپرسیارییه‌ میژووویه، له‌ئه‌ستۆی پووناکبیر و نووسه‌رانی کورد خوێاندا یه. ئه‌مانیش، به‌شیوه‌یه‌ له‌شیوه‌کان، له‌م په‌رتبه‌رتیی، لێکدا بران و هه‌راوناژاوه‌ بێسه‌روبه‌رده‌ به‌رپرسیارن. بۆیه، به‌راشکاویی ده‌لێن: گه‌ر نووسه‌رانی کورد، خوێان یه‌کگرتوو بوونا یه، سه‌نگه‌ری دوژمنایه‌تییان، له‌یه‌کدی نه‌گرتایه، چه‌کی وشه‌یان، ئاراسته‌ی سنگی دوژمنانی نیوخۆ و داگیرکه‌رانی « کوردستان » بکردایه، ئه‌و کاته شوێن په‌نجه‌یان، به‌ئاشکرا، له‌م مألۆترانییه‌ی ئه‌و پۆی جیهانی وێژه‌ی کوردیدا دیارده‌بوو. به‌لام، سه‌د مه‌خابن، نووسه‌رانی کورد خوێان، وه‌ک ئاردی نیو درکیان لێهاتوو، ئه‌و پۆ له‌هه‌موو پۆژێ پتر، به‌خۆرای شیر و تیر له‌یه‌کدی ده‌سوون!

به‌لێ، پووناکبیر و نووسه‌رانی کورد، به‌چه‌شنی له‌یه‌کدی دا بران و دوورکه‌وتوو نه‌ته‌وه، که‌میان پێکه‌وه‌ ده‌لکێن، ته‌نانه‌ت وه‌ک ده‌لێن: له‌« شه‌هاده و ئیمان »یشدا یه‌ک نین! له‌به‌رئه‌وه‌ له‌لایه‌که‌وه: په‌یامه‌ میژووویه پیرۆزه‌کی خوێان له‌بیرکردوو. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه: هه‌موو ئه‌و خه‌سله‌ته‌ خراپانه‌ی،

به يهكئ له نيشانه كانى كۆمه لگى نزاكه وتوى نيمچه دهر به گى -
 دهر به گى و خيله كى داده نرى، خوى له « خۆخۆرى، گۆشه گىرى، كارى
 ته نياى، پىكه وه نه گونجان، ئىره يى، له خۆبايىبون، دوور ووى، دوورمانى،
 مه لپه رستى، كاسه لىسى، ناكۆكى، ناته باى، هه راواژاوه، گىزه شىوتىنى،
 دووبه ره كى و ناپاكى «دا ده نوئى، پشتا و پشت وهك خه لات بۆمان ماوه ته وه،
 له بوارى بزوتنه وهى رووناك بىرى، هونه رى، وىژه يى و كارى ئه كادىمى شدا،
 زۆر به زهقى رهنگاندا وه ته وه. به شىوه يه، كۆنه قىن، رىقوكينه، دلره شى،
 توور هى، جنىودان و زمانپىسى، به ئاشكرا، جىى دلپاكى، نه رمونىانى،
 خۆشه وىستى و زمانى دىالۆگى برايانى گرتۆته وه.

له بهر ئه وه، زۆر جار گه لى شتى تاكه كه سى، تىكه ل به كىشه گشتى به كان
 ده كه ن. له ژىر په رده ي مملانى ئايدۆلۆژيا، خه باتى راميارى و پارتا يه تىدا،
 دژا يه تى به كى بى تامى يه كدى ده كه ن. هيندى جار، له وه شى تىده په رىتن،
 سووكا يه تى به يه كدى ده كه ن، كه ئه وه هه لى سوكه وت و په قتارانه، جىى داخ و
 كه سه رىكى زۆره، وا له كۆمه لانى خه لك ده كا، قىزىان له وشه ي كوردى
 بى ته وه، رىز بۆ رووناك بىر و نووسه رانىش دانه نىن. له كاتى كدا ده بووايه،
 رووناك بىر و نووسه رانى كورد، له وه خه سله ته خراپانه به دوور بوونا يه و ئه و
 كارانه يان لى نه وه شايه ته وه. به لآم له بهر ئه وه ي، زۆر به ي زۆرى رووناك بىر و
 نووسه رانى كورد، به ته واوى له يه كدى دا براون، چه ندين به ره ي تىكۆشانى
 هونه رى و وىژه ييان دامه زاندوه، چه ندين سه نگه رى دۆژمان يه تىيان، له
 يه كدى گرتوه، هيندى له نووسه ران، بى ئه وه ي هه ست به خۆيان بكه ن، ئه و
 دوو پارت زله يژه ي « باشورى كوردستان » وهك مىر دهرمه سوارى
 كۆلنجه ي شانيان بوون، بۆ مه به سته راميارى به تايبه تى به كانى خۆيان، وهك
 داشى دامه به كار ياندىن، ئه وانىش، بى ئه وه ي، ئاوپر له بهر ژه وه ندى به
 سه ره كى به كانى نه ته وه كه يان بده نه وه، زۆر بى ئاگايانه، به سه ر ئه و لا
 شه ركه رانه دا دابه شبوون. له هه مووى سه ير تىش ئه وه يه، ته نانه ت، ئه و
 رووناك بىر و نووسه رانه ي له دهر وه ي وولاتىش دهرىن، به هىچ شى وه يه،
 كه لىكان له تاقى كرده وه ي دىمۆكراسى، لايه نه رۆشن و پىشكه وتوو مه كانى ئه و
 وولاتانه وهر نه گرتوه، هه ر له سه ر باى به ره مكوئى خۆيان دهرۆن!

بۆيه ده توانىن، بى سله مينه وه بلىين: ئه و رۆ زۆر به ي زۆرى رووناك بىر و
 نووسه رانى كورد، تووشى په تاي گۆشه گىرى، لىكدابرا ن و پىكه وه هه لنه كردن
 بوون، گىرۆده ي ده سى نه خۆش يى به كى كوشنده ي ساى كۆلۆژى بوون. هه ر
 له بهر ئه وه شه، كه م رووناك بىر و نووسه ر، تا سه ر پىكه وه ده گونجىن. كه م

نووسەر ههیه، دان به توانا، بههره، دهسهرهنگینی و لیهاتوویی برا نووسهرهکهی خویدا بنی. ریز له شهونخوونی، ماندوویی، دهسوپههجه و پینووسهکهی بگری. ههر نووسهری، تههیا ههر خۆی، بهیهکه م رووناکبیر و نووسهر دادهنی. ئەم لووتبه رزی و لهخۆباییبوونهش، ههر له کۆنهوه تا ئەورو، به ماکی هه موو دهر د به لایه کمان دادهنری. ههر له بهر ئەو هۆیا نه شه، یه کیتی ریزه کانی رووناکبیر و نووسهرانی کورد، چ له « کوردستان » و چ له هه ندهران، ئەورو له هه موو پۆژی پتر، لاوان، ناتبا، داهیزراو، بیهیز، نا کوک و یه کنه گرتوو، به جه شنی، له نیو ریزه کانی نه ته وهی کوردا، کۆمه لێکی هاو ئاههنگ و سفتوسۆل به دی ناکری. له وه دهچی، جهسته ی یه کیتی ریزه کانی نه ته وهی کورد به گشتیی، ریزه کانی رووناکبیر و نووسهران به تایبه تی، کر مه ریز بووی، وهک دارێکی کر مۆل و گه نده ل به پتوه چه قابی!

هه مووشمان باش دهزانین، له م خه سه له ته خراپانه، له م دید و بوچوونه مالمویرانه کهرانه، جگه له زیان و سه ره گردانی، چیدی که ی لی شین نابی، رازه ی زمان، هونه ر و وێژه ی کوردیی ناکا، که چیی، ههر له سه ره له کانی خۆمان ده پۆین و ساتی به خۆشماندا ناچینه وه. جا ئیدی ده بی، رووناکبیر و نووسهرانی کورد، چ جوژه جیاوازییه کیان، له گه ل ره شه خه لکه که ی دیکه دا هه بی؟

وهک له سه ره تاد گوتمان، رووناکبیر و نووسهرانی هه موو نه ته وهیهک، ئەرکیکی نه ته وهیی گرنگیان له سه ره شانه. گهر رووناکبیر و نووسهرانی کوردیش، هه ست به و ئەرکه میژوو ییه گرنگی سه ره شانیان نه کن، خۆیان له و چهن به ره کیی، دا بران و شه ره زپتانی ریکخراوه کان قووتار نه کن، ریزه کانی خۆیان ریک نه خهن، هونه ر و وێژه ی کوردیی، له نیو گێژاوی لیتاو و قوو راوی پتوه ندییه خراپ و لاوازه کانی خۆیاندا دهر نه هین، کۆمه له یه کی هاو ئاههنگ، ریکو پیک، سه ره به خۆ، دیمو کرات و پتیشکه و تنخواز دانه مه زرین، کو تایی به و هه موو نا کوکی، ناتبا یی و چهن به ره کیییه نه هین، هه روا به له تپه تکر اویی و لیکدا پچراویی بمینه وه، له ئاستی هه له، تاوان و نا پاکیی ریکخراوه کاند چا و بنوقین، ئەوا جگه له وهی، تاوان و نا پاکیییه کی گه وه، به رانه ر نه ته وه و نیشتمانه که ی خۆیان ده کن، میژووش لێیان خۆش نابی. له هه مان کاتیشدا، دلی دا گیر که ران به خۆیان خۆشه ده کن و بی ئەوه ی پێ بزانی خه شه و پیلانه گلاوه کانیان چیه جیده که ن.

بو ئەوه ی، د تایی به م ترا بیدا گاته جارییه ی ئەورو ی، باری ناله باری وێژه ی کوردیی بینین، ریزه کانی رووناکبیر و نووسهرانی کورد، پته و

یه کگرتوویی، کۆمه له یه کی یه کگرتوو له نیوان پروناکبیر و نووسه ره په نابه رهکانی کورد له هه نده مان دامه ززیتین، به پیوستمان زانی، وهک دوا هه ولدان و په له قازهی سهرمه رگی یه کیتی ریزهکانی پروناکبیر و نووسه رانی کورد، ئەم پرۆژه که لتوویرییه، پیش چاوی خوینده وارانانی هیژای نه ته وه که مان بخهین، تا، هه ریه کی له لای خوینه وه و له هه شوینتی بی، بیرئ له باری بنده سی و دواکه وتوویی نه ته وه که مان بکاته وه، ئەو مه ترسییه گه وره یه لیکندا بران و ناکوکی نیوان ریزهکانی نه ته وه که و پروناکبیران، به گیانتیکی پاک، به شیوه یه کی له خوینده ووانه و دلسۆزانه، تاوتوتیکا و هه ست به ی ئه رکه میژوویرییه سهر شانی بکا. بۆیه سهرتا، بۆ لیکنیگه یشتن و نزیکبونه وه له یه کدی، چهن پرینسیپیکی سهرتایی، پیش چاوی هه مووان دهخهین:

1. کۆمیتیه کی کاتیی دابه زری، ئه رکی پیوهندی و کوکردنه وهی پروناکبیر و نووسه ران، له ئەستۆی خوئی بگری.

2. دواي ئه وهی، هیندی له پروناکبیر و نووسه ران، له دهوری کۆمیتیه که کوڊه بنه وه، به راویژکردن له گه ل یه کدیدا، شوین و کاتیکی گونجاو، بۆ کۆنفرانسیکی گشتیی، له یه کی له وولاتهکانی «ئوروپا» دیاریبکری.

3. هه ر که سی، به شداریی له کۆنفرانسه که دا دهکا، دهیی خه رچی هاتوچۆ، له سهر خوئی بی. به لام، ئەو وولاتی میواندارییه که، له ئەستۆی خوئی دهگری، پیوسته، جیی نووستن و خواردن، بۆ به شدارانانی کۆنفرانسه که دابینکا.

4. بۆ ئه وهی، زۆربه ی نووسه ران له کۆنفرانسه که دا به شدارییه که، نابئ، به هیچ شیوه یه، قیتۆ له سهر هیچ نووسه ری دانری. جگه له وانه ی، رۆژی له رۆژان، ناپاکییان له نه ته وه و نیشتمانه که ی خویان کردوه، له ریزی کۆمه له که دا جییان نابیته وه.

5. مه رج نییه، سهرتا هه موو نووسه رانی کورد، له دهوری ئەم کۆمه له یه کوڤنه وه، به لگوو، له کۆمه لکی که مه وه ده سپیدمکری، ده رگی کۆمه له که ش داناخری، بۆ هه موو پروناکبیر و نووسه ریکی کورد هیه، داواي مافی ئەندامیتی بکا.

6. له سهرتای کۆنفرانسه که دا، دهسته یه کی به پیوه به ر هه لده بیژدردی، تا کارهکانی کۆنفرانس به پیوه به ری.

7. هه موو نووسه ر و گروپیکی وێژهیی، هه ر به رنامه یه کیان هه بی، له کۆنفرانسه که دا، پیش چاوی دمخن، دواي ئه وهی ده مه ته قیی له سهر دهگری، به زۆربه ی دهنگ، بریاری له سهر دهردی، پاشان، به رنامه یه کی تیروته سالی یه کگرتووی کارکردن داده نری.

8. له کۆنفرانسه که دا: ناوی کۆمه له دیاریده کړی. بریار له سهر پتړه وی نيوخو و پرۆگرام ده درئ. ده سته به پتړه بهر، به شپوهیه کی دیمۆکراسییه له ده بژتړدرئ.

9. نه و کۆمه له یه دی داده مه زړی، تا له نایینده دا سهر چاوهیه کی ئابووری بۆ دابینده کړی، سهر مه ده بی، ته نیا پشت به نه دمه کانی خو ی به سته. بویه پیشنیاز ده که ی، هه موو نه دمه، بری سه د « 100 » دۆلار دانی، تا کاری کۆمه له که ی پی به پتړه به چئ. به هیچ شپوهیه نابی، له پووی ئابووری به وه، وابه سته ی پارته کانی « کوردستان » بی.

10. هه موو که سی، له بیرو بیاوه ری رامیاری و پتړه ندی پارتیه تی خۆدا ئازاده. به لام نابی، به هیچ شپوهیه، نه و پتړه ندی به نه دمه، له نیو سنووری چوارچیتیه کۆمه له که دا رهنگاته وه و کۆمه له که، بۆ مه به سته رامیاری تاییه تی خو ی و پارته که ی به کاریتی، گرفته کانی پارته که ی، بۆ نیو ده زگه که لتووری به که نه گویتړته وه. واته ده بی، کۆمه له یه کی سهر به خو پی.

11. بۆ چاره سهر کردنی هه موو گرفته کانی نیوان نووسهران، بروایه کی ته و او مان، به دیمۆکراسی و ئازادی بیرو پادهر برین هیه. به هیچ شپوهیه، برومان به هتړشکردنه سهر یه کدی و بریندار کردنی هه سته یه کدی نییه.

12. کۆمه له که، پتر بایه خ به تویتړینه وه و کۆلینه وه ی بابه ته تیوژی به جیا جیا کانی هونر، ویتړه، زمان، میژوو، جوگرافیا، جیو پۆلیتیک، میتو لۆژیا، پۆلیتیک، ئابووری و بنه ما سهره کی به کانی کۆمه لئاسی ده دا. بۆ نه م مه به سته ش، کۆمه له که سالانه گوڤاریکی وهرزی دهر ده کا.

13. کۆمه له که، نامیلکه و په رتووی تاییه ت، له سهر نه و بابه تانه ی لای سهر وه چا به ده کا.

14. کۆمه له که، ده سی یار مه تی، بۆ نه دمه انی خو ی درتړه ده کا، بۆ نه وه ی، به ره مه کانیان به چاپبگه یهن.

15. کۆمه له که هه ولده دا، پتړه ندی به کی توندوتۆل، له که ل یه کیتی نووسه رانی کورد له « کوردستان » دامه زړی. که لک له تاقیکردنه وه و توانای یه کدی وهرگرن. به پی توانا، یار مه تی نووسه رانی کورد له ناوه وه ی وولات ده دا، به ره مه کانیان بلاویکه نه وه.

16. کۆمه له که، پتړه ندی له که ل یه کیتی نووسهران و ده زگه نیو نه ته وه ی به کانی، وولاتانی جیا جیا ی چیه ان ده به سته. له و پتیانه شه وه هه ولده دا، کۆمه کی ئابووری بۆ کۆمه له که دابینکا و کورسی خویندن، بۆ خویندکارانی « کوردستان » وهرگرن.

17. کۆمهلهکه، بئی گویدانه رهخنه و هه ره شهی ئهم ریکخراو و ئهو دهولهتی داگیرکهری « کوردستان »، هه لویتستی راسته قینهی نیشتمانپهروهرا نه و بیلایه نانه، بهرانه بر پووداو و کاره ساته گرنگه کانی کۆمهلهگی کوردهواری وهردهگرئ.

18. کۆمهلهکه، بهرژه وهندیی بالای نه ته وهی کورد، پیش بهرژه وهندیی تایبهتی هه موو کهس، دهسته، تیره، هۆز و ریکخراویکی رامیاری « کوردستان » هه داده نئ.

19. کۆمهلهکه، به هه موو شیوهیه، دا کوکی له مافه رهواکانی نه ته وهی کورد دهکا. دژی داگیرکهرانی « کوردستان » راده وهستی. له بیناوی دیمۆکراسیی و ئازادیی مروقی کورد و سه ره خوئی « کوردستان » دا خه باتدهکا.

دوکتۆر حوسین محهمهد عهزیز

ستۆکھۆلم

1998. 07. 25

* * *

تییینی:

سالی « 1998 »، له یانهی « میدیا » ی شاری « نه مستهردام »، کۆیم هه بوو. لهوئ، چاوم به هیندی دۆست و نووسهری وه: « دوکتۆر جهبار قادر، فوادی مهجید میسری ... » کهوت. کاتئ، سهردانگهردن و چه نه شهوئ، پیکه وه دانیشتهن، لهو باره یه وه، قسه م له گه نه کردن. له بهرته وه، هه ر سیکمان له سه ر نه وه ریککهوتین، من، ره شنووسی پرۆژه یه ک بنووسم و بۆیان بنیتم، تا نه وانیش، دید و بۆجوونی خۆیان ده رپن، دوا ی نه وهی، ده سکاریده کهین، گۆرانکاری تیدا ده کهین، پتیدا ده چینه وه، سه رله نوئ دهینووسیه نه وه و هه ر سیکمان له سه ری ریککه کهوین، نه و کاته، بلاویکه ی نه وه.

منیش، ئهم بانگه وازه م نووسی و بۆم ناردن، تا، بۆجوونی خۆیانی له سه ر ده رپن. له گه نه نه وه شدا، نه و دوو برایه وه لامیاندا یه وه، به لام، کاره که سه ری نه گرت و هه ر له سه ره تا وه زینه ده به چالکرا.

ئه ز، به پتووستم زانی، لیره دا، ئهم بانگه وازه ی خۆم بلاوکه مه وه، تا له لایه که وه: خۆینه ری کورد، ناگای لهم هه ول و ته قه لایه بئ. له لایه کی دیکه شه وه: نه وا حدوت سال، به سه ر نووسینی ئهم بانگه وازه دا تپه رپوو، وا بزائم، تا ئیسته، هه یج له باری نووسه رانی کورد نه گۆراوه، هه ر وه که نه وه وایه، له نیره روکی بانگه وازه که دا باسکراوه!

نامیلکه و په رتووکه چاپکراوه کانی نووسه ر

01. د دربار دی پروژه که یه کیتی نیشتمانی کوردستان، چاپی 1، سويد، 1994.
02. دوا پروژه، چ. 1، سويد، 1994.
03. پینج وتاری غه مگین، چ. 1، سويد، 1994.
04. دیوکراسی، نایدولوی و جهنگی نیوخو، چ. 1، سويد، 1994.
05. مملاتی نایدولوی له کوردستاندا:
چ. 1، سوله یانی، 1993.
چ. 2، سويد، 1995.
06. پینج کاترمیر له گال برایم نه حمه ددا:
چ. 1، سويد، 1995.
چ. 2، سوله یانی، 1996.
چ. 3، سوله یانی، 2002.
07. نامه یه کی درتیر بونه و شیروان مسته فا، چ. 1، سويد، 1995.
08. کورد و شورش و هلی میژویی:
چ. 1، سويد، 1996.
چ. 2، کوردستان، 2000.
09. فیدرالیزم و دهولته فیدرال:
چ. 1، سويد، 1996.
چ. 2، سوله یانی، 1996.
چ. 3، سوله یانی، 2004.
10. بهلای لیکولینه وه و ره خنه نهک شتواندنی راستیی، چ. 1، سويد، 1996.
11. خولانه وه له بازنده کی بوشدا:
چ. 1، سويد، 1997.
چ. 2، سوله یانی، 2002.
12. رولی سیستمی بنه ماله له بزای ریزارخیوازی نیشتمانی کوردستاندا:
چ. 1، سويد، 1997.
چ. 2، سوله یانی، 2001.
13. گیر و گرفته سهره کییه کانی کورد:
چ. 1، سويد، 1998.
چ. 2، سوله یانی، 2000.

- ✓ 14. نۆجەلان ئەزمونىتىكى نوۋ و پەندى مېژوۋىي:
چ. 1، سويد، 1999.
- چ. 2، سولەيمانىي، 1999.
- ✓ 15. سەلىقەى زمانەوانىي و گىرەتەكانى زمانى كوردىي:
چ. 1، سولەيمانىي، 1999.
- چ. 2، سولەيمانىي، 2005.
- ✓ 16. خلتەى بىرىكى ژاراۋىي، چ. 1، سولەيمانىي، 2000.
17. مەسعود مەھمەد و دوو دىدارى دۆستانە، چ. 1، سولەيمانىي، 2002.
18. دىدى نەتەۋىي و نانەتەۋىي، چ. 1، سولەيمانىي، 2002.
19. پەيمانىكى رەش و رۆژىكى سور، چ. 1، سولەيمانىي، 2003.
20. سنورە قەدەغەكان مەشكىتن:
چ. 1، كوردستان - سولەيمانىي، 2003.
- چ. 2، سولەيمانىي، 2004.
21. ياقووت و زمروتنى كوردىي، بەرگى 1، چ. 1، سولەيمانىي، 2003.
22. شەكرە شارەكەم سولەيمانىي، چ. 1، سولەيمانىي، 2003.
23. حەوت گوتارى قەدەغەكراۋ، چ. 1، چاپخانەى ئەزمى، سولەيمانىي، 2004.
24. ياقووت و زمروتنى كوردىي، بەرگى 2، چ. 1، سولەيمانىي، 2004.
25. ئىتمە بۆۋاين؟ چ. 1، چاپخانەى سىما، سولەيمانىي، 2005.
- ✓ 26. براپەتى درۆزانە، چ. 1، چاپخانەى سىما، سولەيمانىي، 2005.
- ✓ 27. كورد و كىشەى كەركوك، چ. 1، چاپخانەى سىما، سولەيمانىي، 2005.
- ✓ 28. دۆزەخى ژىردەسىي، چ. 1، سولەيمانىي، 2006.
- ✓ 29. ھىندى بابەتى زمانەوانىي و وىژەيى، چ. 1، سولەيمانىي، 2006.

* * *

به رهه می داهاتووی نووسه ر

1. یاقووت و زمرووتی کوردیی، بهرگی 3.
2. یاقووت و زمرووتی کوردیی، بهرگی 4.
3. یاقووت و زمرووتی کوردیی، بهرگی 5.
4. ئایین و نه ته وایه تی.
5. بهرکۆلێ له خهرمانی بیرى نه ته وهی.
6. ناکۆکیی و ناپاکیی له میژووی کورددا.
7. جیۆپۆلیتیکی کوردستان.

